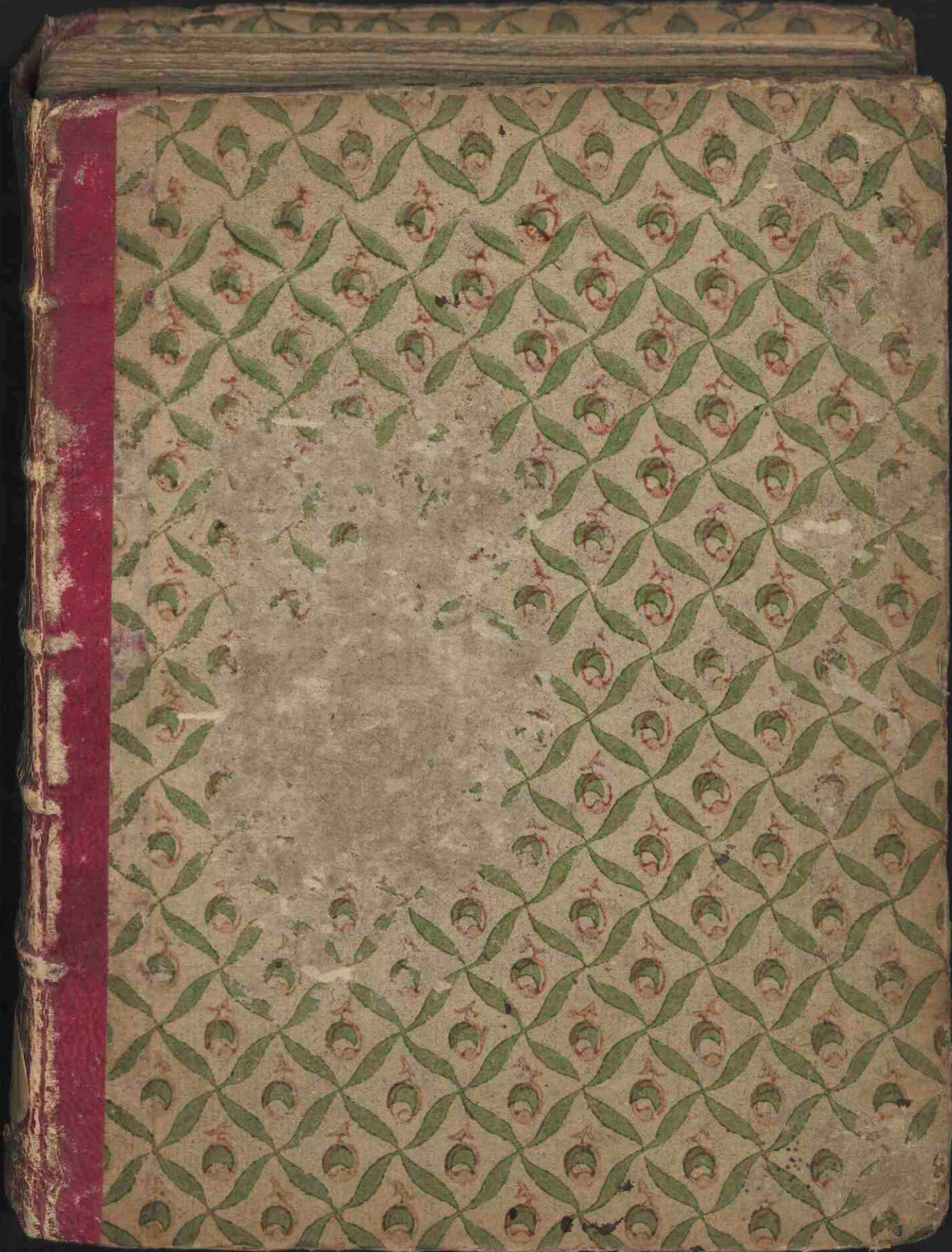

Biblia Hebraica sine punctis =

<https://hdl.handle.net/1874/382475>

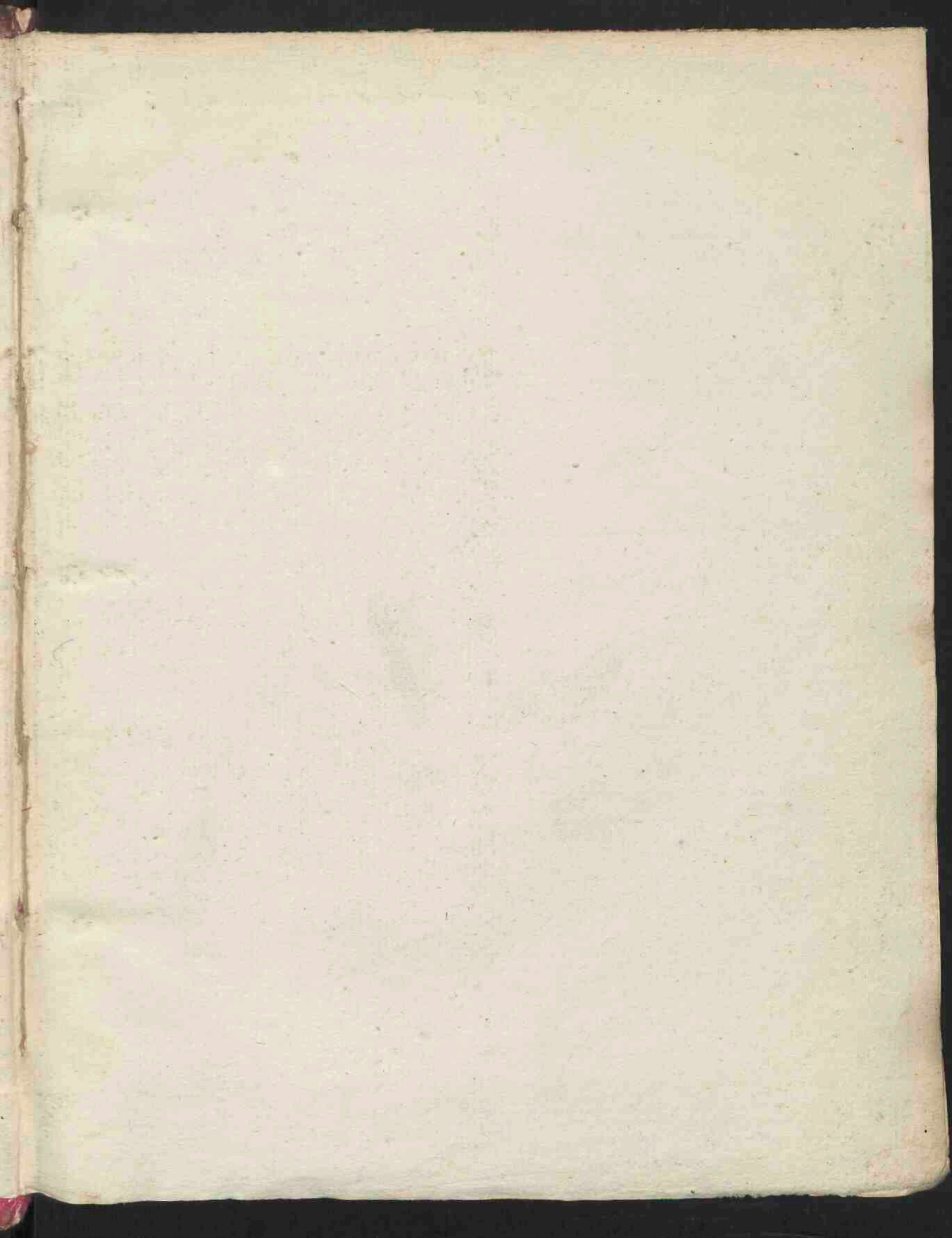

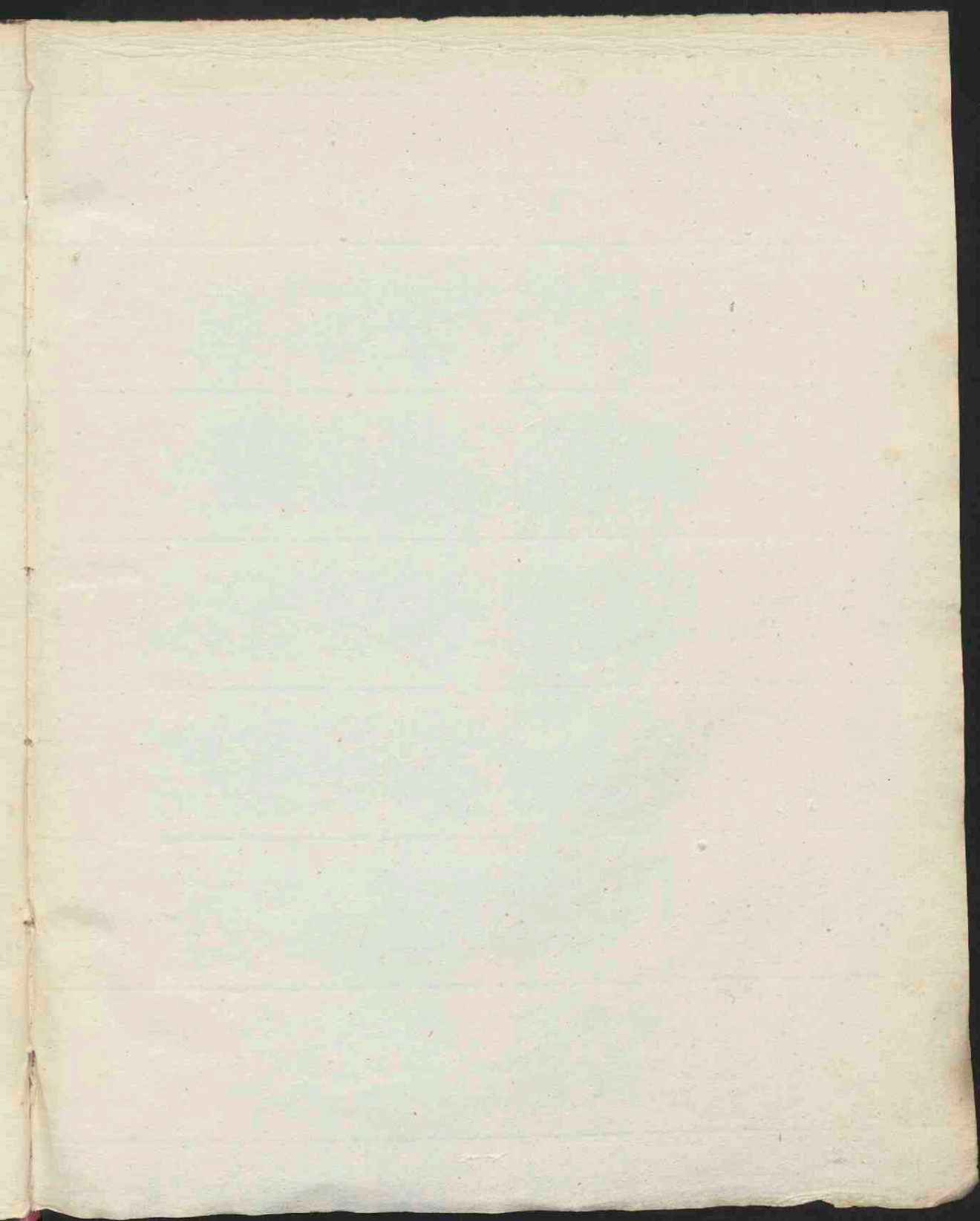
Aevum recens.
Scripta varii arg.
N° 309

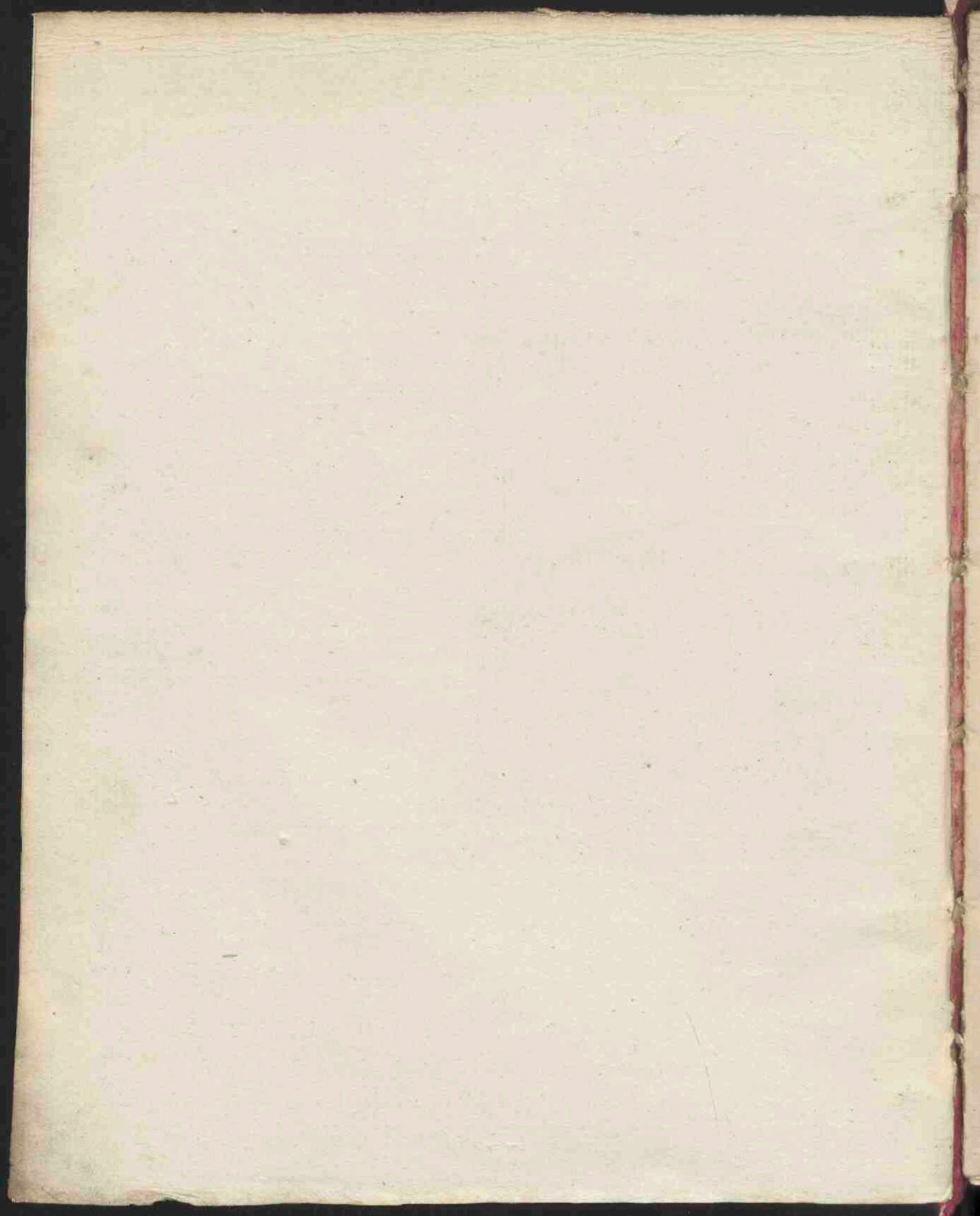
Vol. VII, pl. N. N° 23

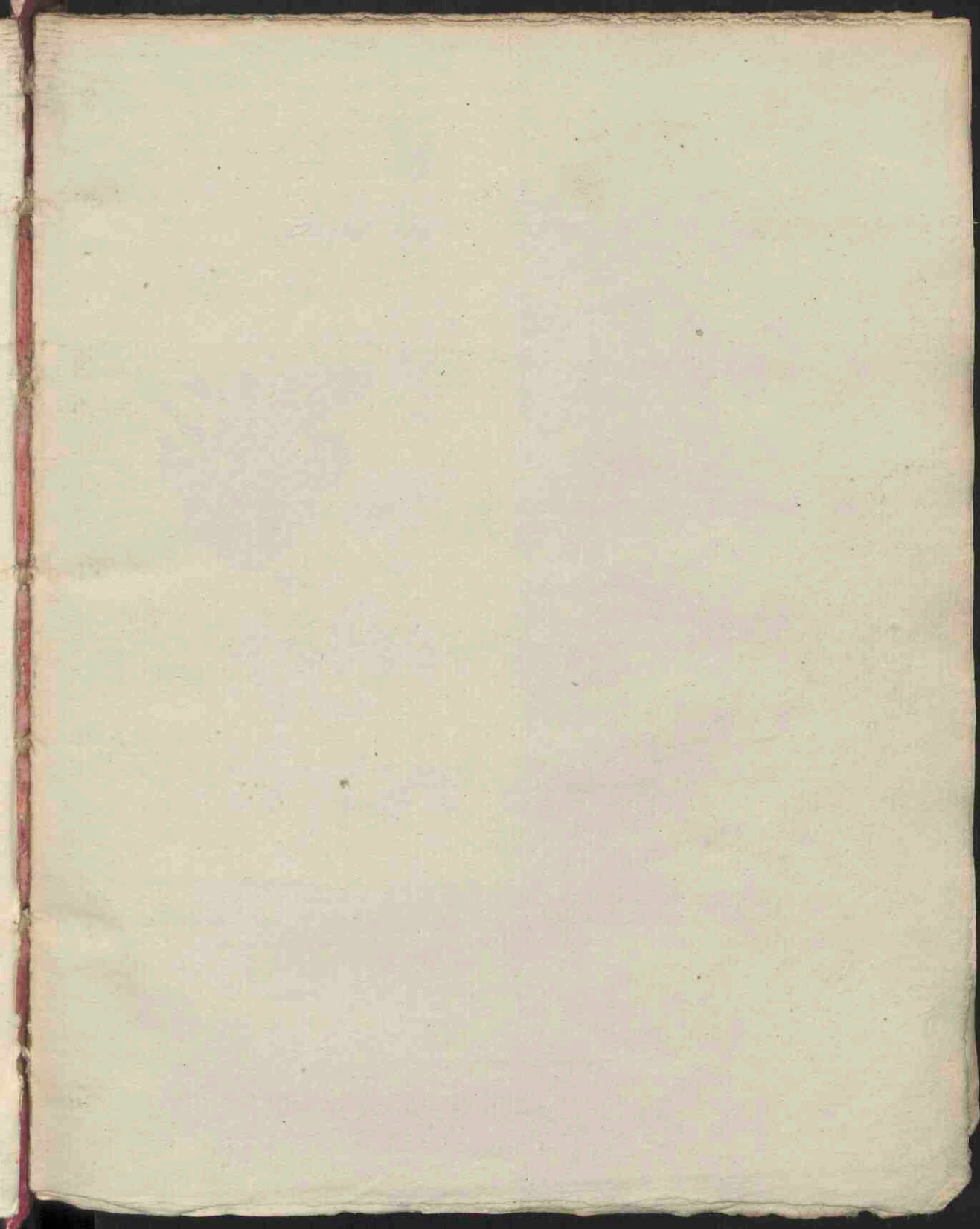
1485 **Biblia** Hebraica sine punctis etc. Ad Leusdenianam edit. adornata. Amst. et Ultraj. 1701. 8°. Cum charta interj. 2 vol. 4°. (Var. 309).
Cum annotationibus mss. J. H. Pareau. — Don. Vid. L. G. Pareau.

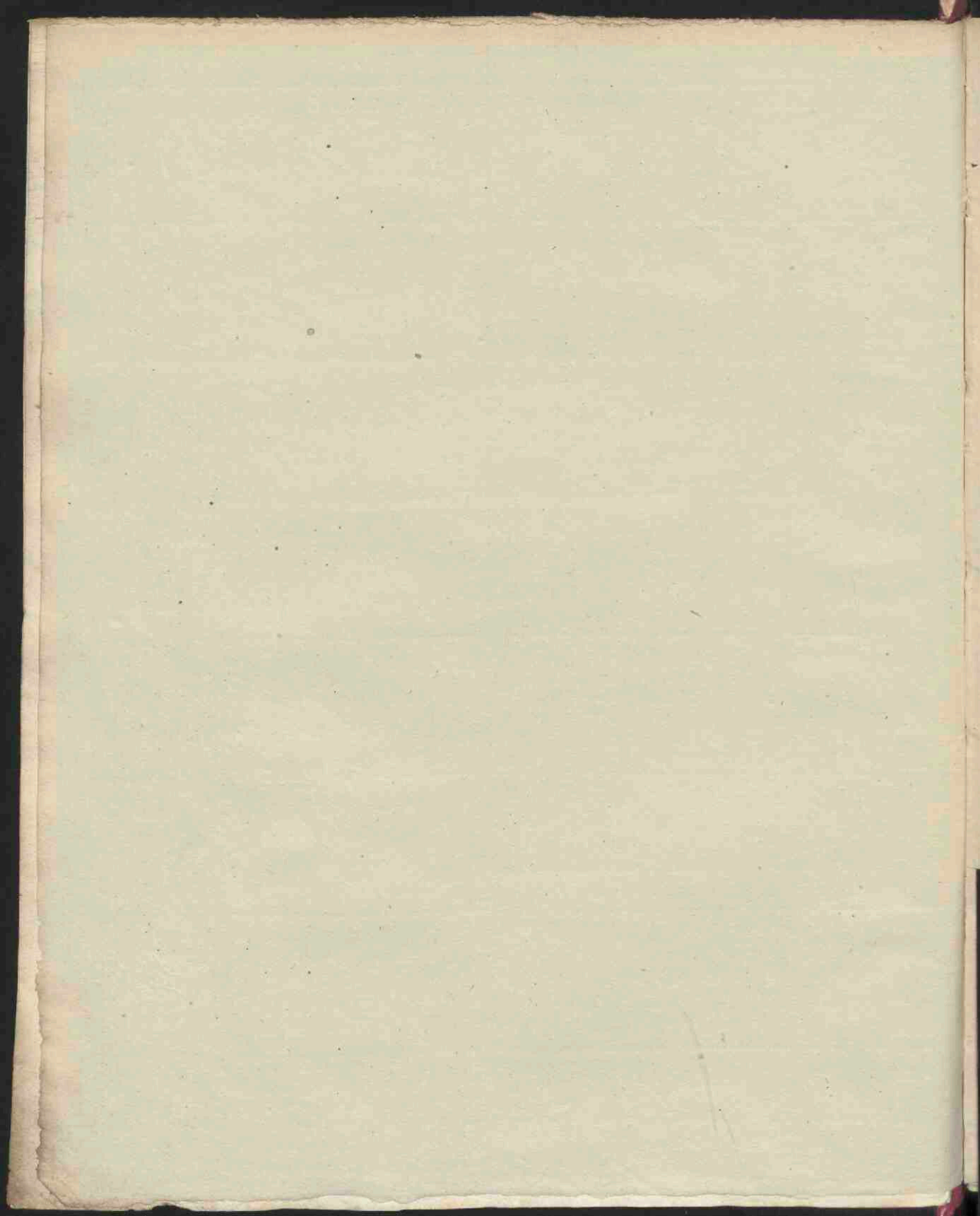
Hs.
7 N 23

<p>והדר בשנים עשר חרש בעשרים ושבועה לחרש נשא אויל מדרך מלך ככל בשנת מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה מבית כלא : 28 וידיבר אתו סבורת ויתן את כסאו מערל כסאו המלכים אשר 29 ארו כבכרל : ושנא את בניו כלאו ואכלל לחם תמיד לפניו כל ימי חייו : וארחתו ארחת ל תמיד נתנה לו כאת המלך דבר יום ביומו כל ימי חייו :</p>	<p>24 וישבע להם גליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל תיראו מעבדו הכשרים שבו בארץ ועבדו ארת כה מלך ככל וישב לכם : והיו בחרש השבויעו בא ישמעאל בן נתניה בן אל ישמע מרע המלוכה ועשרה אנשים ארו ויכו ארת גליהו ויפת ואת היהודים ואת הכשרים 26 אשר היו אתו במצפרו : ויקמו כל העם מקשן ועד גדול ושרי החילים ויבאו מצרים כי יראו 27 מפני כשרים : והיו בשלשים וישבע שנה לגלות יהויכין מלך</p>
--	--

חוק ונתחוק

נביאים

מלך ישראל בחיל יהורם כאשר
 14 דבר יהורם : והגלה את כל
 ירושלים ואת כל השרים ואחר
 כל נבזרי החיל עשרה אלפים
 גולה וכל החרש והמטנר לא
 נשארו זולת דלות עם הארץ :
 15 ויגלה את יהויכין בכלה ואת אמ
 המלך ואת נשי המלך ואת טריסו
 ואת אולי הארץ הולין גולה
 16 מירושלים בכלה : ואת כל
 אנשי החיל שבעת אלפים והחרש
 והמטנר אלף הכל נבזרים עשו
 מלחמה וביאם מלך בכל גולה
 17 בכלה : וימלך מלך בכל ארץ
 סתניה ודו חתזו ויסב את שמו
 18 צדקיהו : בן עשרים ואחת שנה
 צדקיהו בטלכו ואחת עשרה שנה
 מלך בירושלים ושם אמו המיטל
 19 ברת ירמיהו מלבה : ויעש
 הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה
 20 יהויקים : כי על אף יהורם
 היתה בירושלים ובהורו ער
 השלכו אתם מעל פניו ויכרד
 צדקיהו במלך בכל :

25 כה

1 ויהי בשנת החשיעורת למלכו
 נחריש העשירי בעשור לחדש בא
 נבכרנאצר מלך בבל הוא וכל
 חילו על ירושלים ויהן עליהויבנו
 2 עליה דוק סביב : וחכמי העיר
 במצור עד עשתי עשרה שנה למלך
 3 צדקיהו : בתשעה לחדש ויחזק
 הרעב בעיר ולא היה לחם לעם
 4 הארץ : והכצע העיר וכל אנשי
 המלחמה הלילה ורך שער בין
 5 החמחמים אשר על גן המלך וכששים
 על העיר סביב ויך רך העירבה
 6 וירדפו חירי כשדים אחר המלך
 וישגו אתו בערבות ורחו וכל חילו
 7 נפצו מעליו : ויתפשו את המלך
 ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתרה
 8 וידברו אתו משפט : וארז בני
 צדקיהו שהטו לעיניו וארז עני
 9 צדקיהו עור ויאסרוהו בנחשתות
 10 ויביארוו בכל : וכחדש ההמישי
 בשבעה לחדש חיא שנת חשע
 עשרה שנה למלך נבכרנאצר בלך
 11 בכל בא נבזרארן רב טבחים
 עבר מלך בבל וירושלים :
 בן המעטתו החרה ואנשיהם :
 וישבע

1 וישקף את בית יהורם ואת בית
 המלך ואת כל בני ירושלים ואת
 כל בית גדול שרף באש : ואת
 2 חפצי ירושלים סביב נחצו כל
 חיל כשדים אשר רב טבחים :
 3 ואת יתר העם הנשארים בעיר
 ואת הנפלים אשר נפלו על
 המלך בכל ואת יתר ההמון הגלה
 4 נבזרארן רב טבחים : ונודלה
 5 הארץ השאיר רב טבחים לנרים
 ולנבים : ואת עמזוי הנחשרו
 6 אשר בית יהורם ואת המכנור
 ואת ים הנחשת אשר כבתי יהוה
 7 שברו כשדים וישאו את נחשתם
 בכלה : ואת הסיררת ואת
 8 העינים ואת המזמרות ואת הכפות
 ואת כל בלי הנחשת אשר ישרתו
 9 בס לקחו : ואת הסחנות ואת
 המצוקות אשר זהב זהב ואשר
 10 כסף כסף לקח רב טבחים :
 11 העמזרים שנים הים האחר והמכנות
 12 אשר עשה שלמה לבית יהורם
 לא הורם משקל לנחשת כל
 הכלים האלה : ישמנה עשרה
 13 אמה קומת העמוד האחר וכתרת
 עליו נחשת וקומת הכתרת שלש
 אמה ושוכנה ורמנים על הכתרת
 סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד
 14 השני על השכבה : ויחק רב
 טבחים את שריה כחן הראש ואת
 15 צמניהו כחן משנה ואת שלשת
 שצמיו הקף : וכן העיר ליה
 16 סרים אחר אשר הוא פקיד על
 אנשו המלחמה והמשנה אנשים
 17 מראיפני המלך אשר נמצאו בעיר
 ואת הספר שר הצבא הסכנא
 18 את עם הארץ וששים איש סעים
 הארץ הנמצאים בעיר : ויחק
 19 אחם נבזרארן רב טבחים ויך
 אחם על מלך בבל רבלתרה :
 20 וך אתם מלך בכל וימחם ברבלה
 21 בארץ חמת ויגל יהודה מעל ארסתו
 22 והעם הנשאר בארץ יהודה אשר
 השאיר נבכרנאצר מלך בבל ויפקד
 23 עליהם את גדליהו בן אחיקם בן
 שפן : וישמיעו כל שרי ההולים
 חמה והאנשים כי הפקיד מלך בכל
 גדליהו ויבאו 4 גדליהו המצפה
 24 וישמעאל בן נחניה ויוחנן בן קרת
 ושריה בן תנחם הנשפתי ויאניחו
 25 בן המעטתו החרה ואנשיהם :
 וישבע

10
"ט" אשך לבט"ו qui (exaritis) erat
profesti taballitum. Constructio
rurior & elliptica.

34. De mutato nomine conf. Quint. Inst. R. C. Lib. I.
III, 466.

35.

De Donum Syll. Hist. II. 862.

XXIV.

2. De hoc bello Id. Lib. X. 3, 409.

29, 30. Bibl. Brem. Cl. C. Hist. 2. p. 282. 47.

29. 101 Jahrb. Sp. 1. p. 442.

אשר בערו שמרון אשר עשו מלכי
 ישראל להקניס הסור ואשיתו זניעש
 להם ככל המעשים אשר עשה בבית
 כ 4 : וזכר את כל כהני הבמות
 אשר שם על המזבחות וישרף את
 עצמות אדם עליהם וישב ירושלים :
 21 ויצו המלך את כל העם לאמר עשו
 פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על
 22 ספר הנרות הזה : כי לא נעשה
 כפסח הזה מימי השפטים אשר
 שגשו ארץ ישראל וכל ימי מלכי
 23 ישראל ומלכי יהודה : כי אם
 בשמנה עשרה שנה למלך ואשיתו
 נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלים :
 24 וגם את האבות ואת הזיננים ואת
 התרפים ואת הגללים ואת כד
 השקצים אשר נראו בארץ יהודה
 ובירושלים בער ואשיתו למען הקים
 את דברי יהוה הכתובים על
 הספר אשר מצא הלוי הכהן בית
 כה יהוה : וכמה לא היה לפניו
 מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו
 ובכל נפשו ובכל מאויו ככל חובת
 26 גושה ואחריו לא רק כמותו : אך
 לא שב יהוה שמרון אמו הגדולה
 אשר הרה אפו ביהודה על כל
 הקניסים אשר הקניסו מנשה :
 27 ויאמר יהוה גם את יהודה אשר
 סעל פני כאשר הסרתי את ישראל
 ומאסתי ארץ העיר הארת אשר
 בחרתי את ירושלים ואת הבית
 אשר אבדתי יהוה שמי שם :
 28 ויהר דברי ואשיתו וכל אשר עשה
 הלא הם כתובים על ספר דברי
 29 הימים למלכי יהודה : בימי
 עליה מרעה נכה מלך מצרים על
 מלך אשור על נהר פרת וילך המלך
 ואשיתו לקראתו וימנעו במגדו
 30 כראתו אהו : וירכבו עבדיו
 ברת טמטו ויביאו ירושלים
 ויקברו ויבחרו ויחז עם הארץ
 את יהואחז בן ואשיתו וימנעו אתו
 31 וימליכו אהו החת אביו : בן
 עשרים ושלוש שנה יהואחז מלכו
 ושלישה חרשים מלך בירושלים ושם
 אמו המוטל בת וימיהו מלכה :
 32 ויגש הרע בעיני יהוה ככל אשר
 33 עשו אבותיו : ויאסריו מרעה
 נכה ברבלה בארץ חסר במלך
 בירושלים ויתן עניש על הארץ מאד :
 34 כה כה כה וכך זהב : ומלך

פרעה נכה את אלוקים בן ואשיתו
 החרת ואשיתו אביו ויסב ארז שמו
 והויקים ואת יהואחז לקח ויבא
 מצרים וימת שם : והספה והזהב לה
 נתן והויקים לפרעה אך העריך את
 הארץ לתת את הנספ על פי פרעה
 איש כערכו נגש ארץ הנספ ואת
 הזהב את עם הארץ לתת למרעה
 נכר : בן עשרים וחמש שנה
 והויקים במלכו ואחת עשרה שנה
 מלך בירושלים ושם אמו זבויה בת
 פריה סן רומה : ויגש הרע בעיני
 37 יהוה ככל אשר עשו אבותיו :

כד 24

ביומי עליה נבכרנאצר מלך במל א
 ויהוילו והויקים עבר שלש שנים
 2 וישב וימר בו : וישלח יהוה בו
 את נהריו כשרים ואת נהריו ארם
 ואת נהריו מואב ואת נהריו כני
 עמון וישלחם ביהודה להאבדו
 כיבר יהוה אשר דבר ביד עבדו
 3 הנביאים : אך על פי יהוה היתה
 ביהודה להסיר מעל פניו כחשאת
 4 מנשה ככל אשר עשה : וגם דם
 הנקי אשר שפך וימלא את ירושלים
 5 דם נקי ולא אבה יהוה לסלח :
 6 ויחר דברי והויקים וכל אשר עשה
 הלא הם כתובים על ספר דברי
 7 הימים למלכי יהודה : וישכב
 8 והויקים עם אבתו ויסלך והויקים
 9 בנו תחתיו : ולא הספ עוד מלך
 10 מצרים לצאת מארצו כי לקח מלך
 11 בכל מנהל מצרים עד נהר פרת כל
 12 אשר היתה למלך מצרים : בן
 13 ששנה עשרה שנה והויקים בטלכו
 ושלישה חרשים מלך בירושלים ושם
 אמו נחשתא בת אנתן מירושלים :
 14 ויגש הרע בעיני יהוה ככל אשר
 15 עשה אביו : כעת התיא עליה
 16 עבדי נבכרנאצר מלך ככל ירושלים
 17 וחבא העיר במצור : וזבא
 18 נבכרנאצר מלך בכר על העיר
 19 ועבדיו צרים עליו : ויצא והויקים
 20 מלך יהודה על מלך ככל הוא ואביו
 ועבדיו ושריו ופריסו וקח אתו
 21 מלך ככל בשנת שמנה למלכו :
 22 ויצא משמאלו כל אוצרות ביה
 יהודה ואוצרות בית המלך ויקצץ
 את כל בלי הוזהב אשר עשה שלמה
 מלך

אשר בערו שמרון אשר עשו מלכי
 ישראל להקניס הסור ואשיתו זניעש
 להם ככל המעשים אשר עשה בבית
 כ 4 : וזכר את כל כהני הבמות
 אשר שם על המזבחות וישרף את
 עצמות אדם עליהם וישב ירושלים :
 21 ויצו המלך את כל העם לאמר עשו
 פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על
 22 ספר הנרות הזה : כי לא נעשה
 כפסח הזה מימי השפטים אשר
 שגשו ארץ ישראל וכל ימי מלכי
 23 ישראל ומלכי יהודה : כי אם
 בשמנה עשרה שנה למלך ואשיתו
 נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלים :
 24 וגם את האבות ואת הזיננים ואת
 התרפים ואת הגללים ואת כד
 השקצים אשר נראו בארץ יהודה
 ובירושלים בער ואשיתו למען הקים
 את דברי יהוה הכתובים על
 הספר אשר מצא הלוי הכהן בית
 כה יהוה : וכמה לא היה לפניו
 מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו
 ובכל נפשו ובכל מאויו ככל חובת
 26 גושה ואחריו לא רק כמותו : אך
 לא שב יהוה שמרון אמו הגדולה
 אשר הרה אפו ביהודה על כל
 הקניסים אשר הקניסו מנשה :
 27 ויאמר יהוה גם את יהודה אשר
 סעל פני כאשר הסרתי את ישראל
 ומאסתי ארץ העיר הארת אשר
 בחרתי את ירושלים ואת הבית
 אשר אבדתי יהוה שמי שם :
 28 ויהר דברי ואשיתו וכל אשר עשה
 הלא הם כתובים על ספר דברי
 29 הימים למלכי יהודה : בימי
 עליה מרעה נכה מלך מצרים על
 מלך אשור על נהר פרת וילך המלך
 ואשיתו לקראתו וימנעו במגדו
 30 כראתו אהו : וירכבו עבדיו
 ברת טמטו ויביאו ירושלים
 ויקברו ויבחרו ויחז עם הארץ
 את יהואחז בן ואשיתו וימנעו אתו
 31 וימליכו אהו החת אביו : בן
 עשרים ושלוש שנה יהואחז מלכו
 ושלישה חרשים מלך בירושלים ושם
 אמו המוטל בת וימיהו מלכה :
 32 ויגש הרע בעיני יהוה ככל אשר
 33 עשו אבותיו : ויאסריו מרעה
 נכה ברבלה בארץ חסר במלך
 בירושלים ויתן עניש על הארץ מאד :
 34 כה כה כה וכך זהב : ומלך

איהם כה אמר יהוה אלהי ישראל
 אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי
 16 כה אמר יהוה הנני מביא רעה אל
 המקום הזה ועל ישובו את כל דברי
 הספר אשר קרא מלך יהודה
 17 תחת אשר עזבתי וילטרו לאלהים
 אחרים למען הכעפנו בכל מעשה
 יריהם וגזתה חסתי במקום הזה ולא
 18 תכנה : ואל מלך יהודה השלח
 אתכם לדרש את יהוה כה האמרו
 אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל
 19 הרברים אשר שמעת : וען דן
 לבבך ותכננו מפני יהודה בשמעך
 אשר דברתי על המקום הזה ועל
 ישובו לחזור לשמרה ולקללה
 ותקיע את בני דן ותכנה לפני וגם
 20 אנכי שמעתי נאם יהוה : לכן
 הנני אספך על אבדך ונאספת ארץ
 קנחתיך בשלום ולא הראינה עיניך
 בכרי הרעה אשר אני מביא על
 המקום הזה וישבו את המלך
 דבר :

23 כג

א וישלה המלך ויאספו אליו כל
 2 זקני יהודה וירושלם : ועל
 המלך בית יהודה וכל איש יהודה
 וכל יושבי ירושלם אחו והכתבים
 והנביאים וכל העם למסכן ועל
 גדול וקריא כאזניהם את כל דברי
 ספר הברית הנמצא בבית יהודה
 3 ויעמר המלך על העמוד ויכרת את
 הכרות לפני יהוה ללכת את יהוה
 ולשבר מצותיו ואת עדותיו ואת
 הקתיו בכל לב ובכל נפש להקים
 את דברי הברית הזאת הכתבים
 על הספר הזה ויעמר כלי העם
 4 בכרות : ויצו המלך את הקהלו
 הבהן הגדול ואת כהני המשנה
 ואת שרי המל והוציא סוהר
 יהוה את כל הכלים העשויים לבער
 ולאשרה ולכל צבא השמים וישרפם
 מחוץ לירושלם בשרמרת קרון
 5 ונשא את עפרם בית אל : וחשבות
 את הכתבים אשר נתנו מלכי יהודה
 וקטר בבמות בערי יהודה ופסבי
 וירושלם ואת המקדשים לבער
 לשמש ולזרע ולמולוח ולכל צבא
 6 השמים : ויצא את האשורה
 מבית יהוה מחוץ לירושלם 4 נהל
 קרון וישרף אתה בנהל קרון
 7

וידק לעפר וישלך את עפרו על
 קבר בני העם : ויחזן את בחיך
 הקרשים אשר בכרת יהודה אשר
 הנשים ארנות שם בחים לאשרי
 8 ויבא את כל הכתבים מערי יהודה
 ויטא את הבמות אשר קטרו שמה
 הכתבים מבני ער באר שבע ונתן
 את במות השעירים אשר פרה שער
 והושע שר העיר אשר על שמאול
 איש בשער העיר : אך לא ועלו
 9 כתני הבמות אל מונח יהודה
 בירושלם כי אם אכלו מצוח בחוף
 אחיהם : וטא את החמט אשר
 בני בני הנם לבלתי להעביר איש
 את בנו ואת בתו כאש למלך
 10 וישבת את הסוסים אשר נתנו מרכי
 יהודה לשמש מנא בית יהוה אל
 לשכר נתן מלך הסוס אשר
 בפרוס ואת מרכבות השמש שרף
 12 באש : ואת המזבחות אשר על
 הגג עלית אחו אשר עשו מלכי
 יהודה ואת המזבחות אשר עשה
 מנשה בשתי הערות בית יהוה נתן
 המלך וירץ משם והשליך את עפרם
 13 ונחל קרון : ואת הבמות אשר
 ער פני ירושלם אשר מביא
 14 לחר המשחית אשר בנה שלמה
 מלך ישראל לעשתרת שקן צדנים
 ולכבוש שקן מואב ולמלכס חוענת
 בני עמון טא המלך : ושבר
 14 את המצבות ויכרת את האשורים
 וימלא את מקוםם עצמות אדם :
 וגם את המזבח אשר בכרת אל
 15 הכסא אשר עשה ויבעם בו נבט
 אשר החשיא את ישראל גם את
 המזבח המוא ואת הכסא נתן
 וישרף את הבמות הרק לעפר ושרף
 16 אשרה : ויפן ואשימו ורא את
 הקברים אשר שם בהר וישלח
 ויקח את העצמות מן הקברים
 וישרף על המזבח ויטמאהו כרבר
 יהוה אשר קרא איש האלזים אשר
 קרא את הרבנים האלה : ויאמר
 17 מה הציון הלו אשר אני ראה ויאמרו
 אליו אנשו העיר הקבר איש
 האלזים אשר בא מיהודה ויקרא
 את הרברים האלה אשר עשית על
 המזבח בית אל : ויאמר הנהו
 18 לו איש אל ונע עצמותיו וימלטו
 עצמותיו את עצמות הנביא אשר בא
 19 מסרחן : וגם את כל בני הבמות
 20 אשר

XXIII.

v3. *Arms. Dist. 2: 120, 131.*

6, 7. *Thes. v. 5. 834-49.*

8-20. Mid. luit, in de Bosket notte p. 201.

41

13. Waan, ad Al lant, p. 201.

8 ולא אסף להגיד נגל ישראל מן הארצה אשר נחתי לאבותם רק אים ישמרו לעשות כל אשר צויתים ולכל הצורה אשר צוה אהם עבדי

כב 22

9 משה : ולא שמעו ויהעם מנשה לעשות את הרע מן הנשים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל :

10 וידבר יהוה ביד עבדיו הנביאים ללאמר : וען אשר עשת מנשה מלך יהודה התעבדת האלה הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו והטא

12 גם את יהודה בגלולו : לכן נה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מביא רעה על ירושלים ויהודה אשר כר

13 שמעו הצלנה שתי אנני : ונשתי ערל וירושלים את לו שחרן ואת משקלת בית אחאב ומחיתי את ירושלים כאשר ימחה את הצלחת

14 כמה והפך על פניה : ונשתי את שארית נחלתי ונתחתי כיד איביהם והיו לבו ולמשסה לכר

15 איביהם : יען אשר עשו את הרע בניני והיו מבועים אתו מן היום אשר יבאו אבהם מבועים

16 וען היום הזה : וגם דם נקי שפך מנשה הרבה בארץ אשר מלא את ירושלים פה לפה לבד מהטאתו אשר החטיא את יהודה

17 לעשות הרע בניני והוה : ויתר דברי מנשה וכל אשר עשה והטאתו אשר הטא הלא הם כחובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה :

18 וישב מנשה עם אבתו ויקבר בגן ביתו בגן עזא וימלך אמן

19 בנו תחתיו : בן עשרים ושתים שנה אמן במלכו ושתים שנים מלך בירושלים ושם אמו משלמת בת

20 הרוע מן יטבר : ויעש הרע בניני יהוה כאשר עשה מנשה

21 אביו : וילך בכל הררך אשר הלך אביו ויעניו את המלכים אשר עבד

22 אביו וישחתו להם : ויעזב את יהוה אלהי אבתו ולא הלך בדרך יהוה :

23 ויקשרו עבדי אמן עליו וימיתו את המלך בביתו :

24 וידך עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמן וימליכו עם הארץ את בה ואישוהו בנו תחתיו : ויתר דברי אמן אשר עשה הלא הם כחובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה :

כב 22

בן שמנה שנה ואישוהו במלכו נ ושלשים ואחת שנה מלך בירושלים ושם אמו ויריה בת עריה מבצרת :

2 ויעש הישר בניני יהוה וילך בכל ררך דוד אביו ולא סר ימין ושמאלו : והיו בשמנה עשרה שנה מלך ואישוהו שלח המלך את שפן בן אציהו בן משלכ הספר בירת יהוה לאמר : עלה הלקוחו חתן הנזול ויהם את הכסף המובא בית יהוה אשר אספו ששורי הסף מארת העם : ויחנה ערל יד ה עשו המלאכת המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו לעשי המלאכה אשר בבית יהוה לחוק את ברוך הכיר :

3 תרשים ולבנים ולגדים ולקנות עצים ואבני פזעצ לחוק את הבית :

4 לא יחשב אהם הכסף הנתן ערל יום כי באמונה הם עשים : ויאמר חלקיהו חתן הנזיר ערל שפן הכסף ספר החורר : מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את הכסף אל שפן ויקראתו : ויבא שפן הכסף

4 המלך וישב את המלך דבר ויאמר התיכו עבדיך את הכסף הנמצא בבית ויחנהו ערל יד עשי המלאכה המפקדים בית יהוה :

5 ויגד שפן הכסף למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הבית ויקראתו שפן לפני המלך : והיו כשבע המלך את דברי ספר החורר ויקרע את בגדיו : ויעז המלך את חלקיהו חתן ואת עמבר בן מוכה ואת שפן הכסף ואת עשיה עבד המלך לאמר : לבנו רישו את יהוה בערי ובעד העם ובער כל יהוה ערל דברי הכסף הנמצא הוה כי גוללה חסתי יהוה אשר הוא נצתי : בנו על אשר לא שמעו אבתיו על דברי הכסף הוה לעשות ככל החשוב עלינו : וילך חלקיהו חתן ואחיים ועמבר ושפן ועשיה אל חלורה הנביאה אשר שלם בן חקור בן תרחם שפן הכתובים והיא ישבר בירושלים כמשנה וידברו אליה : והאמר אליהם

33 עליה סללה : בדרך אשר יבא מה
ישוב ואל העיר הואת לא יבא נאם
34 יהורם : ונגזרו על העיר הואת
להשיקה רמעי ולמען דוד עבדי
לה יהיה בלילה ההוא ויצא מראד יהוח
ויד במחנה אשור מאד שמועם
וחמשה אלף וישכימו בבקר והגרו
36 כלם פגרים מחים : ויסע וילך
וישב סנהריב מלך אשור וישב
37 בנינו : והיה הוא משחרה בית
גסר אלדיו וארמלך ושראצר
הכרו בחרב והמה נמלטו ארץ
אדום ויסלך אסר חוץ בנו החתני :

20

ב ימים ההם חלה חזקיהו למות
א ויבא אליו וישעיהו בן אמזי הנביא
ויאמר אליו מה אמר יהורם צו
לביתך כי מות אחר ולא חחרך צו
2 ויבא את פניו אל הקיר ויהפלתו
3 ויהו לאמר : אנה יהוה זכר נא
אח אשר התהלכתי לפניך בארץ
ובלבב שלם והטוב בקניני עשיתי
4 ויבך חזקיהו בכי גדול : והיה
ישעיהו לא יצא העיר התיכנה ודבר
ה יהוה היה אליו לאמר : שוב ואמרת
4 חזקיהו נגיד עמי מה אמר יהוה
אחי ודך אבין שמעתי את הפלתיך
ראיתי את דמעך הגני רמא לך
ביום השלישי חלה בית יהורם :
6 והסתחתי על יסוד המש עשרה שנה
ומכף מלך אשור אצילך ואת העיר
הזאת ונגזרו על העיר הואת לפקני
7 ולמען דוד עבדי : ויאמר וישעיהו
קחו הכלב האנים ויקחו וישכימו על
8 השחן ויהו : ויאמר חזקיהו
ישעיהו מה אוח כי ורפא יהורם ל
ועלתי ביום השלישי בית יהורם :
9 ויאמר וישעיהו זה לך האות סארך
יהוה כי יקשה יהוה את הדבר אשר
דבר הך תצל עשר מקלות אם
י ישוב עשר מקלות : ויאמר חזקיהו
10 גצל לצל לנסות עשר מקלות לא כי
ישוב תצל וחתני עשר מקלות :
11 ויקרא וישעיהו הנביא אל יהורם
וישב את הצל במקלות אשר ירד
במקלות אוחו אחת עשר מקלות :
12 כעתה הוא שחב בראד בלאחו בן
בלארן מלך בכל ספרים ומנחה אל
חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו :
13 וישמע עליהם חזקיהו ויראם את

כל בית נמחה את המסך ואת ההב
ואת הכשמים ואת שמן הטוב וארץ
כל בית כליו וארץ כל אשר נמצא
באוצרותיו לא היה דבר אשר לא
הראם חזקיהו בביתו ובכל משלתו
ויבא ישעיהו הנביא אל המלך 14
וחזקיהו ויאמר אליו מה אמרו
האנשים האלה ומאן יבאו איד
ויאמר חזקיהו סארך רחוקה נאו
מבבל : ויאמר מה ראוי בביתך 15
ויאמר חזקיהו ארץ כל אשר בביתי
ראו לא היה דבר אשר לא הראיתם
באצרותי : ויאמר וישעיהו אל 16
חזקיהו שמע דבר יהורם : הנה ע
ימים באים ולשא כל אשר בכתיך
ואשר אצרו אבתיך עי היום הזה
בכלה לא יהוה דבר אטר יהורם :
17 ומכנהו אשר יצאו סמר אשר תוליד
יקח והיו פריסים בהיכל מלך בכל :
18 ויאמר חזקיהו אל ישעיהו מני דבר
יהוה אשר דברתי ויאמר הלא אם
שלום ואמת יהיה ביום : והיה 19
כדבר חזקיהו וכל גבורתו ואשר
עשה את הנרצה ואת התעלה ויבא
את המים העירה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה :
20 וישב חזקיהו עם אבתיו וימלך 21
מנשה בנו החתני :

כא 21

בן שתים עשרה שנה מנשה
א במלכו וחמשים וחמש שנה מלך
בירושלם ויש אמו חפצי בה : וינש 2
הרע בקניני יהורם כחוקרת הנשים
אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל :
3 וישב ויבן את הבכורת אשר אבד
חזקיהו אביו ויקם מוכרת לבקר
ויקשה אשרה באשר עשה אחאב מלך
ישראל וישחחו לכל צבא השמים
4 ויעבד אהם : ובנה מוכחת בכוח
יהורם אשר אבד יהורם בירושלם
אשים את שמי : ויבן מוכחת לכל 5
צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה :
6 והעביר את בנו באש ועונן נחש
ועשה אוב וירענים הרבה לעשרת
הרע בקניני יהוה להכעיס : וינש את 7
ספר האשורה אשר עשה בבית
אשר אבד יהורם אל דוד ואר 8
שלמי בנו בבית הוה ובירושלם
אשר בחרתי מכל שבטי ישראל
אשים את שמי לעולם :
ולא

35. Greve, Nat. A. Tab. p. 6, coll. p. 97. 4.
Bedman, Misp. 4, 18. Hameln. Typ. ved. 5, 210 4.
Mindh. Gesch. des Mensch. VIII. not. p. 34.

XX.

1. 49. Hameln. B. Med. 9, 24.

5. 49. Bibl. Brem. I. 6, 825. 4.

9. Biblia Lat. VIII. Suppl. p. 62 49. Hameln. B. ved.
5, 215 49. Mindh. Gesch. des Mensch. III. p. 107-103.

11. orig. des dix. v. 108.

13. Mindh. Geom. 1. 5.

XIX.

o

v. Pub. O. B., 1815.

והתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר
 10 יהוה אלהי ישראל ישב הכרובים
 אלה הוא האלהים לכרך לכרך
 ממלכות הארץ אתה עשית את
 השמים ואת הארץ : הנה יהוה 16
 אנך ושפט מקח יהוה עניך וראה
 17 ושפט את דברי סנהרוב אשר שלחו
 לתרף אתם חי : אמנם יהוה 17
 החריבו מלכי אשור את הגוים ואת
 ארצם : ונתנו את איהם כמש 18
 כי לא אלהים המה כי אם מפעשה
 יד אדם עץ ואבן ויאכזרים :
 ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא 19
 מידו וידעך ככל ממלכות הארץ כי
 אתה יהוה אלהים לכרך :
 20 וישלח ישעיהו בן אמון 4 חזקיהו
 לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל
 אשר התפללת אלי אל מנחם מלך
 אשור שמעתי : זה הרב אשר 21
 דבר יהוה עלי בזה לך לענה לך
 בתולה בת ציון אחריך ראש העונה
 22 בתי ירושלים : את מי חרפת
 וגרפת ועל מי הריסות קודר ותשא
 מרס עניך עני קדש ישראל 23
 ביד מלאכך חרפת אדני ותאמר
 ברכב רכבי אני עליתי ברום הרים
 ירמתי לבטן ואמרה קומת ארזי
 24 מבחור ברשעי ואבואה מלון קצרי
 יען כרסלו : אני קרתי ושויתי
 25 מים זרים ואחרב ככף פעמי כל
 יאורי מצור : הלא שמעת למרחוק כה
 אתה עשיתי למימי קדם ויצרחוה
 26 עתה הכיאתיה ותחי להשות גלים
 נגוס ערים בצרות : וישביתן 26
 קצרייך חתו ויבשו היו קשב שרה
 וירק דשא הצור נגות ושדה לפני
 27 קמה : ושכרך וצאחך ובאך ודעתי 27
 ואת חתרנך אלי : יען חתרנך 28
 4 וישאנך ענה באנו ושמתו החי
 באפך ומהני בשפתך והשיבתך
 29 בדרך אשר באת ברי : וזה לך
 האות אבד השנה ספתו ובשנה
 השנית סחשו ובשנה השלישית ויען
 וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פרים :
 30 ויספת מליטה ביה יהודה הנשארת 30
 שרש למטה ועשה פרי למעלה :
 כי מירושלים תצא שארית ומליטה 31
 מדר ציון קנאת יהוה העשה זאת :
 32 לכן כה אמר יהוה אל מלך אשור
 לא יבא אל העיר הזאת ולא יורד
 שם חץ ולא יקטעה מגן ולא ישפך
 עליה

אלהי הארצות אשר העילו את
 ארצם מידו כי יעזב יהוה את
 36 ירושלים מידו : והחרישו העם
 ולא ענו אתו דבר כי מצורת המלך
 7 היא לאמר לא תענהו : ויבא
 אילקים בן חלקיה אשר עני הברית
 ושכנא הספר ויחא בן אסף המוכר
 4 חזקיהו קרעו בגדים ויגרו לו
 את דברי רבשקה :

יט 19

א ויהי כשמע המלך חזקיהו וירע
 את בגדיו ויתבס בשק ויבא ברח
 2 יהוה : וישלח את אילקים אשר
 על הבית ושכנא הספר ואת יקני
 הכתבים מהכסם בשקים 4 ישעיהו
 3 רחבא בן אמון : ויאמרו אליו
 כה אמר חזקיהו יוס צרה והוכחה
 ונאצרה היום הוח כי באו בני עי
 4 משכר וכה אין ללדה : אולי ישמע
 יהוה אלהיך את כל דברי רבשקה
 אשר שלחו מלך אשור ארניו לחרף
 אלהים חי והוכיח בדברים אשר
 שמע יהוה אלהיך ונשאת הפלדה
 ה בעיר השארית הנמצאה : ויבאו
 עבדי המלך חזקיהו 4 ישעיהו
 6 ויאמר להם ישעיהו כה האמרו אל
 אדניכם כה אמר יהוה אל תירא
 מפני הרבובים אשר שמעת אשר נדפו
 7 נערי מלך אשור אתי : הגני נתן
 בו רוח ושמע שמוערה ושב לארצו
 8 והפזתיו בחרב בארצו : וישב
 רבשקה וימצא את מלך אשור
 נלהם עני לבנה כי שמע כי נסע
 9 מלכיש : וישמע אל תרהקה מלך
 כוש לאמר הנה יצא להלחם אתך
 10 וישב וישלח מלאכים אל חזקיהו
 לאמר : כה תאמרון אל חזקיהו
 מלך יהודה לאמר אל ישאך אהיה
 אשר אתה במפתח בו לאמר לא תחתן
 11 וירושלים ביד מלך אשור : הנה
 איה שמעת את אשר עשו מלכי
 אשור לכל הארצות להחרים
 12 ואתה הנצל : ההצילו אתם אלה
 הגוים אשר שחתו אבותי את נון
 13 ואת חזן ורצף ובני עין אשר
 בתל אשר : אוי מלך המט ומלך
 ארס ומלך לעיר ספרוים הנעוניה
 14 ויחל חזקיהו את הספרים מיד
 המלאכים ויקראם ויעל בית יהוה
 ויפרשחו חזקיהו לפני יהוה :

הסיר את המכות ושבר את המצבת
 וברח את האשר והכת נחשה נחשת
 אשר עשה משה כי עד הימים ההמה
 היו בני ישראל מקפירים לו ויקרא
 לו נחשתן : ביהוה אלהי ישראל
 ברח ואחריו לא הויה כמתן ככל
 מלכו יהודה ואשר היו לפניו :
 6 וידבק ביהוה לא סר מאחריו ושכר
 מצותו אשר צוה יהוה את משה :
 7 ויהוה יהוה עמו בכל אשר יצא וישכיל
 8 וימרד במלך אשור ולא עבדו : הוא
 הכה את פלשתים עד עזה ואת
 גבוליה ממגדל נוצרים עד עיר
 9 מצצר : ויהו בשנה הרביעית
 למלך חזקיהו היא השנה השביעית
 להושע בן אה מלך ישראל עלה
 שלמנאסר מלך אשור על שררון
 1 ויצר עליה : וילכדה מקצה שלש
 שנים בשנות שש לחזקיהו היא שנת
 השש לחושע מלך ישראל נלכדה
 II שררון : ויגל מלך אשור את ישראל
 אשורה וינחם בחלה ובחבור נהר
 12 גזון וערו כריו : על אשר לא שמעו
 בקול יהוה אלהים ויעברו את
 בריהו את כל אשר צוה משה עבד
 יהוה ולא שמעו וילא עשו :
 13 ובארבע עשרה שנה למלך חזקיהו
 עלה סנחריב מלך אשור על כל
 ערי יהודה הבצורות והמשגם :
 14 וישלח חזקיה מלך יהודה א מלך
 אשור לכישיה לאמר חטאתי שוב
 סעלי אה אשר חתן עלי אשא וישם
 מלך אשור על חזקיה מלך יהודה
 שלש מאות כסר כסף ושלשים ככר
 15 זהב : ויתן חזקיה את כל הכסף
 הנמצא בזה יהודה ובאצרות בית
 16 המלך : בעת ההיא קצץ חזקיהו
 את דלתות היכל יהוה ואת האמנות
 אשר צפה חזקיה מלך יהודה
 17 ויהנם למלך אשור : וישלח
 מלך אשור את חרזן ואת רב סרים
 ואת רבשקה מן לכיש אל המלך
 חזקיהו בחזל ככר ירושלים ויעלו
 ויבאו ירושלים ויעלו ויבאו ויעמדו
 בתעלת הבריכה העליונה אשר
 18 במסלת שדה כנבם : ויקראו א
 המלך ויצא אהם איקים בן
 חלקיהו אשר על הבית ושבעה חספר
 19 ויואח בן אספ המוכר : ויאמר אהם
 רבשקה אמרו נא א חזקיהו כה
 אמר חזקיה הגדול מלך אשור כה
 כי הצילו את שמתן מדי : מי בכל לה
 אהו יב ה

M 5

הכמתון הוא אשר במחרת : אמר
 אך דבר שפתים עזר ונבורה
 למלחמה עתה עזר מי במחרת
 כי מרדכי בן : עתה הנה במחרת
 21 לך על משענת הקנה הרצוף הזה
 על מצרים אשר יסמך איש עליו
 ובא בכפו ונקבר כן פרעה מלך
 22 מצרים לכה במצרים עליו : וכי
 חמרון אל אלהי יהודה אלהינו
 במחנות הלוא הוא אשר הסיר חזקיהו
 את במחני וארן מוכתו ויאמר
 ליהוה ולירושלים לפני המוכח
 23 הוא חשתו כירושלים : ועזר
 התערבב את ארני את מלך אשור
 ואתנה לך אלפים סוסים אם חוכל
 לתת לך רכבים עליהם : ואיד
 24 תשיב את פני פתח אחר עבדי ארני
 הקטנים והכתם לך על מצרים לרכב
 ולפרשים : עתה המבלי עדי יהודה
 25 עליתי על המקום הזה להשתחויהוה
 אבר אלו עלה עזר הארץ הזאת
 והשתחיהוה : ויאמר אליקים בן
 26 חלקיהו ושבעה ויואח אל רבשקה
 דבר נא אל עבדיך ארמיה כי שכנים
 אנהנו ואל חרבר עמנו והודיעת
 27 באיני העם אשר על החמה : ויאמר
 אליהם רבשקה תעל איניך ואליך
 שלחני אחני לדבר את הרבבים
 האלה על האנשים הישבים על
 28 החמה לאכל את חריהם ולשתות את
 שניהם עמכם : ויעקר רבשקה
 ויאמר שמעו דבר המלך הגדול מלך
 29 אשור : כה אמר המלך א ישיא
 לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל
 30 אתכם מדי : וא יבטח אתכם
 חזקיהו א יהוה לאמר הצל וצילנו
 31 יהוה ולא נתנן את העיר הזאת כוד
 מלך אשור : א תשמעו א חזקיהו
 כי כה אמר מלך אשור עשו אתי
 32 ברכה וצאו א ואכלו איש גפנו
 ואיש תאנתו ושאו איש מי ברו : עי
 33 באי ולקחתו אתכם א ארץ כארצכם
 ארץ דגן וחרוש ארץ לחם וברמים
 34 ארץ זית וצהר רבש והיו ולא תמחו
 וא תשמעו אל חזקיהו כי יסרת
 35 אתכם לאמר יהוה צילנו : והצל
 36 הצילו אלהי הנוים איש את ארצו
 מיד מלך אשור : אה אהי המה
 37 וארפר איה אלהי ספרים הנע ועוה
 כי הצילו את שמתן מדי : מי בכל לה
 אהו יב ה

32. Romulo Itiner. p. 189.

13. legendum conjicis לְכֹל אֲבֵינָא.

30. 4277. vid. adv. v. T.

31. Jken. Disf. 1. 143 499.

21. אֲבֵינָא Keil's defenditur in Syll. Disf. I. 367.
 Conf. tamen quoz II. 10. 6.

25. Syll. Hannel (V. Bz. und). 7. 100. 49

Bar. G. S. II. 920, 49. XVIII.

ביד כל נביאו כל חזר לאמר שבו
 סורתיכם הרעים ושמרו מצותי
 חקוהו ככל התורה אשר צויתו
 את אבותיכם ואשר שלחתי אליכם
 14 ביד עבדי הנביאים: ולא שמעו
 ויקשו את ערפם כערף אבותם
 אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם:
 15 וימאמו את חקיו ואת בריתו אשר
 כרת את אבותם ואת עריותיו אשר
 הקיר כס וילכו אחרי ההבל והחבלו
 ואחרי הגוים אשר סביבתם אשר
 צוה יהוה אתם לבטלי עשות כיהם:
 16 ויעזבו את כל מצות יהוה אלהיהם
 ויעשו להם מסכה שנים עגליים
 ויעשו אשורה וישתחוו לכל צבא
 17 השמים ויקברו את הבעל: ויעבדו
 ארת בנייהם ואת בנותייהם כאשר
 ויקטבו קסמים ויגחשו ויתמכרו
 לעשות הרע בעיני יהוה להבטיחו:
 18 והאנף יהוה מאד בישראל ויסרם
 מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה
 19 לברו: גם יהודה לא שמר את מצות
 יהוה אלהים וילכו בתקות ישראל
 כ אשר עשו: וימאס יהוה בכל דרע
 ישראל ויענש ויחנם ביד שמים עד
 20 אשר השליכם ממנו: כי קרע ישראל
 מעל בית דוד וימליכו את ורבעם
 בן נבט וירא ורבעם את ישראל
 מאחרי יהוה והחטיאם חטאיהם
 22 נדולר: וילכו בני ישראל בכל
 חטאות ורבעם אשר עשה לא סיו
 23 ממנה: עד אשר הסיר יהודה את
 ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל
 עבדיו הנביאים ויגל ישראל מעל
 ארצו אשר עד היום הזה:
 24 ויבא מלך אשור מבבל וכתולה:
 ומקווא ומחמת וספרים וישב בקרי
 שמרון החת בני ישראל וירשו את
 25 בה שמרון וישבו בקריה: ויהי בחתלה
 שבתם שם לא יראו את יהוה וישלח
 ויהוה בהם את האריות ויהיו הרגים
 26 בהם: ויאמרו למלך אשור לאמר
 הגוים אשר הגלית והושב בקרי
 שמרון לא רדעו את משפט אלה
 הארץ וישלח כס את האריות והגם
 סמיתים אותם כאשר אינם ידעים
 27 את משפט אלה הארץ: ויצו מלך
 אשור לאמר הליכו שמה אחד
 מההנים אשר הגליתם משם וילכו
 וישבו שם וירם את משפט אלה
 28 הארץ: ויבא אחד מההנים אשר

הגלו משמרון וישב בבית א ויהי
 מרה אדם אחד וראו את יהוה:
 29 ויהיו עשום נוי נוי אהיו ויגחשו
 בבית הכמורת אשר עשו השמרנים
 נוי נוי בקריהם אשר הם יושבים
 שם: ואנשי ככל עשו את סבות
 30 בנות ואנשי כרת עשו את נהג
 ואנשי חטת עשו ארת אשומא:
 31 והעניים עשו נבטן ואת תרתק:
 והספרים שרפים את בניהם כאשר
 לארסלך וענמלך אה ספרים:
 32 ויהיו יראים את יהוה ויעשו להם
 מקצותם בהני כמות ויהיו עשים
 להם בבית הכמורת: את יהוה
 33 היו וראים ואת אלהיהם היו
 עבדים כמשפט הגוים אשר הגלו
 34 אהם משם: עד היום הזה הם
 עשים כמשפטים הראשנים אינם
 יראים את יהוה ואינם עשים
 כחקיהם וכמשפטים וסדורה
 וכמורה אשר צוה יהוה את בני
 35 ועקב אשר שם שמו ישראל:
 ויכרת יהוה אהם ברית ויצוס להם
 לאמר לא תיראו אלהים אחרים
 ולא תשתחוו להם ולא תעבדו
 36 ולא תכחו להסביאם את יהוה אשר
 העלה אתכם מארץ מצרים בכח גדול
 וכרוע נמוה אהו רדיראו ולו
 37 תשתחוו ולו תכבדו: ואת החקים ואת
 המשפטים ואת חזרה והמורה אשר
 כתב לכם משמרון לעשות כל הימים
 38 ולא תיראו אלהים אחרים:
 והברית אשר כרתו אתכם לא תשכחו:
 39 ולא תוראו אלהים אחרים: כי אם
 את יהוה אלהיכם תיראו והוא יציל
 40 אתכם מיד כל אויביכם: ולא שמעו
 כי אם כמשפטים הראשונים הם עשים:
 41 ויהיו הגוים האלה יראים את יהוה
 ואת פסוליהם היו עבדים גם בניהם
 ובני בניהם כאשר עשו אבותם הם
 עשים עד היום הזה:

יח 18

ויהי בשנת שלש להושע בן אה א
 מלך ישראל מלך חזקיהו בן אחא מלך
 יהודה: בן עשרים וחמש שנה היה
 2 במלכו ועשרים וחשע שנה מלך
 בירושלם ושם אמו אבי כח
 3 זכורה: ויעש הושע בעיני יהוה
 4 ככל אשר עשה דוד אביו: ויהי
 5 ויהי

בן רמליהו מלך אהז בן יוחם מלך
 2 יהודה: בן עשרים שנה אהז במלכו
 ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא
 עשה הישר בעיני יהוה אלהיו כדור
 3 אביו: וילך בדרך מלכו ישראל
 וגם אהז בנו העקיר כאשר כתבת
 הדגים אשר הוריש יהוה: אתם מפני
 4 בני ישראל: ויזבח ויקטר כבמות
 ית ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: אז
 יעלה רצין מלך ארסופתה בן רמליהו
 מלך ישראל ויחלם למלחמה ויצרו
 6 ער אהז ולא יכלו להלהם: בעת
 ההיא השיב רצין מלך אתם את
 אלת הארם ויגשר את היהודים
 מאילות וארומים כאו אלת וישבו
 7 יש עם היום הזה: וישלה אהז
 מלאכים ב הגלת פלטר מלך אשור
 לאמר עבדך ובנו אני עלה הושעני
 סנף מלך ארם ומנף מלך ישראל
 8 הקומים עלי: ויחא אהז את הכנף
 ואת החוב הנמצא ברת יהודה
 ובאציה בית המלך וישלה למלך
 9 אשור שחן: וישמע אליו מלך
 אשור ויעדו מלך אשור אל דמשק
 ויהפשה ויגלה קורה ואת רצין
 9 המור: וילך המלך אהז לקראת
 הגלת מלאכר מלך אשור דמשק
 וירא את המזבח אשר ברמשק
 וישלה המלך אהז אל אוריה הכהן
 את דמות המזבח ואת חנניהו לכר
 11 מעשחו: ויבן אוריה הכהן את
 המזבח ככל אשר שלח מלך אהז
 מרמשק כן עשה אוריה הכהן עד
 12 בוא המלך אהז מרמשק: ויבא
 המלך מרמשק וירא המלך את
 המזבח ויקרב המלך עד המזבח
 13 ויער עליו: ויקטר את עלתו
 ואת מנחתו ויכר את נפשו ויזרק
 את דם השלמים אשר לו על המזבח:
 14 ואת המזבח הנחשת אשר לפני
 יהוה ויקרב מארץ פני הכיור
 סבין המזבח ומכין ברת יהודה
 ויהן אהז על ירך המזבח צפונה:
 15 ויצוהו המלך אהז את אוריה
 הכהן לאמר על המזבח הגדול הקטר
 את עלת הבקר ואת מנחת הערב ואת
 עלת המלך ואת מנחתו ואת עלת
 16 מלך עם הארץ מנחתם ונספיתם
 וכל דם עלה וכר דם וכן
 עליו חוקר וסנכה הנחשת ויהי
 17 לי לבקר: ויעש אוריה הכהן

4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

17 יי
 בשנת שחום עשרה לאהז א
 מלך יהודה מלך הושע בן אה
 כשחרון על ישראל חשע שנים:
 ויעש הרע בעיני יהוה רק לא א
 כמלכי ישראל אשר היו לפניו:
 ועלו עדה שלפנאמר מלך אשור:
 והיילו הושע עבד וישב לו מנחה:
 ומצא מלך אשור בחושע קשר אשר
 שלח מלאכים אל סוא מלך מצרים
 ולא העלה מנחה למלך אשור כשנה
 בשנה ויעצרו מלך אשור ויאסרוהו
 בית כלא: ועל מלך אשור בכר ה
 הארץ ועל שמרון ועל עליה שלש
 שנים: בשנת הששועות להושע
 לכר מלך אשור את שמרון ויגל את
 ישראל אשורה וישב אותם כהלח
 ובחבור גר גזון וערי סו: ויהי
 כי חטאו בני ישראל ליהוה
 אלהיהם המעלה אים מארץ
 מצרים מרתח יד מרעה מלך מצרים
 ויראו אהים אחרים: וילכו
 בחקות הגוים אשר קרויש יהודה
 מפני בני ישראל ומלכו ישראל
 אשר עשו: ויהפאו בני ישראל
 דברים אשר לאן על יהוה אלהים
 ויבנו להם במות ככל עריהם ממגדל
 וגזרים עד ערי כנען: ויצבו להם
 מצבת ואשרים על כל גבעה נבחרה
 והחרת כל עץ רענן: ויקטרו יש
 ככל במות כנענים אשר הגלה יהוה
 מפניהם ויעשו דברים רעים להקנים
 את יהוה: ויעבדו הגללים אשר אמר
 יהוה להם לא תעשו את הרבר
 הזה: ועד יהוה בישראל וביהודה
 יב ד

2. Hameltr. Byb. ind. 3, 98 f.

XVII.

6. Hameltr. Byb. ind. 7, 95. nr.

6. Cappell in V.T. p. 650.

16. 972 fecit abbatini Sch. Prov. III. 20. I. d. d.
Munt. Gerh. de Munt. VII. p. 29.

ושם אמו וכליהו מירושלם : למלכי ישראל : וישכב מנהם
 3 ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עמ אבתיו וימלך מקהות בני
 4 עשרה אפציהו אכזו : רק הבמות לעזרות מלך יהודה מלך מקהות בני
 מנהם על ישראל בשמרן שנתים :
 24 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מהטאות ורבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל : ויקשר עליו מלך כה
 6 הארץ : ויהר רבוי עוריהו וכל אשר עשרה הלא הם כתובים על ספר
 7 דברי הימים למלכי יהודה : וישכב עוריה עם אבתיו ויקברו אתו עם
 אבתיו בעיר דוד וימלך ויהם בני 8 החתיו : בשנת שלשים ושמונה
 שנה לעזרתו מלך יהודה מלך זמריהו בן רבעם על ישראל בשמרן 9
 ששה חרשים : ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשו אבתיו לא סר
 מהטאות ורבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל : ויקשר עליו שלם בן יבש
 ויכהו קבל עם וימיהו וימלך 11 החתיו : ויהר רבוי זכריה הנביא
 על ספר דברי הימים למלכי ישראל : הוא רבוי יהוה אשר ובר אל יהוה
 לאמר בני בניעמים ישבו 13 לך על סא
 ישראל והיי כן : שלום בן יבש מלך בשנת שלשים וחמש
 שנה לעזיה מלך יהודה וימלך ויהי 14 ימים בשמרן :
 ויעל מנהם בן גרי מהרצה ויבא שמרון ויך את שלום בן יבש
 בשמרן וימיהו וימלך 15 החתיו : ויהר רבוי שלום וקשרו
 אשר קשר הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל : אזיכה מנהם
 את המסח ואת כל אשר בה ואת נכוליה
 מרצהה כי לא פחת ויך את 17 כל הדורות
 בקע : בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה מלך
 מנהם בן גרי על ישראל עשר שנים 18 בשמרן :
 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מעל הטאות ורבעם בן נבט אשר 19 החטיא את ישראל כל ימיו : כאל
 גול מלך אשר על הארץ ויתן מנהם לפול אף כמר כסף להיות יריו
 אהו כ להחזיק הממלכה בירו : ויצא מנהם את הנסח
 על ישראל על כל גבורי החול לתת למלך אשר חמשים שקלים
 כסף לאיש אחד וישכ מלך 20 אשר ולא עקר שם בארץ : ויהר רבוי מנהם
 וכל אשר עשה הלוה הם כתובים על ספר דברי הימים

י 16

בשנת שבע עשרה שנה לפקח א

כה וימלך בן הדר בנו החתני : וישב
 והוא שבן יהואחז ויקח את הערים
 ביד בן הדר בן האל אשר לקח
 מיד והואחז אביו במלחמה שלש
 פעמים הכהו וואש וישב את ערי
 ישראל :

יד 14

א בשנת שהים ליוואש בן וואחז :
 1 מלך ישראל מלך אמציהו בן וואש
 2 מלך יהודה : בן עשרים וחמש
 שנה היה במלכו ועשרים וחמש שנה
 מלך בירושלם ושם אמו יהודעין פן
 3 ירושלים : ויעש הישר כבעני יהוה
 רק לא כדוד אביו ככל אשר עשר
 4 וואש אביו עשרה : רק הבנות לא
 סרו עוד העם מזבחים ומקטרים
 ה בחסות : ויהו כאשר חזקה המלכה
 בירויח את עבריו המלכים את המלך
 6 אביו : ואת בני המלכה לא המיח
 ככתוב בספר הורה משה אשר צות
 יהוה לאמר לא ימחה אבות על בנים
 ובנים לא ימחה על אבות כי אם איש
 7 בחטאו ימורד : הוא חכה את אדם
 בנו המלך עשרת אפים וחמש את
 המלך במלחמה ויקרא את שמרה
 8 ויקרא ער היום הורה : או שלת
 אמציהו מלאכים אל יהואש בן
 יהואחז בן יהוא מלך ישראל
 9 ולאמר לכה נברא את פנים : וישלח
 והואש מלך ישראל אל אמציהו
 מלך יהודה לאמר החוח אשר
 בלבנות שלח 4 הארו אשר בלבנות
 לאמר תנה את חך לבני לאשר
 מתעביר חרת השרה אשר בלבנות
 1 ותרסם את החוח : הנה הבית את
 ארובם ונשאך לבן הכבד ושב
 בביתך ולמה חתונה ברעה ונפלתה
 11 אתה ויהודה עבך : ולא שמע
 אמציהו ועל יהואש מלך ישראל
 ויהרא פנים הוא ואמציהו מלך
 יהודה בבית שמש אשר ליהודה :
 12 וינגף יהודה לפני ישראל ויגמו איש
 13 לאהלו : ואת אמציהו מלך יהודה
 בן הואש בן אחזיהו חפשי יהואש
 מלך ישראל בכור שמש ויגאו
 ירושלים ויפרץ בחומת ירושלים
 בשער אפרים עץ שער הפנה ארבע
 14 מאות אמה : ולקח ארץ כל ההב
 והכסף ואת כל הכלים והמצאיים
 M 3

בית יהוה ובאוצרות בית המלך ואת
 בני התקרות וישב שמרון : ויחר טו
 דברו והואש אשר עשה וגבורתו
 ואשר נלחם עם אמציהו מלך יהודה
 הלא הם כתובים על ספר דברי
 הימים למלכי ישראל : וישכב והואש 16
 עם אביו ויקבר בשמרון עם מלכי
 ישראל וימלך ירבעם בנו החתני :
 17 וחי אמציהו בן וואש מלך יהודה 17
 אחרי סות יהואש בן יהואחז מלך
 ישראל חמש עשרה שנה : ויהר 18
 דברו אמציהו הלא הם כתובים
 על ספר דברי הימים למלכי יהודה :
 ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס 19
 לכישה וישלחו אחריו לכישה
 וימחהו עם : וישאו אחר על הסוסים כ
 ויקבר בירושלם עם אביו בעיר
 דוד : ויקחו כל עם יהודה את עזיהו 21
 והוא בן שש עשרה שנה וימלכו אחרו
 תחא אביו אמציהו : הוא בנה 22
 את אילת וישכה ליהודה אחרי שכב
 המלך עם אביו : בשנת חמש 23
 עשרה שנה לאמציהו בן וואש מלך
 יהודה מלך ירבעם בן וואש מלך
 ישראל בשמרון ארבעים ואחת
 שנה : ויעש ררע בעני יהוה לא 24
 כי מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר
 החטיא את ישראל : הוא השוב 25
 את נבול ישראל מלבווא המה עד
 ים התפרה כדבר יהוה אלהיו
 ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה
 בן אמתי הנביא אשר סנה החפר :
 26 כי ראה יהוה את עני ישראל כרה
 קארואפס עזור ואפס עזוב ואין עז
 לישראל : ולא דבר יהוה לסוח 27
 את ישב ישראל מחתרת השמים
 וישיעם בור ירבעם בן וואש : ויהר 28
 דברו ירבעם וכל אשר עשה וגבורתו
 אשר נלחם ואשר השיב את דמשק
 ואת חסת יהודה בישראל הלא הם
 כתובים על ספר דברי הימים למלכי
 ישראל : וישכב ירבעם עם אביו 29
 עם מלכי ישראל וימלך זכריה בנו
 החתני :

טו 15

בשנת עשרים ושבע שנה א
 לירבעם מלך ישראל מלך עזריה
 בן אמציה מלך יהודה : בן שש 2
 עשרה שנה היה במלכו והששים
 ושתים שנה מלך בירושלם
 וב 2 ושם

7. Manellk. Byl. no. 799. Harinya de Pitel p. 251.

17. ed. Annullor. Byl. no. 7, 88. no.

22. Patt. no. 17, 125.

21. Eid. Bill. IV. 2, 149.

12 יהוה : ונתנו את הכסף המתקין על יד עשוי המלאכה הפקידים בית יהוה ויוציאו לחרשו העץ ולכבנם
 13 העששים בית יהוה : ולגדורים ולחצוני האבן ולקונרות עציים ואבני מחצב לחות אח ביד בית יהוה ולכל אשר
 14 יצא על הבית לחוקה : אך לא יעשה ביהיהוה ספות כסף מומרות מוקרות חצרות כל מלו זרב וכלי כסף מן
 15 הכסף המובא בית יהוה : כי לעשוי המלאכה יהגדו ותוקו בו את בורח
 16 יהוה : ולא יחשבו את האנשים אשר יהנו את הכסף על ידם לתת לעשוי המלאכה כי באמנה הם עשויים
 17 כסף אשם וכסף חטאור לא יובא בית יהוה לכהנים יהיו : או יעלה הוא מלך ארם וילחם על גת וילכדה וישם חוזק פניו לעלות
 19 על ירושלים : ויקח יהואש מלך יהודה את כל הקדשום אשר הקדשו והושפט והוהם ואהוהו אתו אבתיו מלכי יהודה ואת קדשו ואת כל הזהב הנמצא בצרות בית יהוה וביד המלך וישלח לחזק מלך ארם
 כ ויעל מעל ירושלים : ויתר דבריו ויואש וכל אשר עשה הולא הם כזובים על ספר דברי הימים למלכי
 21 יהודה : ויקמו קבריו ויקשרו קשר ויבואו ויואש בתמלא הירד סלא :
 22 ויחזר בן שמעון וההוגר בן שבר עבריו הנהו וימת ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד וימלך אמציה בנו תחתיו

יג י

א בשנת עשרים ושלוש שנה ליואש בן אחזיהו מלך יהודה מלך והואחו בן יהוא על ישראל בשמרון שבע
 2 עשרה שנה : ויעש הרע בעיני יהוה וילך אחר חטאת ירבעם בן נבט אשר החסיא את ישראל לא בר ממנרי :
 3 ויתר אף יהוה בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדד בן חזי כל הימים : ויחל יהואחו את פני יהוה וישמען ליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחץ אתם מלך ארם : ויחן יהוה לישראל מושיעו ויצאום מתחת יד ארם וישנו בני ישראל כבאלהיהם כהמול שלושם : אך לא סרו כחטאת בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בה הלך וגם האשרתי עי עתרה : וימת הוא מלך ארבע ויסקר

6 והיומים אשר מלך יהוא על ישראל עשרים ושמונה שנה בשמרון

II יא

א ועתליה אם אחיהו וצאתה כי מת בנה וחכם והאבד את כל זרע הממלכה: וחכם יהושבע בת המלך וורם אחות אחיהו את יואש בן אחויה והגנב אתו מתוך בני המלך הממותים אתו ואת מתחתו בחרר המסתר וסחרו אתו מפני עתליהו 3 ולא חוסרת: ויהי אתה בית יהורם סתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ: ובשנה השביעית שלח יהויורע ויקח את שרי המאות לכו ולרצים ויבא אתם אליו בית יהורם ויכרת להם כרות וישבע אתם בבית יהורם וירא אתם ה את בן המלך: ויצום לאמר זר הבד אשר תעשון השלשית ממם באי השבת ושקרי משמרת: ברת 6 המלך: והשלשית בשער מור והשלשית בשער אחר הרצים ושמרתם את משמרת הבית מסח: 7 ושתי הירות בכס כל יצאי השבת ושקרו את משמרת בית יהורם אל 8 המלך: והקפתם על המלך סביב איש וכליו בירו והבא אל השררות יוסת והיו את המלך כצאחובכאוי: 9 ויקשו שרי המאות ככל אשר צוה יהויורע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יצאו השבת ויבאו 4 והיווע הכהן: ויתן המלך לשרי המאות את החנית ואת השלשום אשר למלך דור אשר בבית יהורם: 11 ויועסו הרצים איש וכליו בירו מנתף הבית הימנית עד כחף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך 12 סביב: ויוצא את בן המלך ויתן עליו את הנור ואת הערות וימלכו אתו וימשחוהו ויכו כה ויאמרו יחי 13 המלך: ותשמע עתליה את קול הרצין העם והבא אל העם בית יהורם: ותרא ותנה המלך עמר על העמוד כמשפט והשרים והחצצרות אל המלך וכל עב הארץ שמח ותקע בחצצרות וחקרע עתליה את בגדיה סו ותקרא קשר קשר: ויצו יהויורע הכהן את שרי המאות פקדי החיל ויאמר אליהם הוציאו אתה 4 מבית

כחרב בית מלך: לשררת והבא אחיהו המת כחרב כי אמר הכהן אהל חומת בית יהורם: וישמו לה ידים והבאו דרך מבוא 16 המסוס בית המלך וחומת שם: וכרת יהויורע את הכרות בין יהורם ובין המלך ובין העם להיות לעם לזיחה ובין המלך ובין העם: ויבאו 18 כל עם הארץ בית המלך והעלו את מכתחו ואת צלמי שכוור הישב ואת פתוחו הבעל הרגו לפני הסובחות וישם הכהן פקיד על בית יהורם: ויקח את שרי המאות ואת הכרי ואת הרצים ואת כל עם הארץ וירדו את המלך מבית יהורם ויבואו ודרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים: וישמח כל עם הארץ והעור שקמה ואת עתליהו המיתו כחרב בית מלך: 12 כן שבע שנים ויואש במלכו: א כשרת שבע שנה יהוא מלך יהואש 2 וארכים שנה מלך בחושלכ ושם אמו צביה מבוא שבע: ויעש יהואש 3 הישר בעיני יהורם כל ימיו אשר הורחו יהויורע הכהן: רק הבמות לא סרו עוד העם מוכבים ומקטרים בבמות: ויאמר יהואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא ברת יהורם כסף עובר איש כסף נספוח עקרו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית יהורם: ויקחו להם 6 הכהנים איש מאת מכתו והם יחזקו את ברת הבית לכל אשר ימצא שם ברת: ויהי בשנת עשרים 7 ושלוש שנה למלך יהואש לא חזקו הכהנים את ברת הבית: ויקרא 8 המלך יהואש ליהויורע הכהן ולכהנים ויאמר אליהם מדוע אינכם סחוקים את ברת הבית ועתה אלה תקחו כסף מאת מכריכם כי לברק 9 קחת כסף מאת העב ולבלתו חזק את ברת הבית: ויקח יהויורע הכהן ארון 10 אהר ויקב הר בילתו ויתן אתו אצל המזבח כסין כבוא איש בית יהורם ונתנו שמה הכהנים שפרי הסף את כל הכסף המובא ברת יהורם: ויהי כראותם כי רב הכסף בארון 11 ויער ספר המלך ותכתו הגויל ויוצרו ויסגו את הכסף המבא בית יהורם: יב כ יהורם:

XI.

1. וראתה Syll. Sig. II. 896.

2. חדר הדטורה. Munt. gesch. der Markt. VII
מס. ק. 22.

XII.

10. Quint. Inf. 2: 152.

25.

74 adyt, partem internam & sandryph.
man. velti pae ex usu Arabico, &c.
in Ann. patris (Vindob. Biblioth.) A. 1799.
1. Vol. In parte 2. pag. centum Librorum
50051.

1 ארניכם ושמתם ערל כסא אביו
 2 והלחמו על בית ארניכם : ויראו
 3 מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים
 4 לא עמדו לפני ואיך נעבר אנחנו :
 5 ה וישלח אשר על הבית ואשר ערל
 6 העיר והזקנים והאמנים אל יהוא
 7 לאמר עבדיו אנחנו וכל אשר האמר
 8 לאנונעשה לא נמלך איש הטוב
 9 6 בעיניך עשוי : ויטב אליהם
 10 ספר שנירת לאמר אם לו אהם
 11 ולקלו אתם שמענו קחו את ראשי
 12 אנשי בני ארניכם ובאו אלי כעת
 13 מחר וירענא ובני המלך שבועים
 14 איש את גדלו העיר מגדלים אהם :
 15 7 ויהי ככא הספר אליהם ויקחו את
 16 בני המלך וישחטו שבועים איש
 17 וישימו את ראשיהם בדרוים וישלחו
 18 אליו וירענא : ויבא המלאך ויגד
 19 לו לאמר הביאו ראשי בני המלך
 20 ויאמר שימו אתם שני צבירים פתח
 21 השער עד הבקר : והיו בבקר ויצא
 22 ויעמד ויאמר אל כל העם צדקים
 23 אתם הנה אני קשרתי על אדני
 24 י ואורגו וזמי הנה את כל אה : דעו
 25 אפוא כי לא יפל מרכב יהוה ארצה
 26 אשר דבר יהוה על בית אחאב ויהוה
 27 עשה את אשר דבר בני עבדו איהו :
 28 11 ויך יהוא את כל הנשארים לבית
 29 אחאב בירקנאל וכל גדלו ומידעו
 30 וכהניו עד בלתי השאר לו שרוד :
 31 12 ויבם ויבא וילך שטרון הוא בית
 32 עקר הרעים בדרך : והוא מצא את
 33 אחי אחויהו מלך יהודה ויאמר מי
 34 אתם ויאמרו אתו אחויהו אנחנו
 35 נגד לשלום בני המלך ובני
 36 14 הגבירה : ויאמר חמשים חיים
 37 וחתפשים חיים וישתפסם 4 בור בית
 38 עקר ארבעים ושנים איש ולא השאר
 39 15 עז איש מהם : וילך משם וימצא את
 40 יהונתן בן רנב לקראתו ויברכהו
 41 ויאמר אליו היש את לבבך ישר
 42 כאשר לבבי עם לבבך ויאמר יהונתן
 43 יש ויש תנה את ירך ויהן ירו
 44 ויעלו אליו 4 המרכבה :
 45 16 ויאמר לכת אחי וראה בקנאחי
 46 17 ליהוה וירכבו אהו ברכבו : ויבא
 47 שטרון ויך את כל הנשארים לאחאב
 48 בשטרון עד השמרו כנר יהוה
 49 אשר דבר אל אליהו : ויקבץ
 50 יהוא את כל העם ויאמר אליהם
 51 אחאב עבר את הבקעל מעט יהוא
 52 והימים

ויקברנו הרבה : ועתה כל נביאי ע
 הבקעל כר עבדיו וכל כהניו קראו
 אלו איש אל ופקר כי ובח גדול לו
 לבקעל כל אשר ופקר לא יחיה ויהוא
 עשה בעקבה למען האכיר את עבדו
 הבקעל : ויאמר יהוא קדשו עזרה ב
 לבקעל ויקראו : וישלח יהוא 21
 בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבקעל
 ולא נשאר איש אשר לא בא ויבאו
 בית הבקעל וימלא בית הבקעל פה
 למרה : ויאמר לאשר על המלחמה 22
 הוצא לבוש לכל עבדי הבקעל ויצא
 להם המלבוש : ויבא יהוא 23
 ויהונתן בורכב בית הבקעל ויאמר
 לקברי הבקעל חמשו וראו פן יש
 פה עמכם מעבדי יהוה כי אם עבדי
 הבקעל לברם : ויבאו לקעו זבחים 24
 ועלו ויהוא שם לו בחוק שמנים
 איש ויאמר האיש אשר ימלט פן
 האנשים אשר אני מביא עקל ידכם
 נפשו תחת נפשו : ויהי ככלתו כה
 לקשות מעלה ויאמר יהוא לרצים
 ולשלושים באו הבוס איש אל יצא
 ויבוס לפי הרב וישלבו הרצים
 והשלושים וילכו עד עיר בית הבקעל :
 ויצאו את מצבות בית הבקעל 26
 וישרמוהו : ויהצו את מצבת הבקעל 27
 ויהצו את בית הבקעל ושיטרו
 למחראות עד חיים : וישמד יהוא 28
 את הבקעל מישראל : רק חטאי וירבעם 29
 בן נבט אשר החטיא את ישראל
 לאמר יהוא סאתריהם קנלו הזהב
 אשר בית 4 ואשר ברוך : ויאמר יהוה ל
 אל יהוא יען אשר הטברת לעשות
 הישר בעיני כנני אשר בלבבי
 עשית לבית אחאב בני רבעים וישבו
 לך על כסא ישראל : ויהוא 31
 לא שטר לכת כהונת יהוה אהו
 ישראל ככל לבבו לא סר מעל
 חטאתו וירבעם אשר החטיא את
 ישראל : כימים ההם החל יהוה 32
 לקנות בישראל ויבם חזו בכר
 נבול ישראל : מן הורדן מורה 33
 השמש את כל ארץ הגלעד התי
 והראובני והגנשי מערעך אשר על
 נחל ארנן והגלעד וחבשן : ויהר 34
 רברי יהוא וכל אשר עשה וכל
 נבחרו יהוא הם מחובים על ספר
 דברי חובים למלכי ישראל : וישכב לה
 והוא עם אבתיו ויקברו אהו
 בשטרון ויסלך יהואהו בני החתיים :

משהתוך למלך ארץ עמ יהודה
 7 ארץ ישראל והמיתה ארץ
 בית אחאב ארניך ונקמתו דמי עבדו
 הנביאים ודמי כל עבדו יהודה סוד
 8 איובר : ואבר כל בית אחאב
 והסרתו לאחאב משהתוך במיר ועצור
 9 ועוזב כישראל ונתחו את בית אחאב
 כבית ירבעם כן נבט וכבית בעשא
 10 כן אחיה : ואה איובל ואכלו הכלבים
 בחלק יורעא ואין קבר ויפתה הרלה
 11 ונס : ומהא יצא א עבדו ארניו
 וחזר אליו ויאמר אלורב אתם
 12 ידעכם אתה האיש ואת שחיו :
 ויאמרו שקר חנר נא לנו ויאמר
 13 כיאת ונזאת אבר אלו לאמר כה
 אמה יהודה משהתוך למלך ארץ
 13 ישראל : וימחרו ויקחו איש בגזו
 וישירו החזיו אל נרם המעלורח
 ויתקעו בשופר ויאמרו מלך הוצא :
 14 ויהקשר יהוא בן יהושפט בן נמשי
 א יורם וורם היה שטר ברמת נלדע
 הוא וכל ישראל מפני חואל מלך
 15 ארם : וישב יהורם המלך לתרפא
 בירעאל בן הסכים אשר יכחו
 ארמים בהלחמו את חואל מלך ארם
 ויאמר יהוא אם יש נפשכם א יצא
 פליט מן העיר ללכת לגר בירעא :
 16 וירכב יהוא ולך וירעאלה כי יורם
 שכב שמה ואחיה מלך יהודה ויד
 17 לראות את יורם : והנמה עמר על
 המגדל בירעאל וירא את שפעת
 יהוא בכאו ויאמר שפעת אנראה
 ויאמר יהורם קח רכב ושלח
 18 לקראתם ויאמר יהורם : ולך
 רכב הסוס לקראתו ויאמר כה אמר
 19 המלך השלום ויאמר יהוא סה לך
 ושלום סב א אחרי ויגר הצפר
 לאמר בא המלאך עד הסולא שב
 19 ושלח רכב סוס שני ויבא אלכם
 ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר
 20 יהוא סה לך ושלום סב א אחרי :
 21 ויגר הצפר לאמר בא עד אליהם
 ולא שב והמנהג כמנהג יהוא בן
 21 נמשי כי בשגעון ינהג : ויאמר
 יהורם אבר ויאמר רכבו ויצא
 יהורם מלך ישראל ואחיהו מלך
 יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת
 יהוא וימצאו בחלקת נבחר
 22 היהעאלו : ויהו בראות יהורם את
 יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר סה
 M

השלום עד וננוי איובל אסף וכשפיה
 הרבים : ויאמר יהורם ידיו וינס
 23 ויאמר אל אחיהו כרמה אחיהו :
 24 ויהוא מלא ידו בקשת ויד אח יהורם
 בין רעיו ויצא החזי מלבו ויפצע
 ברכבו : ויאמר א בדקר שלשה שאכה
 השלכהו בחלקת שירה נבחר
 היהועאלו כי זכר אני ואיה ארץ
 רכבים צדדים אחרי אחאב אביו
 ויהו נשא עליו את המשא הזה :
 25 אם לא ארץ דמי נבחרת וארץ
 דמי בניו ראיתי אמש נאם יהורם
 ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהורם
 ועתה שא השלכהו בחלקת כדבר
 27 יהוח : ואחיה מלך יהודה ראה וינס
 וירך בית הגן וירך אחיו יהוא
 ויאמר גם אתה כהו א המיכנה
 כמעלה גור אשר את ובלעם וינס
 28 ירושלמת ויקברו אתו בקברו עם
 29 אביתו בעיר דוד : ובשנת אחת
 אחיה על יהודה : ויבוא יהוא
 30 והיעאלה ואיובל ששעה והשם בסוך
 עיניה ויחטב את הראשה והשקה בעד
 31 החלון : ויהוא בא בשער וחאמר
 32 השלום וצרי הרג אנניו : וישא פניו
 א החלון ויאמר מי אתי מי וישקיפו
 33 אליו שנים שלשה סרויסים : ויאמר
 שבתוהו וישכמותו ויו מדימה אל
 34 הקיר וי המוסים וירמסו : ויבא
 ויאכל וישת ויאבר פקדו נא את
 הארורה הזאת וקברוה כי ברץ את
 35 היא : וילכו לקברה ולא מצאו לה
 בה כי אם הגלגל והרגלים וכפות
 36 הרוים : וישבו ויגידו לו ויאמר
 קבר יהוא הוא אשר דבר ביד עמר
 איתו החשבו לאמר בחלק יורעא
 37 יאכלו הכלבים את בשר איובל :
 והיה נבלת איובר כרכן על פני
 38 השדה בחלק יורעאל אשר לא
 יאמרו זאת אחובר :
 IO
 1 ולאחאב שכנים בנוו בשמרון א
 ויכתב יהוא ספרים וישלח שמרון
 א שרי יורעא הזוגים וא האמנים
 2 אחאב לאמר : ועתה כבא הספר הזה
 איכם וארכם בני ארניכם ואתכם
 3 הרכב והסוסים ועיר מצצר והנשק :
 וראיהם הטוב והישר מבני
 יב ארניכם

24. ארבע. Beult. op. min. p. 46.

13. Gaux. ult. Cap. 26. II p. 48.

30. ארבע. Beult. op. min. p. 46. manen
gesch. der Mensch. II. no. p. 141.

15. ארבע. Syll. Rif. I. p. 92-100

Chadin. Vin. II. p. 256-260
32-36. Reigns ad arr. p. 226.

9 ff. Hamel's. Byb. no. 1. 233-44.

10. Bull. Dig. I. p. 167. ff. curioll. Dig. p. 178.
Abami Plas. v. T. p. 551.

13. Bedm. misc. 5, 42.

IX.

1-13. Hamel's. Byb. no. 4, 21 ff.

16. Hering's de Prin. d. p. 207.

ותנה כארץ מלשהים שבע שנים :
 3 ויהי מקצה שבע שנים וחשב האשה מארץ מלשהים וחצא לצעק ארץ
 4 המלך אל ביתה ואל שדה המלך
 5 מיבר אל גחוי נער איש האלהים
 6 לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלהשע : ויהי הויא מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צעקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר גחוי ארני המלך ואת האשה וה בנה אשר החיה אלישע : וישאל המלך לאשה ותספר לו ויהי לה המך פרים אחד לאמר השיב את כל אשר לו ואת כל הבואות השורה סוים עונה את הארץ ועד עתה : ויבא אלישע ומשך ובו הדר מלך ארם חלה ויגד לו לאמר
 8 בא איש האלהים עי הנח : ויאמר המלך אל הוהאל קח בדרך מנחה ולך לקראת איש האלהים ודושה את יהוה מאותו לאמר אחיה מחלי זה : וילך הוא לקראתו ויקח מנחה בירו וכל טוב ומשק משא ארבעים גסל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדר מלך ארם שלחני אליך לאמר אחיחירי מחלי זה : ויאמר אליו אלישע לך אמר לא היה תחיה והראני יהוה כי מורתי ימורתי : ויעמד את פניו וישם עיניו בש ויבך איש האלהים : ויאמר חואל סרוע ארני בכרה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל רעה מבפניהם השלה באש ובחוריהם בחרב ההרג ועלליהם תרשש והיחיהם בהקע : ויאמר הוהאל כי מה עברך הכלב כי ויעשה הדבר הנורא הזה ויאמר אלישע הראני
 14 יהוה ארץ מלך על ארם : וילך מאז אלישע ויבא אל אדניו ויאמר לו כרה אמר לך אלישע ויאמר אמר לו לי חיה תחיה : ויהי מסתרות ויקח המכבר וישב למלך הוהאל תחתיו על פניו וישם וימלך הוהאל תחתיו
 16 ובשנת חמש לירום בן אחאב מלך ישראל והושפט מלך יהודה מלך חזקום בן הושפט מלך יהודה :
 17 בן שלשים ושישים שנה היה במלכו
 18 וישאנה שנה מלך בירושלם : וילך בדרך מלכו ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב חותה לו לאשה

ותנה כארץ מלשהים שבע שנים :
 3 ויהי מקצה שבע שנים וחשב האשה מארץ מלשהים וחצא לצעק ארץ
 4 המלך אל ביתה ואל שדה המלך
 5 מיבר אל גחוי נער איש האלהים
 6 לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלהשע : ויהי הויא מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צעקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר גחוי ארני המלך ואת האשה וה בנה אשר החיה אלישע : וישאל המלך לאשה ותספר לו ויהי לה המך פרים אחד לאמר השיב את כל אשר לו ואת כל הבואות השורה סוים עונה את הארץ ועד עתה : ויבא אלישע ומשך ובו הדר מלך ארם חלה ויגד לו לאמר
 8 בא איש האלהים עי הנח : ויאמר המלך אל הוהאל קח בדרך מנחה ולך לקראת איש האלהים ודושה את יהוה מאותו לאמר אחיה מחלי זה : וילך הוא לקראתו ויקח מנחה בירו וכל טוב ומשק משא ארבעים גסל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדר מלך ארם שלחני אליך לאמר אחיחירי מחלי זה : ויאמר אליו אלישע לך אמר לא היה תחיה והראני יהוה כי מורתי ימורתי : ויעמד את פניו וישם עיניו בש ויבך איש האלהים : ויאמר חואל סרוע ארני בכרה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל רעה מבפניהם השלה באש ובחוריהם בחרב ההרג ועלליהם תרשש והיחיהם בהקע : ויאמר הוהאל כי מה עברך הכלב כי ויעשה הדבר הנורא הזה ויאמר אלישע הראני
 14 יהוה ארץ מלך על ארם : וילך מאז אלישע ויבא אל אדניו ויאמר לו כרה אמר לך אלישע ויאמר אמר לו לי חיה תחיה : ויהי מסתרות ויקח המכבר וישב למלך הוהאל תחתיו על פניו וישם וימלך הוהאל תחתיו
 16 ובשנת חמש לירום בן אחאב מלך ישראל והושפט מלך יהודה מלך חזקום בן הושפט מלך יהודה :
 17 בן שלשים ושישים שנה היה במלכו
 18 וישאנה שנה מלך בירושלם : וילך בדרך מלכו ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב חותה לו לאשה

והנה כארץ מלשהים שבע שנים :
 3 ויהי מקצה שבע שנים וחשב האשה מארץ מלשהים וחצא לצעק ארץ
 4 המלך אל ביתה ואל שדה המלך
 5 מיבר אל גחוי נער איש האלהים
 6 לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלהשע : ויהי הויא מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צעקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר גחוי ארני המלך ואת האשה וה בנה אשר החיה אלישע : וישאל המלך לאשה ותספר לו ויהי לה המך פרים אחד לאמר השיב את כל אשר לו ואת כל הבואות השורה סוים עונה את הארץ ועד עתה : ויבא אלישע ומשך ובו הדר מלך ארם חלה ויגד לו לאמר
 8 בא איש האלהים עי הנח : ויאמר המלך אל הוהאל קח בדרך מנחה ולך לקראת איש האלהים ודושה את יהוה מאותו לאמר אחיה מחלי זה : וילך הוא לקראתו ויקח מנחה בירו וכל טוב ומשק משא ארבעים גסל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדר מלך ארם שלחני אליך לאמר אחיחירי מחלי זה : ויאמר אליו אלישע לך אמר לא היה תחיה והראני יהוה כי מורתי ימורתי : ויעמד את פניו וישם עיניו בש ויבך איש האלהים : ויאמר חואל סרוע ארני בכרה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל רעה מבפניהם השלה באש ובחוריהם בחרב ההרג ועלליהם תרשש והיחיהם בהקע : ויאמר הוהאל כי מה עברך הכלב כי ויעשה הדבר הנורא הזה ויאמר אלישע הראני
 14 יהוה ארץ מלך על ארם : וילך מאז אלישע ויבא אל אדניו ויאמר לו כרה אמר לך אלישע ויאמר אמר לו לי חיה תחיה : ויהי מסתרות ויקח המכבר וישב למלך הוהאל תחתיו על פניו וישם וימלך הוהאל תחתיו
 16 ובשנת חמש לירום בן אחאב מלך ישראל והושפט מלך יהודה מלך חזקום בן הושפט מלך יהודה :
 17 בן שלשים ושישים שנה היה במלכו
 18 וישאנה שנה מלך בירושלם : וילך בדרך מלכו ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב חותה לו לאשה

29 היום ואת בני נאכל סחר: ונבשל
 את בני ונאכלהו ואמר אליה ביום
 האחר תנו את בנך ונאכלנו ורחבא
 7 את בנה: ויהי כשמע המלך את
 דברי האשה ויקרע את בגדיו והוא
 עבר על החמרה וירא העם והגדו
 31 השק על בשרו מכות: ויאמר מה
 ועשה לי אלהים וכה יוסף אם יעמד
 ראש אלישע בן שפט עליו היום:
 32 ואלישע ישב בביתו והקנים ישבים
 אחרו וישלח איש מלפניו במרס יבא
 המלאך אליו והוא אומר אל הקנים
 הראתם כי שלח בן המרצה הדר
 להסיר את ראשי ראו כבא המלאך
 סגרו הדלת ולחצתם אחרו בלדת
 הלוא קול רגלי ארדנו אחריו:
 33 עורגו מדבר עמם והנה המלאך ירד
 אליו ויאמר הנה זאת הרעה מאד
 והנה מה אוחיל ליהוה עור:

7

4 ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה
 כה אמר יהוה כעת מחר סאה מלח
 בשקל וסאתים שקלים בשקל בשער
 2 שמרן: ויען השליש אשר למלך
 ישען על ריו את איש האלים ויאמר
 הנה יהוה עשה ארבות בשמים
 היהיה הרבר הוה ויאמר הנה ראה
 3 בנינוך ומשם לא תאכל: וארבעה
 אנשים היו מצרעים פחה השער
 ויאמרו איש אל רעהו מר אנתנו
 4 וישבים עם עד מותנו: אם אמרנו
 נבוא העיר והרעב בנינו ומתנו עם
 ואם ישכנו מר ומתנו ועתה לכו
 ונפלא אל מהרה ארם אם יחינו
 5 נחיה ואם ימותו ומתנו: ויקמו
 כנשף לבוא אל מחנה ארם ויבאו
 6 ער קצה מחנה ארם והנה אין שם
 ארם קול רכב וקול סוס קול היר
 גדול ויאמרנאיש אל אחיו הנה
 שבר עלונו מלך ישראל את מלכי
 החתים ואת מלכי מצרים לבוא
 7 עלינו: ויקמו ויגוסו כנשף
 ויעינו את אלהיהם ואת סוסיהם
 ואת חמריהם המחנה כאשר היא
 8 ויגוסו אל נפשם: ויבאו המצרעים
 האלה עד קצה המחנה ויבאו אל
 אהרל אחד ויאכלו וישחרו וישאו
 משם כסף וזהב וכנרים וילכו
 וישמנו וישבו ויבאו אל אחל אחר

וישאו משם וילכו וישמנו: ויאמרו
 איש אל רעהו לא כן אנהנו עשיתם
 היום הנה יום בשרה הוא ונאנהנו
 מחשים והכינו עך אור הבקר
 ומצאנו עוף ועתה לכו ונבאר
 ונזירה בית המלך: ויבאו ויקראו
 1 אר שער העיר ויגירו להם לאמר
 באנו אל מחנה ארם והנה אין שם
 איש וקול ארם כי אם הסוס אסור
 והחמור אסור ואחלים כאשר המה
 ויקרא השערים ויגירו בית המלך
 11 פנימה: ויקם המלך לילה ויאמר
 אל עבדיו אנדרה: נא לכם את אשר
 עשו לנו ארם ידעו כי רעבים
 אנחנו ויצאו מן המחנה להחבר
 בהשדה לאמר כי יצאו מן העיר
 ונתפשם חיים ואל העיר נבא: ויען
 13 אחר סעבדיו ויאמר ויקחו נא
 חמשה מן החמסים הנשארים אשר
 נשארו בה הנם ככל החמון ישראל
 אשר נשארו בה הנם ככל החמון
 ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה:
 ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך
 14 אחרי מחנה ארם לאמר לבנו וראו:
 וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל
 15 הדרך מלאה בגדים וכלים אשר
 השליכו ארם בהחמים וישבו
 המלאכים ויגרו למלך: ויצאו המלך
 16 ויבאו את מחנה ארם והיו סאה סלת
 בשקל וסאתים שקלים בשקל כרבר
 יהוה: והמלך הפקיד את השליש
 17 אשר נשען ער ריו על השער
 וירמסוהו העם בשער ויכרת כאשר
 דבר איש האלהים אשר דבר כרוח
 המלך אליו: ויהי כרבר איש
 18 האלחים אל המלך לאמר סאתים
 שקלים בשקל וסאה סלת בשקל
 יהיה כעת מחר כנשף שמרן:
 ויען השליש את איש האלים ויאמר
 19 והנה יהוה עשה ארבות בשמים
 היהיה כרבר הוה ויאמר הנה ראה
 בנינוך ומשם לא תאכל: והיו לו
 20 מן וירמנו אחרו העם בשער ויסת:

8

ואלישע דבר אל האשה אשר
 החיה את בנה לאמר קומו וילכו אתי
 וביחר וגורו באשר תגדו כי קרא
 יהוה לרעב ונסבא אל הארץ שבע
 שנים: והקים האשה ותעש כדבר
 2 איש האלהים ותלך היא וכיתה
 והגר

VII.

1-20. vid. ad exp. 6, 20.

20-17. Lied. Bibl. IV. 2, 247.

24. Nov. Hist. Bremen. 2: 137/ff.

26. 747 Syll. Figg. II. 1012. Nov. Hist. Bremen. 2: 150.
ff.

VI.

1-7. Lied. Bibl. IV. 2, 210. Hamelin. Bp. ved. 5, 206. 1/2.

^{VII. 20.}
20. 1/2. Lied. Bibl. IV. 2, 248.

6. Meth. V. J. 529/ff.

8. 1/2. Lied. Bibl. IV. 2, 210.

25. Hamelin. Bp. ved. 7. 78. not.

הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר
 אליהם הלוא תגידו לי מי משלנו
 12 אל מלך ישראל : ויאמר אחר
 מעבדיו לוא ארנו המלך כי אלישע
 הנביא אשר בישראל גיד למלך
 ישראל את הדברים אשר תדבר
 13 כחד משכבך : ויאמר לכו וראו
 איכה הוא ואשלח ונקחנה ויגד לו
 14 לאמר הנה ברתן : וישלח שברה
 סוסים ורכב וחילכביו ויבאו לילה
 15 ויקפו על הציר : וישכם משרת
 איש האלהים לקום ויצא ותגה
 חיל סוכב את העיר וסוס ורכב
 ויאמר נערו אליו אהה אנני אוכר
 16 נעשרה : ויאמר אל תירא כי
 רבים אשר אתנו מאשר אהם :
 17 ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח
 נא את עיני ויראה ויפקח יהוה
 את עיני הנער וירא והנה חדר מלא
 סוסים ורכב אש כביבת אלישע :
 18 וירדו אליו ויתפלל אלישע אל
 יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה
 ככנעונים ויכם ככנעונים כדבר
 19 אלישע : ויאמר אלהם אלישע
 לא נה הדרך ולא זה העיר לכו
 אחרי ואוליגה אהכם אל האיש
 אשר הבקשון וילך אותם שמונה :

נצמן הארמי הזה מקחת מידו את
 אשר הביא חי ויהוה כי אדם רצתי
 אחריו ולקחתי מאונו מאוטרתי :
 21 וירדף נחמי אחרו נעמן ויראה נעמן
 רץ אחריו ויסל מעל המרכבה
 22 לקראתו ויאמר השלום : ויאמר
 שלום אנני שלחני לאמר הנה עתה
 זה באו אלי שני נקרים מהר אפרים
 מבני הנביאים הנה נא לחם ככר
 23 כסף ושתי הלפות כנדים : ויאמר
 נעמן הואל קח ככרים ויפרח בו
 ויצר ככרים כסף בשני הרשים ושתי
 הלפות בניים ויתן אל שני נערו
 24 וישאו לפניו : ויבא אל העפר
 ויקח מים ויפקח בבית וישלח את
 25 כה האנשים וילכו : והוא בא ויניב
 אל ארנו ויאמר אליו אלישע מאן
 נחמי ויאמר : לא חלך עבדך אתה
 26 ואנני : ויאמר אליו לא לבי חלך
 כאשר חפר איש מעל מרכבתו
 לקראתך העת לקחת את הכסף
 ולקחת כנדים וייתים וכרמים וצאן
 27 ובקר ועבדים ושפוחות : וצרעת
 נעמן תרבה כך ובדועך לעולם ויצא
 מלפניו מצרע כשלג :

6

1 יהי כבאם שפרון ויאמר אלישע
 יהוה פקח את עיני אלה ויראו
 ויפקח יהוה את עיניהם ויראו
 21 והנה בתוך שפרון : ויאמר מלך
 ישראל אל אלישע כראתו אותם
 22 האכה אכה אבי : ויאמר לא חתה
 האשר שבית בתרבוך ובקשרך אתה
 מכה שים לחם ומים לפניהם ויאכלו
 23 וישתו וילכו אל ארניהם : ויביה
 להם כרה גדולה ויאכלו וישתו
 וישלחם וילכו אל ארניהם ולא
 יספו עוד נדווי ארם לבוא כארץ
 24 ישראל : ויהי אחריו בן ויקבץ בן
 הדר מלך ארם את כל כחגו ויעץ
 25 ויצר על שפרון : ויהי רעב גדול
 בשפרון והנה צרים עליה עד היות
 ראש חמור בשמנים כסף ורבע הקב
 26 חריוונם בחמשה כסף : ויהי מלך
 ישראל עבר על החמה ואישה צעקה
 אליו לאמר הושיעה אנני המלך :
 27 ויאמר אל וישער יהוה מאין אושיעך
 28 המן תתן או סן חיקב : ויאמר
 לה המלך מה לך ויאמר האשר
 הזאת אמרה אי הנני את בנך ויאכלנו
 היום

א ויאמרו בני הנביאים א אלישע
 הנה נא המקום אשר אנהנו ישיבים
 2 שם לפנך צר ממנו : נלכה נא
 עד הירח ונקחה משם איש קורה
 אותם ונעשה לנו שם מקום לשבר
 3 שם ויאמר לכו : ויאמר האחד
 הואל נא ולך את עבדיך ויאמר אני
 4 אלך : וילך אתם ויבאו הירדנה
 5 ויגורו העצים : ויהי האחד סמיל
 הקורה ואת הברזל נפל אל המים
 ויצעק ויאמר אהה אנני והוא
 6 שאול : ויאמר איש האלהים
 אנה נפל ויראחו את הטקום ויקצב
 עץ וישלך שמה ויצף הברזל :
 7 ויאמר הרם לך וישלח הו ויקהו :
 8 ויסלך ארם היה נלחם בישראל
 ויועץ אל עבדיו לאמר אל מקובם
 9 פלני אלכני חתנתי : וישלח איש
 האלהים אל מלך ישראל לאמר
 10 השטר מעבר המקום הזה כי שם
 11 ארם נחמים : וישלח מלך ישראל
 12 המקום אשר אמר לו איש האהים
 וההורה וישטר שם לא אחת ולא
 13 שותים : ויסער לב מלך ארם עד

1 וגחוי עבר לפנים וישם את
 המשענת על פני הנער ואין קור
 ואין קשב וישב לקראתו ויגד לו
 2 לאמר לא הקיץ הנער : ויבא
 אלישע הכהן והגרה הנער כח
 3 משכב על משתו : ויבא וישגר
 הורק בעד שניהם והחלל ליהוה :
 4 ויעל וישכב על הילד וישם פיו על
 פיו ועיניו על עינו וכפר על כפו
 לה ויגהר עליו ויחם בשר הילד : וישב
 וילך בבית אהת הגרה ואחת הגרה
 ויעל ויגהר עליו ויורר הנער עד
 שבע פעמים ויפקח הנער את עינו :
 6 ויקרא אל נהוויאמר קרא אל
 השננית הוא ויקראה והבא אליו
 7 ויאמר שאו בך : וחבא ותפר
 על רגליו והשתחו ארצה ותשא את
 8 כנה והצא : ואלישע שב הגלגלה
 והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים
 לפניו ויאמר לנערו שפרת הסיר
 הגרולה ובשל נזיר לבני הנביאים :
 9 ויצא אחר אל השדה ללקט ארז
 וימצא נפן שדה וילקט ממנו פקעת
 שדה מלא בנזיר ויבא ויסלה אל
 10 ס קור הנזיר כי לא ידעו : ויצקו
 לאנשים לאכול ויהי מאכלם מהנזיר
 והמה צנקה ויאמרו כוח בסיר איש
 11 האלהים ולא יכלו לאכל : ויאמר
 וקחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר
 צק לעם ויאכלו ולא היה דבר
 12 בסיר : ואיש בא מקבל שלשה
 ויבא לאיש האלהים לחם ככורים
 עשרים לחם שערים וכרסם בעקלנו
 13 ויאמר הן לעם ויאכלו : ויאמר
 משרתי מה איתן ור לפני מאה איש
 ויאמרתן לעם ויאכלו כי כה אמר
 14 יהוה אלו והזהר : ויחן לפנים
 ויאכלו ויותרו ככר יהוה :

5 ה

א ונעמן שר צבא מלך ארם הויה
 איש מחול לפני אבותו ונשא פנים
 כי בו נח יהוה משוער לארם
 2 והאיש היה נבזר חיל מצויע : וארם
 וצאו גזורים וישבו מארץ ישראל
 נערה קמנה וחתה לפני אשת נעמן :
 3 והאמר אל נברחה ארלי אדני לפני
 הנביא אשר בשמרון או יאסף אתו
 4 מצרעתו : ויבא ויגד לאדניו
 האשר מארץ ישראל : ויאמר

מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל
 מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר
 כבריכפא וישעה אלפים הב ועשר
 חליפות בגדים : ויבא הספר אל
 6 מלך ישראל לאמר ועתה אל
 הספר הזה אלך הנה שלחתי אליך
 ארז נעמן עבדי ואספתו מצרעתו :
 7 ויהי לקראת מלך ישראל את הספר
 ויקרע בגדיו ויאמר האלהים אני
 לחסות ולהחיות כי זה שלח אלי
 8 לאסף איש מצרעתו כי אך דעתי
 וראו כי טחאנה הוא לי : ויהי
 9 כשבעת אלשיש איש האלהים כי קרע
 מלך ישראל את בגדיו וישלח אל
 10 המלך לאמר למה קרעת בגדך ויבא
 נא אלי וידעתי כי יש נביא בישראל :
 ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעקר
 11 פתח הבית לאלשיש : וישלח אליו
 אלישע מלאך לאמר הילך והחצת
 שבע פעמים בירון וישב בשרך לך
 12 וסחר : ויקרע נעמן וילך ויאמר
 הנה אמרתיו אלי וצא יצוא ועבר
 וקרא בשם יהוה אלהיו והנזיר ירד
 אל המקום ואסף הסצויע : הלא
 13 טוב אבגרו ופרשר נהרות המשי
 מכל מימי ישראל הלא אהרזן בהם
 ושהרתו וישן וילך בחמה : ויגשו
 14 עברו וידברו אליו ויאמרו אבי
 דבר גדול הנביא דבר אלך הלא
 תעשה ואף כי אמר אלך החץ
 15 וסחר : וירד ויסבל בירון שבע
 פעמים ככרי איש האלהים וישב
 16 בשו ככשר נער קמון וימחר : וישב
 אל איש האלהים הוא וכל מחנהו
 ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא
 17 ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי
 אם בישראל ועתה קח נא כרכי
 18 מאת עבדך : ויאמר הן ויתח אשר
 19 קמרתו לפניו אם אקה ויפצר בו
 לקחת ימאן : ויאמר נעמן וליא
 20 ויתן נא לעבדך משיא צמר סרדים
 ארמה כי לא יעשה עוד עבדך עלה
 21 וכה אלהים אחרים כי אם ליהוה
 22 דבר הזה יסלה יהוה לעבדך כבוא
 אדני בית רמון להשתחורת שמה
 23 והוא נשען על ידי והשתחית בית
 רמון בהשתחיותי בית רמון וימחר נא
 24 יהוה לעבדך בדבר הזה : ויאמר
 לו לך לשלום וילך מאתו ככרית
 25 ארץ : ויאמר ניהו נער אלישע
 איש האלהים הנה חשך ארניארה
 נעמן

g. Als een man een ander bezoeken wil,
 duft hy niet recht toe in huis gaan, zonder veld
 mass by moet eerst van de deurt kloppen, al
 straat die open. Als de man niet te huis is, gaat
 de bezoeker zo ras mogelijk heen; is hy te huis,
 dan komt hy by den bezoeker aan de deurt en
 goet hem; doch leest te hand te rug, om dyne
 vrouwen uit den weg te maaken, op dat hy
 niet mogen zien of gelien worden, en bedingt
 dan den vreemden van de deurt in sene klei-
 ne kamer. G. Höft, Nachrichten von Amakotund

39. 7707792 Mind. Lustk. 6a. p. 107.

Fes p. III.

De pekkione Saamans Sjji ^{Dut.} Mes. v. 15. 18 pp. 2-44. Lid. Bibl. IV. 2, 202. Hamel W. Byb. ved. 5,
Hamel W. Byb. ved. 4, 27 pp. 204.

17-19. Boek. G. I. 11. 892 pp.

17. Laet uwea knegt gegeven worden 4 west
 van een juk muil-zelf-land, dat is, van
 een juk land zo groot als twee muil-
 zelf op een dag ploegen kunnen. Nelung,
Mengeldor. - Sjji. IV. 2. 247.

W.

1-19. Lid. Bibl. IV. 2, 247. Mes. o. B. 17, 33, 36.

20-24. Kuiperad ars. p. 185.

24. Schult. de Def. §. 22. 1pp. & Vindic. p. 236. 1pp.
Ursin. ad Fl. Inst. p. 353.

25. 15. 5. 11. Faber over 4 Oosten IV. p. 183. 4. all.
VI. 19. 2. - Conf. forlan quoz Arch. N. O. B. 7, 13.

Lic. Bibl. IV. 2, 245, 246.
IV.

10-37. Hamell. Bp. v. 5, 200 1pp.

28. Schult. Orig. II. p. 73.

כס ויצוקו טכרל חגר הגיה ומעלה
 22 ויקמרו עני הגבור : וישכימו
 בכקר והשמש זרחה על המים ויראו
 מואב מנר את המים ארמים כים :
 23 ויאמרו דם זה החרב נחרכו המלכים
 ויכו איש את רעהו ועתרה לשלל
 24 מואב : ויבאו א מתנה ישראל
 ויקמו ישראל ויכו את מואב וינמו
 סמניה ויכו בה ויחזו את מואב :
 כה ותקרים יהרשו וכל חלקה טובה
 ושליכו איש אבנו ומלאוה וכל
 סעין מים יסמנו וכל עין טוב ופילו
 עד השאר אנגיה בקיר תרשרת
 26 ויסבו הקלעים וכות : וירא מלך
 מואב כי הוקמנו המלטה ויקח
 אותו שבץ מאורת איש שלח הרב
 להכקיע א מלך ארום ולא יכלו :
 27 ויקח את בנו הבכור אשר ימלך
 תחזו ויעלה עלה על המטה והיו
 קצח גדול על ישראל ויסעו מעליו
 וישבו לארץ :

7 4

א ואשה אחת מנשי בני הנביאים
 צעקה אלישע לאמר עבדך איש
 טו ואחה ידעת כי עבדך היה ורא
 את יהוה והנשה בא לקחת את שני
 2 ולרי לו לעברים : ויאמר אליה
 אלישע מה אעשה לך הגדול מה
 יש לכי כבית ותאמר אין לשמחתך
 3 כל בבית כי אכ אסוך שמן : ויאמר
 לכי שאלי לך כלום סן התחן מרת
 כל שבנוכי כלום רקים א תמנעו :
 4 ובאת וסרת תרלרת בעדך ובעד
 בניך וצקת על כל הכלים האלה
 ה והמלא המיני : ותלך מתחו
 ותסגר חרלת בעדה ובעד בניה הם
 6 מנושים אליה והיא מועקת : והיו
 כמלאות הכלים ותאמר ארל בנה
 הגישה א עור כלי ויאמר אליה
 7 אין עור כלי ויעמר השמן : ותבא
 ותגר לאיש האלהים ויאמר לכו
 מברי את השמן ושלמי ארז נשיכו
 8 ואת בניו תחיי בנתר : והיו
 היום ויעבר אלישע א שונם ושם
 אשה גדולה ותחזו בו לכלל להם
 9 והיו מרי עברו וקר שמרה לאכר
 דחם : ותאמר א אישה הנח נא
 ודעתי כי איש אלהים קרוש הוא
 10 עבר עליו תמיד : נעשה נא עליה
 קור קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן
 ונתו

והיו

שנים ברוחך אלו: ויאמר הקשית
 לשאור אם תראה אתי לקח מאריך
 יחי לך כן ואם אין לא והורג:
 11 ויהי המה הלכים הלוך ודבר והגדר
 רכב אש וסוסים אש ויפרדו בין
 שניהם ויעל אליהו בסערה השמים:
 12 ואלישע ראה והוא מעניק אבי אביו
 רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד
 ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים
 13 קרעו: ויום את ארצת אליהו
 אשר נפלה מקליו וישב ויעמד ערב
 14 שפת הירדן: ויקח את אדרת
 אליהו אשר נפלה מקליו ויכה ארץ
 15 המים ויאמר אתי והוה אלהי אליהו
 אף הוא ויכה את המים ויהיו גתה
 16 והנה ויעבר אלישע: ויראהו בני
 הנביאים אשר ביריהו מנגד ויאמרו
 17 הנה רוח אליהו על אלישע ויבאו
 לקראתו וישתחו לו ארצה:
 18 ויאמרו אליו הנה נא יש את עבדיך
 חמשים אנשים בני חיל ולכו נא
 ויבקשו את ארצך פן נשאר רוח
 19 יהוה וישלכתו באחד ההרים או
 באחת הגזאות ויאמר לא תשלחו:
 20 וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשה
 21 ימים ולא מצאו: וישבו אליו
 והוא ישב ביריהו ויאמר אליהם
 הלווא אמרתי אליכם אל הלכו:
 22 ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה
 נא מושב העיר טוב כאשר ארני
 ראה והמים רעים והארץ משכלת:
 23 ויאמר קחו לי צלחית חדשה ושימו
 24 שם מלח ויקחו אליו: ויצא ארץ
 מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר
 25 כה אמר יהוה רפאתי למים האלה
 לא והיה משם עוד מות ומשכלת:
 26 וירם המים עד היום הזה כדבר
 27 אלישע אשר דבר: ווער משם
 בית אל והוא עלה בדרך ונערים
 28 קטנים יצאו מן העיר ויחלקו בו
 ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח:
 29 ויפג אחריו ויראם ויקללם בשם
 יהוה ותצאנה שנים רבים מן העיר
 30 ותבקענה מהם ארבעים ושני ילדים:
 31 כה וילך משם אל הר הנברא ומשם
 שב שמרון:
 32 ויהודם בן אחאב מלך על ישראל
 בשמרון בשנת שמינה עשרה
 33 להושפט מלך יהודה וימלך ששים

עשרה שנה: ויעשה הרע בעיני
 2 יהוה רק לא כאביו וכאמו ויסר את
 3 מצבת הבעל אשר עשה אביו: רק
 4 בהטאות ירבעם בן נבט אשר החט א
 ארת ישראל דבק לא טר ממנר:
 5 ומישע מלך מואב היה נקר והשוב
 6 למלך ישראל מאה אלף כרים ומאה
 7 אלף אילים צמר: ויהי כמות אחאב
 8 ויפשע מלך מואב במלך ישראל:
 9 ויצא המלך יהורם ביום ההוא
 10 משמרון ויפקד את כל ישראל: וילך
 11 וישלח והושפט מלך יהודה לאמר
 12 מלך מואב פשע בי החלך אחי אל
 מואב למלחמה ויאמר אעלה כמני
 13 בסוך כעמי כעמך כסוסי כסוסך:
 14 ויאמר את זה הדרך נעלה ויאמר
 15 דרך מדיב ארם: וילך מלך ישראל
 16 וסוף יהודה וסוף ארם ויסבו דרך
 17 שבעת ימים ולא היה מים למחנה
 18 ולכמה אשר ברגלים: ויאמר
 19 מלך ישראל אהה כי קרא יהוה
 לשלשת המלכים הנה ללח אתכם
 20 ביד מואב: ויאמר והושפט האין מה
 21 נביא ליהוה ונרשעה את יהוה
 מאותו יוען אחר בעברי מלך ישראל
 22 ויאמר מה אלישע בן שפט אשר יצק
 מים על ידי אליהו: ויאמר והושפט
 23 יש אנהו דבר יהוה וירדו אליו מלך
 ישראל והושפט וסוף ארם: ויאמר
 24 אלישע אל מלך ישראל מה לי ולך
 לך אל נביאי אבירי ואל נביאי אמן
 25 ויאמר לו מלך ישראל אל כי קרא
 יהוה לשלשת המלכים האלה ללח
 26 אותם ביד מואב: ויאמר אלישע חי
 יהוה צבאות אשר עמיתי לפניו כי
 27 לורי פני הושפט מלך יהודה אני
 נשא אם אבוי אידך ואם ארצך:
 28 ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן הנגן
 29 ויהי עליו ד יהוה: ויאמר כה אמר
 יהוה עשה הנחל הזה נבים נבים:
 30 כי כה אמר יהוה לא הראו והוא לא
 הראו ואם והנה הוא ימלא מים
 31 ושתחיים אנשים ומקניכם ובהמתכם:
 32 ונקל זאת בעיני יהוה ונתן את מואב
 33 בידים: והניהם כל עיר מבצר וכל
 34 עיר מבחוץ וכל עץ טוב תפילו וכל
 35 מעיני מים תסחטו וכר החלקה
 המצות המצבו באבנים: ויהי כבקר
 36 כעלות המנחה והנה מים באים מדרך
 37 ארם ותמלא הארץ את המים: וכל
 מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם
 38 במ

11. Hamelk. Byb. red. 5, 190 ff.

4. Quid. Verm. Scr. I. p. 135.

16. De Gya explicat Eud. Bibl. III. 3, 391.

19. ff. Quid. l. B. 10, 66. Hamelk. Byb. red. 5, 195.

15 ff. Hamelk. Byb. red. 5, 196 ff.

15. Nov. Tit. Dig. V. T. p. 739 ff.

23, 24. Hamelk. Byb. red. 4, 44 ff. Rusp. D. ant. p. 202 ff.

Urtica hirsuta in Libano dicitur hancurine dicitur
domestica in Libano dicitur in hancurine dicitur, ut
id. ab hancurine dicitur. id. dicitur. hancurine dicitur
ut Tab. I. (Bijdr. in de Natuurl. wetend. v. 2.
pl. 65. hancurine dicitur.)

18. דברי חיים 122377 De l'hermine p. 11.
qui de curale dicitur hancurine dicitur per Rusp.
ut p. 53.

In fine libri ^{lib. II. Regum} ~~curas~~ ~~repletes~~ ~~impit~~
Bened. Sept. VIII. p. 85 ff. IX. p. 157 ff. X. 84.
Conf. IV. p. 203. & XV. p. 208. 37.

I.

1. ff. Ed. Bull. IV. 2, 243.

II.

1. ff. Ed. Bull. IV. 2, 215. Res. V. T. 509 ff.
Indic. Gen. IV. 234 ff.

8. Theol. V. T. 509 ff.

9-12. Bull. diff. S. p. 39-67. ^{ambus}
Lion. prope suppurationem sepulchri quod ~~est~~ ~~est~~ ~~est~~
Mohammedanum in eo tristis opinatus, et
securum de Mohammedano quodam in est
terram auditus. Dec. Res. nov. II. p. 277.

מלכים ב

א I

א ויפגע

אחרי מות אחאב : ויפג
 אחזה בער השבכר בעלותו אשר
 בשמרון ויחל וישלח מלאכים ויאמר
 אלהם לכו דרשו בבקל זבוב אלהי
 עקרון אם אחיה מחלי זה : ומלאך
 והוא דבר אל אלהי החשבי קום
 עלה לקראת מלאכי מלך שמרון
 ודבר אלהם המבלי אין אלהים
 בישראל אתם הליכים לדרוש בבקל
 זבוב אלהי עקרון : ולכן כה אמר
 יהוה המטה אשר עלית שם לא תרד
 ממנה כי מות תמות וילך אליהם
 ה וישבו המלאכים אליו ויאמר איהם
 6 מה זה שברם : ויאמרו אליו איש
 עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו
 שובו אל המלך אשר שלח אתכם
 ודברתם אליו כה אמר יהוה המבלי
 אין אלהים בישראל אתה שלח
 לדרש בבקל זבוב אלהי עקרון לכן
 המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה
 7 כי מות תמות : וידבר אלהם מה
 משפט האיש אשר עלה לקראתכם
 וידבר אליהם את הדברים האלה :
 8 ויאמרו אליו איש בעל שער ואמר
 עור אזור במתניו ויאמר אליו
 9 החשבי הוא : וישלח אליו שר
 המשום וחמשו ועל אליו והנה
 10 ישב על ראש המר וידבר אליו איש
 11 האלהים המלך דבר רח : ויענה
 אליו וידבר אל שר המשום ואם
 איש אלהים אני תרד אש כן השמים
 ותאכל אתך ואת המשך ותרד אש
 מן השמים ותאכל אותו ואת המשום :
 12 וישב וישלח אליו שר המשום אחר
 וחמשו וען וידבר אליו איש
 האלהים כה אמר המלך מרה רח :
 13 ויען אלהי ודבר אלהים אם איש
 האלהים אני תרד אש מן השמים
 ותאכל אתך ואת המשך ותרד אש
 אלהים מן השמים ותאכל אתו ואת
 14 המשום : וישב וישלח שר המשום
 ששים וחמשו ועל ויבא שר
 המשום השלישי וירען על ברכו
 לגד אליו והתנן אליו וידבר

ב 2

ויהי בהעלות יהוה את אליו
 1 א בסערת השמים וילך אליו ואלישע
 2 מן הגלגל : ויאמר אליו אל
 אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני
 3 עך בית אל ויאמר אלישע חיי יהוה
 4 וחי נפשך אם אעונך וירדו בית
 אל : ויצאו בני הנביאים אשר
 5 ביח אל אל אלישע ויאמרו אליו
 6 הירעת כי היום יהוה לקח את
 7 ארנך מעל ראשך ויאמר גם אני
 8 ידעתי החשו : ויאמר לו אליו
 9 אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני
 10 ויהוה ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם
 11 אעונך ויבאו ריחו : ויגשו בני
 12 הנביאים אשר כיריחו אל אלישע
 13 ויאמרו אליו הירעת כי היום יהוה
 14 לקח את ארנך מעל ראשך ויאמר
 15 גם אני ידעתי החשו : ויאמר לו
 16 אליו שב נא פה כי יהוה שלחני
 17 הירגוה ויאמר חי יהוה וחי נפשך
 18 אם אעונך וילכו שניהם : והמשום
 19 איש מכני הנביאים הלכו ויעמדו
 20 מנגד מרחוק ושניהם עמדו על
 21 הדרך : ויקח אליו את ארדתו
 22 ויגלס ויבה את המים ויחזו הנבי
 23 והנה ויעברו שניהם בחיבר :
 24 והיה כעברתם ואלויהו אמר אל אלישע
 25 שאל מה אעשה לך בצרם אלקח
 26 מענך ויאמר אלישע והיו נא מי
 27 שנים

אח אחאב ויעל ויפול ברמת גלעד
 ויאמר זה בכרה וזה אמר בכרה:
 21 ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר
 אני אפחתי ויאמר יהוה אליו במה:
 22 ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפני
 כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכדל
 23 צא ועשה כן: ועתה הנרה נתן
 יהוה רוח שקר כפי כל נבואיך אלה
 24 והיה דבר עלוך רעה: וישג
 צדקתו בן כנענה ויכה את מיכיהו
 על הלחי ויאמר אי זה עקר רוח
 25 בה יהוה מאחי לדבר אחך: ויאמר
 מיכיהו הנר ראה כיום הווא אשר
 26 תבא חדר בחדר לההבה: ויאמר
 מלך ישראל את מיכיהו והשיבוהו
 אך אמן שר העיר וגל וואש בן
 27 המלך: ואמרו כה אמר המלך
 שימו את זה בית הכלא והאכלתו
 להם לחץ ומים לחץ עי באו בשלום:
 28 ויאמר מיכיהו אשוב תשוב בשלום
 לא דבר יהוה בו ויאמר שמעו עמיס
 29 כלם: ויעל מלך ישראל והושפט
 ל מלך יהודה רמת גלעד: ויאמר
 מלך ישראל אלה יהושפט התחפש
 ונא במלחמה ואחר לבש בגדיך
 ויתחפש מלך ישראל ויבוא
 31 במלחמה: וסלך ארם צוה את
 שרי הרכב אשר לו שלשים ושנים
 לאמר לא חלחמו את קטן ואח גדול
 כי אם את מלך ישראל לבדו:
 32 והיה בראות שרי הרכב את יהושפט
 והקם אמרו אך מלך ישראל הוא
 ויטרו עליו להלחם וזעק יהושפט:
 33 והיה בראות שרי הרכב כי לא מלך
 34 ישראל הוא וישבו מאחוריו: ואיש
 משך בקשת לחמו ויכרו את מלך
 ישראל בין הדבקים ובין השריון
 ויאמר לרנבו המך רדך והוציאנו
 35 לחטן המתת כי החליתו: ותעלה
 המלחמה ביום ההוא והמלך היה
 מקמר במרכבה נכה ארם ויסת בקרב
 ויצק דם המרה אל חיק הרכב:
 36 ויעבר הרגה במחנה כבא השמש
 לאמר אוש עירו ואוש ארצו:
 37 ויסת המלך ויבוא שמונ ויקברו
 38 את המלך בשמרון: וישטף את
 הרכב על ברסת שמונ וילקו

הכלבים את דמו והגורת רחצו
 כדבר יהוה אשר דבר: ויהרע
 3 דברי אחאב וכל אשר עשה ויברת
 חשן אשר בנה וכל הערומ אשר בנה
 הלוא הם כתובים על ספר דברי
 הימים למלכי ישראל: וישכב
 5 אחאב עם אבתי וימלך אחיהו בנו
 תחתיו: והושפט בן אסא מלך
 41 על יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך
 ישראל: והושפט בן שלשים
 42 וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש
 שנה מלך בירושלם ושם אמו
 43 עזובה בת שלח: וילך בכל ררך
 אסא אביו לא סר מטה לעשות
 44 הישר בעיני יהוה: אך הכמור
 לא סרו עוד העם מובחם ומקמרים
 45 כמסורת: וישלם יהושפט עם מה
 מלך ישראל: ויהר דברי יהושפט
 46 ונבחרו אשר עשה ואשר נלחם
 הלא הם כתובים על ספר דברי
 הימים למלכי יהודה: ויהר
 47 הקדש אשר נשאר בימי אסא אביו
 כער טן הארץ: וסלך אין בארם
 48 נצב מלך: והושפט עשר אניות
 49 ררשיש ללכת אופיר להוב ולא
 הלך כי נשברה אניות בעציו נגר:
 אז אמר אחיהו בן אחאב יהושפט
 2 ויכו בעביו עם עבדיך באניות ולא
 אבה יהושפט: וישכב יהושפט
 51 עם אבתי ויקבר עם אבתי בעיר
 דור אביו וימלך יהורם בנו החתני:
 52 אחוזו בן אחאב מלך על ישראל
 בשמרון בשנת שבע עשרה
 53 ליהושפט מלך יהודה וימלך על
 ישראל שנים: וועש הרע
 54 בעיני יהוה וילך בדרך אביו
 ויבדך אמו ויבדך ירבעם בן
 נבט אשר החמיא את ישראל:
 54 ויעבר את הבעל וישחור לו:
 ויכעס את יהוה אלהי ישראל
 ככל אשר עשה
 אביו:

38., misschien, is het nog best aldus te verhalen:
ende hooren wieghen of wieghen lijd. In samen-
vaging met het vorige, dat dit de vruchtelijke wege
te hennegonen, waerom men ontrent. thabon op
naer dood handelste, daarom van het affpellen
dijnet by d'ingenis een weinig pleghend maakte
dat men de honden vrij liet vallen, maekte het
lied liet oplekten, ende hooren vrij liet voortgaen
met lijd te hoden, of hune klesken te walspen.
In dese ghomende ~~metten~~ segged vsmoekte de
godspraak nog, daat de alrege koningke hof d'ien
dese weg dat men de diepste ~~omleiding~~ wandelen
ontrent den getrouwen koning betrouwen lei.
Receptie van Tronckel met hode in de jaer boe p
der Kunsten en Wehandelingen. II. 2. p. 11, 12.

27. Schult. ad Flor. III. 142.

49. 707 pro quo Kerkis habit 707, de fen.
Recept. Syll. Dy. II. 293.

38. Adm. Nite. 5, 29. Nov. Theat. Dy. N. T. p. 732 ff

17-26. Lib. Bill. IV. 2, 251. not.

23. Redm. Anis. 5, 29. us.

14, 15. Abreni Plav. V. T. p. 560.

¹⁵⁸
27. Shoed. 2 Hrs. 11:4.

א אוכל לאמר מקל נבות וימת :
 פו ויהי כשטע אויבך כי מקל נבות
 וימת והאמר אויבך אל אחאב קום
 רש את כרם נבות הירועאלי אשר
 מאן לתת כך בכסף כי אין נבותי
 16 כי סת : ויהי כשטע אחאב כי סת
 נבות ויקם אחאב לדרת א כרם
 17 נבות הירועאלי לרשתו : ויהי
 רבר יהוה אל אליהו ותשב לאמר :
 18 קום רד לקראת אחאב מלך ישראל
 אשר בשמרון הנה בטרם נבות אשר
 19 יר יש לרשתו : ודברת אליו
 לאמר כה אמר יהוה הרנחת וגם
 ירשת ורברת אליו לאמר כה אמר
 יהוה במקום אשר לקחו הכלבים
 כ את דם נבות וילקו הכלבים את
 נבאתה : ויאמר אחאב אל אליהו
 המצאתני אויבי ויאמר מצאתי יען
 21 המטבך לעשות הרע בעיני יהוה :
 הגני מבי אין רעה ובערתי אתרדך
 22 וחררתי לאחאב משתון בקור ועצו
 ועוב בישראל : ונתתי את
 ביתך נבית וירעם בן נבט וכברך
 23 בעשאל בן אחור אל הכעס אשר
 הכעס והחטא את ישראל : וגם
 לאיזבל דבר יהוה לאמר הכלבים
 24 יאכלו את אויבך בחל יורעאלי :
 המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים
 כה והמת בשדה יאכלו עוף השמים :
 רק לא היה כאחאב אשר החמיר
 26 לעשות הרע בעיני יהוה אשר הסתה
 אתו אויבך אשתו : ויתעב מאד
 ללבת אחרי הגלולים ככל אשר
 27 עשו האמרי אשר הוריש יהוה מפני
 בני ישראל : ויהי כשטע אחאב
 את הרבים האלה ויקרע בגדיו
 וישמשק על בשרו וצום וישכב
 28 כשק ויהלך אש : ויהי דבר יהוה
 א אליהו התשבי לאמר : הראות
 כי נכנע אחאב מלפני יען כי נכנע
 29 מפני לא אבי הרעה ביטוי ביטוי נגן
 אביא הרעה על ביתו :

כב 22

א וישבו שלש שנים אין מלחמה
 2 בין ארם ובין ישראל : ויהי
 3 יהוה א מלך ישראל : ויאמר
 מלך ישראל א עבדיו הירועם כי
 לנו רמת גלעד ואנחנו כחשים מקחת
 4 אתה מיד מלך ארם : ויאמר אל
 ויהושפט החלך אתו למלחמה רמת
 גלעד ויאמר ויהושפט אל מלך
 ישראל כמוני כמך כעמי כעמד
 ה כלסוף כסוף : ויאמר ויהושפט
 א מלך ישראל ורש נא כיום אתך
 6 דבר יהוה : ויקבץ מלך ישראל
 את הנביאים כארבע מאות איש
 ויאמר אלה האלך על רמת
 גלעד למלחמה אם אחזל ויאמר
 7 עלה ויהן ארבע ביד המלך : ויאמר
 ויהושפט האין מה נביא ליהוה עוד
 8 וגדשה מאותו : ויאמר מלך
 ישראל א והושפט עוד איש אחר
 לדרוש את יהוה מאהו ואני
 ישנאותו כי לא יתנבא עלי טוב כי
 אם רע מוכיחו בן ימלך ויאמר
 ויהושפט א יאמר המלך כן : ויקרא
 9 מלך ישראל א סוים אחי ויאמר
 מהרה מוכיחו בן ימלה : ומלך
 10 ישראל ויהושפט מלך יהודה ישבים
 איש על כסאו מלכשם בגדים בגדן
 פתח שקי שמרון וכל הנביאים
 11 מתנבאים לפניהם : ויעש לו
 זקניה בן כנענה קרני כהל ויאמר
 כה אמר יהוה באלה חננת את ארם
 12 עד כלותם : וכל הנביאים נבאים
 כן לאמר עלה רמת גלעד והצלה
 13 ונתן יהוה ביד המלך : והמלאך
 אשר הלך לקרא מיכיתו רבר אליו
 לאמר הנה נא דברי הנביאים סת
 14 אחד טוב אלה המלך יהי נא דבריך
 דבר אחר מהם ודברת טוב :
 ויאמר מיכיתו יהוה כי את אשר
 15 יאמר יהוה אלי אתו אדבר :
 16 ויבוא א המלך ויאמר המלך אין
 מיכיתו המלך אלה רמת גלעד
 למלחמה אם נחזר ויאמר אין
 17 עלה והצלה ונתן יהוה ביד המלך :
 ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים
 18 אני משבעך אשר לא תדבר אלי
 רק אמת בשם יהוה : ויאמר
 17 ראיתי את כל ישראל נפצים אל
 ההרים כצאן אשר אין להם רעה
 ויאמר יהוה לא ארנוס לאלה ישומו
 איש לכיתו בשלום : ויאמר
 18 מלך ישראל א יהושפט הלא אמרת
 אליך לוא יתנבא עלי טוב כי אם
 19 רע : ויאמר לכן שמע דבר יהוה
 ראיתי את יהוה ישב על כסאו וכל
 20 צבא השמים עמד עליו מימינו
 ומשמאלו : ויאמר יהוה מי יסתה
 את

27 ובני ישראל החמקו וכלבו וילכו לקראתם ויחנו בני ישראל נגדם כשני חשמי עינים וארם מלאו את 28 הארץ: ויגש איש האלילים ויאמר ל מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה יען אשר אמרו ארם אלתי הרים יהוה ולא אלתי עמקים הוא ונתתו את כל המטות הנורא הזה 29 בדרך וירעעם כי אני יהוה: ויחנו אלה נבח אלה שבעת ימים והיו כיום השביעי ותקרב המלחמה ויכו בני ישראל את ארם מאה אלף ל גלי כיום אחד: וינסו הנותרים אפקה אל העיר וחפל החומה על עשרים ושבעת אלף איש הנותרים וכן הרד גם ויבא אל העיר הרד 30 ויאמרו אליו עברו קנה נא שמענו כי מלכי בירת ישראל כי מלכי חסר הם נשימיה נא שקים בכתנינו וחבלים בראשנו ונצא אל מלך ישראל אולי יהיה את נפשי: 31 ויהגרו שקים במתנתם וחבלים בראשיהם ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו עברך בן הרד אמר תהי נא נפשי ויאמר העונות היאחי הוא: 32 והאנשים ונחשו וימרו ויחלטו המטות ויאמרו ואחר בן הרד ויאמר באן קתה ויצא לו בן הרד ויעלהו 33 על המרכבה: ויאמר אליו העדים אשר לקח אבי מארת אביך איש והצות חשים לך ברמשק כאשר שב אבי בשמרון ואני בכרית אשלחך להוכיח לו ברית וישלחתי: ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל רעהו בכיר והורה הכיני נא ויסאן האישי 34 להכתי: ויאמר לו יען אשר לא שמעת בקולי יהוה הנך הולך מאחורי והכך האריות וילך סאצלו ויבצא אתו 35 האריות ויבחו: ויבצא איש אחד ויאמר הכיני נא ויבחו האישי הכר 36 ויבצע: וילך הנביא ויעמד למלך אל הדרך ויהמש באפר על עיניו: 37 ויהי המלך עבר והוא צעק אל המלך ויאמר עברך וצא בקרב המלחמה והנה איש סריבא אלוי איש ויאמר שמר את האישי הזה אם המקר ופקר והיתה נפשך תחרת נפשו או כבר 38 כסף חשקול: ויהי עברך עשרה תנה והנה יהוה איננו ויאמר אליו מלך ישראל כן משפטך אתה הרצתי: 39 ויסר את האפר מעל עיניו

2 I כא

ויהי אחר היבקים האלה כרם א אצל הכרל אחאב מלך שמרון: וידבר אחאב אל נבות לאמר תגור לי את כרמך ויהי לי לגן ורק כו הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו אם טוב בעיניך אתנה לך כסף מחיר זה: 1 ויאמר נבות אל אחאב חלילה לי מזה ויהוה אלהי אבי יודע עך: 2 והדבר אשר דבר אליו נבות היורעאלי ויאמר לא אתן לך ארץ נחלה אבותי וישכב על מטתי ויכס את פניו ולא אכל לחם: והבא אליו זה איובל אשתו והדבר אליו מרה זה רוחך מרה ואינך אכל לחם: וירבך 3 אלה כי אדבר אל נבות היורעאלי ואמר לו תנה לי ארץ כרמך בכסף או אם חפץ אתה אתנה לך כרם תחתיו ויאמר לא אתן לך את כרמי: והאמר לו איובל אשתו ואתה עתה 4 תקשה מלוכה על ישראל קום אכר לחם ויטבלבך אני אתן לך ארץ כרם נבות היורעאלי: והכתב 5 ספרים בשם אחאב ותחתם בחתמו ותשלח הספרים אל הוקנים וארץ החרים אשר בעירו הישיבים את נבות: והכתב בספרים לאמר 6 קראונו ונחשבונו ארץ נבות בראש העם: והושיבו שנים אנשים בני בלויעל נגדו ויערהו לאמר ברכת אלהים וסלך והוציאחו וסקלחו 7 וימת: ויעשו אנשו עירו הוקנים 8 והחרימו אשר הישיבים בעירו כאשר שלחה אליהם איובל כאשר כתוב 9 בספרים אשר שלחה אליהם: קראונו ונחשבונו ארץ נבות בראש העם: ויבאו שני האנשים בני בלויעל 10 וישבו נגדו ויערהו אנשי הנלועל את נבות נגד העם לאמר ברך נבות אלהים וסלך ויצאחו כחוק ליער 11 וסקלחו כאבנים וימת: וישלחו 12 אל

27. Cappell. in. T. p. 440.

XXI.
Arab appetend vineam Nabotii. Theol.
147. T. 500. 111.

30. Handb. Byb. vol. 5, 1874.

31, 32. Kuiper adan. p. 209.

int.
33, 34. Theol. T. 491-411.

33. אוריאל. אוריאל. Diss. p. 269.

34. Kuiper ad arriens. p. 14. 4.

38. Monographie. Gesch. des mensid. VII. nach p. 64.

11. Sup. Phil. S. II. 2, p. 849.

13. Mich. O. B. 7, 47.

XX.

Sup. Phil. IV. 2, 239-44.

1. Heeren's Ideen. 1. 2, 625.

עברך בראשנה אעשה והחבר הזר
לא אוכל לעשות וילכו המלכאים
ויעבדו דבר : וישלח אליו כן
הרד ויאמר כה יעשן לי אלהים
וכה ויספו אם ישפק עפר שמרון
לשעלים לכל העם אשר נהגלו :
11 ויצן מלך ישראל ויאמר דברו אלי
התהלל הנר כמפתח : ויהי כשמע
את הרבר הזר והוא שתי הוא
והמלכים בסכות ויאמר אל עברו
שימו ושימו על העיר : והנה נביא
13 אהר נגש אל אחאב מלך ישראל
ויאמר כה אמר יהוה הראיה את כל
ההמון הגדול הזה הנני נתנו בידך
היום וידעת כי אני יהוה : ויאמר
14 אחאב במו ויאמר כה אמר והזר
בנערי שרי המדינות ויאמר מי
15 יאמר המלחמה ויאמר אתה : ויפקד
את נערי שרי המדינות והיו
מאתים שנים ושלשים ואחריהם
פקד את כל העם כל בני ישראל
שבעת אלמים : ויצאו כנהרים וכן
16 הרד שתר שבור בסכות הוא
והמלכים שלשים ושנים מלך עור
17 אתו : ויצאו נערי שרי המדינות
בראשנה וישלח בן הרד ויגידו לו
לאמר אנשים יצאו משמרון : ויאמר
18 אם שלום יצאו תפשים חיים ואם
למלחמה יצאו חיים תפשים : ואלה
19 יצאו מן העיר נערי שרי המדינות
והחיר אשר אחריהם : ויכו איש
20 אישו וינסו ארם וירדפם ישראל
וימלט בן הרד מלך ארם על סוס
21 ופרשים : ויצא מלך ישראל
ויד ארת חסוס ואת הרכב והגבר
22 כארם מכה גדולה : ויגש הנביא
23 אל מלך ישראל ויאמר לו לך החזק
רוע וראיה ארת אשר תעשה כי
לחשובת השנה מלך ארם עלה
עליך : ועברו מלך ארם אמרו
24 אליו אלהי הרים אלהיהם על כן
חזק ממנו ואולם נלהם אחם
בשישור אם לא נחזק מהם : ואת
25 הרבר הוח עשה הכר המלכים איש
מאקמו ושים פחות החזיהם : ואתה
מה חסונה לך חיל כחיל הנפל מאותך
והסוס כסוס ורכב כרכב ונלחמה
אחם בשישור אם לא נחזק מהם
26 ושמע לקים ויעש בן : וידעו
לחשובת השנה ויפקד בן הרד את
ארם ויעל אפקה למלחמה עם ישראל
ונגו

צבאות כי עזבו ברוחך בני ישראל
את מונחתור הרכו ואת נביאך
הנר נחבר ואחר אני לבדו ויבקשו
10 את נפשי לקחתה : ויאמר יהוה
אליו לך שוב לרויך מדברה דמשק
ובאת ומשחת את חזאל למלך
16 על ארם : ואת וקרא בן נמש
חמשה למלך על ישרא ואת אלישע
בן שפט מאכל מחולה חמשה לנביא
17 חזתך : והיה הנמלט מחרב חזאל
ויחז יהוא ותמלט מחרב יהוא
18 ימית אלשע : והשארתי בישראל
שבעת אלפים כל הברכוס אשר לא
כרעו לבעל וכל הפה אשר לא נשק
19 לו : וילך משע וימצא את אלישע
בן שפט והוא חרש שנים עשר
צמרים לפניו והוא כשנים העשר
ויעבר אליהו אליו וישלך אחריו
כ אליו : ויעזב את הבקר וירץ אחרי
אליהו ויאמר אשקרה נא לאני
ולאמי ואלכה אחריך ויאמר לו לך
21 שוב כי מה עשיתו לך : וישב
מאחריו ויקח את צמד הבקר
ויונחחו ובכדו הבקר בשלם הכשר
ויהן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי
אליהו וישחחרו :

כ 20

א וכן הרד מלך ארם מבין את כל
חילו ושלשים ושנים מלך ארו וסוס
ורכב ויעל ויצר על שמרון וילחם
2 ברם : וישלח מלכאים אל אחאב
3 מלך ישראל העירת : ויאמר לו מה
אמר בן הרד כספר וזהבך לי הוא
4 ונשיך ונבך המובים לי הם : ויען
מלך ישראל ויאמר מיריך ארני
ה המלך לך אני וכל אשר לו : וישבו
המלכאים ויאמרו כה אמר בן הרד
לאמר כי שלחתי אליך לאמר כספר
6 והרבך ונשיך ונבך לי תתן : כי
אם כעת מחיר אשלח את עברי אליך
והפשו את ברויך ואת בני עברייך
7 והיה כל חמסו עניני שימנו ברכם
ולקחו : ויקרא מלך ישראל לברך
זכני הארץ ויאמר רע נא וראו כי
רעה זר מנקה כי שלח אלי לנשו
ולבני ולכלפי והחבי ולא מנעתי
8 ממנו : ויאמרו אליו כל הזקנים
וכל העם אל חמסנו ולא האבר :
9 ויאמר למלכאי בן הרד אמרו
לאדני המלך כה אשר שלחתי את

א וכן הרד מלך ארם מבין את כל
חילו ושלשים ושנים מלך ארו וסוס
ורכב ויעל ויצר על שמרון וילחם
2 ברם : וישלח מלכאים אל אחאב
3 מלך ישראל העירת : ויאמר לו מה
אמר בן הרד כספר וזהבך לי הוא
4 ונשיך ונבך המובים לי הם : ויען
מלך ישראל ויאמר מיריך ארני
ה המלך לך אני וכל אשר לו : וישבו
המלכאים ויאמרו כה אמר בן הרד
לאמר כי שלחתי אליך לאמר כספר
6 והרבך ונשיך ונבך לי תתן : כי
אם כעת מחיר אשלח את עברי אליך
והפשו את ברויך ואת בני עברייך
7 והיה כל חמסו עניני שימנו ברכם
ולקחו : ויקרא מלך ישראל לברך
זכני הארץ ויאמר רע נא וראו כי
רעה זר מנקה כי שלח אלי לנשו
ולבני ולכלפי והחבי ולא מנעתי
8 ממנו : ויאמרו אליו כל הזקנים
וכל העם אל חמסנו ולא האבר :
9 ויאמר למלכאי בן הרד אמרו
לאדני המלך כה אשר שלחתי את

הפך האחד ועשו ראשונה כי אתם
 הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש
 26 ללא השימו: ויקחו את חפר אשר
 נתן להם ויעשו ויקראו בשם הבעל
 מחקר ועד הצהרים לאמר הבעל
 ענו ואין קול ואין ענה ויפסחו על
 27 המזבח אשר עשה: והיה בצהרים
 ויחלל חכם אליהו ויאמר קראו
 בקול גרול כי אלהים הוא כי שיה
 וכי שיה לו וכי דרך לו אולי ישן
 28 הוא ויקץ: ויסראו בקור
 גרול ויחזרו כמשפטם בחריבות
 29 וזרימחים עי שפך רם קליהם: והיה
 כעבר הצהרים ויתנבאו עד לעלות
 המנחה: ואין קול ואין ענה ואין
 ל קשב: ויאמר אליהו לכל העם נשו
 אלו ויגשו כל העם אליו וירבא את
 30 מזבח יהוה הצהרים: ויקח אליהו
 שחים עשרה אבנים כמספר שבטי
 בני ועקב אשר היה דבר יהוה אליו
 32 ללאמר ישראל יהיה שמך: ויבנה
 את האבנים מזבח בשם יהוה ויעש
 תעלה כביר סאתים ורע סביב
 33 למזבח: ויערך את העצים וינחה
 34 את המזבח וישם על העצים: ויאמר
 מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על
 העלה ועל העצים ויאמר שנו וישנו
 לה ויאמר שלשו ושלשנו: וילכו
 המים סביב למזבח ונג את התעלה
 36 מלא מים: והיה בעלות המנחה
 ויש אלהו הנביא ויאמר יהוה
 אלהי אברהם יצחק וישראל היום
 וודע כי אתה אלהים בישראל ואני
 עבדך ובדברך עשיתי את כל
 37 הדברים האלה: עני יהוה עני
 וירעו העם הור כי אתה יהוה ויהוה
 האלהים ואחר המבר את לבם
 38 אחרת: והפל אש יהוה והאכל
 את העלה ואת העצים ואת האבנים
 ואת העפר ואת המים אשר בתעלה
 39 לחכה: וירא כל העם ויפל על
 פניהם ויאמרו יהוה הוא האלהים
 40 יהוה הוא האלהים: ויאמר אליהו
 להם הפשו את נביאי הבעל איש אל
 וסלט סחף והתפסו וזרום אליהו
 41 אל גהל קישון וישחטם עם: ויאמר
 אליהו לאחאב ענה אכל וסתה
 42 כי קול הסון הגשם: ויעלה אחאב
 לאכל ולשתות ואליהו ענה ל ראש
 הכרמל ונער ארצה וישם פניו בין
 43 ברנו: ויאמר אל נער ענה נא

הבט דרך ים ויעל ויבט ויאמר אין
 מאופה ויאמר שב שבע פעמים:
 44 ויהי בשבעות ויאמר הנה עב קמנה
 ככה איש עלה מים ויאמר עלה אמר
 אל אחאב אסר ודר ולא יעצרכו
 הגשם: והיו ער כה וקר כה והשמים 45
 התקררו עינם ויהו גשם גרול
 וירכב אחאב וילך יורעאלה: ויר 46
 יהוה היתה ל אליהו וישנם סתני
 וירץ לפני אחאב עד באכה יורעאלה:
 19 יש
 ויגר אחאב לאיובל את כל א
 אשר עשה אליהו ואת כל אשר
 הרג את כל הנביאים בחריב:
 ותשלח איובל מלאך אל אליהו 2
 לאמר כה ועשון אלהים וכה יוספו
 כי כעת סחר אשים אח נפישך כנפש 3
 אחר מים: וירא ויקם וילך אל 3
 נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה
 ויגח את נערו שם: והוא הלך 4
 במדבר דרך ים ויבא וישב חחר
 רחם אחת וישאל את נפשו למורת
 ויאמר רב עתה יהוה קח נפשי כי 5
 לא טוב אנכי מאכתי: וישכב ה
 וישן חחרת רחם אחת והנה זה
 מלאך נעו בו ויאמר לו קום אכול:
 ויבט והנה מראשותיו ענת רצפים 6
 וצפחה מים ויאכל וישת וישב
 וישכב: וישב מלאך יהוה שגור 7
 ויגע בו ויאמר קום אכל כי רב מקך
 הדרך: ויקם ויאכל וישתה וילך 8
 בכה האכילך החי ארבעים יום
 וארבעים לילה עיך הר האלהים
 חרב: ויבא שם אל המערה וילן 9
 שם והנה דבר יהוה אליו ויאמר
 לו מה לך פה אליהו: ויאמר קנא 10
 כירחך בני ישראל את מונחתך
 הרבו ואת נביאיך הרגו בחריב
 ואותך אני לבוי ויבקשו את נפשי
 לקחתה: ויאמר צא ועמרת בהר 11
 לפני יהוה והנה יהוה עבר ורח
 גדולה וחוק מפרק הרים ומשבר
 סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה:
 ואחר תהנה רעש לא ברעש יהוה:
 ואחר רעש אש לא באש יהוה: 12
 ואחר האש קול דמסה דקה: והיה 13
 כשמוע אליהו וילט פניו בארחתו
 ויצא ויעמד סתח המערה והנה:
 אלו קול ויאמר מה לך סה אליהו:
 ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי 14
 צבאות יא ו

26. 110297 Reult. Op. min. p. 175.

44. vid. adnat. vna plura.

28. de incisionibus Linnæus in. p. 114.

46. Hamelt. Bp. red. 5, 185.

Lid. Bill. IV. 2, 236. XIX.

4. Mit. N. O. B. 5, 40. Actm. Miss. 2, 164.

5-8. Hamelt. Bp. red. 5, 186. Munksg. Lehr. de
Meth. VII. var. p. 15.

9. Pocock. Reil. 1, 2, 254.

Lid. Thab. II. 9. coll. Mit. O. B. 6, 53.

11, 12. Wes. Lid. p. 85 185. Lid. Bill. IV.
6, 1080.

בראשנה והוצאת לו ולך ולבנך
 14 תעשו באחרונה: כי כה אמר יהוה
 אלהי ישראל כי הקמח לא הכלתם
 וצפתת השמן לא החפר ער יוסתקן
 15 ויהו נשם על פני האדמה: וחלק
 ותעשה כרבר אלוהו ותאכל הוא
 16 והיא וביתה ימים: כי הקמח לא
 כלתה וצפתת השמן לא חפר כרבר
 17 ויהו אשר דבר ביד אלוהו: והיו
 אחר הדברים האלה חלה כנזאשה
 בעלת הבית ויהי הליו חזק ספר
 ער אשר לא נותרה בו נשמה:
 18 והאמר אל אלוהו מה לי ולך איש
 האלהים באת אלו להוכיח את עוני
 19 ולהמית את בני: ויאמר אלוה
 הני לו את בני ויחזתו מחזקיה
 ויעלה אל העליה אשר הוא ישב
 כ שם וישכחו ער: סמחו: ויקרא
 4 יהוה ויאמר יהוה אלוהי הגם על
 האלמנה אשר אני מתגורר עמך
 21 הרעה להמית את בני: ויהפך
 על הילד שלש פעמים ויקרא את
 יהוה ויאמר יהוה אלוהי תשב נא
 22 נפש הילד הזה על קרבו: וישמע
 יהוה בקול אלוהו ותשב נפש הילד
 23 על קרבו ויהי: ויקח אלוה את
 הילד וירדה מן העליה הביהרת
 וחתנה לאסו ויאמר אלוהו ראו חי
 24 בני: ותאמר האשה את אלוהו
 עתה זה ידעתי כי איש אלהים אתה
 ודבר יהוה בפך אמרתי:

18 יה

א ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה
 אל אלוהו בשנה השלישית לאמר
 לך הראת אהאב ואתה ספר על
 2 פני האדמה: וילך אלוהו להראות
 את אהאב וירעב חזק בשמרון
 3 ויקרא אהאב אל עבדיו אשר ער
 הבית ועבדיו היה ירא את יהוה
 4 מאד: והיו במחצית איובל את
 נביאי יהוה ויקח עבדיו מאר
 5 נביאים וחבויאם חמשים איש
 ה במקרה וכלכלם להם ומים: ויאמר
 אהאב אל עבדיו לך בארץ אל כל
 מוצי מים ואל כל הנחלים אולי
 נמצא הצור ונחית טים וסוד ולוא
 6 נטיית בן במה: ויחלקו להם את
 הארץ לעבר בה אהאב הלך בדרך
 אחר לבדו ועבדיו הלך בדרך אחר
 7 לבדו: והיו עבדיו בדרך והנה

אלוהו לקראתו ויכרו וימר ער
 פניו ויאמר הראתה זה ארני אלוהו:
 ויאמר לו אני לך אמר לארניך הנה
 8 איהו: ויאמר מה חשאתי כי אחת
 9 נתן את עבדך ביד אהאב להמיתני:
 חי יהוה אלוהי אם יש ניו וממלכה
 אשר לא שלח ארני שם לבקשך
 ואסרו אין ותשבתי את הסלכר
 10 ואת הגוי כי לא ימצאתה: ועתה
 11 אקרא אמר לך אמר לארניך הנח
 אלוהו: והיה אני אך סאך ורוח
 12 והוה ישאך על אשר לא ארני ובאתי
 להניד לאהאב ולא ימצאך והרני
 13 ועבדך רוא את יהוה סערי: הלא
 הגד לארני את אשר עשיתי בחת
 איובל את נביאי יהוה: ואחבא
 מנביאי יהוה מאר איש חמשים
 חמשים איש במקרה ואלכלם להם
 ומים: ועתה אחת אמר לך אמר
 14 לארניך הנה איהו והרני: ויאמר
 15 איהו חי יהוה צבאות אשר עמדת
 לפניו כי היום אראה אלו: וילך
 16 עבדיו לקראת אהאב ויגד לו וילך
 17 אהאב לקראת אלוהו: והיו כראת
 אהאב את אלוהו ויאמר אהאב אלו
 18 האתה זה עבר ישראל: ויאמר לא
 עברתי את ישראל כי אסאתה ובית
 אביך בעובכס את מצות יהוה וחלק
 19 אחרי העולים: ועתה שלה קבץ
 אלי את כל ישראל אל הר הכרמל
 20 ואת נביאי הבעל ארבע מאות
 וחמשים ונביאי האשה ארבע מאות
 21 אכלו שלחן אוכל: וישלה אהאב
 ככל בני ישראל ויקבץ את הנביאים
 אל הר הכרמל: ויש אלוהו אל
 22 כל העם ויאמר עד סתי אתם פסחים
 על שתי המעפים אסיהו האלהים
 לכו אחרי ואם הבעל לבו אחרי
 ולא ענו העם אתו דבר: ויאמר
 23 אלוהו את העם אני ונתתי נביא
 לוהוה לכרי ונביאי הבעל ארבע
 מאות וחמשים איש: ויהנו לנו
 24 שנים פרים ויבחרו להם הסר האחד
 וינתהו וישפו ער העצים ואש
 לא ישימו ואני אשר את הסר
 האחד ונחתי ער העצים ואש לא
 25 איש: ויראתם בשם איהים ואני
 אקרא בשם יהוה והיה האלהים
 אשר יענה באש הוא האלהים ויען
 כל העם ויאמר טוב הדבר: ויאמר
 26 אלוהו לנביאי הבעל בחרו לכם
 הסר

לאסא מלך יהודה וימלך החתני:
 11 ויהי במלכו כשבתו על כסאו הבה את כל ברת בעשא לאי השאיר לו
 12 משחן בקרר בעשא לאי השאיר לו וישמד זמרו את כל ברת בעשא כדבר יהוה אשר דבר אלהי בעשא ביד יהוא הנביא: אל כל המצאות כעשא
 13 והמצאות אלה בנו אשר חטאו ואשר החמיאו את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם:
 14 ויתר דברי אלה וכל אשר עשה הלאה הם כתובים על ספר דברי ימי המלכים למלכי ישראל: בשנת
 15 עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך זמרו שבקרת ימים בהרצה והעם הניס על גבתו אשר לפלשתים: וישעף העם החתנים לאמר קשר זמרו וגם הבה את המלך וימלכו כל ישראל את עמרי שר צבא על ישראל ביום ההוא במקנה:
 17 ויעלה עמרי וכל ישראל עמו מגבתו ויצרו על הרצה: והוא כראות זמרו כי נלכדה העיר ויבא אורסון ברת המלך וישקף עליו את ברת מלך
 19 באש וקט: על המצאות אשר חטא לעשות הרע בעינו יהודה ללכת בדרך ויבצע וכתסאורו אשר עשה כ להחמיא את ישראל: ויתר דברי זמרו וקשרו אשר קשר הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: אז חלק העם ישראל לחצי חצי היה חצי אחרי חבני בן נונה להמליכו והחצי אחרי עמרי:
 22 ויחוק העם אשר אחרי עמרי את העם אשר אחרי חבני בן נונה ויסת חבני
 23 וימלך עמרי: בשנת שלשים ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על ישראל שחוס עשרה שנה בהרצה
 24 מלך שש שנים: ויזן את ההר שמרון מאח שמו בככרים נפק ויבן את ההר ויקרא את שם העיר אשר בנה ערל שם שפר ארזי ההר
 25 בה שמרון: ויעשה עמרי הרע בעינו ויהוה הרע אשר לפניו: וילך בכל דרך וירבעם בן נבט ובתמאלו אשר החמיאו את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם: ויתר דברי עמרי אשר עשה ונבחרו אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי ימי המלכים למלכי ישראל: וישעב עמרי עם אביתו ויקבר בשמרון
 L 6.

וימלך אחאב בנו החתני: ואחאב
 29 בן עמרי מלך ערל ישראל בשנת שלשים וששנה שנה לאסא מלך יהודה וימלך אחאב בן עמרי ערל ישראל בשמרון עשרים ושש שנה: ויעש אחאב בן עמרי הרע בעינו ויהוה סכל אשר לפניו: ויהי הנקל לכתו בחטאות וירבעם בן נבט ויקח אשה את איזבל בת אתבעל מלך צידגס וילך ויעבי את הבעל וישתחו לו: ויקם מונח לבעל כח
 32 אחאב את האשרו ויקח אחאב לעשות להנעים את יהוה אלהי ישראל ככל מלכי ישראל אשר היו לפניו:
 34 בימי בנה חואל ברת האלו את יהוה באכרים בכרו וסרה וישעב צערו הציב דלתורו כדבר יהוה אשר דבר ביד יהושע בן נון:

יז

ויאמר אליו החשבני משעבני א אשר עמרתו לפניו אם יהיה השנים האלה של ומשר כי אם לפי דברי ויהו דבר יהוה אליו לאמר: לך
 2 מה ופנית לך קריסה ונסתרת בגחל כרות אשר על פני הירדן: והיה מהגחל תשתה ואח הערבים צויתו לכלכלך שם: וילך ויעש כדבר יהוה וילך וישב בגחל כרות אשר ערל פני הירדן: והערבים מביאים לו לחם ובשר בבקר ולחם ובשר בערבים ופן הנחל ישתה: והיה מקץ ימים ויבש הנחל כי לא היה נשם בארץ: והיה דבר יהוה אליו לאמר: קום לך צרפתה אשר לצרוון וישבת שם הנה צויתי שם אשה אלמנה לכלכלך: ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח העיר והגרי שם אשה אלמנה מקששת עצים ויקרא אליה ויאמר קחי נא לי מעט סוס ככלי ואשתה: חזק לקחת ויקרא אליה ויאמר לקחי נא לי פת לחם בודך: ותאמר חי יהוה אלהי אבי יש לי מעונגו אם מלא כף קמח בכד ומעט שמן בפתח ותנני וישתה וילכלכן ואלכלנו ומתנו: ויאמר איה איהו א חרואבא עשי כרביך אך עשי לי מעט ענה קשנה
 יא ו' ברשאנה

by his cap. & leg. Eil. Coll. N. 2, 233. 44.
 De Elia proprietate nominis & prolapia Thes.
 N. T. ad. 44.
1. Henel. B. v. 2. 5, 1764

305. 29 by Ant. Durb. 2: v. 6.

6. The. v. T. 48 D. 44. Misc. Lips. Nov. 6: 205 44.
Hameltr. By. v. 2. 3, 96 ⁵¹⁹ 11. Nov. Thea. v. 1. p. 728 44.
8-16. v. d. palm p. 11. v. 2 44. Munt. Gen. da M.
9. Hechen. v. d. 1. 2, 625 44.
20. Neb. v. d. 1. 2, 625 44. II. p. 354.

16.

W, 19. Tempest on Arviery p. 130.L. Adm. Phil. 5, 28.

אבים עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד וימלך אסא בנו תחתיו : 27
 9 ובשנת עשרים לירבעם מלך ישראל :
 1 ו מלך אסא על יהודה : וארבעים :
 ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו :
 11 מעכה בת אבישולם : ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדור אביו :
 12 ויעבר הקרשים מן הארץ ויסר את כל הגללים אשר עשו אבתיו :
 13 וגם את מעכה אמו ויסרה מנבחרה אשר עשתה מפלצת לאשרה ויכחה אסא את מפלצתה וישרה בנחל :
 14 קרון : והכמות לא פו רק לבב אסא היה שלם עם יהוה כל ימיו :
 15 ויבא את קשי אביו וקישו ביר :
 16 יהיה כסף וזהב וכלים : ומלחמה היחה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם : ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבבלתי תרץ ויבא לאסא מלך יהודה : ויקח אסא את כל הכסף והזהב הנותרים באוצרות בית יהוה ואת אגרות בית מלך ויתנם ביד עבדיו וישלחם המלך אסא 4 בן הוד בן טברמן בן חויון מלך ארם :
 19 הישב ברמשק לאמר : ברית ביני וכיניך בין אבי ובין אביך הגר שולחתי לך שחר כסף וזהב לך המרה את כריהך את בעשא מלך ישראל :
 20 ויעלה מעלי : וישמע בן הוד אל המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר לו על ערי ישראל ויד אח עיון ואתרן ואתאבל בית מעכה ואת כל נגרות על כל ארץ נפתלי : ויהי כשמע בעשא ויחל מבנות את הרמה :
 21 וישב בתרצה : והמלך אסא השימוע את כל יהודה אין נקי וישאו את אבני הרמה ואת עצייה אשר נבנה בעשא ויבן גם המלך אסא את בנין :
 22 בנימן ואת המצפה : ויהי כך דברי אסא וכך נבחרו וכל אשר עשה ותקרים אשר בנה הלא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה רק לערו זקנהו חלה אתו :
 24 רגלו : וישכב אסא עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו :
 25 וימלך יהושפט בנו תחתיו : וגבר בין ירבעם מלך על ישראל בשנת ששים לאסא מלך יהודה וימלך על ישראל שנים : ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו לאסא

16 יי

ויהי דבר יהוה אל יהוא בן חנני :
 1 ער בעשא לאמר : יען אשר הריסתיך מן העפר ואתנך נגיד על עמי ישראל ותלך בדרך ירבעם ותחטא את עמי ישראל להכניסני בחטאתם : הנני מבקיע אחרי בעשא ואחרי ביתו ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט : תמח לבעשא בעיר ואת כל הכלבים והמרת לו בשרה ואת כל עוף השמים : וחתר ה דביו בעשא ואשר עשרה ונבחרו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל : וישכב בעשא עם אבתיו ויקבר בתרצה וימלך אלר בני תחתיו : וגם בור יהוא בן חנני הנביא דבר יהוה היה אל בעשא ואר ביתו ועל כל תרעת אשר עשרה בעיני יהוה להכניסו במקשה ודיו להיות כבית ירבעם ועל אשר חכה אתו : בשנת עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלר בני בעשא ער ישראל בתרצה שנים : ויקשר עליו עבדו זמרי שר מחצית הרכב והוא בתרצה ששה שבוע בית ארצא אשר על הבית בתרצה : ויבא זמרי ויפשו וימיתו בשנת עשרים ושבע לאסא

4 הוא יגיד לך מה יהיה לנער: ותעש
 5 כן אשת ירבעם והקם ותלך שלה
 והבא בית אחיה ואחיו לא יכר
 לראות כי קמו עיני משיבו:
 6 והיה אמר אל אחיו הנח אשרת
 ירבעם באה לדרש דבר מעמך אל
 בנה כי חלה הוא כזה וכזה חרבר
 אליה ויהי כבאה והיא מהנכרה:
 7 והיה כשמע אחירו את קול רגליה
 באה כפתח ויאמר באי אשת ירבעם
 למה זה את מהנכרה ואנכי שלוח
 8 אליך קשיה: לכי אמרו לירבעם
 כה אמר יהוה אלהי ישראל יען אשר
 הרמתיך מתוך העם ואתך נגיד על
 9 עמי ישראל: ואקרא את הממלכה
 מכתי דוד ואחנה לך ולא הירית
 כעבדי דוד אשר ישר מצותי ואשר
 הלך אחרי בכל לבבו לעשות רק
 10 הישר בעיני: ותרע לעשות מכל
 אשר היו לפניך ותלך ותעשה לך
 אלהים אחרים ומסמות לתכעשני
 11 ואחי השלכת אחרי נוד: לכן הנני
 מכיני רעה אל בית ירבעם והכרתיו
 לירבעם משחיץ בקור עזור ועזוב
 בישראל ובערתי אחרי בית ירבעם
 12 כאשר יבער הגלל עד תמו: המת
 לירבעם בעיר ואכלו הכלבים והמת
 בשדה יאכלו עוף השמים כי יהודי
 13 דבר: ואת קומי לכי לביחך בכאה
 14 תגלך העיר ומת הילד: וספרו
 לו כל אשר וקברו אתו כי זה לבדו
 יבא לירבעם אל קבר יען נמצא בו
 דבר טוב אל יהוה אלהי ישראל
 15 כבית ירבעם: והקים יהוה לו סלך
 על ישראל אשר יכרוח את בית ירבעם
 16 זה היום וזה גם עתה: והכה יהוה
 את ישראל כאשר ינוד הקנה במים
 ונתש את ישראל מעל האדמה הטובה
 והאזת אשר נתן לאבותיהם ורום
 מעבר לנחל יען אשר עשו את
 17 אשריהם מכעיסים את יהוה: ויהן את
 ישראל בגלל המאות ירבעם אשר
 18 חסא ואשר החסיא את ישראל:
 19 והקם אשרת ירבעם ותלך והבא
 חרצתה היא באה בסף בתי והנער
 20 מת: ויקברו אתו וספרו לו כל
 ישראל כדבר יהוה אשר דבר ביד
 21 עבדו אחותו הנביא: ויהך דברי
 ירבעם אשר גלגם ואשר מלך הגב
 22 כתובים על ספר דברי הימים למלכי
 23 בישראל: והימים אשר מלך ירבעם
 24 5

עשרים ושנים שנה וישב עם אביו
 21 וימלך נרב בנו תחתיו: ורחבעם
 22 בן שלמה מלך ביהודה בן ארבעים
 וארבע שנה רחבעם במלכו ושבע
 עשרה שנה מלך בירושלם העיר
 אשר בחר יהוה לשמו את שמו שים
 23 מכל שבטי ישראל ושם אמו נקמה
 העמנו: ויעש יהודה הרע בעיניו
 24 יהוה ויכנאו אתו מכל אשר עשו
 אבתם בתאטאם אשר חסאו: ויבנו
 25 גם הנה להם כמות ומצודה ואשרים
 על כל נקעה נבהה ותחת כל עץ
 26 רענן: וגם קרש היה בארץ עשו
 ככל החתוכת הגוים אשר הריש
 27 יהוה סמני בני ישראל: ויהי בשנה
 28 המלך ואת הכל לקח ויקח את כל
 מגני ההוב אשר עשה שלמה:
 29 ויעש המלך רחבעם חתום מגני
 נחשת והפקידו על יד שרי הרצים
 30 השמרים מתח בית המלך: ויהי
 31 כיו בא המלך בירת יהוה ישאום
 הרצים והשיבוים אל חא הרצים:
 32 ויהר דברי רחבעם וכל אשר עשה
 33 הלוא הזה כתובים על ספר דברי
 הימים למלכי יהודה: ומלחמה
 34 היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל
 הימים: וישב רחבעם עם אביו
 35 ויקברי עם אבתו בעיר דוד ושם אמו
 נקמה העמנו: וימלך אבים בנו
 תחתיו:
 15 טו
 ובשנת ששנה עשרה למלך ירבעם א
 16 בן נבט מלך אבים על יהודה: שלש
 17 שנים מלך בירושלם ושם אמו סנכה
 18 בת אבישלום: וילך בכל המאורת
 19 אביו אשר עשרה לפניו ולא היה
 20 לכבו שלם עם יהוה אלהו כלבב דוד
 21 אביו: כי למען דוד נתן יהוה אלהו
 22 לו ניר בירושלם להקים אתו בנו
 23 אחריו ולהעמיד את ירושלם: אשר
 24 עשה דוד את הישר בעיני יהוה ולא
 25 סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו רק
 26 כדבר אורח החתי: ומלחמה היתה
 27 בין רחבעם ובין ירבעם כל ימי חייו:
 28 ויהר דברי אבים וכל אשר עשה
 29 הלוא הם כתובים על ספר דברי
 30 הימים למלכי יהודה: ומלחמה
 31 היתה בין אבים ובין ירבעם: וישב
 32 אבים
 15 יא ח

21. Monib. Gesh. de brand. 7. nob. p. 7.

6-16. Lib. Bibl. X. 6, 115.

26. Mid. Lat. Pl. No. III. 445. ubi de abbatibus
+ presbiteris, quorum patrum tantum a theloneis
victori.

XV.

5. conf. ^{Sam.} 2 ~~Reg.~~ XXIV. J. & Nov. Cas. V. p. 286.

4-7. Ed. Bibl. IV. 2, 210.

XIV

Ed. Bibl. IV. 2, 219. 1/11.

איש האלהים אשר קרא על המזבח
 בכית 4 וישלח ירבעם את ידו מעל
 המזבח לאמר תפשוהו והובש ידו
 אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה
 ה אליו : והמזבח נקרע וישפך הירשן
 מן המזבח כמות אשר נתן איש
 6 האלהים ברבר יהורח : וענן המלך
 ויאמר אל איש האלהים תל נא את
 סני יהוה אלהיך ותתפלל בעיני
 ותשב ידי אלי ויהל איש האלהים
 את פני יהוה ותשב יד המלך אליו
 7 ותחי כבראשנה : וירבר המלך אל
 איש האלהים באר אתי הכיתר
 8 ומערה ואתנה לך מרת : ויאמר
 איש האלהים אל המלך אכתתו לך
 את הצביחך לא אבא עמך ולא אכל
 לחם ולא אשתה מים במקום הזה :
 9 כי כן צוה אתי ברבר יהורח לאמר
 לא תאכל לחם ולא תשתה מים
 ולא תשוב בדרך אשר הלכת :
 10 וילך בדרך אחר ולא שב בדרך אשר
 11 בא בה אל בית אל : ונבוא אחר
 זקן וישב בבית אל ויבוא בנו ויספר
 לו את כל המעשה אשר עשה איש
 האלהים היום בבית אל ארץ
 הדברים אשר דבר אל המלך
 12 ויסמחם לאניהם : וירבר אלהים
 אביהם אי זה הדרך הלך ויראו בנו
 את הדרך אשר הלך איש האלהים
 13 אשר בא מיהודה : ויאמר אל
 בנו חבשו לו החמור ויחבשו לו
 14 החמור וירכב עליו : וילך אחרי
 איש האלהים ויסצאוהו ישב תחת
 האלר ויאמר אליו האתה איש
 האלהים אשר בארת מיהודה
 15 ויאמר אני : ויאמר אליו לך אחי
 16 הכיתה ואכל לחם : ויאמר לא
 אוכל לשוב אתך ולבוא אתך ולא
 אכל לחם ולא אשתה : אתך מים
 17 במקום הזה : כי דבר אלי ברבר
 יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה שם
 מים לא תשוב ללכת בדרך אשר
 18 הלכת בה : ויאמר לו גם אני
 נבוא כמורך וסלאך דבר אלי ברבר
 יהוה לאמר השכחו אתך אל ביתך
 ויאכל לחם וישת מים כהש לו :
 19 וישב אחרו ויאכל לחם בביתו וישת
 כ מים : ויהי הם יושבים אל השלחן
 ויהי דבר יהוה אל הנביא אשר
 21 השיבו : ויקרא אל איש האלהים
 אשר בא מיהודה לאמר כרה אמר

והוה יען כי טרית פי יהורח ולא
 שמרת את המצורה אשר צוך יהוה
 אלהיך : ותשב ותאכל לחם וחשת
 22 מים במקום אשר דבר אלך אר
 תאכל לחם ואל תשת מים לא תבוא
 23 נבלתך אל קבר אבותיך : ויהי אחרי
 אכלו לחם ואחריו שתחו ויחבש
 24 לו החמור לנביא אשר השיבו : וילך
 וימצאו ארוה בדרך וימתו ותחי
 נבלתו משלכת בדרך והחמור עמר
 אצלה והארוה עמד אצל הנבלה :
 והנה אנשים עברים ויראו את כה
 הנבלה משלכת בדרך ואת הארוה
 עמר אצל הנבלה ויבאו וירברו בער
 אשר הנביא הוקן וישב בה : וישמע
 26 הנביא אשר השיבו מן הדרך ויאמר
 איש האלהים הוא אשר טרה את פי
 יהורח ויחננו יהורח לארוה
 וישכרוה וימתו כדבר יהורח אשר
 דבר לו : וירבר אל בנו לאמר
 27 חבשו לו את החמור ויחבשו : וילך
 28 וימצאו את נבלתו משלכת בדרך
 וחמור הארוה עמדים אצל הנבלה
 לא אכל הארוה ארץ הנבלה ולא
 שבר את החמור : וישא הנביא
 29 את נבלת איש האלהים ויגהו אל
 החמור וישיבהו ויבא אל עיר הנביא
 הוקן לספר ולקברו : ונה את
 נבלתו בקברו ויספרו עליו היו אחיו :
 31 ויהי אחריו קברו אחרו ויאמר אל בנו
 לאמר במותו וקברתם אתי בכבר
 אשר איש האלהים קבור בו אצל
 32 עצמותיו הגיהנו את עצמותי : כי הוה
 יהיה הדבר אשר קרא ברבר יהורח
 על המזבח אשר בבית אל ועל כל
 בתי הבמות אשר בערי שמרון :
 33 אחר הרבר הזה לא שב וירבעם
 מררכו הרעה וישב ויעש מקצות
 העם כהני במות החמץ ומלא את
 ידו ויהי כהני במורת : ויהי ברבר
 34 הזה לחשאת בית וירבעם ולהכתי
 ולהשמיר מעל פני הארמון :

14 ד

בעת ההיא חלה אביה בן וירבעם :
 ויאמר וירבעם לאשתו קצבי נא
 והשתנית ולא ידעו כי אחי אשר
 וירבעם והלכת שלה הנה שם אחות
 הנביא הוא דבר עלי לסלך על העם
 הנה : ולקחת בדרך עשרה לחם
 ונקרים ובקבוק רבש ובאת אליו
 הוא

רחבעם את הוקנים אשר היו עמרים
 את מני שלמה אביו כהיהו חי לאמר
 איך אתם נועצים להשיב את העם
 7 הזה דבר : וירבר אליו לאמר אב
 היום תחיה עבר לעם הזה ועברתם
 ונעיתם ורברת איהם בדמים טובים
 8 והיו לך עבדים כל הימים : ויעוב
 את עצת הוקנים אשר נעצחו ויועין
 את הילדים אשר נרלו אתו אשר
 9 העמרים לפניו : ויאמר אליהם מה
 אתם נועצים ונשיב דבר את העם
 הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן
 10 העל אשר נהן אביך עלינו : וירברו
 אליו הילדים אשר נרלו אתו לאמר
 כה תאמר לעם הזה אשר דברו איר
 לאמר אביך הכביר את עלינו ואתה
 הקל מעלינו כה תרבר איהם קטנו
 11 ענה סמתינאבי : וענה אבי העמרים
 עליהם על כבר ואני אסיף על עליהם
 אבי יסראתכם בשוטים ואני אסר
 12 אתכם בעקרבים : ויגו וירבעם
 וכל העם אל רחבעם ביום השלישי
 כאשר דבר המלך לאמר שובו אמי
 13 ביום השלישי : ויען המלך את העם
 קשה ויעוב את עצת הוקנים אשר
 14 נעצחו : וירבר איהם כעצת הילדים
 לאמר אבי הכביר את עליהם ואני
 אסיף על עליהם אבי יסראתכם
 בשוטים ואני אסר אתכם בעקרבים :
 15 ולא שמע המלך את העם כי
 היתה סבה מעם יהוה למען הקים
 את דברו אשר דבר יהוה ביד
 אחיה השילוני אל ירבעם בן נבט :
 16 וירא כל ישראל כי לא שמע המלך
 אלהם וישבו העם את המלך דבר
 לאמר מה לנו חלק ברוך ולא נחלה
 בבן ישי לאהליך ישראל ענה ראה
 ביתך דוך וילך ישראל לחאליו :
 17 ובני ישראל הישנים בערי יהוה
 18 ומלך עליהם רחבעם : וישלח
 המלך רחבעם את אורם אשר
 על הגס וירגמו כרל ישראל בו
 אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ
 לעלות במרכבה לנוס ורושלים :
 19 ויפגעו ישראל בבירת דוד ער
 20 ביום הזה : ויהי כשפט כר
 ישראל כי שב ירבעם וישלחו
 ויקראו אתו א העדה וימליכו אתו
 על כל ישראל לא היה אחרי בית
 דוד וזלתי שבט יהודה לבד :
 21 ויבאו רחבעם ירושלם ויקהל את
 L 4

איש יא 7

כל בית יהודה ואת שבט בנימן מאה
 ושנים אסף כהור עשה מלחמה
 להלהם עם בית ישראל להשיב את
 המלוכה לרחבעם בן שלמה : והיו
 22 דבר האלהים אל שמעיה איש
 האלהים לאמר : אמר א רחבעם
 23 בן שלמה מלך יהודה ואל כל בית
 יהודה ובנימין ויהי העם לאמר :
 24 כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו
 עם אחיכם בני ישראל שובו איש
 לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה
 וישמעו את דבר יהוה וישבו
 ללכת כדבר יהוה : ויבן ירבעם
 כה את שלם כתר אפרים וישב בה
 25 וירבעם בלבו ענה תשוב המלכה
 לבית דוד : אם יעלה העם הור
 לעשות זבחים בבית יהוה בירושלם
 ושב לב העם הזה א אריתם אל
 רחבעם מלך יהודה והרגנו ושובו
 26 א רחבעם מלך יהודה : ויועין
 המלך ויעש שני עגלי חב ויאמר
 אלהם רב לכם מעלות ירושלם הנה
 אלהיך ישראל אשר העלך מארץ
 27 מצרים : וישע את האחד בבית
 28 א ואח האחד נהן בן : ויהי הדבר
 הזה לחטאת וילכו העם לפני האחד
 ער רן : ויעש את בית כמור
 29 ויעש כהנים מקצות העם אשר לא
 היו מכני לוי : ויעש ירבעם חג
 30 בחדש השמיני בחמשה עשר ויב
 לחדש כהן אשר ביהודה ויעל על
 המזבח בן עשה בבית אל לזבח
 לעגלים אשר עשה והעמיד בבית
 31 את כהני הבמות אשר עשה : ויער
 על המזבח אשר עשה בבית אל
 בחמשה עשר ויב בחדש השמיני
 32 בחדש אשר כראמלכר ויעשה לבני
 ישראל ויעל על המזבח להקטיר :
 יג

והנה איש אליהם בא מיהודה
 כדבר יהוה א ביתא וירבעם עמר על
 המזבח להקטיר : ויקרא על המזבח
 כדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה
 אמר יהוה הנה בן נולד לבית דוד
 יאשיהו שמו וזבח עליך את כהני
 הבמות המקטירים עליך ונעמית
 ארם וישרפו עליך : ונתן ביום ההוא
 33 סופת לאמר זה המזבח אשר דבר
 יהוה הנה המזבח נהרע ונשפך הדשן
 אשר עליו ויהי כשפט המלך את דבר
 איש

29. Armenia. 3, 81.

30. Munt. Gesch. des Pa. VII. 6. not.

31. 7757 Munt. ib.

XIII.

Lich. Bibl. IV. 2, 219. 71.

2. 477. Lich. Bibl. X. 6, 1110.

18. Venezia. Hist. Ital. II. 52. prosser weist auf

die am besten in der Welt.

23-25. de orig. egypti Damasc. Nov. Titul. Dig. X. T. p. 72¹ ff.
23, 24. Hunt. Genl. des manusc. VII. not. p. 126. ff.
23. Ropot. II. p. 262.

25. Gatak. adnot. orient. p. 66s.

29-40. Lich. Bibl. X. 6, 1112-111.

De Redabeam^{XII.} regis vitro Thes. V. T. 479
N 111.

2. Prod. O. B. 6, 52.

אקרע שבט אחר אתן לבנך למען דוד מיר שלמה ונתתי לך את עשרת עברי ולמען ירושלם אשר בחרתי: השבטים: והשבט האחד יהודה 32
 14 ויקם יהוה שטן לשלמה את הודי הארמי מורע המלך הוא בארובם: העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי שווייהו בהיות דוד את ארובם בעלות יואב שר הצבא לקבר את החללים 33
 16 ויר כל זכר בארובם: כי ששת חדשים מואב ולמלכם יהי בני עמון ולא ישב שם יואב וכל ישראל עד הבריחה הלכו בדרכי לעשות הישר בניני 34
 17 כל זכר בארובם: ויבחר ארד הוא ונאנשים ארמיים מעברו אביו אתו ואנשים ארמיים מעברו אביו אתו 18
 18 לבוא מצרים והוד נער קטן: ויקמו מסדון ויבאו מארץ ויקחו אנשים עמם מפארן ויבא מצרים 4 פרעה סרף מצרים ויהן לו בית ולהם אמר 19
 19 לו וארץ נתן לו: וימצא הוד הן בעיני פרעה מאד ויהן לו אשה את אחותו אשתו אחות החמסם הגבירה: 20
 20 ויחלד לו אחות תחמסם את גבירה בנו והגמלהו תחמסם כתוך בית פרעה ויהי נגנח בית פרעה בתוך 21
 21 בני פרעה: והוד שמע במצרים כי שבב דוד עם אביתו וכי מת יואב שר הצבא ויאמר הוד 4 פרעה 22
 22 שלחני ואלך אל ארצי: ויאמר לו פרעה כי מה אחת חסר עמי והנך מנקש ללכת 4 ארצך ויאמר לא כי 23
 23 שלח השלחני: ויקם אלהים לו שטן את רוון בן 4 ירע אשר ברח מאת הודקור מלך צובה ארמי: 24
 24 ויקבץ עליו אנשים ויהי שר גדוד בהרג דוד אחס וילכו דמשק וישבו בה בה ויטלנו ברמשק: ויהי שטן לוישראל כל ימי שלמה ואת העקרה אשר הוד ויקן בישראל וימלך על 26
 26 ארם: וירבעם בן נבט אפרתי בן הצדעה ושם אמו צרועה אשה 4 מנה 27
 27 עבר לשלמה וירם יד במלך: והוא הדבר אשר היום יד במלך שלמה: בנה את המלוא סר את פיר עיר דוד 28
 28 אביו: והאיש ירבעם גבור חיל וירא שלמה את הנער כי עשה מלאכה הוא ויפקר אתו לכל סכר 29
 29 בית יוסף: ויהי בערת הוויא וירבעם יצא מירושלם וימצא אתו אחיה השילני הנביא בדרך והוא מתכסר בשלמה הישרה ושנהג 4
 4 לבדם בישרה ויתמש אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה שנים 3
 3 עשר קרעים: ויאמר לירבעם קח לך עשה קרע וכי בה אמר והורח אלהי ישראל הנני קרע את הממלכה 4
 4 וילכו העם: ווענין המלך רחבעם

יב 12

וילך רחבעם שכם כי שכם א 34
 34 כר ישראל להפליד אתו: ויהי כשמע ירבעם בן נבט וחואו 2
 2 קודמו במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם במצרים: וישלחו ויקראו לו 3
 3 ויבאו ירבעם וכל קהל ישראל וידברו את רחבעם לאמר: אבן 4
 4 הקשה את עלנו ואתה עתה הקל מעבודת אבך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלנו ונעבדך: ויאמר ה 5
 5 אליהם לכו עד שלשה ימים וישבו 4 וילכו העם: ווענין המלך רחבעם

והמלך אמר היה הרבר אשר שמעתי
 7 בארצי על כבודי ועל חכמתך : ולא
 האמנתי לדברים נד אשר באתי
 וחראנית עיני והנה לא הגד לי החצי
 הוספת חכמה וטוב 4 השמועה אשר
 8 שמעתי : אשרי אנשיך אשרו עכריך
 אלה העמרים לפניך המיד השמעים
 9 את חכמתך : יהי יהוה אלהיך כרוך
 אשר הפך כך לתוך על כסא ישרא
 באהבת יהוה את ישראל לעלם
 וישמך למלך לעשות משפט וצדקה:
 1 וחתן למלך מאה ועשרים ככר זהב
 ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא
 בא כבשם ההוא עוד לרב אשר נתנה
 11 טלכת שבא למלך שלמה : גם אני
 חרים אשר נשא זהב מאפיר הביא
 מאפיר עצי אפנים הרבה מאד ואבן
 12 יקרה : ועש המלך את עצי האפנים
 מסעו לבית יהוה ולבית המלך
 וכנרת ונבלים לשרים לא בא כן עצי
 אלפנס ולא נראה עד היום הור:
 13 והמלך שלמה נתן למלכת שבא את
 כל הצנצ אשר שאלה מלבר אשר
 נתן לה כדור המלך שלמה וחתן
 14 לארצה היא ועבדיה : והי משלך
 זהב אשר בא לשלמה בשנה
 אחת שש מאות ששים ושיש
 15 ככר זהב : לכר מאנשי החרים
 ומסחר הרבליים וכד מלכי הערב
 16 ומחוז הארץ : ועש המלך שלמה
 מאתיים צנה זהב שחוט שש מאות
 17 זהב ועלה על הצנצ האחר : ושליש
 מאות סגנים זהב שחוט שלש סגים
 זהב ועלה על הסגן האחר ויהנם
 18 המלך בית וער הלכנו : ויעש
 המלך כסא שן גדול וצפחו זהב
 19 סופו : שש מעלות לכסא וראש
 עגול לכסא מאחריו וירח מזה ומה
 4 מקום השבת ושנים אריות עמרים
 3 אצל היורות : ושנים עשר אריות
 עמרים שם על שש המעלות מזה ומה
 21 לא נקשה כן לכל מבלות : וכד
 כלי משקה המלך שלמה זהב וכל
 כלי בית וער הלבנון זהב סגור אי
 22 כסף לא נחשב ביום שלמה למאמה:
 חרים אחת לשלש שנים הכווא אני
 תרשיש נשאת זהב וכסף ונחבבים
 23 וקמים ונחיים : ויגדל המלך שלמה
 סבל מלכי הארץ לעשר ולהכמר :
 24 וכל הארץ מבקשים את פני שלמה

II
 והמלך שלמה אהב נשים נכרות
 רבות ואח בת פרעה מאכות עמנות
 ארמיות צונות חתרת : סן הגוים
 2 אשר אסר יהוה אל בני ישראל לא
 תבואו בהם והם לא יבאו בהם אכן
 ישו את לבבכם אחרי אלהיהם בהם
 רבם שלמה לאהבה : והיו לו נשים
 3 שרות שבע מאות ומילגשים שלש
 מאות ויטו נשיו את לבו : והי
 4 לעז זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו
 אחרי אלהים אחרים ולא היה לבבו
 שלם עם יהוה אלהיו כלכב דוד
 אביו : וילך שלמה אחר עשרת ה
 אלהי צונות ואחרי מלכם שקך
 6 עמנים : ויעש שלמה היע בעניו
 יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד
 אביו : או יבנת שלמה בסה לכשוש
 7 שקך מאוב בהר אשר על פני ירושלים
 ולמלך שקך בני עמון : וכן עשה
 8 לכד נשיו הנכריות מקטורות
 ומכחות לאלהיהן : והאנח יהוה
 9 בשלמה כי נטה לבבו מעט יהוה
 אלהי ישראל הנראה אליו עמנים:
 וצוח אליו על הדבר הזה לבנות
 10 לכח אחרי אלהים אחרים ולא שבר
 את אשר עוה יהוה : ויאמר יהוה
 11 לשלמה יען אשר היתה זאת עמך ולא
 שמרת בריתו וחקיו אשר צוית
 עלך קרע אקיע אתה הממלכה מעלך
 ונתחיה לעבדך : אך בישוך לא
 12 אקשנה למען דוד אביו מיד כנך
 אקיענה : רק את כל הממלכה לא
 13 אקיע

והמלך אמר היה הרבר אשר שמעתי
 7 בארצי על כבודי ועל חכמתך : ולא
 האמנתי לדברים נד אשר באתי
 וחראנית עיני והנה לא הגד לי החצי
 הוספת חכמה וטוב 4 השמועה אשר
 8 שמעתי : אשרי אנשיך אשרו עכריך
 אלה העמרים לפניך המיד השמעים
 9 את חכמתך : יהי יהוה אלהיך כרוך
 אשר הפך כך לתוך על כסא ישרא
 באהבת יהוה את ישראל לעלם
 וישמך למלך לעשות משפט וצדקה:
 1 וחתן למלך מאה ועשרים ככר זהב
 ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא
 בא כבשם ההוא עוד לרב אשר נתנה
 11 טלכת שבא למלך שלמה : גם אני
 חרים אשר נשא זהב מאפיר הביא
 מאפיר עצי אפנים הרבה מאד ואבן
 12 יקרה : ועש המלך את עצי האפנים
 מסעו לבית יהוה ולבית המלך
 וכנרת ונבלים לשרים לא בא כן עצי
 אלפנס ולא נראה עד היום הור:
 13 והמלך שלמה נתן למלכת שבא את
 כל הצנצ אשר שאלה מלבר אשר
 נתן לה כדור המלך שלמה וחתן
 14 לארצה היא ועבדיה : והי משלך
 זהב אשר בא לשלמה בשנה
 אחת שש מאות ששים ושיש
 15 ככר זהב : לכר מאנשי החרים
 ומסחר הרבליים וכד מלכי הערב
 16 ומחוז הארץ : ועש המלך שלמה
 מאתיים צנה זהב שחוט שש מאות
 17 זהב ועלה על הצנצ האחר : ושליש
 מאות סגנים זהב שחוט שלש סגים
 זהב ועלה על הסגן האחר ויהנם
 18 המלך בית וער הלכנו : ויעש
 המלך כסא שן גדול וצפחו זהב
 19 סופו : שש מעלות לכסא וראש
 עגול לכסא מאחריו וירח מזה ומה
 4 מקום השבת ושנים אריות עמרים
 3 אצל היורות : ושנים עשר אריות
 עמרים שם על שש המעלות מזה ומה
 21 לא נקשה כן לכל מבלות : וכד
 כלי משקה המלך שלמה זהב וכל
 כלי בית וער הלבנון זהב סגור אי
 22 כסף לא נחשב ביום שלמה למאמה:
 חרים אחת לשלש שנים הכווא אני
 תרשיש נשאת זהב וכסף ונחבבים
 23 וקמים ונחיים : ויגדל המלך שלמה
 סבל מלכי הארץ לעשר ולהכמר :
 24 וכל הארץ מבקשים את פני שלמה

28, 29. Orig. des Lex. V. 280, 281.

XI.

Salomonem non revera Idololatras
fuisse, probare Auduit Justi. Repetor.

coll. hi. Bibl. VII. 1, 105.

XVI. p. 120 49

7. Ann. Jrib. 2: 120.

21. Hanelt. Byz. red. A, 1344.

coll. 2523
18. Flamellus. Nov. 17. de B. IV. 274. ← Volney 1779 p. 122.
x 257.

19. In Libano. Redman. Hist. 2: 192.

26-28. Mueking de navg. Salom. in B. H. G. VIII. 2, 1513 ff.
Coppell. ad v. f. p. 68 d.

X.
de Libano. Coppell. in v. f. p. 689.
1. de regina Sabaeorum in Cartis Sch. Op. min. p. 404.
quae de ben. et tubula apud Aegyptum, Rich. Bull.
III. 1. 102. 49. extremum fuerit Balkis regina germa.
ut quid. uagan. an. p. 226. — Memorab. 2, 26. XV.
In aegyptia pl. 45. referunt ad iter reg. ind.
Saboy. vid. de pl. Bull. —
Bouche Veide vast. I. p. 275. 49, coll. p. 521
Incl. N. 5. 468. 49.

9 ט

א ויהי ככלות שלמה לבנות את בית
 יהוה ואת בית המלך ואת כל השק
 2 שלמה אשר חפץ לעשות וירא יהוה
 אל שלמה שנת כאשר נראה אליו
 3 בנבועץ: ויאמר יהוה אליו שמעתי
 את המלך ואת התנן אשר
 התנתנתי לפני הקדשתי את הבית
 הזה אשר בנתה לשם שמי שכן
 עד עולם והיו עיני ולבי שם כל
 4 הימים: ואתרר אם הלך לפני
 כאשר הלך דוד אביך בהם לבב
 5 וכישר לעשות ככל אשר צויתוך חקי
 6 ומשפטי תשמר: והקמתי את כסא
 ממלכתך על ישראל לעולם כאשר
 דברתי עך דוד אביך לאמר לא
 יקרת לך איש מעל כסא ישראל:
 7 אם ישוב חשבון אהם ובניכם
 מאתרי ולא תשמרו מצותי חקתי
 אשר נתתי לפניכם והלכתם
 ונתבתם אלהים אחרים והשתחוויתם
 8 להם: והביתי את ישראל
 מקל פני האדמה אשר נתתי להם
 ואת הבית אשר הקדשתי לשמי
 9 אשלח מעל פני ויהי ישראל למשל
 ולשנינה בכל העמים: והבית הזה
 יהיה עליון כל עבר עליו ישם ושרק
 10 ואמרו על סת קשת יהוה ככה לארץ
 והזאת ולבית הוד: ואמרו על אשר
 עזבו את יהוה אלהיהם אשר הוציא
 את אבהם מארץ מצרים ויחזקו
 11 באלהים אחרים וישחחו להם
 ויעבדום על כן הביא יהוה עליהם
 12 את כל תרעה הזאת: והיו מקצת
 עשרים שנה אשר בנה שלמה את שני
 הכתרים את בית יהוה ואת בית
 13 המלך: חירם סלך צר נשא את שלמה
 בעצי ארזים ובעצי כרששים ובהב
 14 לכה חמנו אז יתן המלך שלמה
 לחירם עשרים ערי בארץ הגליל:
 15 ויצא חירם מצר לראות את הערים
 אשר נתן לו שלמה ולא ישרו בנינו:
 16 ויאמר כה הערים האלה אשר נתתה
 לי אחיווקרא להם ארץ כנול עד
 17 חיום הוד: וישלח חירם לכלך
 18 שו מאה ועשרים ככר זהב: וזה דבר
 המס אשר העלה המלך שלמה לבנות
 את בית יהוה ואת ביתו ואת המלוא
 19 ואת תומת ירושלים ואת חצר ואת
 20 מגדו ואת גור: פרעה מלך מצרים

קלר וילכד את גור וישרמה באש
 ואת הכנעני הישב בעיר הרג
 ויתנה שלמים לבהו אשה שלמה:
 21 ויבן שלמה את גור ואת בית הרן
 22 תחתון: ואת בעלת ואת חמר
 23 במדבר בארץ: ואת כל ערי
 המסננות אשר היו לשלמה ואת
 ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת
 24 השק שלמה אשר השק לבנות
 בירושלים ובלבנון ובכל ארץ
 25 מסלתו: כל העם הנותר מן
 האמורי החתי המרוי החיו וחיכוי
 26 אשר לא מכנו ישראל הכה: בניהם
 אשר נהרו אחריהם בארץ אשר לא
 27 יכלו בני ישראל להחרימם ועלם
 שלמה לסס קנדי עד היום הוד:
 28 ומכנו ישראל לא נהן שלמה עבר כי
 הם אנשי המלחמה ועבדיו ושריו
 29 ושלשו ושרי ריכבו ופרשיו: אלה
 30 שרי הנצבים אשר עך המלאכה
 לשלמה חמשים וחמש מאות הרוים
 31 כעם העישים במלאכה: אך בת
 32 פרעה עולתו מעור דוד אל ביתה
 אשר בנה לה אז כנה את המלוא:
 33 והעלה שלמה שלש פעמים בשנה מה
 עלות ושלמים על המזבח אשר בנה
 34 ליהוה והקטיר אתו אשר לפני יהוה
 35 ושלם את הבית: ואני עשה המלך
 שלמה בעציו נכר אשר את אילות
 36 עך שפרתים סף בארץ ארוב:
 37 וישלח חירם באני את עבדיו אנשי
 38 אניות ידעו חים עם עבדיו שלמה:
 39 ויבאו אופרה ויקהו משם זהב ארבע
 40 מאות ועשרים נכר ויבאו המלך
 41 שלמה:
 42 ומלכת שבא שמעת את שמע
 43 שלמה לשם יהוה והבא לסתו
 44 בחבורת: וחבא ירושלמה בחיל
 45 כבד מאד גמלים נשאים כשמים וחב
 46 רב מאד ואבן יקרה וחבא שלמה
 47 ותדבר אליו את כל אשר היה עם
 48 לבנה: ויגד לה שלמה את כל
 49 דבריה לא היה דבר נעלם מן המלך
 50 אשר לא העור לה: ותרר מלכת
 51 שבא את כל חכמת שלמה והבית
 52 אשר בנה: ומאכל שלהנו ומושב
 53 עבדיו ומעמד משרתיו ומלכשיחם
 54 ומשקלן ועלתו אשר ועלה בית יהוה
 55 ולא היה בה עוד רוח: ותאמר אל
 56 המלך

10

והתפללו א המקום הזה והורו את
 שמך ומהמארים וישבון כי נתנם
 36 ואחר חשמע השמים וסלחתי
 לחטאת עבדך ועמך ישראל כי
 תורם את הדרך הטובה אשר
 ילכו בה ונתחת מטר על ארצך
 37 אשר נתתו לעמך להגדלו רעב
 כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפו
 ירקון ארבה סחיל כי יהיה כי יצר
 לו איבו בארץ שעריו כל נגע כר
 38 מחלה כל המלה כל חנת אשר
 חתה לכל האדם לכל עמך ישראל
 אשר ירעון איש נגע לבבו ופריש
 39 כפיו אל הבית הור ואתה חשמע
 השמים ככונ שבחך וסלחת ועשית
 ונתת לאיש ככל דרכיו אשר חנע
 את לבבו כי אתה ידעת לבדך את
 40 מ לבב כל בני האדם למען יראוך
 כל הימים אשר הם חיים על פני
 41 האדמה אשר נתת לאבותינו וגם
 א הנכרי אשר לא מעמך ישראל
 הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך
 42 כי ישמעון את שמך הגדול ואת
 ירך החוקך וירעך הנפיה ובא
 43 ורחפלו אל הבית הור אתה
 חשמע השמים סגון שבחך ועשית
 ככל אשר יקרא אלך הנכרי למען
 ירעון כל עמי הארץ את שמך ליראה
 אתך כעמך ישראל ולרעת כי שמך
 נקרא על הבית הור אשר בניתי
 44 כי יצא עמך למלחמה על איבו
 בדרך אשר תשלחם והתפללו את
 יהוה דרך העיר אשר בחרת בה
 45 והבית אשר בנתו לשמך ושמעת
 השמים את תפלתם ואת חנתם
 46 ועשית משפטם כי וחסאלך כי
 אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם
 47 ונתחם לפני אויב ושבוים שביהם
 א ארץ האויב רחוקה או קרובה
 47 והשיבו א לבם בארץ אשר נשבו
 שם ושבו והתחננו אלך בארץ
 שביהם לאמר חטאנו והענינו
 48 רשענו ושובו איד בכל לבבם בכל
 נפשם בארץ אבותם אשר שבו אדם
 והתפללו אלך דרך ארצם אשר
 נתתם לאבותם העיר אשר
 49 בחרת והבית אשר בנית לשמך
 חפלתם ואת חנתם ועשית משפטם
 50 וסלחת לעמך אשר חטאו לך ולכר
 פשעתם אשר פשעו בך ונתחת

לרחמים לפני שביהם ורחמם כי 51
 עמך ונתחתך הם אשר הוצאת
 52 מצרים מתוך כור הברזל להיות
 ענין פחת אל חנת עבדך ואל
 חנת עמך ישראל לשמע אליהם בכל
 53 קראם אלך כי אתה הבריתם
 לך לנתח מכל עמי הארץ כאשר
 54 דברת ביד משה עבדך בהוציא את
 ככלות שלמה להתפלל א יהוה את
 כל חתפלה וההחנה הואת קם לפני
 מזבח יהוה מזכרע על כרכיו וכפיו
 פרוש השמים ועמך ויבך את נה
 כל קהל ישראל קול גדול לאמר
 55 ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו
 ישראל בכל אשר דבר לא נפל דבר
 אחר מכל דברו הטוב אשר דבר כיו
 56 משה עבדו יהי יהוה אלהינו עמנו
 כאשר היה עם אבותינו א יעזבו
 57 ואל ישענו להטות לבבנו אליו
 וללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו
 58 וחקיו ומשפטיו אשר צוה את
 אבותינו יהיו דברי אלה אשר
 59 התחננו לפני יהוה קרבים א יהוה
 אלהינו יומם ולילה לעשות משפט
 עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום
 60 ביומו למען דעך כל עמי הארץ כי
 יהוה הוא האלהים אין עוד והיה 61
 כבבם שלם עם יהוה אלהינו ללכת
 בהקיו ולשמר מצותיו כיום הור
 62 והמלך וכל ישראל עמו וצבים וכה
 63 לפני יהוה יזכר שלמה את וכה
 השלמים אשר זכר ליהוה בקר
 עשרים ושנים אלף וצאן מאר
 64 ועשרים אלף וחסכו את בית יהוה
 המלך וכל בני ישראל כיום ההוא
 קדש המלך את חוך החצר אשר
 לפני בית יהוה כי עשתה שם את העלה
 ואת המנחה ואת חלבי השלמים כי
 מזבח הנחשה אשר לפני יהוה קטן
 מהמלך את העלה ואת המנחה ואת
 חלבי השלמים ויעש שלמה מה
 חלבי השלמים ויעש שלמה מה
 בעת ההוא את חנוכל ישראל עמו
 קהל גדול מלבווא חמת עד נחל
 מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת
 ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום
 65 כיום השמיני שלח את העז ויכרכו
 את המלך וילכו לאהלים שחחים
 66 וישובי לב על כל הטובה אשר עשה
 יהוה לרוד עבדו ולישראל
 עמו
 ו א ב

37. בפרק טערוני. Strid. Hal. Crit. post notus in
Gen. p. 9.

39. אכא אמה. De Supra dicti in Niem. Part. IV. p. 551.
no.

63. Hameln. B. p. 27, 469.

9. de iis que in ara fuerunt + ¹⁷⁴ Pres. vel.
165. 11.

11. Hameln. Byd. red. 7. 16. not.

ואת כל ראשו המטות נשואו
האבחר לבני ישראל את המלך
שלמה ירושלים להעלות את
ארון ברית יהוה מעיר דוד
2 היא ציון : ויקהל אל המלך
שלמה כל איש ישראל ברח
האתנים כהג תוא החדש השביעי :
3 ויבאו כל זקני ישראל וישאו
4 הכהנים את הארון : ויעלו את
ארון יהוה ואת אהל מועד ואת
כל כלי הקדש אשר באתל ויעלו
ה אתם הכהנים והלוים : והמלך
שלמה וכל עדת ישראל הגועים
עלוו אתו לפני הארון מזבחים צאן
וכפר אשר לא יספרו ולא ימנו
6 טרב : ויבואו הכהנים את ארון
ברית יהוה אל מקומו אל דבור
הבית אל קדש הקדשים אל החתח
7 כנפי הכרובים : כי הכרובים
פרשים כנפים אל מקום הארון
ויטכו הכרובים על הארון ועל כריו
8 מלמעלה : ויאיכו הכרובים וראו
ראשו הברים מן הקדש על פני
הדבור ולא ראו התוצה ויהיו
9 שם עד היום הור : אין בארון
רק שני לוחות האבנים אשר הנה
שם משה כהרב אשר כרת יהוה
עם בני ישראל בצאחם טארץ
1 מערים : והיו בצאת הכהנים
מן הקדש והעני מלא את בית
11 יהוה : ולא יכלו הכהנים
לעמד לשרת מפני העני כי מלא
כבוד יהוה את ברו יהוה :
12 או אמר שלמה יהוה אפר לשכן
13 בערפול : בנה בניתי בית זבד
14 לך מקון לשבת עולמים : ויסב
המלך את פניו ויברך את כל קהל
ישראל וכל קהל ישראל עמד :
טו ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל
אשר דבר בפיו את דוד אבי ויבדו
16 מלא לאמר : מן היום אשר הוצאתו
את עמי את ישראל מערים לא
בחרתי עבד מכל שבטי ישראל
לענות בית להיות שמי שם
ואבחר ברוד להיות על עמי
17 וישראל : והי עס לבב דוד אבי
לענות בית לשם יהוה אלהי
18 וישראל : ויאמר יהוה אל דוד
אבי וען אשר היה עם לבבך
לענות בית לשמי הטיבת כי
19 והיה עם לבבך רק אתה לא תבנה
החפלו

הבית כי אם בך הוצא מחלצוך הוא
יבנה הבית לשמי : ויקם יהוה את
דבור אשר דבר ואקם חתח דוד אבי
ואשב על כסא ישראל כאשר דבר
יהוה ואבנה הבית לשם יהוה יהו
ישראל : ואשם שם מקום לארון אשר
שם ברות יהוה אשר כרת עם אבותינו
בתוציא אתם מארץ מצרים : וועמד
22 שלמה לפני מובח יהוה נגד כל קהל
ישראל ויפרש כפין השמים : ויאמר
23 יהוה אלהי ישראל אין כמון אלהים
בשמים מעל ועל הארץ מתחת שמי
הבריות והחסד לעבדיך ההלכים
לפניך בכל לבם : אשר שמרת
24 לעבדך דוד אבי את אשר דברת
לו והכבר בפני ויבדך מלאכת
כיום הור : ועתה יהוה אלהי
ישראל שמר לעבדך דוד אבי את
אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך
איש מלפני ישב על כסא ישראל רק
אמישמו בניך את ורבים ללכת
לפני כאשר הלכת לפני : ועתה יהו
26 ישראל ואמן נא דבריך אשר דברת
לעבדך דוד אבי : כי האמנם ישב
27 אלהים על הארץ הנה השמים ושמי
השמים לא יכלכוד אף כי הבית
הזה אשר בנתי : ומנית אל המלה
עבדך ואל החנתי והנה אלהי לשמע
אל הנהגה ואל המלה אשר עבדך
28 מתפלל לפניך היום : לקיות עיניך
29 מתחת אל הבית הזה לילה ויום
והמקום אשר אמרת והיה שמי שם
לשמע החפלה אשר ותפלל עבדך
אל המקום הור : ושמעת אל
30 חתח עבדך ועמד ישראל אשר
ותפללו המקום הזה ואתה השמע
אל מקום שבתך אל השמים
ושמעת וסלתה : את אשר חטא
איש לרקעו ונשא בו אלה להאחלו
ובא אלה לפני מובחך בבית הור :
31 ואתה חשפט השמים ועשית רשע
ושפתת את עיניך להרשע רשע
לחת ורעו בראשו ולהצדיק צדק
לחת לו כצדקו : בהנה עמך
32 וישראל לפני אויב אשר וחסאו
לך ושבו אליך ותורו את שמך
והחפלו והתחננו אין בבית הור :
33 ואתה חשפט השמים וסלתה לחטאת
עמך ישראל והשבתם אל האדמה
אשר נתת לאבותם : בהקצר שמים
34 ולא יהיה מטר כי וחסאו לך
החפלו

הרמנים וכן עשה לכתחת השנינו: 19
 וכתרת אשר על ראשה העמודים עשה
 כ שישן כאולם ארבע אשרת: וכתרת
 על שני העמודים גם ממעל מלעמת
 הכסן אשר לעבר שבכה והרמנים
 מאתים טורים סביב ערל הכתרת
 21 השנינו: ויקם את העמודים לאלם
 ההיכל ויקם את העמוד הימני ויקרא
 את שמו יכין ויקם את העמוד
 22 השמאלי ויקרא את שמו בעז: ועל
 ראש העמודים מעשה שושן וחרם
 23 מלאכת העמודים: ויעש את הים
 כוונק עשר באמה משפתו עד שפתו
 עגל סביב וחמש באמה קומתו וקוה
 שלשים באמה יסב אתו סביב:
 24 ומקנים מתחת לשפתו סביב סבבים
 ארז עשר באמה מקפויכאת הים סביב
 שני טורים המקנים יקום בזקתו:
 25 עמר על שני עשר בקר שלשה מני
 צפונה ושלשה מנים ימרה ושלשה
 מנים נגבה ושלשה מנים מורה וזים
 עליהם מלמעה וכל אחריהם כיתה:
 26 ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת כוס
 27 פרה שושן אלמים בת יכירל: ויעש
 את המכונה עשר נחשת ארבע באמה
 ארך המכונה האחת וארבע באמה
 28 והתבה ושלש באמה קומתה: וזה
 מעשה המכונה מסגרתה להסוגרת
 29 בין השלבים: ועל המסגרות אשר
 בין השלבים אריות בקר
 וכרובים וערל השלבים כן מסעך
 ומתחת לאריות ולבקר ליות מעשה
 7 טורה וארבעה אופני נחשת למכונה
 האחת וסיני נחשת וארבעה פעמתי
 נחת להם מוחת לכר הכתופת
 8 זקרת מעבר איש ליות: ופירו סבית
 9 לכתרת ומעלה באמה ופיה ערל
 מעשה כן אמה וחצי האמה וגם על
 פיה מקיעות ומסגרתיהם מרב עורת
 10 לא נגרות: וארבעת האופנים
 למתחת למסגרות וירות האופנים
 במכונה וקומת האופן האחד אמה
 11 והצי האמה: ומעשה האופנים
 כמעשה אופן המרכבה ירחם
 ונהיה ומשקיהם וחשייהם כהל
 12 כוונק: וארבע כתופת ארבע מנת
 המכונה האחת מן המכונה כחפיה:
 13 והבראש המכונה חצי האמה קומת
 על סביב ועל ראש המכונה ירתיה
 14 מסגרתיה סבבה: ויפתח על
 התחת ורתיה ועל מסגרתיה כרובים
 L

איוות וחמרת כמערי איש וליוות
 37 סביב: כזאת עשה את עשר המכנות
 כוונק אחד טרה אחת קצב אחד
 38 לכלהנר: ויעש עשרה כירור
 נחשת ארבעים כח יכול הכיור האחד
 ארבע באמה הכיור האחד כיר אחד
 על המכונה האחת לעשר המכנות:
 ורחן את המכנות חמש על כרף הבית:
 39 מיסין וחמש על כרף הבית משמאלו
 ואח הים נתן ככתף הבית הימנית
 קרסה ממול נגב: ויעש חירוס את
 הכירות ואת הינים ואת המורקות
 ויכל חירם לעשות את כל המלאכה
 אשר עשה למלך שלמה בית יהור:
 41 עמדים שנים גולת הכתרת אשר על
 ראש העמודים שחיים והשכרת
 שחיים למכות את שתי גלות הכתרת
 42 אשר על ראש העמודים: ואת
 הרמנים ארבע מאות לשתי השכרות
 שני טורים רמנים לשכנת האחת
 לככות את שתי גלות הכתרת אשר
 על פני העמודים: ואת המכנות
 43 עשר ואת הכירור עשרה על המכנות:
 ואת הים האחד ואת הכקר שנים
 44 עשר החת הים: ואת הסירות
 ואת הינים ואת המורקות ואת כל
 הכלים האשר אשר עשה חירם
 למלך שלמה בית יהור נחשת מסר:
 45 ככר הירון יצקם המלך כמעבר:
 46 הארמה בין סטות ובין צרת: ונתן
 שלמה את כל הכלים מביב מאר מאר
 לא נחקר משקל הנחשת: ויעש
 47 שלמה את כל הכלים אשר בית יהור
 את מוכב הוהב ואת השלתן אשר
 עליו לחס הפנים והב: ואת המנרות
 48 חמש מיסין וחמש משמאל לפני
 הרביך זהב סגור והפתח והגרת
 והמלקחים זהב: והספורה והמסרות
 49 והמורקות והכפות והפתח זהב
 סגור והפתח והלתת הבית הפנימי
 לקדש הקדשים לדלתו הבית להיכל
 זהב: וחשום כל המלאכה אשר
 עשה המלך שלמה בית יהור:
 50 ויבא שלמה ארץ קרשי הור
 אביו ארץ הכסף ואת הוהב
 ואת הכלים נתן באצורת בית
 יהור:

8 ה

או יקהל שלמה את זקני ישראל
 יא ואת

48. 478. 7 quod habet Ken, de fundus
in Syll. Dig. I. p. 370. Conf. Bibl. R. Hag. 49
(24)

49. Plur. Dist. 2: 153.

2. Voyage de Volney II, p. 226. Rudziński page
hier p. 27.

25. Tab. Bill. II. 2, 188.

29. מכתב Pocock. reishandi. 1. 2, 372.

31. Shit. dip. no. 1: 507 ff.

1 עשרה שנה ויכל את כל ביתו :
 2 ויבן את בית יער הלכנון מאה אמה
 אמה ארך ומששים אמה רחבו ושלושים
 אמה קומתו ועל ארבעה טורי עמודי
 ארזים וכרחות ארזים על העמודים :
 3 וספן בארז סמעל על הצלעה אשר
 על העמודים ארבעים וחמשה חמשה
 עשר המור : ושקפים שלשה
 טורים ושחור ארז מחזה שלש
 פעמים : וכל הפתחים והמונות
 רבקים שקוף ומול מחזה ארז מחזה
 שלש פעמים : ואת אולם העמודים
 עשה המשים אמה ארכו ושלושים
 אמה רחבו ואולם על פניהם ועמודים
 ועב על פניהם : ואולם הכסא
 אשר ישפט שם אס המשפט עשה
 וספן בארז מהקלע עד הקרקע :
 8 וביתו אשר ישב שם הצד האחרית
 מבית לאולם כמעשה הזה היה ובית
 יעשה לבת פרעה אשר לקח שלמה
 כאילים הזה : כל אה אבנים
 יקרת כמדה גזית מנחיות במגרת
 מבית ומחון ומסיר עד המפתחות
 ומחון עד החצר הגדולה : ומסיר
 אבנים יקרות אבנים גדולות אבני
 עשר אמות ואבני ששמה אמות :
 11 וכלמעלה אבנים יקרות כמורה
 גזית ארז : והצר הגדולה סביב
 שלשה טורים גזית וטור כרחות
 ארזים ולהצר בית יהוה הפנימית
 ולאום הבית : וישלח המלך
 שלמה ויקח את חוים מצר : בן
 אשה אמר הוא משנה נמלא
 ואביו איש צרי חרש נחשת ומלא
 את החכמה ואת החבונגה ואת
 הרעה לעשות כל מלאכה בנחשת
 ויבוא א המלך שלמה ויעש את
 כל מלאכתו : ויצר את שני
 העמודים נחשת שמה עשרה אמה
 קומת העמוד האחד וחוט ששים
 עשרה אמה ויב את העמוד השני :
 ושתי כתרות עשה לתת על ראשי
 העמודים מצק נחשת חמש אמות
 קומת הכתרות האחת וחמש אמות
 קומת הכתרות השנית : שבכים
 מעשה שבכה גלויים מעשה שושרות
 לכתרות אשר על ראש העמודים
 שבקה לתחת האחת ושבקה לכתר
 השנית : ויעש את העמודים
 טורים סביב על השבכה האחת
 לבנות את הכתרת אשר פני ראש
 הרמנים

מפנימה הכין לתת שם את ארון
 כ ברית יהוה : ולפני הרביר עשרים
 אמה ארך ועשרים אמה רחב
 ועשרים אמה קומתו ויצפתו זהב
 21 סגור ויצף מוכח ארז : ויצף
 שלמה את הבית מפנימיה וזהב סגור
 ויעבר ברחוקות זהב לפני הרביר
 22 ויצפתו זהב : ואת כל הבית צפה
 זהב עד חסל הבית וכל המזבח
 23 אשר לרביר צפה זהב : ויעש
 ברביר שני כרובים עצי שמן עשר
 24 אמות קומתו : וחמש אמות כנף
 חכרוב האחת וחמש אמות כנף
 הכרוב השנית עשר אמות מקצרת
 כה כנפיו ועד קצות כנפיו : ועשר
 באמה הכרוב השני טרה אחת והצב
 26 אחר לשני הכרובים : קומת
 הכרוב האחד עשר באמה וכן
 27 הכרוב השני : ויתן את הכרובים
 כחוד הכרת הפנימי ויפרשו את
 כנף הכרובים וחתך כנף האחד בקיר
 וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני
 וכנפיהם א חוך הבית נגערת כנף
 28 ארז כנף : ויצף את הכרובים
 29 זהב : ואת כל קירות הבית סבב
 קלע פתחי מקלעו כרובים וחמרת
 ופסארי צצים מלפנים ורחיצון :
 30 ואת קרקע הבית צפה זהב למנימה
 31 ולחיצון : ואת פתח הרביר עשה
 רלהות עצי שמן האהל מוורת
 32 המשיח : ושתי דלתות עצי שמן
 וקלע עליהם מקלעות כרובים
 וחמרת ופסארי צצים וצפר זהב
 וירד על הכרובים ועל החמרות את
 33 הוזהב : וכן עשה לפתח התיכר
 מוורת עצי שמן מארת רבעית :
 34 ושתי דלתות עצי כרובים שני
 צלעים הדלת האחד גדולים ושני
 קלעים הדלת השנית גדולים :
 35 לה וקלע כרובים וחמרת ופסארי צצים
 36 וצפה זהב מישר על המחקק : ויבן
 את החצר הפנימית שלשה טורי
 גזית וטור כרתת ארזים :
 37 בשנה הרבעית יסר בית יהוה
 38 ביום 10 : ובשנה האחת עשרה
 ביום בול הוא החרש השמיני
 כלה הבית לכל דבריו ולכל משפטו
 ויבנהו שבע שנים :

7 ואת ביתו בנה שלמה שלש

מלך צור אתו עבדיו אל שלמה כי שמע כי אתו משחו למלך תחרת אבותו כי אהב הויה היום לדוד
 16 כל היוםים : וישלח שלמה
 17 4 חורם לאמר : אתה ידעת את דוד אבי כי לא וכל לבנות בירת לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר סבבו עד חרו יהוה אהם
 18 תחרת כפרת רגלו : ותחרת הניה יהוה אלהי לי מסבוב אין שמו ואין פגע רע : והנני אשר לבנות בירת לשם יהוה אלהי כאשר דבר יהוה אל דוד אבי לאמר בנך אשר אתן תחתך על כסאך הוא יבנה הבית לשמי : ותהא צוה ויכרתו לו ארזים מן הלבנון ועבדו יהיו עם עבדך ושבר עבדך אתן לך ככל אשר לאמר כי אתה ידעת כי אין בנו איש ידע לכתרת עצים
 21 כצדקים : ויהי כשסע חורם את דבריו שלמה וישמה מאד ויאמר כרוך יהוה היום אשר נתן לדוד בן 22 חכם על העם הרב חורם : וישלח חורם את שלמה לאמר שמעתי את אשר שלחת אלי אני אעשה את כל חפצך בעצי ארזים ובעצי ברושים :
 23 עבדו יהיו מן הלבנון ישרא ואני אשימם בחרוץ כים עד המוקים אשר תשלח אלי ונמצתום שם ואחיה תשא ואחיה תקשה את הפני לחרת
 24 לחם ביתי : ויהי חורום נתן לשלמה עצי ארזים ובעצי ברושים כל חפצו :
 25 ושלמה נתן לחורם עשרים אלף נר שמן כתיח כר והן שלמה לחורם שנה בשנה : ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו יהוה שלם בני חורם ובין שלמה ויכרתו בירת שניהם : ויעל המלך שלמה מס סמל ישראל ויהי המס שלשים אלף איש : וישלחם לבנונה עשרת אלפים בחודש חלופות הדש והיו בלבנון שנים חודשים בביתו ואזירס על המס : ויהי לשלמה שבעים 4ף נשא סבל ושבעים אלף חצב כהר : לבד משיר הנצבים לשלמה אשר על המדאכה שלשת אלפים ושש מאות הדרים בעם העושים כמלאכה : ויצו המלך ויסעו אבנים גדולות אבנים יקרות
 32 ליקר הבית אבני גזית : ויפסלו בני ספניכה

1

שלמה ובני חורם והנכרים ויבנו העצים והאבנים לבנות הבית :

ויהי בשמונים שנה וארבע מאות 8 שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרבועית בחדש זו הויה החדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליהוה : והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה ארבו ועשרים רחבו ושלוש אמה קומתו : והאולם על פני היכל הבית עשרים אמה ארבו על פני רחב הכורת עשר באמה רחבו על פני הבית : ועש לבית חלונ שקפים אטמים : ויבן על קיר הבית יצוע סבוב את קירות הבית סבוב להיכל ולדבריו ועש צלעות סבוב : הוצע החתחרת המש באמה רחבה והתקברת שש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מרעועות נתן לבית סבוב חוצות לכלתי אחו קירות הבית : והבית בהבנתו אבן שלמה מסע נבנה ובקבות והגזרן כל כלי ברזל לא נשמע בבית בהבנתו : פחת הצלע התיכונה 4 כחף הכורת הימנית ובלולים יעלו על התיכונה וכן התיכונה 4 השלשים : ויבן את הבית ויכלתו ויסף את הבית נכס ושדרת בארזים : ויבן את הוצע על כל הבית המש אמות קומתו ויאזה את הבית בעצי ארזים : ויהי דבר יהוה 11 4 שלמה לאמר : הבית הזה אשר אורה כנה אם הלך בחקתי ואת משפטי תקשה ושמת את כל מצותי לכתת בהם והקפתי את דברי אחר אשר דברתי 4 דוד אביך : ושנתי 13 בחוך בני ישראל ולא אקוב את עמי ישראל : ויבן שלמה את הבית 14 ויכלתו : ויבן את קירות הבית 15 מביה בצלעות ארזים מקרקע הבית עד קירות המסן צפה עין מבית ויצע את קרקע הבית בצלעות ברושים : ויבן את עשרים אמה מיתוחי הבית 16 בצלעות ארזים מן הקרקע עד הקורות ויבן לו סבית לדבר לקיש הקרשים : וארבעים באמה היה 17 הבית הוא התיכר לפני : וארז 18 4 הבית מנימה מקלעת פתחים ופסווי צצים הכר ארז אין אבן גזאיה : ויבדך בתר הבית 19 ספניכה

1. Lib. Bibl. I. 6, 926. mis. Lat. M. lib. Drift.
 II. 223. coll. Bot. or. XVI. prop. met. Abram. Plac.
V. T. p. 259 ff. Misc. Gen. 1. 501 ff.

9. Mis. Lat. lib. Dr. III. 411.

22. Bibl. de lignis et Lib. p. bilis, in Munt. Hof.
 4: 3/99.

23. 5-11555 Schult. Org. I. p. 97.

V.

2. Hamelbr. Byb. red. 7, 35.

10. Nor. Bibl. Brem. 4:47.

נדלורת חומה ובהיה נחשת 14
 אחינרב בן עריא מהנימה : אחימעץ מן
 כנפיהלי גם הוא לקח את בשמת בת
 שלמה לאשה : בענא בן חושי 16
 כאשר ובעלורת : יהושפט בן 17
 פרוח ביששכר : שמעי בן 18א
 מבניסן : גר בן ארי בארץ גלעד 19
 ארץ סהון מלך האמרי וען מלך
 הבישן ונציב אהר אשר בארץ :

יהודה וישראל רבים חזרו אשר
 על הים לרב אכלים ושתיים
 ושמחים :
 ה

ושלמה הויה מושל בכל
 הממלכות מן הנחר ארץ פלשתים
 ועד גבול מצרים מנשים מנחה
 ועבדים ארץ שלמה כל ימי
 חייו : ויהי להם שלמה ליום 2
 אחר שלשים כרסלת וששים כר
 קמח : עשרה בקר בראים ועשרים 3
 בקר רעי ומאה צאן לבד מאור
 וצבי וזמור וברברים אבוסים :
 כי הוא רדה בכל עבר הנהר 4
 מתפסת ועד עורו בכל מלכי עבר
 הנהר ושלום היה לו מכל עבריו
 ססביב : וישב יהודה וישראל 5

לבטח איש חתת נפגן והחת האנתו
 מדן ועד באר שבע כל ימי שלמה :
 ויהי לשלמה ארבעים אלף ארוה 6
 סוסים למרכבן ושנים עשר אלף
 פרשים : וכלכלו הנצבים האלה 7
 את המלך שלמה ואת כל הקרב 4
 שלהן המלך שלמה איש חדשו לא
 יעדרו דבר : והשערים והחבן 8
 לסוסים ולרכש יבאו 4 המקום
 אשר יהיה שם איש כמשפטו :
 והחן אלהים חכמה לשלמה וחכמה 9
 הרבה מאד ורחב לב כחול אשר על
 שפת הים : ותרב חכמת שלמה 1
 מחכמת כל בני קדם ומכל חכמת
 מצרים : ויהבם מכל האדם מאיתן 11
 האזרחי והיבן וכלכלו ודרדע בני
 מחול ויהי שמו בכל הגוים סביב : 12
 וירכר שלשת אפים משל ויהי שווי 12
 חמשה ואלף : וירבר על העצים 13
 מן הארץ אשר בלבנון ועד האזוב
 אשר יצא בקר וירבר על הבתרת
 ועל העוף ועל הרמש ועל החיים :
 ויבאו מכל העמים לשמע את חכמת 14
 שלמה : טאת כל מלכי הארץ אשר
 שמעו את חכמתו : וישלת הים 15
 מלך

21 השכימה בחוקי : ואקם בכקר
 להניח את בני והנה מרו ואחבונן
 4 יין בכקר והנה לא היה בני אשר
 22 ולדתי : ותאמר האשה האחרת
 לא כי בני החי ובנק המת ואמר
 אמרת לא כי בנק המת ובני החי
 23 והתרבררה לפני המלך : ויאמר
 המלך ואת אמרת זה בני החי ובנק
 המת ואת אמרת לא כי בנק המת
 24 ובני החי : ויאמר המלך קחו לי
 הרב ויביאו חתרב לפני המלך :
 כה ויאמר המלך נחו את הילד החי
 לשנים ותנו את החצי לאחת וארץ
 26 החצי לאחת : ותאמר האשה אשר
 בנה החי 4 המלך כי נכמרו רחמיה
 על בנה ותאמר בי אדני תנו לה את
 הילוד החי ותמחאל המיתה וזאת
 אמרת גם לי גם לך לא ויהיה נדון :
 27 ויען המלך ויאמר תנו לה את הילוד
 החי והמת לא תמיתהו הוא אמו :
 28 וישמעו כל ישראל את המשפט
 אשר שפט המלך ויראו מפני המלך
 כי ראו כי הכמרו אלהים בקרבן
 לעשות משפט :

4
 א ויהי המלך שלמה מלך על כל
 2 ישראל : ואלה השורים אשר לו
 3 עזריהו בן צדוק הכהן : אליהו
 ואחיה בני שישא ספרים יהושפט
 4 בן אחילוח המזכיר : ובניהו בן
 יהויעז עבד הצבא ועדוק ואביתר
 ה כהנים : ועזריהו בן נחן על הנצבים
 וחבר בן נתן וער עבד המלך :
 6 ואחישר עבד הבית ואריתם בן
 7 עבדא על המס : ולשלמה שנים
 עשר נצבים על כל ישראל וכלכלו
 את המלך ואת ביתו חיש בשנה
 8 יהיה עבד אודי לכלכל : ואלה
 9 שמוהם בן חור בתר אמרים : בן
 רקר במחין ובשקלבים ובית שמש
 10 ואילון בית חנן : בן הסר בארמיה
 11 לו שבת וכל ארץ חפר : בן אבינרב
 כל נפת דאר טפת בת שלמה היתה
 12 לו לאשת : בענא בן אחילוח הענק
 ומגדו וכל בית שאן אשר אצל
 13 ערתה מחתת לזרעאל מבית שאן
 עד אבל כחולה עד מעבר ליקמעם :
 14 בן גבר מרטר גלעד לו חות ואור
 בן מישור אשר בגלעד לו חבר
 ארנו אשר בבשן ששים ערים

ראשו אשר פגע בשני אנשים צדיקים
 וטבים ממנו והתגם כחרב ואבי
 דוד לא ידע ארת אבנר בן נר שר
 צבא ישראל ואת עמשא בן יתר
 33 שר צבא יהודה : ושבו רפיהם
 בראש יואב ובראש רעזו לעלים
 ולדוד ולרעזו ולביתו ולכסאו
 יהיה שלום ער עולם מעט יהודה :
 34 ויערל בניהו בן יהוירעז ויפגע בו
 וימתו ויזכר בניהו כבדבד : וחר
 לה ויהן המלך ארת בניהו בן יהוירעז
 תחתיו על הצבא וארת צדוק הכהן
 36 נתן המלך חרות אביתר : וישלה
 המלך ויקרא לשמעוני ויאמר לו בנה
 לך בית כירושלמי וישבת שם ולא
 37 הצא משם אנה ואנה : והיה ביום
 צאתך ועברת ארת נהל קרונו ידע
 38 חרע כי מורת תמורת דקר ויחיר
 בראשך : ויאמר שמעני למלך טוב
 הדבר כאשר דבר אדני המלך בן
 יעשה עבדך וישב שמעוני כירושלם
 39 שנים ויבחרו שני עבדים לשמעוני
 א איש בן מעקה מלך גת ויגידו
 לשמעוני לאמר הנה עבדך בגת
 40 ויקם שמעוני ויחבש ארת חמור וילך
 נחה את איש לבקש ארת עבדו
 41 מגת : ויגד לשלמה כי הלך
 42 שמעוני מירושלם גת וישב
 המלך ויקרא לשמעוני ויאמר אליו
 הלא השבעתך ביהודי ואעך בן
 לאמר ביום צאתך והלכת אנה
 ואנה ידע תדע כי סות המנת ויאמר
 43 אי טוב הדבר שמעוני : ומרוע
 לא שמת ארת שבעת יהודה וארת
 44 המנוה אשר צויתו עליך : ויאמר
 המלך אל שמעוני ארת ירעת את כל
 הרעה אשר ידע לבבך אשר עשית
 לדוד אבי והשיב והוא ארת רעתך
 45 מה בראשך : והמלך שלמה ברוך
 וכסא דוד יהיה נכון לפני יהוה ער
 46 יהוירעז ויצא ויפגע בו וימחר
 והממלכה נכונה ביד שלמה :

בכמות כי לא נבנה בית לשם יהוה
 ער הימים ההם : ויאבב שלמה
 את יהוה ללכת בחקרת דוד אביו
 רק בכסותו הוא מונח ומקטיר :
 4 וילך המלך גבעונה לזבח שם כי
 היא הבמה הגדולה את עלות ועלה
 שלמה על המונח ההוא : כנבעון ה
 נראה יהוה א שלמה בחלוט הלילה
 ויאמר אלהים שאר מה אתן לך :
 ויאמר שלמה ארת עשית עם עבדך
 6 דוד אבי חסר נדור כאשר הלך
 לפניך באמת ובצדקה ובישרת לבב
 עמך וחשבר לו ארת החסר הגדול
 הורה ותתן לו בן יושב ערל כסאו
 כיום הזה : ועתה יהוה ארת אתה
 7 המלכת ארת עבדך תחת דוד אבי
 ואנכי נער קטן לא ארע צאת ובא :
 8 ועבדך בתוך עמד אשר בחרת עמרב
 אשר לא ימנה ולא יספר מרב :
 9 ותחת לעבדך לב שמען לשפט ארת
 עמך להבין בין טוב לרע כי מי וכל
 לשפט את עמך הכבוד הוא : ויטב
 10 הדבר בעיני אדני כי שא שלמה
 את הדבר הזה : ויאמר אלהים
 11 אליו וען אשר שאת את הדבר הזה
 ולא שאת לך ימים רבים ולא שאת
 לך עשר ולא שאלר נפש איוב
 12 ושאת לך הבין לשמע משפט : הנה
 עשיתי כדברך הנור נחתי לך לב
 חכם ונבון אשר כבוד לא יהיה
 13 לפניך ואחריך לא יקום כבוד : וגם
 אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר
 גם כבוד אשר לא היה כבוד איש
 14 בכללים כל ימך : ואסתך בדרכי
 לשמר חקי וכוחי כאשר הלך דוד
 15 אבך והארכתו את ימך : ויקן
 שלמה והנה חלוט ויבוא ירושלם
 ויעמד לפני ארון כריח יהוה ויער
 16 עלות ויעש שלמים ויעש משחה
 לכל עבדו : אז תבאנה שתיים
 17 נשים גנות ארת המלך והעמרה
 לפניו : ותאמר האשרת האחת בי
 18 אדני אני האשה האחת וישב בבית
 השלישי ללדתי ותלד גם האשה
 19 הארת ואנהו והרו און ר אנתו
 בבית זולתי שתיים אנתן בבית :
 20 ומה בן האשה הארת לונה אשר
 21 שכבה עליו : ותקח את בני מאצלו ואמחר ישנה
 22 ותשיגוהו בחוקה ואת בנה המלך
 השניבה

3

א ויתחתן שלמה את פרעה מלך
 מצרים ויקח את בת פרעה וביאר
 ארת עיר דוד עד כלתו לבנות ארת
 ביתו וארת בית יהודה ואת חומת
 2 ירושלם כטוב : רק העם מונחים

36 1/2. Nov. Thes. Dig. v. J. p. 713 1/2

36 1/2. Charin. Nov. 7. 185 1/2. a Knijsabad an. p. 120.

II.

5. Leh. Bibl. II. 2, 150.

ב 2

א ויקרבו ומי דור למות ויצו את
 ב שלמה בנו לאמר : אנכי הלך
 בדרך כל הארץ וחזקת והיית
 ג לאיש : נשמרת את משמרת יהוה
 אלהיך ללכת בדרכיו לשמר חקתיו
 מצותיו ומשפטיו ועדתיו ככתוב
 בחורת משה למען השכיב את כל
 א אשר העשה וארץ כל אשר הפנה
 ד ישש : לשען יקום יהוה את דברו
 אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו
 בנך את דרכם ללכת לפני באמת
 כ כל לבכם ובכל נפשכם לאמר לא
 יכרת לך איש מעל כסא ישראל :
 ה וגם אתה יודעת ארץ אשר עשה לך
 ויאב בן צרויה אשר עשה לשני שרי
 זכארת ישראל לאבני בן גר
 ז ולעמשא בן יחזי ויהונס וישם דמי
 שלחמה בשלם ויהו דמי מלחמה
 בחירתו אשר כמתנו ובנעלו אשר
 ח ברגליו : ועשית כבמדת ולא
 חתור שיבחו בשלם שאל : ולבני
 כרולו הנלצו תעשה חסד והיו
 באכלו שלחך כי כן קרבו אלי
 ט בכרתו ספני אבשלום אחיך : והנה
 עמר שבני בן גרא בן הימני
 מכתרים והוא קללני קללה נמרצת
 ביום לכתו מתנים והוא יהי
 ק לקראתי הירדן ואשבנו לו ביהודה
 י לאמר אם אמוך בחריב : ועתה
 אל הנסה כי איש חכם אהיה וידעת
 ארץ אשר תעשה לו והורחת ארץ
 י שיבתו ברם שאל : וישכב דוד
 עם אבתיו ויקבר בעיר דוד :
 יא והימים אשר מלך דוד על ישראל
 ארבעים שנה בחבון מלך שבע
 שנים וירושלם מלך שלשים ושלוש
 יב שנים : ושלמה ישב על כסא דוד
 יג אביו והכן מלכו מאר : ויבא
 ארניהו בן נתן אל בית שבע עם
 יד שלמה והאמר השלום כמך ויאמר
 טו שלום : ויאמר דבר לו אלדך
 טז והאמר דבר : ויאמר את העת
 כי לי היתה המלוכה ועלי שמו כל
 ישראל פניה למלך והטב המלוכה
 והיה לאחי כי מיהוה היתה לו :
 יז ועתה שאלה אחת אנכי שאל מאתך
 יח אשבי את פני והאמר איו דבר :
 יט ויאמר אמרי נא לשלמה המלך כי
 לא ישיב את פניך ויהו לך ארץ
 אבישג השונמית לאשה : והאמר
 כח שבע טוב אנכי ארבר עליך אל
 המלך : והבא בת שבע אל המלך
 שלמה לדבר לו על ארניהו ויקם
 המלך לקראתה וישתחו לה וישב
 על כסאו וישם כסא לאם המלך
 ותשב לימני : והאמר שאלה
 א אחת קטנה אנכי שאלת מאתך אל
 השב את פני ויאמר לה המלך שאלו
 אמי כי לא אשיב את פניך :
 ואמר יהו ארץ אבישג השונמית
 לארניהו אחיך לאשה : ויען
 המלך שלמה ויאמר לאמו ולמה
 ארץ שאלת ארץ אבישג השונמית
 לארניהו ושאלו לו ארץ המלוכה
 כי הוא אחי הגדול מצני ולו
 ולאביתר הבתן ולואב בן צרויה :
 וישבע המלך שלמה ביהוה לאמר
 כה יעשה לי אלהים וכה יוסף כי
 נכפשו דבר ארניהו את הרבר הנה :
 ועתה חו יהוה אשר הכנינו
 וישבינו על כסא דוד אבי ואשר
 עשה לי בירך כאשר דבר כי היום
 יוסת ארניהו : וישלח המלך
 שלמה ביר בניהו בן יהוידע
 ויפגע בו יוסת : ולאביתר הבתן
 אמר המלך ענתה לך ער שרף
 כי איש מות אתה וביום הזה לא
 אמתך כי נשאת ארץ ארון ארני
 יהוה לפני דוד אבי וכי התענות
 ככל אשר התענה אבי : ויגרש
 שלמה את אביתר מהיותו כהן ליהוה
 לפלא את דבר יהוה אשר דבר
 על בית עלי בשלמה : והשמעה
 כאה ער וואב כי וואב נטה אחרי
 ארניה ואחרו אבשלום לא נטה
 וינס וואב אל אהל יהוה וחזק
 בקרנה המובח : ויגר למלך שלמה
 כי נס וואב אל אהל יהוה והנה
 אצל המזבח וישלח שלמה את בניהו
 בן יהוידע לאמר לך פגע בו :
 ויבא בניהו אל אהל יהוה ויאמר
 אלו כה אמר המלך צא ויאמר
 לא כי פה אמות וישב בניהו את
 המלך דבר לאמר כה דבר דוד
 וזכר עני : ויאמר לו המלך
 עשה כאשר דבר ופגע בו וקברתו
 והסירה דמי הנם אשר שמך
 וואב כעלי ומעל בירך אבי :
 והשיב יהוה ארץ דוד ער
 ראש

18 והוא ישב על כסאי : ועתה הגה
 ארניה מלך ועתה ארני המלך 18
 19 וידעת : ויזבח שור וטריא והאן לרב
 ויקרא לכל בני המלך ולאבותיה
 הכהן וליאב שר הצבא ולשלמה
 כ עבדך לא קרא : ואתה ארני המלך
 עיני כל ישראל עליך להגיד להם
 כי ישב על כסא ארני המלך אחריו :
 21 וזה היה כשכב ארני המלך עם אבתי
 יהויחזי אני ובני שלמה ומסאים :
 22 והנה עורגה מרבנות עם המלך
 23 ונתן הנביא בא : ויעיד למלך
 לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני
 המלך וישתחו למלך ער אפני
 24 ארנה : ויאמר נתן ארני המלך אתה
 אמרת ארניה וימלך ארני והוא
 25 כי ישב על כסאי : כי ירד היום
 ויזבח שור וטריא והאן לרב ויקרא
 לכל בני המלך ולשרי הצבא
 ולאבותיהם והגם אנכיהם ושתיהם
 לפני ויאמר יחי המלך ארניהו :
 26 ולי אני עבדך ולצוק הכהן ולבניהו
 בני יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא :
 27 אמר ארני המלך נהיה
 הרבר הנה ויא הורע את עבדך
 כי ישב על כסא ארני המלך אחריו :
 28 ויען המלך חזק ויאמר קראו לי לבת
 שבע והבא לפני המלך והקטר לפני
 29 המלך : וישבע המלך ויאמר חי
 יהוה אשר פרה את נפשי סבל ציה :
 ל כי נאמר נשבעתי לך ביהוה אלהי
 ישראל לאמרי כי שלמה בנך ימלך
 אחרי והוא ישב על כסאי החתי כי
 30 אמר אעשה היום הזה : ותקרב בתי
 שבע אפים ארץ ושתחתו למלך
 והאמר וחי ארני המלך ווד לעלם :
 31 ויאמר המלך דוד קראו לי לערוק
 הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן
 32 יהוידע ויבאו לפני המלך : ויאמר
 המלך להם קחו עמכם את עבדי
 ארניכם והרובצתם את שלמה בני
 על המידה אשר לו והורוהם ארני
 34 על נתן : ומשה אתו שם צדוק
 הכהן ונתן הנביא למלך על ישראל
 ותקעם כשופר ואסרתם וחי המלך
 לה שלמה : ועליותם אחריו ובא וישב
 על כסאי והוא ימלך תחתיו ואחר
 צויתו להיות נגיד על ישראל ועל
 35 יהודה : ויען בניהו בני יהוידע
 את המלך ויאמר אמן כן ויאמר יהוה
 37 אלהי ארני המלך : כאשר תהי

ויקרא

יהוה עם ארני המלך כן יהוה עם
 שלמה ויגדל את כסאו מספא ארני
 המלך דוד : וירד צדוק הכהן ונתן
 הנביא ובניהו בני יהוידע והכרתו
 והפלתו וירכבו את שלמה על פרת
 המלך דוד וילכו אחרו על נתן :
 וקח צדוק הכהן את קרן השכנמן
 האהל וימשה את שלמה ויחלקו
 כשופר ויאמרו כל העם יחי המלך
 ויעלו כל העם אחריו
 והעם סחללים בהללים ושפחים
 שפחה גדולה וחבקק הארץ בקולם :
 וישמע ארניהו וכל הקראים אשר
 אתו והם כלו לאכל וישמע יואב את
 קול השופר ויאמר מיוע קול הקריה
 המה : וערגו מרבר והנה ונתן
 בן אביתר הכהן בא ויאמר ארניהו
 בא כי איש חיל אתה וטוב הבשר :
 ויען ונתן ויאמר לארניהו אמר
 ארניו המלך דוד המלך את
 שלמה : וישלח אתו המלך את
 צדוק הכהן ואת נתן הנביא ובניהו
 בני יהוידע והכרתו והפלתו ויבכו
 אתו על פרת המלך : וישקו מה
 ארני צדוק הכהן ונתן הנביא למלך
 כנחון ויעלו משם שמאים והתם
 הקריה הוא הקול אשר שטעתי :
 וגם יושב שלמה על כסא המלוכה :
 46 וגם באו עבדי המלך לברך את
 ארניו המלך דוד לאמר וישיב
 ארניו את שם שלמה מושבך ויגדל
 את כסאו מספאך וישתחו המלך על
 המשבב : וגם ככה אמר המלך
 ברוך יהוה אלהי ישראל אשר
 נתן היום יושב על כסאי ויעני
 ראות : ויחרדו ויקמו כל
 הקראים אשר לארניהו וילכו איש
 לדרכו : וארניהו ירא מפני שלמה
 ויבס וילך ויחוק בקרנות המזבח :
 ויגר לשלמה לאמר הנה ארניהו
 ירא את המלך שלמה והנה אתו
 בקרנות המזבח לאמר ישבע לי
 כיום המלך שלמה אם ומה את
 עבדו בחרב : ויאמר שלמה אם
 יהיה לבן חיל לא ימל משקרתו
 ארצה ואם רעה תמצא בו ומת :
 וישלח המלך שלמה ויהיה מעל
 המזבח ויבא וישתחו למלך שלמה
 ויאמר לו שלמה לך
 לביתך :

ויקרא

51-53. vid. Salomonius apologia in adversariis
ad lit. S. i. v. T.

מלכים א

א I

א והיה שלשת ימים דבר בארץ
 עתה דע וראה מה אשיב שלחך ודבר:
 14 ויאמר דוד אל נר צר לי מאד נמלה
 נא ביד יהורם כי רכש רחשו ובר
 15 אדם א אלה : ויהי יהוה דבר
 בישראל מהבקר ועד עתמועד וחס
 מן העם מור ועד באר שבע שבועים
 16 אלה איש : וישלח ידו המלאך
 ירושלים לשתוף וינחם יהוה את
 העיר ויאמר למלאך המשחית
 בערב עתה הריך ירך ומלאך יהוה
 היה עם גרן הארונה היבסי :
 17 ויאמר דוד אל יהוה בראתו את
 המלאך השכה בעם ויאמר הגרן
 אנכי מטאתי ואנכי העיתו ואלה
 הצאן מה עשו התי נא ירך כי
 18 ובכרה אני : ויבא נר אל
 דוד ביום ההוא ויאמר לו עלה
 הלם ליהוה מזבח בגרן ארונה
 19 היבסי : ויעל דוד כרבר גר כאשר
 כ צוה יהוה : וישקף ארונה
 וירא את המלך וארץ עבריו
 עברים עליו וצא ארונה וישחיתו
 21 למלך אפיו ארצה : ויאמר
 ארונה מרוע בא ארני המלך אל
 עברו ויאמר דוד לקנות מעמד
 את הגרן לבנות מזבח ליהוה
 ותעצר המגפה מעל העם :
 22 ויאמר ארונה אל דוד יקח ויעל
 ארני המלך הטוב בעיני ראיה
 הבקר לעלה והמתים וכלי הנקר
 23 לעצים : הכל נתן איונה
 המלך למלך ויאמר ארונה אל
 המלך יהוה אליהך ירפך :
 24 ויאמר המלך אל ארונה לא כי
 קנו אקנה מאותך במחיר ולא
 אעלה ליהוה אלהי עלות הנם
 ויקח דוד ארץ הגרן וארץ הבקר
 בכסף שקלים המשים : ויבן
 25 שם דוד מזבח ליהוה ויער
 עלות ושלמים ויעתר יהוה לארץ
 ותעצר המגפה מעל
 ישראל :

בפלישתים נאספו שם למלחמה ויעלו
 1 איש ישראל : הוא קם ויך
 בפלישתים עד כי ינקה ידו והובק
 ויו 4 החרב ויקש יהורם תשועה
 גדולה ביום ההוא והעם ישבו
 15 אחריה אך לפשת : ואחרו שמה
 בן אנה הררי ואספו מלשחום לזה
 והיה שם הלחץ השורה מלאה ערשיו
 12 והעם גם ממני מלשחום : ויתוצב
 כרוך החלקה ויעלרה ויך ארז
 מלשחום ויקש יהורם תשועה גדולה
 13 וירדו שלשום מהשלשום ראשו ויבאו
 4 צבצב 4 דוד 4 מקרה עולם
 והיה מלשחום חנה בעסק רמאים
 14 וירד או במעודה ומצב פלשחום או
 15 בית לחם : ויהאזה חיד ויאמר
 מי ישקני מים מבאר ביה להם אשר
 16 בשער : ויבקעו שלשת הגברים
 במחנה מלשחום וישאבו מים מבאר
 ביה לחם אשר בשער וישאו ויבאו
 אל דוד ולא אבה לשוחם ויסך
 17 אדם ליהורה : ויאמר חלילה לי
 יהיה מעשתי זאת היום האנשים
 החלמים כנפשוחם ולא אבה
 לשוחם אלה עשו שלשת הגברים
 18 ואבישי אחי יואב בן צרויה הוא
 ראש השגשגי והוא עורר את הניהו
 על שלש מאות הלל ולוי שם בשלשה
 19 מן השלשה הכי נכבד ויהי להם
 כ לשיר ועד השלשה לא בא : ובניהו
 בן יהודע בן איש חי רב פעלים
 מקבצאל הוא הכה את שני ארארי
 מואב והוא ירד והכה את האריות
 21 בחוך הכאר ביום השלג : והוא
 הכה את איש מצרי אשר מראה וביד
 המצרי הנירן וירד אליו בשבט
 ויגלו ארז התניר מיד המצרי
 22 ויחרנהו כחנירו : אלה עשר
 בניהו בן יהודע ולו שם בשלשה
 23 הגברים : מן השלשים נכבד
 24 אל משמקרו : עשהאל אחי יואב
 בשלשים אלחנן בן דודו בית לחם
 25 שמרן ההררי אליקא חרודי
 26 הלץ המלטי עירא בן קיש התקעי
 27 אביעזר הענתתי מבני התשתתי
 28 צלמן האחתי מרזי הנטפתי
 29 חלב בן בענה הנטפתי אחי בן ריבי
 ל מגנכת בני בנימן : בניהו פרעתי
 31 הרי מנהלו נפש : אבי ערבון
 32 הערבתי עמדת הברחקי : אליהבא
 ואם

השעלכני בני ישן והתחת : שמה 33
 ההררי אחיים בן שרר האררי : 34
 איעם בן אחיהל הגלני : קצרו 36
 הכרסלי מקרו הארבי : יגאל בן 37
 נתן מצבר בני הגוי : צלק 38
 העשני חרר הכארוי נשאי כלי
 יואב בן צויה : עירא היתרי גרב 39
 היתרי : אוריה החתי כל שלשים
 ושבעה :

24 כ"ד

ויסא אף יהוה להרהר כישראל א
 ויסא את דוד בהם לאמר לך מרה
 אח ישראל ואת יהודה : ויאמר 2
 המלך 4 יואב שר החיל אשר אתו
 שוט נא ככל שמני ישראל מן
 וקר באר שבט ופקרו ארז העם
 וידעתי את מספר העם : ויאמר 3
 יואב 4 המלך ויוסף יהוה 4 הדין
 4 העם בהם וכחם סארי פגמים
 ויעניו ארני המלך דארת וארני
 המלך לכה הפך כדבר הזה : ויהי 4
 רבר המלך 4 יואב ועל שריו החיל
 ויצא יואב ושירי החיל לפני המלך
 למקד את העם את ישראל : ויעברו 7
 את הירדן ויהנו בעדוער יסין מעיר
 אשר בחוך הגחל הגר 4 ועור :
 ויבאו הגלעודה ואל ארץ החתים 6
 הדישו ויבאו דגרה יען ומכיב אף
 צידון : ויבאו מבצר צר וכל עיר 7
 החיו והכנעני ויצאו 4 נב יהורה
 באר שבט : וישטנו בכר הארץ 8
 ויבאו מקצה תשעה חדשים ועשרים
 וס רושלים : ויתן יואב ארץ 9
 מספר ממקד העם אף המלך והיה
 ישראל שמנה מאות אף איש חי
 שלף חרב ואיש יהודה חמש מאות
 אף איש : ויך לב דוד אתו 1
 אחריו בן ספר ארז העם ויאמר דוד
 4 יהורם המאחי מאד אשר עשיתי
 ועתה יהיה העבר נא אח ענן עברך
 כי נסלחתי מאד : ויקם דוד 11
 כבקר וברר יהוה היה 4 גו הנביא
 חוה דוד לאמר : הלון ויברח 12
 4 דוד כה אמר יהורם שלש אנכי
 נוטרל עליך בחיי לך אחי מרים
 ואעשה לך : ויבא גו אף דוד 13
 ויגד לו ויאמר לו והנביא לך שבע
 שנים רעב בארצך ואב שלשה
 חדשים נפק לפני צריך והוא דמך

11. תחיה. Syll. Dig. II. 902. Mich. O. B. 13, 250.
Prock. ad Topr. p. 77.

13. תחיה. Syll. Dig. II. 902. Mich. O. B. 13, 250.
Prock. ad Topr. p. 77.

15. Syll. Dig. I. 133. ff. Theod. v. T. 462. ff.

17. Mus. Herz. 1: 157. ff.

21. תחיה. Syll. Dig. I. p. 71. ff.

XXIV.

Simile exemplum vid. 2 Chom. XXV. s. coll.
Nien. Leg. T. V. p. 80, 81. - De Davidis
epitho pœnanz intentata in. peculiaris
Libman sententia ap. Lich. Bibl. I. 6, 970. ff.
De casu Bibl. s. 8. Suppl. p. 58. ff.
Hamelw. Byb. ved. 2, 326. ff. Mus. germ. der
mensd. Nov. p. 25. ff.

5. Mus. Duisb. 2: 132.

6. Mus. Duisb. 1, 31.

9. Hamelw. Byb. ved. 2, 22. ff.

11-14. Lich. Bibl. x. 6, nos. 44.

15. Mich. O. B. 13, 251. Abrami Pœr. VI.
p. 553. - Heimga di Lich. p. 219.

י ויש שמים ויהי וערפלי
 11 החח רגליו : וירכב על
 כרוב ויעף וירא על כנפיו
 12 רוח : וישת השך
 סביבתו סבות השדת מים
 13 עבי שחקים : מננה
 נגרו בערו נחלו אש :
 14 ירקם מן שמים יהוה
 כו ועליו יהן קולו : וישלח
 הצים ופיצם ברק ויהם :
 16 ויראו אפיקו ים וגלו
 מסירות תבל כנערת
 ותוה כנשמה רוח אפו :
 17 ישלח כמרום יקחני ומשני
 18 סמים רבים : יצילני
 מאיבי עו משנאי כו אמנו
 19 ממני : יקדמי ביום
 אירי ויהי יהוה משען
 כ לו : ויצא למרחב אהר
 וחלצני כו הפץ בי :
 21 יגמלני יהוה כצדקתי
 22 כבר ידי וישב לו : כו
 שפרתי ורכי יהוה ולא
 23 רשעתי סאלתי : כו כל
 משפטו לגנאי והקתיו לא
 24 אסור ממנר : ואהיה
 כה תמים לו ואשהמרה
 מעוני : וישב יהוה לי
 כצדקתי ככרי לגר עינוי :
 26 עם חסיד רחוקר עם גבור
 27 תמים חמם : עם נבר
 חתבר ועם עקש חרפל :
 28 ואת עם עני תושיע ועינוי
 29 על רמים תשפיל : כו
 אהה נרוי יהוה ויהוה
 ל וניה חשכו : כו בכרה
 ארוץ נרוי כאלהי ארל
 31 שור : האל תמים דרכו
 אסרת יהוה ערפה סג
 הוא לכל החמים כו :
 32 כו כו אל סבלערו יהוה
 וכי צור סבלערו אהינו :
 33 הא מעוני חיל ויתר
 34 תמים דרכו : משרה
 רגליו באילות ועל כסוי
 לה ועטויו : מלטר ידי
 למלחמה נחת קשת
 36 נחויש ויעתו : והתן
 לי מגן ישעך וענתך תרכני :
 37 הרחיב צערי חתני קרסלי
 ולא סעדו כשלשור גברים עם רוד בחיפם
 במלשחש

אדפיה אויב ואשמדים
 ולא אשוב ואכלם ואסחצם ולא
 יקטון ויפלו ותורני חיל למלחמה
 חכרוע קמו חתני :
 41 ואיבי תהה לו ערף משנאי
 42 ואצמחם : וישעו ואין
 כושיע יהוה ולא ענם :
 43 ואשחזקם כעפר ארץ
 כמיט חוצות ארקם ארקעם :
 44 והפלטי מריבי עמי
 תשמרני לראש נויים עם
 לא ורעתי יעבתי : בני מה
 נבר יחכמשו לו לשמוע
 און ישמעו לי : בני מה
 נבר יבלו ויהגרו מסטנרותם :
 חו יהוה וברוך צווי
 ורם אהי צור ישעי :
 הא חנה נקמת לו
 וסירד עמים חתני :
 ומוציאי מאיבי ומקמי
 תרוסמני כאיש חמסים
 הצילני : על כן אודך
 יהוה בגנים ולשכך אומר :
 סגול ישועות מלכו ועישה
 חסד למשוחו לדוד
 ולורקו עד עולם :

כג 23

ואלה דברי דוד האחרנים
 נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הקם
 על משוח אלהי יעקב ונעים חבורת
 ישראל : רוח יהוה דבר
 בו וכלתו על לשוני : אקר אהי
 ישראל לי דבר צור ישראל מושל
 כארם צדוק מושל וראת אחים :
 וכאור כקר ורה שמש כקר לא
 עבות סנגה ממטר דשא סארץ : כו ה
 לא כן כיתו עם אל כו ברוח עולם
 שם לי ערובה ככל ושמרה כו כו
 ישעני וכל חפץ כו לא יצמיח :
 ובלועל כקץ סנר כלהם כו לא כיר
 יקחו : ואיש ינע בהם ומלא כרול
 ועץ חנית וכאש שרוף ישרפו
 בשבת : אה שמרת הנגרים
 אשר לדוד וישב בשבת תחממני
 ראש השלשו הוא עדינו העצנו ער
 שסנר כאות חלוי בפנים אור :
 ואחרו אלעור כן דוד כן אחתי
 כשלשור גברים עם רוד בחיפם
 במלשחש

21 כא

א ויהי רעב בימי דוד שלש שנים
 שנה אחרי שנה ויבקש דוד את פני
 יהוה ויאמר יהוה אל שאול ואל
 בית הרמים על אשר חמרת את
 2 הגבענים: ויאמר המלך לגבענים
 ויאמר אליהם והגבענים לא מבני
 ישראל המה כי אם מיתר האמורי
 ובני ישראל נשבעו להם ויבקש
 שאול להכתם בקנאתו לבני ישראל
 3 ויהודרה: ויאמר דוד אל הגבענים
 מה אעשה לכם וכמה אכפר וברכו
 4 את נחלת יהודה: ויאמרו לו
 הגבענים אין לוכסך והובע עם שאול
 ועם כיתו ואין לנו איש להמיר
 בישראל ויאמר מה אדם אמרים
 5 ה אעשה לכם: ויאמרו אל המלך
 האיש אשר כלנו ואשר דמרו לנו
 נשמדנו מהחובב בכל גבול ישראל:
 6 יתן לנו שבעה אנשים מבניו
 והוקענום ליהוה כנבעת שאול בחיור
 יהוה: ויאמר המלך אני אתן:
 7 ויהמל המלך עוד מפוכשת בן
 יהונתן בן שאול על שבעת יהודי
 אשר בינתם בין דוד ובין יהונתן בן
 8 שאול: ויקח המלך את שני בני
 רצפה בת איה אשר ילדה לשאול
 את ארמנו ואת מפתח ואת המשת
 בני מיכל בת שאול אשר ילדה
 לעדריאל בן ברחלי המהלתי:
 9 ויחנם כיר הגבענים ויקועם בדר
 לפני יהוה ויפלו שבעתם יחד והם
 חמתו בימי קציר כראשנים תהלת
 1 קציר שערים: והקה רצפה בת
 איה את השק וחשתו לה אל הצור
 מתחלת קציר עד נחך מים עליותם
 מן השמים ולא נתנה ענף השמים
 לנוח עליהם יום ואת היה השדר:
 11 לילה: ויגד לדוד את אשר עשהה
 12 רצפה בת איה פלגש שאול: ולך
 דוד ויקח את עצמות שאול ואת
 עצמות יהונתן בנו כאת בעלי יבש
 גלעד אשר נגבו אתם מרחב בירת
 שן אשר תלום שם הפלשתים ביום
 המה פלשתים את שאול בגלבע:
 13 ויעל משם את עצמות שאול ואת
 עצמות יהונתן בנו ויאספו את
 14 עצמות המוקעים: ויקברו את
 עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ
 בגימן בצלע בקבר קיש אביו ויעשו

כל אשר צוה המלך ויערך אלהים
 לארץ אחרי כן: ותהי עוד מלחמה
 לפלשתים את ישראל וירד דוד
 וקברו עמו וילחמו את פלשתים
 ויעץ דוד: וישבו כנגב אשר
 16 בילידי הרמה ומשקל קינו שלש
 מאות משקל נחשת והוא הגור
 מבשר: ויאמר להמור את דוד:
 ויעוה לו אנשי בן צרויה ויך את
 17 הפלשתים וימיתו או נשבעו אנשי
 דוד לו לאמר לא חמא עוד אתנו
 למלחמה ולא חכמה את גר ישראל:
 18 והי אחרי כן ותהי עוד המלחמה
 כנגב עם פלשתים או הכר סכני
 החשתו את סף אשר בילידי הרמה:
 19 ותהי עוד המלחמה כנגב עם
 פלשתים ויך אלחנן בן יערי
 ארנם בית הלהמו את גלית הגזי
 וקץ חנותו כמגור ארנם:
 20 ותהי עוד מלחמה כנת ויהי איש
 סדוק ואצבעות ידיו ואצבעות
 21 רגליו שש ושש עשרים וארבע
 כספר וגם הוא ילד להרפיה:
 22 ויחרף את ישראל ויכתו יהונתן בן
 שאול אתו דוד: את ארבעת
 דוד וביד עבדו:

22 כב

וידבר דוד ליהוה את דברו א
 השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו
 מכף כל אויביו ומכף שאול:
 ויאמר יהוה: סלעו ומצודתי
 2 ומפלטו לו: אלהו צורי
 3 אהסה בו: מגני וקין ישעו
 משגבי ומגוסי משעני מחסם
 4 חשעני: סדלל אקרא יהוה
 ומאביו אושע: כי אפגני
 5 משברי מות: נחלו בלוער
 6 וכעני: חבלי שאול
 קרמנו מקשו
 7 מרת: בצר לי אקרא
 יהוה: ואלי אלהי
 אקרא וישמע מהיכרו
 קולי: ושועתי באזני:
 8 ותקעש ותרעש הארץ
 מוסחרת: השמים
 ירגו ותגעשו כי חיה
 9 לו: עלה וישן כאפו
 ואש מפיו תאכל נחלים
 10 כעז
 כעז
 11 ומ

1-a. Nies. Cor. IV. p. 31a.

1-g. Memorab. VII. 197. Hamelst. Byb. ved. 2, 362 ff.

16.

ΠΩΤΠ Syll. Disf. II. 969.

3. Nov. Titus. Disf. V. T. p. 62 ff. Heinger. de Frut. S. p. 216.

XXII.

De unius hujuscom. edd. Mich. O. B. 13,
239.

10. Memorab. 3, 80. Münzgesch. der Maasb. VI.
not. p. 27 ff.

3. Memorab. 3, 80.

5. Mich. O. B. 13, 240.

7. Mich. O. B. 13, 242.

41. 17297 Syll. Lit. II. 896.

14. Mid. O. B. 13, 237.

XX.

4. Mid. O. B. 13, 236.

6. Beult. op. Min. p. 172. Munt. goud. d. s. m. v. d.
IV. not. p. 49/11.

8. Mid. O. B. 13, 236.

24. Mid. O. B. 13, 237.

25. Mid. O. B. 13, 238.

לכרולי ויברכתו וישב למקומו :
 41 ויעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר
 קמו וכל עם יהודה ויעבדו את
 42 המלך וגם חצי עם ישראל : והנה
 כל איש ישראל באים אל המלך
 ויאמרו אל המלך מדוע נגנבך
 אחינו איש יהודה ויעברואת המלך
 ואת ביתו את הירדן וכל אנשי דוד
 43 קמו : ויען כל איש יהודה על
 איש ישראל כי קרוב המלך אלי
 ולמרן זה חרה לך על הרבר החר
 האטול אכלנו מן המלך אם נשאר
 44 נשא לנו : ויען איש ישראל את
 איש יהודה ויאמר עשר ידות לי
 במלך וגם ברוד אני מטר ומרוע
 הקלתו ולא היה דברי ראשון לו
 להשיב את מלכיו ויקש דבר איש
 וחרה מרבי איש ישראל :

כ 20

א ושם נקרא איש בלועל ושמו
 שבע בן בכרי איש ימני ותתקן
 בשנפר ויאמר אלנו הלק ברוד ולא
 נחלה לנו כבן ישו איש לאהלו
 2 ישראל : ויעל כל איש ישראל
 מאחרי דוד אחרי שבע בן בכרי
 ואיש יהודה דבקו במלכם מן
 3 הירדן ועד ירושלים : ויבא דוד
 אל ביתו וירושלם ויקח המלך את
 עשר נשים פלגשים אשר הניח
 לשטור הבית ויחננם בית משמרת
 ויכלכלם ואלוהם לא בא ותחינה
 צרות עד זים מתן אלמנות חיות :
 4 ויאמר המלך אד עמשא הועק לי
 את איש יהודה שישת וימוס ואתה
 ה מה עמר : וילך עמשא להועיק את
 יהודה ויחר מן הסוקר אשר יעזו :
 6 ויאמר דוד אל אבישי עתה ידע לנו
 שבע בן בכרי מן אבישלוס אתה סח
 את עברי אדנד וחרף אחריו מן
 מצא לו ערים כצרות והצול עיניו :
 7 ויצא אחריו אנשו ויאב והפרתי
 והמלתי וכל הגבויס ויצאו מירושלם
 8 לדרך אחרי שבע בן בכרי : הם
 עם האבן הגדולה אשר בנגבון
 ועמשא בא לפניהם ויאב הגור מר
 לבשו ועדו הגור הרב מצטרף על
 מנינו כתערה ותוא יצא ותמרל :
 9 ויאמר יואב לעמשא השלום אתה
 אחי ותחו יד ימין יואב בוקן עמשא

ויהי

8 כי אז ושר בעניןך : ועתה קום
 צא וברך על לב עמך כי ביהודה
 נשבעתי כי אינך יוצא אם ילון איש
 ארץ הלילה ורעה לך וארץ מכה
 הרעה אשה באה עליך סנעתי עד
 9 עתה : וינס המלך וישב בשער
 ולכל העם הגידו לאמר הנה המלך
 וישב בשער ויבא כל העם לפני
 המלך וישראל נס אנשי לאהלו:
 וחי כל העם נהון ככל שבטי ישראל
 לאמר המלך הצילנו מן אֵיבנו
 והוא מלפנינו מן פלשתים ועתה
 ברח טן הארץ מעל אֵיבולם :
 11 ואבשלום אשר משתה עליו מרת
 כסלחמה ועתה למה אתם מתרשמים
 להשיב את המלך : והמלך דוד
 שנה 4 צדוק ואל אביתר הכהנים
 לאמר וברו 4 זקני יהודה לאמר
 למר הרו אחרנים להשיב את
 המלך אל ביתו ובר כל ישראל בא
 אל המלך אל ביתו : אחו אֵיבם
 עמנו ובשרי אֵיבם ולמר הרו
 אחרנים להשיב את המלך :
 14 ולעמשא חמרו הלא עמנו ובשרי
 אֵיבם כה עשה לי אלהים וכה וסיף
 אם לא שר צבא החיה לפני כר
 15 הוימים חתח וואב : ויש את לב
 כל איש יהודה כאיש אחד וישלחו
 4 המלך שוב אחר : וכל עמך :
 16 וישב המלך ויבא עד הירדן ויהודה
 בא הגלגלה ללכת לקראת המלך
 להעביר את המלך ארץ הירדן :
 17 ויטהר שמעון בן נרא בן הימיני אשר
 מבחורים וירד עם איש יהודה
 18 לקראת המלך דוד : ואלף איש
 עמו מביתם וצבא גער בית שאור
 וחמשת עשר בנו ועשרים עבדיו
 אתו וצלחו הירדן לפני המלך :
 19 ועברו העברה לעבר ארץ בירת
 המלך ולעשרת הטוב בעיניו ושמעון
 בן נרא נסר לפני המלך בעברו
 כ בידו : ויאמר אר המלך אר
 וחשב לו ארני עין ואר חובר אר
 אשר העור עבדך ביום אשר יצא
 ארני המלך מירושלם לשום המלך
 21 4 לבו : כי ידע עבדך כי אני
 חטאתי והנה בארני היום ראשון
 לכל בית יוסף לרדת לקראת ארני
 22 המלך : ויען אבישו בן צוריה
 ויאמר החת ואת לא יומת שמעון
 23 כי קל את משה יהודה : ויאמר

דוד מה לך ויבס בני צוריה כי ההו
 לוי היום לשמן היום יומת איש
 בישראל מן הלא ידעתי כי היום
 אני מלך על ישראל : ויאמר 24
 המלך 4 שמעון לא חמות וישבע לו
 חמלך : ומסכשרת בן שאור ירד כה
 לקראת המלך ולא עשה רגלו ולא
 עשה שפמו ואת נגדיו לא כבס למן
 היום ללכת המלך עד היום אשר בא
 בשלום : והו כי בא ירושלם 26
 לקראת המלך ויאמר לו המלך למה
 לא הלכת עמי מפיבשת : ויאמר 27
 ארני המלך עברו רמני כי אמר
 עבדך אחכשרה לי החסר וארכב
 עליה ואך אר המלך כי מסח
 עבדך : ויתגל בעבדך אל ארני 28
 המלך וארני המלך כמלאך האהים
 ועשה הטוב בעניןך : כי לא היה 29
 המלך והשחר אר עבדך באכלי
 שלחך ומה יש לי עוד צדקה ולזניק
 עוד אל המלך : ויאמר לו המלך 3
 למה הרבר עוד דברך אמרתי אתה
 וציבא החלקי את חשדה : ויאמר 31
 ארני אשר בא ארני המלך בשלום
 אל ביתו : וברזלי הגלעדי וירד 32
 מרגלים ויעבר אר המלך הירדן
 לשלחו את בירדן : וברזלי זקן 33
 מאר בן שמנים שנה והוא כלכל את
 המלך בשוכתו בסתנים כי איש גזול
 הוא מאר : ויאמר המלך 4 ברזלי 34
 אחו עבר אחי וכלכלתי אחך עמדי
 בריושלם : ויאמר ברזלי אר 35
 המלך כמה ימי שני חיו כי אעלה
 את המלך ירושלם : בן שמנים 36
 שנה אבני היום הארע בין טוב לרע
 אם יפעס עבדך את אשר אכל ואת
 אשר אשרה אם אשפע עוד בקר
 שרים ושרות ולמה יהו עבדך עוד
 למשא אל ארני המלך : כמעט 37
 ועבר עבדך אר הירדן אר חמלך
 ולמה יגמלני המלך הנמולה הזאת:
 ישב נא עבדך ואמת בערתי עסקר 38
 אבי ואמו והגרי עבדך כמהם ועבר
 עם ארני המלך ועשה לו ארני אשר
 טוב בעניןך : ויאמר המלך אחי 39
 יעבר כמהם ואני אעשה לו ארני
 הטוב בעניןך וכל אשר תבחר עלי
 אעשה לך : ויעבר כל העם אר 40
 הירדן והמלך עבר וישק המלך
 לברזלי

10. 1173 Schidius aanmerk. op Genes. p. 124.

25. Raposa ad. p. 217.

27-29. Hor. Bibl. Baem. 3: 509. 49.

32. 1174 Syll. Ref. II. 895.

33. Quid. O. B. 13, 235.

11. Leip. op. arcege. p. 33.

15. Copull. in v.T. p. 440.

32. Prook. III. L. 2, 3, 5. int.

~~9. Radical. prop. Mart. p. 62~~

18. Nov. Theat. v.T. p. 685 ff. ^{Radical. prop. Nov. p. 62.}
5. 2. p. 42, 43. _{Prook. II. int.}

26. Cappell. in v.T. p. 607.

פני כר הארץ וירב היעד לאכל
 בעם מאשר אכלה התרב ביום
 9 ההוא : ויקרא אבשלום לפני
 קבדי דוד ואבשלום רכב על המרד
 ויבא המרד הררן שוכן האלה
 הגדולה ויהוקראשו באלה ויהיו בני
 השמים ובין הארץ והמרד אשר
 1 י תהיו עבר : וירא איש אחי ויגד
 ליואב ויאמר הנה ראיתו את אבשלום
 2 ואל תלוי באלה : ויאמר יואב לאיש
 המגיד לו והנה ראיתו ושמעו לא
 הביתו שם ארצה ועלי לרדת לך
 3 עשרה כסף והנה אחת : ויאמר
 האיש א יואב ולא אנכי שקל ער
 4 כפי אף כסף לא אשלח ירי אל
 בן המלך כי באונינו צות המלך אתך
 ואת אכישיו ואת אתי לאמר שמרו
 5 מי כנעך באבשלום : או עשיתי
 כנפשו שקר וכל דבר לא יבחר מן
 6 המלך ואהיה התיצב ממנו : ויאמר
 יואב לא כן אחזירה לפניך ויקח
 7 שלושה שבטים בכפו והתקעם בלב
 אבשלום עורגו חי בלב האלה :
 8 ויסבו עשרה נגרים נשאו כלי יואב
 9 ויכו את אבשלום ויטחיו : ויתקע
 ויואב בשפר וישב העם מדרך אחי
 10 ישראל כי השך יואב את העם :
 11 ויקחו את אבשלום וישליכו ארו
 ביער א הפחת הגורל ויצבו עליו
 12 גל אבנים גדול סאד וכל ישראל
 13 נסו איש לאהלו : ואבשלום לקח
 ויצב לו בחזו את מצבת אשר בעסק
 המלך כי אמר אין לי בן בעבור
 הזכיר שמי ויקרא למצבת על שמו
 ויקרא לה זה אבשלום עד היום
 14 הנה : ואחיועץ בן צדוק אמר
 15 ארוצה לא ואבשרה את המלך כי
 כ שפטו יהוה מיד איביו : ויאמר
 לו יואב לא איש בשרת אחה היום
 הנה ובשרת ביום אחר והיום הנה
 16 לא הבשר כי על בן המלך סרת :
 17 ויאמר יואב לנושו לך הגד למלך
 אשר ראיתו וישחחו כושי ליואב
 18 וירץ : וסף עוד אחיועץ בן צדוק
 ויאמר א יואב ויהימה ארצה נא
 19 גם אני אחרי הכושי ויאמר יואב
 20 למה זר אחרה רץ בני ולכה אין
 21 בשרה מצאר : והיו מה אריון
 ויאמר לו רוצן וירץ אחיועץ ורץ
 22 הככר ויעבר את הכושי : ורוד
 23 וישב בין שני השערים וילך הצפר

א נג השער א החוכה וישא את
 עינו וירא והנה איש רץ לבדו :
 ויקרא הצפר ויגד למלך ויאמר כה
 המלך אם לבדו בשורה בפני וילך
 הלך וקרב : וירא הצפר איש
 24 אחר רץ ויקרא הצפר אל השער
 ויאמר הנה איש רץ לבדו ויאמר
 המלך גם זה מכשר : ויאמר הצפר
 25 אני ראה את מרצח הראשון כמרצח
 אחיועץ בן צדוק ויאמר המלך איש
 טוב זה ואל בשורה טובה יבוא :
 ויקרא אחיועץ ויאמר אל המלך
 שלום וישחחו למלך לאפיו ארצה
 ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר
 את האנשים אשר נשאו את ירם
 26 בארני המלך : ויאמר המלך
 שלום לנער לאבשלום ויאמר
 אחיועץ ראיתו החמוץ הגדול לשלח
 את עבד המלך יואב ואת עבדך ולא
 ידעתי מה : ויאמר המלך סב
 27 התיצב בה ויסב ויעמר : והנה
 28 הכושי בא ויאמר הכושי יחבשר
 ארני המלך כי שפטך יהוה היום
 29 מיד כל הקמים עליך : ויאמר
 המלך אל הכושי השלום לנער
 לאבשלום ויאמר הכושי יהיו ננער
 אויב ארני המלך וכל אשר קמו
 עליך לרעה :

ט 19

וירגו המלך ויעל על עלית השער א
 ויבר וכת אמר בלכחו בני אבשלום
 בני בני אבשלום מיתן סוחי אני
 2 תחזיק אבשלום בני בני : ויגד
 ליואב הנה המלך כנה ויהאל על
 אבשלום : ותהי התשערת ביום
 3 ההוא לאכל לכל העם כי שמעו העם
 כיום ההוא לאמר נעצב המלך על
 בני : ויהננב העם ביום ההוא
 4 לבוא העיר כאשר יתגב העם
 הגדלים בנוסם במלחמה : והמלך ה
 לאס את פניו ויועק המלך קול
 גורל בני אבשלום אבשלום בני
 5 בני : ויבא יואב אל המלך הבית
 ויאמר הובשת היום את פני כל
 6 עבדיך המסלטים את נפשך היום
 ואת נפש בניך ובנתוך ונפש נשיך
 7 ונפש מלגשיך : לאהבת את שנתוך
 ולשנא את אהביך כי הגדת היום כי
 אין לך שרפים ועברים כי ידעתיהם
 כי לא אבשלום חי וכלה היום מחוץ
 כ

9 מלחמה ולא ילין את העם : הגה
 עתה הוא נחבא באחת הפתחים או
 באחד המקומות והיה כנסף בהם
 כחחלה ושמעו השמעו ואמר היתור
 מנפה כעם אשר אחרי אבשלום :
 10 והוא גם בן חיל אשר לבו כלב
 האריות הם ומס כי ירע כל ישרא
 כי נבדראבין ובני חיל אשר אתו :
 11 כי יעצו האסף יאסף עליך כר
 ישראל מין ועד באר שבט כחור
 אשר על הים לרב ופגד הללים
 12 בקרב : וכנאאליו באחת המקומות
 אשר נמצא שם ונתנו עליו כאשר
 ופל המר על הארמה ולא נחרבו
 ובכל האנשים אשר אתו גם אחי :
 13 ואם ארץ עיר יאסף והשיאו כל
 ישראל אל העיר ההיא חללים
 וסחבנו אתו עד הגהל עד אשר לא
 14 נמצא שם גם ציור : ויאמר אבשלום
 וכל איש ישראל טובה ענת חושי
 הארמי מענת אחיתפל ויהוה צוה
 להפרא את ענת אחיתפל המוכר
 לבועזו הביא יהודה אל אבשלום
 15 את הדערה : ויאמר חושי אר
 צדוק ואל אביתר הכהנים כואר
 וכואר יען אחיתפל את אבשלום
 ואח וקני ישראל וכואר וכואר
 16 יעצו אני : וענה שלחו מחרה
 והגידו לדוד לאמר אל חלן הלילה
 בעברות המדבר וגם עבד תנבחו
 פויבלעלמך וילכל העם אשר אתו :
 17 ויהונתן ואחישפן עמרים בעין רגל
 והלכה השפחה והגידה להם והם
 ילכו והגידו למלך דוד כי לא יוכלו
 18 להראות לבוא העירה : וירא
 אדם נער ויגד לאבשלום וילכו
 שניהם מהרה ויבאו א בית איש
 בכחורם ולו באר בחצרו ויורו
 19 שם : ותקח האשה והפרש את
 הספר על פני הבאר ותשטח עליו
 כ הדפדוף ולא נודע דבר : ויבאו
 עבדי אבשלום אל האשה הבוחרת
 ויאמרו איה אחישפן ויהונתן
 והאמר להם האשה עברו מיכל
 המים ויבקשו ולא מצאו וישבו
 20 וירושלם : והיה אחרי לכתם
 ויעלו מהבאר וילכו ויגדו למלך
 דוד ויאמרו ארץ דוד קומו ועברו
 מהרה את המים כי נכה יען עליכם
 22 אחיתפל : ויקם דוד וכל העם
 אשר אתו ויעברו את הירדן עי אור

הבקר עד אחרלא נעדר אשר לא
 עבר את הירדן : ואחיתפל ראה
 23 כי לא נעשתה עצמו ויהבש את
 החמור ויקם וילך אל ביתואל
 עירו ויצו את כל ביתו ויהונתן ויסר
 24 ויקבר בקבר אביו : ויודו בא
 מחימה ואבשלום עבר את הירדן
 הוא וכל איש ישראל עמו : ואחכה
 עמשא שם אבשלום החח ויאב ער
 הצבא ועמשא בן איש ושמו יהוא
 הישרא אשר בא א אבנר ברת
 נחש אחוח ערויה אם יואב : ויהן
 26 ישראל ואבשים ארץ הגלעד :
 ויהי כבוא דוד מחימה ושביו בן
 נחש מברין בני עמון וסכר בן
 עמיאל מלא וברוברולי הגלעדי
 28 מרגלים : משכב וספות וכלי יוצר
 וצמר וצמרים ושערים וקמח וקלי
 ופול ועדשים וקלי : ורכש והמאה
 29 תאן ושפורת בקר הנישו לדוד
 ולעם אשר אתו לאכול כי אשרו
 העם רעב ועוף וצמא במדבר :

18 יח

ופקד דוד את העם אשר אתו א
 וישם עליהם שרי אפים ושרי
 מאור : וישלח דוד את העם
 2 השלישית ביד יואב והשלישית
 אבישי בן צרויה אחי יואב והשליש
 ביד אחי הגוי ויאמר המלך אל
 העם יצא צמא גם אני עמכם :
 3 ויאמר העם לא תצא כי אם נוס
 נגוס לא ישימו אינו לב ואם יסרו
 הצנינו לא ישימו אלינו לב כי עתה
 4 כמען עשורה אפים וענה טוב כי
 היהו לנו סעיר לעור : ויאמר
 4 יואב המלך אשר וישב בעוניכם
 אנשורה ויעסר המלך א דוד השער
 וכל העם יצאו לסאות ולא לפים :
 5 ויצו המלך את יואב ואת אביתר
 ואת אחי לאמר לאט לו לער
 לאבשלום וכל העם שמעו בעצת
 6 המלך ארץ כר השירים ער דבר
 אבשלום : ויצא העם השורה
 7 לקראת ישראל ותהי המלחמה
 ביני אפרים : וינגפו שם
 8 עם ישראל לפני עבד דוד
 והיה שם המנפה ברורה ביום
 9 ההוא עשרים אף : ותהי
 10 שם המלחמה נפגרת על
 פני

23. de mat. Adit. Nov. Tric. Dig. v. T. p. 676 ff.

25. Quil. O. B. 13, 234. Pitt. Com. 7, 105.

28, 29. Quil. O. B. 7, 49.

id. Quil. Dig. (t. 1773) p. 25.

XVIII.

3. Lappull. i. v. T. p. 440.

20. Quil. O. B. 13, 235.

5. Uch. Schmid. ad Tit. 11: 4.

XVI.

2. מלתא. 4 pleonastica. Syll. Inf. I. p. 386.

18. Aurivill. Inf. p. 477.

20-22. Hem. Lat. IV. p. 447. not.

XVII.

~~2. Med. C. B. 13, 233.~~

2. Med. C. B. 13, 233.

לעמתי הלוח ויקלל ויסקל באבנים
 14 לעמתי ועמר בעפר : ויבא המלך
 וכל העם אשר אתו עיפוס ויגפשו
 15 שם : ואבשלום וכל העם איש
 ישראל באו וירושלם ואחיהםל אתו :
 16 ויהי כאשר בא חושי הארמי רעה
 דוד ו אבשלום ויאמר חושי אר
 אבשלום יהו המלך יהו המלך :
 17 ויאמר אבשלום ו חושי זה חסדך
 את רעה למה לא הלכת את רעה :
 18 ויאמר חושי ו אבשלום לא כי
 והשנית למו אני אעבד הלווא לפני
 19 בנו כאשר עבדתו לפני אבך כן
 אהיה לפניך : ויאמר אבשלום
 20 ו אחיהםל הבו לכם עצה טובה
 נעשה : ויאמר אחיהםל ו אבשלום
 21 בוא ארץ פלגשו אבך אשר הנית
 לשמור הבית ושמוע כל ישראל כן
 22 נבאשת ארת אבך וחוקי דוד כל
 אשר אחך : וישו לאבשלום האהל
 23 על הגויבא אבשלום ו פלגשו
 אביו לעיני כל ישראל : ועצרת
 אחיהםל אשר יעין בימים ההם
 כאשר ישאל בדבר האהים בן כל
 24 עצרת אחיהםל גם לדוד גם
 לאבשלום :

יז

1 ויאמר אחיהםל אל אבשלום
 אכחיה נא שנים עשר אלף איש
 ואקומה ואורפה אחרי דוד הלויכה :
 2 ואבוא עליו והוא יגע ורמה ויובס
 והחרדתו איו וגם כל העם אשר
 3 אתו וחיתיו את המלך לבח :
 4 ואשיבה כל העם אליך כשוב הנר
 5 האיש אשר אתה מבקש כל העם
 יהיה ישלום : וישר הדבר בעיני
 6 אבשלום ובעיני כל ומני ישראל :
 7 ויאמר אבשלום קרא נא גם לחושי
 הארמי ויגמעהם סה בפיו גסה הוא :
 8 ויבא חושי ארץ אבשלום ויאמר
 אבשלום איו לאמר טובה היה דבר
 9 אחיהםל הנעשה את דברו אם אין
 אהה דבר : ויאמר חושי אר
 10 אבשלום לא טובה העצה אשר יעין
 אחיהםל בפעם האות : ויאמר
 11 חושי אחר : ויעת את אבך ואת
 12 אנשו כי נגברים המה ומרי נפש
 13 המה כדוב שכול בשדה ואבך איש
 מלחמה

ציוק ואביתר הכהנים והיה כד
 הרבר אשר חשטע מבית המלך חניו
 36 לצדוק ולאביתר הכהנים : הנה
 שם עמם שני בניהם אחיהםל לצדוק
 ויהונתן לאביתר ושלוהם ביום
 37 אלו כל דבר אשר חשטע : ויבא
 חושי רעה דוד העיר ואבשלום
 יבוא וירושלם :

יז

N ודוד עבר מעט מהראש והנה
 ציבא נער מפיכשרת לראותו וצמד
 המרוס חכשום ועליהם מאהים להם
 ומאה צמוקים ומאה קיץ ונגל יין :
 2 ויאמר המלך אל ציבא מה אלה לך
 ויאמר ציבא החמורים לבית המלך
 לרכב ולהלחם והקיץ לאכור
 הנערים והיין לשתות היתם במרבר :
 3 ויאמר המלך ואיה בן אדניך ויאמר
 ציבא אל המלך הנה יושב בירושלם
 כי אחר היום ישיבו לי בית ישראל
 4 את סמלכות אבי : ויאמר המלך
 לצבא הנה לך כל אשר למגיבשת
 ויאמר ציבא השתחווית אמצא חן
 5 בעיניך ארני המלך : וכא המלך
 דוד ער כחורים והנה קשם איש
 6 וצא סממשתרת בית שאול וישמו
 שטעו בן גרא יצא ומקלר :
 7 ויסקל באבנים את דוד ואת כד
 עבדו המלך דוד וכל העם וכד
 8 להגרים מומינו ומשמאלו : וכה
 9 אטר שטעי בקלרו צא נא איש
 10 תרמים ואיש הבלועל : השיב
 11 עיניו והוא כל רמי בית שאול אשר
 מלכת תחתו ויחן יהוה את המלוכה
 12 ביד אבשלום בנך והנך ברעהך כי
 13 איש דמים אהה : ויאמר אבוישי
 14 בן צרויה אל המלך למה יקלר
 15 הבלב המת הזה ארת ארני המלך
 16 אעברה נא ואסירה את ראשו :
 17 ויאמר המלך מה לי ולכם בני צרויה
 18 כי יקלר וכי יהוה אמר לו קלל את
 19 דוד ובי ואמר כדוע עשיתם כן :
 20 ויאמר דוד אל אבוישי ואר כד
 21 עבריו הנה בני אשר יצא ממעין
 22 מנקש ארת נפשו ואף כי עתה בן
 23 הימיני הנחו לו ויקלר כי אמר לו
 24 יהוה : אולי יראה יהוה בעיני
 25 והשיב יהוה לי טובה החת קלחתי
 26 היום הזה : וילך דוד ואנשו
 27 בדרך ושטעו הך בצלע ההר

15 טו

א ויהי מאחרי כן ויעש לו אבשלום כרבבך וסטים והמשום איש רעים לפניו : והשכים אבשלום ועמד על יד דרך השער והיו כר האיש אשר יהיה לו רוב לבוא אל המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר או מורה עיר אחת ויאמר מאחרי שבטי ישראל עברך : ויאמר אליו אבשלום ראה דברך טובים ונכחים ושמע אין לך מארץ המלך : ויאמר אבשלום מי ישמני משפט בארץ ועלי יבוא כל איש אשר יהיה לו רוב ומשפט והצדקתיו : והיה בקרב איש להשחחות לו ושלה ארץ ודו והחזיק לו ונשקלו : ויעש אבשלום כדבר הוה לכל ישראל אשר יבאו למשפט אל המלך ויגב אבשלום ארץ לב אנשי ישראל : והיו מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכר נא ואשלים את נדתי אשר נדתי ליהוה בחברון : כי נרד נרד עברך כשכתי בנשורי כארם לאמר אם ישבי וישבני יהוה ירושלים ועבדתי את יהוה : ויאמר לו המלך לך בשלום ויקם וילך בחברונה : וישלה אבשלום סרגלים בכל שבטי ישראל לאמר כששנכם ארץ קול השער ואמרתם סלך אבשלום בחברון : ואת אבשלום הלכו מאתים איש מירושלים קראים להמס ולא ירעו כל חבר : וישלה אבשלום אהיהמלך הגילני ויעקב דוד מעירו מגלה בנבחו את הזכחים ויהי הקשר אמין והקם הילך ורב את אבשלום : ויבא המגיד אל דוד לאמר היה לב איש ישראל אחרי אבשלום : ויאמר דוד לכל עבדיו אשר אתו בירושלים קומו ונברחה כי לא החיה לנו פליטה מפני אבשלום מהרו ללכת : וימתד והשגנו והדחת עליונו ארץ הרעה והבה העיר לפי הרב : ויאמרו עבדי המלך אל המלך ככל אשר יצא ויבחר אדני המלך הנה עברך : ויצא המלך וכל ביתו ברגליו ויעזב המלך את עשר נשים פלגשים לשמר הבית : ויצא המלך וכל העם ברגליו ויעמרו בית המרחק : וכל עבדיו עברים על ידו וכל חברתי וכל הפלתי

וכל הגתים שש מאורח איש אשר באו ברגלו מנור עברים על פני המלך : ויאמר המלך אל אחי 19 והיום אנועד עמנו ללכת ואני הולך על אשר אני הולך שוב והשב את אחי עמך חסד ואמת : ויען אחי 21 את המלך ויאמר חי יהוה הויה אדני המלך כי אם במקום אשר יהיה שם אדני המלך אם לטות אם לחיים כי שם יהיה עברך : ויאמר דוד אל אחי לך ועבר ויעבר אחי הנתי וכל אנשינו וכל הטף אשר אתו : וכל הארץ כוכים קול גדול וכל העם עברים והמלך עבר בנהל קרונו וכל העם עברים על פני דוד את המורב : והנה גם צדוק וכל הלויים אתו נשאים את ארון ברית האלהים ויצקו את ארון האלהים ויעל אביתר עד הם כל העם לעבור מן העיר : ויאמר המלך לצדוק השב את ארון האלהים העיר אם אפגא חן בעיני יהוה והשבני וראני אתו ואת נוחי ואם כה ואמר לא הפצתי כך נתני : ויעשר לי כאשר טוב בעיני : ויאמר המלך ל צדוק חנה הרואה אתך שבה העיר בשלום ואחישעף כגד ויהונתן בן אביתר שני בניכם אתכם : ראו אנכי מתמחה בך בעבדות המרבר עד בוא דבר מעמכם להגיד לי : וישב צדוק ואביתר את ארון האלהים ירושלים וישבו שם : ודוד עלה במעלה הויתם עלה ובוכה וראש לו המוי והוא הולך חף וכל העם אשר אתו חמו איש ראשו ועלו עלר ובכר : ודוד הגיד לאמר אחיהמל 31 כקשרים עם אבשלום ויאמר דוד סבל נא את עצת אחיהמל יהורח : ויהי דוד בא עד הראש אשר ישתחוה שם לאלהים והגה לקראתו חושי הארכי קרוע כנתנו ואימרה על ראשו : ויאמר לו דוד אם עברת אתי והות על ל משא : ואם העיר חשוב ואמרת לאבשלום עברך אני המלך אחורה עבר אנכי ואני מאן ועתה ואני עברך והמרת לי את עצת אחיהמל : והלוא עמך שם לה

3. Armenonb. 2, 80.

7. Mich. O. B. 13, 221. Lammis. Dig. ga. p. 61. Havija
de Car. S. p. 219.

31. Mich. O. B. 18, 222.

26. Samelth. Byb. v. 2. 391. Boch. f. l. 11. 282 ^{1/2}.

13. Memoral. 3. 79.

15. Ind. G. B. v. 3, 231.

3 ובאת 4 המלך ורבת אליו כרבו
הזה וישם יואב את הרבים בסור:
4 ותאמר האשה התקנית 4 המלך
ותמר על אפיה ארצה ותשחחו
ה ותאמר הושקה המלך: ויאמר לה
המלך מה לך ותאמר אבן אשרה
6 למען אני וימת אישי: ולשפחהך
שני בנים וינצו שניהם כשרה ואין
מציל ביניהם ויכו האחד את האחר
7 וימת אתו: והנה קמרה בל
המשפחה על שפחהך ויאמרנהני
את מטה אחיו ונמרה בנפש אחיו
אשר הרג ונשמרה גם את הירוש
ונבו את גחלתי אשר נשארה
לבלתי שום לאישו שם ושאריתך
8 על פני האדמה: ויאמר המלך
אל האשה לכו לבחור ואני אהיה
9 עליך: ותאמר האשה התקנית
4 המלך עלי ואני המלך הענין
1 בית אבי והמלך ומסאו נמי: ויאמר
המלך המדבר אליך והבאתו אלי
11 ולא יסוף עוד לגעת בך: והאמר
יוצר נא המלך את יהודה אלהיו
מהיבית נאך תרם לשחת ולא
ישמרו את בני יואב חי יהודה
אם יפול משערתך בנג ארצה:
12 ותאמר האשה תרבו נמי שפחהך
אל ארני המלך דבר ויאמר דברי:
13 ותאמר האשה ולמה חשבתה
כזאת על עם אלהים וסדר
המלך הדבר הורה כאשרם לבלתי
14 השיב המלך את דתו: כי שוח
נמורת וכמים הנוריים ארצה
אשר לא יאספו ולא ישא אלהים
נפש והישב משכנתו לבלתי ייה
15 סמונו נח: ועתה אשר באחי
להבר אל המלך ארני את הדבר
הורה כי יראני העם ותאמר שפחהך
אדברה נמי אל המלך אולי
ועשה המלך את דבר אמתו:
16 כי ישמע המלך להציל את אמתו
סבף האיש להשמיד אתי וארני
17 בני יחד טנהלרת אלהים: ותאמר
שפחהך יהיה נא דבר ארני המלך
למנחה כי כסלאך האלהים כן
אדני המלך לשמע הטוב והרע
18 ויהור אלהיך יהי עמך: ויען
המלך ויאמר אל האשה ארני
נא הכחוי סכני דבר אשר אנכי
שאלך אתך ותאמר האשה ודבר
19 נא ארני המלך: ויאמר המלך

הור יואב אתך בכל זאת ותען האשה
ותאמר תינמשי ארני המלך אם
אש להמון ולהשמיל מכל אשר דבר
אדני המלך כי עבדך יואב הוא
צנו והוא שם כפי שפחהך את כל
הרבים האלה: לכעבור סכני
את פני הדבר עשרה עבדך יואב
את הדבר הזה וארני המלך כחמרת
מלאך האלהים לרעת את כל אשר
בארץ: ויאמר המלך 4 יואב הנה
נא עשיתו את הדבר הזה ולד השב
את הנער את אבשלום: ויפל יואב
4 פניו ארצה וישחחו ויברך את
המלך ויאמר יואב היום ירע עבדך
כי סגאתי חן בעיניך ארני המלך:
אשר עשרה המלך את דבר עבדו:
23 ויקם יואב וילך נשורה ויבא את
אבשלום וירושלם: ויאמר המלך
24 יוסב 4 ביתו ומני לא יראה יוסב
אבשלום 4 ביתו ומני המלך לא
ראה: וכאבשלום לא היה איש כח
יפה בכל ישראל להלחל סאד סכני
רנלו ועד קקדו לא היה בו טוב:
ובגלחו את ראשו וזיה סקק וימים
26 לימים אשר ינח כי כבד עליו
וגלחו ושקל את שערו ראשו מאתים
27 שקלים באזן המלך: ויולדו
לאבשלום שלושה בנים ובת אחת
ושמה המה היא היתה אשר ימת
סררה: וישב אבשלום בירושלם
28 שנתים וימים ומני המלך לא ראה:
29 וישלח אבשלום אל יואב לשלח
אתו אל המלך ולא אבה לבוא אליו
וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא:
30 ויאמר אל עבדיו ראו חלפת יואב
4 ידיו ולו שם ערבים לכו והציתוה
באש ויציתו עבדו אבשלום את
החלקה באש: ויקם יואב ויבא
31 אל אבשלום בביתה ויאמר אליו
למה הציתו עבדך את החלקה אשר
לי באש: ויאמר אבשלום 4 יואב
32 הנה שלחתי אליך לאמר בא הנה
ואשלחת אתך אל המלך לאמר למה
באתי מנשור טוב לי עד אני שם
ועתה אראה פני המלך ואקיש בו
עון והמתני: ויבא יואב 4 המלך
33 ועד לו ויקרא אל אבשלום
ויבא אל המלך וישחחו לו על
אפיו ארצה לפני המלך וישק
המלך לאבשלום:

7 לבבות ואברה מירח: וישלח דוד אל חמר הבימה לאמר לכי נא בית אמנון אחיך ועשילו הבריות: והלך חמר בית אמנון אחיה והוא שכב ותקח ארז הבצק ותלוש ותלכב 9 לעיניו וחבשל את הלככות: ותקח את המשררר ותצק לפניו ויסוף לאכול ויאמר אמנון הוציאו כל איש מעלי וצאו כל איש מעלי: ויאמר אמנון 4 חמר הביאי הבריה החדר ואברה מירך ותקח חמר את הלככות אשר עשהה ותביא לאמנון אחיה: II החחררה: והגש אליו לאכל ויחוק בה ויאמר לה בואי שכבי עמי 12 אחותי: ותאמר לו אל אחי אל תענני כי לא יעשה כן בישראל ארץ 13 תעשה את הנבלה הזאת: ואני אנה אולוי את חרפתו ואנה תהיה בארה הנבלים בישראל ועתה דבר נא ארץ 14 המלך כי לא ימנעני ממך: ולא אבה לשמע בקולה ויחוק ממנה 15 ויענה וישכב איתה: וישנאה אמנון שנאה נדולה מאד כי גודלה השנאה אשר שנאה מאהבה אשר אהבה ויאמר לה אמנון קומי לכי: 16 ותאמר לו אל אודה חרקה הגדולה הזאת מאחרת אשר עשית עמי 17 לשלחני ולא אבה לשמע לה: ויקרא את נערי משרתו ויאמר שלחו נא את זאת מעלי החוזה ונעל הדלת 18 אחריה: ועליה כהנת פסים כי כן תלכשנה בענת המלך הכתולות מעולים ויצא אודה משרתו החוק 19 ונעל הדלת אחריה: ותקח חמר אפר על ראשה וכתנת הפסים אשר עליה קרעה וחשם ידה על ראשה 20 כ והלך הלך ויעקרה: ויאמר אליה אבשלום אחיה האמנון אחיך היה עמך ועתה אחותי החרישו אחיך הוא אל השיתו את לבך לדבר הזה וחשב חמר ועצמה בירת אבשלום 21 אחריה: והמלך דוד שמע את כל הדברים האלה וחר לו מאד: 22 ולא דבר אבשלום עם אמנון למרע ועי טוב כי שנא אבשלום את אמנון על דבר אשר ענה את חמר אחתו: 23 והיה לשנאים מיום ויחיו גוים לאבשלום בכלל הצור אשר עם אפרים ויקרא אבשלום לכל בני 24 המלך: ויבא אבשלום אל המלך ויאמר הנה נא גוים לעבדך ילך

4 K

14 ד

וידע ויבא בן ציה כי לב המלך א על אבשלום: וישלח ויאב חתונה 2 ויקח משמאשה חכמה ויאמר אליה החאבלו ולא לבשו נא בגדי אבך ואל תסובי שמן והיית כאשה זרה 3 ויסים רבים מתאבלות עדי טרת: ויבאת

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

י ד

16. Misc-Lipt. Ann. 3: 15ff.

18. Arch. o. B. 13, 230.

23. Niem. Cap. IV. p. 264, 265.

8. Oris. C. B. 13, 229.

25. Mit. C. B. 13, 230. Memor. 7, 100. not

30. Schult. hist. botan. p. 129. Hamelk. Bot. rad. 3, 90.

31. Repar. XV. p. 245. Hamelk. V. 3, 361. Jandig
in Nov. Tij. Tij. V. T. p. 664. Mit. gen. dr onen
VI. 38. Ann.

4 כבת: ויבא הלך לאיש העשוה
 ויחמל לקחת מצאנו ומבקריו לעשות
 לארחהבא לוויקה את כבשת האיש
 הראש ויעשה לאיש הבא אליו:
 ה וחר אף דוד באיש מאר ויאמר אל
 נתן חי יהוה כי בן סוחר האיש העשה
 6 וארץ: ואת הכבשה ישלם ארכונתים
 עקב אשר עשה את הרבר הזה ועל
 7 אשר לא חמל: ויאמר נתן אל
 דוד אחת האיש כה אמר יהוה להי
 ישראל אנכי משחתיך למלך על
 ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול:
 8 ואחרי לך את בית אדניך ואת נשי
 אדניך בחיקך ואתה: לך את בית
 ישראל ויהוה ואת מינש ואספה
 9 לך כהנה וכתנה: סעוד בנוד
 את רבני יהוה לעשות היע בעינו
 את אוריה החתני הכיח בחרב ואר
 אשתו לקחת לך לאשר ואתו הרג:
 י בחרב בני עמון: ועתה לא הסור
 חרב מביתך עד עולם עקב כי
 בזהני וקחת את אשת אוריה:
 11 החתני להיות לך לאשר: כד
 אמר יהוה הנני מקום עליך רעה
 סביבתך ולקחתי את נשך לעיניך
 ונתחיי להעניך ושכב עם נשך לעינו
 12 השמש הארץ: כי אתה עשה
 בסתר ואני אעשה את הרברי הזה
 13 נגד כל ישראל ונגד השמש: ויאמר
 דוד אל נתן חטאתי יהוה: ויאמר
 נתן אל דוד גם יהוה העביר חטאתך
 14 לא חטאת: אפס כי נאץ נאצתי
 את איבי יהוה ברבר הזה גם הבן
 15 חילודי לך סות ימור: וילך נתן
 אל ביתו וינח יהוה את חילוד אשר
 ילדה אשת אוריה לרוד ויאנש:
 16 ויבקש דוד את האלהים בעד הנער
 ויצטרף צום זבא ולן ושכב ארצה:
 17 ויקמו זקני ביתו עליו להקטמו מן
 הארץ ולא אבה ולא ברר איהם
 18 להם: ויהי ביום השביעי וימת
 חילוד וירא עבדיו דוד להגיד לו כי
 מת חילוד כי אמרו הנה בחיח חילוד
 חי דברנו אליו ולא שמע בקולנו
 ואך נאמר אליו מת חילוד ויעשה
 19 ערה: וירא דוד כי עבדיו
 סתלשים ויבן דוד כי מת חילוד
 ויאמר דוד אל עבדיו המרת חילוד
 כ ויאמרו מרת: ויקם דוד מהארץ
 וירחן ויפך ויחלף שמלחו ויבא
 בית יהוה וישחחו ויבא אל ביתו

וישאל וישמו לו לחם ויאכרו:
 ויאקרו עבדיו אליו מת הרבר הזה:
 אשר עשתה בעבור חילוד חי צפת
 והבך וכאשר מת חילוד קמת וחאכל
 להם: ויאמר בעוד חילוד חי צפתו
 22 ואכבה כי אפרתי מי ירע יחנני
 ומה וחי חילוד: וענתה מת למת זה
 23 אני צם האוכל להשיבו עוד אני הלך
 אליו והוא לא ישוב לי: וינחם דוד
 24 את בתשבע אשתו ויבא יליה וישכב
 עמה ותלד בן ויקרא את שמו שלמה
 ויהוה אהבו: וישלח ביד נתן הנביא
 ויקרא את שמו וייריה בעבור יהוה:
 וילחם ויאב ברבח בני עמון וילמד
 26 את עיר המדבר: וישלח ויאב
 27 מלאכים אל דוד ויאמר נלחמנו
 ברבה גם לכרתו את עיר המים:
 ועתה אסף את יתר העם והנה על
 28 העיר ולכדה פן אלכר אני את העיר
 ונקרא שמי עליה: ויאסף דוד את
 29 כל העם וילך רבחה וילחם בה
 וילכדה: ויקח את עשרת מלכס מעל
 ואישו ומשקלה ככר זהב ואבן יקרה
 ותרתי על ראש דוד ושלל העיר
 30 הוציא הרבה מאד: ואת העם אשר
 31 מה הוציא וישם כמגרה ובחרתי
 הגרול ובמגורות חבתי:
 והעביר
 אותם כמלכך ובן יעשה לכל ערי בני
 עמון וישב דוד וכל העם וירושלם:

13 י

יהי אחרי כן ולאשלום בן דוד
 אחות יסיה ושמה חמר ויאבה אמנו
 בן דוד: ויצר לאמנו להתחלות
 2 בעבור חמר אחתו כי בחולה היא
 ויפלא בעיני אמנו לעשות לה
 3 מאוסה: ולאמנו רע וישבו וינחם
 כן שמעה אחי דוד ויוגרב איש חם
 מאד: ויאמר לו סעוד אחת ככה
 4 ויל בן המרד כבדך בבקר הלווא
 תעוד לי ויאמר לו אמנו את חמר
 אחות אבשלם אחי אני אהב: ויאמר
 5 לו יחונרם שכב עד משכבך ותחלל
 וזבא אביך לראותך ואמרת אליו
 תבא נא חמר אחותי וחברני להם
 ועשתה לעיני את חבתי למען אשר
 6 אראה ואכלתי מידה: וישכב
 אמנו ויחלל ויבא המלך לראותו
 ויאמר אמנו אל המלך הלווא נא
 חמר אחותי ותלכב לעיני שהי
 לבנות

16 ירד : וישלח הרקעור ויצא את ארם אשר מעקר הנדר ויבאו חילם וישוכבו
 17 שר צבא הרקעור לפניהם : ויגד לדוד ויאסף את כל ישראל ויעקר את הירדן ויבא הלאמת ויערכו ארם
 18 לקראת דוד וילחמו עמו : וינס ארם מפני ישראל ויהרג דוד מארם שבטן מאות רכב וארבעים אף מרשים ואת שוכך שר צבאו הכה וימת שמו:
 19 ויראו כל המלכים עבדי הרקעור כי נגפו לפני ישראל וישלמו ארץ ישראל ויעבדו ויראו ארם להושיע עור את בני עמון :

י יא

א ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלאכים וישלח דוד את יואב ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל וישחחו את בני עמון ויצרועל רבה ודור ושב בירושלם : ויהי לעת הערב וינס דוד מעל משכבו ויהלך על גג בית המלך וירא אישה רחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד : וישלח דוד וירדש לאשה ויאמר הלוא זאת את שבעת אלתיים אשר אורויה החתני : וישלח דוד מלאכים ויקחה והנביא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאה וחשב בבינה : והחרי האשה ותשלח ותגד לדוד והאמר היה אנכי : וישלח דוד ויאב שלח אלי את אורויה החתני וישלח ויאב את אורויה הוד : ויבא אורויה אליו וישלם דוד לשלום ויאב ולשלום העם ולשלום
 8 המלחמה : ויאמר דוד לאורויה רד לביתך ורחמי רגליך וצא אורויה סבית המלך ותצא אחריו משאר המלך : וישכב אורויה פתח בית המלך את כל עבדי ארנו ולא ירד ביהו : ויגדו לדוד לאמר לא ירד אורויה ביהו ויאמר דוד א אורויה אל ביתך : ויאמר אורויה א דוד הארון וישראל ויהודה ישבום בסבות ואדני יואב ועבדי אדני ערל פני השנה הנסוואני אבוא אל ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי חרף וחי נמשך אם אעשה את הרבר הזה : ויאמר דוד אל אורויה שב בורג עם היום וסחר אשלחך וישב אורויה בירושלם כיום ההוא ומסתורת :

12 יב וישלח ויהוה ארץ נתן א דוד א ויבא איו ויאמר לו שני אנשים חיו בעיר אחת אתר עשיר ואחד רשע : וכשר היה צאן ובקר הריבה מאד : ולרש אין כל כי אם כבשורה אחת : קמה אשר קנה וזחיה וחגיל עמו ועם בנו יהיו מסתו האכל וסכמו השתרה ובחיקו השכב ויהי לו בנות :

ויקרא לו דוד ויאכל לפניו וישת 13
 וישכרו ויצא בערב לשכב כמשכבו
 עם עבדי ארנו וי בירו לא ירד :
 ויהי בבקר ויכהם דוד ספר א ויבא 14
 וישלח ביד אורויה : ויכהם בספר 15
 לאמר הבו את אורויה ארל מיר פני
 המלחמה החוקה ושכחם מאחריו
 ונכה ומת : ויהי בשמור ויבא אל 16
 העיר ויתן את אורויה א המקום אשר
 ירע בו אנשי חיל שם : ויצאו אנשי 17
 העיר וילחמו את יואב ויפל מן העם
 מעבדי דוד וימת גם אורויה החתני :
 וישלח ויאב ויגד לדוד את כל דברי 18
 המלחמה : ויצו את המלאך 19
 לאמר ככלותך ארץ כרל דברי
 המלחמה לדבר אל המלך : והחרי 20
 אם תעלה חמה המלך ואמר לך סרוע
 נגשם א העיר להלחם הלוא
 ידעם את אשר ירו מעל החומה :
 כי הבהא אבימלך בן ירבעם הלוא 21
 אושה השליכה עליו פתח רכב מעל
 החוכה וימת בתבץ למר נגשם
 החומה ואמרת גם עבדך
 אורויה החתי טר : וילך המלאך 22
 ויבא ויגד לדוד את כל אשר שלחו
 ויאב : ויאמר המלאך אל דוד 23
 כי גברו עלינו האנשים ויצאו אינו
 השדה והנהיה עליהם ער פתח השער :
 ויראו המוראים אל עבדך מעל 24
 החומה וימהו מעבדי המלך וגם
 עבדך אורויה החתי טר : ויאמר 25
 דוד א המלאך מה האמר א ויאב
 א ירע בעיניך את הדבר הזה כי
 כורר וכורר האכל החרב החזק
 מלחמתך ארל העיר והרסה וחזקה :
 ותשמע אשרת אורויה כי מת אורויה 26
 אושה ותספר על בעלרה : ויעבר 27
 האבך וישלח דוד ויאספה אל
 ביתו ותהי לו לאשה ותלד לו בן
 וירע הרבר אשר עשה דוד בעיני
 יהוה :

13 ויקרא לו דוד ויאכל לפניו וישת
 וישכרו ויצא בערב לשכב כמשכבו
 עם עבדי ארנו וי בירו לא ירד :
 ויהי בבקר ויכהם דוד ספר א ויבא
 וישלח ביד אורויה : ויכהם בספר
 לאמר הבו את אורויה ארל מיר פני
 המלחמה החוקה ושכחם מאחריו
 ונכה ומת : ויהי בשמור ויבא אל
 העיר ויתן את אורויה א המקום אשר
 ירע בו אנשי חיל שם : ויצאו אנשי
 העיר וילחמו את יואב ויפל מן העם
 מעבדי דוד וימת גם אורויה החתני :
 וישלח ויאב ויגד לדוד את כל דברי
 המלחמה : ויצו את המלאך
 לאמר ככלותך ארץ כרל דברי
 המלחמה לדבר אל המלך : והחרי
 אם תעלה חמה המלך ואמר לך סרוע
 נגשם א העיר להלחם הלוא
 ידעם את אשר ירו מעל החומה :
 כי הבהא אבימלך בן ירבעם הלוא
 אושה השליכה עליו פתח רכב מעל
 החוכה וימת בתבץ למר נגשם
 החומה ואמרת גם עבדך
 אורויה החתי טר : וילך המלאך
 ויבא ויגד לדוד את כל אשר שלחו
 ויאב : ויאמר המלאך אל דוד
 כי גברו עלינו האנשים ויצאו אינו
 השדה והנהיה עליהם ער פתח השער :
 ויראו המוראים אל עבדך מעל
 החומה וימהו מעבדי המלך וגם
 עבדך אורויה החתי טר : ויאמר
 דוד א המלאך מה האמר א ויאב
 א ירע בעיניך את הדבר הזה כי
 כורר וכורר האכל החרב החזק
 מלחמתך ארל העיר והרסה וחזקה :
 ותשמע אשרת אורויה כי מת אורויה
 אושה ותספר על בעלרה : ויעבר
 האבך וישלח דוד ויאספה אל
 ביתו ותהי לו לאשה ותלד לו בן
 וירע הרבר אשר עשה דוד בעיני
 יהוה :

12 יב וישלח ויהוה ארץ נתן א דוד א
 ויבא איו ויאמר לו שני אנשים חיו
 בעיר אחת אתר עשיר ואחד רשע :
 וכשר היה צאן ובקר הריבה מאד :
 ולרש אין כל כי אם כבשורה אחת :
 קמה אשר קנה וזחיה וחגיל עמו
 ועם בנו יהיו מסתו האכל וסכמו
 השתרה ובחיקו השכב ויהי לו
 בנות :

6 pp. Illustration Michael. Comment. 1788.
P. II. p. 99. in Historia belli. Netheni; ad quod
bellum Paulus plures palmas cepit, in
Memorabil. P. A. p. 105. 106.

XII.

5-12. Cur. Bibl. X. 6, 1104. 111.

15. Mied. O. B. 13, 226. Debman. Nück. 3, 130.

16. Lib. ad Proc. p. 351.

X.

17. Mied. O. B. 13, 227. f.

18. de Cretia & Oletia. Itin. Inf. 1. III. 49.

IX.

19. Lakenud. Oletia. 145 ff.

20. Nieb. Bolder. v. m. p. 302. mit. Kemp. ad. v. p. 260.

21-25. Niem. Lac. IV. p. 210.

26. Bois. Nedob. Munt. Geld. des. v. m. VII. p. 203 ff.

27. Bois. Mied. 5, 13.

אדני המלך את עבדו בן יעשה עבדך
 ומפיכשר אכר על שלחני כאחד
 מבני המלך : ולמפיכשת בן קטן 12
 ושמו מיכא וכל קושב בית ציבא
 עבדים למפיכשת : ומפוכשת ישב 13
 בירושלם כי על שלחן המלך תמיד
 הוא אכל והוא פסח שתי רגליו :

10

ויהי אחרי כן וישת מלך בני עמון 1
 וימלך חנון בנו תחתיו : ויאמר דוד 2
 אעשה חסד עם חנון בן נחש כאשר
 עשה אביו עמדי חסד וישלה דוד
 לנחשו כי עבדיו 4 אביו ויבאו
 עבדי דוד ארץ בני עמון : ויאמרו 3
 שרי בני עמון 4 חנון אתניחם
 המכבד דוד את אבדך בעיניך כי
 שלח לך מנהמים תלוא בעבור חסדך
 את העיר ולרגלה ולהפכה שלח דוד

א ויאמר דוד הכי יש עוד אשר
 נורה לבית שאול ואעשה עמו חסד
 בעבור יהונתן : ולבית שאול עבד
 ושמו ציבא ויקראלו 4 דוד ויאמר
 המלך 4 אז האתה ציבא ויאמר
 3 עבדך : ויאמר המלך האפס עוד איש
 לבית שאול ואעשה עמו חסד אהים
 ויאמר ציבא 4 אהל המלך עוד בן
 4 ליהונתן נכה רגלים : ויאמר לו
 המלך איפה הוא ויאמר ציבא אהל
 המלך הנה הוא בית מכיר בן עמי 4
 ה בלו דבר : וישלח המלך דוד ויקחתו
 מבית מכיר בן עמיאל מלו דבר :
 6 ויבא מפכיכשת בן יהונתן בן שאור
 4 דוד ויפל על פניו וישתחו ויאמר
 דוד מפכיכשת ויאמר הנה עבדך :
 7 ויאמר לו דוד 4 הירא כי עשה
 אעשה עמך חסד בעבור יהונתן אבדך
 והשיבתי לך את כל שדה שאור
 אבדך ואחא האכל לחם על שלחני
 8 המיד : וישתחו ויאמר מה עבדך כי
 9 פנית 4 הכלב הפת אשר כמוני
 9 ויקרא המלך 4 ציבא נער שאור
 10 וילכל ביחו נתחילבן ארניך : ועבדת
 לו את הארסה ארה ונניך ועבדתיך
 והבאת והיר לבן ארניך לחם
 11 ואכלו ומפיכשת בן ארניך יאכר
 המיד לחם על שלחני ולציבא המישה
 12 עשר בנים ועשרים עבדים : ויאמר
 ציבא 4 המלך ככל אשר יצוה
 חר :

המלך דוד ליהוה עם חכפה והזהב
 אשר הקרייש מכל הגוים אשר כניש :
 12 מארם וממואב ומבני עמון
 ומפלישתים ומקמלק ומשלל הדרעור
 13 בן רחב מלך צובה : ועשה דוד עש
 כשבו מהכותו את ארם בניא מלח
 14 שמונה עשר אלף : וישם בארם
 נצבים ככל ארם ישם נצבים ויהי
 כל אדם עבדים לדוד וישע יהוה
 15 ואת דוד ככל אשר הלך : וימלך
 דוד על כל ישראל ויהי דוד עשרה
 16 משפט וצדקה לכל עמו : ויבא בן
 צוריה ערל הצבא ויהושפט בן
 17 אחילוד מכיר : וצדוק בן אחישבו
 ואחילד בן אביתר כהנים וישריה
 18 סופר : ובניהו בן יהוידע והכתרו
 והמלתי ובני דוד כהנים היו :

9 ט

א ויאמר דוד הכי יש עוד אשר
 נורה לבית שאול ואעשה עמו חסד
 בעבור יהונתן : ולבית שאול עבד
 ושמו ציבא ויקראלו 4 דוד ויאמר
 המלך 4 אז האתה ציבא ויאמר
 3 עבדך : ויאמר המלך האפס עוד איש
 לבית שאול ואעשה עמו חסד אהים
 ויאמר ציבא 4 אהל המלך עוד בן
 4 ליהונתן נכה רגלים : ויאמר לו
 המלך איפה הוא ויאמר ציבא אהל
 המלך הנה הוא בית מכיר בן עמי 4
 ה בלו דבר : וישלח המלך דוד ויקחתו
 מבית מכיר בן עמיאל מלו דבר :
 6 ויבא מפכיכשת בן יהונתן בן שאור
 4 דוד ויפל על פניו וישתחו ויאמר
 דוד מפכיכשת ויאמר הנה עבדך :
 7 ויאמר לו דוד 4 הירא כי עשה
 אעשה עמך חסד בעבור יהונתן אבדך
 והשיבתי לך את כל שדה שאור
 אבדך ואחא האכל לחם על שלחני
 8 המיד : וישתחו ויאמר מה עבדך כי
 9 פנית 4 הכלב הפת אשר כמוני
 9 ויקרא המלך 4 ציבא נער שאור
 10 וילכל ביחו נתחילבן ארניך : ועבדת
 לו את הארסה ארה ונניך ועבדתיך
 והבאת והיר לבן ארניך לחם
 11 ואכלו ומפיכשת בן ארניך יאכר
 המיד לחם על שלחני ולציבא המישה
 12 עשר בנים ועשרים עבדים : ויאמר
 ציבא 4 המלך ככל אשר יצוה
 חר :

אמר יהוה הארצה חכמה לי ביה
 6 לשבתי: כי לא ישבתי בבית למיטת
 העלתי את בני ישראל סמצרים ועני
 חים הור ואתיה מרחק באהרן
 7 ובמשכן: בכל אשר החתלתי
 בכל בני ישראל הירב דברתי את
 אהרן שבטו ישראל אשר צויתי
 לרעות את עמי את ישראל לאמר
 למה לא בניתם לי בית ארזים:
 8 ועתה כרה חמבר לעבדו לדוד כה
 אמר יהוה צבאות אני לקהלתך
 מן הגנה מאתה הצאן להיות נגיד
 9 עני עמי על ישראל: ואחיה עמך
 בכל אשר הלכת ואכרתה את כל
 אויבך ממנין ועשיתי לך שם גדול
 10 כשם הגדלים אשר בארץ: ושמיני
 מקום לעמי לישראל ונשתחו ושמך
 החתיו ולא ירגו עוד ולא יסיפו בני
 עולתי לענותו כאשר בראשונות:
 11 ולכן היום אשר צויתי שפטים עלי
 עמי ישראל והנחתו לך מלך
 אויבך ותניו לך יהוה כי בית
 12 ועשרה לך יהוה: כי יסלואו מיך
 ושכבר את אחיוך והקיסתי את
 13 ורעך אחיוך אשר יצא ממנין
 והכניתי את ממלכתו: הוא יבנה
 14 בית לשמי וכננתו את כסא
 ממלכתו עני עולם: אני אחיה
 לו לאב והוא יהיה לי לבן אשר
 15 כהעוהו והכחתי בשבט אנשים
 ובננעי בני ארם: וחסיו לא יסור
 16 ממנו כאשר חסתי מעם שאול אשר
 17 הסרתי מלפניך: ונאמן בתי
 ומלכתך עני עולם לפניך כסאך
 18 יהיה נכון עני עולם: ככל הדברים
 האלה וככל החזון הזה כן דבר נחן
 19 דוד: ויבא המלך דוד וישב לפני
 יהוה ויאמר מי אנכי אדני יהוה
 20 ומי ביתי כי הביאתני עני הלב:
 21 וחקטן עוד זאת בעיניך אדני יהוה
 22 ותרבי גם אל בית עבדך לטרוחך
 23 ונאת תורר הארם אדני יהוה:
 24 וכה יוסף דוד עוד לדבר אליך
 25 ואיה ידעת את עבדך אדני יהוה:
 26 בעבור רבך וכלבך עשית את כלי
 הגדולה הזאת להוויע את עבדך:
 27 על כן גדלת יהוה אלהים כי אין
 כסוף ואין אלהים זולתך בכל אשר
 28 שמענו באזנונו: ומי כעסק כיהואל
 נני אהרן בארץ אשר הלכו אלהים
 לפחות לו לעם ולישום לו שם ולעשות

לכם הגדולה ונראות לארצך ממני
 עמך אשר פדית לך ממצרים נמים
 24 ואליהו: ותכונן לך את עמך ישראל
 לך לעם עני עולם ואיה יהוה הירב
 להם לאליהם: ועתה יהוה אל הוספה
 הדבר אשר דברת על עבדך ועל
 25 ביתו היום עני עולם ועשר כאשר
 דברת: ועל שמך עני עולם לאמר
 26 יהוה צבאות אלהים עלי ישראל
 ובית עבדך דוד יהיה נכון לפניך:
 27 כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל
 גליתי את און עבדך לאמר בית
 אבנה לך על כן מצא עבדך אח לבו
 להחמל איד את החמלה הזאת:
 28 ועתה אדני יהוה אתה הוא הדין
 29 ודברוך הויו אמת ותדבר אל עבדך
 את השבוע הארץ: ועתה הואל
 וברך את בית עבדך להיות לעולם
 לפניך כי אתה אדני יהוה דברת
 ומברכתך וברך בית עבדך לעולם:

ח 8

יהו אחרי כן ויך דוד את
 6 פלשתים ויבניקם ויקח דוד את מתנ
 האמה מיד פלשתים: ויך את מאבב
 7 וימרום בחבל השבכ אותם ארצה
 וימרו שני חבלים להמית ומלא
 החבל להחיות ותחי מאבב לדוד
 8 לעברים נשאי מנחה: ויך דוד את
 9 הרעיון בן רחב מלך גובב בלכת
 להשיב ידו בנתי: וילכך דוד
 10 ממנו ארבע מאות פרשים ועשרים
 אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל
 11 הרכב ויתר ממנו מאה רכב: והמא
 12 ארם דמשק לעני הדרעור מלך
 13 צובה ויך דוד בארם עשרים ושנים
 14 אלף איש: וישם דוד נציבים בארם
 15 דמשק ותחי ארם לדוד לעברים
 16 נשאי מנחה וישעיהוה את דוד בכל
 17 אשר הלך: ויקח דוד את שרטיף
 18 והחב אשר היו אל עבדי הדרעור
 19 ויביאם ירושלב: ומכמת ומכרת
 20 עני הדרעור לקח המלך דוד נחשת
 21 הרבה מאד: וישמע תני מלך
 22 חמור כי חמור דוד ארץ כל היל
 23 הדרעור: וישלח תני את יורם
 24 בנו אל המלך דוד לשאול לו שלום
 25 ולביכו על אשר נהלים כהדעור
 26 ויכהו כי איש מלחמת תני היה
 27 הדרעור וכירו היו כלי נקף וכלי
 28 זהב וכלי נחשת: גם אתם הקרישו
 29 המלך

7. Mich. O. B. 13, 224.

12. Mich. O. B. 13, 224.

12-14. Non verum, dicens vaticani fuisse opinio

VIII.

prolata in memoral. III 77-77.

- Hamel's. Byb. ved. 1. 273-74. Itazig. gen. 1. 204-5. p. 111. J. Repator. II p. 256.

Mont. cath. de acad. VI. no. p. 103 pp.

14. Gramm. VII, 154.

3, 4. Mich. Hist. Belli. No. 16. § 7810.

16. Mich. O. B. 13, 225.

18. Mich. O. B. 13, 226.

23. Capell. in v. S. p. 459.

17. Mil. C. B. 13, 222.

22. 177. Lat. Bilk. IV. 6, 1085.

14. Thes. V. T. 457/177.

VI.

16.

11575. Schult. Op. min. p. 172.

2. Mil. C. B. 13, 222. Thes. Inf. 1.102 177. Munt.
gesch. der mensch. VI. nat. p. 33 off.

22. Mil. C. B. 13, 223.

6. Mil. C. B. 13, 223.

7. Schult. Org. II. p. 66. Oppell. in V. T. p. 439.

VII.

Davidem predictionem h. pap. factam non intel,
capitlo de Heres, iudicat Hidm. Car. IV. p. 326.

17 ואימלט: וישמעון פלשתים כי משחו את דוד למלך על ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמעון דוד
 18 ויורד אל הצורה: ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים: וישאר דוד ביהודה לאמר האעלה אל פלשתים התחנם בידי ויאמר יהוה: דוד עלה כי נתן אתן את
 3 הפלשתים בידך: ויבא דוד כבעל פרצים ויכב שם דוד ויאמר פרץ יהוה את איבו לפני כפרץ מיס על כן קרא שם המקום ההוא
 21 בעל פרצים: ויעבדו שם את עזיבתם וישאם דוד ואנשיו: ויספו עוד פלשתים לעלות וינטשו בעמק רפאים: וישא דוד ביהודה ויאמר לא תעלה הסב א אחריהם ובאת
 24 להם סמול בכנאים: ויהי בשמעך את קול צערה בראשי הכנאים אז תחרץ כי אז יצא יהוה לפניך להכות כה כמותה פלשתים: ויעש דוד כן כאשר צוה יהוה ויך את פלשתים נגבע עד באך נור:

6

א ויסף עוד דוד את כל בחור
 2 בישראל שלשים אלף: ויסק וילך דוד וכל העם אשר אתו מבועלי יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה
 3 צבאות ישב הכרבים עליו: וירכבו את ארון האלהים ויעלה חרשה וישאחו מבית אבינדב אשר כנבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים ארץ
 4 הענלה חרשה: וישאחו מבית אבינדב אשר כנבעה עם ארון האלהים ואתו הלך לפני הארון: ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי בחשים ובכנורות ובנבלים ובתפים ובמנגנותים ובצלצלים:
 6 ויבאו עוד טרן נבון וישלח ענה את ארון האלהים ויאחו בו כי שמטו
 7 הבקר: ויחר אף יהוה בעזה ויכהו שם האלהים על השל וימרד שם עם ארון האלהים: ויחר לדוד עד אשר פרץ יהוה פרץ בעור ויסקר למקום ההוא פרץ ענה עי היום הזה:
 9 וירא דוד את יהוה כיום ההוא ויאמר איך יבוא אי ארון יהוה:
 1 ולא אבה רוד להטיר אלנו את ארון

17 ויהי כי ישב המלך בביתו ויהוה הניח לו שמכיב סבל איביו: ויאמר המלך אל נחן הנביא ראה נא אנכי וישב בבית ארזים וארון האלהים ישב בחוף חרועיה: ויאמר נתן
 3 המלך כל אשר בלבבך קד עשה כי יהוה עמך: ויהי כילילה ההוא ויהו דבר יהוה את נתן לאמר
 4 לך ואמרת: עבדי אל דוד בך אמר

21 אשר לתתי לו בשרה : אף מי אנשים
 רשעים הרגו את איש זדיק בביתו
 על משכבו ועתה הלוא אבקש את
 דמו מידכם וכערתו אחכם מן הארץ :
 ויצו דוד את הנערים ויהרגום 12
 ויקצצו את יריהם ואת רגליהם
 ויתלו על הברכה בחברון ואת ראש
 איש בשח לקחו ויקברו בקבר אבנר
 בחברון :

ה 5

א ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד א
 בחברונה ויאמרו לאמר הננו עצמך
 ובשרך אנחנו : גם אהמול גם שלשום 2
 בחיזה שאול מלך עלינו אתה הייתה
 מוציא והמבי את ישראל ויאמר
 יהוה לך אתה חרפת את עמי את
 ישראל ואתה חתיה לגנור על ישראל :

3 ויבאו כל זקני ישראל אל המלך 3
 בחברון ויברת להם המלך דוד ברית
 לחברון לפני יהוה וישפט את דוד
 למלך על ישראל : בן שלשים 4
 שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך :
 בחברון מלך על יהודה שבע שנים 5
 וישנה חרשים ובירושלם מלך
 ושלשים ושלש שנה על כל ישראל
 ויהודה : וילך הסלך ואנשיו וירשלים 6
 4 הובסי וישב הארץ ויאמר לדוד
 לאמר לא תבוא הנה כי אם הסלך
 הערים והפסחים לאמר לא יבוא
 דוד הנה : וילכך דוד את מצדה ציון 7
 היא עיר דוד : ויאמר דוד כיום ההוא 8
 כל מכה יבסי וינע בצגור ואת
 הפסחים ואת הערים שגאו נפש דוד
 על כן יאמרו עור ופסח לא יבוא אל
 הבית : וישב דוד בצבצה ויקרא לה 9
 עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלוא
 ויהיה : וילך דוד הלך וגירול 10
 ויהוה אלתי צבאות עמו : וישלה 11
 וירם מלך צר מלאכים אל דוד ועצו
 ארום וחרשי עץ וחרשי אבן קיר
 ויבנו בית לדוד : וידע דוד כי הנינו 12
 יהוה למלך על ישראל וכי נשאת
 דוד עור פלגשים ונשים מירושלם 13
 אחרי באו מחברון וילדו עור לדוד
 בנים ובנות : ואלר ששורת 14
 הילדים לו בירושלם שמוע ושובב
 ונחן ושלמה : ויבחר ואלישבע 15
 וגמל ומיע : ואלישמע ואליוע 16
 ואלולמט :

24 אבנר : וידך לא אסרות ותגליך לא
 להשתחיתם הנישו כנפול לפני בני
 עולה נפלה ויספו כל העם לכבוד
 עולו : ויבא כל העם להביות את
 דוד להם בעוד היום וישבע דוד
 לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יסח
 כי אם לפני בוא השמש אטעם לחם
 או כל מאומה : וכל העם הכירו
 ויישב בעתיהם ככל אשר עשה המלך
 26 וייעני כל העם טוב : וידעו כל העם
 27 וכל ישראל ביום ההוא כי לא היה
 מהמלך להמיר את אבנר בן נר :
 28 ויאמר המלך אל עבדיו הלוא תרעו
 כי שר וגורל נפל היום הזה בישרא :
 29 ואנכי היום רך ומשוה מלך וחאנשים
 האלה בני צרויה קשים ממני ישלם
 יהוה לעשה הרעה ברעתי :

4 וישמע בן שאול כי מת אבנר
 בחברון וירפו ידיו וכל ישראל
 נבהלו : ושני אנשים שרי גדודים
 היו בן שאול עם האחד בענר ושם
 השני רכב בני רמון הכארי ומני
 בנימן כי גם בארות חתש על בנוסם :
 3 ויבחרו הכארים נתיבה ויהיו עם
 4 נרים עד היום הזה : וליהונתן בן
 שאול בן נכה רגלים בן חמש שנים
 היה בכף שמעף שאול ויהונתן
 מירע ותשארו אמנתו ותנסו ויהו
 בחמורה נטום ויפטר ושמו
 מטיבשת : וילכו בני רמון הכארי
 רכב ובענה ויבאו בחם היום 4 בית
 איש בשח והוא שכב את משכב
 6 הצהרים : ותנה באו עד תוך הבית
 לקחו חטים ויכתו 4 החטם ורכב
 7 ובענה אחו נמלטו : ויבאו הבית
 והוא שכב על מטו בחדר משכבו
 ויבאו ויפתו ויסירו את ראשו
 ויקחו את ראשו וילכו דרך הערב
 8 כל הלילה : ויבאו את ראש איש
 בשח 4 דוד חברון ויאמרו 4 המלך
 הנה ראש איש בשח בן שאול איבך
 אשר בקש את נפשך ויתן ידו
 לארני המלך נקמור היום הזה
 9 משאול ומרעו : ויען דוד את רכב
 ואת בענה אחו בני רמון הכארי
 ויאמר להם חיהוה אשר פת את
 נפשי מכל צרה : כי הטניו לי לאמר
 תנה מת שאול והוא היה כמבשר
 בעיני ואחז בו וארנהו בעקל
 K

3-10, coll. 3 ^{V.} Chron. XI. 1-9. Memor. VIII. 87/47.

IV.

Memor. VIII. 86.

3. Mich. O. B. 13, 221.

6. Dittler ^{VIII.} Th. 2, 1221 ff. Nor. Trj. Trj. V. D. p. 658
Kameln. Trj. und. 7, 2. 2. 1. 2. p. 3.

8. Mich. O. B. 13, 221.

11-16. Memor. VIII. 92.

23. Munt. Geld. document. VI. 20. p. 30.

III.

Op. Soc. Tand. ad d. & tand br. p. 32 ff.

3. Mid. O. B. 13, 220.

741. Nov. Mas. Inf. v. 9. p. 65 ff.

8. Bedm. Misc. 5, 43.

12. תחתו Sult. Op. Min. p. 173. - Mid. O. B. 13, 220.

17. Sult. Orig. II. p. 66. 4.

29. Mid. O. B. 22, 2, coll. 10.

14. Mid. O. B. 13, 220.

12 וישאו את עשהאל ויקברו בקבר אביו אשר בירת דוד וילכו כל הלילה ויבאו ואנשיו ויאר להם בחברון:

1 ויהי המלחמה ארכה בין בירת שאול ובין בירת דוד ודוד הלך וחיך וביח שאול חלטים ודלים:

2 וילכו לדוד נשים בחברון ויהי ככורו אסנו לאחזקעס היריעות:

3 ומשנהו כלל לאביגד אשר נכד הכרמלי והשלשי אבשלום בן מעכה:

4 ברת תלמי מלך גשור והרביעי ארנה בן הנור והחמישי שטפיה:

ה בן אבישל והששי יתרעס לעגלה אשר דוד אלה ולדו בחברון:

6 והיו בהיות המלחמה בין בירת שאול ובין בירת דוד ואבנר הורח מתחוק בבית שאול: ולשאר מלגש ושמה רצפה ברת איה ויאמר אל אבנר מדוע באתה ו מלגש:

8 אבי: ויהי לאבנר מאד על דברי איש בשר ויאמר הראש כלב אבנר אשר ליהודה היום אעשה חסד עם בית שאול אביך אחיו ואר מרעו וליא המצית ביד דוד:

9 ותפקד עלי עון האשה היום: בה יעשה אלהים לאבנר וכה יסוף לו כי כאשר נשבע יהוה לדוד כי בן אעשה לו: להעניו הממלכה מבית שאול ולהקים את כסא דוד על ישראל ועל יהודה סדן ועד באר:

10 אבי: ולא יכל עוד להשיב את אבנר דבר מיראתו אחו: וישלח אבנר מלאכים אל דוד תחתו לאמר למו ארץ לאמר כהרד כרהרן אתו והנה ידי עמך להסב אלך את כר ישראל: ויאמר טוב אני אכרת אתך ברית אך דבר אחי אבני שאל מאחך לאמר לא תראה את פני כי אם לפני הניאך את מיכר ברת שאול כבואך לראות את פני:

11 וישלח דוד מלאכים אל איש בשר בן שאול לאמר הנה את אשתי ארת מיכל אשר ארשתי לי כמאה ערלות מלשתים: וישלח איש בשם ויקחה מעם איש מעם פלטיאל בן לוי:

12 וילך אחרי אישר הלך וכבר אחריה עד בחרים ויאמר אליו דוד אבנר לך שוב ושב: ודבר אבנר אבנר:

13 ויהי עם זקני ישראל לאמר גם חמול גם שלשם הייתם מבקשים את דוד למלך עליכם: ועתה עשו כי יהיה אסר אלך דוד לאמר ביד דוד עבדי הטיע את עמי ישראל מיד פלשתים ומיד כל איכסם: וידבר דוד אבנר באוני בנימין וילך גם אבנר לדבר באוני דוד בחברון את כל אשר טוב בעיני ישראל ובעיני כל בית בנימן: ויבא אבנר אל דוד חברון ואחיו עשרים אנשים ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר איתו משחה: ויאמר אבנר אל דוד אקוסה ואלכת ואקבעה אתך ארני המלך את כל ישראל ויכרתו אתך ברית ומלכת ככל אשר האוה נפשך וישלה דוד ארת אבנר וילך בשלום: והנה עבדי דוד ויאבב כא מהגדור ושלח רב עמס הביאו ואבנר אינו עם דוד בחברון כי שלחו וילך בשלום: ויבא וכל הצבא אשר איתו באו ויגדו ליואב לאמר בא אבנר בן נר אל המלך וישלחו וילך בשלום: ויבא ויאבב המלך ויאמר מר ויאמר מר עשיתה הגרה בא אבנר אלך למחור שלחתי וילך הלך: דעת את אבנר בן נר כי לפתחך בא ולדעת את מוצאך ואת מבוואך ולדעת את כל אשר איתך עשה: ויצא ויאבב מעד דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו איתו מכור חסרה דוד לא ידע:

17 וישב אבנר חברון וישמו ויאבב אל חוף השער לדבר אחו בשלח ויכתו שם החמש וימת ברם עשה אחו: וישמע דוד מאחרי כן ויאמר נקי אנכי וממלכתו מעם יהוה עד עולם מדמי אבנר בן נר: יחלו על ראש ויאבב ואל כל בית אביו ואל יכרת מבית ויאבב וכוסצדע ומחויק בפלך ונפל חברו וחסר לחם: ויאבב ואבישו אחיו הרגו לאבנר על אשר המית את עשהאל אחיהם בגבעון כמחמה: ויאמר דוד אל ויאבב ואר כד העם אשר אחו קרעו כגורים וחגרו שקים וספרו לפני אבנר והמלך דוד הלך אחרי המטה: ויקברו את אבנר בחברון וישא חמלק את קולו ויבך אל קבר אבנר ויבכו כל העם: ויקנן המלך אל אבנר ויאמר הכסות נבל ימית אבנר:

13 ויהי עם זקני ישראל לאמר גם חמול גם שלשם הייתם מבקשים את דוד למלך עליכם: ועתה עשו כי יהיה אסר אלך דוד לאמר ביד דוד עבדי הטיע את עמי ישראל מיד פלשתים ומיד כל איכסם: וידבר דוד אבנר באוני בנימין וילך גם אבנר לדבר באוני דוד בחברון את כל אשר טוב בעיני ישראל ובעיני כל בית בנימן: ויבא אבנר אל דוד חברון ואחיו עשרים אנשים ויעש דוד לאבנר ולאנשים אשר איתו משחה: ויאמר אבנר אל דוד אקוסה ואלכת ואקבעה אתך ארני המלך את כל ישראל ויכרתו אתך ברית ומלכת ככל אשר האוה נפשך וישלה דוד ארת אבנר וילך בשלום: והנה עבדי דוד ויאבב כא מהגדור ושלח רב עמס הביאו ואבנר אינו עם דוד בחברון כי שלחו וילך בשלום: ויבא וכל הצבא אשר איתו באו ויגדו ליואב לאמר בא אבנר בן נר אל המלך וישלחו וילך בשלום: ויבא ויאבב המלך ויאמר מר ויאמר מר עשיתה הגרה בא אבנר אלך למחור שלחתי וילך הלך: דעת את אבנר בן נר כי לפתחך בא ולדעת את מוצאך ואת מבוואך ולדעת את כל אשר איתך עשה: ויצא ויאבב מעד דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישבו איתו מכור חסרה דוד לא ידע:

17 וישב אבנר חברון וישמו ויאבב אל חוף השער לדבר אחו בשלח ויכתו שם החמש וימת ברם עשה אחו: וישמע דוד מאחרי כן ויאמר נקי אנכי וממלכתו מעם יהוה עד עולם מדמי אבנר בן נר: יחלו על ראש ויאבב ואל כל בית אביו ואל יכרת מבית ויאבב וכוסצדע ומחויק בפלך ונפל חברו וחסר לחם: ויאבב ואבישו אחיו הרגו לאבנר על אשר המית את עשהאל אחיהם בגבעון כמחמה: ויאמר דוד אל ויאבב ואר כד העם אשר אחו קרעו כגורים וחגרו שקים וספרו לפני אבנר והמלך דוד הלך אחרי המטה: ויקברו את אבנר בחברון וישא חמלק את קולו ויבך אל קבר אבנר ויבכו כל העם: ויקנן המלך אל אבנר ויאמר הכסות נבל ימית אבנר:

23 ריקם : שאול ויהונתן הנאהבים והנעימים בהייהם ובכחותם לא נפרדו מנשרים קלו סארוות גברו: 24 בנורח ישראל אל שאול בכנרת המלכשכם שני עם עינים המעלה: נה ערי זהב על לבושכן: אך נמלו נבורים בחוך המלחמה ויהונתן 26 על במוחך חלד: צר לו עינו: אחי יהונתן נעמת לי מאד נמלאה 27 אהבהך לי מאהבת נשים: אך נפלו גברים ויאבדו כלו מלחמה:

ב 2

א ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה באחרת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברנה: ועל שם דוד וגם שמו נשוי אחינעם היוקליר ואביגיל אשר נבל הברמלי: ואנשו אשר עמו העלה דוד איש ויביתו וישבו בקרי חברון: 4 ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את דוד למלך על ברת יהודה: ויגדו לדוד לאמר אנשי יבשי נלעד אשר קברו ארץ שאול: וישלח דוד מלאכים א אנשי יבשי נלעד ויאמר אליהם ברכים אתם ליהוה אשר עשיהם חסדו הוה עם אדניכם עם שאלו ותקברו אתו: וענה ועיש יהוה עמכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה אחכם הטובה הארת אשר עשיהם הרבך הוה: וענה החזקנה 7 ודיכם והיו לבני חיל כי מת אדניכם שאלו וגם אחי משחו בית יהודה 8 למלך עליהם: ואבנר בן נר שר צבא אשר לשאול לקח את איש בשח 9 בן שאול ויעברו מחטים: ויסלכוה 4 הנלעד ואל האשוריו ואל יורעאל ועל אפרים ועל בנימן ועל ישראל כלה: בן ארבעים שנה איש בשח בן שאול במלכו על ישראל ושתים שנים מלך ארץ בית יהודה היו אחרי דוד: 11 ויהי מספר הימים אשר הוה דוד מלך בחברון ער בית יהודה שבע 12 שנים וששה חדשים: ויצא אבנר 13 בן נר ועברי איש כשר בן שאול ששתים גבעונה: ויואב בן צרויה ועברי דוד יצאו ויפגשו על ברכת גבעון יחדו וישבו אלה על הברכה 14 מזה ואלה על הברכה מזה: ויאמר אבנר אל יואב וקומו נא הנערים וישאו

וישחקו לפניו ויאמר יואב יקמו: ויקמו ויעברו במספר שנים עשר טו לבנימן ולאיש בשה בן שאול ושנים עשר סבכרי דוד: ויחזקו איש 16 בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יחדו ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר בכנעון: והיה 17 המלחמה קשה עד מאד ביום ההוא ויגוף אבנר ואנשי ישראל לפני עברי דוד: ויהוה שם שלשה בני 18 צרויה ויאב ואבישי ועשהא ועשהא קל ברגליו כאשר הצבים אשר בשורה: וירדף עשהאר אחרי 19 אבנר ולא נטר ללכת על היסין ועל השסאל מאחרי אבנר: ויסן 3 אבנר אחריו ויאמר האחר זה עשהאל ויאמר אנכי: ויאמר לו 21 אבנר נטר לך על יסין או על שסאלך ואחו לך אחר מהנערים ומה לך ארץ חלצנו ולא אברה 22 עשהאל לסוד מאחרי: ויסק עור אבנר לאמר אל עשהאר סור לך מאחרי למר אככה ארצה ואין 23 אשא פני אל יואב אחיך: ויסאן לסוד ויכתו אבנר באחרי החנית שם וימת תחתו והיה כלל הבא אל המקום אשר נפל שם עשהאל וימת ויעמדו: וירדפו ויאב ואבישי אחרי 24 אבנר והשמש בארץ והמה באו ער גבעת אמה אשר על פני גיה דרך סדב נבעון: ויתקבעו בני בנימן כה 25 אחרי אבנר והיו לאגרה אחר ויעמדו על ראש גבעת אחת: ויקרא 26 אבנר אל יואב ויאמר הלנח האכל הרב הלוא ידענה כי סורח חיהר באחרונה ועד מתי לא תאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם: ויאמר יואב חי האלהים כי לולא 27 דברת כי אז מהבקר נערה העם איש מאחרי אחיו: ויתקע יואב 28 בשופר ויעמדו כל העם ולא ירדפו עוד אחרי ישראל ולא יספו עוד להלחם: ואבנר ואנשיו הלכו 29 ברכבה כל הלילה ההוא ויעברו את הירדן וילכו כלל הכתרון ויבאו 30 מחטים: ויואב שב מאחרי אבנר ויקבץ את כל העם ויפקדו סבכרי דוד חשקו עשר איש ועשהאר: ועברי דוד הכו מנבימן ובאנשי 31 אבנר שלש מאות וששים איש מתו: וישאו

II.

9. Mich. O. B. vs, 210.

XXXI.

coll. 1 Chron. X. Memor. VIII. 74^{1/2}.

4. Sher. orig. 1. p. 27.

13. Mich. O. B. 7, 206.

Capell. in VI. p. 438. Memor. VIII, 81^{1/2}.
17-27. Mich. Car. IV. id. 11 ~~11~~

I.
5-16. Memor. VIII. 79^{1/11}.

21. 5882 Mich. O. B. 5, 67. — Mich. O. B. 7, 13.

22. Jour. de Peit. M. p. 269.

ולכל המקומות אשר התהלך שם דוד הוא ואנשיו:

לא 31

א ופלשתים נלחמו ב ישראל ונסו אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו
 2 חללים בהר הגלבוע : וידבקו פלשתים את שאול ואת בנו ויכו פלשתים את יהונתן ואת אכישב
 3 ואת מלכישוע בנו שאול : והכבד המלחמה ו שאול וימצאו המורים אנשים בקשת ויחל מאד מהמורים
 4 ויאמר שאול לנשא כליו שקף הרבך ודקרני בה פן יבואו הערלים האלה ודקרני והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי ורא מאד ויקח שאול את החרב ויפל עליה : וירא נשא כליו כי סח שאול ויפל גם הוא על חרבו וימת עמו : ומת שאול ושלושה בניו ונשא כליו גם כן אנשיו ביום ההוא יחדו :
 7 ויראו אנשי ישראל אשר בעבר העסק ואשר בעבר הירדן כי נסו אנשי ישראל וכי מתו שאול ובניו ויניחו את הקרניים וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהן : ויהי מסהרת ויבאו פלשתים לפשט ארץ החללים וימצאו את שאול ואת שלשת בניו נמלים בהר הגלבוע :
 9 ויכרתו את ראשו וישפטו את כליו וישלחו בארץ פלשתים סביב לבשר בית ענכורם ואת העם : וישמו את כליו בית עשתרות ואת גיתו
 11 תקנו בחומת בירת שן : וישמעו אליו וישבו יביש גלעד ארץ אשר
 12 עשו פלשתים לשאול : ויקמו כר איש חיל וילכו כל הלילה ויקחו את גית שאול ואת גית בניו מהומת בית שן ויבאו יבשה
 13 וישרפו את שם : ויקחו את עצמותיהם ויקברו תחת האשך בויבשה וצטו שבועת ימים :

שמואל ב

א I

א ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות ארץ העסקל

וישב דוד בצקלג ימים שנים : ויהיו ביום השלישי והנה איש בא מן המחנה מעם שאול ובגדיו קרעים ואדמה על ראשו ויהי בכאו ו דוד ויפל ארצה וישחחו : ויאמר לו דוד אי מות חבוא ויאמר אי ממתנה ישראל נמלשתי : ויאמר אליו דוד מה יהיה הרבר הגד נא לי ויאמר אשר נס העם מן המלחמה וגם הרבה נפל מן העם וימתו וגם שאול ויהונתן בנו מתו : ויאמר דוד אל הנער המגיד לו אוך ידעת כי מת שאול ויהונתן בנו : ויאמר הנער המגיד לו נקרא נקרוהו בהר הגלבוע והנה שאול נשען על חניתו והנה הרבב ובעלי המרשים הרבוקהו : ויפן אחריו ויראני ויקרא אלי ויאמר הנני : ויאמר לי מי אתה ויאמר אליו עמלקי אנבי : ויאמר אליו עמד נא עלי ומחתני כי אחוני תשבץ כי כל עוד נפשי בי : ואעמד עליו ומחתתני כי ידעת כי לא יהיה אחרי נפלו ואקח הנזר אשר על ראשו ואצטד ארץ ער ויעו ואביאם אל אדני הנח : ויחוק דוד בנגדו ויקרעם וגם כל האנשים אשר אתו : ויספרו ויבכו ויצטו עץ
 12 חערב על שאול ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל ברת ישראל כי נפלו בהרב : ויאמר דוד ו הנער המגיד לו אי מות אתה ויאמר בן אישגור עמלקו אנבי : ויאמר אליו דוד אך לא יראת לשלח ידך לשחת את משיח יהוה : ויקרא דוד לאתר מן מתנעים ויאמר נש מפני בני ויכה וימת : ויאמר אליו דוד דמדך על ראשך כי סוף ענה בך לאמר אנבי מתתי את משיח יהוה : ויכנו דוד את הקורה הזאת על שאול ועל יהונתן בנו : ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנה מחובה על ספר הישר : הצבי ישראל על במוחך חלל אוך נפלו גבורים : אל תגידו בנח אל חבשרו בהומת אישגור מן חשמתנה בנות פלשתים מן חלונתה בנות הערלים : הרי בגלבוע אל טל ואל משר עליכס ושדו תרומות כי יש נעל מן גבורים מן שאול כלי משיח בשמן : מים חללים
 22 מחלב גבורים קשרת ויהונתן לא נשנו אהור וחרב שאול לא השוב ויקם :

כי מה עשיתי ומר מצאת כעבדך
 מיום אשר הייתי לפניך עד היום
 הזה כי לא אבוא ונלחמתי באיבי
 9 ואני המלך: ויען אביש ויאמר
 4 דוד ידעתי כי טוב אהה בעיני
 כמלאך יהים אך שרי פלשתים
 אצור לא ועלה עמנו במלחמה:
 1 ועתה השכם בבקר ועבדי אדניך
 אשר באו אתך והשנמתם בבקר
 11 ואור לכם ולכו: וישכם דוד
 הוא ואנשיו ללכת בבקר לשוב אל
 ארץ פלשתים ופלשתים עלו
 וירעאו:

ל 30

א ויהי כבא דוד ואנשיו צקלג
 ביום השלישי ועמלקי פשטו
 אל נגב ואל צקלג ויכו את צקלג
 2 וישרפו אתה באש: וישבו את
 הנשים אשר בה מקטן ועד גדול לא
 המיתו איש ויהנו וילכו לחרם:
 3 ויבא דוד ואנשיו אל העיר והגה
 שופר באש ונשירים ובערים
 4 ובעתים נשבו: וישא דוד והקים
 אצור אחר את קולם ויבכו עד אשר
 ה אין בהם כח לבכות: ושתי נשי
 דוד נשבו אחינעם הירועלית
 6 ואביגיל אשת נבל הכרמלי: וחצר
 לדוד מאר בני אמרו העם לקללו כי
 מרה נפש כל העם איש על בנו ועל
 בנתו וחתוק דוד ביהוה אתו:
 7 ויאמר דוד אל אביהו הכהן בן
 אחימלך הנגישא לא האפוד ויגש
 אביהו את האפוד 4 דוד: וישאל
 דוד ביהוה לאמר ארדה אחר
 הגדוד הור האשוננו ויאמר לו
 דף כי השג תשג והצל תציל:
 9 וילך דוד הוא ושש מאות איש
 אשר אחרו ויבאו עד נהל הבשור
 והנחלים עמד: וירף דוד הוא
 ארבע מאות איש ויעמדו מאותם
 11 הבשור: ויסאו איש מצרי בשרה
 ויקחו אתו 4 דוד ותנו לו להם
 12 פדה דבלה ושני צמקים ויאכל
 ותשב רוחו אליו כי לא אכל להם
 ולא שחה מים שלשה ימים ושלושה
 13 לילות: ויאמר לו דוד למי אתה
 ואי מזה אתה ויאמר נער מצרי
 אנכי עבד לאיש עמלקי ויעובני

ארגו כי חליתו היום שלישי:
 אנתנו פשטנו נגב הכרחי ועל אישר 14
 ליהודיה ועל נגב כלב וארץ צקלג
 שרפנו באש: ויאמר אליו דוד 15
 התורתי אל הגדוד הזה ויאמר
 השבעתי לו באלהים אם תמתני
 ואם תסגרי ביד ארגי ואורדך 16
 הגדוד הזה: וירדו והנה נששים
 על פני כר הארץ אכלים ושתיים
 והנגס בכל השקל הגדול אשר
 לקחו מארץ פלשתים ומארץ
 יהודה: ויבס דוד מהנשף וער 17
 הערב למחרתם ולא נמלט מהם
 איש כי אסרבען מאות איש נער
 אשר רכבו על הגמלים ויבס:
 ועל דוד את כל אשר לקחו עמלק 18
 ואת שתי נשיו הציל דוד: ולא 19
 נער להם מן הקטן ועד הגדול
 ועד בניס ובגרות ומשלל ועד כר
 אשר לקחו לרם הכל השיב דוד:
 ויקח דוד את כל הצאן והבקר נתנו 20
 לפני המקנה ההוא ויאמר זה שלל
 דוד: ויבא דוד אל מאותם 21
 האנשים אשר פגרו מלכת אחרו
 דוד וישבים בנהל הבשור ויצאו
 לקראת דוד ולקראת העם אשר
 אחר ויש דוד את העם וישאל לרם
 שלום: ויען כל איש רע ובנויעל 22
 מהאנשים אשר הלכו עם דוד
 ויאמרו יען אשר לא הלכו עמי לא
 נתן להם מהשלל אשר הצלטנו כי
 אים את אשתו ואת בניו ויהגו 23
 אהו את אשר נתן יהוה לנו וישמר
 אהו ונתן את הגדוד הבא עלינו
 בידו: ומי ישמע לכם לדבר 24
 הזה: כי בחלק הורד במלחמה
 ובחלק הישב על הכלים יחרו
 יחלקו: ויהי מתוים חתוא ומעלה 25
 וישמרו לחק ולמשפט לישראל
 עד היום הזה: ויבא דוד 26
 אל צקלג וישלח מהשלל ליקני
 יהודה לרעהו לאמר הגה לכם
 ברכה משלל איבי יהודה: לאשר 27
 נבית אתי ולאשר ברמות נגב
 ולאשר בחרו: ולאשר בערער 28
 ולאשר בשפסות ולאשר באשתמע:
 ולאשר ברכל ולאשר בקרי 29
 הירחמאלי ולאשר בקרי הקני:
 ולאשר בחרבה ולאשר בכור עשן 30
 ולאשר בעתך: ולאשר בחברון 31
 ולכל

15. Med. Arch. 1, 26.

XXX.

9. Med. O. B. 7, 206.

7. Leid. Bibl. VII. 4, 736. Niem. fac. IV. 115, 4.
Dij. Theol. 13. Ameltr. Byb. vad. 2, 292 ff.
Roelofs. Saulus reversus, Bibl. Br. II. 1033 ff. Leo. Hla
ius de Engatrimetko, ibid. p. 1051 ff. Interpretatio eodem
agum. ibid. p. 1051 ff. Nor. Theol. Dij. V. T. p. 632 ff.
Prunt. Gesch. der Mensch. VI. nat. p. 111 ff.

14. ST. 7 Ac. Schult. Op. Min. p. 169.

15. 199. Metalekt. de an. Imm. e. V. T. p. 45.

19 הוה עשה לך יהוה היום הזה : ויתן
 יהוה גם את ישראל עמך כבוד מלשחם
 ומהר אחה ובניך עמי גם את מחנה
 ישראל יתן יהוה כבוד מלשחם : ומהר כ
 שאול ויפל מלא קמתו ארצה וירא
 מאד מדברי שמואל גם כה לא היה
 בו כי לא אכל לחם כל היום וכי
 הלילה : ותבא האשה א שאול ותרא
 כי נכהל מאד ותאמר אליו הנה
 שמעתי שמהתך בקולך ואישם נפשו
 בכפי ואשמע את דבריך אשר דברת
 אלי : ועתה שמענא נבאתה בקול
 שפתך ואשמרה למניח מרת לחם
 ואכול ויהי כך כח כי הלך בדרך :
 וימאן ויאמר לא אכל ויפרצו בו
 עבריו וגם האשה וישמע לקולם ויקם
 מהארץ וישב א המטה : ולאשה
 עגל סרבב בכית ותמהר ותזכההו
 ותקח קמה ותלש ותפחו מצורת :
 ותגש לפני שאול ולפני עבריו כח
 ויאכלו ויקמו וילכו בלילה ההוא :

29 כט

ויקבצו מלשחם את כל מחנהם א
 אמה וישראל חנים בעין אשר
 בירעא : ומרני מלשחם עבדים
 למאור ולאלפים ורוד ואגשו
 עברים באחניה עם אביש : ויאמרו
 שרי פלשחים מה העברים האלה
 ויאמר אביש א שרי מלשחם הלוא
 זה דוד עבד שאול מלך ישראל
 אשר היה אחיו והימים או זה שנים
 ולא מצאתי בו סאומה מיום נפלדו עד
 היום הזה : ויקצפו עליו שרי
 פלשחים ויאמרו לו שרי פלשחים
 השב ארץ האיש וישב ארץ מקומו
 אשר הפקדתו שם ולא ירד עמנו
 במלחמה ולא יהיה לנו לשטן
 במלחמה ובמה יתריע זה אל ארנו
 הלוא בראשי האנשים החם :
 הלוא זה דוד אשר וענו לו
 במחלות לאמר הנה שאול
 באלפו ורוד ביבבתו : ויקרא
 אביש אל דוד ויאמר אליו חי יהוה
 כי ישראל אחה ושוב בעיני צאריך ובאך
 אחי במחנה כי לא טצאתי בך ועתה
 פוים כואך אי עד היום הזה ובעיני
 הסרניס לא טוב אחי : ועתה שוב
 ורך בשלום ולא תעשה רע בעיני
 סני מלשחים : ויאמר דוד א אביש ב

2 אחה ואנשין : ויאמר דוד אלי אביש
 לכן אחה חרע את אשר יעשה עברך
 ויאמר אביש אל דוד לכן שמר
 לראשי אישך כל הימים :
 3 ושמעו מה ויספרו לו כל ישראל
 ויקברו ברמה ובקברו ושאוול הסיר
 את האבות ואת הירענים מהארץ :
 4 ויקבצו פלשחים ויבאו ויהנו
 בשונם ויקבץ שאול ארץ כח
 ה ישראל ויהנו בגבעת : וירא שאול
 את מחנה מלשחים וירא ויהרד
 6 לכו מאד : וישאר שאול ביהוה
 ולא ענהו יהוה גם בחלמות גם
 7 באורים גם בנביאים : ויאמר שאול
 לעבריו בקשו לי אשת בעלת אוב
 ואלכה אליה ואדרשה בה ויאמרו
 עבריו אליו הנה אשת בעלת אוב
 8 בעין רוד : ויחפש שאול וילבש
 בגדים אחרים וילך והיא ושני
 אנשים עמו ויבאו לי האשה לילה
 ויאמרו קסמי נא לי באוב ותעלי לי
 9 א א אשר אמר אליך : ותאמר האשה
 10 אי הנה אחה ויעת את אשר עשר
 שאול אשר הכרית את האבות ואת
 הירענים הארץ ולמה אחה מתנפש
 11 בנפשי להמיתני : וישבע לה שאול
 ביהוה לאמר חי יהוה אם יקר
 12 עון ברב הרה : ותאמר האשה
 את מי אעלה לך ויאמר ארץ
 12 שמואל העלי לי : וירא האשה
 ארץ שמואל ותזקק בקול נורא
 13 ותאמר האשה א שאול לאמר למח
 14 רמיתני ואחא שאול : ויאמר לה
 המלך א תיראי כי מה ראית ותאמר
 האשה אל שאול אלהים ראיתי
 14 עלים מן הארץ : ויאמר לר
 מה הארץ ותאמר איש וקן עלה והוא
 עשה מעלי ורע שאול כי שמואל
 הוא ויקר אפים ארצה וישחחו :
 ש ויאמר שמואל אל שאול למח
 הרגתני להעלות אחי ויאמר שאול
 צר לי מאד ומלשחים נלחמם כי
 ואלהים סר מעלי ולא ענני עוד
 גם כיד הנביאים גם בחלמות
 ויאקרא לך לדוד יעני מה אעשה :
 16 ויאמר שמואל ולמה תשאלני ויהוה
 17 סר מעלי ויהי עוד : ויעש יהוה
 לו כאשר דבר ברוי ויקרע יהוה את
 18 המסלכת מידך ויתנה לרעך לדוד :
 כאשר לא שמעת בקול יהוה ולא
 עשית חרוף א בפעמלק על כן הרבר

8 שכבתי סביבתי: ויאמר אבישי אל דוד סגן אלהים היום את איביך כידך ועצה אכנו נא בנתיבות בארץ
 9 פעם אחת ולא אשנה לו: ויאמר דוד אל אבישי אל השתייהו כי מי שלח י ידו במשיח יהוה ונקרה: ויאמר דוד חי יהוה כי אם יהוה יגפנו או יומנו יבוא ויטח או במלחמה ידו
 10 ונספרה: הילילה לי מירוח משלה ידי במשיח יהוה ועצה קח נא ארץ התנית אשר מראשתי וארץ צפנת 12 המים ונלכה לנו: ויקח דוד את התנית ואח צפנת המים מראשתי שאלו וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקויו כי כלם ישנים כי דוד העבר ויעקר עץ ראש ההר 13 מרחק רב המסוק בנייהם: ויקרא דוד אל העם ואל אבנר בן נר לאמר הלא הענה אבנר ויען אבנר ויאמר 14 שו מי אתה קראת אל המלך: ויאמר דוד אל אבנר הלא איש אתה ומו כסוד בישראל ולמה לא שמרת אל אדניך המלך כי בא אחר העם 16 להשחית את המלך אדניך: לא טוב חרבך הזה אשר עשית חייהוה כי בני מוח אהם אשר לא שטרתם על אויבכם על משיח יהוה ועתה ראה אי נתינת המלך ואת צפנת המים 17 אשר מראשתי: ויבר שאלו את קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר 18 דוד קולי אדני המלך: ויאמר למה זה אדני רף אחרו עברו כי מה 19 עשיתי ומה בידו רעה: ועתה ישמע נא אדני המלך את דברי עבדו אם יהוה הסיתך בידו בנה ואם בני האדם ארורים הם לפני יהוה כי גרשוני היום מסדספת בנהלת יהוה לאמר לך עבד אלהים אחרים: 20 ועתה אל יפל דמי ארצה מנגי פני יהוה כי יצא מלך ישראל לבקש את פרעש אחי כאשר ירדף הקראי 21 בהרים: ויאמר שאול הטאתי שוב בנו דוד כי לא ארע לך עוד תהרף אשר יקרה נפשי בעניך היום הזה הנה הסכלתי ואשנה הרבה מאד: 22 ויען דוד ויאמר הנה התנית המלך 23 ויעבר אחי מחנעוים ויקחה: ויהוה ישוב לאיש את ערקו ואת אמתו אשר נתגר יהוה היום ביד ולא אביתי לשלח ידי במשיח יהוה:

והנה כאשר גדלה נפשך היום הורה 24 בעיני כן חרל נפשי בעיני יהוה ויצלני מכל צרה: ויאמר שאול כה אל דוד ברוך אהה בני דוד גם עשה תעשה וגם יכל חובל וילך דוד לרבו ושאלו שב למקומו:

כז 27

ויאמר דוד לבי עתה אספה וים א אחר ביר שאול אין לי טוב כי המלש אכלש את ארץ פלשתים ונאשכסני שאול לבקשני עוד בכל גבור ישראל ונמלתי מידו: ויקם דוד וינכר הוא ויש משאור 2 איש אשר עמו אל אבישי בן נעוך מלך גר: וישב דוד עם אבישי 3 בנת הוא ואנשו איש וביתו דוד ושתי נשיו ואנשום היורעאלית ואבנר אשר נבל הכרמלית: ויגר לשאול כי ברח דוד גר ולא 4 וספ עוד לבקשו: ויאמר דוד ה אל אבישי אם נא מצאתי חן בעיניך וישב לי טקום באחת ערי השרת ואשבה עם ולמה ישב עקרך בעיר 5 הממלכה עמך: ויחן לו אבישי ביום ההוא את צקלג לכן הורה צקלג 6 לפלגי יהודה עד היום הזה: ויהי מספר הימים אשר ישב דוד 7 בשדה פלשתים ימים וארבעה חדשים: ויעל דוד ואנשיו וישטמו 8 אל הנשורי והגרו והעמלקי כי הנה ישבות הארץ אשר מעולם באך שורה ועד ארץ מצרים: והנה דוד 9 את הארץ ולא יהוה איש ואשה ולקח צאן ובקר וחמרים ונמלים ובגדים 10 וישב ויבא אל אבישי: ויאמר אבישי אל פשטם חיום ויאמר דוד על נגב יהודה ועל נגב הירמאל ואל נגב הקני: ואיש ואשר לא יהוה 11 דוד להביא נה לאמר מן גיזו עלינו לאמר כה עשה דוד וכה משפטו כל הימים אשר ישב בשדה פלשתים: ויאמן אבישי כדו לאמר הבאש 12 הבאיש בעמו בישראל והיה לו לעבד עולם:

כח 28

ויהי בימים ההם וילכדו א פלשתים את מתניהם וצנא להלחם בישראל ויאמר אבישי אל דוד ידע הדע כי אתי הצא במחנה אתה

12. Πηδ. Σοφ. Ο. Β. 13, 43. Νιόβ. Νική near Ar.
II. p. 354.

7. Πηδ. Σοφ. VI. 13, 10. εἰ ἡ χεῖρας. ἑ. ἐγὼν
μῆναι πρὸς τὰς ἑξῆς πρὸς τὰς ἑξῆς ἡμῶν.
comp. Πηδ. Ο. Β. 7, 205.
8. Πηδ. Ο. Β. 7, 205. — VI. ἄνδ. p. 199 f.

19. Πηδ. Σοφ. Ο. Β. 10, 265 ff.

20. Πηδ. Σοφ. Ο. Β. 5, 15-18. Βεδμάνι Νιόβ. 2: 62 ff.
comp. 3 prof. p. h.

1. Πηδ. Ο. Β. 7, 205.

בספר החר וחתה דוד ואנשיו וחרים
 21 לקראתה ותפגש אתם : ודוד אמר
 או לשקר שמרתו את כל אשר לורה
 במדבר ולא נפקר מכל אשר לו
 מאומה וישב לי רעה תחת סוכר:
 22 כה יעשה אלהים לאובי חר וכה
 יסוף אם אשאר מכל אשר לו ער
 23 באור הבקר משחין בקור : וחרת
 אביגיל את דוד ותמחר ותחד מעל
 החמור וחסר לאפיו דוד ער פניה
 24 ותשתחו ארין : וחפר על גללו
 וחרת בי אני ארני העין והדבר
 נא אמר כחונדד ושמע את דברי
 כה אמרתי : אל נא ישים אדני את לבי
 אל איש חלילי הוה על נבל כי
 כשמו כן הוא נבל שמו ונבלה עמו
 ואני אמרתי לא ראיתי ארני נעמי
 26 ארני אשר שלחתי : ועתה ארני
 חי יהוה וחי נמשך אשר מנעך
 יהוה מבוא ברכים והושע ירך לך
 ועתה יהיו כנבל איוב והמבקשים
 27 אל ארני רעיה : ועתה תברכה
 הזאת אשר הביא שפחתך לארני
 ונתנה לנערים המהלכים בתגלי
 28 ארני : שא נא למשע אמרתי כי עשה
 ועשה יהוה לארני כיר נאמן כי
 מלפני יהוה יהוה ארני נלחם ורעה לא
 29 חמצא בך מימיו : ויקאדם לרדמך
 ולבקש את נפשך והיתה נפש ארני
 30 צרורה בצרור החיים את יהוה
 אלהיו וארני נפש אויבו יקענה
 31 בחור בן הקלע : והוה כי יעשה
 יהוה לארני מכל אשר דבר ארני
 הטובה עליו וצוץ לנגיד על ישראל:
 32 ולא חתיה זאת לך לפוקה ולטכשול
 לב לארני ולשקר דם חנם ולהושע
 ארני לו והיטב יהוה לארני וזכרה
 33 את אמרתי : ויאמר דוד לאביגיל
 ברוך יהוה אלהי ישראל אשר שלחך
 34 היום הזה לקראתי : וברוך
 טעמך וברכה את אשר כלתני היום
 הזה מבוא ברכים והושע וידי לי:
 35 ואולם חי יהוה אלהי ישראל אשר
 מנעני סרעתי ארני כי לולי סרעתי
 ותבאתי לקראתי כי אסנותר לנבל
 לה ער אור הבקר משחין בקור : ויקח
 דוד סיה את אשר הביאה לו ולרה
 אמר עלי לשלום לביהך ראי שמעתי
 36 בקולך ואשא פניו : וחנא
 אביגיל אל נבל והנה לו משחה
 כבחה כמשחה המלך ולב נבל טוב

עליו והוא שכר ער סאד ולא הגודה
 לו דבר קמן ועדול ער אור הבקר :
 37 והי בכבר כצאת היון מנבל והנה
 לו אשחו את הרברים האלה ויסר
 לבו בקרבו והוא היה לאבן : והו
 38 מעשחתימים וינף יהוה את נבל
 ויסר : וישמע דוד כי ער
 39 נבל ויאמר ברוך יהוה אשר
 רב את רוב הרשתי מיד נבל
 וארני עברו השך סרעתי וארני
 רעתי נבל השיב יהוה בראשו
 וישלח דוד וידבר באביגיל
 לקחתה לו לאשה : ויבאו עברו
 דוד אר אביגיל הכרמלה וידברו
 אלהיה לאמר דוד שלחנו אליך
 לקחתך לו לאשה : והקם
 42 ותשתחו אפים ארצה ויאמר הנה
 אסתר לשפחה לרתיך רגלי עברי
 43 ארני : ותמחר ותקם אביגיל
 ותרכב על החמור והמש נעתי
 ההלכת לתגרה ותלך ארני
 44 מלאכי דוד ותחי לו לאשה : ואת
 אהינעם לקח דוד מיועאל וההיו
 גם שתיהן לו לנשים : ושאל
 נתן את מיכל בתו אשת דוד למלטי
 בן ליש אשר מגלים :

כו 26

ויבאו הזמים אל שואל
 1 תנבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר
 בנבעת החבילה על פני הישיבן:
 2 ויקם שואל וירד אל סוכר וזף
 ואחו שלשרת אלפים איש בחזו
 3 ישראל לבקש את דוד במדבר וזף
 ויחן שואל בנבעת החבילה אשר
 4 על פני הישיבן על הרוד ודוד
 ישב בסוכר וירא כי בא שואל
 5 אהיו המדבר : וישלח דוד
 6 מגלים וירע כי בא שואל אל
 נתן : ויקם דוד ויבא אל
 7 המקום אשר תרת שם שואל וירא
 דוד את המקום אשר שכב שם
 שואל ואבניו בן ישר צבאו ושאל
 שכב במעגל והקם היום סביבחו :
 8 ויקח דוד ויאמר אל אחיסלך החתי
 9 ואל אבישי בן צרויה אחי ויאב
 יאמר מי ירד אחי אל שואל אל
 המקנה ויאמר אבישי אני ארד עשר
 10 ויבא דוד ואבישי אר הקס ליה
 והנה שואל שכב יושן במעגל והנתי
 11 מעוכה בארץ מראשחו ואבנר והקם
 שכב

הרכב הורר לארנו למשוה והורר
 לשלח יודי בו כי משיח יהוה הוא :
 8 וישען דוד את אנשיו ברכיבם ולא
 נחנם לקום א שאור ושאר לב
 9 מהערה וילך בדרך : ויקם דוד
 אחרי כן ויצא מן המערה ויקרא
 אחרי שאול לאמר ארני המלך ויבט
 שאול אחריו ויקד דוד מפני ארצה
 10 וישתחו : ויאמר דוד לשאול למר
 חשמע את דברי אדם לאמר הנה דוד
 11 טמקש רעהך : הנה היוםם הזה ראו
 עיניך ארץ אשר נתת והוה היום
 כירי במערה ואמר להרנגי הרמס
 עליך ואמר לא אשלח יודי בארנו כי
 12 טשיח יהוה הוא : ואבירארה גם
 ראה את כנף סעילך טודי כי בכרתי
 את כנף סעילך ולא הרגתיך דע
 וראה כי אני כירי רעה ופושע ולא
 13 חטאתי לך ואתה צדק את נפשי
 לקחתני : ישפט יהוה ביני וכינר
 ונתקני יהוה : מסך וירי לא תהרהר
 14 כן : כאשר יאמר משל הקרבני
 טרשעים וצא רשע וירי לא תהרהר
 15 כן : אחרי כי וצא מלך ישראל אחרי
 מי אתה רחם אחרי כלב טח אחרי
 16 טרעש אחר : והיה יהוה לדון ושפט
 ביני ובינך ויחא וירב ארץ רובי
 17 וישפטני מידך : והיו ככלות דוד
 לדבר את הדברים האלה א שאול
 ויאמר שאול הקדך זה בני דוד וישא
 18 לשאר קלו ויבך : ויאמר אל דוד
 צדיק אתה טמני כי אתה נמלתני
 19 הטובה ואני נמלתך הרעה : ואת
 הגדת היום את אשר עשית אתה
 טובה את אשר טרני יהוה בידך
 כ ולא הרגתי : וכי ימצא איש את
 איבו ושלחו בדרך טובה ויהוה
 ישלכך טובה החח היום הזה אשר
 21 עשית לי וערה הנה רדעתי כי מלך
 המלך וקמה בידך מטלכת ישראל
 22 וערה השבעה לי ביהוה אם הכרתי
 את רעני אחרי ואם חשפיר את שמי
 23 מבית אבי : וישען דוד לשאול וילך
 שאול אל ביתו ורוד ואנשיו עלו
 על המצודה :

כה 25

נרול מאד ולו צאן שלשת אלפים
 1 וארף עינים ויהי בנו ארץ צאנו
 בכרמל : ושם האיש נבל ושם אשחנן
 2 אבגיל והאשה טובת שכל ויפת האר
 והאיש קשה רוע מעללים והוא
 3 נבלו : וישמע דוד במדבר כי נול
 4 נבל את צאנו : וישלח דוד עשור
 5 נערים ויאמר דוד לנערים עלו
 כרמיה ובאתם א נבל ושאלתם לו
 6 בשמו שלולם : ואמרתם כה לחי
 ואהה שלום וכוונתך שלום וכל אשר
 7 לך שלום : וענה שמעיה כי נוי
 8 לך ענה הרעים אשר לך היו עמנו
 לא הכלבנום ולא נפקר להם מאומה
 9 כל ימי חומם בכרמל : ש א את
 נערך ויערו לך וימצאו הנערים
 10 חן בעיניך מי על יוסטוב בנו הנה
 נא ארץ אשר תמצא ידך לעבודך
 11 ולבנך לדוד : ויבאו נערי דוד
 12 וידברו א נבל ככל הדברים האלה
 בשם דוד וינחמו : וענן נבל ארץ
 13 עברו דוד ויאמר מי דוד ומי בני יש
 היום רבו עברים הסתפרצים איש
 14 מפני ארנו : ולקחתו את לחמו ואת
 15 ימיו ואת מבחתי אשר שבתיו לגו
 ונחתו לאנשים אשר לא ידעתי א
 16 מות המה : ויהפכו נערי דוד להרס
 17 וישבו ויבאו ויערו לו ככל הדברים
 האלה : ויאמר דוד לאנשיו חנרו
 18 איש את חרבו ויחגרו איש את חרבו
 ויחגרו גם דוד את חרבו ויעלו אתרו
 19 דוד כארבע מאות אישומאיהם ישבו
 על הכלים : ולאביגיל אשת נבל
 20 הגיד נער אחד מהנערים לאמר הנה
 שלח דוד מלאכים מהמזבז לברך
 21 את ארנו ועט בהם : והאנשים
 טבים לנו מאד ולא הכלמנו ולא
 22 פקדנו מאומה בדי ימי התהלכנו
 23 אהם בהיותנו בשרה : חומה הו
 עלינו גם לילך גם ויטם כר
 24 ימי היותנו עמם רעים הצאן : וענה
 25 רעי וראי מה תעשו כי כלרה הרעה
 א ארנו ועל כל ביתו והוא בן
 26 בליעל מדבר איו : והמחר אבוגיל
 27 ותקה מאתום לחם אשנים וכלו ויז
 והמש צאן עשורו וחמש סאים
 28 קלו ומאה צמקים ומאוס רביס
 וחשמל החמוס : והאמר לנעריה
 29 עברו לפני הני אחרים באר
 ולאיש נבל לא הגידה : והיה כ
 היא רבבת קר החמור וודרת
 30 בסר

א וימת שמואל ויקבצו כל ישראל
 ויספרו לו ויקברו בביתו בטרם
 ויקם דוד וירד אל טרבר פארן
 ב ואיש במעון ופועשתו בכרמל והאיש
 בסר

3. Mich. O. B. 7, 202. - v. 2, and. p. 198.
~~Off. Calicut~~ S. de Trib. Calicut
 Mapud Araby tribus et Chalchit
in Nomadum, quam memorat par.
Hulf., prolesim Ann. 1. 398. - Quam
tribum multos dehinc celibes in Araby epus.
que historiam ab W. de Dreda descriptam
fuisset, memorat Reich. ad. Extra Hulf.
l. 1. 191.
 6. 177 Dinti anoldi ad Prov. p. 86.

14. Memorab. 379.

15. Adm. Miscell. 5:43.

~~Adm. Miscell. 5:43~~

XXV

1. Memorab. 4, 199. not. Mus. Hist. 1, 29.

2. Mich. O. B. 4, 192.

24. Mus. Brit. B. 2: 131 1/2.25. Mus. O. B. 55, 129.13. Mus. O. B. 7, 201.1. gg. Ham. Lib. IV. p. 109.15. Mus. O. B. 7, 202.3. Mus. O. B. 7, 202.

כ"ג

דוד בחרישה ויהונתן הלך לביהו:
 ויעלו זפים א שאול הנבער:
 לאמר הלא דוד מסתתר עמנו
 במצרות בחרישה בגבעת הזבייה
 אשר מימין הישימון : וענה לכל כ
 אוח נפשך המלך לדרת דוד וילע
 המנעו ביד המלך : ויאמר שאול
 ברכים אהם ליהוה כי חמלתם
 עלי : לבו נא הכניעו דעו וראו
 את מקומו אשר הוציא רגלו מי
 ראהו עם כי אסר אלי קים יערים
 הוא : וראו דעו סכל המחבאים
 אשר יתהבא עם ושבתם אי אף
 נכון והלכתי אחכם והיה אם יענו
 בארץ והמשיחו אתו בכף ימי
 יהודיה : ויסופו וילכו זימרה
 לפני שאול דוד ואנשיו במרבר
 מעון בערבה א יסין הישימון : וילך כה
 שאלו ואנשיו לבקש ויגדו לדוד
 זורה המלך וישב במרבר מעון
 וישמע שאלו וירדו אחרי דוד מרבר
 מעון : וילך שאלו מצד החר מזה
 דוד ואנשיו מצד החר מורה והיה
 דוד נחפו ללכת טפני שאלו ושאלו
 ואנשיו עמרים אל דוד ואל אנשיו
 להפשים : ומלאך בא א שאול
 לאמר סחרה ולכר כי משמו
 פלשתים על הארץ : וישב שאול
 מרדף אחרי דוד וילך להראת
 פלשתים על כן קראו למקום ההוא
 סלע המלקות :

כ"ד

ויעל דוד משם וישב במצורת א
 עין נרי : והיה כאשר שב שאול
 מארריו פלשתים ויגדו לו לאמר הנה
 דוד במרבר עין נרי : ויקח שאול
 שלשת אלפים איש בחור מכל ישראל
 וילך לבקש את דוד ואנשיו על פני
 צורי היעלים : ויבא א נדרות
 הצאן על הדרך וישם מערה ויבא
 שאלו לחסר את רגלו וידוד ואנשיו
 בירבתי המערה ישכום : ויאמרו
 אנשי דוד אליו הנה היום אשר אמר
 יהוה אליך הנה אנכי נתן את איביך
 בידך ועשית לו כאשר יסב בעיניך
 ויקם דוד ויכרת את כנף המעון
 אשר לשאלו בלס : והיה אחרי כן
 ויך לב דוד אצלו על אשר כרת את
 כנף אשר לשאלו : ויאמר לאנשיו
 הגילה לי מיתוה אם אעשה את
 הדבר

א ויגדו לדוד לאמר הנה פלשתים
 נלחמים בקעילה ודמה שפים אתו
 הנרמות : וישאל דוד ביהוה לאמר
 האלך והכתי בפלשתים האלך
 ויאמר יהוה אל דוד לך והכית
 בפלשתים והושעת את קעילה:
 ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנהנו
 פה ביהודה וראו ואלו כי נלך קעילה
 אל מערות פלשתים : ויוסף עוז
 דוד לשאלו ביהוה ויענהו יהוה
 ויאמר קום רד קעילה כי אני נתן את
 ה פלשתים בידך : וילך דוד ואנשו
 קעילה וילחם בפלשתים ויהנה את
 מקניהם ויך בהם סנה גדולה וישע
 6 דוד את ישבי קעילה : והיה בנר
 אביתו בן אחימלך א דוד קעילה
 7 אפר יר ביו : ויגד לשאול כי
 בא דוד קעילה ויאמר שאול נכר
 אתו אלהים בידו כי נסגר לבוא
 8 בעור דלתוס וברית : וישמע שאול
 את כל הקסם ולחמה לדרת קעילה
 ע לצור אל דוד ואל אנשיו : וידע דוד
 כי עליו שאלו סחריש הרעה ויאמר
 א אביתר הבתן הגישה האפר :
 ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל שמע
 שמע עבדך כי מבקש שאלו לבוא א
 קעילה לשהרן לעיר בעכברי :
 II היסגנו בעלי קעילה בידו היד
 שאלו כאשר שמע עבדך יהוה אלהי
 ישראל הגד נא לעבדך ויאמר
 12 יהוה ירד : ויאמר דוד היסגרו
 בעלי קעילה אתו ואת אנשי ביד
 13 שאלו ויאמר יהוה יסגרו : וקם
 דוד ואנשיו כשש מאות איש ויצאו
 מקעילה ויהלכו כאשר יהלכו
 ולישאול הגד כי נמלט דוד מקעילה
 14 ויהרג לצאת : וישב דוד
 במרבר במערות וישב בהר במרבר
 זוף ויבקשהו שאלו כל הימים ולא
 15 נצא שאלו לבקש את נפשו ודוד
 16 במרבר זוף בחרישה : וילם
 ויהונתן בן שאול וילך אל דוד
 הרשה ויחוק את ידו באלהים :
 17 ויאמר אל א תירא כי לא תמצא
 יד שאול אבני ואחזה המלך עני
 וישראל ואנבי אהיה לך לספחה
 18 וגם שאלו אבני דעו בן : ויכרתו
 שניהם ברית לפני יהוה וישב

המים המוסרים מלפני יהודה
 1 לשום להם הם ביום הלקחו: ושם
 איש מעברי שאול: ביום ההוא
 נעצר לפני יהודה ושמו דאג האדמי
 9 אביר הרעים אשר לשאול: ויאמר
 דוד לאחיסלך ואין יש פה החת ודך
 חתה או חרב כי גם חרבי גם כלי
 לא לקח: בידו כיהיה חרב המלך
 10 נחוח: ויאמר הנחן חרב גלית
 הפלשתני אשר חבית בעמק הארץ
 הנה הוא ולטה בשמלהאדמי האפור
 אסאתה הקהלך קח כי אין אחרית
 וזלחה בורה: ויאמר דוד אין
 11 כמות תננה לי: ויקם דוד
 ויברח ביום ההוא מפני שאול
 12 ויבא אל אביש מלך גר: ויאמר
 עבדי אביש אליו הלא ודך דוד
 מלך הארץ הלא לור יענו
 במחלות לאמר הנה שאול כאלפו
 13 ודודו ברבתי: וישם דוד את
 הרברים האלה בלבו וירא מאד
 14 מפני אביש מלך גר: וישנו את
 טעמו בעיניהם ויתהלל ביום ויתו
 על דלתות השער ויודו רירי אד
 15 וקט: ויאמר אביש אך עבדיו
 הנה תראו איש משתגע למה הביאו
 16 אהו אלי: הסי טשגעים אני כי
 הבאתם את זה להשתגע עלי הורה
 יבוא אל ביחי:

כב 22

א וילך דוד משם וימלט אל מערת
 ערלס וישמעון אחיו וכל בית אביו
 2 וירחו אליו ששר: ויתקבצו אליו
 כל איש מצוק וכל איש אשר לו נשא
 וכל איש מר נפש ויהי עליהם לשר
 3 ויהיו עמו כארבע מאות איש: וילך
 דוד משם מצפה מואב ויאמר אך
 מלך מואב יבא: נא אבי ואמי אהבם
 עד אשר אדע מה יעשה לי אלהים:
 4 וינחם את פני מלך מואב וישבו
 עמו כל ימי היות דוד במצודה:
 ה ויאמר גר הנביא אל דוד לא תשב
 במצודה: לך ובאת לך ארץ יהודה
 6 וילך דוד ויבא יער חרית: וישמע
 שאול כי נודע דוד ואנשים אשר
 אהו ושאלו יושב בגבעה חרת
 האשל ברמה ותניחו בידו וכל
 7 עבדיו נצבים עליו: ויאמר שאול
 לעבדיו הנצבים עליו שמעו נא בני
 ימיניגם לכלכם יתן בן ישי שורה

וכרמים לכלכם ישים שרי אלפים
 8 ושרי מאות: כי קשרתם כלכם
 עליו ואין גלדה ארץ אונן ככרת
 בני עם בן ישי ואין חלה מכם
 עליו וגלדה את אונן כי הקים בני
 את עבדי עליו לארב ביום החר:
 9 ויען דאג האדמי והוא נצב על
 עבדיו שאול: ויאמר ראיתי ארץ בן
 ישי בא גבה אל אחיסלך בן אחטוב:
 10 וישאל לו ביהודה וצירח נתן לו
 ואת חרב גלית הפלשתני נתן לו:
 11 וישלח המלך לקרא את אחיסלך
 בן אחטוב הסתן ואת כל בית אביו
 12 והנהגים אשר נבכו ויבאו כלם אל
 המלך: ויאמר שאול שמעו
 נא בן אחטוב ויאמר הגנו אדמי:
 13 ויאמר אליו שאול למה קשרתם עלי
 אהה ובני ישי כחתך לו להם וחרב
 14 ושאלו באלהים לקום אלי לארב
 כיום החר: ויען אחיסלך
 את המלך ויאמר ופי בכל עבדך
 כדור נאמן וחתן המלך ושר אר
 15 משמעתך ונכבר בני חך: היום
 החיתי לשאלו באלהים הלילה
 16 לי אל ייש המלך בעבדו ובר כל
 כוח אבי כי לא ידע עבדך בכל זאת
 דבר קטן או גדול: ויאמר המלך
 17 מות הסות אחיסלך אתה וכל בית
 אבך: ויאמר המלך לרעים
 הנצבים עליו סבו והסיתו כהני
 יהודה כי גם ידם עם דוד וכי ידעו
 כי ברח הוא ולא גלו ארץ אונן
 18 ולא אבו עבדיו המלך לשלח את ידם
 לפני כהני יהודה: ויאמר המלך
 19 רויג האדמי ופגע הוא בכהנים ויסב
 כיום ההוא שמונים וחמשה איש
 נשא אפור בר: וארץ נב עיר
 20 הנהגים הבה לפי חרב מאיש ועד
 אשה מעולל: ועד ויגן ישור ותמור
 21 ושה לפי חרב: וימלט בן אחר
 לאחיסלך בן אחטוב ושמו אביתר
 22 ויברח אחרי דוד: ויגד אביתר
 לדוד כי הני שאול את כהני יהודה:
 23 ויאמר דוד לאביתר ויעתו ביום
 ההוא כי שם רויג האדמי כיהנר
 ויגד לשאלו אנני סכתי עכר נפש
 בית אבך: שבת אתו אל תירא
 כי אשר יבקש ארץ נפשי יבקש את
 נפשי כי משערת אתה
 עמי:

8. Mich. O. B. 7, 198. - memoral. 3, 78. Lafemed.
Ch. 10, 214 ff.

11. 6. Nov. Thes. dif. v. T. p. 616 ff.

* Capell. in v. T. p. 438.
14. Sault. ad Helicon. p. 200. & Lich. Bibl. VII. 4, 688.
Illustrationis causa conf. voyager de Volney II. p. 197. not.
DT. 2 coram i. p. h. Sault. ad p. 20. 23. - Abram.
Pho. v. T. p. 549. -

XXII.

8. Mich. O. B. 7, 200.

5. Mich. O. B. 7, 199.

6. Mich. O. B. 7, 200.

16. Mich. O. B. v. 2, and. p. 197.

37. Mich. O. B. v. 2, and. p. 198.

40. Mich. O. B. v. 2, and. p. 198.

ויהוה ליהנותן וכה וסיף כי ויטב
 אל אבי את הרעה עליך וגליתו ארץ
 אנדר ושלחתך והלכת לשלום והיה
 14 ויהוה עמן כאשר היה עם אבי : ולא
 אם עורני חי ולא העשית עממי חסד
 טו יהוה ולא אמות : ולא תברית את
 חסדך מעם ביתי עד עולם ולא
 בהכרת יהוה את איבי דוד איש מעל
 16 פני האדמה : ויכרת יהוה את
 בית דוד ובקש יהוה מיד איבי דוד :
 17 ויוסף יהונתן להשביע את דוד
 באהבתו אחו כי אהבת נפשו אהבו :
 18 ויאמר לו יהונתן סחר חרש ונפקדת
 19 כי יפקר מושבר : ושלשתי חרד
 סחר ובאת אל המוקם אשר נסחרת
 שם ביום השקשה וישבת אצל האבן
 2 האבן : ואני שלשתי החצים צדה
 21 אורה לשלח לי למשטר : והגבר
 אשלה את הנער לך טא את החצים
 אם אמר אשר לנער הגבר החצים
 סמך והגבר קחטו ובאה כי שלום
 22 לך ואין דבר חי יהורי : ואם כה
 אמר לעלם הנת החצים סמך והלאה
 23 לך כי שלחך יהורי : והגבר אשר
 דברנו אני ואורה הגבר יהוה בני
 24 ובינך עד עולם : ויסתר דוד
 בשרת ויהי חרש וישב המלך ער
 כה הלחם לאכיל : וישב המלך על
 מושבו כפעם בפעם אל מושב הקיר
 ויקם יהונתן וישב אבני מצד שאול
 26 ויפקד מקום דוד : ולא דבר שאול
 מאומה ביום ההוא כי אסף מקרה
 הוא בלתי טהור הוא כי לא טהור :
 27 ויהי מסחרת חרש השני ויפקד
 מקום דוד ויאמר שאול אל יהונתן
 בנו מדוע לא בא בן וישג גם המור
 28 גם היום אל הלחם : ויען יהונתן
 את שאול נשאל נשאל דוד מעמדי
 29 עד בית לחם : ויאמר שלחני נא
 כי ובה משפחה לנו בעיר והוא צוה
 לי אחי ועתה אם מצאתי חן בעיניך
 אמלטה נא ואי אה אק אחי על כן
 לא בא אל שלחן המלך :
 ל ויתר אף שאול ביהונתן ויאמר לו
 בן נעורת המרות הלוא ידעתי
 כי בחר אהה לבן ישי לבשתך
 31 ולבשת ערות אמן : כי בר
 חיסום אשר בן ישי חי ער
 הארמה לא המן אתה וגמלמך
 ועתה שלח וקח אחו אלי כי בן מות
 32 הוא : ויען יהונתן את שאול אביו

ויהוה ליהנותן וכה וסיף כי ויטב
 אל אבי את הרעה עליך וגליתו ארץ
 אנדר ושלחתך והלכת לשלום והיה
 14 ויהוה עמן כאשר היה עם אבי : ולא
 אם עורני חי ולא העשית עממי חסד
 טו יהוה ולא אמות : ולא תברית את
 חסדך מעם ביתי עד עולם ולא
 בהכרת יהוה את איבי דוד איש מעל
 16 פני האדמה : ויכרת יהוה את
 בית דוד ובקש יהוה מיד איבי דוד :
 17 ויוסף יהונתן להשביע את דוד
 באהבתו אחו כי אהבת נפשו אהבו :
 18 ויאמר לו יהונתן סחר חרש ונפקדת
 19 כי יפקר מושבר : ושלשתי חרד
 סחר ובאת אל המוקם אשר נסחרת
 שם ביום השקשה וישבת אצל האבן
 2 האבן : ואני שלשתי החצים צדה
 21 אורה לשלח לי למשטר : והגבר
 אשלה את הנער לך טא את החצים
 אם אמר אשר לנער הגבר החצים
 סמך והגבר קחטו ובאה כי שלום
 22 לך ואין דבר חי יהורי : ואם כה
 אמר לעלם הנת החצים סמך והלאה
 23 לך כי שלחך יהורי : והגבר אשר
 דברנו אני ואורה הגבר יהוה בני
 24 ובינך עד עולם : ויסתר דוד
 בשרת ויהי חרש וישב המלך ער
 כה הלחם לאכיל : וישב המלך על
 מושבו כפעם בפעם אל מושב הקיר
 ויקם יהונתן וישב אבני מצד שאול
 26 ויפקד מקום דוד : ולא דבר שאול
 מאומה ביום ההוא כי אסף מקרה
 הוא בלתי טהור הוא כי לא טהור :
 27 ויהי מסחרת חרש השני ויפקד
 מקום דוד ויאמר שאול אל יהונתן
 בנו מדוע לא בא בן וישג גם המור
 28 גם היום אל הלחם : ויען יהונתן
 את שאול נשאל נשאל דוד מעמדי
 29 עד בית לחם : ויאמר שלחני נא
 כי ובה משפחה לנו בעיר והוא צוה
 לי אחי ועתה אם מצאתי חן בעיניך
 אמלטה נא ואי אה אק אחי על כן
 לא בא אל שלחן המלך :
 ל ויתר אף שאול ביהונתן ויאמר לו
 בן נעורת המרות הלוא ידעתי
 כי בחר אהה לבן ישי לבשתך
 31 ולבשת ערות אמן : כי בר
 חיסום אשר בן ישי חי ער
 הארמה לא המן אתה וגמלמך
 ועתה שלח וקח אחו אלי כי בן מות
 32 הוא : ויען יהונתן את שאול אביו

כא 21

ויקם וילך ויהונתן בא העיר :
 2 ויבא דוד וברך אף אחימלך הכהן
 ויחזר אחימלך לקראת דוד ויאמר
 לו סרוע אהה לברך ואיש אין
 3 ארך : ויאמר דוד לאחוימלך
 הכהן המלך צונו דבר ויאמר אלי
 איש אל ידע מאומה את הרבר אשר
 אנכי שלחך ואשר צויתך ואת
 הנערים וידעתי אף מקום פלגי
 4 אלמני : ועתה מה יש תחת ידך
 חמשה לחם חנה ברי או הנמצא :
 5 ויען הכהן את דוד ויאמר אין לחם
 חל אל החידי כי אם לחם דוד
 יש אם נשמיו הנערים אך מאשה :
 6 ויען דוד את הכהן ויאמר לו כי
 אם אישה עשרה לנו חמשה שלשים
 בצאתי ויהיו כלי הנערים קדש
 והוא רך חל ואף כי חיווב יקדש
 7 בכלי : ויתן לו הכהן קדש
 כי לא היה שם לחם כי אם לחם
 המניס

ויקם וילך ויהונתן בא העיר :
 2 ויבא דוד וברך אף אחימלך הכהן
 ויחזר אחימלך לקראת דוד ויאמר
 לו סרוע אהה לברך ואיש אין
 3 ארך : ויאמר דוד לאחוימלך
 הכהן המלך צונו דבר ויאמר אלי
 איש אל ידע מאומה את הרבר אשר
 אנכי שלחך ואשר צויתך ואת
 הנערים וידעתי אף מקום פלגי
 4 אלמני : ועתה מה יש תחת ידך
 חמשה לחם חנה ברי או הנמצא :
 5 ויען הכהן את דוד ויאמר אין לחם
 חל אל החידי כי אם לחם דוד
 יש אם נשמיו הנערים אך מאשה :
 6 ויען דוד את הכהן ויאמר לו כי
 אם אישה עשרה לנו חמשה שלשים
 בצאתי ויהיו כלי הנערים קדש
 והוא רך חל ואף כי חיווב יקדש
 7 בכלי : ויתן לו הכהן קדש
 כי לא היה שם לחם כי אם לחם
 המניס

4 ויזכר יהונתן ברוד טוב א שאול
 אביו ויאמר אי א היטא המלך
 בעבדו ברוד כי לוא השא לך וכי
 ה מקישו טוב לך מאר: וישם את נפשו
 בכפו ויד את הפלשתו ויעש יהורח
 תשועה גדולה לכל ישראל ראור
 ותשמח ולמה החטא ברם נקי להמית
 אר דוד חנם: וישמע שאול
 בקול יהונתן וישבע שאול הי
 7 יהורח אם וישרת: ויקרא יהונתן
 לדוד ויני לו יהונתן את כל הדברים
 האלה ויבא יהונתן את דוד א שאול
 והיה לפניו כאתמול שלשום:
 8 והוסף המלחמה להיור ויצא
 דוד וילחם בפלשתים ויד בהם כמה
 9 ויהיה רעה אל שאול מפניו: והיה רוח
 יהוה רעה אל שאול והוא בביתו
 וישב ותנינו ביד דוד ונגנן ביה:
 10 ויבקש שאול להכות בחנית ברוד
 ובקיר ויפטר קמני שאול ויד אר
 ההגיה בקיר ודוד גם וימלט בלילה
 11 הוא: וישלח שאול מלאכים א
 בית דוד לשמו ולתמיתו בבקר
 ותנו לדוד מיכל אשתו לאמר אם
 אינך סבלת את נפשך תלילה מהר
 12 אתה סמת: ותדד מיכל אר דוד
 בעד המלון וילך ויברח וימלט:
 13 ותחמק מיכל את התרפים והשם א
 המטה ואר כביר העזים שמו
 14 מראשתיו והתם בכני: וישלח שאול
 מלאכים לקחת את דוד והאמר חלה
 15 הוא: וישלח שאול את המלאכים
 לראור אר דוד לאמר העלו אתו
 16 במטה אלי להמיתו: ויבאו
 המלאכים והנה התרפים א המטה
 17 ובביר העזים מראשתיו: ויאמר
 שאול א מיכל למה ככה רמיתני
 והשלתי אר אביו ומלט והאמר
 18 מיכל א שאול הוא אמר אלי שלחני
 ויור כרח וימלט:
 19 ויבא א שמואל הרמתי ויני לו
 אהב א אשר עשה לו שאול וילך
 הוא ושמואל וישבו בנות:
 20 ויגד לשאול לאמר הנה דוד בנות
 כ ברמה: וישלח שאול מלאכים
 לקחת את דוד וירא אר להגת
 הגביאים נבאים ושלמו עמר נבג
 עליהם והיה על מלאכי שאול רוח
 21 אלהים ויתנבאו גם המר: ויגדו
 לשאול וישלח מלאכים אחרים
 ויתנבאו גם המר וקם שאול

ויהי לפניו כאתמול שלשום:
 והוסף המלחמה להיור ויצא
 דוד וילחם בפלשתים ויד בהם כמה
 והיה רעה אל שאול מפניו: והיה רוח
 יהוה רעה אל שאול והוא בביתו
 וישב ותנינו ביד דוד ונגנן ביה:
 ויבקש שאול להכות בחנית ברוד
 ובקיר ויפטר קמני שאול ויד אר
 ההגיה בקיר ודוד גם וימלט בלילה
 הוא: וישלח שאול מלאכים א
 בית דוד לשמו ולתמיתו בבקר
 ותנו לדוד מיכל אשתו לאמר אם
 אינך סבלת את נפשך תלילה מהר
 אתה סמת: ותדד מיכל אר דוד
 בעד המלון וילך ויברח וימלט:
 ותחמק מיכל את התרפים והשם א
 המטה ואר כביר העזים שמו
 מראשתיו והתם בכני: וישלח שאול
 מלאכים לקחת את דוד והאמר חלה
 הוא: וישלח שאול את המלאכים
 לראור אר דוד לאמר העלו אתו
 במטה אלי להמיתו: ויבאו
 המלאכים והנה התרפים א המטה
 ובביר העזים מראשתיו: ויאמר
 שאול א מיכל למה ככה רמיתני
 והשלתי אר אביו ומלט והאמר
 מיכל א שאול הוא אמר אלי שלחני
 ויור כרח וימלט:
 ויבא א שמואל הרמתי ויני לו
 אהב א אשר עשה לו שאול וילך
 הוא ושמואל וישבו בנות:
 ויגד לשאול לאמר הנה דוד בנות
 כ ברמה: וישלח שאול מלאכים
 לקחת את דוד וירא אר להגת
 הגביאים נבאים ושלמו עמר נבג
 עליהם והיה על מלאכי שאול רוח
 אלהים ויתנבאו גם המר: ויגדו
 לשאול וישלח מלאכים אחרים
 ויתנבאו גם המר וקם שאול

כ 20

ויברח דוד מניה ברמה ויבא
 ויאמר לפני יהונתן מה עשית סר
 עוני ומה השאתי לפני אביר כי
 סבקש את נפשי: ויאמר לו תלילה
 לא חמרת הנרה לו עשר: אביר
 גדול או דבר קטן ולא וגלה אר
 אזני ומדוע יסחר אבי ממני אר
 הדבר הזה אין אזר: וישבע עוד
 דוד ויאמר ידע ידע אביר כי מצאתי
 הן בעיניך ויאמר א ידע זאת יהונתן
 פן יענב ואולם הי יהוה וחי נפשי
 כי כפשע בני ובון המרת: ויאמר
 יהונתן אל דוד מה האמר נפשי
 ואעשה לך: ויאמר דוד אל יהונתן
 הנה חרש מחר ואנכי ישב אשב עם
 המלך לאכול ושלחתני ונסחרתי
 בשרה עד הערב השלשית: אם פקר
 יפקדני אביר ואמרת נשאל נשא
 ממני דוד לרוץ בית להם עיור כי
 נבח הימים שם לכל המשפחה:
 אם כר ויאמר טוב שלום לעבדך
 ואם תרד יחרר לו רע כי כלתה
 הרעה ממני: ועשית המר עלי
 עבדך כי נכמת יהורח הבאר את
 עבדך עמך ואם יש כי עון המותני
 אצה ועד אביר למה זה תביאני:
 ויאמר יהונתן תלילה לך כי אם ידע
 ארע כי כלתה הרעה מעאמי לבוא
 עליך ולא אתר אני לך: ויאמר
 דוד אל יהונתן מי יגיד לי או סר
 יענך אביר קשר: ויאמר יהונתן
 א דוד לכה וצא השדה וצא
 שניהם השדה: ויאמר יהונתן
 א דוד יהורח אלהי ישראל כי
 אחרק אר אבי כעני מחר השלשית
 הגדה טוב א דוד ולא או אשלח
 יד וגליתי את אונך: כה יעשה

23, 24. Leok. Bibl. X. 6, 1099.

XX.

2. Curvill. Dig. p. 507.

13. 727 G. ant. VI. 11, 4 locut 727
jeant. Entre de lae detroms fanking lit,
vid. mich. B. D. 57 ^{192. 117.} Hamelv.
Byb. red. 6, 379.

18. Med. D. B. 7, 196.

20. 144. Nem. Cas. V. p. 303. Hamelv. Byb. red. 6, 381.

20. And. o. B. 7, 197.

84. Hamelw. Byb. vud. 6,372.

85-88. Heinze de füt. l. p. 182.

89. Hien. Cas. IV. p. 127. Milt. Gym. IV. 367.

v. 17-19 & 21. de iust in Cod. Vat. Septim.
ut & in Jod. Ant. VI. 30, 3. nec ibi Gracos
ut in fract. Hebra Cod. fannus
E. Mich. B. D. 77 p. 192. - Hamelw. Byb.
Vat. 6,375. ff. Heinze de füt. l. p. 182.
10. in Syll. Dig. II. 904.

XVIII.

1-5. Hamelw. Byb. vud. 6,373. ff. Heinze
de füt. l. p. 182.

29. Milt. O. B. 7, 193. -
Abelaria von ~~Walden~~ 2 V. T.

9-11. Heinze de füt. l. p. 182.

11-32. Hamelw. Byb. vud. 6,370.

27. Milt. O. B. 7, 193.

ירושלם ואת כליו שם באהלו :
 17 והטראה שאול את דוד וצא לקראת
 המלשתי אמר אל אבנר שר הצבא
 כן מי וזה הנער אבנר ויאמר אבנר
 18 חי נפשי המלך אסירעתי : ויאמר
 המלך שאר אחר כן מי וזה
 19 העלם : וכשוב דוד מהכות ארץ
 המלשתי ויקח אחר אבנר ויבאחו
 לפני שאול וראש המלשתי בידו :
 20 ויאמר אליו שאול כן מי ארזה הנער
 ויאמר דוד בן עבדך ישי בירת
 הלהמי :

יח 18

18 והיו ככלתו לדבר אל שאול ונפש
 יהונתן נתשרר כנפש דוד ויאחזו
 2 יהונתן כנפשו : ויכתהו שאר
 כיוס ההוא ולא נתנו לשוב בירת
 3 אביו : ויכתו יהונתן ודוד ביות
 4 באהבתו אחר כנפשו : ונחפשו
 יהונתן את המעול אשר עליו ויהנתו
 לדוד ומריו ועד חרבו ועד קשתו
 ה ועד חנרו : ויצא דוד בכל אשר
 ישלחנו שאול וישביו וישמחו שאול
 על אנשי המלחמה ויישב בעניני כל
 6 העם וגם בעניני עבדי שאול : והיו
 בבואם בשוב דוד מהכות ארץ
 המלשתי ויצאנה הנשים סמך ערי
 ישראל לשור והמחלות לקראת
 שאול המלך בתפוס כשחמור
 7 ובשלשים : והזניגה הנשים
 המשחורות והאמרן הנה שאול
 8 באלמו ודוד ברבבתיו : ויחר
 לשאול מאד וירע בעיניו הרבה הנה
 ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי נתנו
 האלפים ועוד לו אך המלוכה :
 9 והיו שאול עון את דוד מהיום ההוא
 והלאה : והיו כמחרת ותצלח
 רוח אלהים רעה אל שאול ויהנבא
 בתוך הבית ודוד מנגן בידו כיום
 10 ביום והזניגו כיד שאול : וישל
 שאול את החנית ויאמר אכה בידו
 ובקור ויסק דוד מפניו עקמים :
 12 וירא שאול מלפני דוד כי היה יהוה
 13 עמו ומעם שאול סר : ויסר
 שאול מעמו וישחרו לו שר אלף
 14 ויצא ויבא לפני הקם : והיו דוד
 לכר רדכו משכיל ויהודה עמו :
 15 וירא שאול אשר הוא משכיל מאד
 16 וייר מפניו : וכל ישראל ויהודה
 אהב את דוד כי הוא וצא ויבא
 17 לפניו : ויאמר שאול אל דוד

19 וידבר שאול אל יונתן בנו ואל
 כל עבדיו להמית את דוד ויהונתן
 בן שאול הפך ביד סוד : ויגד
 2 יהונתן לדוד לאמר מבקש שאול
 אבי להמיתך ועתה הישר נא כמקור
 וישבת בסתר ונחבאת : ואני
 3 אצא ויערתי לך אבי בשרה אשר
 אחר שם ואני אדבר כך אל
 אבי ודאיתו מה ונתת ליך :
 וידבר

21 המערכה והרעו במלחמה: ותעדר ישראל ופלשתים מערכה לקראת
 22 מערכה: וישש רוד את הכלים מעליו על יד שומך הכלים וירץ המערכה ויבא וישש לאחיו לשלום:
 23 והוא טרבר עם והנה איש הנבים עולר, נלית הפלשתי שמו מנת ממערה פלשתים ויבר כרורים
 24 האלה וישמע דוד: וכל איש ישראל בראותם את האיש ויגפו מפניו
 25 בה ויראו מאד: ויאמר איש ישראל הראיתם האיש העולה הזה כי לחרף את ישראל עלה והיה האיש איש יכנו יעשרנו המלך עשר גדול וארץ כרו יתן לו וארץ בית אביו יעשר
 26 חמשי בישראל: ויאמר דוד אל האנשים הממרים עמו לאמר מר יעשה לאיש אשר יבא את הפלשתי הרו וחסר הרפת: קעל ישראל כי מי הפלשתי הערל הזה כי חרף מערכות אלהים חיים: ויאמר לו העם כדבר הזה לאמר כה יעשה
 28 לאיש אשר יכנו: וישמע אליאב אחיו הגייל: כירכו אל האנשים ויחר אף אליאב ברוד ויאמר למה זה רדת ועל מי נשמת קעל הצאן ההנה כמדבר אני ידעתי ארץ דגדג וארץ רע לבבך כי למען ראור
 29 המלחמה ירדת: ויאמר דוד מה עשיתי עתה הלוא דבר הוא: ויסב מאצלו אל סוף אחר ויאמר כדבר הזה וישבתו העם דבר כדבר
 31 הראשון: וישמעו הרבים אשר דבר הר ויגידו לפני שאול ויכתהו:
 32 ויאמר דוד אל שאול אל יפול לב אדם עליו ענבך ילך ונלחם עם
 33 הפלשתי הזה: ויאמר שאול אל דוד לא תוכל ללכת אל הפלשתי הזה להלחם עמו כי נער אתה והוא
 34 איש מלחמה מעריו: ויאמר דוד אל שאול רעה היה ענבך לאביו כצאן ובא הארץ ואת הרוב ונשא זה מהערד: ויצאתו אחיו ותכתו והצליח מפיו ויקם עליו והחזקתו
 36 בוקנו ותכתו ותמיתו: גם את הארץ גם הרוב הכרו ענבך ותורה הפלשתי הערל הזה כאחר מטהם כי
 37 חרף מערכה אלהים חיים: ויאמר דוד יהורה אשר הצלנו מיד הארץ נסיר הרב הוא יצילנו מיד הפלשתי הזה ויאמר שאול אל דוד לך

ויהיה יהיה עמך: וילבש שאול את רוד מקינו ונתן קובע נחשת על ראשו וילבש אתו שריון: ויחרר דוד את חרבו מעל למיזיו ויא ללכת כי לא נסה ויאמר דוד אל שאול לא אוכל ללכת באלרף כי לא נסיתי ויסרם רוד מעליו: ויקח סקלו כידו ויבחר לו חמישה חלקי אבנים מן הנחל וישם אתם בכלי הרעים אשר לו ובליקוט וקלעו כידו ויש אל הפלשתי: וילך הפלשתי הלק וקרב אל דוד והאיש נשא הצנר לפניו: ויבט הפלשתי ויראה את דוד ויבזוזו כי היה נער ואימני עם יפה מראה: ויאמר הפלשתי אל דוד המלך אנכי כי אחרת בא אל כמלכות ויקלל הפלשתי את דוד כאלהיו: ויאמר הפלשתי אל דוד רכה אלי ותננה ארץ בשרך לעוף השמים ולבהמת השדה: ויאמר דוד את הפלשתי אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון ואנכי בא אלך בשם יהוה צבאות אלהי מערכות ישראל אשר הרפת: היום הזה יסתר יהורה בידו ותכתו והסתיו ארץ ראשך מעליו ונתחו פני סהנה פלשתים חיים הזה לעוף השמים ולחית הארץ וירעו כל הארץ בניש אלהים לישראל: וירעו כל הקהל הזה כי לא בחרב ובחנית יהושוע יהורה כי ליהוה המלחמה ונתן אתכם כידו: והיה כי קם הפלשתי וילך ויקרב לקראת דוד וימרו דוד וירץ המערכה לקראת הפלשתי: וישלה דוד את ידו אל הכלי ויקח משם אבן ויקלע ויד את הפלשתי ארץ מצחו ותטבע האבן מצחו ויפל על פניו ארצה: ויחוק דוד מן הפלשתי בקעו ובאבן ויד את הפלשתי וימתו וחרב אינו בידו דוד: וירץ דוד ויעמר ל הפלשתי ויקח את חרבו ושלפוחי מעקרה וימתתו ויחרת בה את ראשו ויראו הפלשתים כי מר כבודם ויגפו: ויקמו אנשי ישראל ויהורה וירעו וירדפו את הפלשתים עד כנאן נא וער שערו עקרו ויפלו הללי פלשתים ברוד שערים ועד גת ועד עקרון: וישבו בני ישראל מידק 33 אחרי פלשתים וישבו אר מתניהם: ויקח דוד את ראש הפלשתי ויבא 34 ירושלם.

23. מצד ערה. Syll. Dig. I. p. 522. 49.

41. Rich. Paul. II. p. 529. Hariga de Rich. I. p. 482.

50. Hamelt. Byb. ind. 6, 371. Hariga de Rich. I. p. 482.

34. Syll. Dig. II. 914. - ומה חזוב Mid. S. B. 12,
ant. p. 197.

35. Mid. S. B. 7, 189.

52. Rich. Paul. II. 1164. Rich. Paul. II. 1164.

54. Jul. ant. II. 9, 5. optig legit (מיד Syll. Dig. II. 914.)
ויבאו בהלו ואת כליו שם בירושוט

191.

^{cap. 17.}
Adoptus plerumque loca de quoq. genuitate
ap. Smuller & Sulpicio, in suo Pos. habuit
Mich. 3. O. t. 7. pag. 390. - De iisdem vid. Munt.
Geogr. des m. et. v. l. no. p. 744.

4-7. Hameltr. Byb. v. 2. 3, 88. ^{de monasterio Dav. d. fol.}
4. Mich. O. B. 5, 250. ^{31. in Brit. 11. 1005 fol.} Kennic. Dig. gen. p. 61. coll.
Mich. O. B. 20, 40.

8. Grind. O. B. 12, ant. p. 136.

15. parad. de consilio Samuelis opinio, mensurab.
VII. 192. 2772 a. Hameltr. Byb. v. 2. III. 334.

12-31. Kennic. Dig. gen. 20, 30 ff. coll. Mich.
O. B. 20, 30 ff. Kennic. de Brit. l. p. 482.
~~respond. de plura Samuelis opinio, mensurab. 11. 192.~~
~~sec. ad. 11. 192.~~

16.
V. H. d. Pluh. ad Plalm II. 2.

20. Nov. Trin. Dig. v. T. p. 611 ff.

21. Hameltr. Byb. v. 2. 6, 368.

6 ויהי בכאם וירא את אליאב ויאמר
7 אך נגר יהוה כשיחו : ויאמר
יהוה אל שמואל אל הכסת אל מראהו
ואל נבה קוסחו כי מאסוהו כי לא
8 אשר יראה האדם כי האדם וירא
9 לעיניו ויהוה וראה ללבו : ויקרא
ישו אר אביניב ועקברו לפני
שמואל ויאמר גם בזה לא בחר יהוה:
10 ויעברו ישי שמה ויאמר גם בזה לא
11 בחר יהוה : ויעברו ישי שבעת
בניו לפני שמואל ויאמר שמואל
אל ישי לא בחר יהוה באלה:
12 ויאמר שמואל אל ישי החמו הנערים
ויאמר עוד שאר הקטן והגדול
בצאן ויאמר שמואל אל ישי שלחה
וקחהו כי לא נסב עוד באו פה:
13 וישלח ויביאוהו והוא ארבעו עשר
וסה עינים וטוב ראי
ויאמר יהוה קום משחתי כי
14 הוא : ויקח שמואל את קרן
השמן וימשה ארו בקרב אחיו
ותצלה רוח יהוה אל דוד מהיום
ההוא ומעלה ויקם שמואל וידר
15 הרמיה : ורוח יהוה סדה מעם
שאול ובעתה רוח רעה פאת יהוה:
16 ויאמר עבדי שאול אליו הנה נא
רוח אלהים רעה מבצחך : ויאמר
נא ארננו עבדיך לפניך ובקשו אויש
ודע נגנן בכנור והיה בהיותך עבדי
רוח אלהים רעה ונגן בידו וטוב
17 לך : ויאמר שאול אל עבדיו ראו
נא לי אויש מטיב לנגן והביאתם
18 אלי : ויען אחד מהנערים ויאמר
הנה ראיתי בן לישו בן הקתמן
ידע נגן ונבנה חן : ואיש פליהמה
ונבון דבר ואיש תאר ויהוה עמו:
19 וישלח שאול מלאכיו וישו ויאמר
שלחה אלי את דוד בנך אשר בצאן:
כ ויקח ישי חמור לחם ונאר יין ונגר
עוים אחד וישלה כיר דוד בנך אר
21 שאול : ויבא דוד אל שאול
ויעמד לפניו ויאחבהו מאד ויהי לו
22 נשא כלים : וישלה שאול אר
ישי לאמר ויעמד נא רוך לפני כי
23 מצא חן בעיני : והיה בהיות רוח
אלהים אל שאול ויקח דוד את
הכנור ונגן בידו ורוח לשאול וטוב
לו וסרה מעליו רוח הרעה:

17 י

למלחמה ויאספו שוכה אשר ליהודה
ויהגו בין שוכה ובין עוקה באסם
2 יהוה אל שמואל ויאמר וישו ישראל
נאספו ויחננו בעמק האלה ויערכו
3 מלחמה לקראת מלשחיה ומלשחיה
עמרים אל החרמה וישראל עמרים
4 אל החרמה והגיא כינירה : ויצא
איש הבנים מסחנה מלשחיה גלית
5 שנו סנת נבהו שש אמות וררר:
וכובע נחשת על ראשו ושריון
6 קשקשים הוא לבוש ומשקל שריון
המשרת אלפים שקלים נחשת:
7 ומצחית נחשת ערך תליו ובידו
נחשת בין כתפיו : והך חניתו
8 ככנור ארמים והחבת חניתו שש
אמות שקלים כרול ונשא הגנה
9 הלך לפניו : ויעמד ויקרא אל
מערבת ישראל ויאמר להם למה
10 תצאו לערך מלחמה הלא אננו
המלשחיה ואם עברים לשאול ברו
לכם איש וירד אלו : אם יוכר
11 להלחם אחיו והכני והיינו לכם
לעבדים ואם אני אוכל לו והכתין
והיחם לנו לעברים ועבדים אחנו:
12 ויאמר המלשחיה אני הרמתי את
מערבת ישראל היום הזה חנו לו
13 איש ונלחמה יחד : וישמע שאול
וכל ישראל את דברי המלשחיה האלה
14 ויחזרו ויראו מאד : ודוד בן איש
אפרתיהוה מבית לחם יחודה ושמו
ישי ולו ששנה בניו והאיש כימי
15 שאול וקן בא באנשים : וילכו
16 שלשת בני ישי הגילים הלכו אחריו
שאול למלחמה ושם שלשת בניו
17 אשר הלכו במלחמה אליאב הבכור
ומשנהו אביניב והשלשו שמה:
18 ודוד הוא הקטן ושלשה הגדלים
19 הלכו אחריו שאול : ודוד הלך
20 ושב מעל שאול לרעורר ארץ צאן
אביו בית לחם : ויש המלשחיה
21 השכם והעקרב ויתוצב ארבעים יום:
22 ויאמר ישי לדוד בנך קח נא לאחיך
איפה תקלוא הזה ועשרה לחם הזה
23 הריני תהלב האלה חבוא לשר הארץ
ואת אחיך תפקד לשלום ואם ערבבתם
24 תקח : ושאול ותמה וכל איש ישראל
בעמק האלה נלחמים עם מלשחיה:
25 וישכם דוד בכרך וישש ארץ הצאן
על שער וישא וילך כאשר צוהו ישי
26 ויצא המעלה והחיל היצא ארץ
המקרת

וואספו מלשחיה ארץ מתניהם

ה ויבא שאול עד עיר עמלק וירב
 6 בנחל : ויאמר שאול אל הקוני
 לבו סרו רדו מחוד עמלקי פן אספך
 עמו ואחזק עשיתו חסר עסקל בני
 ישראל בקלותם כמגרים ויסר מיני
 7 מחר עמלק : ויך שאול ארץ
 עמלק מחילה בואך שור אשר ער
 8 מני מצרים : ויחפש את אגג מלך
 עמלק חי ואת כל העם החרים לפי
 9 הרב : ויחמר שאול והקם ער
 אגג ועל מיטב הצאן והבקר
 והמשנים ועל החרים ועל כל הטוב
 ולא אבו החריםם וכל המלאכה
 10 גמבה ונסם אתה החריםו : ויהי
 דבר יהוה אל שמואל לאמר :
 11 נחמתי כי המלכתי את שאול למלך
 כי שב מאחורי ואת דברי לא הקים
 ויתר לשמואל ויוצק אל יהוה כל
 12 הלילה : וישכם שמואל לרדת
 שאול בבקר ויגד לשמואל לאמר
 13 בא שאול הכרמל והנה טביב לו
 די ויכב ויעבר וזר הלגלג : ויבא
 שמואל אל שאול ויאמר לישאול
 ברוך אהה ליהוה הקימתי את דבך
 14 יהוה : ויאמר שמואל ומה קהל
 הצאן הזה באוני וקול הבקר אשר
 15 טו אנכי שמע : ויאמר שאול סעמלקי
 הביאום אשר המל העם ער מיטב
 הצאן והבקר למען זבח ליהוה
 אלהיך ואת היותר החריטנו :
 16 ויאמר שמואל אל שאול הרך
 ואגידה לך ארץ אשר דבר יהוה
 אלי הלילה ויאמרו לו דבר :
 17 ויאמר שמואל הלווא אם קטן אתה
 בעיני ראש שבטי ישראל אתה
 וכשהך יהוה למלך על ישראל :
 18 וישלח יהוה ברך ויאמר לך
 והחרטת את החטאים את עמלק
 ונלחמת בו עד כלותם אהם :
 19 ולמה לא שמעת בקול יהוה ותקם
 אל השלל ותקש הרע בעיני יהוה :
 כ ויאמר שאול אל שמואל אשר
 שמעתו בקול יהוה ואלך ברוך
 אשר שלחני יהוה ואביא את אגג
 מלך עמלק ואת עמק החרמתי :
 21 ויקח העם מהשלל צאן ובקר האשיות
 החרים לזבח ליהוה אלהיך בגלגל :
 22 ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות
 הבחיים בשמע בקול יהוה הנה שמע
 טוב להקשיב מהלב אילים :
 23 כי חטאת קסט מרי ואין הורפים

המצר וען סאס את דבר יהוה
 וימאסך ממלך : ויאמר שאול
 24 אל שמואל השאמי כי עברתי ארץ
 פי יהוה ואת דברך כי ידאיתי ארץ
 העם ואשמע בקולם : ועדה שאת
 נא את חטאתי ושוב עמו ואשתחיה
 ליהוה : ויאמר שמואל אל שאול
 26 לא אשוב עמך כי מאסתי את דבר
 יהוה וימאסך יהוה מהיום מלך על
 ישראל : ויטב שמואל ללכת
 27 ויחזק בכנף מעילו ויקרע : ויאמר
 28 אליו שמואל קרע יהוה את מלכות
 ישראל מעליך היום ונתנה לרעך
 הטוב כמך : וגם נצח ישראל לא
 29 ישקר ולא יחם כי לא אדם הוא
 להנחם : ויאמר השאמי עתה
 30 ככרני נא נגד יקני עמו ונגד ישראל
 ושוב עמי והשתחית ליהוה אהיך :
 31 וישב שמואל אחרי שאול וישתחו
 32 שאול ליהוה : ויאמר שמואל
 הגישו אלי את אגג מלך עמלק וילך
 אליו אגג סעמלק ויאמר אגג אכן
 33 כאשר שעלה נשים חרבך כן חטכל
 מנשים אבך וישקף שמואל את אגג
 34 לפני יהוה בגלגל : וילך שמואל
 הרמחה ושאלו עליה אל ביתו נבעת
 שאול : ולא יסף שמואל לראות לה
 את שאול עד יום מותו כי החאבל
 שמואל ארץ שאול ויהוה נחם כי
 המלך את שאול על ישראל :

י 16

ויאמר יהוה אל שמואל עד סחי א
 אתה מתאבל אל שאול ואני מאסתי
 2 ממלך על ישראל מלא קיני שטן
 ורך אשלחך אלי שביבות הלהמו כי
 ראיתי בכני לך מלך : ויאמר
 3 שמואל אך אלך וישמע שאול
 ודרגני ויאמר יהוה עגלה
 בקר חקך ביוד ואמרת לזבח ליהוה
 4 באחי : וקראת לישי כזבח ואנכי
 אוריעך ארץ אשר תעשה ומשחת
 5 לי את אשר אמר אלוך : ויקש
 שמואל את אשר דבר יהוה ויבא
 6 ביר להם ויחררו יקני העיר
 לקראתו ויאמר שלם כואך : ויאמר
 7 שלום לזבח ליהוה באחי התקדשו
 ובאתם אתי כזבח ויקרש ארץ יש
 8 ואת כניו ויקרא להם לזבח :
 ויהי

5. Mich. O. B. 5, 248.

6. Mich. O. B. 5, 249.

7. Mich. Dist. 2:110.

8. Johnson Syll. Dig. II. 986.

32. Mich. O. B. 5, 249.

15. Manetho, hyst. aed. 6, 2634.

26. Quint. Curtius, p. 57.

27. Schult. Vindica p. 139.

32-34. ved. aduul. vnae Langis.

32. 18511 Kotel depe d'her in p'ell. hist. I 531.
ed. Stran de h. l. Soc. op. min. p. 496.

34. Schult. aig. I. p. 118.

37. leg. Nicom. Lac. IV. p. 415. not.

47. Schult. ad Job. III. 17.

51. Mich. O. B. v. aul. p. 195.

coll. cap. 28. ed. Memor. ^{XV.} VII, 188. pp.

4. Mich. O. B. 5, 248.

וירבין גם חסד אחרים במלחמה :
 23 וישיע יהוה ביום ההוא את ישראל
 והמלחמה עברה את בית און :
 24 ואיש ישראל נגש ביום ההוא ויאמר
 שאול ארת העם לאסר ארור האיש
 אשר יאכל לחם עך הערב ונקמתו
 מאובי ולא טעם כל העם לחם :
 25 וכל הארץ באו ביער והיה רבש ער
 26 פני השרה : ויבא העם אל היער
 והנה הלך רבש ואין משוג ידו אל
 מיו כי ורא העם את השבעה :
 27 ויונתן לא שמע בתשביע אמון ארת
 העם וישלח ארת קנה המטח אשר
 בידו וישבר אותה ביערת הרבש
 וישב ידו אל פיו וחרגרה עניו :
 28 ויועץ איש מעמקם ויאמר השבע השביע
 אבך את העם לאסר ארור האיש
 אשר יאכל לחם היום ויעק העם :
 29 ויאמר יונתן עבר אבני ארת הארץ
 האו נא כי ארו עיני כי טעמתי מעט
 ל רבש הזה : אף כי לוא אכל אכל
 היום העם משלל אביו אשר מצא
 כי עתה לא רבחה מכה במלשחים :
 30 ויכן ביום ההוא בפלשתיים ממכש
 31 אילנת ויעק העם מאד : ונעש
 העם אל שלל ויקחו צאן ופקד ובני
 בקר וישחטו ארצה ויאכל העם ער
 32 חם : ויגורו לשאול לאסר הנה
 העם הטאים ליהוה לאכל על הדב
 ויאסר בגירם גלו אליו היום אבן
 33 גדולה : ויאמר שאול מצו בעם
 ואמרתם להם הנישו אלי איש שורו
 ואיש שירו ושחטם בזה : ואלהם
 ולא תחטאו ליהוה לאכל אל הדב
 ויגשו כר העם איש שורו בידו
 לה חלילה וישחטו שם : ויכן שאול
 מובח ליהוה אתו החל לבנות מובח
 34 ליהוה : ויאמר שאול נרדה
 אחרי פלשתיים לילה ונבנה בהם
 עד אור הבקר ולא נשאר בהם איש
 ויאמרו כל המוב בעיניך עשה
 ויאמר הנה נקיבה היום אר
 35 האלהים : וישאל שאול באהים
 הארד אחרי פלשתיים התחננו ביד
 ישראל ולא ענהו ביום ההוא :
 36 ויאמר שאול נשאלם כל פגות העם
 ורעו וראו כמה היתה החששות האות
 37 היום : כי הו יהוה המושיע ביד
 ישראל כי אם ישנו ביונתן בני כי
 מות ומה ואין ענהו מכל העם :
 38 ויאמר אל כך ישראל אתם ההו
 ויבא

לעבר אחד ואני ויונתן בני נהיה
 לעבר אחד ויאמר העם אל שאול
 המוב בעיניך עשה : ויאמר
 שאול אל יהוה אלהי ישראל הבר
 המים וילכדי ונתן ושאול והעם
 יאמו : ויאמר שאול הפילו בניו
 41 ובין ונתן בני וילכדי ונתן :
 ויאמר שאול אל ונתן הגיגה לי
 מה עשיתך ויגר לו ונתן ויאמר
 מעט טעמתי בקנה המטח אשר בידו
 42 מעט רבש הגני אמותי : ויאמר
 שאול מה יעשה אלהים וכה יוסף
 כי מות תמות ונתן : ויאמר העם
 אל שאול הוונתן ימות אשר עשית
 הישועה הגדולה האות בישראל
 חלילה הו יהוה אם יל משערת
 ראשו ארצה כי עם אלהים עשה
 היום הזה ויפדו העם את אונתן ולא
 סח : ויעל שאול מאחרי פלשתיים
 43 ופלשתיים הלכו למקומם : ושאול
 לכה הפלוגה על ישראל ואלהם
 סבבו ככל איביו במואב ובכלי
 עיזון ובארזים ובמלכי צובה
 ובפלשתיים ובכל אשר ימנה ורשיעו :
 ויעש חיל ויך את עמלק ויעל ארת
 44 ישראל מיד שסרו : והיו בני
 שאול ונתן וישו ומלטישוע ושם
 שתי בנותיו שם הבכירה מרב ושם
 הקטנה מיכל : ושם אשת שאול
 45 אחינעם בת אחימעיך ושם שר צבאו
 אבינו בן נר חר ושאול : וקיש
 46 אביו שאול ונרא אביו אבנו בן אביו :
 ונתהי המלחמה הזוהי על פלשתיים :
 47 כל ימי שאול וראה שאול כל איש
 גבור וכל בן חיל ויאספהו אליו :

15 מ

ויאמר שמואל אל שאול אלו
 שלח יהוה למשחד למלך ער עמו
 על ישראל ועתה שמע לקול דברי
 יהוה : כה אמר יהוה צבאות
 2 פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל
 אשר שם לו בדרך בעלתו ממצרים :
 עתה לך והכיתה ארת עמלק
 3 וההרמתם את כל אשר לך ולא
 החמל עליו והמסתה מאיש עך אשר
 מעולך ועד וונק משור ועך שר
 4 מגבל ועד המור : וישמע שאול את
 העם ויפקדם במלואים מאחיהם אלה
 5 דגלי ועשרת אלפים איש יהודה
 ויבא

וואסר שאול כו ראוהו כי נפץ העם מעלי ואהיה לא באת למועד הומים 12
 ופלישתים נאספים ממשי : ואמר עתה ירדו פלישתים אלי תלגל ופגי יהוה לא חלוהי ואחאמק ואעלה 13
 העלה : וואסר שמואל אל שאול נסכלח לא שמרת ארץ מצות יהוה אלהיך אשר צוך כי ערת הכיין יהיה את ממלכתך אל ישראל עד עולם : 14
 וקחה ממלכתך לא תקים בקש יהוה לו איש כלבבו ויצוה יהוה לגנוי על עמו כי לא שמרת ארץ אשר צוך 15
 ויהוה : ויקם שמואל ויעל מן תלגל נבעת בנימן ויפקד שאול את העם הנמצאים עמו כשש מאות איש : 16
 ושאר ויונתן בנו והעם הנמצא עמו ישבים בגבע בנימן ופלישתים 17
 חנו במכש : ויצא המשוחרת ממחנה פלישתים שלשה ראשים הראש אחד יפנה אל דרך עפרת אל 18
 ארץ שועל : והראש אחד יפנה דרך בית הרון והראש אחד יפנה דרך הנבול הנשקף על גו הצבעים 19
 המדברה : והראש לא ימצא בכל ארץ ישראל כי אמר פלישתים 20
 מן יעשו העברים חרב או הנירו : 21
 וירדו כל ישראל הפלישתים ללשש איש את סררשאו ואת אמו ואת 25
 קריתו ואת סחרישאו : והיתה העפרת פוס למחירשאו ולצאנים ולשליש קלישון ולהקדמים ולהציב 22
 החרבין : והיה ביום מלחמת ולא נמצא חרב וחנית ביד כל העם אשר 23
 את שאול ואת יונתן והמצא לשאול אל סעקר ממשי : 14 די

א ויהי היום ויאמר יונתן בן שאול אל העני נשא כליו לכר ונעברה אל מצב פלישתים אשר 2
 סעקר הלו ודאבו לא הניד : ושאו יושב בצורה הנבערת תחת הרמון אשר במגרנו והעם אשר עמו כשש 3
 מאות איש : ואחיה בן אחטוב אחי אי כבוד בן מינחם בן עדי כהן יהוה בשלה נשא אפור והעם לא 4
 ידע כי הלך יונתן : ובין המעברות אשר ביש יונתן לקבר ער מצב פלישתים שן הסלע מהקבר מוח ושן הסלע מהקבר מוח ושם האחד בוצץ 5
 ושם האחר סנה : השן האחר ויבנקו

מצב מצמון סורל ממשי והאחר מנגב מול גבע : ויאמר יהונתן 6
 אל העני נשא כליו לכה ונעברה אל מצב העקלים האלה אולי יעשה יהוה לנו כי אין ליהוה מעצור להושיע ברב או כמעט : ויאמר 7
 לו נשא כליו עשה כל אשר בלבבך נשה לך הנני עמך כלבבך : ויאמר 8
 יהונתן הנה אנחנו עברים אל האנשים ונגלינו אליהם : אם 9
 כה יאמרו אלינו דמו עד הניענו אליכם וקמנו החתינו ולא נעלה אליהם : ואם כה יאמרו עלו 10
 עלינו ועלינו כי נתנם יהוה בידו וזה לנו האור : ויגלו שניהם 11
 אל מצב פלישתים ויאמרו פלישתים הנה עברים יצאים מן ההרים אשר החתכאו שם : ויענו אנשי 12
 המצבה את יונתן ואת נשא כליו ויאמרו עלו אלינו ונרעה אחכם דבר ויאמר ונתן אל נשא כליו 13
 עדה אחיו כי נחנם יהוה ביד ישראל : ויעל יונתן על ידיו 14
 ועל רגליו ונשא כליו אחריו ויפלו לפני יונתן ונשא כליו סמוהת 15
 אחריו : ותהי הסבה הראשונה 16
 אשר הנה יונתן ונשא כליו כעשרים איש כהצו טענה צמר שרר : 17
 והיה הדין במחנה כשרה ובכל 18
 העם המצב והמשותת הדין גם המה ותרנו הארץ ותהי לחרות 19
 אליהם : ויראו הצפים לשאול 20
 מבעת בנימן והנה החסן נפגו ויך והם : ויאמר שאול לעם אשר 21
 אתו פקדו נא וראו כי הלך סעמו ויפקדו והנה אין יונתן ונשא כליו : 22
 ויאמר שאול לאחיה הגישה ארון האלהים כי היה ארון האלהים 23
 ביום ההוא ובני ישראל : ויהי 24
 ער דבר שאול אל הכהן והחסון אשר במחנה פלישתים וילך הלך ורב ויאמר שאול אל הכהן אסף ידך : ויעקף שאול וכל העם אשר 25
 אתו ויבאו עד המלחמה והנה היתה חרב איש ברעהו סחוטת ניולה 26
 סאר : והעברים היו לפלישתים 27
 כחמסר שלשים אשר עלו עמו במחנה סביב ונסחמה התיור עם ישראל אשר עם שאול ויונתן : 28
 וכל איש ישראל המהתכאים ברר 29
 אפרים שמעו כי נסו פלישתים 30
 ויבנקו

19. Mém. Gen. de Meusd. V. oct. p. 184.

14. Capell. in V. T. p. 437.

20. אורח חיים. Schult. Op. Min. p. 168.

18. Repetor. II. p. 256.

21, 22. Miel. O. B. u. and. p. 193.

Apoll. in v. T. p. 436. h. XIII.

1. Mich. O. B. 55, 66. - v. 12, and. p. 192. - N. O. B. 3, 103.
Op. Soc. Tand. m. d. & Tand. O. C. p. 30. 3 p. munt. gest.
Der mens. d. VI. nov. p. 164.

11. Mich. O. B. 12, and. p. 191.

14, 15. Mich. O. B. 12, and. p. 192.

16. Mich. N. O. B. 3, 102.

5. Nor. Theat. Dig. v. T. p. 529 h. munt. gest. Der mens. d.
VI. nov. p. 214.

7. Mich. O. B. 12, and. p. 192. Hanelle. B. v. d. 3,
330. h.

21 ונגד משתחו את שור מי לקחתי
 וחקור מי לקחתי וארץ מי עשקתי
 ארץ מי רצחתי ומי לקחתי כפר
 ואעלים עיניו כי ואשיב לכם :
 4 ויאמרו לא עשקתנו ולא רצחתי
 ה ולא לקחת מיד איש מאומה : ויאמר
 אליהם עדי יהוה ככם ועמי משתחו
 היום הזה כי לא מצאתם ביד
 6 מאומה ויאמר עדי : ויאמר
 שמואל אל העם יהוה אשר עשרה
 את משה וארץ אהרן ואשר העלה
 את אבותיכם מארץ מצרים :
 7 ועתה התיצבו ואשפוט אתכם לפני
 יהוה את כל צדקות יהוה אשר
 8 עשה אתכם ואת אבותיכם : כאשר
 בא יעקב מצרים ויועקו אבותיכם
 אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת
 אהרן ויוציאו את אבותיכם מצרים
 9 וישיבוכם במקום הזה : וישכחו
 את יהוה אלהיהם ויסטרו אתם ביד
 סוטרא שר צבא חצור וביד פלשתים
 1 וביד מלך סובא ויהלכו בם : ויועקו
 אל יהוה ויאמר השאנו כי עובדו את
 יהוה ונקבד אתר הבגלים וארץ
 הנישחרות ועתה הוצילנו מיד איבינו
 12 ונקבדך : וישלח יהוה את יריבעל
 ואת ברן וארץ יפתח ואת שמואל
 ויצל אתכם מיד איביכם מסביב
 12 ותשבו במח : והראו כי נחש
 מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו
 13 לילא כי מלך ימלך עלינו ויהוה
 13 אלהיכם מלככם : ועתה הגה
 המלך אשר בחרתם אשר שאלתם
 14 והנה נתן יהוה עליכם מלך : אב
 חורא את יהוה ועבדתם אחר
 ושמתם בקולו ולא הסו אתר פי
 יהוה והייתם גם אתם וגם המלך
 אשר מלך עליכם אחר יהוה
 15 אלהיכם : ואם לא תשבעו
 בקול יהוה ובדבריהם את פי יהוה
 והייתה יד יהוה בכם ובאבותיכם :
 16 גם עתה התיצבו וראו את הרב
 הגיור הזה אשר יהוה עשה
 17 לעיניכם : הלוא קצור חטים
 היום אקרא אל יהוה ויתן קהור
 ומטר ויעו וראו כי רעתכם רבה
 אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול
 18 לכם מלך : ויקרא שמואל אל
 יהוה ויתן יהוה קול ומטר ביום
 ההוא וירא כל העם מאד את יהוה
 19 ואת שמואל : ויאמרו כל העם

אל שמואל התפלל בעד עבדיך את
 יהוה אלהיך ואל נמות כי יסמנו על
 כל חטאתינו ורעה לשאל לנו מלך :
 ויאמר שמואל אל העם אתר חורא
 3 אהם עשיתם את כל הרעה הזאת
 אך אל הסורו מאחרי יהוה ועבדתם
 את יהוה בכל לבבכם : ולא
 21 חסרו כי אחרי התחנן אשר לא
 יועילו ולא יצילו כי תהו הכה :
 22 כי לא ישש יהוה את עמו בעבוד
 שבו הגדול כי הואיל יהוה לעשות
 23 אתכם לו לעם : גם אנכי חילתי
 לי מחטא ליהוה מחול להחמלך
 בעיניכם והזויתי אתכם בדרך
 24 השונה והישרה : אך וראו את
 יהוה ועבדתם אותו באמת ככל
 לבבכם כי ראו את אשר הגדל
 עמכם : ואם הרע חרעו גם אתכם
 גם מלכם הסמו :

13 י

בן שנה שאול במלכו ושיחי שנים
 2 מלך על ישראל : ויבחר לו שאול
 שלש אלפים מישראל ויהיו עם
 שאול אלפים במשמש ובחר בית
 3 ארל וארץ היו עם ונתן בגבעת
 בנימין ויהר העם שלח איש לאהלוי
 3 ויך וינתן את נזיב פלשתים אשר
 3 כנעו וישמענו מלשרום ושאלו תקע
 בשופר בכל הארץ לאמרי ישמעו
 4 העברים : וכל ישראל שמעו
 לאמר הכה שאול את נזיב פלשתים
 4 וגם נבאש ישראל בפלשתים ויצעקו
 העם אחרי שאול הגדגל :
 5 ופלשתים נאספו להלחם עם ישראל ה
 שלשים אלף רכב וששר אלפים
 פרשים ועם כחור אשר ער שפת
 הים לרב וינילו ויהנו בכבש קמת
 6 ברת און : ואש ישראל ראו
 כי צר לו כי נגש העם ויהתבאו
 העם כמעורות ובחוחים ובסלעים
 7 ובצו הים וכברות : ועברים עברו
 את הירדן ארץ גלעד וישאו
 8 עורבו בגדגל וכל העם חרדו אחריו
 ויחדר שבעיר ימים למועד אשר
 8 שמואל ולא נא שמואל תלגל ויסק
 העם מעליו : ויאמר שאול הגישו
 9 אלי העלת והשלמים ויעל העדה :
 ויהי ככלתו להעלות העלה והגה
 1 שמואל בא ויצא שאול לקראתו
 11 לבדו : ויאמר שמואל מה עשית
 ויאמר

1 וביד מלך סובא ויהלכו בם : ויועקו
 אל יהוה ויאמר השאנו כי עובדו את
 יהוה ונקבד אתר הבגלים וארץ
 הנישחרות ועתה הוצילנו מיד איבינו
 12 ונקבדך : וישלח יהוה את יריבעל
 ואת ברן וארץ יפתח ואת שמואל
 ויצל אתכם מיד איביכם מסביב
 12 ותשבו במח : והראו כי נחש
 מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו
 13 לילא כי מלך ימלך עלינו ויהוה
 13 אלהיכם מלככם : ועתה הגה
 המלך אשר בחרתם אשר שאלתם
 14 והנה נתן יהוה עליכם מלך : אב
 חורא את יהוה ועבדתם אחר
 ושמתם בקולו ולא הסו אתר פי
 יהוה והייתם גם אתם וגם המלך
 אשר מלך עליכם אחר יהוה
 15 אלהיכם : ואם לא תשבעו
 בקול יהוה ובדבריהם את פי יהוה
 והייתה יד יהוה בכם ובאבותיכם :
 16 גם עתה התיצבו וראו את הרב
 הגיור הזה אשר יהוה עשה
 17 לעיניכם : הלוא קצור חטים
 היום אקרא אל יהוה ויתן קהור
 ומטר ויעו וראו כי רעתכם רבה
 אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול
 18 לכם מלך : ויקרא שמואל אל
 יהוה ויתן יהוה קול ומטר ביום
 ההוא וירא כל העם מאד את יהוה
 19 ואת שמואל : ויאמרו כל העם

איש משם ויאמר ומו אביהם על כן
 היתה למשל הנם שואל בנביאים:
 13 ויבקר מהתנבות ויבא הכמור:
 14 ויאמר דוד שאול אליו ואל נקרו אן
 הלכתם ויאמר לבקש את האתונות
 ונראה כי אין נבוא אל שמואל:
 15 ויאמר דוד שאול הגידה נא לי מה
 16 אמר לכם שמואל : ויאמר שאול
 אן דודו הגד הגיד לנו כי נמצאו
 האתונות וארת דברי המלוכה : לא
 הגיד לו אישר אמר שמואל :
 17 ויצעק שמואל את העם אל יהוה
 18 המצפה : ויאמר אן בני
 ישראל מה אמר יהוה אלהי ישראל
 אנכי העליתי את ישראל ממצרים
 ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל
 19 הממלכות הלחצים אתכם : ואם
 היום מספרים את אלהיכם אשר
 הוא מושיע לכם מכל רעותיכם
 וצרותיכם והאמרין לו כי מדך תשים
 עלינו ועתה התיצבו לפני יהוה
 20 לשבטכם ולא לפיכם : ויקרב
 שמואל את כל שבטי ישראל וילכד
 21 שבע בנימן : ויקרב את שבע
 בנימן למשפחתו וחלד משפחת
 הממרי וילכו שאול בן קיש
 22 ויבקשוה ולא נמצא : וישאלו עוד
 ביהוה הבא עוד הלם איש ויאמר
 יהוה הנה הוא נחבא אל הכלים :
 23 וירצו ויקחהו משם ויתיצב בחוף
 העם וינבהמכל העם משכמו ומעלה:
 24 ויאמר שמואל אל כל העם הראויהם
 אשר בחר בו יהוה : כי אין כהו
 בכל העם וירעו כל העם ויאמרו וחי
 25 המלך : ויורב שמואל אל העם
 ארת משפט המלכה ויכתב בספר
 וינה לפני יהוה וישלח שמואל את
 26 כל העם איש לביתו : וגם שאול
 הלך לביתו ונבעתה וילכו עמו החיל
 27 אשר נגע אלהים בלבים : ובני
 בליעל אמרו מה ישענו זה ויבנהו
 ולא הביאו לו מנה ויהי כמחריש :

II יא

א ויעל נחש העמנוי ויהן על יביש
 גלעד ויאמרו כל אנשי יביש אר
 נחש כרת לנו ברית ונעבדך :
 ב ויאמר אלהם נחש העמנוי כואר
 אכרזה לכם בנקור לכם על עין יסין
 ושמעוה חרפה עלי כל ישראל :
 3

ויאמרו אליו זקנו וביש הרף לנו
 3 שבעת ימים ונשלחה מלאכים בכר
 גבול ישראל ואם אין מושיע אתנו
 4 ויצאו ארץ : ויבאו המלאכים
 נבעת שאול וירכרו הרברים כאונו
 העם וישאו כל העם את קולם
 5 ויבכו : והנה שאול בא אחרי ה
 הבקר מן השדה ויאמר שאול מה
 לעם כי יבכו ויספרו לו ארת דברי
 אנשי יביש : והצלה רוח אלהים
 6 על שאול בשפתיו את הרברים האלה
 ויתר אמו מאי : ויקח צמר בקר
 7 וינחתה וישלח בכל גבול ישראל
 ביד המלאכים לאמר אשר איננו
 8 וצא אחרי שאול ואמר שמואל בנה
 יעשה לבקרו ויפל מחי ידוה ער
 העם וצאו כאיש אחר : וימקום
 9 בכזק והיו בני ישראל שלש מאות
 ארץ ואיש יהודה שלשים ארץ :
 ויאמרו למלאכים הבאים כר
 9 חאמרין לאיש ויביש גלעד מרתחיה
 לכם חשועה בהם השמש ויבאו
 המלאכים ויגידו לאנשי יביש
 וישמחו : ויאמרו אנשי יביש
 10 פחר נצא אליכם וקשוה לנו ככל
 השבו בניניכם : ויהי מחרת
 11 וישם שאול את העם שלשה ראשים
 ויבאו בתוך המנה כאשמת הבקר
 ויכו ארת עמון עד הם היוים ויהי
 הנשאורים ויפצו ולא נשארו בם
 12 שנים זהר : ויאמר העם אר
 שמואל מי האמר שאול ימלך עלינו
 חנו האנשים נפיתם : ויאמר
 13 שאול לא יומח איש ביום הזה כי
 היום עשה ומה חשועה בישראל :
 ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכד
 14 הגלגל ונחיש שם המלוכה :
 וילכו כל העם הגלגל ומלכו שם
 15 את שאול לפני יהוה בגלגל ויבחו
 שם זבחים שלמים לפני יהוה
 וישמח שם שאול וכל אנשי ישראל
 עד מאד :

12 יב

וואמר שמואל אל כל ישראל
 א הגה שמעתי בקלכם לכר אשר
 אמרתם לי ואמלך עליכם מרך :
 2 ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם
 ואני זקנתי ושכתי ובני הנם אתכם
 ואני התהלכתי לפניכם מנערי עד
 3 היום הזה : הנני ענו כי נגד יהוה
 נגד

10. Zeit. Bibl. X-6, 1100.

11. Nam Sankt. Nor. Theol. Tij. V.T. p. 594 ff. 1872 & 75
Kuiper 2004. p. 381.

5. Repos. VII. p. 102. not.

78. Mich. O. B. 5, 247.

17. Neth. Conm. 2, 495

23, 24. Stromia proceritas valde spectata in oriente.
Soger. 05.10.

Cappell. in V.T. p. 436.

XI.

Cappell. in V.T. p. 436. XII.

9. Similitas per Philos. animal. Med. l. 310. utriusque
partis in quoque ad finem receptum est apud
per 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20.

10. Med. C. B. v. 2. p. 191.

Regell in v. T. p. 435. X.

2-17. Lich. Bibl. X. 6, 109d.

7. Med. C. B. v. 2. p. 191.

8. Hamelt. Byb. v. 2. 3, 330. 4.

22. Amich. O. B. 5, 246.

9 ודרבנו : לפנים בישראל בה אמר
 האיש בלכתו ירחיש אלהים לכו
 ונלכה עך הראה כי לנבואה היום
 1 ויקרא לפנים הראי : ויאמר
 שאול לנערו טוב דברך לכה נלכה
 וילכו אל העיר אשר שם איש
 II האלהים : המה עלים במעלה
 העיר והמר מצאו נערות יצאור
 לשאב מים ויאמרו להן היש בור
 12 הראה : והענינה אותם והאמרנה
 יש הנה לפניך מחר עתה כי היום
 בא לעיר כי זבח היום לעם בבמה :
 13 כבאכם העיר כן המצאון אתו בשרם
 יעלה הבסתר : לאכל כי לא יאכר
 העם עד באו כי הוא יברך הזבח
 אחרי כן ויאלו הקראים ויערו
 עלו כי אתו כהיום המצאון אתו :
 14 ויעלו העיר המה כאים בתוך העיר
 והנה שמואל יצא לקראתם לעליות
 15 הבמה : ויהוה נלה את און שמואל
 ויס אוד לפני בוא שאור : לאמר :
 16 כעת מחר אשלח אליך איש מארץ
 בנימן ומשחתו לנגיד על עמי וישא
 והושיע את עמי מיד מרשעים כי
 ראיתי את עמי כי באה צעקתו אלי :
 17 ושמואל ראה את שאול ויהוה ענהו
 הגר האיש אשר אמרת אליך זה
 18 יעצר בעטי : ויגש שאור את
 שמואל בתוך השער ויאמר הגידה
 19 נא לי אי זה בית הראי : ויען
 שמואל את שאול ויאמר אנכי הראה
 עלה לפני הבמה ואבלתם עמי היום
 ושלחתיו בבקר וכל אשר בלבבך
 20 אני לך : ולא תגות האברות לך
 היום שלשת הימים אל תשם את
 לבך להם כי נמצאו ולמי כל המוח
 וישראל הלוא לך ולכל בית אביך :
 21 ויען שאול ויאמר הלוא כן ימיני
 אנכי מקטני שבטי ישראל ומשפתחי
 הצערה מכל משפחות שבטי בנימן
 22 ולמה דברת אלי כזו בהוה : ויקח
 שמואל את שאול ואת נערו ויביאו
 לשבתה ויהן להם מקום בראש
 הכרואים והמה כישלשם איש :
 23 ויאמר שמואל לשבתה אתה את המנה
 אשר נתתי לך אשר אמרת אליך
 24 שים אהה עמך : וירם השבת את
 השוק והעליה וישם לפני שאור
 ויאמר הנה הנשאר שום לפניך אכל
 כי למועד שמור לך לאמר העם
 קראתי ויאמר שאור עס שמואל
 איש

כיום ההוא : וירדו מהבמה העיר כה
 וידבר עם שאול על הגג : וישכמו
 26 ויהי כעלות השחר ויקרא שמואל
 אל שאול הגג לאמר קומה ואשלחך
 ויכס שאור ויצאו שניהם הוא
 ושמואל החוצה : המה יורדים
 27 בקצה העיר וישמואל אמר אל שאול
 אמר לנערי ויעבר לפנינו ויעבר
 ואחת עשר כיום ואשמיעך את דבר
 אלהים :

10

ויקח שמואל את פך השמן ויצק
 על ראשו וישקתו ויאמר הלוא כי
 משחקי יהוה ער נחלתו לנגיד :
 בלכתך היום מקמרי ומצאת שני
 אנשים עם קבורת הרחל בגבול
 בנימן כצליצת ואמרו אליך נמצאו
 האתנה אשר הלכת לבקש והנה
 נמש אביך את דברי האתנות וך אנ
 לכם לאמר מה אעשה לבני : והלפת
 משם והלאה ובאת עד אלון הבור
 ומצאוך שם שלשה אנשים עלים אל
 האלהים בית אל אחי נשא שלשה
 נדוים ואחד נשא שלשת כבור
 לחם ואחד נשא נבל יון : ושאלו
 לך לשלום ונתנו לך שתי לחם
 ולקחת מידם : אחי כן תבוא אל
 נבית האלהים אשר שם נצבו
 פלשתיים ויהי כבאך שם העיר
 ופגעת חבל נכאים ורדים מדבבת
 ולפניהם נבל ותף וחליל וכנור
 והמה סתנבאים : וצלה עליך
 6 רוח יהוה והתנבית עמם ונחמכת
 לאיש אתר : והיה כי תבא וך
 7 האתרת האלה לך עשה לך אשר
 המצא רך כי האלהים עמד :
 8 וירדת לפני הנלג והנה אנכי ירד
 אליך להעלות עלות לזבח ובח
 שלמים שבעה ימים תחול עד בואי
 9 אליך והודיעתי לך את אשר תעשה :
 והי כהפנתו שכמו ללכת מעם
 שמואל ויהפך לו אלהים לב אחר
 ויבאו כר האתרת האלה כיום
 10 ההוא : ויבאו שם הנבית
 והנה חבל נכאים לקראתו והצלח
 עליו ורוא אלהים ויחנבא בתוכם
 11 והי כר וידעו מאחמור שלשם
 ויראו והנה עם נכאים נבא ויאמר
 העם איש אל רעהו מה זה היה לבן
 קוש הגם שאול נבואים : ויען
 12 איש

אנשי ישראל מן המצפה וירדפו את
 פרשתים ויזכרו עיר מהחזק לבית בר :
 12 ויקח שמואל אבן אחת וישם בין
 המצפה ובין השן ויקרא את שמה
 אבן הקור ויאמר עיר הנה עקרנו
 13 זיכור : ויכנעו המלשחים ולא
 יספו עוד לבוא כנבול ישראל והיה
 די יהוה במלשחים כל ימי שמואל :
 14 והשבתה הערים אשר לקחו פלשתים
 מאת ישראל לישראל מעקרון ועד
 נת ואת נבולן הציל ישראל מיד
 מלשחים ויהי שלום בין ישראל ובין
 15 האמרי : וישפט שמואל את
 16 ישראל כל ימי חייו : והלך מדי
 שנה בשנה וסבב בית אל והגלגל
 והמצפה וישפט את ישראל את כל
 17 המקומות האלה : והשבתו הרממה
 כי שם ביהוה שפט את ישראל
 ויבן שם מונח ליהוה :

8 ח

ויהי כאשר זקן שמואל וישם
 1 את בניו שפטים לישראל : ויהי
 שם בנו הבכור יואל וישם משנהו
 2 אביה שפטים בכאר שבע : ולא
 הלכו שפטים ברדנו ויטו אחרי הבצע
 3 ויקחו שחד ויטו משפט : ויחבקו
 4 כל זקני ישראל ויבאו אל שמואל
 5 והרבתה : ויאמרו אליו הנה אחת
 זקנת ובניך לא הלכו ברכיך עתה
 שיטה לנו מלך לשפוטנו בכל הטובים
 6 וירע הרבה בעיני שמואל כאשר
 אמרו הנה לנו מלך לשפוטנו ויהפלת
 7 שמואל אל יהוה : ויאמר יהוה
 אל שמואל שניע בקול העם לכך
 8 אשר יאמרו אליך כי לא אחך מאסו
 כי ארו מאסו ממלך עליהם : ככל
 המעשים אשר עשו מיום העלתי
 אותם מצרים ועד היום הורה
 9 ויעבדו ויעבדו אלהים אחרים כן
 עשה עשיתם גם לך : ועתה שמע
 בקולם כי אי העד חקיד בהם והגדת
 10 עליהם : ויאמר המלך אשר ימלך
 דברי יהוה אל העם השאלים מאתו
 11 מלך : ויאמר זה יהיה משפט
 המלך אשר ימלך עליכם את בניכם
 ויקח וישם לו במרכבתו ובפרשיו
 12 וירצו לפני מרכבתו : וישם לו
 שרי אלפים ושרי חמשים ולהרש
 13 ויהי

ויהי איש מבן ימין ושמו קיש בן
 1 אביאל בן צורר בן בכורה בן אפיה
 2 בן איש ימוני נבור חלי : ולו היה
 3 בן ושמו שאול בחרו וטוב ואין איש
 מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה
 4 גבה מכל העם : והאחרני
 5 האחרון לקיש אבני שאול ויאמר
 קיש אל שאול בנו קח נא אתך את
 6 אחד מחנקרים וקום לך בקש את
 7 ויעברו בארץ שלשה ולא מצאו
 8 בארץ ימוני ולא מצאו : המה באו
 9 בארץ צוף ושואל אמר לעתיד אשר
 עמו לכה נשובה מן הידל אבני מן
 10 האתונות וראג לנו : ויאמר לו הנה
 11 נא איש אלהים בעיר הזאת והאיש
 נכבד כל אשר ידבר בוא יבוא עתה
 12 נלכה שם אולי יגיד לנו את דברנו
 אשר להכנינו עליה : ויאמר שאול
 13 לעתיד והנה נלך ומה נביא לאיש
 כי הלחם אול מכלינו ותשורה אין
 14 להביא לאיש האלהים מה איתנו :
 ויקח הנער לענות את שאול ויאמר
 15 הנה נמצא כידו רבע שקל כסף
 16 ונתתי לאיש האלהים והגיד לנו את
 דרכו

9 ט

ויהי איש מבן ימין ושמו קיש בן
 1 אביאל בן צורר בן בכורה בן אפיה
 2 בן איש ימוני נבור חלי : ולו היה
 3 בן ושמו שאול בחרו וטוב ואין איש
 מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה
 4 גבה מכל העם : והאחרני
 5 האחרון לקיש אבני שאול ויאמר
 קיש אל שאול בנו קח נא אתך את
 6 אחד מחנקרים וקום לך בקש את
 7 ויעברו בארץ שלשה ולא מצאו
 8 בארץ ימוני ולא מצאו : המה באו
 9 בארץ צוף ושואל אמר לעתיד אשר
 עמו לכה נשובה מן הידל אבני מן
 10 האתונות וראג לנו : ויאמר לו הנה
 11 נא איש אלהים בעיר הזאת והאיש
 נכבד כל אשר ידבר בוא יבוא עתה
 12 נלכה שם אולי יגיד לנו את דברנו
 אשר להכנינו עליה : ויאמר שאול
 13 לעתיד והנה נלך ומה נביא לאיש
 כי הלחם אול מכלינו ותשורה אין
 14 להביא לאיש האלהים מה איתנו :
 ויקח הנער לענות את שאול ויאמר
 15 הנה נמצא כידו רבע שקל כסף
 16 ונתתי לאיש האלהים והגיד לנו את
 דרכו

12. Mich. O. B. 5, 245.

15-17. Eich. Bibl. VII. 4, 734.

15. Eich. Joul. II. p. 521.

22. 78 quid sit h. l. Muentingla, Joh. des Ma
I. ann. p. 64.

IX.

Memorab. VII. ed. 3. 11. Lappell. in Not. p. 435.

16, 17. Lakemach. Obs. 9, 150 17.

Lappell. in V. T. p. 435. VIII.

2. Mich. O. B. 5, 245.

Spring. des Lör. V. p. 627. Memorab. VII. 159 ed.

182.

II. Lappell. in V. T. p. 646.

19. Nov. casu ingeniosa applicatio proponitur
in Repert. II. p. 131. ff. — casu. quoz Repert. III. p. 277.
it. de Ref. de org. Typogr. Hebr. p. 34. 47. S. h. Bibl.
VII. 4, 733. Mich. O. B. 1, 187-85, 240. — 12, an. p. 189.
14, 149. — 21, 91. 189. — Lett. de quelques p. de la
Manusc. 3. 6. V. 2, 366 ff. Hanga de l'ind. p. 114.
Manusc. 204. 2. p. 359 ff. Annot. Gen. des Manusc.
V. 9799.

Bibl. fr. IX. 2, 123 ff.
 S. de v. h. 200 Mich. O. B. p. 440.

7. ¹¹¹Man. Inf. 1. 96. Xromys caract. W. 434. VII.
Coquill. in V. T. p. 234.

6. S. h. Bibl. VII. 4, 733. Lett. Gen. 9, 114-11.
Annot. Gen. des Manusc. V. an. p. 86.

9. Nov. Trus. Inf. V. T. p. 507 ff.

4 ידו מסם: ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו ויאמרו מספר טרני פלשתים חמשה עפלי זהב וחמשי עכברי זהב כי מגפה אחת לכלים ח ולטרניסם: ועשיתם צלמי עקליכם וצלמי עכבריכם המשתחיתם את הארץ ונתתם לאלהי ישראל כבוד אולי וקל את ידו מעליכם וקעל 6 אלהיכם ומעל ארצכם: ולמר חכברו את לבבכם כאשר כבדו מצרים ופרעו את לבם הלא כאשר התעלל בהם וישלחם וילכו: 7 ועתה קחו וקשו עגלה חדשה אחת ושתי פרות עלות אשר לא עילת עליהם ער ואסחתם את הפרות בעגלה והשיבתם בניהם מאחוריהם 8 הביתה: ולקחתם את ארון יהוה ונתתם אותו אל העגלה ואת כליו הוהב אשר השבתם לו אשם תשימו בארנו מצדו ושלחתם אתו והלך: 9 וראיתם אם דרך נבולו יעלה בית שמש הוא עשה לנו את הרערה הרולה הזאת ואם לא ויתנונו כי לא ידו נעקו בנו מקרה הוא הירי לנו: ויקשו האנשים כן ויקחו שתי פרות עלות ויאסרום בעגלה 11 ואת כניהם כלו כבית: וישמו את ארון יהוה והעגלה ואת הארנו ואת עכברי הזהב ואת צלמי 12 טרנייהם: וישנה הפרות בדרך על דרך בירת שמש במסללה אחת הלכו הלך ונעו ולא סרו ויפן ושמואל וטרני פלשתים הלכים 13 אחריהם עד נבול בית שמש: ובית שמש קצרים קציר חטים בעמק וישאו את עיניהם ויראו את הארון 14 וישמחו לראות: והעגלה באה אל שדה יהושע בית השמש והקמד שם ושם אבן גדולה ויבקעו את קצי העגלה ואת הפרות העלו עלה 15 לו ליהוה: והלויס הורידו את ארון יהוה ואת הארנו אשר אתו אשר בו כלי זהב וישמו אל האבן הגדולה ויאנשו בית שמש העלו עלות ויבחו 16 וזכחים ביום ההוא ליהוה: והמשנה טרני פלשתים ראו וישבו עקרון 17 ביום ההוא: ואלה טהרי הזהב אשר השיבו פלשתים אשם ליהוה לאשרוד אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לגת אחד לעקרון אחד: 18 ועכברי הזהב מספר כל ערו פלשתים ויהסם וינגפו לפני ישראל: ויצאו אנשו

לחמשת הטרנים מקיר מבצר ועד כפר הסרו ועד אבל הגדולה אשר הנהו עליה את ארון יהוה עד היום הוה כשרה יהושע בירת השמש: ויך באנשו בית שמש כי ראו בארון יהוה ויך בעם שבנים איש חמשים ארף איש ויחבלו העם כי הנה יהוה בעם מבח גדולה: ויאמרו אנשו בית שמש מי יוכל לעמר לפני יהוה האלהים הקדוש הזה ואלו מעלה מעלינו: וישלחו מלאכים אל יושבי קרית יערים לאמר השבו פלשתים את ארון יהוה רדו העלו אתו אליכם:

7

ויבאו אנשו קרית יערים ועלו את ארון יהוה: ויבאו אתו אל בית אבינדב מבכר ואת אלעזר בנו קשו לשמר את ארון יהוה: ויהי מיום שבת הארון בקרית יערים ויורו הימים ויהיו עשרים שנה: וינהו כל בית ישראל אחרי יהוה: ויאמר שמואל אל כל בית ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם שבים אל יהוה הסירו את אלהי הנכר מהזבכם והקשרות והכינו לבבכם אל יהוה ועבדתו לבדו ויצל אתכם מיד פלשתים: ויאמרו בני ישראל את הכעלים ואת העששתות ועקבו את יהוה לבדו: ויאמר שמואל קבצו את כל ישראל המצפתה ואחפול בעיכם אל יהוה: ויקבצו המצפתה וישאבו מים וישפכו לפני יהוה ויצטו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה וישפט שמואל את בני ישראל במצפת: וישמעו פלשתים כי החקבצו בני ישראל המצפתה ויעלו טרני פלשתים אל ישראל וישמעו בני ישראל וראו לפני פלשתים: ויאמרו בני ישראל אל שמואל אל תחוש ממנו מועק ארץ יהוה אלהינו וישוענו מיד פלשתים: ויחת שמואל מלה הלב אחד ויעלה עולה כלי ליהוה וזעק שמואל אל יהוה בער ישראל ויענה יהוה: ויהי שמואל מעלה העולה ופלשתים נגשו למלחמה בישראל וירעם יהוה בקול גדול ביום ההוא על פלשתים ויהסם וינגפו לפני ישראל: ויצאו אנשו

ה 5

אח קול ההרועה ויאמרו מזה קול
 והרועה הגדולה הארת במחנה
 העברים וירעו כי ארון יהוה בא אל
 7 המחנה : ויראו הפלשתים כי
 אסור בא אלהים אל המחנה ויאמרו
 אוי לנו כי לא היתה כבוד אמתנו
 8 שלשים : אוי לנו מי יצילנו מיד
 האלהים הארורים האלה אלה הם
 האלהים המכים את מצרים בכל
 9 מצר במדבר : החחוקו והיו
 לאנשים פלשתים מן העברות לעברים
 כאשר עבדו לכם והייתם לאנשים
 10 ולחמם : וילחמו פלשתים
 ויגנו ישראל : וינסו איש לאהלו
 ויהי המצר גדולה מאד ויפלו
 11 מישראל שלשים אלף גלוי : וארון
 אלהים נלקח ושני בני עלי מתו
 12 חפני ומינחם : וירץ איש בנימו
 מהמערבה ויבא שלה ביום ההוא
 ומירו קרעים וארמה על ראשו :
 13 ויבוא והנה עלי יושב על הכסא יד
 הדרך כמנה כי היה לבן חרד על
 ארון האלהים והאיש בא להגיד
 14 בעיר והעק כל העיר : וישמע
 עליו את קול הצעקה ויאמר מה קול
 ההמון הזה והאיש מהר ויבא ויגד
 15 לעלי : ועלי בן השעים ושמענה
 שנה ועינת קמה וכל יוכל לראות :
 16 ויאמר האיש אל עלי אנכי הבא מן
 המערבה ואני מן המערבה נסתי
 היום ויאמר מרד היה הדבר בני
 17 ויען הסבשר ויאמר גם ישראל לפני
 פלשתים וגם מנפת גדולה היתה
 בעינינו שני בנינו מתו הפנימינחם
 18 וארון האלהים נלקח : והיה
 כחזקירו את ארון האלהים ויפלו
 כעל הכסא אחריה בער יד השער
 19 ותשבר מפרקתו וימת כי זקן האיש
 וכבר והוא שפט את ישראל ארבעים
 20 שנה : וכלתו אשת מינחם הרה:
 ללת והשמע את השמועה אל הלקח
 ארון האלהים וסת המיה ואישה
 21 וחכרע וחלד כי נהפכו עליה צרה:
 ובעת מותה והרברנה הנצבות עליה
 אל תוראי כי בן ילדת ולא ענתה:
 22 ולא שרת לבת : ותקרא לנער או
 כבוד לאמר גלה כבוד מישראל אל
 23 הלקח ארון האלהים ואר המיה
 מי ואישה : והאמר גלה כבוד
 מישראל כי נלקח ארון
 האלהים:

ויהי ארון יהוה בשדה פלשתים
 א שבעה חרשים : ויקראו פלשתים
 2 לכהנים ולקסמים לאמר מה נעשה
 לארון יהוה הדיקנו כמה נשלחנו
 3 למקומו : ויאמרו אם משלחם
 אחר ארון אלהי ישראל אל השלחו
 אחר ריקס כי השב תשיבו לו אשם
 או תרפאו ונרע לכם למה לא חסרו
 און

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

וידעו

13
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Mich. O. B. XII. an. p. 103. 4.

V.
De plaga philistorum nova sententia
proponitur ap. Mich. Bill. VI. 3, 407. 45.
corp. id. VI. 4, 732.
Cypell. in V. T. p. 133.

2. De Dogone vid. J. Cypell. ad XV. p. 666.
3. H. Hamelt. B. V. 5, 161 ff.

13. 7. qualitatis a. ita J. C. Kunt. Coll. Dig. I. 379.
- Repat. II. p. 254. V. C. Kunt. Opusc. p. 353 ff.

6. ו. 409. Schulz. ad V. C. p. 23.

9. ו. 167. Kunt. Op. Min. p. 167.

Cypell. in V. T. p. 134. VI.
5. Mich. O. B. XII. an. p. 105. 4.

3. Nam. Praet. II. p. 15. Münch. Geld. der Münch. V. 1705. p. 97.

29-56. vid. ad 27.

29-11875 Quid. d. B. XII. and. p. 181.

13. Cardinali Opusc. p. 350 49.

30. 76c. Syll. Dis. I. p. 574.

31-35. Repetit. II. p. 252.

31. Quid. d. B. XII. and. p. 182.

32. 11873 vid. ad. § 29. - Cont. Syll. Dis. II. p. 934.
 & de his p. 12 ar. cit. ad huc. orig. d. l. c. 2. § 22.

35. Memorab. 3, 78.

Cappell. in r. T. p. 432. III.

Cappell. in r. T. p. 433. IV.

2 למר חבטו בו בתי ובמנחתו אשר
 צויתי מעון וחכד ארץ בניך ממני
 להבריאתם מראשית כל מנחת
 אלהי ישראל אמר אמרתי ביה
 ובית אבון יחלמנו לפני עך עולם
 ועתה נאם יהוה חלילה לימי
 3 סכנתי אכדו ובני יקלו: הנה יסוס
 באים ונרעתי ארץ ורעך ואת רעך
 בירת אבך מהויה זקן בכיהך:
 32 והבשרת צר מעון בגל אשר ישיב
 את ישראל ולא יהיה זקן בביתך
 33 כל הימים: ואיש לא אכרית לך
 מעם מובתי לכלות את עיניך
 ולא יב את נפשך וכל מרבית ביתך
 34 אשר יבא אל שני בניך אל חפני
 ופיגסם כיום אחד וימרו שניהם:
 לה וחפתי לו נתן נאמן כאשר בלבני
 ובנפשי יעשה ובחתי לו בית נאמן
 והחליך לפני משהי כל הימים:
 36 והיה כל הנהר במיתך יבוא
 להשתחרר לו לאגרות נקף ויכר
 להם ויאמר ספתי נא את ארתי
 הנהנת לאכל פת להם:

3 והנעך שמואל משרת את יהוה
 לפני עליו והבר יהוה חיה יקר
 2 ביום הם און חזון נפרץ: והיו
 ביום ההוא עליו שכב במקומו
 ועינו החלו ביה לא יוכל לראות:
 3 ובר אלהים טרם יכבר ושמואל
 שכב כהינך יהוה אשר שם אתו
 4 אלהים: ויקרא יהוה א שמואל
 ה ויאמר הנני: ורץ א עליו ויאמר
 הגני כי קראתי לי ויאמר לא קראתי
 6 שוב שכב וילך וישכב: ויסף יהוה
 קרא עור שמואל ויקם שמואל וילך
 אל עליו ויאמר הנני כי קראתי
 לי ויאמר לא קראתי כט שוב
 שכב: ושמואל פרוס ויען את
 יהוה וטרם יגלה אליו דבר יהוה:
 8 ויסף יהוה קרא שמואל בשלישית
 ויקם וילך אל עליו ויאמר הנני כי
 קראתי לי ויבן עליו כי יהוה
 9 קרא לנעך: ויאמר עליו לשמואל לך
 שכב יהוה אם יקרא אליך ואמרת
 דבר יהוה כי ישמע עבדך וילך
 שמואל וישכב במקומו: ויבא
 והרה ויתגב ויקרא כמעם בפעם

10 ויהי דבר שמואל לכל ישראל
 ויבא ישראל לקראת מלשתיים
 למלחמה ויחננו על האבן הנזר
 2 ומלשתיים תגו באפק: ויערכו
 מלשתיים לקראת ישראל והשש
 המלחמה וינק ישראל לפני מלשתיים
 ויבו במערבה בשרח כארבעת ימים
 3 איש: ויבא העם אל המנהר
 ויאמרו זקני ישראל למר נפנו
 יהוה חיוס לפני מלשתיים נקרה
 אלינו משלה את ארון ברית יהוה
 ויבא מקרבנו ושיענו מקם איבנו:
 4 וישלח העשלה וישאו משבאר:
 ארון ברית יהוה צבאות ושב
 הכרבים ושם שני בני עליו עם ארון
 ברית האלהים חפני ופיגסם: והיה
 כבוא ארון ברית יהוה אל המחנה
 וירעו כל ישראל הדוער נדלור
 והתם הארץ: וישמעו מלשתיים
 את

שמואל שמואל ויאמר שמואל דבר
 כי שמע עבדך: ויאמר יהוה
 אל שמואל הנה אנכי עשרה דבר
 בישראל אשר כל שמעו תגלינה
 שתי אוניו: ביום ההוא אקים
 אל עליאת כל אשר דברתי את
 ביתו החל וככה: והתקף לו כי
 שפס אני את ביהו עך עולם בעון
 אשר ידע כי מקללים להם בניו ולא
 קחה בם: ולכן נשבעתי לביתך
 על אס וחכר עון בירת עלי בוכה
 ובמנה עך עולם: וישכב שמואל
 עד הבקר ויפתח את דלתות בית
 יהוה ושמואל ידא מהניר את
 המראה אל עליו: ויקרא עליו את
 שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר
 הנני: ויאמר מה דברך אשר
 דבר אליך אל נא חכדו ממני ברה
 יעשה לך אלהים וכו' ויסוף אס
 תנוד ממני דבר מכל דבר אשר
 דבר אליך: ויגד לו שמואל את
 כל הדברים ולא כדור ממנו ויאמר
 יהוה הוא הטוב כעניו יעשה:
 ויגדל שמואל ויהוה היה עמו ולא
 הפיל מכל דבריו ארצה: וידע
 כל ישראל מין ועד באר שבע כי
 נאמן שמואל לנביא ליהוה: ויסף
 יהוה להראר בשלה כי נגלה
 יהוה אל שמואל בשלו דבר
 יהוה:

בעיניך והלך האשה לרובה ותאכל
 19 ופניה לא היו לר: עוד: וישכינו
 בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו
 ויבאו אל ביתם הרמה וידע אלקנה
 את הנה אשתו ויזכרה יהוה:
 כ ויהי לתקופת הימים והתר הנה
 ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי
 21 מיהוה שאלתיו: ויעל האיש
 אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה
 22 את זבח הימים ואת נדרו: וחנה
 לא עלתה כי אמרה לאישה עד וגמל
 הנער והביאותיו ונראה את שני
 23 יהוה וישב שם עד קולם: ויאמר
 לה אלקנה אישה עשי השוב בעיניך
 שבו עד נמלך אחו אך יקם יהוה
 את דברו וחשב האשה והניק את
 24 כאשר נמלתו בפרים שלשה ואיפה
 אחת קמה ונבר יון ותבארו ברו
 כו יהוה: שלו והנער נער: וישחטו
 את הפר ויבאו את הנער אל עלי:
 26 ותאמר כי אדני חו נפש אדני אני
 האשה הנצבת עמכה בזה להתפלל
 27 אל יהוה: אל הנער הזה התפללתי
 וחתן יהוה לי את שאלתי אשר שאיתי
 28 מעמו: וגם אנכי השאלתינו
 ליהוה כל הימים אשר הירד הוא
 שאלו ליהוה וישתחו שם ליהוה:

ב 2

א ותהפול הנה ותאמר עלץ לבי
 ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי
 ערל אויבי כי שמחתי בישועתך:
 2 אין קדוש כיהוה כי אין בלתיך
 3 ואין צור כאלהינו: אל הרבי
 חדרו נבהה נבהה וצא עתק ממיכס
 4 כי דעות יהוה ולא נחבנו עלילות:
 5 קשה נברים חחים ונכשלים אורו
 6 חזר: שבעים בלחם נשכרו ורעבים
 7 חדרו עד עקרה ילדה שבעה ורברר
 8 בנים אמללר: יהוה מסירת
 9 מריש ומעשור משפול אף מרוכס:
 10 מקום מעפר דל מאשפת ויום אביון
 להושיב עם נדיבים וכסא כבוד
 11 נהלים כי ליהוה מצקו ארץ וישרה
 12 עליהם תברל: רגלו חסרו ושמר
 13 ורשעים בחשך ידכו כי לא נכה
 14 וגבר איש: יהוה יחתו מריבו עלו
 15 בשמים ויעם יהוה דיון אפסי ארץ
 16 וחתן עז למלכו וירם קרן משוחו:

וילך אלקנה הרמתו: על כורתו
 11 והנער היה משרת את יהוה אח פני
 ועלי הכהן: ובני עלי בני בליעל לא
 12 ודעו את יהוה: ומשפט הכהנים
 13 את העם כל איש זבח זבח ובא נער
 הכהן ככשלו הבשר והמולג שלש
 14 השנים ברו: והכה בכורו או בדרו
 או בקלחת או בפרור כל אשר יעלה
 15 המולג יקח הכהן בו ככה יעשו לכל
 ישראל הכאים שם בשלה: גם
 16 במרס יקשרון את החלב ובא נער
 הכהן ואמר לאיש הזבח הנה בשר
 17 לצלות לכהן ולא יקח ממך בשר
 כששל כי אם חי: ויאמר אליו
 18 לך כאשר תאה נפשו ואמר לו כי
 עתה חתן ואם לא לקחתי בחוקר:
 19 וחתי חטאת הנערים גדולה מאד את
 פני יהוה כי נאצו האנשים את מנחת
 20 יהוה: ושמואל משרת את פני
 יהוה נער חגור אפור בד: ומעיל
 21 קטן העשה לו אמו ותעלתה לו
 מימים ומימרי בעלותה את אישה
 22 לזבח את זבח הימים: ובדך עלי כ
 את אלקנה ואת אשתו ואמר ושם
 23 יהוה לך ודע מן האשה הזאת חתן
 השאלת אשר שאל ליהוה ותלכו
 24 למקומו: כי פקר יהוה את הנה
 והתר ותלד שלשה בנים ושתו בנות
 25 ויגדל הנער שמואל עם יהוה:
 ועלי וקן מאד ושמע את כל אשר
 26 יעשו בניו לכל ישראל ואת אשר
 ישכנו את הנשים הנצמאות פתח אהל
 27 מועד: ויאמר להם למה תעשון
 כדברים האלה אשר אנכי שמע את
 28 דבריכם רעים מאת כל העם ארץ:
 אל בני כולא טובה השמעת אשר
 29 אנכי שמע מעבדים עם יהוה: אם כה
 30 ידמה איש לאיש ופללו אלהים ואם
 31 ליהוה יחשא איש כיתפלל לו וכא
 ישמעו לקול אבוהם כי חפץ יהוה
 32 להצמתם: והנער שמואל הלך
 33 ויגדל וטוב גם עם יהוה וגם עם
 34 אנשים: ויבא איש אלהים אל
 35 עלי ואמר אליו כה אמר יהוה
 הנגלה נגלתי אף בית אביך
 36 בהותם במצרים לבית פרעו:
 ובחר אתו מכל שבטי ישראל לי
 37 לכהן לעלות על שבטי להקטיר
 38 מברח לשאת אפור לפני ואותו
 39 לבית אביך את כל אשיו בני ישראל
 למה

13. Neb. Beldr. van A. p. 49. coll. Mich.
Vogelw. p. 250.

16. Aurivill. Dief. p. 506.

24. 753 7577 puer erat apilis. Veld. Dief. p. 176.

24. Mich. O. B. XII and. p. 179 - No. B. 3, 102.

Appell. inv. T. p. 430 ff. II.

1-10. Leh. Bibl. VII. 4, 729. Mint. Geel. dermael.
V. 133 ff.

25. Mich. Gron. 1. 1 ff.

3. aurivill. Dief. p. 474.

9. Syll. Dief. I. p. 573. 6.

27-36. Leh. Bibl. VII. 4, 730 ff. X. 6, 1086. 1 ff.

~~Mich. Gron. 1. 1 ff.~~

27. Mich. O. B. XII. and. p. 181.

0611. p. 10. & (ait. recentior) in libro Sam. Rich. B. VIII. 6. 1062

In libro Samuēly observationes egregias scripsit
Händler. Lich. Bibl. p. 727. de auctore
& abote hujus libri.

Capell. L. v. T. p. 130

s. Mull. Def. p. 242.

ב. כנסתה צרתה Mull. Op. Min. p. 166.
הרמזה M. ad Pro. p. 496. 18 495.

ג. יד. Bibl. VI. 3, 467.

שמואל א

א

12 ודעה משכב זכר החרימו : וימצאו מוישבו יבש גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא ידעה איש למשכב זכר ויבאו אחם 4 המכה 13 שלרה אשר בארץ כנען : וישלחו כל העדר וידברו אר בני בנימין אשר בסלע רפון ויקראו להם 14 שלום : וישכ בנימין בערת הויא וחננו להם הנשים אשר היו מנשי יבש גלעד ולא מצאו להם כן : שו והתנס נחם לבנימין כי עשרה יהוה 16 פרו בשבט ישראל : ויאמרו וקני העדה מה נעשה לנותרים לנשים כי נשמרה מבנימין אשר : 17 ויאמרו ירשת פלישה לבנימין ולא 18 וימחה שבט מישראל : ואנתו לא נזכר לתת להם נשים מבנותינו כי נשבעו בני ישראל לאמר אחר 19 נתן אשה לבנימין : ויאמרו הנה חג יהודה בשלן מימים ימימה אשר מצפונה לבירת אל מורתה השמש למסלה העלה מבירת אל 3 שבמה ומנגב ללבנה : ויצא אח בני בנימין לאמר לנו ואריכתם 21 ככרמים : וראיתם והגרה אם ויצאו בנור שילו לחול במחלות ויצאתם מן הכרמים והשפתם לכם איש אשתו מבנות שילו והלכתם 22 ארץ בנימין : והרה כי יבאו אבותם או אחיהם לרוב אלינו ואמרנו אליהם חננו אותם כי לא לקחנו איש אשתו במלחמה 23 כי לא אחם נחםם להם כערי וישאו נשים למספרם מן המחלות אשר גזלו וילכו וישבו אל נחלתם 24 ויבנו את העידים וישבו בהביותה לכו משם בני ישראל בערת הויא איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם 25 איש לנחלתו : בנימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו ועשרה :

ויהי איש אחד מן הרמתיים 4 צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן דרחם בן אליהוא בן חתו בן צוף אפרתי : ולו שתי נשים שם 2 אחת הנרה ושם השנית מננה והיו לפננה ילדים ולחנה אין ילדים : ועלה האיש ההוא מקצוה מימים 3 ימימה להשתחרר ולזנות ליהודה צבאר בשלרה ושם שני בני עלי הפני ומנחם כהנים ליהודה : והיו 4 היום ויזכה אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנת : ולהנה יתן מנה אחת אפים כי את 5 חננה אהב ויהוה סגר רחמיה : ובעתה צרתה גם כעס בעבור 6 הרעקה כי סגר יהוה בער רחמה : וכן ועשה שנה בשנה סגרו עלתה 7 בבית יהוה כן תבענה ותבכה ולא תאכל : ויאמר לה אקנה אישה חנה 8 למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ידע לבכך הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים : ותלם חנה אחרי 9 אכלה בשלה ואחרי שחה ועלי הכתן ישוב על חמסא על מזוזה חוקל יהוה : והיא מרה נפש ותחפל על יהוה 10 ובכה בכבת : ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות אם ראה תראה בעני אמתי וכתחתי ולא חשכה את אמתי ונתתה לאמתי רוע אנשי ונתתיו ליהוה בל ימו חייו ומורה לא 11 ועלה על ראשו : והיה כי תרביה את להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את פיה : וחנה היא סודרת על לבה 13 רק שפתיה נעה וקולה לא ישמע ויחשבה עלי לשכרה : ויאמר 14 אליה עלי עד מרו השתכרין הסירו את ייני מעליך : והען חנה ותאמר 15 לא אדני אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שחתי ואשפך את נפשי לפני יהוה : אך נתן את אמתי 16 לפני ברך בלועיך כי טוב שיתי ובעני דבחי ער הנר : ויען 17 עלי ויאמר לבי לשלום ואלהי ישראל נתן את שלתי אשר שאלתי מעמו : והאמר תמצא שפתך הן 18 בעיניך

ישראל עוד שמערת עשר אלף איש
 26 ארבה כל אלה שלפי הרב: ויעלו
 כל בני ישראל וכל העם ויבאו בחד
 ארז ויבכו וישבו שם לפני יהוה
 ויצומו כיום ההוא עד הערב ויעלו
 27 עלות ושקפים לפני יהוה: וישאלו
 בני ישראל ביהוה ושם ארון ברית
 28 האלהים בימים ההם: ופינתם
 בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו
 בימים ההם לאמר האוסף עוד
 לצאת למלחמה עם בני בנימין אחי
 אב אחרי ויאמר יהוה עליו כי בחר
 29 את בנימין בידך: וישם ישראל ארבים
 7 את הנבערה סביב: ויעלו בני
 ישראל אל בני בנימין ביום השלישי
 ויערכו אל הנבערה כפעם בפעם:
 31 ויצאו בני בנימין לקראת העם הנרדף
 מן העיר ויחלו להכות מהעם חללים
 כפעם בפעם במסלולת אשר אירר
 עלה בוח אל ואחר נבערה בשוה
 32 כשלושים איש בישראל: ויאמרו
 בני בנימין ננפים הם לפנינו
 כבראשונה ובני ישראל אמרו לנוסה
 ונחמנוהו מן העיר אל המסלולת:
 33 וכך איש ישראל קמו מסקומו
 ויערכו בבערל חמר וארבי ישראל
 34 מניה ממקומו ממערה נבע: ויבאו
 מנגד לנבערה עשרת אלפים איש
 בחור מקל ישראל והמלחמה כבירה
 והם לא ידעו כי נגעת עליהם
 35 לה הערעה: ויגה יהוה את בנימין
 לפני ישראל וישחיתו בני ישראל
 בבנימין ביום ההוא עשרים וחמשה
 36 אף וטאה אש כל אלה שלף הרב:
 ויראו בני בנימין כי נגפו ויהנו איש
 37 וישראל מקום לבנימין כי בטחו אל
 החישו ויפשטו את הנבערה והארב
 הארב ויד אח כל הקיר לפי הרב:
 38 והמועד יהיה לאיש ישראל עם
 הארב הרב להעלותם משאת העשן
 39 מן העיר: ויחפר איש ישראל
 במלחמה ובנימין החל להכות חללים
 באיש ישראל כשלושים איש כי
 אמרו אך נוף נגף הוא לפנינו
 40 מלחמה הראשונה: והמשיאר
 החלה לעלות מן העיר עמוד עשן
 ויפן בנימין אחריו והגה עלה
 41 כליד העיר השמויה: ואיש
 ישראל חפר ויבהל איש בנימין כי
 42 ראה כי נגעה עליו רעה: ויגלו

לפני איש ישראל את הדרך
 המדבר והמלחמה הרביקהו ואשר
 מהערים משחיתים אותו בחובו:
 43 כחרו ארץ בנימין הרדופתו מנחמה
 הרדופתו עד נכח הנבערה ממזרח
 44 שמש: ויפלו מבנימין ששנה עשר
 אלף איש את כל אלה אנשי הירד:
 ויפנו וינסו המדבריה ארז סלע מנה
 הרמון ויעללהו במסלולת המשרת
 אלפים איש וירביקו אחריו עד
 נדמים ויכו ממנו אלפים איש:
 והיה כל הנפלים מבנימין עשרים
 46 והמשיאר אלף איש שלף הרב ביום
 ההוא את כל אה אנשי חיל: ויפנו
 47 וינסו המדבריה אל סלע הרמון שש
 מאות איש וישבו בסלע רמון
 ארבעה הימים: ואיש ישראל שבו
 48 אל בני בנימין ויכוס לפי הרב מעיר
 מרם עד נחמה עד כל הגט אים
 כל הערים הנמצאות שלחו באש:

כא 21

ואיש ישראל נשבע במעשה לאמר א
 איש ממנו לא יתן בתו לבנימין
 2 לאשה: ויבא העם בית א וישבו
 יש עד הערב לפני האלהים וישאו
 3 קולם ויבכו בני גדול: ויאמרו
 4 למה יהוה אלהי ישראל היה
 ואח בישראל להפקי חיוס מישראל
 שבת אחר: והיה ממחרת וישכמו
 5 העם ויבנו שם מזבח ויעלו עלות
 וישלמים: ויאמרו בני ישראל מי ה
 אשר לא עשה כהקל מבני שבט
 6 ישראל א יהוה כי השבעה הגדולה
 היתה לאשר לא עלה את יהוה
 7 המעשה לאמר מות יומת: וינחמו
 בני ישראל אל בנימין אחרו ויאמרו
 8 ננדע היום שבת אחר מישראל:
 מה נעשה להם לנוררים לנשים
 9 ואנחנו נשבענו ביהוה לכלחי הרת
 להם מבנותינו לנשים: ויאמרו
 10 מי אחר משבטי ישראל אשר לא
 עשה אל יהוה המעשה והגה לא בא
 11 איש את המחרה מביש גלעד את
 הקהל: ויהפך העם והנה איז
 12 טם איש כיושבי וכש גלעד:
 וישלחו שם הקרה שנים עשר אלף
 13 איש מבני החיל ויצו אותם לאמר
 לכו והמיתם ארז וישבו וכש גלעד
 14 לפי הרב והנשים והמק: וירי
 15 הרבך אשר העשו כל יקר וכל אשה
 ירעת

26. Kunstgesch. der Menschh. v. nat. p. 334.

XXI.

10. Arch. N. O. B. g., 224.

25. 72 ויתפלו Bult. Op. Min. p. 164. a orig. 1. 199.

15, 16. Mich. O. B. S., 243. 7, 71.

XX.

1. Mich. O. B. S., 241.

ואנתחה ואשלחה בכל שדה נחלת
 ישראל כי עשו זמא ונבלה בישראל:
 7 הגה כלכם בני ישראל הכו לכם
 8 דבר וצצה הלם ויקם כל העם כאיש
 9 אחר לאמר לא נלך איש לאהלו ולא
 10 נסור איש לביתו ועתה זה הרבר
 11 אשר נעשה לנבעת עליה בנורא
 12 ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל
 13 שבט ישראל וסאף לאף וסאף
 14 לרבעה לקחת צדה לעם לעשות
 15 לבואם לנבע בנימן ככל הנבלה אשר
 16 עשה בישראל ויאסף כף איש
 17 ישראל אל הער כאיש אחר
 18 חברים וישלחו שבטי ישראל
 19 אנשים בכף שכטו בנימן לאמר
 20 מה הרעה הזאת אשר נהיתר
 21 ככם ועתה תנו את האנשים
 22 בני בליעל אשר נבעה ונמיתם
 23 ונבערה רעה מישראל ולא אבו
 24 בנימן לשמע בקול אחיהם בני
 25 ישראל ויאספו בני בנימן מן
 26 הערים הנבעתה לצאת למלחמה
 27 עם בני ישראל ויחפקרו בני בנימן
 28 ביום ההוא מהערים עשרים ושש
 29 אף איש שלף הרב לבר מישבו
 30 הנבעה התפקרו שבע מאות איש
 31 בחור מכל העם הזה שבע מאות
 32 איש בחור אטרוד וטינו כל זה קלע
 33 באבן אל השערה ולא יתמא ואיש
 34 ישראל התפקרו לבן מבנימן ארבע
 35 מאות אף איש שלף הרב כל זה
 36 איש מלחמה ויקמו ויעלו בית אל
 37 וישאלו כאלהים ויאמרו בני ישראל
 38 כי יעלה לנו בתחלה למלחמה עם
 39 בני בנימן ויאמר יהוה והודו
 40 בתחלה ויקמו בני ישראל בבקר
 41 ויחנו על הנבעה וצא איש ישראל
 42 למלחמה עם בנימן ויערכו אחם איש
 43 ישראל מלחמה אל הנבעה ויצאו
 44 בני בנימן מן הנבעה וישחיתו
 45 בישראל ביום ההוא שנים ועשרים
 46 אף איש ארצה ויחזקו העם איש
 47 ישראל ויספו לערד מלחמה במוקם
 48 אשר ערכו שם ביום הראשון ויעלו
 49 בני ישראל ויבכו לפני יהוה עד
 50 הקרב וישאלו ביהוה לאמרי האוסף
 51 לגשת למלחמה עם בני בנימן אחי
 52 ויאמר יהוה עלו אליו ויקרבו
 53 בני ישראל אל בני בנימן ביום
 54 השני ויצא בנימן לקראתם מן
 55 הנבעה ביום השני וישחיתו בבני
 56 ישראל

את לבם והגדר אנשי העיר אנשי
 בני בלועל נסכו את הבית מזרפקים
 על הדלת ויאמרו אל האיש כנף
 הבית הוקן לאמר הוצא את האיש
 23 אשר בא אל בוחף ונרענו ויצא
 אליהם האיש בעל הבית ויאמר
 אלהם אל אחי אל תרעו נא אחי
 אשר בא האיש הזה אל בוחף
 24 תעשו את הנבלה הזאת הגר
 בתי הבחורה ופילגשו אוצא
 נא אחם וענו אחם ועשו להם
 הטוב כענינים ולאיש הור לא
 25 תעשו רבר הנבלה הזאת ולא
 אבו האנשים לשמע לו ויחזקו
 האיש בפילגשו ויצא אליהם החיו
 וירעו אותה ויתעללו בה כל הלילה
 עד הבקר וישלחוה בעלות השחר
 26 ותבא האשה לפנות הבקר ותפתח
 פתח בית האיש אשר אדוניה שם
 27 עד האור ויקם ארנה בכר
 ויפתח דלתות הבית ויצא ללכת
 לררבו ותנה האשה פילגשו נפלה
 28 פתח הבית ויורה על חם ויאמר
 אליה קומי נלכה ואין ענה וקמה
 על החסור ויקם האיש וילך למקומו
 29 ויבא אל בית ויקח את הקאכר
 ויחזק בפילגשו וינתחה לעצמה
 30 לשנים קשר נתיים וישלחה בכל
 31 ל גבול ישראל וקרה כל הראה
 ואמר לא נהחרה ולא נראתה
 כארת למיום עלות בני ישראל
 מארץ מצרים עד היום הוא שימו
 לכם עליה עשו ודברו

כ 20

א ויצאו כל בני ישראל ותקחה
 הערה כאיש אחד למון ועד באר
 שבע וארץ הנלע אל יהוה המצפה:
 2 ויחיצבו מנח כל העם כף שבטו
 ישראל בקהל עם האלהים ארבע
 3 מאות אף איש רגלי שלף הרב
 4 וישמעו בני בנימן כי עלו בני
 5 ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל
 6 דברו איכה נהיה הרעה הזאת
 7 ויען האיש הלוי איש האשה
 8 הנרערה ויאמר הנבעה אשר
 9 לבנימן בחווי אני ופילגשו ללון
 10 ה ויקמו עלי בעלו הנבעה ויסבו על
 11 את הבית לילה אחת דמו החרג ואת
 12 מילגשו ענו ותמת: ואחז בפילגשו

יך ער מיר ולך עמנו והיה
 לנו לאב ולבתן הטוב היותר כהן
 לבירת איש אחד או היותר כהן
 כ לשבט ולמשפחה בישראל: ויטב
 לב הכהן ויקח את האפוד ואת
 התרפים ואת הספר ויבא בקרב
 21 העם: ויפנו וילכו וישבו את
 המן ואת המנורה ואת הכבוד
 22 למגיהם: המן הרחילו מבית
 מיכר והאנשים אשר בכתום אשר
 עם בירם מיכר נזעקו וירבוקו את
 23 בני דן: ויקראו אל בני דן ויכבו
 מניהם ויאמרו למיכר מה לך כי
 24 נזעקת: ויאמר את אלהי אשר
 עשיתי לקחתי ואת המן ותלמו
 ומה לי ענין ומה זה האמרו אלי מה
 כה לך: ויאמרו אליו בני דן אל השמע
 קולך עמנו פן יפגעו בכם אנשים
 מרי נפש ואספתה נפש ונפש
 26 ביתך: וילכו בני דן לרחם וירא
 מיכה כי חזקים המה מסנו ויפנו וישב
 27 אל ביתו: והמר לקחו את אשר
 עשה מיכר ואת הכהן אשר היה
 לו ויבאו ער ליש ער עם שקמ
 ובטחו ויכו אותם לפי חרב ואת העיר
 28 שרפו באש: ואין מציל כי רחוקה
 היא מצידון ודבר אין להם עם ארם
 והיא בעמק אשר לבירת רחוב
 29 ויבנו את העיר וישבו בה: ויקראו
 שם העיר דן בשם דן אביהם אשר
 יולד לישראל ואולם ליש שם
 ל העיר לראשנה: וקמו להם
 בני דן את הפסל ויהונתן בן גרשם
 בן מנשה הוא ובניו היו כהנים
 לשבט הדן עד יום גלות הארץ:
 31 וישבו להם את פסל מיכר אשר
 עשה כל ימי היות בית האלהים
 בשילה:

יט 19

א ויהי בימים ההם ומלך און
 בישראל והי איש לוי נר ברכתו
 הר אפרים ויקח לו אשר פולגש
 2 מבית לחם ויהודה: ותנה עליו
 מילגשו ותלך מאחור אל בית אביה
 אל בית לחם והיה ששנים
 3 ארבעה חודשים: ויקם אישה וילך
 אחריה דבר ער לברה להשיבו
 גערו עמו וצמר חסרים ותביאנהו
 בירת אביר ויראהו אבי הנערה
 4 וישפח לקראתו: ויהוק בו חתנו

אבי הנערה וישב אתו שלשת ימים
 ויאכלו וישזו וילינו שם: והיו ה
 ביום הרביעי ושיכמו בבקר ויקם
 ללכת ויאמר אבי הנערה אל חתנו
 סעך לכך פרת להם ואחר תלכו:
 וישבו ויאכלו שניהם יחדו וישתו 6
 ויאמר אבי הנערה אל האיש הוא
 נא ולן ויטב לך: ויקם האיש 7
 ללכת ויפטר בו חתנו וישב וילן
 שם: וישכם בבקר ביום החמישי 8
 ללכת ויאמר אבי הנערה סעך נא
 לכבד וחתמתהו עד נטות היום
 ויאכלו שניהם: ויקם האיש ללכת 9
 הוא ופילגשו ונערן ויאמר לו חתנו
 אבי הנערה הנה נא רפר היום
 לערוב ולינו נא הנה חנות חיוס לין
 פרו ויטב לבבך והשכמתם בחד
 לדרככם והלכת לאחריך: ולא אבה 10
 האיש ללון ויקם וילך ויבא עד גת
 ובוס היא ירושלים ועמו צמר
 המוריס חבושים ופילגשו עמו: הם 11
 עם יבוס והיום רדמאד ויאמר הנער
 אל אדניו לכה נא ונסורה אל עיר
 חבוסי הארץ ונלון בה: ויאמר 12
 אליו אדניו לא נסור אל עיר נכרי
 אשר לא מבני ישראל הנה ועברנו
 עד גבעה: ויאמר לנער לך ונקדבה 13
 באחר המקומות ולנו בנבערה או
 ברכה: ויעברו וילכו והבא להם 14
 השמש אצל הנבערה אשר לבנימן:
 ויסרו שם לבוא ללון בנבערה 15
 ויבא וישב ברחב העיר ואין איש
 מאסך אותם בביתה ללון: והנה 16
 איש זקן בא מן מעשהו מן חשרה:
 בערב והאיש מהר אפרים והוא ג
 בנבערה ואנשו המקום בני
 ימיני: וישא עניו וירא את 17
 האיש הארץ ברחוב העיר ויאמר
 האיש הוסיף אנה חלך ומאין הבוא:
 ויאמר אליו עברים אתנו מבית 18
 לחם יהודה עד ירדתי הר אפרים
 משם אנכי ואלך עד בית לחם
 יהודה: ואת בית יהודה אני הלך
 ואין איש מאסך אותי בביתה: וגם 19
 תכן בן מספוא יש להמורינו וגם לחם
 היו יש לי ולאמתי ולנערי עם עבדיך
 און מחסור כל דבר: ויאמר האיש 20
 חזקן שלום לך רק כל מחסרך עלי
 רק ברחוב אל תלן: ויביאיהו לביתו 21
 ויביל לחמורים וירחצו רגליהם
 ויאכלו וישתו: המר מיטיבים 22
 את

30. Kennic. Disf. gen. p. 40. col. Med. O. B. 20, 33.
Hamelte. Bib. Ind. 4, 179. Waringa de Critic. p. 335.
Munt. gesch. de mensch. v. not. p. 25 11. Keen. Joub.
Littré. II. p. 317.

XIX.

De hist. hork. leg. cap. narrata vid. Munt.
gesch. de mensch. v. p. 80-93.

2. Munt. ib. not. p. 304.

31. Arch. O. B. 5, 241.

XVII.

De Vittoria, cap. 100 & seq. relata conf. 7.
Lettre de quelques juifs à volr. T. 1. p. 277-78. Publ. Dig. II. 862.
Mes. V. 5. 434. 199. Manuel. Byb. red. 6, 354 1/2.
Munt. gold. de messor. V. 69-80.

7. Arch. N. O. B. 9, 229.

12. Arch. Dig. 2: 129.

XVIII.

5. Munt. gold. de messor. V. 69-80.

הבית על הסרנים ועל כל העם אשר
 בו ויהיו המתים אשר הפית במופתו
 3 רבים מאשר המורת בחייו: וירדו
 אהרו וברך ברת אביהו וישאו אמו
 ויעלו ויקברו אחו כון צרעה ובין
 אשתאור בקבר מנח אביו והוא
 שמש את ישראל עשרים שנה:

יז

א ויהו איש מדר אפרים ושמו
 2 מיכיהו: ויאמר לאמו אלף ומאד
 הכסף אשר לקח לך ואתי אליות וגם
 אמרתי באוני הנרה הכסף אתי אני
 לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני
 3 ליהוה: וישב את אלף ומאה הכסף
 לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי
 את הכסף ליהוה מידי לבני לעשות
 4 פסל ומסכה ועקרה אישיו לך: וישב
 את הכסף לאמן ותקח אמו מאתים
 כסף ותתנו לו צלופח ויעשוהו פסל
 ה ומסכה ויהי בבית מיכיהו: והאיש
 מיכה לו בירת אלהים ויעש אפוד
 ותריפים וימלא ארת יד אחד מבניו
 6 והיו לו לכהן: בימים ההם אין מלך
 בישראל איש היקר בעיניו ועשרה:
 7 ויהי נער מבית להם יהודה ממשפחת
 8 יהורם והוא לוי והוא נר שם: וילך
 האיש מחציר מבית להם יהודה ליגור
 באשר נבטא ויבאו הר אפרים ער בית
 9 מיכה לעשות רכבו: ויאמר לו מיכה
 סאין תבוא ויאמר אליו לוי אנכי
 מבית להם יהודה ואנכי הלך לגור
 י באשר אמנא: ויאמר לו מיכה שבה
 עמרי והיה לו לאב ולכהן ואנכי
 אתן לך עשרה כסף לימים וערך
 יא בניים ובחיתך וילך הלוי: ויואך
 יב הלוי לשבת את האיש ויהי הנער לו
 12 כאחד מבניו: וימלא מיכה את יד
 הלוי והיו לו הנער לכהן ויהי בבית
 13 מיכה: ויאמר מיכה עתה ידעתי כי
 וישבי יהודה לו כי הורה לו הלוי
 לכהן:

הארץ ויבאו הר אפרים עד בירת
 מיכת וילינו שם: המה עם בית
 מיכה והמרה הכירו את קול הנעו
 הלוי ויסורו שם ויאמרו לו מי
 הביאך הללומה אתה נעשה בזה ומה
 לך מה: ויאמר אלהם כזה וזה
 עשה לי מיכיה וישטרני ואני לו
 לכהן: ויאמרו לו שאל נא באלהים ה
 ונרעה התגלה דרכנו אשר אנהנו
 הללים עליה: ויאמר להם כהן
 לכן לשלום נח יהודה וירכבם אשר
 חלבו כרה: וילכו המשת האנשים
 ויבאו לישר ויראו את העם אשר
 בקרבר וישברת לבשת כמשפט
 צדינים שקט וכפת ואין מכלים רבו
 בארץ וורש עני והחוקים המרה
 מצדינים ודבר אין להם עם אדם:
 ויבאו אל אחיהם צרעה ואשתאך
 ויאמרו להם אחיהם מה אהם:
 ויאמרו קומה ונעלה עליהם כי
 ראינו את הארץ והנה טובה מאד
 ואתם מחשים אל העעלו ללכת לבא
 לרשת את הארץ: כבאכם תבוא אל
 עם בטח והארץ רחבת ידים כי נתנה
 אלהים בידכם מקום אשר אין שם
 מחסור כל דבר אשר בארץ: ויסעו
 משם ממשפחת הרני מערעה
 ומאשהאל שש מאות איש הגורו כלי
 מלחמה: ועלו ויהנו בקרית
 יערים ביהודה על בן קראו למקום
 ההוא מחנה דן עד היום הזה
 אחרי קרית יערים: ויעברו משם
 הר אפרים ויבאו עד בית מיכיה:
 ויענו המשת האנשים ההללים לרגל
 את הארץ ליש ויאמרו אל אחיהם
 הדיקום כי יש נבחים האלה אפוד
 ותריפים ופסל ומסכה ועקרה דעו מה
 תעשו: ויסורו שמה ויבאו אר
 בית הנער הלוי בית מיכיה וישאלו
 לו שלום: ושש מאות איש חגורים
 כלי מלחמהם נצבים פתח השער
 אשר מבני דן: ויעלו המשת האנשים
 ההלכים לרגל את הארץ באו שמה
 לקחו ארת המסר וארת האפוד
 וארו התריפים וארת המסכה
 והכהן נצב פתח השער ושש
 מאות האיש החגור כלי המלחמה:
 ואלה כאו בירת מיכה ויקחו ארת
 מסר האפוד וארת התריפים וארת
 המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אהם
 עשים: ויאמרו לו החרש שים
 ירך

יח

א בימים ההם אין מלך בישראל
 ובימים ההם שבט הרני מבקש לך
 נחלה לשבת כי לאנפלה לו עד היום
 ההוא בתוך שבטי ישראל בנתלרה:
 2 וישלחו בני דן ממשפחת המשה
 אנשים מקצותם אנשים בני חיר
 סצרעה ומאשהאל לרגל ארת הארץ
 ולחקרה ויאמרו אהם לבו חקרו את

יך

כ אשר בלחי ער היום הזה: וישפט את ישראל בימי שלשתם עשרים שנה:

16 יי

א וילך שמשון עזחה וירא שם
 2 אשה זונה ויבא איה: לקחום לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויאורבו לו כל הלילה בשער העיר ותחורשו כל הלילה לאמר עד אור הבקר 3 והרגנוה: וישבב שמשון עד הצהר לילה וימס בחצי הלילה ויאחו בלחות שער העיר ובשמי המזוהות ויסקם עם הבריה וישם עך כתפיו ויעם אך ראש ההר אשר על פני הברון: ויהי אחרי כן ויאבה אשה 4 ויבחר שורק ושם דלילה: ויעלו 5 איה סתני פלשתים ויאמרו ליה פתי אחו וראי כמה כחו גדול וכמה גוכל לו ואפרונו לענותו ואנהנו נתן לך איש אלק ומאה כסף: 6 והאמר דלילה אל שמשון הגיירה נא לי כמה כחך גדול וכמה האמר 7 לענותך: ויאמר אלה שמשון אם יאסיני בשבעה יתרים לחים אשר לא חרבו וחליתי והייתי כאחד 8 האים: ויעלו לה סתני פלשתים שבעה יתרים לחים אשר לא חרבו 9 ותאסרוה ברם: והארב וישב לך כחרו והאמר אליו פלשתים עליך שמשון ונתק את היתרים כאשר נתק מחיל הערת בהרודן אשר לא נודע כמו: והאמר דלילה: אך שמשון הנה ההלרת בי ותקבר אלי כובים עתה הגיירה נא לי במרה 11 האמר: ויאמר אלה אם אסיר יאסיונו בעבתים חרשים אשר לא נעשה בהם מלאכה וחליתו והייתי 12 כאחד האים: ותקח דלילה עבתים חרשים ותאסרהו בהם והאמר אליו פלשתים עליך שמשון והארב וישב בהר ונתקם מעל ורעתיו כחוט: 13 והאמר דלילה אל שמשון עד הגדה דהלת בי וחזבר אלי כובים הגיירה לי במרה האמר ויאמר אלירה אם הארני את שבע מהלמות ראשי עם 14 המסכת: ותקק בוחר והאמר אליו פלשתים עליך שמשון ויקץ משנתו ויסק את החר הארני ואת המסכת: 15 והאמר אליו איך האמר אהבתך ולכך אין אתי זה שלש פעמים

ההלרת בי ולא הגרת לי במרה כחך גדול: והיה כי הציקה לו 16 ברבית כל הימים ותאלצו והקצר נפשו למות: ויהי לה את כר 17 לבו ויאמר לה מורה לא עלה על ראשו כי נזק אלהים אני בכמך וחליתי והייתי ככל האדם: 18 ותרא דלילה כי הגיד לה את כל לבו ותשלת והקרא לסיני פלשתים לאמר עלו הפעם כי הגיד דה את כל לבו ועלו אלירי סתני פלשתים ויעלו הכסף ברם: ותישנהו על 19 ברבית והקרא לאיש ותגלה אתו שבע מהלמות ראשו והחל לענותו ויטר כחו מעליו: והאמר פלשתים כ עליך שמשון ויקץ משנתו ויאמר 20 אצא כמקם כפקם ואנער והוא לא ידע כי יהיה סר מעליו: 21 ויאחזוהו פלשתים וינקרו אר 22 עינו ויורוהו אתו עזחה ויאסרוהו בנחשחים והיה מותן בבית האסורים: והיה שער ראשו 23 לצמח כאשר נלח: וסרני פלשתים נאספו לזבח ובהל 24 לדגן אלהיהם וישמחה ויאמרו נתן אלהינו בידנו את שמשון אויבנו: וראו אתו העם ויהללו 25 את אלהיהם כי אפרו נתן אלהינו בידנו את אויבנו ואת סרניב ארנו ואשר הרבה את חלוננו: והיה 26 כי טוב לבם ויאסרו קראו לשמשון וישחק לנו ויקראן לשמשון מבית האסורים ונתק לפניהם ויעקרו 27 אורו בין הנעמורים: ויאמר שמשון אל הנער הפחית בידו הגיירה אותו ונפשנו את העמידים אשר הכירנו נכון עליהם ואשקנו עליהם: והכיר מלא האנשים 28 והנשים ושמה כל סתני פלשתים ועל הגג כשלשת אלפים איש ואשר הראים בשחוק שמשון: ויקרא שמשון אל הוה 29 ויאמר ארני יהוה זרני נא וחוקני נא אך הפעם יהוה האלהים ואנקמה נקם אחת משתי עיני מפלשתים: וילפת שמשון את 30 שני עמודי התוך אשר הבית נכון עליהם ויסקר עליהם אחד בימינו ואחר בשמאלו ויאמר שמשון חמק נפשי עם פלשתים וישבבה ויפך הגות

1. Misc. O.B. 5, 240.

3. Misc. Desb. 2: 123. Johannad. Ob. d. 1844. — Conf.
Similiter quoddam robin exemplum in Gofu. v. 14.
Tab. p. 99.

4. Kuiper Dav. p. 323.

21. Misc. O.B. 7, 1A. Conf. ant. III. 2. p. 48¹⁹⁹.

23, 24. Misc. Gron. 1. 18¹⁹⁹.

26. 26¹⁹⁹. Conf. Gron. net. Conf. Job. I. p. 37.

27. 27¹⁹⁹. Dependens Netib. L. 11. Conf. I. 368.

4. 177. Misc. Tragen, p. 71. ff. N. O. B. S., 55. Theo. v. T.
 428 ff. Bibl. Beem., 8:802 ff. Misc. Lips., 4:237 ff.
Bedmann. Misc., II. 25 ff. Nov. Theol. Dig. v. 4:553
Misc. Geld. der meist., v. 85 ff. not. ff.

8. Bedm. Misc., 6, 135.

8. Zich. Bibl., VII. 4, 690.

9. Syll. Dig., I. p. 572.

12. Dig. Ant., III. 2, p. 47 ff.
 13. Pett. Comm., Theol., 8:321 ff.

14. Nov. Theol. Dig. v. T., p. 545 ff.

15. 16. Nov. Theol. Dig. v. T., p. 561 ff. 4569 ff.

15. Gene. des. Cap. Joh., II. p. 217. Bibl. Beem., fr. 1. 1, 101 ~~Gene. des. Cap. Joh. II. p. 217. Bibl. Beem. fr. 1. 1, 101~~

16. Capell., in v. T., p. 427.

17. 18. Bibl. Beem., Mag. II. 505 ff. Nov. Theol. Dig. v. T., p. 578 ff.

7 ולאמו את אשר עשה: וירד וירבר
 8 לאשה וחישר בעיני שמשון: וישב
 מימים להתחרה ויכר לראות את
 כמלת האריה והנה ערתי רברים
 9 בנזית האריה רכיש: וירדדו אל
 כפיו וילך הלוך ואכר וילך ארץ
 אביו ואל אמו וחתן להם ויאכלו ולא
 הגיד להם כי מנזית האריה רדד
 1 הרבש: וירד אכיהו אל האשה
 ויקש עם שמשון משחה כי כן יעשו
 11 הבחורים: והיו כראובם אוחו
 ויקחו שלשים טרעיים ויהיו אהו:
 12 ויאמר להם שמשון אחרת נא לכם
 חזיה אם הגד תגידו אותה לי שבעת
 וסי המטה ומצאחם ונתתי לכם
 שלשים טרעיים: ושלשים חלפת
 13 נגרים: ואם לא תוכלו להגיד
 לי ונתחם ארם לי שלשים טרעיים
 ושלשים הליפות נגרים ויאמרו לו
 14 הודה הודוך ונשמעך: ויאמר
 להם מהאכל יצא מאכל ומעני יצא
 טחוק ולא יכלו להגיד החזיר
 15 שלשת ימים: והיו ביום השביעי
 ויאמרו לאשת שמשון פתי את אישך
 ויגד לנו את החזיה פן נשקה אותך
 ואת בירת אביך באש הלישנו
 16 כראובם לט הלא: ותכך אשר
 שמשון עליו ותאמר רק שנאתני ולא
 אהבתני החזיה חרדת לבני עמי ולי
 17 דא הגרתי ויאמר לה הנה לאבי
 וראפי לא הגרתי ולך אגיד: ותכך
 עליו שבעת הימים אשר היה להם
 המשה ויהי ביום השביעי ויגד לה
 כי חציקתהו והגד החזיר: לבני
 18 עמה: ויאמרו לו אנשי הקיר ביום
 השכניו בטרם יבא החריסה מה
 טחוק טרפש ומה עין כחיו ויאמר
 להם לולא הישתחם בעגלתי לא
 19 מאתם חיהי: והצלה עליו רוח
 יהוה וירד אשקלון ויד מהם שלשים
 איש ויקח את הליצוחם ויהו
 החליפות למגדו החזיה ויור אמו
 20 ויקר בירת אביהו: ותתו אשר
 שמשון למרעיהו אשר רעה לו:

טו 15

למרעך הלא אחותה הקטנה טובה
 טמנה תהי נא לך תחתיה: ויאמר
 3 להם שמשון נקדתי הפנים מפלשתים
 כי עשרה אני עמם רעה: וילך
 4 שמשון וילכד שלש מאות שועלים
 ויקח לפרים ויפן זכארי וזב וישם
 לפיר אוחו בין שני הנכות בתוך:
 5 ויבער אש בלפידים וישלח בקמורת
 6 פלשתים ויבער מגדו ועד קמת ועד
 כרם ויר: ויאמרו פלשתים כי
 עשה זאת ויאמרו שמשון חתן המגני
 כי לקח את אשתו ויהנה למרעהו
 ויקלו פלשתים וישרפו אותה ואת
 7 אביה באש: ויאמר להם שמשון אם
 תעשון כזאת כי אם נקטתי ככם
 ואמר אחרתי: ויד אותם שוק על
 8 ויד מה גדולה וירד וישב בסניף
 סלע עיפם: ויקלו פלשתים
 9 וחתנו ביהורה ויגשוו בלחי:
 ויאמרו איש יהודה למת עליהם
 10 עלונו ויאמרו לאסור את שמשון
 עלינו לקשרת לו כאשר עשה לנו:
 11 וירדו שלשת אלפים איש מיהודה
 אל סניף סלע עיפם ויאמרו לשמשון
 הלא ודעת כי משלים בנו פלשתים
 12 ומה זאת עשית לנו ויאמר להם
 כאשר עשו לי כן עשיתו להם:
 ויאמרו לו לאסר וידנו לתהר ביד
 12 פלשתים ויאמר להם שמשון השבעו
 לי פן תפגעון כי אהם: ויאמרו
 13 לו לאסר דא כי אסר נאסרך ונתנוך
 בידם והמת ללא נמותך ויאמרו
 14 בשנים עתים חרשים ויעלוהו סו:
 חלע: הוא בא ער לחו ופלשתים
 14 הריעו לקראתו והצלה עליו רוח
 יהוה ויחיינה הענבות אשר קר
 15 זרעונו כפשתים אשר בקרו באש
 וטפו אסורו מעל רות: ויצא
 16 לחי חסור פתיה וישלה ידו ויקחה
 ויד בה אלה איש: ויאמר שמשון
 16 בלחי החסור חסור חסרתי בלחי
 החסור הכיתי אלה איש: והיה
 17 ככלתו לרבר זיימך הלחי מרד
 ויקרא למקום התא רמת רחי:
 18 ויצא מאר ויקרא אל יהוה ויאמר
 אתה טת ביד עבדך את החשועה
 הגולה הזאת ועשה אמת בצמא
 19 ונפלתי ביד הערלים: ויבקע
 20 אהלים את המבחס אשר בכחי
 ויצאו ממנו מים וישת והשב רוחו
 ויחי על כן קרא שמה עין הקורא
 אשר

א ויהי מימים בימי קציר חטים
 ויפקד שמשון את אשתו כגדי נזים
 ויאמר אכאה אל אשתו החזרה ולא
 2 נתנו אביה לבוא: ויאמר אביה אסר
 אסרתו כי שגא שגאתה ואתגבר

11 בניו לחם: וישפט אחריו את ישראל אילון הבולני וישפט את
 12 ישראל עשר שנים: וימת אילון הבולני ויקבר באילון בארץ ובולני: וישפט אחריו את ישראל עברון
 13 בן הלל הפרעוני: ויהו לו ארבעים בנים ושלושים בני בנים רבבים על שבעים ערים וישפט את
 14 ישראל ששנה שנים: וימת עברון בן הלל הפרעוני ויקבר כפרעון בארץ אפרים בהר העמלקי:

13 יג

א ויספו בני ישראל לעשות הרע בעני יהוה ויהוה יחונם יהוה ביד 2 מלשטים ארבעים שנה: ויהי איש אחר מצרפה מסשפת הרני ושמו מנו ואשחו עקרה ולא ילדו: 3 וירא מלאך יהוה אל האשה ויאמר אליה הנה לא את עקרה ולא ילדו והחית וילדת בן: 4 ועתה השמרי נא ואך תשחי יין ה ושכר ואך תאכלו כר טמא: כי יעלה עקל ראשו כי גזר אלהים יהיה הנער מן הבטן והוא יחר להושיע את ישראל מיד מלשטים: 6 וחבא האשה והאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראו כמראה מלאך האלהים נרא מאד ולא שאלתיו אי מה הוא ואת שמו לא הגיד לי: ויאמר לו הן הרה וילדת בן ועתה אל תשחי יין ושכר ואל תאכלי כר טמא כי גזר אלהים יהיה הנער מן הבטן עד יום מותו: ועתה מנח אל יהוה ויאמר כי ארונני איש האלהים אשר שלחתי יבוא נא עור אלינו וירנו 7 עלה נעשה בקור מנח ויבא מלאך האלהים בקור מנח ויאמר אל האשה והיא יושבת בשדה ומנח אישה אין עמה: 8 והמדי האשה וחרץ וחגר לאישה והאמר אליה הנה נראה אלי האיש ויאמר נא ביום אלי: ויקם וילך מנח אחריו ואשתו ויבא את האיש ויאמר לו האחת האיש אשר דברתי 10 את האשה ויאמר אני: ויאמר מנח ענה ויבא דברוך מה יהוה משפט הנער ומעשיו: ויאמר מלאך יהוה אל מנח מכל אשר

14 אמרתיו אל האשה השמר: מכל אשר יצא מגופן היון לא תאכל ויין ושכר אל תשת וכל טמא אל תאכל כל אשר צויתיה השמר: ויאמר מנח אל מלאך יהוה נעזרה נא ואחך ונעזקה לפניך נדי עינים: ויאמר מלאך יהוה אל מנח אבסח העצרני לא אכל בלחמך ואם תעשה עולה ליהוה תעלנה כי לא ידע מנח כי מלאך יהוה הוא: ויאמר מנח 17 אל מלאך יהוה מי שמך כי יבא דברוך וכברוך: ויאמר לו מלאך 18 יהוה למה זה תשאך לשמי והוא פלאי: ויחק מנח את נדי העינים 19 ואח המנחה ועל על הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנח ואשחו ראים: 20 ויהי בעלורת הלהב מעל המזבח כו השמסכה ועל מלאך יהוה כלהב המזבה ומנח ואשחו ראים ויפלו על פניהם ארצה: ולא יסף עוד 21 מלאך יהוה להראח אל מנח ואח אשחו אז ידע מנח כי מלאך יהוה הוא: ויאמר מנח אל אשתו מור 22 נמות כי אלהים ראינו: והאמר לו 23 אשחו לו חמץ יהוה להסיתנו לא לקח מקינו עלה ומנחה ולא הראנו את כל אלהים כעל לא השמוענו כואתי: והלך האשה בן ותקרא את שמו 24 שמשון ויגדל הנער ויברכתו יהוה: ותחל רוח יהוה לפעמו במנחה דן כט בין צדעה ובין אשחאל:

יד 14

א ויד שמשון חמנתה וירא 2 אשה בתמנחה מבנות מלשטים: ויעל ויגד לאביו ולאמו ויאמר 3 אשה ראיתי בתמנחה מבנות מלשטים ועתה קחו אותה לי לאשה: ויאמר לו אביו ואמו האין מבנות 4 אחיך ובבל עמי אשה כי אתה הולך לקחת אשה מלשטים הערלים ויאמר שמשון אל אביו אהיה קח לי כי היא ישרה בעיני: ואביו 5 ואמו לא ידעו כי מרותה היא כי חמנתה הוא מבקש מלשטים ובער: והיה מלשטים משלים בישראל: 6 ויד שמשון ואביו ואמו המנחה 7 ויבאו עד כרטי המנחה והנה כפוך ארוחת שאג לקראתו: והחלח עקיו 8 ורוח יהוה יישפעו כלשפט הגוי ומאוכהו אין ברוח ולא הגיד לאביו ולאמו

19. pp. Lid. Bibl. IV. 6, 108a.

19. זעטן זעטן זעטן Ut separabat ad sacrificia,
clun, 21 pp. signif. veti. 249 pp. secare, kein Lepi,
200, Schronck By. Lid. II. 16.

14.

24. De Samone leg. omnino Repar. VII. 78.
coll. Lid. Bibl. VII. 1, 106. Hameltr. B. 142. 3, 75 1/2.

4. Weltl. Chron. 2, 492.

20. 477 Oc. Drult. Op. Min. p. 164.

40. Capell. in v. t. p. 645.

30. 179. ad. Dilectatio Wabranii in Syl. Lit. II. 833. 4.
Repat. III. p. 43. 47. - Conf. quoz. Lib. Bibl. III. 3.
452.

31. Loutz. ad Fel. XII. II. 16.

לארץ מואב ויחננו בעבר ארננו ולא
 באו בנגור מואב כי ארננו נגור
 19 מואב : וישלח ישראל מלאכים
 ארץ סיוחן מלך האמרי מלך השבון
 ויאמר לו ישראל נעברה נא
 20 בארצך עד מקומי : ולא האמין
 סיוחן את ישראל עבר בנגור ויאסף
 21 סיוחן ארץ כל עמו ויחננו בהר
 22 וילחם עם ישראל : ויחן והוא
 אלהי ישראל את סיוחן ואת כר
 עמו ביד ישראל ויכום ויירש ישראל
 את כר ארץ האמרי וישב הארץ
 23 ההיא : ויירשו את כל נגור
 האמרי מארנו ועד היבק וכן המרבר
 24 ועד הירדן : ועתה יהיה אלהי ישראל
 הרויש את האמרי מפני עמו ישראל
 25 ואתה תירשנו : הלא את אשר
 יורישך כמוש אלהיך אותו תירש
 ואת כל אשר הרויש יהיה אלהינו
 26 כה מפנינו אותו תירש : ועתה הטוב
 טוב אתה מבקל בן צפור מלך
 מואב הרב רב עם ישראל אם
 27 נלחם נלחם עם : כשבת ישראל
 בתשבון ובנגרותיה ובקיעור
 ובכנתיה ובכל הערים אשר ער
 ודי ארנו שלש מאות שנה ומהוע
 28 לא הצלחם בעת ההיא : ואנני
 לא הטאתי לך ואהה עשה אתי רעה
 להלחם כיישפט יהיה השפט היום
 29 בין בני ישראל ובין בני עמון : ולא
 שבע מלך בני עמון אל דברי יפתח
 30 אשר שלח אליו : ותתי ער
 יפתח רוח יהוה ויעבר את הגלעד
 ואת מנשה ויעבר את ספר
 גלעד ומצפה גלעד עבר בני עמון :
 31 וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם
 נתון חנו את בני עמון בידי
 32 והיה היוצא אשר יצא סרלתי ביתי
 לקראתי בשוכי בשלום מכני עמון
 33 והיה ליהוה והעליתיהו עולה :
 34 ויעבר ופתח אל בני עמון ולהלחם
 עם ויתנם והורו בידו : ויכם
 מעקוע ועד כואד מנרת עשרים
 עור ועד אבל כרמים מכה גדולה
 מאד ויכניו בני עמון מפני בני
 35 ישראל : ויבא יפתח המצפה אל
 ביתו והגדר בהו יצאת לקראתו
 בתמים ובסתלות וכן היא יחידה
 36 לא אין לו סמנו בן או בת : והיה כראותו
 אותה ויקרע את בגדיו ויאמר אתה
 בתי הטיע הכרעתני ואת הירדן

בעבר ואנני פציתו פי אל יהוה
 ולא אוכל לשוב : וחאמר אליו אביו
 פציה את פיך אל יהוה עשה לו
 כאשר יצא מפך אחרי אשר עשה
 לך יהוה נקמות מאיביך מכני עמון :
 37 וחאמר אל אביו יעשה לו הרבר
 הזה תרפה מכני שנים חדשים ולא
 יורחיו על ההרים ואנכה על בתולי
 38 אנני וקיעו : ויאמר לבו וישלח
 אותה שני חדשים ותלך היא
 וקיעתה ותכך ער בתוליה ער
 39 החרים : והיה מקן שנים חדשים
 ותשב אל אביה וקיע לה את נדר
 אשר נדר והוא לא ידענה איש ותתי
 40 חק בישראל : מימים ימימה תלכנה
 כנות ישראל לתנות לברת יפתח
 הגלעד ארבעת ימים בשנה :

יב 12

ויצקן איש אפרים ויעבר
 1 צפורה ויאמרו ליפתח מהוע עברת
 להלחם בכני עמון ולנו לא כראת
 2 ללכת עמך ביתך נישאן עילך באש :
 ויאמר יפתח אליהם איש ריב
 3 הייתי אני ועמי ובני עמון מאד
 ואזקן אחכם ולא הושעתם אותי
 4 מיום : ואראה כי אינך מושיע
 ואישמה נפשי ככפי ואעברה
 אל בני עמון ויתנם והורו בידי
 5 ולמר עליהם אלי היום הורו
 להלחם בי : ויקבץ יפתח את
 6 כל אנשי גלעד וילחם את אפרים
 ויכו אנשי גלעד את אפרים כי
 7 אמרו פלישי אפרים אחם גלעד
 בתוך אפרים בתוך מנשה : ולכך
 8 גלעד את מעברות הירדן לאפרים
 והוא כי יאמרו פלוטי אפרים
 9 אעברה ויאמרו לו אנשי גלעד
 האפרתי אתה ויאמר לא : ויאמרו
 10 לו אמר נא שבלת ויאמר שבלת
 ולא יכן לדבר בן ויאחזו אותו
 11 וישחטוהו אל מעברות הירדן ויפלו
 12 כרת ההיא מאפרים ארבעים
 13 ושנים אלה : וישפט יפתח את
 14 הגלעד ויקבר בערי גלעד : וישפט
 15 אתהו את ישראל אבנן מכות לחם :
 16 ויהי לו שלשים בנים ושלשים בנות
 17 שלח החוצה ושלשים בנות הבוא
 לבניו מן החין וישפט את ישראל
 18 שבע שנים : וימת אבנן ויקבר
 בבית

ויצקן איש אפרים ויעבר
 צפורה ויאמרו ליפתח מהוע עברת
 להלחם בכני עמון ולנו לא כראת
 ללכת עמך ביתך נישאן עילך באש :
 ויאמר יפתח אליהם איש ריב
 הייתי אני ועמי ובני עמון מאד
 ואזקן אחכם ולא הושעתם אותי
 מיום : ואראה כי אינך מושיע
 ואישמה נפשי ככפי ואעברה
 אל בני עמון ויתנם והורו בידי
 ולמר עליהם אלי היום הורו
 להלחם בי : ויקבץ יפתח את
 כל אנשי גלעד וילחם את אפרים
 ויכו אנשי גלעד את אפרים כי
 אמרו פלישי אפרים אחם גלעד
 בתוך אפרים בתוך מנשה : ולכך
 גלעד את מעברות הירדן לאפרים
 והוא כי יאמרו פלוטי אפרים
 אעברה ויאמרו לו אנשי גלעד
 האפרתי אתה ויאמר לא : ויאמרו
 לו אמר נא שבלת ויאמר שבלת
 ולא יכן לדבר בן ויאחזו אותו
 וישחטוהו אל מעברות הירדן ויפלו
 כרת ההיא מאפרים ארבעים
 ושנים אלה : וישפט יפתח את
 הגלעד ויקבר בערי גלעד : וישפט
 אתהו את ישראל אבנן מכות לחם :
 ויהי לו שלשים בנים ושלשים בנות
 שלח החוצה ושלשים בנות הבוא
 לבניו מן החין וישפט את ישראל
 שבע שנים : וימת אבנן ויקבר
 בבית

נ"י

י"ו

1 ויפתח הגלעדי היה גבור חיל
 2 והוא בן אשה וזנה ויורד גלעד את
 3 יפתח : ותלד אשה גלעד לו בנים
 4 ויגדלו בני האשה ויערשו את יפתח
 5 ויאמרו לו לא תנהל בבית אבנו
 6 כי בן אשה אחרת אחרת : ויברח
 7 יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב
 8 ותלקטו אל יפתח אנשים ויקום
 9 ויצאו עמו : והיו מימים וילחמו
 10 בני עמון עפי ישראל : ויהי כאשר
 11 הלחמו בני עמון עם ישראל וילכו
 12 זקני גלעד לקחת ארץ ויפתח מאריך
 13 טוב : ויאמרו ליפתח לכה והייתה
 14 לנו לקצין ונלחמנו בבני עמון :
 15 ויאמר יפתח לזקני גלעד הלא אחס
 16 שנאתם אותי וחגרשוני מכירת אבי
 17 וכרועת באחם אלי עתרה כאשר צר
 18 לכם : ויאמרו זקני גלעד אל
 19 יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת
 20 עמנו ונלחמנו בבני עמון והיית
 21 לנו לראש לכל ישיבי גלעד : ויאמר
 22 יפתח אל זקני גלעד אם משיבים
 23 אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן
 24 יהוה אותם לפני אנבי אהיה לכם
 25 לראש : ויאמרו זקני גלעד אל
 26 יפתח יהוה יהיה שמע בנינו את
 27 לא כדברך כן נעשה : וילך
 28 יפתח עם זקני גלעד וישבו היום
 29 אותו עליהם לראש ולקצין וידבר
 30 יפתח את כל דברו לפני יהוה :
 31 במצפה : וישלח יפתח מלאכים
 32 אל מלך בני עמון לאמר טר לך
 33 ולך כי באת אלי להלחם בארצי :
 34 ויאמר מלך בני עמון אל מלאכי
 35 יפתח כולקח ישראל את ארצי
 36 בעלותו ממצרים מארצו ועד היבק
 37 ועד הירדן ועתה השיבנו ארצו
 38 בשלום : ויוסף עוד יפתח וישלח
 39 מלאכים אל מלך בני עמון : ויאמר
 40 לו כה אמר יפתח לא לקח ישראל
 41 ארץ ארץ טובא ואת ארץ בני עמון
 42 כי בעלזם ממצרים וילך ישראל
 43 כדברך עד ים סוף ויבא חרש :
 44 וישלח ישראל מלאכים אל מלך
 45 אדום לאמר אנבחה נא בארצך ולא
 46 שמע מלך אדום וגם אל מלך טובא
 47 שלח ולא אבנה וישב ישראל בחרש :
 48 וילך כדברך ויבס את ארץ אדום
 49 ואת ארץ טובא ויבא ממורת שמש
 50 לארץ

א ויקם אחרי אבימלך להושיע
 את ישראל חולע בן מואה בן דודו
 2 אפרים : וישפט את ישראל עשרים
 3 ושש שנה וימת ויקבר בשמיר :
 4 ויקם אחריו יואר הגלעדי וישפט
 5 את ישראל עשרים ושנים שנה :
 6 והיה לו שלשים בנים רכבים על
 7 שלשים ערום ושלשים ערום להם
 8 להם ויקרא חות יואר עד היום הזה
 9 אשר בארץ הגלעד : וימת יואר
 10 ויקבר בקטון : ויסיפו בני
 11 ישראל לקשות הרע בעיני יהוה
 12 ויעברו את הבקלים ואת העשחרות
 13 ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון
 14 ואת אלהי מואב ואת אלהי בני
 15 עמון ואת אלהי מלשתים ויעזבו
 16 יהוה ולא עבדוהו : ויחר אף יהוה
 17 כישראל ויסתרם ביד מלשתים וברו
 18 בני עמון : וירעצו וירצצו את בני
 19 ישראל בשנה ההיא שנתה עשרה
 20 שנה את כל בני ישראל אשר בעבר
 21 הירדן בארץ האמרי אשר בגלעד :
 22 ויעברו בני עמון את הירדן להלחם
 23 גם ביהודה ובבנימין ובבית אפרים
 24 וחצר ישראל סאר : ויעקו בני
 25 ישראל אל יהוה לאמר חטאנו לך
 26 וכן עזבנו את אלהינו ויעבר ארץ
 27 חבבלים : ויאמר יהוה אל בני
 28 ישראל הלא ממצרים וכן האמרי
 29 וכן בני עמון וכן מלשתים : וצידונם
 30 ועמלק ועמון לחצו אתכם ותעצקו
 31 אלי ואושיקה אתכם מירם : ואתם
 32 עזבתם אותי ותעברו אלהים אחרים
 33 לכן לא אוסיף להושיע אתכם :
 34 לבו ויעקו אל האלהים אשר בחרתם
 35 גם הנה וישעו לכם בעת צרתכם :
 36 ויאמרו בני ישראל אל יהוה חטאנו
 37 עשה אהה לנו ככל המצב בעיניך
 38 אך הצילנו נא היום הורד : ויסרו
 39 את אלהי הנכר מקרבם ויעברו
 40 את יהוה ותקצר נפשו בעמל
 41 ישראל : ויצעקו בני עמון ויהגו
 42 בגלעד ויאספו בני ישראל ויהגו
 43 במצפה : ויאמרו העם שרי גלעד
 44 איש אל רעהו מי האיש אשר יתיר
 45 להלחם בבני עמון יהוה
 46 לראש לכל ישיבי
 47 גלעד :
 48 H 7

4. Handlv. Byf. no. 2, 68.

12. Print. Gard. der Mennd. V. nr. p. 934.

11. Lakemad. Obs. 9, 89/11.

45. Hamalt. Byb. vol. 3, 12h.

49. Frisk. O. B. s. 240.

אבימלך ובין בעלי שכם ויבגדו חללים רבים עד פתח השער :
 24 בעלי שכם באבימלך : לכו! והשב אבימלך בארמונו ויגרש
 המס שבנים בני ויבעל ודמם לשום זבל את נעל ואת אחיו משגבר
 על אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי שכם אשר הזקו את ריבוי
 בה הרג את אחיו : וישבו לו בעלי שכם מארבים עקב ראשי ההרים
 ויגזלו את כל אשר ועבר עליהם 26 בדרך ויגד לאבימלך : ויבא
 נעל בן עבר ואחיו ויעברו בשכם 27 ויבטחו בו בעלי שכם : ויצאו
 השדה ויצברו את כרמיהם וירדו ויעשו הלולים ויבאו בת אלהיהם
 ויאכלו וישתו ויקללו את אבימלך : 28 ויאמר נעל בן עבר מי אבימלך וכן
 שכם כי נעברנו הלא בן וירבעל וכל פקודו עבדו את אנשי המור
 אבי שכם ומרוע נעברנו אנחנו : 29 ומי יתן אה העם הזה כדו ואסירה
 את אבימלך ויאמר לאבימלך רבב 3 בציבן וצארה : וישמעו זבל שר
 העיר את דברו געל בן עבר ויחזק 3I אפו : וישלח מלאכים אל
 אבימלך בהרמה לאמר הנה געל בן עבר ואחיו באום שכמה והם
 32 צרים את העיר עליך : ועתה קום לילח אחר והעם אשר אתך
 33 וארב בשדה : והורו כבקי כרח השמש חשכים ומשטרו על
 העיר והגדה הוא והעם אשר אתו יצאים אליו ועשית לו כאשר תמצא
 34 דך : ויקם אבימלך וכל העם אשר עמו לילה ויארכו על שכם
 לה ארבעה ראשים : ויצא געל בן עבר ויעבר פתח שער העיר
 ויקם אבימלך והעם אשר אתו מן המארב : וירא געל את העם ויאמר אל זבל הגדה עם וירד
 כראשי ההרים ויאמר אליו זבל את כל ההרים אחרי ראה
 37 כאנשים : ויסף עוד נעל דבר ויאמר הנה עם ירדים מעם טבור
 הארץ וראש אחד בא מדרך אלון 38 מעוננים : ויאמר אליו זבל
 איה איופא מיד אשר האמר מי אבימלך כי נעברנו הלא זה העם
 אשר מאסו בו צא נח עתה 39 הלהם בו : ויצא געל לפני בעלי שכם וילחם באבימלך : ותבא אליהם קללת ויהם בן
 40 וירדמה אבימלך ויגם מפניו ויפלו וירבעל :

23 כנגד כי הושתענו מיד מדין : ויאמר
 אלהם גרעון לא אמשר אני בכנס
 ו14 ימשל בני בכס יהודה ימשל
 24 בכס : ויאמר אלהם גרעון אשמה
 מכס שאלה ותנו לי איש גום שללו
 כי נזמי והב להם כי ישמעאלים
 בה הם : ויאמרו נתון נתון ויפרשו
 את השמלה וישליכו שמה איש גום
 26 שללו : ויהי משקל נזמי והב
 אשר שאל אלף ושבוע מאות והב
 לברטן השתרנים והנטיפות ובגדי
 הארמון שעל מלכו מדין ולברטן
 הענקות אשר בצוארי נמליהם :
 27 ויעש אהוה גרעון לאמר ויצג אהוה
 בעירו בעפרה ויוגו כל ישראל
 אחריו שם ויהי לגרעון ולביתו
 28 למקוש : ויבנע סרין לפני בני
 ישראל ולא יספו לשאת ראשם
 והשקט הארץ ארבעים שנה בימי
 29 גרעון : וילך ורבעל בן וואש
 ל וישב בביתו : ולגרעון היו שבעים
 כנים יצאי רימו כי נשים רבות היו
 31 לו : ופולגשו אשר בשכם ולדור
 לו גם היא בן וישם את שמו
 32 אבימלך : ויסת גרעון בן וואש
 בשירר סיכר ויקבר בקבר וואש
 33 אביו בעפרה אבי העזרי : ויהי
 כאשר סת גרעון וישבו בני ישראל
 ויוגו אחרי הבקלים וישמו להם
 34 בעל ברית לאלהים : ולא ובר
 בני ישראל את יהוה אלהיהם הפציל
 אותם מיד כל איביהם מסביב :
 35 ויהי עשו חסר עם בית ורבעל גרעון
 ככל הטובה אשר עשה עם ישראל :

ט 9

א וילך אבימלך בן ורבעל שכמר
 אל אהו אמו וידבר אליה ואל כל
 משפחת בית אבי אמו לאמר :
 2 דברו נא באוני כל בעלי שכם מרה
 טוב לכם המשל בכס שבועים איש
 כל בני ורבעל אם משל בכס איש
 אחד ודרכם כי עמסכם ובשרכם
 3 אני : ודברו אחי אמו עליו באוני
 כל בעלי שכם ארץ כנען הרברים
 האלה ויש לבס אחרי אבימלך כי
 4 אמרו אחינו הוא : ויהנו לו
 שבעים כסף מביח בעל כרית וישכר
 בהם אבימלך אנשים ריקים ופחזים
 H 6

וילכו אחריו : ויבא בית אביו ה
 עפרתה והרג את אחיו בני ורבעל
 שבעים איש על אבן אחת ויחר
 ויהם בן ורבעל הקטן כי נחבא :
 6 ויאספו כל בעלי שכם וכל בית
 מלוא וילכו וימליכו את אבימלך
 למלך עם אלון מצב אשר בשכם :
 7 ויהו ליוחם וילך ויעמד בראש הר
 גתים וישא קולו ויקרא ויאמר
 להם שמעו אלו בעלי שכם וישמע
 אליכם אלהים : הלוך הלכו
 8 העצים למשח עליהם מלך ויאמר
 לזית מלוכה עלינו : ויאמר להם
 9 היותה החרלתו את רשני אשר בני
 יבדו אלהים ואנשים והלכתי לנוע
 על העצים : ויאמרו העצים
 9 להאמר לכי את מלכו עלינו :
 11 והאמר להם התאנה החרלתו את
 מתקן ואת תגובתי הטובה והלכתי
 12 לנוע על העצים : ויאמרו העצים
 12 לנפן לכי את מלכנו עלינו : ותאמר
 13 להם הגפן החרלתו את תירושי
 המשמח אלהים ואנשים והלכתי
 14 לנוע על העצים : ויאמרו כל
 העצים ארץ האמר לך אחר מלך
 עלינו : ויאמר האמר אל העצים
 15 אם באסת אתם משחום אחי למלך
 עליכם באו חסו בצלו ואם אין הנא
 16 אש מן האמר ותאמר את ארזו
 הלבנון : וקחה אם באסת ובתמים
 16 עשיהם ותמליכו את אבימלך ואם
 טובה עשיהם עם ורבעל ועם ביתו
 17 ואם כמשול ירו עשיהם לו : אשר
 נלחם אביו עליכם וישלך את נפשו
 18 מגד ויצל אהבם מיד מדין : ואתם
 קמטם על בית אבי היום וההרגו
 את בניו שבעים איש על אבן אחת
 19 ותמליכו את אבימלך בן אמתו על
 בעלי שכם כי אחיכם הוא :
 20 ואם באסת ובתמים עשיהם עם
 ורבעל ועם ביתו היום הזה שמתו
 20 כאבימלך וישמח גם הוא בכס :
 21 ואם אין תצא אש מאבימלך
 ותאכל את בעלי שכם ואת בית
 21 מלוא ותצא אש מבעלי שכם
 ומבית מלוא ותאכל את אבימלך :
 21 ויגם יוחם ויברח וילך כנאר :
 21 וישב שם מפני אבימלך אחיו :
 22 וישב אבימלך על ישראל שלש
 22 שנים : וישלת אלהים רוח רעה בין
 23 אבימלך ו ה ו אבימלך

7. 177. Grund. Gesd. der Meist. v. 110 ff.

27. Hamelbr. Byb. Ved. 3, 311 f.

IX.

4. Cappell. in v. d. p. 47.

16-20. de his artibus vid. Michailis inymb. literar.
Brenn. III. p. 249/77.

18. Mich. H. O. B. 9, 105.

10. Mich. O. B. S., 240.

24th.
20. Cappell. in v. T. p. 645.

13. Cappell. in v. T. p. 645.

20, 21. Hom. Odysf. X. 640. 677.

21. Conf. Brig. des. l'ois. IV. 204.

ראשים והן שופרות ביד כלם
 ובימים רוקים ולמים כחוד הכרים :
 17 ויאמר אליהם ממני הראו וכן תעשו
 והנה אנכי בא כקנה המחנה והיה
 18 כאשר אקנה כן תעשו : ותקעתי
 בשופר אנכי וכל אשר אתי ותקעתי
 בשופרות גם אחם כגיבורת כר
 המחנה ואמרם ליהודי ולגוען :
 19 ויבא גרעון ומאה איש אשר אתו
 בקצה המחנה ראש האשכנזי
 החמונה אך הקם הקימו את
 השמרים ויתקעו בשופרות ונפחו
 2 השמרים אשר ביום : ויתקעו
 שלש דראשים בשופרות וישברו
 הכרים ויחזיקו כיר שמאלם
 בלפיים וכיר ימנם השופרות
 לתקוע ויקראו רוב ליהודי ולגרעון :
 21 ויעקבו איש חתניו סביב למחנה
 וירץ כל המחנה ויריעו וינסו :
 22 ויתקעו שלש מאות השופרות וישב
 יהוה את רוב איש ברעוה ובכל
 המחנה וינס המחנה עד בית השפה
 צרחה ער שפת אבל מחולה עד
 23 טברת : וצעק איש ישראל
 מנפתלי וסן אשר וסן כל מנשה :
 24 וירדפו אחרי מדין : ומלאכים
 שלח גרעון בכל הר אפרים לאמר
 רדו לקראת מדין ולכרו להם את
 המים עד בית כרה ואת הירדן
 ויצעק כל איש אפרים וילכדו את
 המים עד בית כרה ואת הירדן :
 25 וילכדו שני שרי מדין את ערב ואת
 זאב והיה את ערב בצור ערב
 ואת זאב הרע ביקב זאב וירדפו
 אל מדין וראש ערב זאב תביאו אל
 גרעון מעבר לירדן :

ח 8

א ויאמרו אליו איש אפרים מה
 תדבר הנה עשית לנו לבלתי קראות
 לנו כי הלכת להלחם במדין ויריבון
 2 אתו בחוקה : ויאמר אליהם
 מה עשיתו עתה ככם הלא טוב
 עללוח אפרים מבצור אביעור :
 3 בייכם נהגאליהם את שרי מדין
 את ערב ואת זאב ומה ולחתי עשות
 ככם אז רפתה רוחם מעליו ברבון
 4 הירב הנה : ויבא גרעון הירדנה
 עבר הוא ושלש מאות האיש אשר
 ה אצו עינים ורדמים : ויאמר
 לאנשי סכות תנו נא כנרות ליום
 לעם אשר בתלי כי עינים הם
 ואנכי רדף אחרי זבח וצלמנע מלכי
 מדין : ויאמר שרי סכות הכף
 6 זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן
 לצבאך לחם : ויאמר גרעון
 7 לכן בחת יהוה את זבח ואת צלמנע
 בידו וישתי את בשרכם את קוצו
 8 המדבר ואת הבקנים : ויעל
 משם פגואל וידבר אליהם כזאת
 ויענו אותו אנשי פגואל כאשר ענו
 9 אנשי סכות : ויאמר גם לאנשי
 פגואל לאמר בשובי בשלום אחץ
 את המגל הזה : והנה וצלמנע
 1 בקרקע ומחניהם עמם כחמשת
 עשר אלף כל הנותרים מכל מחנה
 בני קדם והנפלים מאה ועשרים
 11 אלף איש שלף חרב : ויעל
 גרעון דרך השכנו באחלים מרומם
 12 לנכח וינבהר ויך את המחנה
 והמחנה היה במה : וינסו זבח
 13 וצלמנע וירדף אחריהם וילכדו את
 שני מלכו מדין את זבח ואת צלמנע
 14 וכל המחנה הירדן : וישב גרעון
 15 בן וואש מן המלחמה מלעלה
 החום : וילכד גער מאנשי סכות
 16 וישאלהו ויכתב אליו את שרי
 סכות ואת זקניה שבעים ושבעה
 17 איש : ויבא אל אנשי סכות
 18 ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר
 הרפתם אותי לאמר הכף זבח
 וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשיך
 19 היעפים לחם : ויקח את זמני
 20 העיר ואת קוצו המדבר ואת
 הבקנים וידע בהם את אנשי
 21 סכות : ואת מגדל פגואל
 נתן ויהרג את אנשי העיר :
 22 ויאמר אל זבח ואך צלמנע איפה
 האנשים אשר הרגם בחבור
 23 ויאמרו כבוד כמותם אחד כחאר
 בני המלך : ויאמר אחי בני
 24 אפי הם חי יהוה לו החיות אורם
 25 לא הרגתי אלהם : ויאמר ליתר
 26 כבוד קום הרג אותם ולא שלף
 27 הנער רכבו כי ירא כי עורטו ונער :
 28 ויאמר זבח וצלמנע קום אתה וסנע
 29 בני כי כמיש גבורתו ויקם גרעון
 30 ויהרג את זבח ואת צלמנע ויקח את
 31 השרטט אשר כעארי נטליהם :
 32 ויאמרו איש ישראל אך גרעון
 33 משל בני גם אתה גם בך גם בן
 בך

27 וכתבת : ויקח גדעון עשרה אנשים מקבריו ויקש כאשר דבר אליו יהוה והיה כאשר ירא את בית אביו ואת אנשיו העזר מעשות יוסם 28 ויקש לילה : וישכמו אנשיו העזר בבקר והנה נתן מונח הבקעה והאשרה אשר עליו כרתה ואת הפר השני העלה על המונח הבנוי : 29 ויאמרו איש אל רעהו מי עשה הדבר הזה וידרשו ויבקשו ויאמרו גדעון ל בני יואש עשה הדבר הזה : ויאמרו אנשי העזר אל יואש הוצא את בניך ויפתחי נתן את מונח הבקעה וכו 30 כרת האשרה אשר עליו : ויאמר יואש לכל אשר עמרו עליו האחים הריבון בקעה אם אתם חושיעין אותו אשר יריב לו וימרת עד הבקר אם אלהים הוא ירב לו כי נתן 31 את מונחו : ויקרא לו ביום ההוא וירבעל לאמר רב בו הבקעה 32 כי נתן את מונחו : וכל מרון ועמלק ובני קדם נאספו וחרו ויעברו ויחנו בעמק וזעא : 33 וזרח יהוה לבעש את גדעון ויהקע בשופר וזקק אביעור אחריו : 34 וכלאכבים שלח בכל מנשה וזקק גם הוא אחריו וכלאכבים שלח כאשר וכוכלון ובגפתלי ויעלו לקראתם : 35 ויאמר גדעון אל האלהים אם ישך בושיע בידו ארת ישראל כאשר 37 רבת : הנה אנכי מצוג את גת הצמר בתוך אם טל יהיה על הגזר לבדה ועל כל הארץ הרב וידעתי כי חושיע בודי את ישראל כאשר 38 רבת : ויהי כן וישכם מסחרת ויהי את הגזר וישן טל מן הגזר 39 מלוא הספל מים : ויאמר גדעון אל האלהים אל יחר אפך בי ואחברך אך הפקס אנסה נא רק הפקס כננה יהי נא חרב אל הגזר לבדה ועל כל הארץ ויהי טל : 40 ויקש אלהים כן בלידה ההוא ויהי חרב אל הגזר לבדה ועל כל הארץ חיה טל :

7

* וישכם וירבעל הוא גדעון וכל העם אשר אחרו והלכו על עין הרד ומחנה מרון היה לו מספון מבערת 2 במורה בעמק : ויאמר יהוה אל H 5

גדעון רב העם אשר ארך מחתו את מרון ביום פני זמאר עלו ישראל 3 לאמר ידי הושיעה לי : וקח 3 קרא נא באוני העם לאמר מי ירא והררישבו ויצפר מהר הנלעד וישב מן העם עשרים ושנים אלק ועשרת אלפים נשאר : ויאמר יהוה 4 אל גדעון עוד העם רב חודר אותם אל המים ואצרפנו לך שם והיה אשר אמר אליך זה ילך אתך הוא ילך אתך וכל אשר אמר אליך זה יורד 5 את העם אך המים ויאמר יהוה אל גדעון כר אשר ילק בלשוננו מן המים כאשר ילק הכלב הצוג אותו לבר ובר אשר יכרע על ברכיו לשחות : והיו מספר המלקקים 6 ביום אל פיהם שלש מאות איש וכל יתר העם כרעו על ברכיהם לשחות מים : ויאמר יהוה אל גדעון 7 בשלש מאות האיש המלקקים אושיע אותם ונתחיו את מרון בידך וכר העם ילכו איש למקומו : 8 ויקחו את צדה העם ביום ואת שופרתיהם ואת כל איש ישראל שלח איש לאחיו ובשלש מאות האיש החזיק ומחנה מרון היה לו מחנה בעמק : והיו בלילה 9 הוצא ויאמר אליו יהוה קום רד כמתנה כי נתחיו בידך : ואם י 10 ורא אחת לדורת רד אחת ופרה נערך אל הפתחה : ושמועת כה 11 ויבט ואחר התקנה וידך וורת במתנה וירד הוא ופרה נערך אל קצה החמשים אשר במתנה : 12 וישן ועמלק וכל בני קדם נפלים אין במקם בארבה ררב ולגמליהם אין מספר כחורל שעל שפת היס לרכ : 13 ויבא גדעון והנה איש מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום חלמתי והנה צלול להם שעירים מחתפך במתנה מרון ויבא עד החהל ויכהו ויפל ויהסמחו לפעלה ונפל החלה : 14 ויען רעהו ויאמר אין ואת בלהת אם חרב גדעון כן וואש איש ישראל נתן האלהים בידו את מרון ואת כל המחנה : והיו כשבע גדעון 15 את כספר החלום ואת שברו וישתחו וישב אל סחנה ישראל ויאמר קום כי נתן יהוה ביום את מתנה מרון : ויחך את שולש מאות האיש שש 16 ראשין ח ה

3. Scheid. Lösch. p. 149. Gr. Gatak. abstr. p. 366.

5. Gatak. abstr. p. 367. 2.

37. Rich. Bibl. III 3, 45A.

12. Redmann. Misc. 2:99.

15. Munt. Geld. der Mensch. Kunst p. 91.

16. Hy. Simile Strontogema ad. op. N. 26.
Belle. von Ar. p. 289. Samel. v. Byb. v. d. 6327/11

26. Præd. ap. Muntingh. ad Job. p. 222.

11.

1112. Syll. Div. II. 1162.

27. Mit. O. S. 33, 69.

14. 49. Sid. Bill. IV. 6, 1003.

15. Mit. H. O. B. 9, 105.

24. De altari Gidonis Thet. ⁸²⁴ V. T. A. D. 49. Thet.
S. X. T. p. 949 1/2.

26 ויהי ליתר תשלחנה וימינה להלמות עמלים והלמה סיסרא סוהרה ראשו ומחצה 27 והלמה רקחו : בין רגליה כרע נפל שכב בין רגליה כרע נפל באשר כרע 28 שם נפל שהוד : כרע החלו נשקמה וחיבב אם סיסרא כרע האשנב מרונ כשש רכבו לבוא מרונ אחרו פמיו מרכבותו 29 חכמה שרוחיה תענה אף היא תשיב אמרה לה : ל הלא ימצאו יחלוקי שלל רחם רחמים לראש נבר שלל צבעים לסירא שלל צבעים רממה צבע רממים לצארי שלל : 30 כן יאבדו כל אויביו יהודי ואיביו כצאת השמש בגבורתו ותשקט הארץ ארבעים שנה :

6 1

א ויעשו בני ישראל הרע בעיני יהוה ויחנם יהוה כיר מרין שבע 2 שנים : ותען יד מרין על ישראל מפני מרין עשו להם בני ישראל את המנהרות אשר כרתים ואר המערות ואת המצודות : והיה אם זרע ישראל ועלה מרין ועמלק 4 ובני קדם ועלו עליו : ויחנן עליהם וישחיתו את גבול הארץ עד בואך ערה ולא ישאירו מחורר 7 בישראל ושה ושור וחמור : כי הם וסנניהם יעלו ואחיהם יבאו כדי ארבה לרב ולהם ולגמליהם אין מספר ויבאו בארץ לעתה : 6 וידל ישראל מאד מפני מרין ויעקו בני ישראל אל יהוה : ויהי כי יעקו בני ישראל אל יהוה על אדות 8 מרין : וישרת יהוה איש בניא אל בני ישראל ויאמר להם כר אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי אתכם ממצרים ואוצר 9 אתכם מיד מצרים ומיד כל לחצים ואגרש אוחם ממניכם ואתנה לכם י את ארצם : ואמרה לכם אני יהוה אלהיכם לא תיראו את אלהי הגות

האמרי אשר אינם וישכים בארצם ולא שמעתם בקולי : ויבא 11 מלאך יהוה וישב תחת האלה אשר בעפרה אשר ליואש אביו העזרי וידעו בני חכם השנים בנת להגים מפני מרין : וורא אליו מלאך 12 יהוה ויאמר אליו יהוה עמך גבור החיל : ויאמר אליו גרעון כי 13 ארני ויש יהוה עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ואיה כל נפלאותיו אשר ספר לנו אבותינו לאמר הלא ממצרים העלנו יהוה ועתה נטשנו יהוה ויחננו כפי מרין : ויפן 14 אליו יהוה ויאמר לך כבחר זה והושעת את ישראל מסף מרין היא שלוחתך : ויאמר אליו כי ארני 15 בכה אושע את ישראל הנה אלמי הדל כמנשר ואנכי העזרי כבית אביו : ויאמר אליו יהוה כי אהיה 16 עמך והכית את מרין כאיש אחד : ויאמר אליו אם נא מצאתי חן 17 בעיניך ועשית לי אות שאתה מבשר קמי : אל נא תמש מוה עי כאי 18 אלקי והוצאתי ארץ מנחתי והנחתי למרין ויאמר אנכי אשכ עי שובך : 19 וידעו בני ויעש גרו עזים ואיפת קמח מצות הבשר שם בסל והמרק שם בפרור ויוצא אליו אהל תחת האלה ויגש : ויאמר אליו מלאך האלה סקח את הבשר ואת המצות והנה אר הסלע הלז ואת המרק שפוך ויעש כן : וישלח מלאך 21 יהוה את קצה המשענת אשר בידו ויגע בכשר ובמצות והעל האש מן הצור והאגל את הבשר ואת המצות ומלאך יהוה הלך מעיניו : ורא 22 גרעון כי מלאך יהוה הוא ויאמר גרעון אהה ארני יהוה כי עדי כן ראיתי מלאך יהוה פנים אל פנים : ויאמר לו יהוה שלום לך אל תירא 23 לא המות : ויבן שב גרעון סיבה ליהוה ויקרא לו יהוה שלום ער 24 היום היה עורנו בעפרת אביו העזרי : והיה בלילה ההוא ויאמר לו יהוה כה לוח ארץ פר השור אשר לאבך ופר השני שבע שנים והרפת את מובח הבקע אשר לאבך ואת האשרה אשר עליו הכרת : ובנית מובח 26 ליהוה ארהיך על ראש המעוז חור כמערכה ולקחת ארץ הפר השני והעלית עולה בעצי האשרה אשר

הרכב ואת כל המותר לפי הרב
 לפני ברק וירד סימרא מעל המרכבה
 16 וינס ברגלו : וברק רדף אחרי
 הרכב ואחרי המחרה עד הרשת
 הגנים ויפל כל מחנה סימרא לפי
 17 חרב לא נשאר עד אחר : וסימרא
 נס ברגליו ארץ אהל ועל אשת חבר
 הקיני כי שלום בין יבין מלך הצור
 18 ועל לקראת סימרא ותאמר אליו
 סורה אדני סורה אליו אל תורא
 ויסי אית האהלה והכספה בשמיכה:
 19 ויאמר אליה השקיני נא מעט מים
 כי צמתי ותפתח את נאור החלב
 והשקהו והכספו : ויאמר אליה
 עמר פתח האהל והיה אם איש יבא
 ושאלך ואמר היש פה איש ואמרת
 21 אין : והקה יעלה אשת חבר את
 יהוה האהל ותשם את המכבה ביה
 והבוא אליו בלאש ותחזק את
 היחד ברקתו ותצנח בארץ והוא
 22 נהדים ויעץ ויסת : והנה ברק
 רדף את סימרא והצא יעל לקראתו
 והאמר לו לך ואראך את האיש
 אשר אהה מבקש ויבא אליה ותהר
 סימרא נפלה מן והיחד ברקתו :
 23 וכנען אלהים ביום ההוא את יבין
 מלך כנען לפני בני ישראל :
 24 ותלך יד בני ישראל הלך וקשרו
 על יבין מלך כנען עד אשר הטריתו
 את יבין מלך כנען :

ה 5

א ותשר דבורה וברק בן
 אבונקס ביום ההוא לאמר :
 2 כפרען פרעות בישרא בהתגרב
 3 עם כרכו יהור : שמעו
 מלכים האיננו רגנים אנכי
 4 ליהורא אנכי אשריה אומר
 ליהוה אלהי ישראל : יהוה
 כצאתך משעיר בצעורך משה
 ארום ארץ רעשה גם שמים
 נטפו גם עבים נטפו מים :
 ה הרים נולו מפני יהור זה
 סני מפני יהוה אלהי ישראל :
 6 בימי שמר בן ענת בימי
 יעל חידלו אחרות והלכתי
 נתיבך ולכתי אחרות עקלקלות :
 7 חידלו פרוץ בישראל חרלו עד
 שקמתי דבורה שקטתי אם
 H 4

8 בישראל : יבחר אלהים
 חרשים אז לחם שערים מגן
 אם יראה רומח בארבעים
 9 ארץ בישראל : לבי לחוקי
 ישראל המתגדבים בעם
 כרכו יהור : רכבי אהנת
 צהרות ישיבי על מדין והלכתי
 11 ער דרך שיהו : מקול
 ותנו צדיקות בן משאבים שם
 יהור צדיקת פרונו בישראל אז ירדו
 לשערים עם יהוה : עווי
 12 עורי דבורה עורי עורי דברי
 שיר קום ברק ושברה שבך
 13 בן אבונקס : אז ירד שירי
 לאדירים עם יהור ירד לי
 14 בנבורים : סני אפרים
 שרשם בעמלק אחרין בנימין
 בעמסין מני סוכר ירדו
 15 סחוקים וסוכול משנים
 כשבת ספר : ושירי בישבר
 16 עם דברה ברק בעמק שלה ברגלו
 ראובן גדלים
 17 חקקי לב : למח ישבת בין
 המשפחים לשטף שקרת
 עדרים לפלגות ראובן גדולים
 18 חקרי לב : גלעד בעבר
 חירון שכן וזן למר וגור
 19 אגיות אשר ישב לחוף
 ימים ועל ספרציו ישכון:
 20 זבלון עם הרף נפשו למרת
 ונפתלי על פרומי שרר:
 21 נלחמו מלכי כנען בהעניר ער
 מי מגדו בצען כסף לא
 22 לקחו : פן שמים נלחמו
 הכוכבים ממסלוחם נלחמו
 עם סימרא : נהל קישון
 21 גרם נחר קרומים נחר
 קישון חרטי נפשי ען : אי
 22 הלכו עקבי ההרות אביריו : אורו
 23 ההרות אביריו : אורו
 סרוז אמר מלאך יהוה ארו
 אורר ישבית כי לא באו
 לעזרת יהוה לעזרת יהור
 24 בנבורים : חברך מנשים
 ועל אשרת חבר הקיני
 כנשים באהל חברך : מים כה
 שאל חלב נתנה בספל
 ארירים הקריבה המאר :
 ח ד ירה

9, 10. Mid. O. B. 11, 137.

7, 11. Hamelv. Byk. ved. 3, 146 ff.

10. Kui pas ad. int. p. 379.

11. Syll. Hist. I. p. 560 ff. & Kult. Op. Min. p. 161.
coll. Mid. O. B. 7, 161. - 11, 139. Mid. Dist. 2, 37.

12, 13. Velth. Comm. 2, 494.

19. pid. adus. vore hospitalitoy in phil. or.

14. Mid. O. B. 11, 140.

15. פיראורית & Kult. Op. Min. p. 162.

V.

16. Heringa de Pit. I. p. 448.

In nomine cambium ex parte diffinitio Letti.

in Syll. Hist. I. 601 ff. - vid. quoydum. Cas.

III. 425. ff. depar. VI. p. 163. ff. VII. p. 235. ff.

Est. Bill. II. 4, 70 & 45, 86. VIII. 3, 540 ff. Schauer.

Dist. p. 36 ff. Hist. Phil. I. 1. 3. Copell. in. T. p. 418 ff.

Prout. Gen. des. on. V. 126 ff. Green & Co. p. 108 ff.

2. Mid. O. B. 11, 135.

17. Mid. O. B. 9, 100.

427 & c. Kult. Op. Min. p. 163.

18. Mid. O. B. 11, 143.

20. Hamelv. B. ved. 5, 156 ff.

25. vid. ad IV. 19.

31. Hamelw. Byb. vnd. 6, 323.
IV.

3. Mich. O. B. 5, 239. Hamelw. Byb. vnd. 6, 324.

15. Hamelw. Byb. vnd. 3, 141/ff.

20. Mich. O. B. 11, 116.

22, 23. Mich. O. B. 9, 104.

24, 25. Mich. O. B. 5, 237. 1

12 שנה וימת ענתאל בן קנו: ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויהזק יהוה את עגלון מלך מואב על ישראל על כי עשו את הרע
 13 בעיני יהוה: ויאסף אליו את בני עמון ועמלק וילך ויד את ישראל ויורשו את עיר התמרים: ויעברו בני ישראל את עגלון מלך מואב שמונה עשרה שנה: וינעמו כי ישראל אל יהוה ויקם יהוה לוי: ומושיע את יהוה בן גרא בן הימיני איש אטר יד ימינו וישלחו בני ישראל ביד מנשה לעגלון מלך מואב: ויעש לו אהוד הרב ולרשני פיות גבר ארבה ויהגר אותה
 17 סתחת למינו על ירך ימינו: ויקרב את המנחה לעגלון מלך מואב
 18 ועגלון איש בריא כמר: ויהי כאשר כלר להקריב את המנחה וישלח את העם נשאו המנחה
 19 והוא שב מן המסלים אשר את הגלגל ויאמר דבר סוד לי אליך המלך ויאמר הסודו מעליו כל העמרים עליו: ואהוד בא אליו והוא ישב בעליות המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי
 21 אליך ויקם מעל הכסא: וישלח אהוד את יד שסאלו ויקח את החרב מער: ויד ימינו ויתקעת בבטנו
 22 ויבא גם הנזק אחר הלהב ויסגר הלהב בעד הלהב כי לא שלח החרב מבטנו ויצא חפשינו: ויצא אהוד המסדרו ויסגר דלתות העליה בעדו ונעל: והוא יצא ונכדיו כאו וראו והנה דלתות העליה נעלו ויאמרו אך מסך הוא את נגליו בחדר המקרה: כה ויהילו עד כוש והנה אינו פתח דלתות העליה ויקחו את המסכת ויפתחו והנה איניהם נמל ארצה
 26 מת: ואהוד נקט ער הזממה והוא עבר את הפסילים וימלט
 27 השעירחור: ויהי בבואו ויתקע בשופר בתי אפרים וירדו עמו בני ישראל מן ההר והוא לפניו:
 28 ויאמר אלהים רדפו אחרי כי נתן יהוה את אויביכם את מואב כירכם וירדו אחרי וילכו את מעבדות הירדן למואב ולא נתנו איש לעברי
 29 ויכו את מואב בעת ההיא כעשרת אלפים איש כל שכול איש חיד

4

ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ואהוד מת: ויסברם יהוה ביד יבין מלך כנען אשר מלך בחצור ושר צבאו סיסרא והוא וישב בחרישת הגוים: ויצעקו בני ישראל אל יהוה כי תישע מאת רכב ברזל לו והוא לחץ את בני ישראל בחוקה עשרים שנה: וזכרה אשה נביאה אשה לפיודר
 4 היא שפטה את ישראל בעת ההיא: והיא וישבת הנות חמר דבורה בין הרמה ובין בית אל ברך אפרים ויעלו אליה בני ישראל למישפט: וישלח ותקרא לברק בן אבינעם מקריש נפתלי ותאמר אליו הלא צוה יהוה אלתי ישראל לך ומשכת בחר חבור ולקחת ענק עשרת אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבלון: ומשכתו אליך אלך נחל קישון את סיסרא שר צבא יבין ואת רכבו ואת הסונו ונתתיו בידך: ויאמר אליה ברך אם הלכו עמי והלכתי ואם לא הלכו עמי לא אלך:
 7 ותאמר הלך אלך עמך אפס כי לא היה חסרתך על הדרך אשר אתה הולך כי ביד אשה ימך יהוה את סיסרא ותקם דבורה ותלך עם ברך קישור: ויועק ברך את זבלון ואת נפתלי קישור ויערל כנגליו עשרת אלפי איש ותעל עמו דבורה:
 11 וחבר הקינו נפרד מקון מבני חבב חזן משה ויש אהלו ער אלון בצענים אשר את קיש: ויגרו
 12 לסיסרא כי עלה ברך בן אבינעם הר חבור: ויעק סיסרא את כר רכבו השע מאור: רכב ברזל ואת כל העם אשר אתו מחרשת הגוים אל ברך קום כי זה היום אשר נתן יהוה את סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד ברך מחר חבור ועשרת אלפים איש אחרי: ויהם יהוה את סיסרא ואת כל רכב

ולא נמלט איש: והכנע מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ שמונים שנה: ואחריו היה שמונה בן ענת ויד את מלשחים שש מאות איש במלמד הבקר ויושע גם הוא את ישראל:

II.

1-3. Lat. Bibl. X. 6, 1081. ff.

2. Med. H. O. B. 9, 225.

~~1~~ Med. H. O. B. 9, 225.

III.

2. Med. H. O. B. 9, 225.

~~1~~ Med. H. O. B. 9, 225.

Addamenta ad Megalepla Origenis in Repar.

I. p. 220 ff. — observationes generales ad
libri intelligentiam vid. ap. Phil. Bill. II. 3, 444 ff. 58. Mich. O. B. 5, 235.

ubi contenditur ipsius libri spiritum potendum
esse a cap. II. 6., precedentia esse additamentum.

De auctoritate cap. I — II. 5. Mich. H. O. B. 9, 102. 1.

Interim indicia autentice h. libri Mich. H. O. B. 9, 229. 22, 23. Mich. H. O. B. 9, 225.

ubi p. 221. de apparitionibus angelicis. p. 222.

de septuaginta Septuag. in h. libro.

Observ. phil. & crit. recentioris aetatis in h. l. b. cum
Eish. Bill. VIII. 6, 1055.

I.

7. Mich. O. B. 5, 235.

31. De urbe acco, postea Ara, vid. Knipf. ad Heins.
p. 142 ff.

18. Mich. H. O. B. 9, 104.

ספר

שופטים

א I

אחיו ויכרו ארץ הכנעני וישב צפר
 ויהרימו אותה ויקרא את שם העיר
 תרסה : וילכו יהודה את עורה 18
 ואת נבולה ואת אשקלון ואת נבולה
 ואת עקרון ואת נבולר : ויהי 19
 יהודה את יהודה וישב את הרר כי
 לא להוריש את יושבי העמק כי רכב
 ברור להם : והתנו לכלב את כ
 חברון כאשר דבר משה וירש משם
 את שלשה בני הענק : ואת היבוס 21
 ישב ירושם לא הורישו בני בנימן
 וישב היבוס את בני בנימן
 כירשם עד היום הזה : ויעלו 22
 בית יוסף נם הם בית אל והורר
 עמס : ויתירו בית יוסף בבית אל 23
 ושם העיר לפנים לוי : ויראו 24
 השכרים איש וצאמן העיר ויאמרו
 לו הראנו נא את מבוא העיר ועשינו
 עמך חסד : ויראם את מבוא העיר כה
 ויכרו את העיר לפי הרב ואת האיש
 ואת כל משפחתו שלחו : וילך 26
 האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא
 שמה לוי הוא שמה עד היום הזה :
 ולא הוריש מנשה את בית שאן ואת 27
 בנתיה ואת הענק ואת בנתיה ואת
 ישב חור ואת בנתיה ואת יושבי
 יבלעם ואת בנתיה ואת יושבי מגד
 ואת בנתיה ויואל הכנעני לשבת
 בארץ הזאת : ויהי כי הוק ישראל 28
 וישם את הכנעני למס והוריש לא
 הורישו : ואפרים לא הוריש את 29
 הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני
 בקרבנו בגזר : וזבולון לא הוריש 30
 את יושבי קטרון ואת יושבי נהלל
 וישב הכנעני בקרבנו ויהיו למס :
 אשר לא הוריש את יושבי עכו וארץ 31
 יושבי צידון ואת אהלוב ואת אכזיב
 ואת חלבה ואת אפיק ואת רחב :
 וישב האשיר בקרב הכנעני וישבי 32
 הארץ כי לא הורישו : נפתלי לא 33
 הוריש את יושבי בית שמש ואת
 יושבי בית ענת וישב בקרב הכנעני
 יושבי הארץ וישבו בית שמש ובית 34
 ענף היו להם למס : וילהן 34
 האמרי ארץ בני דן ההרר כי לא
 נתנו לרדת לעמק : ויואל האמרי 35
 לשבת בהר הרם באילון ובשעלבים
 ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס :
 ונבול האמרי ממעלה עקרבום 36
 מהלע ומעלה :

א ויהי אחרי מות יהושע וישאלו
 בני ישראל כיהיה לאמר
 מי יעלה לנו ארץ הכנעני בתחלה
 2 להלחם בו : ויאמר יהוה יהודה
 יעלה הנה נחתי את הארץ בידו :
 3 ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה
 אחי בגרלו ונלחמה בכנעני והלכתי
 גם אני ארץ בגורלך וילך אתו
 4 שמעון : ועל יהודה ויתן יהוה
 את הכנעני והמרי בידם ויכבו
 ה בבוק עשרת אלפים איש : ויבצאו
 את ארני בוק בבוק וילחמו בו ויכו
 6 את הכנעני ואת המרו : ויגם
 ארני בוק וירדפו אחיו ויאחזו
 אותו ויקצצו את בהטות ידיו ורגליו :
 7 ויאמר ארני בוק שבעים מלכים
 בהטות ידיהם ורגליהם סקצצום היו
 מלקצום תחת שלחני כאשר עשיתי
 8 כן שלם לו אלהים וביארו ירושם
 ויסת שם : וילחמו בני יהודה
 כירושם וילכדו אותה ויכוה לפי
 9 הרב ואת העיר שלחו כאש : וארר
 ירדו בני יהודה להלחם בכנעני
 10 וישב הרר והנגב והשפלה : וילך
 יהודה אל הכנעני היושב בהרר
 ושם חברון לפנים קרית ארבע ויכו
 את ששי וארר אחימן ארר הלמי :
 11 וילך משם אל יושבי דביר וישם
 12 דביר למגיס קרית ספר : ויאמר
 כלב אשר נכה את קרית ספר ויכדה
 ונחתי לו את עקסה בתו לאשרה :
 13 וילכדה עתניאר בן קנו אחי כלב
 הקטן מסנו ויתן לו ארר עקסה בתו
 14 לאשרה : ויהי בבואה וחסיחה
 לשאל מארר אביה השדה והצנה
 מעל ההמור ויאמר לה כלב מה לך :
 15 והאמר לו הבה לי ברבר כי ארי
 הגב נחתי ונתחתי לי גלח מיכ
 ויהקלה כלב את גלח עלית ואת גלח
 16 תחתיה : ובני קני חתן משה עלו
 מעיר החפרום את בני יהודה כרבו
 יהודה אשר בנגב עד וילך וישב
 17 את העם : וילך יהודה את שמעון

ועל

4 ואחזן לנחמן את יעקב ואת עשו
 ואתן לעשו את הר שעקר לירשת
 אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים :
 5 ואשלה את משה ואת אהרן ואף
 את מצרים כאשר עשיתי בקרבן
 6 ואחזר הוצאתי אתכם : ואוציא
 את אבותיכם מצרים וחבאו הימה
 וירדמו מצרים אחרי אבותיכם
 7 ברכב ובפרשים וס סוף : ויצעקו
 אל יהוה וישם מאפל בניכם ובין
 הצמצים ויבא עליו את הים ויכסחו
 הרהיאה עיניכם את אשר עשיתי
 במצרים וחשבו במדבר ימים רבים :
 8 ואביארה אתכם אל ארץ האמרי
 וישב בעבר הירדן וילחמו אתכם
 ואחזן אותם בירכב וחירשו את
 9 ארצם ואשמידם מפניכם : ויקם
 בלק בן צפור מלך מואב וילחם
 כישראל וישלה ויקרא לבלעם בן
 10 בעור לקלל אתכם : ולא אבייתי
 לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם
 11 ואצל אתכם מיד : ותעברו את
 הירדן ותבאו אל יהוה וילחמו
 ככם בקלו וירחו האמרי והפרזי
 והכנעני והחתי והגרשני החוי
 והיבסי ואחזן אותם בירכב :
 12 ואשלה לפניכם את הצרעה ותגרש
 אותם מפניכם שני מלכי האמרי לא
 13 בחריבך ולא בקשתך : ואחזן לכם
 ארץ אשר לא יגעת בה וערים אשר
 לא בנויתם וחשבו בהם כרמים
 וחיתום אשר לא נשמעתם אתם
 14 אכלים : ועתה ירדו את יהוה
 ועברו אותו בחמים ובאמת והסירו
 את אלהים אשר עברו אבותיכם
 בעבר הנגר ובמצרים ועברו את
 יהוה : ואם רע בעיניכם לעבר
 את יהוה בחרו לכם היום את מי
 תעבדו ואם את אלהים אשר עבדו
 אבותיכם אשר בעבר הנגר ואם את
 אלהי האמרי אשר אתם יושבים
 בארצם ואנכי וביתי נעבר את
 15 יהוה : ויען העם ויאמר הלילה
 לנו מעוב את יהוה לעבד אלהים
 16 אחרים : כי יהוה אלהינו הוא
 המעלה אתנו ואת אבותינו מארץ
 מצרים מבית עבדים ואשר עשרה
 לעינינו את האחת הגדולת האלה
 וישבענו בכל הדרך אשר הלכנו
 בה ובכל העמים אשר עברנו
 H 2

ח ב ויהי

בקרבים : ויגרש יהוה את כד
 18 העמים ואת האמרי וישב הארץ
 מפנינו גם אנתנו נעבד את יהוה כי
 הוא אלהינו : ויאמר יהושע אל
 19 העם לא תוכלו לעבד את יהוה כי
 אלהים קדשים הוא אל קדוש הוא
 לא ישא למשענתכם ולחטאותיכם :
 כי תעבדו את יהוה ועברתם אלהי
 כ נכר ושב והרע לכם וכלה אתכם
 20 אחרי אשר הישית לכם : ויאמר
 העם אל יהושע לא כי את יהוה
 21 נעבד : ויאמר יהושע אל העם
 22 עדים אתם בכם כי אתם בחרתם
 לכם את יהוה לעבד אותו ויאמר
 23 העם : ועתה הסירו את אלהי
 הגוי אשר בקרבכם והסרו את
 24 לבעבם אל יהוה אלהי ישראל :
 ויאמרו העם אל יהושע את יהוה
 25 אלהינו נעבד ובקולו נשמע :
 וישם לו חק ומשפט בשכם : ויכתבו
 26 יהושע את היבטים האלה בספר
 תורת אלהים ויקח אבן גדולה
 ויקמה ששתתת האלה אשר במקדש
 יהוה : ויאמר יהושע אל כל
 27 העם הגר האבן והוא את הנה בני
 לעדה כי היא שמעה את כד אמרי
 יהוה אשר דבר עמנו והחיה בכם
 לעדה פן תחששון באלהיכם :
 28 וישלח יהושע את העם איש לנחלתו :
 ויהו אחרי היבטים האלה וימר
 29 יהושע בן נון עבד יהוה בן מאר
 ועשר שנים : ויקברו אותו בגבול
 נחלתו בממנת סרח אשר בהר
 30 אפרים מצפון לחר נעש : ויעבר
 ישראל את יהוה כל ימי יהושע וכל
 ימי הוקנים אשר האריכו ימים
 אחרי יהושע ואשר ידעו את כל
 מעשה יהוה אשר עשה לישראל :
 31 ואת עמורת יוסף אשר העלו בני
 ישראל מצרים קברו בשכם בחלקת
 השדה אשר קנה יעקב מאר בני
 32 חמור אבי שכם במאת קשימה ויהיו
 לבני ווסף לנחלה : ואלעזר
 33 בן אהרן סרס ויקברו אותו
 בגבעת פניחס בנו אשר
 נתן לו בר
 אפרים :

86
 כד
 יהושע
 כד
 86
 ח ב ויהי

19. 1771. Mund. Ger. de Maynt. V. 1771. 1771.

34. Vallh. Comm. 2, 492. f.

28 חלק ביהור : ונאמר והיה כי יאמרו אלינו ואר דהתינו מחר ואמרנו ראו את תבנית מונח יהוה אשר קשו אבותינו לא לעולה ולא לובה כי עד הוא בינינו וכיניכם :
 29 חלילה לנו ממנו למרד ביהור ולשוב היום מאחרי יהוה לבנות מונח לעלה למנחה ויבנה מלכד מונח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו : וישמע פתחם הכתן ונשיאו העדה וראשי אלפי ישראל אשר אתו את הרברים אשר דברו בני ראובן ובני נד ובני מנשה ווייטיב בעיניהם : ויאמר פינתם בן אלעזר הכתן אל בני ראובן ואל בני נד ואל בני מנשה היום ידענו כי בחוכנו יהוה אשר לא מעלתם ביהוה המעל הזה אז העלתם את בני ישראל מיד יהוה : וישב פינתם בן אלעזר הכתן והנשיאים מאת בני ראובן ומאת בני נד מארץ הגלעד אל ארץ כנען אל בני ישראל ווייטבו אותם דבר : וייטב הרבר בעיני בני ישראל ויברכו אלהים לצבא לשחת את הארץ אשר בני ראובן ובני נד ישבים בה : ויכראו בני ראובן ובני נד למונח כי עד הוא בנתנו כי יהוה האלהים :

23 בר

1 ויהי מימים רבים אחריו הגיה יהוה לישראל מכל אויבתם סביב ויהושע וכן בא מימים :
 2 ויקרא יהושע לכל ישראל לזקניו ולראשי ולשפטיו ולשטריו ויאמר אלהם אנו זקניו באתי מימים :
 3 ואחס ראיתם את כל אשר עשה יהוה אלהים לכל הגוים האלה מפניכם כי יהוה אלהים הוא חנולם לכם : ראו הפלתי לכם את הגוים הנשארם האלה בנחלה לשבשכם כן הירדן וכל הגוים אשר הכרתי והים הגדול נובא השמש :
 4 והיה אלהים הוא ידפם מפניכם והוריש אתם מפניכם וירשם את ארצם כאשר דבר יהוה אלהים לכם : והקדמם מאד לשמר ולעשות את כל הכתוב בספר תורת משה לכלתי סור ממנו ימין ושמאל :
 5 לכלתי בוא בגוים האלה הנשארם וידי מימים רבים אחריו הגיה יהוה לישראל מכל אויבתם סביב ויהושע וכן בא מימים :
 6 ויקרא יהושע לכל ישראל לזקניו ולראשי ולשפטיו ולשטריו ויאמר אלהם אנו זקניו באתי מימים :
 7 ואחס ראיתם את כל אשר עשה יהוה אלהים לכל הגוים האלה מפניכם כי יהוה אלהים הוא חנולם לכם : ראו הפלתי לכם את הגוים הנשארם האלה בנחלה לשבשכם כן הירדן וכל הגוים אשר הכרתי והים הגדול נובא השמש :
 8 והיה אלהים הוא ידפם מפניכם והוריש אתם מפניכם וירשם את ארצם כאשר דבר יהוה אלהים לכם : והקדמם מאד לשמר ולעשות את כל הכתוב בספר תורת משה לכלתי סור ממנו ימין ושמאל :
 9 לכלתי בוא בגוים האלה הנשארם

האלה אתכם וכשם אלהים לא תזכירו ולא תשביעו ולא תעבדו ולא תשתחוו להם : כי אם ביהוה אלהיכם תרבו כאשר עשיתם עד היום הזה : ויורש יהוה מפניכם גוים גדלים ועצומים ואחס לא עמד איש בפניכם עד היום הזה : איש אחד מכם ירדף אלה כי יהוה אלהיכם הוא חנולם לכם כאשר דבר לכם : ונשמחתם מאד לפני אלהיכם לא תהבה את יהוה ויבקתם ביהור תגוים האלה הנשארם ויהתחנתם בהם ובאחס בהם והם ככם : ויחעו חרעו כי לא יוסף יהוה אלהים להוריש את הגוים האלה מפניכם והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט בצדיכם ולצננים בעיניכם עד אבדכם מעל הארצה הטובה הארת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם : והנה אנכי הולך היום בדרך כל הארץ וידעתם ככל לבבכם ובכל נפשכם כי לא נפל דבר אחר מכל הדברים השונים אשר דבר יהוה אלהים עליכם הכל באו לכם לא נפל ממנו דבר אחר : ויהוה כאשר בא עליכם כל הדבר השני אשר דבר יהוה אלהיכם אליכם כן יביא יהוה עליכם את כל הדבר הרע עד השמידו אותכם מעל הארצה הטובה הארת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם : בעברתם את ברית יהוה אלהיכם אשר צוה אתכם והלכתם ועברתם אלהים אחרים והשתחיתם להם והרה אף יהוה ככם ואברתם מותר מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם :

24 בר

1 ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שכמה ויקרא לזקני ישראל ולראשי ולשפטיו ולשטריו ויאמר יהושע אל כל העם בה אשר יהוה אלהי ישראל בעבר הגדד וישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברתם ואבי נחור ויעברו אלהים אחרים : ויאקה את אבותיכם את אברתם מעבר הגדד ואולך אותם בכל ארץ כנען ויבאו אל ארץ חתני ואתן לו את יצחק ואתן :

אשר נשבע לתח לאבותם וירשנה
42 וישבו בה : וינה יהיה להם
מקביל ככל אשר נשבע לאבותם
ולא יעזב איש במניהם מכל איניהם
את כל איניהם נתן יהוה ביום
43 לא נפל דבר מכל הדבר הטוב אשר
דבר יהוה אל בית ישראל הכל בא :

כב 22

אז יקרא והושע לראובני ולגדי
2 ולהצי מטה מנשה : ויאמר אליהם
אתם שמרתם את כל אשר צוה
אתכם משה עבדי יהוה : וחשמעו
בקולי לכל אשר צויתי אתכם :
3 לא עזבתם את אחיכם זה ימים רבים
עד היום הזה ושמרתם את משמרת
4 מצות יהוה אלהיכם : ועתה
הנה יהוה אלהיכם לא אחיכם כאשר
דבר להם ועתה מנו ולמו לכם
לאהליכם אל ארץ אחותכם אשר
נתן לכם משה עבדי יהוה בעבר
הירדן : רק שסור מאד לעשות
את המצוה זאת החורה אשר צוה
אתכם משה עבדי יהוה לאהבה את
יהוה אלהיכם וללכת בכל דרכיו
ולשמור מצותיו ולדבקה בו ולעבוד
בכל לבבכם ובכל נפשכם :
6 ויברכם יהושע וישלחם וילכו אל
7 הארצים : ולהצי שבט המנשה
נתן משה ככשן ולהצי נתן יהושע
עם אחיהם מעבר הירדן ימה וגם כי
שירתם יהושע אל אהליהם ויברכם :
8 ויאמר אליהם לאמר בנסכם רבים
שובו אל אהליכם ובמקנה רב מאד
בבקר ובהוב ובחשרת וכברור
ובשלמות הרבה מאד חלקו של
9 אביכם עם אחיכם : וישבו
וילכו בני ראובן ובני גד וחצי שבט
המנשה מאח בני ישראל משלה
אשר בארץ כנען ללכת אל ארץ
הגלעד אל ארץ אחותם אשר נאחזו
בה על פי יהוה ביר משה : ויאבאו
10 ויבנו בני הירדן אשר בארץ כנען
המנשה בני ראובן ובני גד וחצי שבט
המנשה שם מוכה על הירדן מצבה
11 גדול למראה : וישמעון בני ישראל
לאמר הנה בני בני ראובן ובני גד
והצי שבט המנשה את המצבה את
מוט ארץ כנען אל גלילות הירדן
12 ועבר בני ישראל : וישמעון בני
ישראל ויקהלו כל קהת בני ישראל

שרה לעקרות עליוהם לעבא :
ושלקו בני ישראל אל בני ראובן
ואל בני גד וארץ חצי שבט מנשה
אל ארץ הגלעד את פיניהם בן אעזר
הכהן : ועשרה נשאים עמו נשיא
4 אחד נשיא אחד לבית אב לכך
ממות ישראל ואיש ראש בית אבותם
המה לאלפי ישראל : ויבאו אל
5 בני ראובן וארץ בני גד וארץ חצי
שבט מנשה אל ארץ הגלעד וידברו
אתם לאמר : כה אמרו כל קהת
6 יהוה מה המעל הזה אשר מעלתם
באלהי ישראל לשוב היום מאחרי
יהוה בבנותכם לכם מוכה למרדכם
היום כיהוה : המעט לנו את עון
7 מעור אשר לא המהרנו ממנו עד
היום הזה ויהי הנהג בערת יהוה :
8 ואתם תשובו היום מאחרי יהוה
והיה אהם חמירו היום כיהוה
ואך אם שטמה ארץ אחותכם עברו
9 וכחר אל כל קהת ישראל וקצף
שם משכן יהוה והאחוז בתוכו
וכיהוה אל חמירו ואחוז בתוכו
בבנותכם לכם מוכה ממלוקי מוכה
יהוה אלהינו : הלא עכן בן ורד
3 מעל מעל בחרם ועל כל קהת ישראל
היה קצף והוא איש אחד לא גוע
בעינו : ויעקו בני ראובן ובני גד
21 וחצי שבט המנשה וידברו את
ראשי אלפי ישראל : אל אלהים
22 יהוה אל אלהים יהוה הוא ידע
וישראל הוא ידע אם במד ואם
במעל כיהוה אל חושיענו היום
הזה : לבנות לנו מוכה לשוב
23 מאחרי יהוה ואם להעלות עליו
קולה ובמנחה ואם לעשות עליו ובחי
24 שלמים יהוה הוא יקמש : ואם
לאמר סור מרוב עשינו את זאת
לאמר מה לכם וליהוה אלהי ישראל
לאמר מה לנו לבנות את המוכה לא
וגבול נתן יהוה בנינו ובניכם בני כה
ראובן ובני גד את הירדן אין לכם
חלק ביהוה והשבתו בניכם את
בנינו לבתתי ירא את יהוה :
26 נעשה נא לנו לבנות את המוכה לא
לעולה ולא לובח : כי עד הווא
27 בנינו ובניכם ובין הרוחנינו
אחרינו לעבד את עבדת יהוה לפנינו
בעלותינו ובבוחינו ובשלמינו ולא
יאמרו בניכם סור לפנינו אין לכם
חלק

35. De duobus conun. que in versione Gr. idem
sunt vid. Biblioth. Crit. I. i, iii. item Q. M. Phil. II. p. 437
Nov. Phil. Dig. V. T. p. 535 ff.

מכה נמש בשגרה ולא ימור כיד
נאל הרם עדי עמדו לפני העדה:

כא 21

א ויגשו ראשי אבות הלויים אל
אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון ויא
ראשי אבות המטות לבני ישראל:
ב וירברו אליהם בשלה כארץ כנען
לאמר יהוה צוה ביד משה להת לנו
ערים לשבת ומגרשיון לבהמתנו:
ג ויחגו בני ישראל ללויים מנחלתם
אל פי יהוה את הערים האלה ואת
4 מגרשיון: ויצא הגורל למשפחת
הקהתי ויהי לבני אהרן הקהן מן
הלויים ממטת יהודה וממטת
השמעוני וממטה בנימן בגורל ערים
ה שלש עשרה: ולבני קהת הגותרים
ממשפחת מטה אפרים וממטרת
ד וטחצי מטה מנשה בגורל ערים
6 עשר: ולבני נרשון ממשפחת
מטה יששכר וממטה אשר וממטה
ז גפתלו וטחצי מטה גנשה בבשן
7 בגורל ערים שלש עשרה: לבני
מררי למשפחתם ממטה ראובן
וממטה נד וממטה זבולן ערים שתיים
8 עשרה: ויהיו בני ישראל ללויים
את הערים האלה ואת מגרשיון
כאשר צוה יהוה ביד משה בגורל:
9 ויתנו ממטה בני יהודה וממטה בני
שמעון את הערים האלה אשר יקרא
י אותן בשם: ויהי לבני אהרן
ממשפחת הקהתי מבני לוי כולם
II היה הגורל ראשונה: ויתנו
להם את קרית ארבע אבני הענק
היא חברון בחר יהודה ואת מגרשה
12 סביבתי: ואת שדה העזר ואת
חצירה נתנו ללכב בן ימרה
13 באחוזו: ולבני אהרן הכהן
נתנו את עיר מקלט הרצח את
חברון ואת מגרשה ואת לבנה
14 ואת מגרשה: ואת רתו ואת
מגרשה ואת אשכמוץ ואת מגרשה:
ט ואת חלן ואת מגרשה ואת רבר ואת
16 מגרשה: ואת עין ואת מגרשה
ואת יטה ואת מגרשה את בית שמש
ואת מגרשה ערים תשע מארת שני
17 השבטים האלה: וממטה בנימין
את גבעון ואת מגרשה את גבעון ואת
18 מגרשה: את ענתות ואת מגרשה
ואת עלטון ואת מגרשה ערים ארבע:
19 כל עיר בני אהרן הכהנים שלש

עשרה ערים ומגרשיון: ולמשפחת
בני קהת הלויים הנותרים מבני
קהת יהיו ערי גורלם ממטה אפרים:
ויתנו להם את עיר מקלט הרצח את 21
שכם ואת מגרשה בחר אפרים ואת
נר ואת מגרשה: ואת קצבים 22
ואת מגרשה ואת בית חרן ואת
מגרשה ערים ארבע: וממטה דן 23
את אלחקא ואת מגרשה את נחחון
ואת מגרשה: ארת אילון ואת 24
מגרשה את נטרמון ואת מגרשה
ערים ארבע: וממטרת מטה 25
מנשה את חננין ואת מגרשה ואת
נת רמון ואת מגרשה ערים שתיים:
כל ערים עשר ומגרשיון למשפחת 26
בני קהת הגותרים: ולבני נרשון 27
ממשפחת הלויים טחצי מטה מנשה
את עיר מקלט הרצח את נון בבשן
ואת מגרשה ואת כעשתרה ואת
מגרשה ערים שתיים: וממטה 28
יששכר את קישון ואת מגרשה את
דברת ואת מגרשה: את ירמור 29
ואת מגרשה ארת עין גנים ואת
מגרשה ערים ארבע: וממטה אשר 30
את משאל ואת מגרשה את עבדון
ואת מגרשה: את הלוק ואת 31
מגרשה ואת רחב ואת מגרשה ערים
ארבע: וממטה גפתלו את עיר 32
מקלט הרצח את קיש בגליל ואת
מגרשה ואת חמת ראר ואת מגרשה
ואת קרתן ואת מגרשה ערים שלש:
כל עיר הגרשני למשפחתם שלש 33
עשרה עיר ומגרשיון: ולמשפחת 34
בני מררי הלויים הנותרים מארת
מטה זבולן את יקנעם ואת מגרשה
ארז קרתה ואת מגרשה: ארת לה 35
דמנה ואת מגרשה ארת נחלל ואת
מגרשה ערים ארבע: וממטה נד 36
את עיר מקלט הרצח את רמת בגלעד
ואת מגרשה ואת מתיים ואת 37
מגרשה: את השבון ואת מגרשה כל ערים
ארבע: כל הערים לבני מררי 38
למשפחתם הנותרים ממשפחות
הלויים ויהי גורלם ערים שתיים
עשרה: כל עיר הלויים בתוך 39
אחוז בני ישראל ערים ארבעים
ושמנה ומגרשיון: והיה 40
הערים האלה עיר עיר ומגרשה
מכיתיה כן לכל הערים האלה:
ויתן יהוה לישראל את כל הארץ 41
אשר

קדמה מורה השמש על גבול כסלח
 חבר ויצא אל הדברת ועלה יפיע:
 13 ומשם עבר קדמה מורה גדה חפר
 עתה קצין ויצא רמון המחאר הנעתה:
 14 ונסב אחר הגבול מצפון חתון והיו
 15 הצאחיו גיפתח אל: וקטף ונהלל
 ושפרן ויראלה ובית לחם עריב
 16 שנים קשרה וחציריהן: זאת נחלת
 בני זבולן למשפחתם הערים האלה
 17 וחציריהן: ליששכר יצא הגורד
 הרביעי לבני יששכר למשפחתם:
 18 והיו גבולם יורעאלרה והכמלורת
 19 ושונם: וחפרים ושיאון ואנחרת:
 20 והרבות ומשון ואבץ: ורמת ועין
 21 וגים ועין חרה ובית מצץ: ומגץ
 22 הגבול בחבור ושהצומה ובית שמש
 והיו הצאח גבולם הירדן ערים
 23 שש עשרה וחציריהן: זאת נחלת
 מטה בני יששכר למשפחתם הערים
 24 וחציריהן: ויצא הגורל החמישי
 25 להמטה בני אשר למשפחתם: והיו
 גבולם חלקת וחלי ובטן ואכשף:
 26 ואלמלך ועמקד ומשץ ומגן ככרמל
 27 הימה ובשיתור לבטן: ושב מורה
 השמש בירדן ומגן כזבולן ובני
 28 יפתח אל צפונה בית העמק ונעיל
 ורחב וחמון וקנה עד צידון רבתי:
 29 ושב הגבול הרמה ועד עיר מבצר
 30 ער ושב הגבול חסה והיו הצאחיו
 31 להמטה אכזיבה: ועמם ואפק
 ורחב ערים עשירים ושתיים וחציריהן:
 32 זאת נחלת מטה בני אשר למשפחתם
 33 הערים האלה וחציריהן: לבני
 נפתלי יצא הגורל הששי לבני
 34 נפתלי למשפחתם: והיו גבולם
 מחלף סאלון בצעננים ואדמי הגלב
 35 ויבנאל עד לקום והיו הצאחיו
 36 הירדן: ושב הגבול ומה אגנות
 חבור ויצא משם חלקה ומגן כזבולן
 37 מגב ובאשר פגע מים וביהודרה
 38 הירדן מורה השמש: ועיר מבצר
 הערים צר וחמרת רמת וכנרת:
 39 וארמה והרמה והצור: וקיש
 40 וארדעי ועין חצור: ויראון ומגד
 41 אל חרם ובית ענת ובית שמש ערים
 42 חשע עשרה וחציריהן: זאת נחלת
 מטה בני נפתלי למשפחתם הערים
 43 וחציריהן: למטה בני דן
 למשפחתם יצא הגורל השביעי:
 44 והיו גבול נחלתם צרעה ואשחאוד

ועיר שמש: ושעלבון ואילון
 42 וחלרה: ואילון וחמנה ועקרון:
 43 ואלחקה וגבהון ובעלרת: ויהרמה
 44 ובני ברק וגת רמון: ומו הירקון
 45 והירקון עם הגבול מול ומו: ויצא
 46 גבול בני דן מהם וועלו בני דן
 47 וילחמו עם לשם וילכדו אותה ויכז
 אותה לפי חרב וירשו אותה וישבו
 48 בה ויקראו ללשם דן כשם דן
 אביהם: זאת נחלת מטה בני דן
 49 למשפחתם הערים האלה וחציריהן:
 ויכלו לנחל את הארץ לגבולתיה
 50 וחתנו בני ישראל נהלה ליהושע בן
 51 נון בתוכם: על פי יהוה נתנו לו
 את הארץ אשר שאל את המטה סרה
 בחר אפרים ויבנה את העיר וישב
 52 בה: אלה הנחלת אשר נתנו
 53 לעיר הכהן ויהושע בן נון וראשי
 האבות למטה בני ישראל בגורל
 54 בשלה לפני יהוה פתח אהל סועד
 55 ויכלו מחלק את הארץ:

20

וידבר יהוה אל הושע לאמר: א
 1 דבר אל בני ישראל לאכר תנו לכם
 2 את ערי המקלט אשר דברתי אליכם
 3 ביד משה: לנוס שמה רוצח מכה
 4 נפש בשגגה בכלי דעת והיו לכם
 5 למקלט מגאל הדם: ונס אל אחת
 6 מהערים האלה ועמד פתח שערי
 7 העיר ודבר באזני זקני העיר הקיאו
 8 את דבריו ואמפו אחר העירה איהם
 9 ונתנו לו מקום וישב עמם: וכי
 10 יודף גאל הדם אחריו ולא יסגרו
 11 את הרצח בידו כי בכלי דעת חכה
 12 את רעהו ולא שגא הוא לו מהמגל
 13 שלשום: וישב בעיר ההיא עד
 14 קמרו לפני העיר למשפט עד כורת
 15 הכהן הגורל אשר יהיה בימים
 16 ההם או ישוב הרוצח ובא אל עיר
 17 ואל ביתו אל העיר אשר נס משם:
 18 ויקרישו את קיש בגליל בהר נפתלי
 19 ואת שכם בהר אפרים ואת קרית
 20 ארבע היא חברון בהר יהודה:
 21 ומעבר לירדן ירוחו מזהרה נתנו
 22 את בצר במדבר כמישר כמטרה
 23 ראובן ואת ראמות כנלעד כמטה בני
 24 ואת גלון בכשן כמטה מנשה: אלה
 25 היו ערי המועדה לכל בני ישראל
 26 ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כלא
 27 מכה

26. שנת 2227 שידור Prunt. Geb. des Prunt.
P.II. p. 86.

27. Prunt. Geb. 2: 234.

29. 73. Prunt. ubi supra. VII. not. p. 116.

18.

19.

11. Ann. d'Hist. 2:122.

16. Ann. d'Hist. 2:125.

10 ויפאח נגבה מקצרה קרית יערים ויצא הגבול יסוה ויצא אל מעין מי נפתחו : ויורד הגבול אל קצרה 16 ההר אשר על פני גי בן הגם אשר בעמק רפאים צפונה ויורד גי הגם אל כרף היבוס נגבה ויורד עין רגל : והאר מצפון ויצא עין שמש ויצא 17 אל גלילות אשר נבה מעלה ארמים ויורד אבן בתן בן ראובן : ועבר 18 כרף מורד העירבה צפונה ויורד העירבה : ועבר הגבול אל כרף 19 בית הגלה צפונה והיה הצאנותי הגבול אל לשון ים המלח צפונה אל קצת הירדן נגבה ויה גבול נגב : והירדן יגבול אהו לפאת קדמה ואת נחלת בני בנימן לגבולותיה סביב למשפחתם : והיו הערים למטה 21 בני בנימן למשפחותיהם וירחו ובית הגלה ועמק קצין : ובית העירבה 22 וצמרים ובית אל : והערים והפרה 23 ועפרת : וכפר העמוני והעמני 24 ונגב ערים שמים עשרה והצריהן : ובעין והרמה ובארות : והמצפה 25 והמפירה והמצה : ורם וירפאל 27 והראלה : וצלע האף והיבוס 28 היא ירושלים נבעת קרית ערים ארבע עשרה והצריהן ואת נחלת בני בנימן למשפחתם :

יט 19

1 ויצא הגורל השני לשמעון למטה א בני שמעון למשפחותם ויהי נחלתם בחוף נחלת בני יהודה : ויהי 2 להם נחלתם באר שבע ושבע וטולרה : והצר שוער וכלר 3 ועצם : ואלתולד ובחול והרימה 4 וצקלג ובית המרכבת והצר סוסה 5 ובית לבאורת ושוחן ערים שלש 6 עשרה והצריהן : עין רשון ועתה 7 ועשן ערים ארבע והצריהן : וכל 8 ההצרים אשר סביבות הערים האם עד בעלת באר רסח נגב ואת נחלת משב בני שמעון למשפחתם : כחבל 9 בני יהודה נחלת בני שמעון כי היה חלק בני יהודה רב מהם וינחלו בני שמעון בחוף נחלתם : ויעל 10 הגורל השלישי לבני זבולן למשפחתם ויהי גבול נחלתם עד 11 שרוד : ועלה גבולים ליסיה ומרעלה ופגע בדבשת ופגע אל הנחל אשר על פני יקנעם : ושב משרוד 12 קרטה

הכנעני כי רכב ברזל לו כי חזק הוא :

יח 18

א וקהלו כל עדת בני ישראל שלח וישכינו שם את אהל מועד והארץ 2 נכבשה לפניהם : ויורדו בכני ישראל אשר לא הלכו את נחלתם 3 שבעה שבטים : ויאמר יהושע אל בני ישראל עד אנה אתם מתרפים לבוא לרשת ארץ הארץ אשר נתן 4 לכם יהוה אלהי אבותיכם : הכו לכם שלשה אנשים לשבט ואשלחם ויקמו ויחלכו בארץ ויחזקו אותה לפי נחלתם ויבאו אלי : 5 והתחלקו אתר לשבעה חלקים והורה ועמד על גבול מנגב ובית יוסף ועמדו על גבולים מצפון : 6 וארם כתבו את הארץ שבעה חלקים והבאתם אלי הגר ויריתי לכם גורל פה לפני יהוה אלהינו : 7 כי אין חלק ללוים כקרבתכם כי בהנת יהוה נחלתו וגר וראובן ונחבי שבט המגשה לקחו נחלתם טעבר לירדן מדרה אשר נתן להם משר 8 עבר יהודה : ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את ההלכים לכתב את הארץ לאמר לנו וזההלכו בארץ וכתבו אותה וישבו אלי ומה אשלוך לכם גורל לפני יהוה כשלה : וילכו האנשים ויעברו בארץ ויכתבוהו לערים 9 לשבעה חלקים על ספר ויבאו אל יהושע אל המחנה שלה : וישלך 10 להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויהלק שם והשע את הארץ לבני 11 ישראל כמחלקתם : ויעל גורל משה בני בנימן למשפחתם ויצא גבול גורלם בין בני יהודה ובין 12 בני יוסף : ויהו להם הגבול למאת צפונה מן הירדן ועלה הגבול אל כרף יריחו מצפון ועלר בהר יסה והיה הצאותו מדרבה בית און : 13 ועבר משם הגבול לונה אל כרף לווה נגבה היא בית אל ויורד הגבול עמורת ארע על ההר אשר מנגב 14 לבית חרון תחתון : ותאר הגבול ונסב לפאת ים נגבה מן ההר אשר על פני בית חרון נגבה והיה הצאותו אל קרית בעל היא קרית יערים עיר בני יהודה ואת פאת ים :

54 וקרית ארבע היא חברון וצוער
 נה ערים השע וחצירון : מעון כרמל
 56 ויפה ויטה : ויורעאל ויקרעם
 57 וננה : הקין נבעה והמנה ערים
 58 עשר חצירון : הלחול בית צור
 9 וגרור : ומערת ובית ענות ואחזקן
 8 ערים שש וחצירון : קרית בער
 היא קרית יערים והרבה ערים
 61 שחום וחצירון : כמרבך ביר
 62 העריבה מרין וסככר : והנבשן
 ועיר המלח ועין נדי ערים שש
 63 וחצירון : ואת היבוס וישבי
 ירושלם לא יוכלו בני יהודה
 להורישם וישב היבוס ארת בני
 יהודה בירושלם עד היום הזה :

יוסף הזכרים למשפחתם : ולצלפחד
 בן הפרץ נגלע בן טכור בן מנשה
 לא היו לו בנים כי אם גבות ואלה
 שבות בנתיו מחלה ונערה הגלר
 מלכה וחרצה : וחזקבנר לפני
 4 אלעזר הכהן ולפני יהושע בן נון
 ולפני הנשיאים לאמר יהוה צור
 אה משה לחרת לנו נחלה בחוף
 אחינו ויתן להם אל פי יהוה נחלה
 בחוף אחי אביהן : ויפלו חבלי ה
 מנשה אשר לבר מארץ הגלעד
 והבשן אשר מעבר לירדן : כי
 6 בנות מנשה נחלו נחלה בחוף בניו
 וארץ הגלעד היתה לבני מנשה
 הנותרים : ויהי גבול מנשה
 7 מאשר המכמתח אשר על פני שכם
 והלך הגבור אל הימין אל ישבי
 עין הפוח : למנשה היחיה ארץ
 8 תפוח הפוח אל גבול מנשה לבני
 אפרים : וירד הגבול נחל קנה
 9 נגבה לנחל ערים האלה לאפרים
 בחוף ערי מנשה וגבול מנשה מצפון
 לנחל ויהי תצאתיו היסה : נגבה
 לאפרים וצפונה למנשה ויהו היס
 וגבול ובאשר יפגעון מצפון
 11 וביששבר ממזרח : ויהי למנשה
 12 וביששבר ובאשר בות שאן ובנותיה
 ויבלעם ובנותיה וארץ ישיבי דאר
 ובנותיה וישבי עין דר ובנותיה
 וישבי תענך ובנותיה וישבי מרו
 ובנותיה שלשת הנפת : ולא יכלו
 12 בני מנשה לחוריש את הערים האה
 ויואל הנבעני לשבת בארץ הזאת
 13 ויהי כי חוקו בני ישראל ויהנו את
 הנבעני למס והורש לא הורישו
 14 וידברו בני יוסף את יהושע לאמר
 מיוע נחמה לי נחלה גורל אחד
 וחבל אחד ואני עסרם עד אשר עד
 15 כה ברכני יהוה : ויאמר אלהם
 יהושע אם עם רב אהה עלה לך
 היערה ובראת לך שם בארץ חפרו
 והרפאים כי אין לך חר אפרים :
 16 ויאמרו בני יוסף לא ימצא לנו החר
 ורכב ברזל בכל הנבעני הישב
 בארץ העמק לאשר כבירת שאן
 ובנותיה ולאשר בעמק יזרעאל :
 17 ויאמר יהושע א בית יוסף לאפרים
 ולמנשה לאמר עם רב אתה וכח
 18 גדול לך לא יהיה לך גורל אחד :
 כי הר יהיה לך כי יער הוא ובראו
 ויהו לך תצאתיו כי הוריש ארת
 הנבעני

16 יי

א ויצא הגורל לבני יוסף מירדן
 יריחו למי יריחו מרחק המרבה
 2 עלה מירחו בדר בית אל : ויצא
 מברת אל לונה ועבר אל גבול
 3 הארצי עטרות : וירד ומה אר
 גבול היפלט עד גבול ברת חרון
 תחתון ועד גור והיו תצאתיו ימה :
 4 ותחלו בני יוסף מנשה ואפרים
 ה ויהי גבול בני אפרים למשפחתם
 והיו גבול נחלתם מרחק עטרות
 6 ארד עד בית חרון עליון : ויצא
 הגבול הימה המכמתח מצפון ונסב
 הגבול מרחק תאנת שלה ועבר
 7 אחרו ממורה ינחה : וירד מינחה
 עטרות ונערה ופגע בירחו ויצא
 8 הירדן : ומתחת ילך הגבול ימה
 נחל קנה והיו תצאתיו הימה זרת
 9 נחלה משה בני אפרים למשפחתם
 והערים המכותרות לבני אפרים
 10 בחוף נחלת בני מנשה כל הערים
 וחצירון : ולא הורישו ארת
 הנבעני הוישב בגור וישב הנבעני
 בקרב אפרים עד היום הזה ויהי
 למס עבר :

17 יי

א ויהי הטרל לפטה מנשה כי הוא
 בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי
 הגלעד כי הוא היה איש מלחמה
 2 ויהי לו הנלעד והבשן : ויהי
 לבני מנשה הנותרים למשפחתם
 לבני אביעור ולבני חלק ולבני
 אשוריאאל ולבני שכם ולבני חפר
 ולבני שמוע אלה בני מנשה בן
 הנבעני

60. Biblioth. Cant. I. c. III. Heringa de Cant. p. 335. f.

7. Mus. Duisb. 2: 122 & 131.

XVI.

6. Nov. Mich. P. S. 10, 82.

¹²Nov. P. S. II. 910.

15. 700 ת"ת 77 orig. des loy. I. 584. IV. 84.

15. Cappell. in v. T. p. 644. 2^a. Symb. Litter. II. p. 170.

15.

32. 37. Eich. Ind. II. p. 25.

Q. Fruch. Ind. 6. 2. 124. 4.

47.

71227 ה"ס Lec. Six. II. 887.

והורשתים כאשר רבר יהודה :
 13 ויברכהו יהושע ויהן את חברון
 14 לכלב בן יפנה לחלרי : על כן
 היתה חברון לכלב בן יפנה הקניז
 לחלה עד היום הזה יען אשר מלא
 טו אחרי והיה אלהי ישראל : ושם
 חברון לפני קריית ארבע הארס
 הגדול בענקים הוא והארץ שקמה
 ממלחמה :

טו יס

ויהי הגורל למטה בני יהודה
 למשפחתם ארל גבול : ארזים
 מירב צן נגבה מקצה חובן :
 2 והיה להם גבול נגב מקצה ים המלח
 3 מן הלשן המנה נגבה : ויצא אל
 מנגב למעלה עקריים ועבר צנה
 דעלה מנגב לקרש ברנע ועבר הצרון
 4 ועלה ארדה ונסב הקרקעה : ועבר
 קצמונה ויצא נחל מצרים והיה
 תצמות הגבול ימה זה והיה לכם
 ה גבול נגב : וגבול קרסה ים המלח
 עד קצה הירדן וגבול לפאת צפונה
 6 מלשון הים סקצה הירדן : ועלה
 הגבול בית הגלה ועבר מצפון לבית
 הערבה ועלה הגבול אבן כהן בן
 7 ראוון : ועלה הגבול דבר
 מעטק עורב צפונה פנה אל הגלגל
 אשר נכה למעלה ארזים אשר
 מנגב לחלה ועבר הגבול אל מי עין
 שמש והיו תצמותיו אל עין דגרי :
 8 ועלה הגבול גיבן הים אל כחף
 היבוסי מנגב היא ירושלים ועלה
 הגבול אל ראש ההר אשר ער פני
 9 גי הנס ימה אשר בקצה עמק רמאס
 צפונה : וחאר הגבול מראש ההר
 אל מעין מן נפתוח ויצא אל קרי
 הר עפרון וחאר הגבול בעלה היא
 * קירור וערים : וגם הגבול
 מבעלה ימה אל הר שעיר ועבר אל
 כחף הר ירעים מצפונה היא כסרון
 11 וירד בית שמש ועבר המנה : ויצא
 הגבול אל כחף עקרון צפונה וחאר
 הגבול שקרונה ועבר הר הבעלה
 ויצא ובטל והיו תצמות הגבול ימה
 12 וגבול ים הימה הגדול וגבול זה
 גבול בני יהודה מסיב למשפחתם
 13 וכלכלב בן יפנה נתן חלק בתוך בני
 יהודה אל פי יהוה ליהושע ארן
 קריית ארבע אבי הענק הוא חברון
 14 וירש משם כלב את שלושה בני
 וקית

הענק את ששיו ואת ארזמן ואת
 חלמי ילידי הענק : ויעל משם
 10 אל ישבו רבר ושם רבר לפנים קרית
 ספר : ויאמר כלב אשר יכה את
 16 קרית ספר ולכרה ונתתו לו את
 עכסה בתו לאשר : וילכרה
 17 עתניאל בן קנז אתו כלב ויהן לו
 18 ארץ עכסה בתו לאשר : ויהי
 בכואה והמיתתו לשאול מאת אביו
 שרה ותצנה מעל החמור ויאמר לה
 כלב מה לך : והאמר תנני לי
 19 ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה
 לי גלת מים ויהן לה את גלה עליות
 ואת גלת החיות : זאת נחלת כ
 משה בני יהודה למשפחתם : ויהן
 21 הערים מקצה למטה בני יהודה אל
 גבול ארזם בנגבה קבאר וער
 22 ויגור : וקינה ודימונה ועדעה :
 וקיש וחצור ויתנן : יף וסלם
 23 ובעלות : וחצור חרתה וקריורת כה
 חצרון היא חצור : אכס ושבע
 24 ומולחה : וחצר גרה וחשמון
 27 ובית פלש : וחצר שועל ובאר
 28 שבע וביוחה : בעלה ועיים
 29 ועצם : ואלחולד וכסיל וחרמה :
 30 וצקל ומרסמה ופנסמה : ולבאור
 31 ושלחים ועין ורמון כל ערים עשרים
 32 וחשע וחצרות : בשפלה אשחאל
 33 וציעה ואשנה : הנה ועין גוס
 34 תמו והענים : ירמח ועדלם
 35 שוכה ועזקה : וערים ועדיות
 והגרה וגרתום ערים ארבע עשרה
 37 וחצרות : צנן וחרישה ומטר
 38 גד : ודלען והמצפה ויקחאר :
 וכבון מ
 41 ולהטם וכחליש : וגדרות ברת
 רטון ונעמה ומקרה ערים שש עשרה
 42 וחצרות : לבנה וער ועין
 43 ויפתח ואשנה ונציב : וקעלה
 44 ואכזיב ומראשה ערים חשע
 וחצרות : עקרון ובתיה מה
 46 והצרות : מקרון וימה כל אשר
 על די אשור וחצרות : אשור
 47 כנותרה וחצרות ערה כנותרה
 וחצרות עד נחל מצרים והים הגבול
 48 וגבול : ובתר שמיר והחיר
 49 וישוכה : ורנה וקרית סנה היא
 50 דבר : וענב ואשחמרה וענים :
 51 ונשן ותלן וגלה ערים אחת עשרה
 וחצרות : ארב וחוכה ואשען
 52 ויגום ובית תמו ואפקה : והמסה
 53 וקית

1 פמיערוער אשר ערל שפת נחל ארגון
 והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר
 2 מדיבא ער דיבון : וכל ערי סחון
 מלך האמרי אשר מלך בהשבון ער
 3 זנכו בני עמון : והגלעד וגבול
 הגשורי והמעכזי וכל הר הרמון
 4 וכל הבשן עד סלכה : כל ממלכות
 עון בבשן אשר מלך בעשרהרות
 ובארדני הוא נשאר מירח הרמאים
 5 ויכם משה וירשם : ולא הורישו בני
 ישראל את הגשורי ואת המעכזי
 6 וישב נשור ומעברת בקרב ישראל
 7 עד היום הזה : רק לשבט הלוי
 8 לא נתן נחלה אשני יהודה אלהי
 ישראל הוא נחלתו כאשר דבר לו :
 9 ויתן משה למשה בני ראובן
 10 למשפחותם : ויהי להם הגבול
 מערוער אשר על שפת נחל ארגון
 11 והעיר אשר בתוך הנחל וכל המישר
 12 על מדבא : השבון וכל עריה
 אשר כמישור דיבון ובמורת בער
 13 ובה כעל עמון : והגזה וקירנת
 14 ומפעת : וקריתים ושבתה וצרת
 15 השחר בתר העסק : ובית מער
 ואשיות הפסגה ובה הישפורת :
 16 וכל ערי המישר וכל ממלכות סחון
 מלך האמרי אשר מלך בהשבון
 17 אשר הנה משה אתו ואת נשיאי
 סיון את אוי ואת רקם ואת צור
 18 ואת חור ואת רבע נמיכו סיון
 19 ושבי הארץ : ואת בלעם בן בעור
 20 הקוסם הרגו בני ישראל כהרב אל
 21 הללום : ויהי גבול בני ראובן
 הירדן וכל זה נחלה בני ראובן
 22 למשפחותם הערים והצריהן : ויתן
 23 משה לפטה נד לבני נד למשפחותם :
 24 בה ויהי להם הגבול ועור וכל ערי
 הגלעד והצי ארץ בני עמון עד
 25 ערוער אשר על פני רבה : ומחשבון
 עד רפה המצפה ובטנים ומתנים
 26 עד גבול לדבר : ובקמק בית הרם
 ובירג נמרה ומכורת וצמון ותר
 ממלכות סחון מלך השבון הירדן
 27 וגבל עד קצה ים כנרת עבר הירדן
 28 מנחרי : ואת נחלת בני נד
 29 למשפחות הערים והצריהם : ויתן
 משה לחצי שבט מנשה והצי לחצי
 30 מטה בני מנשה למשפחתם : והיו
 גבולם ספתים כל הבשן כל
 ממלכות עון מלך הבשן וכל חור
 31 יאר אשר בבשן ששים עיר :

3 והצי הגלעד ועשתרות וארעי ערי 31
 ממלכות עון בבשן לבני מכיר בן
 מנשה לחצי בני מכיר למשפחותם :
 32 אלה אשר נחל משה בעריכות מואב
 מעבר לירדן ויהו מירחה : ולשכט 33
 הלוי לא נתן משה נחלה יהוה אלהי
 34 ישראל הוא נחלתם כאשר דבר
 להם :

14 יד

1 ואלה אשר נחלו בני ישראל 14
 בארץ כנען אשר נחלו אותם אלעזר
 הכהן ויהושע בן נון וראשי אבות
 2 המטה לבני ישראל : בנור 2
 נחלתם כאשר צוה יהוה ביד משה
 3 לתשעה המטות והצי המטה : כי
 נתן משה נחלת שני המטות והצי
 4 המטה מעבר לירדן וללוים לא נתן
 נחלה כחונם : כי היו בני ויקם 4
 שני מטות מנשה ואפרים ולא נתנו
 חלק ללוים בארץ כי אם ערים
 5 לשבת ומגרשיהם למקניהם
 ולקנינם : כאשר צוה יהוה את 5
 משה בן עשו בני ישראל ויהלך
 6 את הארץ : ויגשו בני יהודה אל
 יהושע בגלגל ויאמר אליו כלב בן
 7 יפנה הקנזי אחה ידעת את הדיבר
 אשר דבר יהוה אלי משה איש
 8 האלהים על אדוהי ועל ארותך
 בקרב ברנע : בן ארבעים שנה 7
 אנכי בשלח משה עבד יהוה אתו
 9 מקרב ברנע לרגל את הארץ ואשב
 10 אחזו דבר כאשר עם לבבי : ואחי
 11 אשר עלו עמי המטות את לב העם
 12 ואנכי מלאתי אחרי יהוה אלהי :
 13 וישבע משה ביום ההוא לאמר אם
 14 לא הארץ אשר דרכה רגלך בה רק
 15 היתה לנחלה וליבנד עד עולם כי
 16 מלאח אחרי יהוה אלהי : ועתה
 17 הנה היתה יהודה אחרי כאשר דבר
 18 זה ארבעים וחמש שנה מאז דבר
 19 יהוה את הדבר הזה אל משה אשר
 20 הלך ישראל במדבר ועתה הנה אנכי
 21 חיוס בן חמש ושמונים שנה :
 22 עורני היום חוק כאשר ביום שלח 23
 24 אותי משה לבחי או וכחתי עתה
 25 למלחמה ולצאת וכבוא : ועתה 26
 27 תנה לי את ההר הזה אשר דבר
 28 יהוה ביום ההוא כי אחז שמעתי
 29 ביום ההוא כי ענקים שם וערים
 30 גדולות בצורת אולי יהוה אותי
 31 והורשתים

21. Cappell. in v. T. p. 4074.

22. Grub. Quilb. 2: 324.

XII.

23. \square 177 *remans prop. ut Gen. 14:1. Ps. 4:2.*

XIII.

3. *Ann. Dub. 2: 120.*

6. Memorab. 3, 78.

12 אחד : מלך ענלון
 אחד : מלך גזר
 23 אחד : מלך דבר
 אחד : מלך גדר
 24 אחד : מלך חרמה
 אחד : מלך ערד
 25 אחד : מלך לבנה
 אחד : מלך עדלם
 26 אחד : מלך מקדה
 אחד : מלך בית אל
 27 אחד : מלך תפוח
 אחד : מלך חמר
 18 אחד : מלך אפק
 אחד : מלך לשרון
 29 אחד : מלך מרון
 אחד : מלך הצור

יב 12

אחד : מלך שמרון מראון
 אחד : מלך אבשת
 21 אחד : מלך חענד
 אחד : מלך מנרו
 22 אחד : מלך קיש
 אחד : מלך יקנעם למרסל
 23 אחד : מלך חור לנפה רור
 אחד : מלך טים לגלגל
 24 אחד : מלך חרצה

כל מלכים שלשים ואחד :

יג 13

א אחד : ויהושע וקן בא כימים ויאמר
 יהוה אליו אחה ונחמה באת כימים
 והארץ נשארה הרכה מאד לרשעה
 2 זאת הארץ הנשארת כל גלילות
 הפלשתיים וכל הנשורי : מן השיחור
 3 אשר על פני מצרים ועד גבול עקרון
 צפונה לכנעני החשב חמשת סני
 פלשתיים העויתי והאשדודי האשקלוני
 4 הנתי והעקרוני והעויים : נתפסו
 כל ארץ הכנעני ומערה אשר
 לצורנים עד אפקה עד גבול האמרי
 5 והארץ הנבלי וכל הלבנון מנח
 השמש מבני גי החת הר חרמון
 6 עד לבוא חמר : כל ישובי הר
 מן הלבנון עד משרפת מים כל
 צירנים אנכי אורישם מפני בני
 ישראל רק הפלה לישראל בנחלה
 כאשר צויתקיעתה חלק את הארץ
 7 הזאת בנחלה לחשעת השבטים
 וחצי השבט המנשה : עמו הראובני
 8 והגדי לקחו נחלתם אשר נתן
 להם משה בעבר הירדן מורחה
 9 כאשר נתן להם משה עבר יהוה :
 מערוער

את ישראל למען החרימם לבלתי
 היות להם תחנה כי למען השמידם
 כאשר צוה יהוה את משה :
 2 ויבא יהושע בערב ההיא ויכרם
 את הענקים מן ההר מן חברון מן
 דבר מן ענב ומכל הר יהודה
 ומכל הר ישראל עם עריהם החרימם
 22 ויהושע : לא נותר ענקים בארץ בני
 ישראל רק בענור נגרת ובאשדוד
 23 נשארו : ויקח יהושע את כל
 הארץ ככל אשר דבר יהוה אל משה
 ויחנה יהושע לנחלה לישראל
 כמחלקתם לשבטיהם והארץ שקמה
 סמלחה :

א ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני
 ישראל וירשו את ארצם בעבר
 הירדן מורחה השמש מנחל ארנון
 עד הר חרמון וכל הערבה מורחה :
 2 סיוון מלך האמרי הישב בחשבון
 משה מערוער אשר ערשפת נחל
 ארנון וחור הנחל וחצי הגלעד וער
 3 ובק הנחל נבול בני עמון : והערבה
 עד ים בנירם מורחה ועד ים הערבה
 ים המלח מורחה ררך בית הישמורן
 4 ומחומן החת אשרות הפסגת : וגבול
 עוג מלך הבשן מירר הפסגים
 5 היושב בעשתרות ובאדעני :
 6 ומשך בהר חרמון ובסלכה ובכל
 הבשן עד גבול הנשורי והמעפתי
 וחצי הגלעד גבול סיוון מלך
 6 חשבון : משה עבר יהוה ובני
 ישראל הכו ויהנה משה עבר יהוה
 ורשה לראובני ולגדי ולחצי שבט
 7 המנשה : ואלה מלכי הארץ אשר
 הכו יהושע ובני ישראל בעבר
 הירדן ימה מבני גי בכקעת הלבנון
 ועד ההר החלק העלה שעריה
 8 ויחנה יהושע לשבט ישראל וישה
 כמחלקתם : בהר ובשפלה ובערבה
 ובאשרות ובמירב ובנגב החתי
 האמרי והכנעני הפרזי החתי
 והיבסי :

9 מלך ויחור
 מלך העי אשר מצד בית אל
 10 מלך ירושלם
 מלך חברון
 12 מלך ירמח
 מלך לכיש

אשר בה לא השאיר בה שריד ויעש
 למלכה כאשר עשה למלך וירוחו :
 32 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו
 מלבנה לבישרה וחתן עליה
 33 וילחם בה : וחתן יהיה ארץ
 לכיש ביר ישראל וילכודו ביום
 השני וכיר לפי הרב וארץ כל
 הנפש אשר בה ככל אשר עשה
 33 מלכיה : או עליה הרם מלך
 גור לעזר ארץ לכיש וחתן יהושע
 ואח עמו עד בלתי השאיר לו שריד :
 34 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו
 מלכיש עוגלנה וחתנו עליה וילחמו
 לה עליה : וילכודו ביום ההוא
 וכיר לפי הרב וארץ כל הנפש
 אשר בה ביום ההוא החרים
 36 ככל אשר עשה ללכיש : ויעל
 יהושע וכל ישראל עמו מעגלנה
 37 חבורנה וילחמו עליה : וילכודו
 וכיר לפי הרב ואח מלכה ואח
 כל עיריה וארץ כל הנפש אשר
 בה לא השאיר שריד ככל אשר
 עשה לעגלון וחרם אותה וארץ
 38 כל הנפש אשר בה : וישב
 יהושע וכל ישראל עמו דברה
 39 וילחם עליה : וילכודו וארץ
 מלכה וארץ כל עיריה ויכום
 לפי הרב ויחרבו ארץ כל נפש
 אשר בה לא השאיר שריד כאשר
 עשה לחברון כן עשה לדברה
 ולמלכה וכאשר עשה ללבנה :
 ד ומלכה : ויכה יהושע את כל
 הארץ ההר והנגב והשפלה
 והאשדות ואח כל מלכיהם לא
 השאיר שריד וארץ כל הנשמה
 החרים כאשר צוה יהוה אלהי
 41 ישראל : ויכם יהושע מקדש ברנע
 ועד עזרה וארץ כל ארץ גשן ועד
 42 גבעון : ואח כל המלכים האלה ואח
 ארצם לכו יהושע מעם אחת כי יהוה
 43 אלהי ישראל נלחם לישראל : וישב
 יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה
 הגלגלה :

II יא

והי כשמע יבין מלך חצור
 וישלח אל יובב מלך מרון ואל מלך
 2 שמרון ואל מלך אכשף : ואל המלכים
 אשר מצפון כתר ובערבה נגב כנרות
 3 ובשפלה ובגמלת דור מים : הכנעני
 כבורה וימים והאמרי והחתי

והפרזי והיבסי כתר והחזי חחרת
 הרטון בארץ המצפה : ויצאו הם
 4 וכל מחניהם עמם עקרב כחול אשר
 על שפת הים לרב וסוס ורכב רב
 מאד : ויעודו כל המלכים האלה
 5 ויבאו ויחזו יחדו 4 מי מרום להלחם
 עם ישראל : ויאמר יהוה אל יהושע
 6 אל תירא מפניהם כי סחור קצת הוא
 אנכי נתן את כלם הללו לפני ישראל
 את סוסיהם תעקר ואת מרכבותיהם
 7 תשקע באש : ויבא יהושע וכל עם
 המלחמה עמו עליהם על מי מרום
 8 פתאם ויפלו בהם : ויתנם יהוה
 ביד ישראל ויכום וירדפום עד ציוון
 רבה ועד משרפות מים ועד בקעת
 מצפה מורדה ויכם עד בלתי השאיר
 9 להם שריד : ויעש להם יהושע כאשר
 אמר לו יהוה את סוסייהם עקר ואח
 10 מרכבותיהם שרף באש : וישב
 יהושע בעת ההיא וילכד את חצור
 וארץ מלכה הכר בחרב כי חצור
 11 לפנים היא ראש כל הממלכות
 האלה : ויכו את כל הנפש אשר בה
 12 לפי הרב החרם לא נותר כל נשמה
 ואח חצור שרף באש : ואח כל ערי
 13 המלכים האלה ואח כל מלכיהם לכו
 יהושע ויכם לפי הרב החרים אותם
 כאשר צוה משה עבד יהוה : רק כל
 14 הערים העמודות על תלם לא שרפם
 ישראל זולתי את חצור לבדה שרף
 יהושע : וכל שולל הערים האלה
 15 והבמה בוזו להם בני ישראל רק
 ארץ כל האדם הכו לפי הרב עד
 השמים אותם לא השאירו כל נשמה :
 16 כאשר צוה יהוה את משה עבדו כן
 צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע
 לא חסור דבר מכל אשר צוה יהוה
 17 את משה : ויקח יהושע את כל הארץ
 הזאת ההר וארץ כל הנגב וארץ
 18 כל ארץ הגשן וארץ השפלה ואח
 הערבה ואת הר ישראל ושפלה :
 19 מן ההר החלק העליון שער ועד
 בעל נד בבקעת הלבנון תחת
 20 הר הרטון ואת כל מלכיהם לכו
 ויכם ויטיחם : ימים רבים
 21 עשה יהושע את כל המלכים האלה
 מלחמה : לא היתה עיר אשר
 22 השליכה ארץ בני ישראל בלתי
 החזי וישבו גבעון ארץ הכל לקחו
 23 במלחמה : כי מאח יהוה היחוד
 לחוק ארץ לבם לקראת המלחמה
 את

Handwritten scribble or signature in the left margin.

5-7 Guid. O. B. 5, 328 log. coll. 7, 207. 111.

17 coll. Cant. O. u. Ken. Rif. 1. 236 ly.

5. Mi. d. O. B. S. 328.

21. Arnoldi ad Por. p. 36. not. Adm. Omnes 5, 35.

11-15. Hamelt. B. Sed. 3, 64/88.

12. 1
13. Stomer N. B. 412. Lich. Ind. II. p. 426. not.

Hark. Mag. 4. 2, 430 ff. N. Mag. 6. 1, 1199.

Nor. Theol. Inf. v. T. p. 516 ff. Munt. gesch. der Mund.

V. ind. p. 109.

16 המנהג הגלגל: וינסו המשתח 16
 המלכים האלה ויחבאו במקרה
 במקרה: ויגר לירושע לאמר 17
 נמצאו משירת המלכים נחבאים
 במקרה במקרה: ויאמר ירושע 18
 נלו אבנים גדולות אל פי המערה
 והפקידו עליה אנשים לשמור:
 ואתם אד העמוד דרשו אחרי 19
 איביכם וזנבתם אותם אל חתנים
 לבוא אל עיניהם כי נתנם יהיה
 אלהיכם בידים: והיו ככלות 20
 ירושע ויבני ישראל להכתם סנה
 גלה מאד עד המם והשרידים
 שרדו מהם ויבאו אל ערי המבצר:
 וישבו כל העם אל המנהג: 21
 אר ירושע מקרה בשלום לא
 חרץ לבני ישראל לאיש את לשנו:
 ויאמר ירושע פתחו את פי המערה 22
 והוציאו אלי את המשח המלכים
 האלה מן המערה: ויקשו כן 23
 והוציאו אלון את המשח המלכים
 האלה מן המערה את מלך ירושע
 את מלך חברון את מלך ירכוש את 24
 מלך לביש את מלך ענדון: והיו
 כחוציבם את המלכים האלה אל
 ירושע ויקרא ירושע אל כל איש
 ישראל ויאמר אך קצינו אנשי
 המתחמה החלבו אתו קיבנו שימו
 את רגליכם על צוארי המלכים
 האלה ויקרבו וישימו את רגליהם
 על צואריהם: ויאמר אליהם 25
 ירושע אך תיראו ואל תחתו וזקו
 ואמצו כי ככה יעשה יהוה לכל
 איביכם אשר אתם נלחמים אחם:
 וכס ירושע אחרי כן וימתים 26
 ויתלם על המשח עצים והיו
 תלום על העצים עד הערב:
 והיו לעת בוא השמש צוה ירושע 27
 וירידים מעל העצים וישליכם
 אל המערה אשר נחבאו שם
 וישמו אבנים גדולות על פי
 המערה עד עצם היום הזה:
 ואת מקרה לבני ירושע ביום ההוא 28
 ויבה לפו הרב ואת מלכה התרים
 אחם ואת כל הנפש אשר בה לא
 שאיר שרד ויקש למלך מקרה
 כאשר עשה למלך ירוחו: ויעבר 29
 ירושע וכל ישראל עמו ממקרה
 לבנה וילתם עם לבנה: והתן 30
 יהוה נם אותה ביד ישראל ואת
 מלכה ויבה למי הרב ואת כל הנפש
 אשר

ירושלם כי לכר ירושע אר העי
 והירמיה כאשר עשה לירוחו
 ולמלכה כן עשה לעי ולמלכה וכי
 השלימו ושבני נבקען אר ישראל
 2 והיו בירבים: ויחאו מאד כי
 עיר גדולה נבקען כמחרת עיר
 המטלכה וכי היא גדולה מן העליון עיר
 3 אנשים גברים: וישלה ארני עק
 מלך ירושע אל הוהם מלך
 חברון ואל פראם מלך ירמור
 ואל יעיע מלך לביש ואל דביך
 4 מלך ענדון לאמר: עלו אלי
 ועורנו ונכה את נבקען כי השלימה
 אר ירושע ואת בני ישראל:
 ה ויאספו ועילו המערה מלכי האמרי
 מלך ירושע מלך חברון מלך
 ירמור מלך לביש מלך ענדון הם
 וכל מנהגיהם והגו ער נבקען
 6 ויולחמו עליה: וישלחו אנשי
 נבקען אר ירושע אל המנהג
 הגלגל לאמר אך הרף ידך
 מעבדך עלה אלינו מחרה והנשיקה
 לנו ועורנו כי נקצו אלינו כל מלכי
 7 האמרי ושבני הרב: ועל ירושע
 מן הגלגל הוא וכל עם המלחמה
 8 עמו וכל נבדו החיר: ויאמר
 יהוה אל ירושע אל תירא מהם
 כי כוידך נתתם לא יעמד איש
 9 מהם בפניך: ויבא אליהם
 ירושע פתאם כל הילדה עלה מן
 1 הגלגל: ויהם יהוה לפני
 ישראל וכס סכה גדולה נבקען
 וירדסם הרב מעלה בית חורן
 11 ויכס עד עקת וער מקרה: והיו
 בנוס מפני ישראל הם במורד
 בית חורן והיו השלך עליהם
 אבנים גדולות מן השמים עד עוקרה
 ויסדו רבים אשר מהו באבני הברד
 מאשר הרגו בני ישראל בחרב:
 12 אז ידבר ירושע ליהוה ביום הרב
 יהוה אר האמרי לפני בני ישי אל
 ויאמר לעיני ישראל שמש נבקען
 13 רוב ויח בעמק אלון: ויכס
 השמש וידע עמו עד יקם גוי אכיו
 הלא היא כחברה עד ספר הישר
 ויעמו השמש בחצי השמים ולא אץ
 14 לבוא ביום המים: ולא היה
 כיום ההוא לפניו ואחריו
 לשמע יהוה בקול איש כי
 15 יהוה נלה ל ישראל: וישב
 ירושע וכל ישראל עמו אר

בספר תורת משה מונח אנכי
 שלמות אשר לא הניף עליהן ברזל
 ויעלו עליו עלות ליהודה ויבחו
 32 שלמים וכתב עם על האבנים את
 משנה הרת משה אשר כתב לפני
 33 בני ישראל: וכל ישראל וקניו
 ושטתים ושפטיו עמדים מה ומה
 לארון נה הכהנים הלויים נשאו
 ארון ברית יהוה כגר כאורח חציו
 אל מול הר נזיזם והחציו אל מול
 הר עיבל כאשר צוה משה עבד יהוה
 לכרך את העם ישראל בראשנה:
 34 ואחרי כן קרא את כל דברי התורה
 חברה והקלה כלל הכתוב בספר
 לה תורה: ולא היה דבר מכל
 אשר צוה משה אשר לא קרא
 והושע נגד כל קהל ישראל
 והגשים והמפיהוהג הדלך בקרבים:

ט 9

והיו כשמע כל המלכים אשר
 בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכר
 חוף הים הגדול אל מול הכנען
 החזו האמרי הבנעני הפרזי החוי
 2 והיבוסי: ויחבקצו יחור להלחם
 עם יהושע ועם ישראל סרה אחד:
 3 וישבי נבקען שמעו את אשר עשה
 4 יהושע ליריחו ולעני: ויעשו גם
 חמה בערסה ולכו ויצטירו ויקחו
 שקים בלום לחמויהם ונאדות וין
 5 בלים ומבקעים ומצורים: ונעלות
 בלות ומטלאח בתלהם ושלמות
 כלוח עליהם וכרל להם צדם ובש
 6 היה נקרים: ויילבאל יהושע את
 המחנה הנלגל ויאמרו אליו ואר
 איש ישראל מארץ החוקה באנו
 7 ועתה כרתו לנו ברית: ויאמרו
 איש ישראל את החוי אולי בקרב
 אתה וישב ואך אכרות לך ברית:
 8 ויאמרו אל יהושע עברך אנתנו
 ויאמר אליהם יהושע מי אתם ומאי
 9 תבאו: ויאמרו אליו מארץ החוקה
 מאד באו עבדיך לשם יהוה אלהיך
 כי שמענו שמעו נאח כל אשר עשה
 10 בקצרים: ואת כל אשר עשה לישני
 מלכנו האמרי אשר בעבר הירדן
 לסרחו מלך חשבנו וקענו מלך
 11 הבשע אשר בעשתרות: ויאמרו
 אלינו וקנינו וכל ישבי ארצנו לאמר
 קחו בידכם צידה לדרך ולכו

לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכם
 אנתנו ועתה כרתו לנו ברית: וה
 12 לחמנו הם הצטורנו אחו מבחינו
 כיום צאתנו ללכת אליכם ועתה
 13 הנה יבש והיה נקרים: ואלה
 נארות היון אשר מלאנו הקשים
 והנה החבקעו ואלה שלמתינו
 ונעלינו בלו סרב הרך מאד:
 14 ויכתו האנשים סצים ואת פי ויהוה
 לא שאלו: ויעש להם יהושע שלום
 15 וברת להם ברית לחוהם וישבעו
 להם נשיאי העדה: ויהי מקצה
 16 שלשת ימים אחרי אשר כרתו להם
 ברית וישמעו כי קרבים הם אליו
 17 ובקרביו הם ישובים: ויסעו בני
 ישראל ויבאו אל עיריהם כיום
 השלישי ועיריהם נבקעו והכפירה
 18 ונארות וקרות עירם: ולא חסו
 בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי
 העדה ברחה אלהי ישראל וילגו
 19 כל העדה על הנשיאים: ויאמרו כל
 נשבענו להם ברחה אלהי ישראל
 20 ועתה לא נוכל לנגע בהם: ואת
 נעשה להם והחיה אותם ולא יהיה
 21 עלינו קצף על השבעה אשר נשבענו
 להם: ויאמרו אליהם הנשיאים החו
 22 והיו חטבי עצים ושאבי מים לכר
 העדה כאשר דברו להם הנשיאים:
 ויקרא להם יהושע ודבר אליהם
 23 לאמר למה רמיחם אחנו לאמר
 החוקים אנתנו סכס מאד ואחם
 24 בקרבנו ישבים: ועתה אחורים
 ארם ולא יכרת סכס עבד וחטבו
 25 עצים ושאבי מים לכורת אלחו:
 ויענו את יהושע ויאמרו כי הגר חג
 26 לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך
 את משה עבדו להרת להם את כל
 הארץ ולהשמיד את כל ישבי הארץ
 מפניכם ונרוא מאד לנפשותינו
 27 ספניכם ונעשה ארץ הרבר הור:
 ועתה הגנו בדרך כטוב וכישר
 28 בעיניך לעשות לנו עשה: ויעש
 להם כן ויצל אותם מיד בני ישראל
 29 ולא הרגום: ויחנם יהושע כיום
 ההוא חטבי עצים ושאבי מים לעדה
 ולמוכח יהוה עד היום הזה את
 המקום אשר יבחר:

IO

והיו כשמע אתני ציב מלך
 וירושם

IX.

4. 1770 *quales fuerint* Kumpes 84. (A. 1773.)

p. 15.

1788. Loggell in V. 2 p. 407.

VII.

Duplicem h. l. camp. Diversam relationem
esse de captu urbe Geni, contendit ap.
Eich. Hist. II. 3. 186.

2. Grus. Inst. 2. Ing. h. Horani Par. V. 5. p. 547.

כה יצאו ויעלו אתם עמק עכור : ויאמר
 יהושע מה עברתו ועברך יהוה
 ביום הזה וירגמו אתו ככל ישראל
 אכן וישפרו אתם כבאש ויסקלו אתם
 26 במבטם : ויקימו עליו נדב אבנכם
 גדול עד היקום הזה וישב יהוה
 מחרון אפיו על כן קרא שם המקום
 זהו עמק עכור עד היום הזה :

ח 8

א ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא
 ואל תרתך קח עמך את כל עם
 המלחמה וקום עלה העי ראה נתתי
 בידך את מלך העי וארת עמו וארת
 2 עירו וארת ארצו : ועשית לעי
 ולמלכה כאשר עשית ליריחו
 ולמלכה רק שללה ובהמתה חבו
 לכס שים לך ארב לעיר מאחריה
 3 וימס יהושע וכל עם המלחמה עלתה
 העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש
 4 גבורי החיל וישלחם לילה : ויש
 אתם לאמר ראו אתם ארבים לעיר
 מאחרי העיר אל תרחיקו מן העיר
 5 מאר והייתם כלכם נכנים : ואני
 וכל העם אשר אתי נקרב אל העיר
 והיה כי יצאו לקראתו כאשר
 6 בראשנה ונסנו לפניהם : ויצאו
 אחרינו עד התיקנו אותם מן העיר
 כי יאמרו נסים לפנינו כאשר
 7 בראשנה ונסנו לפנינו : ואחם תקמו
 מהאורב והורשתם את העיר ונתנה
 8 ויהא איהכם בידכם : והיה כהפסכם
 ארץ העיר תציתו את העיר באש
 כדבר יהוה חנפו ראו צויתו אתכם :
 9 וישלחם יהושע וילכו אל המארב
 וישבו בין בית אל ובין העי סים
 לעי וילך יהושע בלילה ההוא בתוך
 10 העם : וישכס יהושע בכפר
 ויפקר את העם ויער : והיא וקני
 11 ישראל לפני העם העי : וכך
 העם המלחמה אשר אתו עלו ויגשו
 ויבאו נגד העיר וחתו סבבין לעי
 12 והניבו ובין העי : וימס כחמשה
 אלפים איש וישם אותם אורב בין
 13 בית אל ובין העי מים לעיר : וישמו
 העם את כל המהנה אשר מצפון
 לעיר ואח עקבו מים לעיר וילך
 יהושע בלילה ההוא בתוך העמק :
 14 והיו כראות מלך העי וסתר
 וישכבו ויצאו אנשי העיר לקראת
 ישראל למלחמה הוא וכך עמו
 יהוה את בני ישראל ככתב
 בספר

למועד לפני העירכה והוא לא
 ידע כי אורב לו מאחרי העיר :
 וינגעו יהושע וכל ישראל לפנים
 וינסו דרך המדבר : ויוקעו כד
 26 העם אשר בעיר לדרך יאחזיהם
 וירדפו אחרי יהושע וינתקו מן
 העיר : ולא נשא איש בני ובת
 אל אשר לא יצאו אחרי ישראל
 ויעזבו את העיר פתוחה וירדפו
 אחרי ישראל : ויאמר יהוה אל
 1 יהושע נטה בכדך אשר בידך אל
 העי כי בידך אתנה וימס יהושע
 בכדך אשר בידו אל העיר :
 2 והאורב קם מתורה ממקומו וירדפו
 כמנהג ידו ויבאו העיר וילכדה
 ויבחרו ויציתו ארץ העיר באש :
 3 ויפגו אנשי העי אחריהם ויראו
 והנה עלה עשן העיר השיממה ולא
 היה בהם ידים לנטם הלח והנה העם
 הגם המדבר נהפך אל תודוך :
 4 ויהושע ובני ישראל ראו כי לכד
 הארב את העיר ובי עלה עשן העיר
 וישכבו ויכו ארץ אנשי העי : ואליה
 22 יצאו מן העיר לקראתם והיו
 לישראל בתוך אלה מזה ואלה
 מזה ויכו אותם עד בלתי השאיר
 23 להם שריד ופליט : וארת מלך
 העי חפשו חי וקרבנו אתו אל
 24 יהושע : והיו ככבודת ישראל
 להרג את כל יושבי העי בשדה
 כמדבר אשר דרפם כי ויעלו כלם
 לפי חרב עד חמס וישבו כל
 ישראל העי ויכו אתה לפי חרב :
 והיו כל הנפלים ביום ההוא מאיש
 25 ונען אישה שנים עשר אלף כד אנשי
 העי : ויהושע לא השיב ידו אשר
 26 נשם בכידון עד אשר התרים את
 כל יושבי העי : רק הכהמה ושלל
 27 העיר ההיא כונו להם ישראל סבב
 והוא אשר צוה את יהושע : וישרף
 28 יהושע את העי ושיממה תל עולם
 ששמה עד היום הנה : וארת מלך
 29 העי תלה על העין עד ערת הערב
 וכבוא השמש צוה יהושע
 וירדו ארץ נבלחו מן העי
 וישלכו אותה אל פתח שער
 העיר ויקימו עליו נדב אבנכם
 גדול : עד היום הזה : או ונגע יהושע
 ל מכת ליהוה אלהי ישראל בהר
 עיבד : כאשר צוה משה עבד
 31 יהוה את בני ישראל ככתב
 בספר

22 ולשנים האנשים המרגלים את הארץ
 אמר יהושע כאו בית האשה הזונה
 והוציאו משם את האשה וארץ כל
 23 אשר לה כאשר נשבעתם לה: ויבאו
 הנערים המרגלים ויצאו את רחב
 ואת אביה ואת אמה ואת אחיה
 ואת כל אשר לה ואת כל משפוחותיה
 הוציאו וינחום מחוץ למחנה
 24 ישראל: והעיר שרפו באש וכל
 אשר בה ריק הנסק וההוב וכלי
 הנחשת והברזל נתנו אוצר בית
 25 יהוה: ואת רחב הזונה ואת בית
 אביה ואת כל אשר לה הוה יהושע
 וחשב בקרב ישראל עד היום הזה
 כי החביאה את המלאכים אשר שלח
 26 יהושע לרגל את ריחו: וישבע
 יהושע בעת ההיא לאמר ארור האיש
 לפני יהוה אשר יקום ובגד ארץ
 העיר הנאת את ריחו בבכרו ויטינה
 27 ובצעריו יצוב דלתיה: והיה
 ויהי את יהושע והיה שמעו בכל
 הארץ:

7

1 וימקלו בני ישראל מעל בחנם
 ויקח עמם בני כרמי בן זבדי בן זרה
 למטה יהודה מן החרם ויהי אף
 2 יהוה בבני ישראל: וישלח
 יהושע אנשים מריחו העני אשר עם
 ברת און מקרב לברית אל ויאמר
 אליהם לאמר עלו ורגלו את הארץ
 ויעלו האנשים ורגלו את העי:
 3 וישבו אל יהושע ויאמרו אליו אל
 יעזר כל העם כאלפים איש או
 כשלישת אלפים איש ועלו ויכו את
 העי אל תיגע שמה את כל העם כי
 4 מעט חמה: ויעלו מן העם שמה
 כשלישת אלפים איש וינסו לפני
 5 אנשי העי: ויכו מהם אנשי העי
 כשלישים וישם איש וירדמו לפני
 השער עד השברים ויכום בסוד
 6 וימס לבב העם ויהי למים: ויקרע
 יהושע שמלתיו ופל על פניו ארצה
 לפני ארון יהוה עד הקרב הוא וקני
 ישראל ויעלו עפר קר רשעם:
 7 ויאמר יהושע אהה אנני יהוה למה
 העבדת העביר את העם הזה ארץ
 הירדן להר אתנו ביד האמרי
 להאבירנו ולו הואלנו ונשב בקבר
 8 הירדן: כי ארני מה אמר אחי
 אשר הפך ישראל ערף לפני אביו:
 G. 7

וישמעו הכנעני וכל יושבי הארץ
 9 ונסבו עלינו והכריתו את שמנו מן
 הארץ וזה העשר לשקר הנורא:
 ויאמר יהוה אל יהושע קם לך למה
 10 זה אהתנפל על פניך: חטא ישראל
 וגם עברו ארץ בריתי אשר צויתי
 אותם וגם לקחו מן החרם וגם נגבו
 11 וגם כחשו וגם ישמרו בכליהם: ולא
 יכלו בני ישראל לקום לפני איביהם
 ערף יפנו לפני איביהם כי היו לחרם
 לא אוסיף להיזרן עמכם אם לא
 12 חשמירו החרם מקרבכם: קם קרש
 את העם ואמרת החקיקו למחר כי
 13 כה אמר יהוה אלהי ישראל חם
 בקרבך ישראל לא חובל לקום לפני
 איביך עד הסירכם החרם מקרבכם:
 14 ונקרבכם בבקר לשבטכם ויהי יקרב
 לשפחות והרשמה אשר ילכו יגידו
 יהוה הקרב לבחים והכיר את
 15 הנלכד בחרם ישף באש אהו ואת
 כל אשר לו כי עבר את ברית יהוה
 וכו עשה נבלה בישראל: וישכם
 16 יהושע בבקר ויקרב את ישראל
 לשבטיו וילכד שבט יהודה: ויקרב
 17 את משפחת יהודה וילכד את
 משפחת יהודה ויקרב את משפחת
 18 הרחמי לנברים וילכד זכרי: ויקרב
 את ביתו לנברים וילכד עמם בן כרמי
 בן זבדי בן זרח למטה יהודה:
 19 ויאמר יהושע אל עמם בני שום נח
 והגד נא לי מה עשיתם אל תחמד
 20 מכני: ויען עמם את יהושע ויאמר
 אמנה אנני חסאתי ליהוה אלהי
 21 ישראל וכואת וכואת עשיתי: ואראה
 ומאחרי שקלים סף ולישן זהב
 אחר חמשים שקלים משקלו ואחמדם
 22 ואקדם והנם שפנים בארץ כחך
 האהלי הכסף החתור: וישלח
 23 יהושע מלאכים ורצו האהלה הננה
 סכונה באחלו והכסף החתור:
 ויקחם סחך האהל ויבאום אל
 24 לפני יהוה: ויקח יהושע את עמם
 בן זרח ואת הנסק ואת האדרת ואת
 לשון החוב וארץ בניו ואת בניו
 ואת שורו ואת חמרו ואת צאנו ואת
 25 אהלו ואת כל אשר לו וכל ישראל
 עמו

26. Loth. B. K. VIII. 1, 50. Am. elm. Byb. ved. 6, 300 p.

21. Mich. C. B. 10, 187.

23. Coquill. in V. J. p. 417.

9. Munt. Geld. des Munt. V. no. p. 11.

19. Nov. Theat. Inf. V. T. p. 503 ff.

VI.

20. Nov. Theat. Inf. V. T. p. 508 ff. Hamelt. Bz. V. 2. 5. 100 ff.

20. Munt. Geld. des Munt. V. no. p. 11 ff.

במדיבר בדרך כצאתם מצרים לא
 6 מלו : כי ארבעים שנה הלכו בני
 ישראל במדבר עד חם כל הגוי
 אנשי המלחמה היצאים מצרים
 אשר לא שמעו בקול יהוה אשר
 נשבע יהוה להם לבנותי הראותם
 את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם
 לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש :
 7 ואח בניהם הקים החכם אתם מן
 יהושע כי ערלים היו כי לא מלו
 8 אותם בדרך : והיו כאשר חמו כר
 הגוי להסול וישבו חתם במחנה
 9 עד היום : ויאמר יהוה אל יהושע
 היום גלחתי את חרפת מצרים
 מעליכם ויקרא שם המקום ההוא
 10 גלגל עד היום הזה : ויחנו בני
 ישראל בגלגל ויועשו את המסח
 בארבעה עשר יום לחדש ערב
 11 בערבות ריחו : ויאכלו מעבור
 הארץ מסחרת המסח מצות וקלוי
 12 בעצם היום הזה : וישבת המן
 מסחרת באכלם מעבור הארץ ולא
 היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו
 מסבאות ארץ כנען בשנה ההיא :
 13 והיו ביות יהושע ביריחו וישא
 עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו
 וחריבו שלופה ברו וליך יהושע
 אליו ויאמר לו הלנו אתה אם
 14 לצרינו : ויאמר לא כי אני שר
 צבא יהוה עומד בארץ ויפד יהושע
 אל פניו ארצה וישתחו ויאמר לו
 15 מה ארני מדבר אל עבדו : ויאמר
 שר צבא יהוה אל יהושע של נעלך
 מעל רגלך כי המקום אשר אתה עומד
 עליו קדש הוא ויעש יהושע כן :

י 6

א וירחו סגרת ומסגרת מפני
 בני ישראל אין ויצא ואין כא :
 2 ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתי
 בידך את יריחו ואת מלכה נגדו
 3 החיל : וסבתם את העיר כל אנשי
 המלחמה הקוף את העיר פעם אחת
 4 כה תעשה ששת ימים : ושבעה
 כהנים ישאו שבעה שופרות תוכלים
 לפני הארץ וביום השביעי תסב את
 העיר שבע פעמים והכהנים יתקפו
 5 בשופרות : והיה כמשך בקרן
 הוכל בשמעכם את קול השופר
 ויריעו כל העם תחיה גרולה ונפלה
 תומת העיר תחיה ועלו העם איש
 וירחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין ויצא ואין כא : ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתי בידך את יריחו ואת מלכה נגדו החיל : וסבתם את העיר כל אנשי המלחמה הקוף את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים : ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות תוכלים לפני הארץ וביום השביעי תסב את העיר שבע פעמים והכהנים יתקפו בשופרות : והיה כמשך בקרן הוכל בשמעכם את קול השופר ויריעו כל העם תחיה גרולה ונפלה תומת העיר תחיה ועלו העם איש

ולשנים

המים והירדן מלא ערל כל גרותו
 16 כול ימי קציר : ויעמדו המים
 הירדנים מלמעלה כמו נר אחר
 הרחק מאד באום העיר אשר מצד
 צרחן והירדנים על ים הערבה וכן
 חמלה חמו נכרתו והעם עברו לגד
 17 יריחו : ויעמדו הכתנים נשאי
 הארון ברית יהוה בחרבה בתוך
 הירדן חכן וכל ישראל עבריים
 בחרבה עד אשר חמו כל הגוי לעבור
 את הירדן :

4 7

ויהי כאשר חמו כל הגוי לעבור
 את הירדן ויאמר יהוה אל
 2 יהושע לאמר : קחו לכם מן העם
 שנים עשר אנשים איש אחר איש
 3 אחד מי שבט : וצוו אותם לאמר
 שאו לכם מזה מחוך הירדן מצב
 רגלי הכתנים הכין עשרה
 4 אנבים והעמידם אהם עמכם
 והנחתם אותם במלון אשר תלינו בו
 4 הלידה : ויקרא יהושע אל שנים
 העשר איש אשר הכין סבני ישראל
 7 איש אחד איש אחר מי שבט : ויאמר
 להם יהושע עברו לפני ארון יהוה
 אלהיכם אך תוך הירדן והרימו
 6 לבם איש אבן אחת על שכמו למספר
 שבטי בני ישראל : למען הירד
 זאת אות בקרבכם כי ישאלון בניכם
 7 מה לאמר מה האבנים האלה לכם :
 ויאמרתם להם אשר נכרתו מימי
 הירדן מפני ארון ברית יהוה בעברו
 בירדן נכרתו מי הירדן והיו האבנים
 8 האלה לזכרון לבני ישראל עד עולם :
 ויעש כן בני ישראל כאשר צוה
 יהושע וישאו שתי עשרה אנבים
 מחוך הירדן כאשר דבר יהוה אל
 יהושע למספר שבטי בני ישראל
 ויעברום עמם אל המלון ונחמו
 9 שם : ושתיים עשרה אנבים הקים
 יהושע בתוך הירדן תחת מצב רגלי
 הכתנים נשאי ארון הברית והיו
 1 שם עד היום הזה : ותכתנים נשאי
 הארון עמדם בתוך הירדן עד חם
 כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע
 לדבר אל העם ככל אשר צוה משה
 את יהושע וימחרו העם ויעברו
 11 ויהי כאשר חם כל העם לעבור ויעברו
 ארון יהוה והכתנים לפני העם :

5 7

ויהי כשמעו כל מלכי האמרי
 אשר בעבר הירדן ומה וכל מלכי
 הכנעני אשר על הים את אשר
 הוביש יהוה את מי הירדן מפני
 בני ישראל עד עברנו וימס לבכם
 ולא היר כם עוד רוח מפני בני
 2 ישראל : בעת ההיא אמר יהוה אל
 מל את בני ישראל שרת : ויעש
 3 בני יהושע חרות צרים וימר את
 בני ישראל אל בעת הערלות : וזה
 4 הדבר אשר מל יהושע כל העם
 היצא ממצרים הזכרים כג אנשי
 המלחמה חמו במדבר בדרך
 נצאתם ממצרים : כי מלים היו ה
 כל העם היצאים וכל העם הילדים
 במדבר

המים והירדן מלא ערל כל גרותו
 16 כול ימי קציר : ויעמדו המים
 הירדנים מלמעלה כמו נר אחר
 הרחק מאד באום העיר אשר מצד
 צרחן והירדנים על ים הערבה וכן
 חמלה חמו נכרתו והעם עברו לגד
 17 יריחו : ויעמדו הכתנים נשאי
 הארון ברית יהוה בחרבה בתוך
 הירדן חכן וכל ישראל עבריים
 בחרבה עד אשר חמו כל הגוי לעבור
 את הירדן :

ויהי כאשר חמו כל הגוי לעבור
 את הירדן ויאמר יהוה אל
 2 יהושע לאמר : קחו לכם מן העם
 שנים עשר אנשים איש אחר איש
 3 אחד מי שבט : וצוו אותם לאמר
 שאו לכם מזה מחוך הירדן מצב
 רגלי הכתנים הכין עשרה
 4 אנבים והעמידם אהם עמכם
 והנחתם אותם במלון אשר תלינו בו
 4 הלידה : ויקרא יהושע אל שנים
 העשר איש אשר הכין סבני ישראל
 7 איש אחד איש אחר מי שבט : ויאמר
 להם יהושע עברו לפני ארון יהוה
 אלהיכם אך תוך הירדן והרימו
 6 לבם איש אבן אחת על שכמו למספר
 שבטי בני ישראל : למען הירד
 זאת אות בקרבכם כי ישאלון בניכם
 7 מה לאמר מה האבנים האלה לכם :
 ויאמרתם להם אשר נכרתו מימי
 הירדן מפני ארון ברית יהוה בעברו
 בירדן נכרתו מי הירדן והיו האבנים
 8 האלה לזכרון לבני ישראל עד עולם :
 ויעש כן בני ישראל כאשר צוה
 יהושע וישאו שתי עשרה אנבים
 מחוך הירדן כאשר דבר יהוה אל
 יהושע למספר שבטי בני ישראל
 ויעברום עמם אל המלון ונחמו
 9 שם : ושתיים עשרה אנבים הקים
 יהושע בתוך הירדן תחת מצב רגלי
 הכתנים נשאי ארון הברית והיו
 1 שם עד היום הזה : ותכתנים נשאי
 הארון עמדם בתוך הירדן עד חם
 כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע
 לדבר אל העם ככל אשר צוה משה
 את יהושע וימחרו העם ויעברו
 11 ויהי כאשר חם כל העם לעבור ויעברו
 ארון יהוה והכתנים לפני העם :

ויהי כשמעו כל מלכי האמרי
 אשר בעבר הירדן ומה וכל מלכי
 הכנעני אשר על הים את אשר
 הוביש יהוה את מי הירדן מפני
 בני ישראל עד עברנו וימס לבכם
 ולא היר כם עוד רוח מפני בני
 2 ישראל : בעת ההיא אמר יהוה אל
 מל את בני ישראל שרת : ויעש
 3 בני יהושע חרות צרים וימר את
 בני ישראל אל בעת הערלות : וזה
 4 הדבר אשר מל יהושע כל העם
 היצא ממצרים הזכרים כג אנשי
 המלחמה חמו במדבר בדרך
 נצאתם ממצרים : כי מלים היו ה
 כל העם היצאים וכל העם הילדים
 במדבר

IV.

V.

1. Quilpe qui ex Lancara pro metu Israeli
tamen in Hythianis migliari t. opinat
Banca. Lich. Phil. III. s. 105. 4.
1773 Banca (Hythianis Quilpe.)

2. Lich. B. R. VIII. 1, 57. - 6, 1052 177.

2. De cultris lycis, Not. Theat. Dis. v. Sp. 4 1774.

15, 16. De transitu Itri per Jond. Nov. Pius. V. Ep. 49° ¹⁵¹

המעבדות והשעף סגרו אחרי כאשר
 8 ויצאו הרדפים אחריו: והמוק שרם
 ישכבו והוא עלתה עליהם על הגג:
 9 ותאמר אל האנשים ודעתי כי נתן
 יהוה לכם את הארץ וכי נפלה
 אומתכם עלינו וכי נמנו כל יושבי
 הארץ מפניכם: כי שמענו את אשר
 הוביש יהוה את מי ים סוף מפניכם
 כבאתכם מצרים ואשר עשיתם
 לשני מלכי האמרי אשר בעבר
 הירדן לסיחן ולעוג אשר החרמם
 12 אוחם: ונשעם וימס לבכנו ולא
 קמה עור רוח באיש מפניכם כי יהוה
 אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעלה
 12 ועל הארץ מתחת: ועתה השבעו
 נא לי ביהוה כי עשיתו עמכם הסר
 ועשיתם גם אתם עם בית אבי חסד
 13 נתתם לי אות אמת: והרחימם את
 אבי ואת אמי ואת אחי ואת אחותי
 וארץ כל אשר להם והצלתם את
 14 נפשתינו ממות: ויאמרו לה האנשים
 נפשונו החתיים למות אם לא גירדו
 את רבנו זה והיה בחת יהוה לנו
 את הארץ ועשיתו עמך הסר אמת:
 15 ותורדם כחבל כעץ החלון כי ביתה
 בקיר החומה וכחמה היא וישבת:
 16 ותאמר להם החרה לנו פן יפגעו
 בככם הרדפים ונחבסם שמה שלשת
 ימים עד שב הרדפים ואחר תלכו
 17 לרדמכם: ויאמרו אליה האנשים
 נקים אנחנו משבעתך הורג אשר
 18 השבעתנו: הנה אנהנו באים בארץ
 את הקות חוט השני הזה תקשיבו
 בהלון אשר הורדתנו בו ואת אביך
 ואת אמך ואת אחיך ואת כל בירך
 19 אביך האספי אליך הברית: והיה
 כל אשר יצא מדלתי ביהך החוצה
 דמו בראשו ואנחנו נקים וכל אשר
 יהיה אחך בבית דמו בראשו אם
 20 יד היה בו: ואם תגידו את דברנו
 ורז וחינו נקים משבעתך אשר
 21 השבעתנו: ותאמר כחברכים כן
 הוא ותשלחם וילכו והקשר את
 22 הקות השני בהלון: וילכו ויבאו
 ההרה וישבו שם שלשת ימים עד
 שבו הרדפים ויבקשו הרדפים בכל
 23 הדרך ולא מצאו: וישבו שני
 האנשים וירדו מההר ויעברו ויבאו
 אל יהושע כן גון ויספרו לו את כל
 24 המצאות אותם: ויאמרו אל
 יהושע בי נתן יהוה בידנו את

3 4

כל הארץ וגם נמנו כל יושבי הארץ
 מפנינו:
 וישכם יהושע בבקר ויסעו
 4 מהשטים ויבאו עד הירדן והוא
 וכל בני ישראל וילנו שם שרם
 יעברו: ויהי מקצה שלשת ימים
 2 ויעברו הישרים בקרב המחנה:
 ויצו את העם לאמר כראתכם את
 3 ארון ברית יהוה אלהיכם והסתגפו
 הלולים נשאים אתו ואתם הסעו
 4 ממקומכם והלכתם אחריו: אך
 רחוק יהיה ביניכם וכינו כאלפים
 אמר במרה אל תקרבו אליו למען
 אשר תרעו את הדרך אשר הלכו
 ברה כי לא עברתם בדרך מחמור
 5 שלשם: ויאמר יהושע אל
 העם התקישו כי מהר יעשה
 יהוה בקרבכם נפלאות:
 6 ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר
 שאו את ארון הברית ויעברו לפני
 העם וישאו את ארון הברית וילכו
 לפני העם: ויאמר יהוה אל
 7 יהושע היום הזה אהל גדלך בעיני
 כל ישראל אשר ידעון כי
 כאשר היותי עם משה אהיה
 8 עמך: ואחר הצורה ארץ
 הכהנים נשאי ארון הברית לאמר
 9 כבאכם עד לצרה מי הירדן בירדן
 תעמרו: ויאמר יהושע אל בני
 10 ישראל נשו הנר ושמעו את
 רבי יהוה אלהיכם: ויאמר
 יהושע בזאת תדעון כי אל חי
 11 בקרבכם והורש יוריש מפניכם
 את הכנעני ואת החתי ואת
 החוי ואת הפרזי ואת הגיגשו
 12 והאמרי והיבוסי: הנה ארון
 הברית ארון כל הארץ עבר
 לפניכם בירדן: ועתה סחו
 13 לכם שני עשר איש משבטי
 ישראל איש אחר איש אחר לשבט:
 14 והורה כנח כפות רגלי הכהנים
 נשאי ארון יהוה ארון כל הארץ
 כמי הירדן מי הירדן וכתתן המים
 15 הירדים מלמעלה ויעמרו נד
 אחד: ויהי בנסע העם מאחליהם
 לעבר ארץ הירדן והכהנים נשאו
 16 הארון הברית לפני העם: וכבאו
 נשאי הארון עד הירדן ורגלי
 הכהנים נשאי הארון נעכלו בקצה
 המים.

ספר יהושע

א I

הואת: נשיכם טפכם ומקניכם 14
 וישבו בארץ אשר נתן לכם משה
 כעבר הירדן ואהם תעברו חמשים
 לפני אחיכם כל גבורי החיל ונתורם
 אותם: עוד אשר יתה יהוה לאחיכם מן
 ככם וירשונם המה את הארץ אשר
 יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם
 לארץ ורשחכם וירשחם אותה אשר
 נתן לכם משה עבר יהוה בעבר
 הירדן מותה השמש: ויענו את 16
 יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה
 ואל כל אשר תשלחנו נלך: ככל 17
 אשר שמענו אל משה כן נשמע אליך
 רק יהיה יהוה אלהיך עמך כאשר
 יהיה עם משה: כל איש אשר 18
 ימרה את פיך ולא ישמע את דבריך
 לכלל אשר תצונו יומת רק חוק
 ואמץ:

אחרי מות משה עבר יהוה
 ואמר יהוה את יהושע
 בן נון שמרת משה לאמר: משה
 עבדי סת ועתה קום עבר את הירדן
 הוה אתה וכל העם הזה אל הארץ
 אשר אנכי נתן להם לכני ישראל:
 כל מקום אשר תרדך כף רגלכם בו
 לכם נתתי כאשר דברתי אל משה:
 כהמדיבר והלבנון החר וקר הנהר
 הגדול נהר פרת כל ארץ החתים
 ועד הים הגדול מבוא השמש יהוה
 ה נבולכם: לא תתיצב איש לפניך
 כל ימי חיך כאשר הייתי עם משה
 אחיך עמך לא ארמך ולא אעזבך:
 חזק ואמץ כי אתה תחיל את העם
 הוה ארץ הארץ אשר נשבעתי
 לאבותם לתת להם: רק חוק ואמץ
 מאד לשאר לעשות ככל החוהה אשר
 יצו משה עבדי אל הסור ממנו וימין
 ושמאל למען תשכיל בכל אשר
 8 תלך: לא ימוש ספר החוקה הוה
 ממך והצוית בו יומם ולילה למען
 חשמו לעשות ככל הכתוב בו כי
 או תצליח את דרכך ואז תשכיל:
 9 הלא צויתך חוק ואמץ אל תעזב
 ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל
 אשר תלך: ויצו יהושע את שפרו
 10 העם לאמר: עברו בקרב המתגד
 וצו את העם לאמר הכינו לכם צה
 כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את
 הירדן הנה לבוא לרשת את הארץ
 אשר יהוה אלהיכם נתן לכם
 11 לרשתה: ולראובני ולגדי ולחצי
 שבט המנשה אמר יהושע לאמר:
 12 וזכור את הדבר אשר צוה אתכם משה
 עבר יהוה לאמר יהוה אלהיכם
 טעה לכם ונתן לכם ארץ הארץ
 G. 5

ב 2

וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים א
 אנשים מרגלים חרש לאמר לכו ראו
 את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו
 בית אשה וזנה ושמה רחב וישכבו
 שמה: ויאמר למלך ויריחו לאמר 2
 הנה אנשים באו חנה הלילה מבני
 ישראל לחפר את הארץ: וישלח 3
 מלך ויריחו אל רחב לאמר הוציאי
 האנשים הבאים אליך אשר באו
 לביחך כי לחפר את כל הארץ באו:
 ותקח האשה את שני האנשים 4
 ותקטנו ותאמר כן באו אלי האנשים
 ולא ידעתי מאין הם: והיה שער 5
 לסור בהסך והאנשים יצאו לא
 ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו
 מהר אחריהם כי תשיגום: והיא 6
 העלתם הגנה ותמטמם כפשיתי העין
 העקבות לה על הג: והאנשים 7
 רדפו אחריהם דרך הירדן ער
 המעברות ז ה

אחרי מות משה עבר יהוה
 ואמר יהוה את יהושע
 בן נון שמרת משה לאמר: משה
 עבדי סת ועתה קום עבר את הירדן
 הוה אתה וכל העם הזה אל הארץ
 אשר אנכי נתן להם לכני ישראל:
 כל מקום אשר תרדך כף רגלכם בו
 לכם נתתי כאשר דברתי אל משה:
 כהמדיבר והלבנון החר וקר הנהר
 הגדול נהר פרת כל ארץ החתים
 ועד הים הגדול מבוא השמש יהוה
 ה נבולכם: לא תתיצב איש לפניך
 כל ימי חיך כאשר הייתי עם משה
 אחיך עמך לא ארמך ולא אעזבך:
 חזק ואמץ כי אתה תחיל את העם
 הוה ארץ הארץ אשר נשבעתי
 לאבותם לתת להם: רק חוק ואמץ
 מאד לשאר לעשות ככל החוהה אשר
 יצו משה עבדי אל הסור ממנו וימין
 ושמאל למען תשכיל בכל אשר
 8 תלך: לא ימוש ספר החוקה הוה
 ממך והצוית בו יומם ולילה למען
 חשמו לעשות ככל הכתוב בו כי
 או תצליח את דרכך ואז תשכיל:
 9 הלא צויתך חוק ואמץ אל תעזב
 ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל
 אשר תלך: ויצו יהושע את שפרו
 10 העם לאמר: עברו בקרב המתגד
 וצו את העם לאמר הכינו לכם צה
 כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את
 הירדן הנה לבוא לרשת את הארץ
 אשר יהוה אלהיכם נתן לכם
 11 לרשתה: ולראובני ולגדי ולחצי
 שבט המנשה אמר יהושע לאמר:
 12 וזכור את הדבר אשר צוה אתכם משה
 עבר יהוה לאמר יהוה אלהיכם
 טעה לכם ונתן לכם ארץ הארץ
 G. 5

In Johis libro vestigia esse, cum ex actis quibusdam esse conflatum,
contendit ap. Wid. Bitt. II. 3, 186. f. - De libri aetate, Siph. Brem. 8: 959. m.
Commentationes & observationes philol. & Crit. in Johann. recensionis aetate, Wid. Bitt.
Bibl. VII. 6, 1052. m. R. Maas in Johann. Nov. Test. II. 1. p. 172. 173.
~~De Johis libro vestigia esse, cum ex actis quibusdam esse conflatum,
contendit ap. Wid. Bitt. II. 3, 186. f. - De libri aetate, Siph. Brem. 8: 959. m.~~

I.

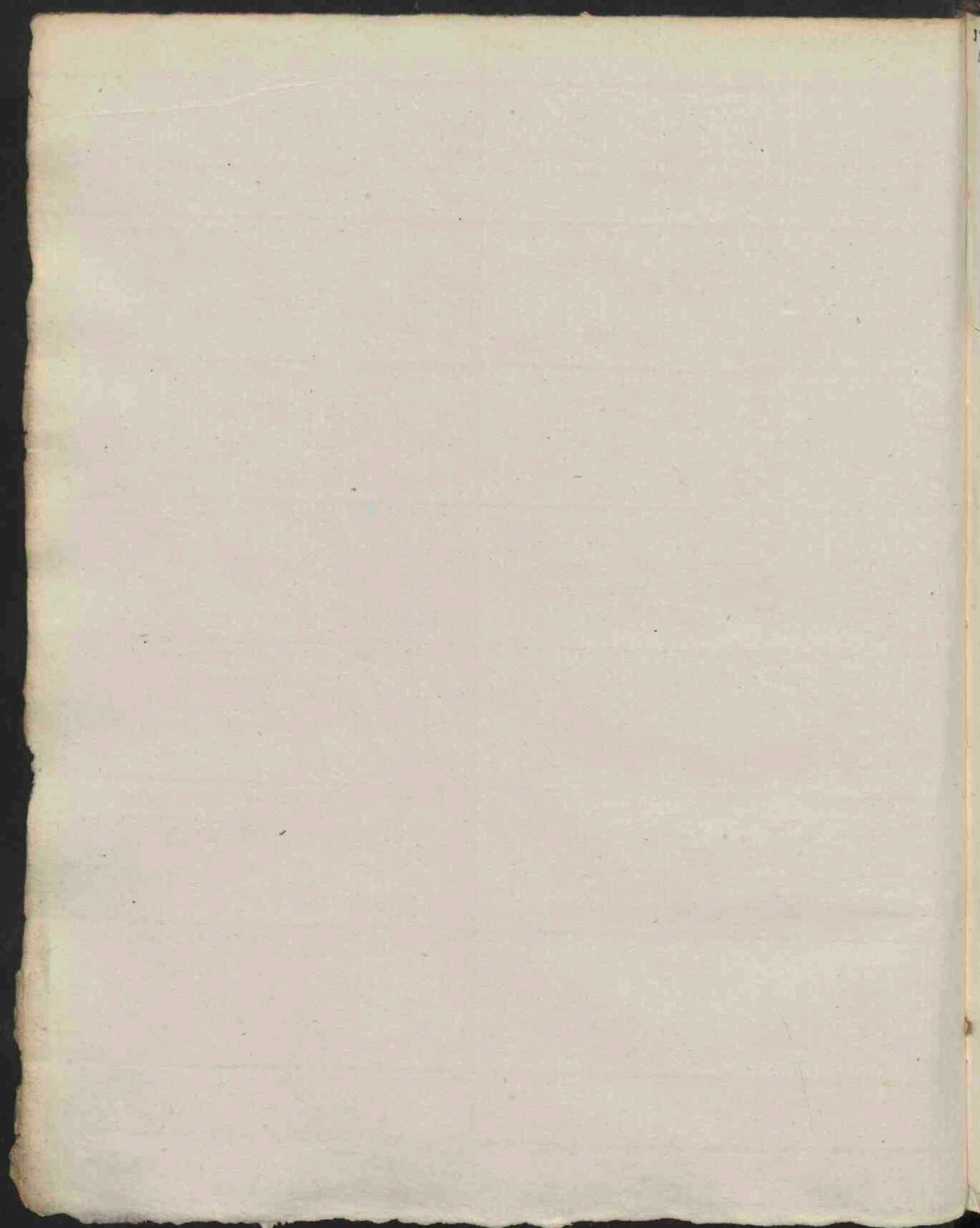
8. T. 575. Stromek Wesoly van Rehderis By Colas
Wid. Bitt. II. 3, 186. f.

II

1. Mick. O. B. 5, 227. De Radub mastr Frax Na
Wid. Bitt. II. 3, 186. f. Capell. in v. T. p. 644.

11. Capell. in v. T. p. 407.

6. Mick. O. B. 10, 186.

נביאים
ראשונים

יהושע שופטים
שמואל מלכים

17 אחיו : בכור שורו הדר לו וקרני
ראם קרניו בהם עמים ונגח יהוה
2 אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם
3 אלמי מנשה : ס ו ולזבולן
אמר שמח זבולן בצאתך ויששכר
9 באהליך : עמים הר יקראו שם
ויבחו זבחי עקב כי שפע ימים
וינקו ושפני טמוני חול : ס
3 ולגר אמר ברוך מרחיב גר כלבויא
23 שכן וטף ורוע אף קודקד : וירא
ראשית לו כי שם חלקת מחקק כמח
ויחא ראשי עם צדקת יהוה עשרה
7 וכשפטיו עם ישראל : ס
22 ולרן אמר דן גור ארורה יוגק מן
23 הבישן : ולנפתלי אמר נפתלי
שבע רצון ומלא ברכו יהוה ים
24 ודרום ירשה : ס ולאשר אמר
ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו
25 וטבל בשמן גלגל : ברזל ונחשת
26 סנעלך וכימוך רבאך : אין כאל
ה ישרון רבב שמים בעורך וכנאוהו
27 שחוקים : ס מקנה אלהי קדם
ומתחת זרעת עולם ויגורש מפניך
28 אויב ויאמר השמר : וישכן ישראל
בטח ברך עין יעקב אל ארץ דגן
והרדוש אף שמוי וערפו טל :
29 אשריך ישראל מי כבוד עם נושע
ביותו מן עורך ואשר תריב נאותך
ויכתשו אויבך לך ואתתה ע
במותומו חרדך : ס

לד 34

א ויעל משה מעריבת מואב אל

הר נבו ראש הפסגה אשר ערל פני
ירחו ויראוהו יהוה את כל הארץ
את הגלעד עד דן : ואת כל נפתלי 2
ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל
ארץ יהודה עד הים האחרון : ואת 3
הנגב ואת הככר בקעת ירחו עור
התמרים עד צער : ויאמר יהוה 4
אליו זאת הארץ אשר נשבעתי
לאברהם ליצחק וליעקב לאמר
לירעד אתננה הראיתוך בעינוך
ושמחה לא העבר : וימת שם משה 5
עבר יהוה בארץ מואב על פי יהוה :
ויקבר אתו בני בארץ מואב מול 6
בית פעור ולא ידע איש את קברו
עד היום הזה : ומשה בן מאה 7
וקשרים שנה כמותו לא כחתה עינו
ולא נס לחת : ויבכו בני ישראל 8
את משה בעריבת מואב שלשים יום
ויחמו ימי בני אכל משה : ויהושע 9
בן נון מלא רוח חכמה כי ספק משה
את ידיו עליו וישמעו אליו בני
ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את
משה : ולא קם נביא עוד בישראל 10
כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל
פנים : לכל האחת והמופתים אשר
שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים 11
ולכל חיד החוקר ולכל המורא 12
הגדול אשר עשה משה
לעיני כל
ישראל :

חוק

17. Zed. Bot. VII. 4, 623 ff.

1-3. Hameltr. B. v. d. 3. 62 ff.
1-7. Kerred. van v. d. v. d. p. 83 ff.

19. Mid. N. O. B. 5, 248.

5, 6. Hameltr. B. v. d. 6. 303 ff.

21. Handlet in phalm. & gen. p. 109. not. Buid.
N. O. B. 5, 248.

25. Henke N. Mag. 6, 2, 258 ff. Nov. Trid. d. v. T.
p. 449 ff.

26. Gaen. Vanc. Kalk. & Hab. p. 105.

27. Mid. N. O. B. 5, 249.

6. De Prodit sepultura vid. Op. Societ.
Landimur ad idem. p. 23. Trid. phil.
V. T. 403 ff.

31. 10479 112.87 Syll. Dig. II. 906.

32, 33. Mid. Vagen. p. 108. Jatak. advat. p. 161-166.
32. bedna. mid. 5, 144.

34. Promonab. 8, 78.

35. suamda luno Loum. Cegant b. interpretatur
Jamastani id. in N. Repet. I. p. 151. - de
h. l. vid. quos Mich. N. O. B. 5, 231 ff. - de
de Pitalog. 48.

XXXIII.

ut plura menda hinc cap. indinet quam preced.

Mich. N. O. B. 5, 251. Faltz. cop. applicatio Valtz.

Com. 4, 374 ff. Cappell. in v. I. p. 413. ff.

2. Repet. III. p. 26. Mich. N. O. B. 5, 240. ff. Kantel.

1755 117 Syll. Dig. II. 1010.

37 Mich. N. O. B. 5, 241 ff.

4.)

6. Mich. N. O. B. 5, 243. ff.

7. Mich. N. O. B. 5, 246.

42. 105075 h. c. Syll. Dig. II. 1078. Schul. op. min.
Mich. N. O. B. 5, 237. p. 150.

43. Biblioth. Cast. I. 1, 110. Mich. N. O. B. 5, 237. ff.
Hainza de Pital. p. 224.

13-16. Grave, Vatic. Nat. d. Hab. p. 104

49. de monte Nabo. B. H. Brun. 8, 253 ff.
10 42 Mich. N. O. B. 5, 247.

16. Mich. N. O. B. 5, 247.

29 לו חכמו
 ל לאחריהם :
 אלה ושנים
 לא כי צורם
 31 הסנינים :
 32 צורם ואיבינו
 מגנן סרם
 עקרה ענבמו
 33 מרחק למו :
 34 וראש פתנים
 הוא כנס
 לה באוהתי :
 לעת המוט
 ה יום אורים
 36 כי ירין
 עבריו יתנחם
 37 יר ואפס עצור
 או אלהמו
 38 אשר הלב
 וישאו וין
 ויניכם יהי
 39 וראו עתה כי
 אלהים עמדי
 מחצתי ואני
 מ מציל : כי
 רוי ואמרתיו
 42 אם שנתיו
 במשפט רוי
 42 ולמשנאי
 חצי סרם
 בשר סרם
 43 פרעות אויב :
 כי דם עבריו
 ו לציוו וכפר
 44 כי יובא משה וידבר ארץ כל
 דברי השירה הואת באוני העם
 מה הוא והושע בן נון : ויכל משה
 לדבר את כל הדברים האלה אל
 46 כל ישראל : ויאמר אלהם שימו
 לבבכם לכל הדברים אשר אנכי
 מעיד בכם היום אשר הצום ארץ
 בניכם לשמר לעשות את כל דברי
 47 התורה הזאת : כי לא דבר רק
 הוא ככם כי הוא היוםכם וכדבר
 הזה תאריכו ימים על האדמה אשר
 אחם עבריים ארץ הירדן שמה
 48 לרשהה : פ וידבר יהוה אל
 משה בעצם היום הזה לאמר :
 49 עלה אל הר העברים הנה הר נבו
 אשר כארץ מואב אשר על פני ירדן
 וראה ארץ ארץ כנען אשר אני נתן

לכני ישראל לאחוז : ומת בהר נ
 אשר אהיה עלה שמה והאסף אל
 עמך כאשר טרף ארץ ארץ בהר
 ההר ויאסף אל עמו : על אשר
 51 מעלתם כי בחוד בני ישראל כמי
 מריבת קדש מדבר צן על אשר לא
 קרשתם אותי בחוד בני ישראל :
 52 כי סגדו תראה ארץ הארץ וישמר
 לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן
 לבני ישראל :

פ פ פ
 לג 33

וזאת הברכה אשר ברך משה
 איש האלהים ארץ בני
 ישראל לפני מותו : ויאמר יהוה
 2 מסני בא ורחק משעור למו הופיע
 מהר מארץ ואתה טרבת קדש
 3 מימינו ארץ רחל למו : את חכב
 4 עמים כול קדשו בידך והם חבו
 4 רגלך ישא מדברתיך : הורד
 5 צה למו משה מורשה חלתי יעקב :
 6 ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי ה
 6 עם יחד שבטו ישראל : ויהי ראובן
 7 ואל יסת ויהי סתו מספר : ס
 7 וזאת יהודה ויאמר שבע יהודה
 7 קול יהודה ואל עמו תביאנו וירי
 8 רב לן ועקר מצרו תהיה : ס
 8 וללוו אשר חסיד ואורוך לאיש
 8 חסידך אשר נסרתו בספר הריבה
 9 ער מי טריבר : האמר לאביו
 9 ולאמו לא ראתיו ואת אחיו לא
 9 הכיר ואת בנו לא ידע כי שמו
 9 אמרתך ובריתך יצרו : וירי
 9 משפטך ליעקב חורתיך לישראל
 9 וישמו קטורה באפך וכלת ער
 10 מנבחך : בך יהוה הילו ומעל
 10 ידיו הרעה סחף סתנים קמו
 10 ומשנאו מן יקמו : ס
 12 לבנימן אמר ירד יהוה ישכן לבטח
 12 עליו חספ עליו כל היום ובין
 13 נתפסו שכן : ס וולוקי
 13 אטר מברכת יהוה ארצו כמנ
 13 שמים מטל ומתהום רבצת תהר :
 14 וממני תבואת שמש וממני גרש
 14 ירחים : ומראש הררי קדם
 14 וממני נבעות עולם : וממני
 14 ארץ ומלאה ורצון שכני פנה
 14 הבואתה לראש יוסף ולקדש נזיר
 אהיו :

לאבתו ונתחלב ורבוש ואכל ושבע
 ורשן ופגרה אל אלהים אחרים
 ועבדום ונאצוני והפך את בריתי :
 24 והיה כי תמצאן אתו רעורת רבורת
 וצרות ונעקה השירה הזאת לפני
 לעד כי לא תשכח ספו ורעו כי
 ידעתי אתו יצרו אשר הוא עשירה
 חיוס בטרם אביאנו אל הארץ אשר
 נשבעתי : וכתב משה את
 השירה הזאת ביום ההוא וילמדה
 23 את בני ישראל : ויצו את יהושע
 בן נון ויאמר חזק ואמץ בן אהרן
 חביב את בני ישראל אל הארץ
 אשר נשבעתי להם ואנכי אהיה
 24 עמך : ויהי ככלוח משה לכתב
 את דברי החזרה הזאת על ספר עך
 25 חמס : ויצו משה את הלויים
 נשאו ארון ברית יהוה לאמר :
 26 לקח את ספר החזרה הזה ושמתם
 אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם
 27 והיה שם כך לעד : כי אנכי
 ידעתי את סריך ואת ערפך הקשה
 הן בעוונתי הו עמכם חיוס מרבים
 28 היתם עם יהוה ואף כי אחריו מוהי
 הקהילו אלו את כל זמני שבטכם
 וששיתכם וארברה באוניהם את
 הרברים הגדה ואתערה כם את
 29 השמים ואת הארץ : כי ידעתי
 אחרי מוהי כי השחתת תשחתו
 וכרתם הדרך אשר צוית אתכם
 וקראת אתכם הרעה באחריות
 חיוס כי תעשו את הרע בעיני
 יהוה להבועסו במעשה ידיכם :
 7 וידבר משה באוני כל קהל ישראל
 את דברי השירה הזאת עך חמס :

פ פ פ
 32 לב

האוינו

השמים ואדברה
 ותשמע הארץ
 2 אמרי פי : יערוך כמטר לקחי
 תול כשל אסתי כשעירם עלי ושא
 3 וכרובים עלי עשב : כי
 4 אקרא חבו גרל
 חזור חמוס פעלו
 5 כי כל רכבו משפט אל אמונה
 6 ואין על צדיק וישר הוא : שחת
 מוסר דור עקש
 7 הליהוה תגמלו
 8

זאת עם גבל
 הוא אפיק עך
 5 זכר ימות
 דר ורר שאל
 ויאמרו לך :
 בחפירין בני
 עמוס למספר
 בני ישראל : כי פ
 ועקב חבל נהלתו :
 סוכר ובחורו ילל
 יבוננהו יצרנהו
 11 כנשר יעיר קלו
 ירחף יפרש כנפו
 על אכרתו : יהוה
 12 ואין עמו אל נכר :
 כמותי ארץ ויאכל
 13 וינקחו רבש מסלע
 צור : חמאר
 14 עם חלב כרים
 בשן ועתוים עם
 חטרה ורם ענב
 וישמן ישראל
 15 עבית כשח ויטש
 ויגבל צור ישעתו
 16 ויקוסתהו
 לא אלה אלהים
 17 הדישם מקרב באו
 אבתיכם : צור
 18 ותשכח מחלדך :
 וינאץ סכעס בניו
 19 ויאמר אסתירה
 אראה מה אחרותם
 חמה כנים לא
 21 הם קנאוני בלא
 כהנליהם ואני
 עם נגוי נבל
 22 ער שאול חתנית
 ויבלר ותלהט
 23 אספה עלימו רעות
 24 כם : מור רעב
 וקטב מררתי ושל
 כם עם חמת
 25 זחלו עפר :
 ומהדורים
 בחולה יונק
 אמרתי
 26 מאנוש זכרים :
 אגור פן ינכרו
 ודנו רמה
 כל ארת :
 27 הסה ואין
 ברים חנוני :
 28 לו

11. 7035 va Schult. Op. Min. p. 155. & Scher. Orig. p. 22.
Bedman. Ven. Saturni. 173.

10. Memorab. S, 77.

26. Orig. del. Lox. III. 21.

15. Memorab. S, 77. Orig. Theol. 1. 7.

24. 297 415 Dult. Op. Min. p. 157. Orich. N. O. B.
S, 230.

XXXII.

Cappell. in V. T. p. 40 p. 62. 4.
Greve, ult. Cap. Jov. II. p. 270 ff. Munt. Petr.
Der Mand. II. p. 153. ff. Dalt. de Insuperatio in
multingli opus. ad Dalt. de Insuperatio in
II. p. 153. & in ipius Dalt. opus ad vlt.
in super. v. s. spectantibus p. 197 1/2.

26. 717. 200. Dult. Op. Min. p. 158. 494.
Orich. N. O. B. S, 231.

11-13. Mich. ad Lovth. de Sac. P. Hab. p. 200 177.

7. Mich. N. O. B. 5, 229.

11 כי המצודה הזאת אשר אנכי
 ה מצודת היום לא נמלאת הוא ממך
 12 ולא רחוקה הוא : לא בשמים
 הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה
 ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשה
 13 ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר
 לנו עבר הים ויקחה לנו וישמענו
 14 אתה ונעשה : כי קרוב אליך
 1 ו הרבר סאד בפוך וכלבבך לעשתו :
 20 כי ראה נחתי לפניך היום
 את ההיים ואת הטוב ואת המורה
 16 ואת הרע : אשר אנכי מצוד היום
 לאהבה את יהוה אלהיך ללכת
 בדרךיו ולשמר מצותיו והקתיו
 ומשפטיו וחיות ורבות וברכך
 יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא
 17 שמה לרשתה : ואם יפנה לבבך
 ולא תשמע ונרתת והשתחווית
 18 לאלהים אחרים ועבדתם : גרתי
 לכס היום כי אבד תאבדון לא
 תאריכו ימים על הארצה אשר אתה
 עבראת הירדן לבוא שמה לרשתה
 19 והערתו בכס היום את השמים וארץ
 הארץ החיים והמות נחתי לפניך
 הברכה ותקללה וברחת בחיים
 3 למען תחיה אתה וירעך : לאהבה
 ארץ יהוה אלהיך לשמע בקלו
 ולדבקה בו כי הוא חיון וארץ
 יסוד לשבת על הארצה אשר נשבע
 יהוה לאבתוך לאברהם ליצחק
 וליעקב לתת להם :

פ פ פ
 לא 31

א וילך משה וידבר את הדברים
 אלה אל כל ישראל :
 2 ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה
 אנכי היום לא אוכל עוד לצאת
 ולבוא ויהוה אבד אצלי לא תעבר
 3 את הירדן הזה : יהוה אלהיך
 הוא עבר לפניך הוא ישמיר את
 הנוים האלה מלפניך וישחתם
 א והושע הוא עבר לפניך כאשר דברי
 4 יהוה : כי ויעשה יהוה להם
 כאשר עשה לסיחון ועוג מלכי
 האמרי ולאדם אשר השטיר אתם
 ה ונחנם יהוה לפניכם ויעשיתם להם
 ככל המצוה אשר צויתם אתכם :
 6 חזקו ואמנו אל תראו ואל תעזבו
 לאהבתו

מפניהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך
 עמך לא ירפך ולא יעזובך :
 5 ויקרא משה ליהושע ויאמר
 אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ
 כי אתה חבוא ארץ העם הזה את
 הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם
 לתת להם וארץ תגדלנה אותם :
 8 ויהוה הוא ההלך לפניך הוא יהוה
 עמך לא ירפך ולא יעזוב לא תורא
 ולא תחת : ויכתב משה ארץ
 התורה הזאת ויהנה אל הכתובים
 בני לוי הנשאים את ארון ברית
 יהוה ואל כל יקני ישראל :
 10 ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע
 שנים במערי שנת השמיטה בחג
 הסכות : כבוא כל ישראל
 לראות את פני יהוה אלהיך במקום
 אשר יבחר תקרא את התורה הזאת
 נגר כל ישראל באזניהם :
 12 את העם האנשים והנשים והטף
 ונרד אשר בשערך למען ושמעו
 ולמען ילמדו ויראו את יהוה
 אלהיכם ושמרו לעשות את כל
 דברי התורה הזאת : ובניהם
 אשר לא ידעו ושמעו ולמדו ליראה
 את יהוה אלהיכם כל הימים אשר
 אתם חיים על הארצה אשר אתם
 עברים את הירדן שמה לרשתה :
 14 כי ויאמר יהוה אל משה
 חן קרבו יסוד למה קרא את יהושע
 והרצבו באהל מועד ואצוני וילך
 משה ויהושע ותיצבו באהל מועד :
 15 וירא יהוה באהל בעמוד ענן ויעמד
 עמוד הענן על פתח האהל : ויאמר
 16 יהוה אל משה הנך שבת עם אבתוך
 וקם העם הזה ונה אחריו אלתי
 נכר הארץ אשר הוא בא שמה
 ברכיו ועונני והסר את בריתו
 אשר כרתו אתו : וחרה אפי בן
 ביום ההוא ועבתיים והסרתני פני
 מהם והידי לאכיל ומצאתו רעות
 רבות וצרות ואמר ביום ההוא
 הלא קלני אין אלהי ברכיו מצאוני
 הרעות האלה : ואנכי הסתר
 18 אסתר פני ביום ההוא עני כל
 הרעה אשר עשה כי פנה אלהים
 19 אחרים : ועתה כחכו לכם את
 השירה הזאת ולמדה את בני ישראל
 שיכוח פניהם למען תחיה לוי השירה
 הזאת לעד בבני ישראל : כי
 20 אביאנו אל הארצה אשר נשבעתי
 לאבתו

7 לקראתנו למלחמה ונבם : ונקח את ארצם ונתנה לנחלתם לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי : 8 ושפרחם את דברי הברית הזאת ועשייתם אחם למען השכילו את כל אשר העשיון :

פ פ פ
אתם

נצבים היום בלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם וקניכם ושטרותכם כל איש ישראל : מספכם נשיכם ונרד אשר בקרב מחניך מחשב עיניך עד שאב מיסוך : לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום : למען הקים ארך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דברך לך וכאשר נשבע לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב : ולאי אהבם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת : כי את אשר ישנו פה עשנו עשר היום לפני יהוה אלהינו וארץ אשר איננו פה עמנו היום : כי אתם ידעתם את אשר ישבעו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם : וחראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמיהם : או שכת אשר לבנו פנה היום מעמם יהוה אלהינו ללכת לעבר את אלהי הגוים ההם פן ישי בכס איש או אשה או משפחה או שכת אשר לבנו פנה היום מעמם ראש ולענה : והיה בשמעו ארץ דברי האלה הזאת והחברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשריות לבי אלך למען ספורת חרתי ארץ הזנאיה : לא יאבה יהוה סלה לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאו באויש ההוא ורבצה בו כל האלה :

הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת השמים : והברילו אלות לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזאת : ואמר יהוה אלהיך ואת אשר יבא מארץ רחוקה וראו את מצות הארץ הזאת ואת חתולאיה אשר חלה יהוה בה : גפירת ומלה שרפה כל ארצו לא תורע ולא תעמט ולא יעלה בה כר עשב

ל 30

והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבט אל לבך בכל הגוים אשר הרוחך יהוה אלהיך שמר : ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך היום ואתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך ושבת עד יהוה אלהיך את שבוךך ורחמך ושבת וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה : אם יהוה נרדך בקצה השמים משם וקבצך והוא אלהיך ומשם יקחך : והביאך והוא אלהיך אל הארץ אשר ירשך אבתך וירשתה והיטבך והרנך מאבתך : ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב רועך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייד : ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה ער איבך ועל שנאיך אשר רדפוך : ואחה תשוב ושמתם בקול יהוה : ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום : והחזיק יהוה אלהיך בכל מעשה יד בפרו בטנך ובפרו בהמתך ובפרו ארמיתך לשבה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבתך : כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר החרות הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך :

כמהפכת סרם ועמרה ארסו וצביים אשר הפך יהוה באפו ובחמתו : ואמר כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרו האף הגדול החר : ואמר על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבהם אשר כרת עמם בהוציאו ארם מארץ מצרים : וילכו ויעבדו אלהים מה אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם : וחר 26 אף יהוה בארץ הזאת להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה : ויחשם יהוה מעל ארסיהם כאף 27 ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה : הנספרת 28 ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי החזרה הזאת :

פ פ פ

נצבים היום בלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם וקניכם ושטרותכם כל איש ישראל : מספכם נשיכם ונרד אשר בקרב מחניך מחשב עיניך עד שאב מיסוך : לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום : למען הקים ארך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דברך לך וכאשר נשבע לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב : ולאי אהבם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת : כי את אשר ישנו פה עשנו עשר היום לפני יהוה אלהינו וארץ אשר איננו פה עמנו היום : כי אתם ידעתם את אשר ישבעו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר עברתם : וחראו את שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמיהם : או שכת אשר לבנו פנה היום מעמם יהוה אלהינו ללכת לעבר את אלהי הגוים ההם פן ישי בכס איש או אשה או משפחה או שכת אשר לבנו פנה היום מעמם ראש ולענה : והיה בשמעו ארץ דברי האלה הזאת והחברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשריות לבי אלך למען ספורת חרתי ארץ הזנאיה : לא יאבה יהוה סלה לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאו באויש ההוא ורבצה בו כל האלה :

ל 30

והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבט אל לבך בכל הגוים אשר הרוחך יהוה אלהיך שמר : ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך היום ואתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך ושבת עד יהוה אלהיך את שבוךך ורחמך ושבת וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה : אם יהוה נרדך בקצה השמים משם וקבצך והוא אלהיך ומשם יקחך : והביאך והוא אלהיך אל הארץ אשר ירשך אבתך וירשתה והיטבך והרנך מאבתך : ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב רועך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייד : ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה ער איבך ועל שנאיך אשר רדפוך : ואחה תשוב ושמתם בקול יהוה : ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום : והחזיק יהוה אלהיך בכל מעשה יד בפרו בטנך ובפרו בהמתך ובפרו ארמיתך לשבה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבתך : כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר החרות הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך :

60. id. ad 27, 28.

61. Schulb. Def. §. 183-186.

66. Lappell in v. F. p. 642.

68. M. D. Einl. in die Bucher Muse p. 213.

69. (29:1.) Trif. Theol. 1:10. Anst. Kap. 2:119.

29.

4. Behm. Mith. 5, 129.

41 ויהי : בנים ובנות תוליד ולא
 42 והיו לך כי ילכו כשבוי : כך
 עזר ופרי אימתך יירש הצלעך :
 43 הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה
 44 מעלה ואתה תרד משת משה : הוא
 ילדך ואתה לא תלגו היא : יהיה
 45 מה לראש ואחר היתה לונב : וכאו
 עליו כל הקללות האלה וירדפו
 והשיגור עד השמדך כי לא שמעת
 בקול יהוה אלהיך לשכר מצותיו
 46 ותקצו אשר צדק : והיו בך לאוה
 47 ולפנות ובוירע עד עולם : תהי
 אשר לא עברת את יהוה אלהיך
 בשמחה ובטוב לבב כדב כד
 48 ועברת ארץ איביך אשר ישלחו
 יהוה בך כרעם ובצמא ובבערים
 ובחסר כל נתן על ברול על צואך
 49 עד השמדו אתך : וישא יהוה
 עליו גוי מרחק מקצת הארץ כאשר
 יראי : הנשר גוי אשר לא תשמע
 50 ליטנו : גוי עז פנים אשר לא ישא
 51 פנים לוקן ונער לא יחן : ואלכי
 פרי בחמתך ופרי ארמון עד השמדך
 אשר לא ישאור לך דגן תירוש
 ויצור שגר אלפיו ועשתרת צאנך
 52 עד האבידו אתך : והצר לך
 בכל שעריך עד ודת חמיוך הנבחת
 והבצרות אשר אהה בטח בהן בכל
 ארצך והצר לך בכל שעריך כגד
 ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך :
 53 ואכלת פרי בטנך כשיר בטנך ובנתן
 אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור
 ובמצוק אשר יציק לך איבי :
 54 האיש הרך בך והענג מאי תרע
 עינו באחיו ובאשרת חיקו וביחך
 55 נהבנו אשר יחזיר : מדת לאחד
 מהם כמשך בנוי אשר יאבד מכלו
 השאיר לו כל במצור ובמצוק אשר
 56 יציק לך איבך בכל שעריך : הריטה
 בך והענגה אשר לא נסדה כף
 רגלה הצג על הארץ מהענג וסרך
 תרע עינך באיש חיקי ובבטרי
 57 ובבחה : ובשליחה היוצת מנין
 רגלית ובבניה אשר תלד כי תאכלם
 בחטי כר כסור במצור ובמצוק
 אשר יציק לך איבך בשעריך :
 58 אם לא תשמר לעשות את כל דברי
 התורה הזאת הטרבים כספר הורה
 ליראה את השם הנכבד והגורא
 59 תהי את יהוה אלהיך : והעלה
 יהוה ארץ מכתך וארץ כמות זרעך

מסור נדלת ונאמנות וחלים רעים
 ונאמנים : והשיב בך את כל
 ס מדה מצרים אשר יגרה ממנהם
 ויבכו בך : גם כל חלי וכל מכה
 61 אשר לא כתוב בספר התורה הזאת
 יעלים יהוה : ענין עד השמדך :
 62 ונשארם כמותי מעט תחרת אשר
 היוחס כמכוכבי השמים לרב כי לא
 שמעת בקול יהוה אלהיך : והיה
 63 כאשר שש יהוה עליכם לחיטוב
 אתכם ולהרבות אתכם כן וישש
 64 יהוה עליכם להאביד אתכם
 ולהשמד איכם ונחתם מעל
 הארצה אשר אתה בא שמה לרשתה :
 והפיצך יהוה בכל העמים מקצת
 64 הארץ ועד קצה הארץ ועברת שם
 אלהים אחרים אשר לא ידעת אהה
 65 ואתה עין ואבן : ובגוים ההם
 לא תרעו ולא יהיה מעלה לכה
 רגלך נתן יהוה לך שם לב הגו
 66 וכליון עינים וראבון נפש : והיו
 חידק הלאים לך מגד ופחית לילה
 67 ויוכס ולא תאמין בחיוד : בבקך
 תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר
 68 מי יתן בקר מפתר לכבך אשר תפחד
 וממראר עיניך אשר תראי :
 והשיבך יהוה מצרים באניות בדרך
 69 אשר אמרו לך לא הסוף עוד
 לראתה ותחמרתם שם לאיבך
 לעבדים ולשפחות ואין קנה :
 70 אלה דברי הברית אשר
 צוה יהוה את משה לכתוב את בני
 71 ישראל בארץ סואב מלבד הברית
 אשר כרת אהם בחרב : פ

כט 29
 ויקרא משה א כל ישראל ואמר
 א אלהם אתם והאחכם את כל אשר
 עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים
 1 למרעה ולכל עבוי ודכל ארצו :
 2 המסות הגולות אשר ראו עיניך
 האחת והמפתים הגדולים החם :
 3 ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועיניכם
 לראות ואונם לשמע עד היום הזה :
 4 ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר
 לא בלש שלמותיכם מעליכם ונעלך
 5 לא בלחה מעל רגלך : לחם לא
 6 אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען
 7 ותבאו אל המקום הזה וישא סתיו
 8 מיך תישבון ועונ כולך הבשן
 9 לקראתו

26 העם אמר : ס אחר אשר לא
 וקם את רברי התורה הזאת לעשות
 אחרי ואמר כל העם אמר : פ

28 כח

א ויהי אב שמעו חשמע בקול יהוה
 אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו
 אשר אנכי מצוך היום ונתתי יהוה
 אלהיך עליון ער כל נוי הארץ :
 2 ובאו עליו כל הברכות האלה
 והשיגך כי חשמע בקול יהוה
 3 אלהיך : ברוך אתה בעיר וברוך
 4 אתה בשדה : ברוך פרי בטן
 ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגו
 ה אלפך ועשתרות צאנך : ברוך
 6 מנאך ומשאתך : ברוך אתה
 7 בבאך וברוך אתה בצאתך : ו
 ח יהוה את אויבך הקמים עליך נפסם
 לפניך בדרך אחר יצאו אליך
 8 ובשבעה דרכים ינוטו לפניך : וצו
 יהוה אתך את הברכה באמת
 ובכל משלח ידך וברוך בארץ אשר
 9 יהוה אלהיך נתן לך : ויאמך
 יהוה לו לעם קרוש כאשר נשבע לך
 כי חשמר את מצות יהוה אלהיך
 י וחלכת ברכיו : וראו כל עמי
 הארץ כי שם יהוה נקרא עליו
 11 ויראו סוף : והוודך יהוה לשבח
 בפרי בטן ובפרי בהמתך ובפרי
 אדמתך על הארצה אשר נשבע יהוה
 12 לאבותיך לתת לך : ופתח יהוה
 לך את אוצרו הטוב את השמים
 לתת מטר ארצך בקצו ולברך את
 כל מעשה ידך והדלות נים רבים
 13 ואתה לא תלוח : ונתך יהוה
 לראש ולא יגב והיית רק למעלה
 ולא תחיה למטה כי חשמע אמונת
 יהוה אלהיך אשר אנכי מצוך היום
 14 לשמר ולעשות : ולא תסור מכל
 הדברים אשר אנכי מצוה אתכם
 היום ימיו ושמואל ללכת אחרי
 אלהים אחרים לעבדם : פ
 טו והיה אם לא חשמע בקול יהוה
 אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו
 והקצו אשר אנכי מצוך היום ובאו
 עליו כל הקלות האלה והשיגך :
 16 אחר אתה בעיר ואחר אתה בשדה :
 17 אחר מנאך ומשאתך : אחר פרי
 18 בטן ופרי אדמתך שגו אלפך
 19 ועשתרות צאנך : אחר אתה בבאך
 20 ואחר אדרי בצאתך : יעלה

ויהו בר את המארה את המהומה
 ואת המערה בכל משלח ידך אשר
 תעשה עד השמדך ועד אבך מהר
 מפני רק מעלליך אשר עונתו :
 2 ודבק יהוה בך את הדבר עד כלתו 21
 אחר מעל הארמה אשר אתה בא
 22 שמה לרשתה : יכבה יהוה בשחמה
 ובקרתה וברלקת ובהרהר ובהרב
 ובשרפון וברקון ורדפוך עד
 23 אבך : והיו שמך אשר ער
 ראשך נחשת והארץ אשר חתוך
 24 ברזל : יתן יהוה את פשר אויבך
 אבך ועפר סן השמים ירד עליו ער
 השמדך : יתך יהוה נגף לפני כה
 אויבך בדרך אחר תמא יאיו ובשבעה
 25 דרכים תגוס לפניו והיית לועזיה
 לכל מלכות הארץ : והיית נבלתך
 26 למאכל לכל עוף השמים ולבהמת
 הארץ ואין מהירי : וכבה יהוה
 27 כשחון מצרים ובעפלים ובגבים
 ובהרס אשר לא תוכל להרפא :
 28 יכבה יהוה בשאקו ובקורו ובחמתו
 לכב : והיית ממשש בהררים
 29 כאשר ימשש העור באפלה ולא
 תצליח את דרכיך והיית אך עשוק
 ונזול כל הימים ואין מושיע : אשה
 30 תארש ואיש אחר ישללה בירת
 חבנה ולא תשב בו כרס חטע ולא
 31 חוללנו : שורך טבות לעיניך
 ולא תאכל ממנו חסרך נזול מלפניך
 ולא יושב לך צאנך חמת לאיביך
 32 ואין לך מושיע : בניך ובנותיך
 תהינם לעם אחר ועיניך ראות וכלות
 33 אלהים כל היום ואין לאל ירך : פרי
 אדמתך וכל יעוצך יאכל עם אשר
 לא ידעת והיית רק עשוק ורצוף
 34 כל הזמים : והיית מושנע מבראה
 עיניך אשר תראה : יכבה יהוה
 35 כשחון רעול הברכים ועל השקים
 אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך
 36 ועד קרקעך : וולך יהוה אתך
 ואת מלכך אשר חקים עליו אתך
 נוי אשר לא ידעת אחרו ואבתיך
 37 וקברת שם אלהים אחרים עץ ואבן
 והיית לשמה למשל ולשננה בכל
 38 העמים אשר ינהגו יהוה שמה : זרע
 רב הוציא השדה ומעט האסף כי
 39 יחסלנו הארבה : כרמים חטע וקברת
 ויון לא תשרה ולא האגר כי
 40 תאכלנו התלעת : זיהם יהיו לך
 41 ככל גבוך ושמן לא תסוך בו ישר
 42 ותך :

20. Scheidius var. not. ad Gan. p. 108.

21. Thes. v. T. 392^{1/2} pp.

27, 28, 60. Nov. Frid. Lips. 1: 200^{1/2} pp.

27. Scheid. orig. p. 58.

33. Frid. O. B. 47, 28.

* Dist. Theoll. II. D.

4. Vesovic Dist. p. 44. coll. And. O. B. 6, 45. 177.
it. N. O. B. 5, 27. N. O. B. 3: 303. 177. ab.
de question, utrum Ep. Ar. Gaspin. Heinz de Frit.
~~177~~ p. 3364.

8 עמלנו ואת לחצנו : ויוצאנו
 יהיה ממנוים ביד חזקה ובורע
 נמורה ומטרא נגד ובאתות
 9 ובספתים : ויכאנו אל המקום
 הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ
 1 וזבת חלב ודבש : ועזרה הנה
 הבאתי ארץ ראשית פרי האדמה
 אשר נקחה ליהודה ותנחמו לפני
 יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה
 11 אלהיך : ושמתת בכל הטוב אשר
 נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה
 א והלוי והגר אשר בקרבך : 8
 12 0 כי תכלה לעשר ארץ כל מעשר
 הבואות בשנה השלושה שנת
 המעשר ותתתה ללוי לנר ליהוים
 ולאמנה ואכלו בשעריך ושבעו
 13 ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי
 הקדש מן הבית וגם נתתו ללוי
 ולגר לתוים ולאמנה ככל מצותך
 אשר צויתני לא עברתי מצותך
 14 ולא שכחתי : לא אכלתי באני
 ממנו ולא בערתי ממנו כמטא ולא
 נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה
 אלהי עשיתי ככל אשר צויתני
 15 וישקופה ממעון קדשך מן השמים
 וברך ארץ עמך את ישראל ואת
 האדמה אשר נתתה לנו כאשר
 16 ב נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב
 ודבש : 8 0 היום הזה
 יהוה אלהיך כצוך לעשות ארץ
 ההקים תאה ואת המשפטים ושמתה
 ועשית אותם ככל לבך ובכל
 17 נפשך : את יהוה האמת היום
 להיות לך לאלהים וללכת בדיכתי
 ולשמר חקו ומצותיו ומשפטיו
 18 ולשמע בקלו : ויהוה האמתך
 היום להיות לו לעם סגלה כאשר
 דבר לך ולשמר כל מצותיו
 19 ולהתיר עליון על כל הגוים אשר
 עשרה לתהלה ולשם ולהפארת
 ולהתקן עם קדש ליהוה אלהיך
 כאשר דבר : 8

כז 27 3
 א 0 ויצו משה וקני ישראל את
 העם לאמר שמר ארץ כל המצורה
 2 אשר אנכי מצוה אתכם היום : והיה
 ביום אשר תעברו את הירדן ארץ
 הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
 והקמת לך אבנים גדולות ושית
 3 ארם בשיד : וכתבת עליהן ארץ
 העם

כל דברי התורה הזאת בעברך
 למען אשר תבא אל הארץ אשר
 יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב
 ודבש כאשר דבר יהוה אלי אבותיך
 4 לך : והיה בעמריכם את הירדן
 הקיפו ארץ האבנים האלה אשר
 אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל
 ושרת אותם בשיר : וננית שם
 5 מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבנים
 לא תגוף עליהם כרול : אבנים
 6 שלמות חכמה את מזבח יהוה אלהיך
 והעלית עליו עולת ליהוה אלהיך
 7 וזבחת שלמים ואכלת שם ושמתה
 לפני יהוה אלהיך : וכתבת על
 8 האבנים ארץ כל דברי התורה
 הזאת כאר הישב : 8
 9 וידבר משה והכניס הלויים
 אל כל ישראל לאמר הסבתו שמעו
 ישראל היוב הזה נהיית לכם ליהוה
 אלהיך : ושמתת בקרב יהוה
 אלהיך ועשית את מצותו ואת חקו
 אשר אנכי מצוה היום : 8
 10 ויצו משה את העם ביום ההוא
 לאמר : אלה ועמדו לברך ארץ
 11 הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר
 12 ויוסף ובנימן : ואלה יעמדו על
 13 המזללה בהר עיבל ראובן נד ואשר
 14 וזבולן דן נפתלי : וענו הלויים
 15 ואמרו אל כל איש ישראל קול רם
 8 ארור האיש אשר יעשה
 16 פסל ומסכה דעברת יהוה מן השם
 ידי הירש ושם כסתר וענו כל העם
 17 ואמרו אמן : 8 ארור מקלה
 18 אביו ואמו ואמר כל העם אמן :
 8 ארור סטיג נבול רעהו ואמר
 17 כל העם אמן : 8 ארור
 18 משנה עור בורך ואמר כל העם
 19 אמן : 8 ארור מטר משפט
 20 גי יתום ואלמנה ואמר כל העם
 21 אמן : ארור שכב עם אשת
 אביו כי נלה כמ אביו ואמר כל
 העם אמן : 8 ארור שכב עם כל
 21 בחמה ואמר כל העם אמן :
 8 ארור שכב עם אחיו ברח
 22 אביו או בת אמו ואמר כל העם
 23 אמן : 8 ארור שכב עם התנהו
 24 ואמר כל העם אמן : 8 ארור
 25 מטה רעהו כסתר ואמר כל העם
 אמן : 8 ארור לקח שחד כהן
 26 להטות נפש חם נקי ואמר כל
 העם

13 בעבטו : השב תשיב לו ארץ
העבט כבוא השמש ושכב בשלמתי
ו וברכך ולך חיה צדיקה לפני יהוה
14 אלהיך : ס ס לא תעשק
שכיר עני ואביון מאחויך או מגר
טו אשר בארצך בשעריך : כיומו
חזן שכרו ולא הבוא עליו השמש
כי עני הוא ואליו הוא נשא ארץ
נפשו ולא יקרא עליך ארץ יהוה
16 והיה כך המא : ס לא יומתו
אבות על בנים ובנים לא יומתו
על אבות איש בחפאו וימחו : ס
17 לא חטה משפט גר יתום ולא תחבל
18 בני אלמנה : וזכרת כי עבד היית
במצרים ויפוך יהוה אלהיך משכ
על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר
19 הזה : ס כי הקצר קצירך
בשך ושבתך עמר בשך לא תשוב
לקחתו לגר ליתום ולא אלמנה יהוה
למען וברכך יהוה אלהיך בכל
כ מעשרה ירך : ס כי תחבט
זרך לא תפאר אחריך לגר ליתום
21 ולא אלמנה יהוה : כי תבצר כרמך
לא תעולל אחריך לגר ליתום
22 ולא אלמנה יהוה : וזכרת כי עבד
היית בארץ מצרים על כן אנכי
מצוך לעשות את הדבר הזה : ס

25 כה
א כי יהיה ריב בין אנשים ונש
אל המשפט ושפטום והצדיק את
2 הצדיק והרשעו את הרשע : והיה
אם בן חנות הרשע והפילו השפט
החבול לפניו כרו רשתו במספר
3 ארבעים יבנו לא יסף פן יסף
לחטו על אלה מכה רבה ונקמה אחו
4 לעיניך : לא תחטם שור כווישו
ה ס כי ישבו אחים יחדו וזו
אחד פחם וכן אין לו לא תהיה
אשת חמת החוצה לאישו ויבמ
יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה :
6 והיה המכור אשר תלד יוקם על
שם אמו המז ולא ימחה שמו
7 מישראל : ואם לא יתפץ האיש
לקחת את יבמתו ועלתה ויבמתו
השערה אל הקונם ואמרתי מאן
ויבטי להקים לאחיו שם בישראל
8 לא אבה יבמו : וקראו לו זקני
ערו ודברו אליו וימר ואמר לא
9 תפצתי לקחתה : ונגשה ויבמתו
אליו לעני הוקם והלצה גלו

עמלנו

פ פ פ
כו 26
והיה כי תבוא אל הארץ אשר א
יהוה אלהיך נתן לך
2 תחלה וירשתה וישבת בה : ולקחת
מראשית כל פרי האדמה אשר
תבוא מארצך אשר יהוה אלהיך
נתן לך ושמת כספא והלכת אל
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
3 לשכן שמו שם : ובאת אל הכהן
אשר יהיה ביום ההוא ואתה אליו
הגדתי היום ליהוה אלהיך כי
באתי אל הארץ אשר נשבעתי
4 להטבא סוף והניחו לפני מוכה
יהוה אלהיך : וענית ואמרתי
5 לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי
ויהי שם לני גרול עצום ורב
וירעו ארני המצרים ויענגו ויחננו
6 עליו עבדה קשה : ונצקת אל
7 יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה
ארץ קלנו וירא את ענינו ואת
עמלנו

עמלנו

20. Lich. Bibl. II. 2, 206.

10. Bedman Mich. 4, 128. ms.

XXV.

Capellin ms. p. 64.

XXVI.

3. Reinwolf ms. p. 304.

4. Aegypti ms. bebas intertal in titulando.
Nich. Beis ms. I. p. 146. comp. orig. des Lex I. 199.
Mich. D. B. 19, 72.

5. 1872 no. Full Mich. I. III. 20. in Bibl. fr. 1872, 1002.

9. Stam ms. sewa at a Judeis Eponeis.
Nich. Beis ms. van H. van Be. p. 40. - Comp. ms.
Lu. at. 58. de Reips ms. p. 211.

Cappellin v. T. p. 639 ff.

2. Mind. Wagen p. 93.

3. Pract. N. O. B. 5, 227.

12-14. Hamelk. Byg. Ind. 3, 291.

14. 722 & 42 Syll. Dig. II. 1076.

Cappellin v. T. p. 640. XXIV.

4. Pract. N. O. B. 5, 227.

6. Pract. O. B. 7, 14. Mod. Recht. T. III. p. 62. et
N. O. B. 4, 190.

18. de additamento invest. l. r. Mide. Gron. 2: 196 ff.
facta her. aduoc. p. 82 & ff.

19. l. i. l. Bill. VII. 9, 67 d. N. e. Dig. 1. 65 ff.
Redm. Mide. 5, 38.

כג 23

ככל משלח יודך על הארץ אשר
 אהה בא שמה לרשעה : ס 7
 0 כי תר נהר ליהוה אלהיך לא 22
 אחר לשלמו כי חדש וירשנו יהוה
 אלהיך מעמך והייר כך חטאי :
 וכי תהרל לגור לא יהיה כך חטאי : 23
 טצא שפתוך השמש ועשיה כאשר 24
 נרת ליהוה אלהיך נדבה אשר
 הברת כפיך : ס כי תבא
 בטרם תקד ואבלת וענבים כנפשוך
 שבעך ואל כליך לא תתן : ס
 כי תבא בלמט רעך וקטפת מלילת 26
 יודך ותרכוש לא תחף על קמרת
 רעך : ס

כד 24

0 כי יקח איש אשר
 ובעלה והורה אם לא הטצא חן
 בעיניו כי טצא בה ערות דבר וכתב
 לה ספר כריתות ונתן בידה ושלחה
 מביטו : ויצא מביטו והלכת 2
 והיחה לאיש אחר : ושנאה האישה
 האחרון וכתב לה ספר כריתות ונתן
 בידה ושלחה מביטו או כי ימורת
 האישה האחרון אשר לקחה לו
 לאשה : לא יוכל בעלה הראשון 4
 אשר שלחה לשוב לקחה להיות
 לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי
 תענבה הוא לפני יהוה ולא תחטא
 את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן ה
 לך נהלה : ס כי יקח איש ה
 אשה חריפה לא יצא בצבא ולא
 יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה
 לביתו שנה אחת וששת ארת אשתו
 אשר לקח : לא יחבל רחום ורכב 6
 כי נפש הוא חבל : ס כי 7
 ימצא איש נגב נפש מאחיו מבני
 ישראל ותתקמר בו ומכיו ומרן
 הנגב הוא ובערת הרע מקרבך :
 ס השמר בנגע הצרערת 8
 לשמר מאד ולעשות ככל אשר וורו
 אתכם הכתבים הלויים כאשר צויתם
 חשמרו לעשות : ומר ארת אשר 9
 עשת יהוה אלהיך למרים ברך
 בצאחכם ממצרים : ס כי 10
 תשה ברעך משאת מאומה לא תבא
 אר בוהו לענב עבטו : בחיך 11
 תעמד והאישה אשר אתה נשוי בו
 יוצא אליך את העבטו החצויה :
 ואם איש עני הוא לא תשכב 12
 בעבטו

לא יקח איש אח אשת אביו ולא
 2 וילה כנה אביו : ס לא יבא מצוע
 דכה וזרות שפכה בקהל יהוה :
 3 ס לא יבא מקור בקהל יהוה
 גם דור עשירי לא יבא לו בקהל
 4 ויהוה : ס לא יבא עמנו ומאובי
 בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא
 5 להם כקהל יהוה עני עולם : עני
 דבר אשר לא קרמו אתכם בלחם
 ובמים בררך בצאחכם ממצרים
 ואשר שבר עליך ארת בלעם בן
 בעור מפוטר ארם נהרם לקהלך :
 6 ולא אבה יהוה אלהיך לשמע את
 בלעם והפך יהוה אלהיך לך ארת
 הקללה לביכרו כי אתהך יהוה
 7 אלהיך : לא תרש שלמם ושבתם
 8 כל ימך לעולם : ס 0 לא
 9 תתעב ארמו כי אחיך הוא לא
 תעב מצרו כי נר היות בארצו :
 9 בנים אשר יולדו להם דור שלישי
 יבא להם בקהל יהוה : ס
 10 כי תצא מתנה על איביך ונשמחת
 11 סכל דבר רע : כי יהוה כך איש
 אשר לא יהיה טהור מקרה לילך
 ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל
 12 חוץ המחנה : והיה לפנות ערב
 ירחץ במים וכבא השמש וכא אר
 13 חוץ המחנה : ויד תהיה לך מחוץ
 14 למחנה ויצא שמה חוץ : ויהוה
 תהיה לך על אונך והיה בשבתך
 חוץ וחפרתה בה ושבת וכסות את
 15 צאתך : כי יהוה אלהיך מטהלך
 מקרב מחנה להצילך ולרת איביך
 לפניך והוה מחנוך קדוש ולא
 יראה כך ערות דבר ושב מאחריך :
 16 ס לא חסנו עבר 4 ארנו
 17 איש ינצל אליך מעם ארנו : עמך
 ישב בקרבך במקום אשר יבחר
 באחד שעריך כמוב לו לא חוננו :
 18 ס לא תהיה קרשה מבנות
 ישראל ולא יהיה קרש מבני ישראל :
 19 לא תביא אהנן זונה ומחור כלב
 בית יהוה אלהיך לכל נדו כי
 הועבת יהוה אלהיך גם שניהם :
 20 ס לא תשיך לאחריך נשך
 כסף נשך אכל נשך כל דבר אשר
 21 ישך : לכרי תשיך ולאחריך לא
 תשיך למען יברכך יהוה אלהיך

17 בן האהובה על פני בן השנואה
 הכבד : כי את הכבד בן השנואה
 יבקר לחת לו פישנים ככל אשר
 ימצא לו כי הוא ראשון או לו
 18 משפט הכברה : ס כי יהיה
 לאיש בן סורר ומורה איננו שמע
 בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו
 19 ולא ישמע אליהם : ותפשו בו
 אביו ואמו ותוציאו אתו אל זקני
 עירו ואל שער מקמו : ואמרו אל
 זקני עירו כגנו זה סורר ומורה
 איננו שמע בקולו זולת ומבא :
 20 ויגמרו כל אנשי עירו באבנים ומת
 א ובקרת הרע מקרבך וכל ישראל
 22 וישמעו צדקו : ס ס וכו
 יהיה באיש חטא משפט מות והוכח
 23 ותלית אתו על עץ : לא תלוי
 נבלתו על העץ כי קבור תכברנו
 ביום ההוא כי קולת אלהים תלוי
 ולא תשטא את אדם אך אשר יהור
 אלהיך נתן לך נחלה : ס

כב 22

א לא תראה את שור אחיך או את
 שני גרוהם ותתעלמם מהם היש
 2 תשיבם לאחריך : ואם לא קרוב
 אחיך אלך ולא ידעו ויאספחו אל
 תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך
 3 אתו והשבתו לו : וכן תעשה
 לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן
 תעשה לכל אברת אחיך אשר תאבד
 4 ממנו ומצאה לא תוכל להחלים :
 ס לא תראה את חמור אחיך
 או שורו נפלים בדרך ותחלקם
 5 מהם הקם תקים עמו : ס לא
 יהיה כלו גבר ערל אישה ולא ילבש
 גבר שמלת אישה כן תועבת יהור
 6 אלהיך כל עשה אלה : ס כן
 יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל
 עץ או על הארץ אפרהים או ביציב
 והאם רבעת על האפרהים או ערל
 הנוצים לא תמה האם על הבנים
 7 שילח תשלח את האסוואת הבנים
 8 ב חקך לך למען יושב לך ותארכת
 9 ימים : ס ס כי חבנה בית
 חרש ועשית מעקה לגרך ולא תשים
 10 דמים בביתך כי ופל הגפל ממנו :
 9 לא תזרע כרמך בלאים מן חקושה
 המלאת הורע אשר תרעו ותבואת
 11 הכרם : ס לא תחרש בשור
 11 ובהמר יהור : לא תלבש שעטני

לא

צמר ופשתים יהור : ס גדלים
 תעשה לך על ארבע כנפות כסותך
 אשר תכסה בה : ס כי יקח
 14 איש אישה רבא אליה ושנאה : ושם שם
 לה עלילת רברים וחוצא עליה שם
 רע ואמר את האשה הזאת לקחתו
 ואקרב אליה ולא מצאתי לה
 בתולים : ולקח אבי הנער ואמה
 15 והוציאו את בתולי הנער אל זקני
 העיר השערה : ואמר אבי הנער
 16 אל הזקנים את בני נתימי לאיש
 הזה לאשה וישנאה : והנה הוא
 17 שם עלילת רברים לאמר לא מצאתי
 רבתי בתולים ואלה בתולי בתי
 וקרשו השמלה לפני חקני העיר :
 18 ולקחו זקני העיר והוא ארת האיש
 19 ויסרו אתו : וענשו אתו מאד
 כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא
 שם ערל בתולת ישראל ולו תהיה
 לאשה לא ויכל לשלחה כל ימיו :
 ס ואם אמת היה הרבר הזה כ
 21 לא תצאו בתולים לנער : והוציאו
 את הנער ל מחת בית אביו וסלקוהו
 אנשו עירה באבנים ומהם כי עשהה
 22 נבלה בישראל לזנות בית אביו
 ובקרת הרע מקרבך : ס כי
 ומצוא איש שכב עם אישה בעלת בעל
 ומחונם שניהם האיש השכב עם
 האשה והאשה ובקרת הרע מישף
 23 ס כי יהיה נער בתולה
 מארשר לאיש ומצאה איש
 24 בעיר ושכב עמה : והוצאום
 את שניהם אר שער העיר ההוא
 וסלקתם אתם באבנים וסחו ארת
 הנער על דבר אשר לא צעקה בעיר
 ואת האיש ערל דבר אשר ענה ארת
 אשר רעהו ובקרת הרע מקרבך :
 ס ואם בשדה ומצא האיש בה
 ארת הנער המארשר והחזיק בה
 האיש וישכב עמה ומרת האיש אשר
 שכב עמה לבדו : ולנער לא
 26 תעשה דבר אין לנער חטא מות כי
 כאשר יקום איש ערל רעהו ורעהו
 נפש בן הרבר הזה : כי בשדה
 27 מצאה צעקה הנער המארשר ואין
 מושיע לה : ס כי ימצא איש
 נער בתולה אשר לא ארשה ותפשה
 28 ושכב עמה ומצאו : ונתן האיש
 29 השכב עמה לאבי הנער חמשים
 כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר
 ענה לא ויכל לשלחה כל ימיו : ס
 לא

12. Capell. in v. T. p. 638.

13—31. Lith. Bibl. VI. 5, 893 ff. Mich. Augst. 50.
& conf. adnat. in virginity. Mus. gen. der
Arund. IV. no. p. 135 ff.

18. Capell. in v. T. p. 637.

22, 23. Bith. Bibl. I. 397 ff.

XXII.

1. Opus. adnat. I. 2. Sig. 12.

9. Mich. vraga kap. 20.

17. Ann. Hist. de Mand. V. no. p. 5.

8. Gatak. adv. p. 366.

19. Ann. Adv. 10. 144 ff.

XXI.

3. Opuscul. Del. 1. 1. 63 ff.

4. Schulb. Orig. 1. p. 245. 111.

15. Gatak. adv. p. 345. 1.

2 המעלך מארץ מצרים : והיה
 3 כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן
 4 וירבר אל העם : ואמר אלהים
 5 שמע ישראל אתם קרבים היום
 6 למלחמה על איביכם וירך לבכם
 7 אל תיראו ואל תחפזו ואל תערכו
 8 מפניהם : כי יהוה אלהיכם
 9 ההלך עמכם להלחם לכם עם
 10 ה איביכם להושיע אתכם : והכרו
 11 הישמים אל העם לאמר מי האיש
 12 אשר בנה בית הוי' ולא הגבו ירך
 13 וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש
 14 אחי יחננו : ומי האיש אשר
 15 נטע כרם ולא הללו ירך וישב
 16 לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר
 17 החלנו : ומי האיש אשר איש
 18 אשה ולא לקח ירך וישב לביתו
 19 פן ימות במלחמה ואיש אחר
 20 יקחה : ויספו השערים לדבר
 21 אל העם אמרו מי האיש היראוך
 22 הלבב ירך וישב לביתו ולא ימס
 23 את לבב אחיו כלבבו : והיה
 24 ככלת השערים דבר אל העם
 25 ופקדו שרו צבאות בראש העם :

כא 21

כי ימצא חלל בארמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשוה לא נהע מי הכהן : ויצאו וקנוך ושפטוך ומרדו אל הערים אשר סביבת החלל : והיה העיר הקרובה אל החלל ולקחו וקני העיר ההוא וקנה בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעול : והורדו וקני העיר החוץ את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבה בו ולא יזרע ועימו שם את העגלה בנחל : ונגשו הכהנים בני לוי כי בט כהן יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהוה כל ריבוכו נע : וכל וקני העיר החוץ הקרבים החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הקרומה בנחל : ועניו ואמרו וינינו לא ישפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו : כפר לעמך ישראל אשר פרת יהוה ואל תחן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם : ואתה תבעיר הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה :

כב 1

למלחמה על אויבך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבת בשבוי : וראו בשביה אשת ופת תאר ותשקה בה ולקחת לך לאשה : והבאתה אל תוך ביתך ונלתה את ראשה ועשיתה את צפרניה : והסירה את שמלת שביה סעליה וישכה כבתיך ובמטה את אביה ואת אמה וית ויסו ואחר כן הבוא אליה ובעלוקת ודיחה לך לאשה : והיה אם לא חפצת בה ושרחתה לנפשה ומטר לא המטירה כספק לא תתעמר בה תחר אשך עניתה : כי תהיון לאיש שתי נשים האחת אויבה והאחרת שנואה וילדו לו בנים האחובה והשנואה והיה הבן הבכור לשנואה והיה ביום הנחילו ארז בנו ארז : אשר יהוה לו לא יוכל לבכר את

2 המעלך מארץ מצרים : והיה
 3 כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן
 4 וירבר אל העם : ואמר אלהים
 5 שמע ישראל אתם קרבים היום
 6 למלחמה על איביכם וירך לבכם
 7 אל תיראו ואל תחפזו ואל תערכו
 8 מפניהם : כי יהוה אלהיכם
 9 ההלך עמכם להלחם לכם עם
 10 ה איביכם להושיע אתכם : והכרו
 11 הישמים אל העם לאמר מי האיש
 12 אשר בנה בית הוי' ולא הגבו ירך
 13 וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש
 14 אחי יחננו : ומי האיש אשר
 15 נטע כרם ולא הללו ירך וישב
 16 לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר
 17 החלנו : ומי האיש אשר איש
 18 אשה ולא לקח ירך וישב לביתו
 19 פן ימות במלחמה ואיש אחר
 20 יקחה : ויספו השערים לדבר
 21 אל העם אמרו מי האיש היראוך
 22 הלבב ירך וישב לביתו ולא ימס
 23 את לבב אחיו כלבבו : והיה
 24 ככלת השערים דבר אל העם
 25 ופקדו שרו צבאות בראש העם :

9 מסכרו על האבות : ס כי
 אלהיך ברא את הארץ אשר יהוה
 אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות
 כחוקי עממי חיים : לא ימצא
 כד מעביר בנו ובתו באש לפני
 11 : קסמים מענין ומנחש ומכשף : והבן
 חבר ושאר אוב וידעני ודוש את
 12 : הכתים : כי תועבת יהוה כל עשה
 אלה ובגלל התועבת האלה יהוה
 ד אלהיך מוריש אותם מפניך :
 13 : חמים רחיה עם יהוה אלהיך :
 14 כי הטיים האלה אשר אתה יורש
 אותם את מנינים וארץ קסמים
 ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה
 15 אלהיך : נביא מקרבך מאהיך
 כמטי יקים לך יהוה אלהיך אליו
 16 השמעון : ככל אשר שאלת מן
 יהוה אלהיך בהרב כיום ההוא
 לאמר לא אפך לשמע את קול יהוה
 אלהי ואת האש הגדלה האות לא
 17 אראה עור ולא אמורת : ויאמר
 יהוה אלי הישיבו אשר דברו :
 18 נביא אקים להם מקרב אחיהם
 כמורך ונחתי דברו בפיו ודבר
 19 אליהם את כל אשר אצוו : ותיה
 האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר
 ודבר בשמי אנכי אדרש מעמו :
 20 אך הנביא אשר ויד דבר דבר
 בשמי את אשר לא צויתו לדבר
 ואשר ודבר בשם אלהים אדירים
 21 ומה הנביא הוא : וכי האמר
 כלבכף איכה נוע את הדבר אשר
 22 לא דברו יהוה : אשר ודבר
 הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר
 ולא יבא הוא הדבר אשר לא דברו
 יהוה בוזון דברו הנביא לא תגור
 ס

יט 19

א כי יכרית יהוה אלהיך את הטיים
 אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם
 ויירשם וישבת בקצותם ובכחותם
 2 שלוש ערים תבדיל לך בחוף ארצך
 אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה :
 3 חבין לך הדרך ושלשת ארץ גבול
 ארצך אשר ינהיך יהוה אלהיך
 4 ותיה לנס שמה כל רצח : ותה
 רבר הרצה אשר ינוס שמה ותה
 אשר וכה את רעהו בבלי דעת והוא
 ה לא שנה לו מחמל שלשים : ואשר
 יבא ארץ רעהו ביער לחשב עצים

ונחתי ידו בנרון לכתת העץ ונשל
 הברול מן העץ ומצא את רעהו ומת
 הוא ינוס אל אחת הקנים האלה
 וחיו : מן ירדף נאר הרם אחרי
 הרצה כי ירם לבנו והשיגו כי
 רבה הדרך והכחו נפש ולו אף
 משפט מורן כי לא שנה הוא לו
 מחמול שלשים : על כן אנכי
 מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך :
 ואם יכחיו יהוה אלהיך את גבולך
 כאשר נשבע לאבותך ונתן לך את
 כל הארץ אשר דבר לכת לאבותך :
 כי השמר את כל המצוה הזאת
 לעשה אשר אנכי מצוך היום
 לאחבה את יהוה אלהיך וללכת
 בירכיו כל הימים ויפכת לך עור
 שלש ערים על השלש האלה : ולא
 ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר
 יהוה אלהיך נתן לך תחלה ותיה
 עיך דמים : ו כי יהוה
 איש שנה לרעהו וארבו לו וקם
 עליו והכחו נפש ומה ננס אל אחת
 הערים האל : ושלחו וקנו עירו
 ולקחו אחו משם ונתנו אחו ביד
 נאל הרם ומת : לא חתום עיך
 עליו ובקעת דם הנקי מישואר
 ומוב לך : ס ס לא הסוג
 נבול רעד אשר גבול ראשנים
 כנחלםך אשר תנחך בארץ אשר
 יהוה אלהיך נתן לך לרשתה :
 ס לא יהום עך אחר באיש
 לכל עון וכלל השאה בכלל הטא
 אשר ותמא על פי שנו ערים או על
 פי שלשה ערים יקום דבר : כי
 יקום עך חכם באיש לענות בו מרה :
 ועמו שנו האנשים אשר להם תרוב
 לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים
 אשר יהיו בימים ההם : ודרשו
 השפטים היטב והנה עך שך העך
 שךר ענה באחיו : ועשיהם לו
 כאשר זמס לעשות לאחיו ובקעת
 הרע מקרבך : והנשאים ישמעו
 ויראו ולא יסמו לעשות עוד כדבר
 הרע הזה בקרבך : ולא חתום
 21 עונך נפש בנפש עין בעין שנשן
 יד ביד רגל ברגל : ס

כ 20

כי תמצא למלחמה עך אינך
 וראית סוס ורכב עם רב מסך לא
 תירא פחם כי יהוה אלהיך עמך
 הסלקך

11. W. T. sect. Metallak de anim. inum. p. 42 ff. ~~W. T. sect. Metallak de anim. inum. p. 42 ff.~~

^{dit.}
15. Nid. Truc. T. p. 439 ff.
15. Nid. T. 384 ff. Hannelb. h. p. red. l. 269 ff.
Haarlem p. 1804. s. 315 ff. munt. gerd. der munt.
16. Nid. p. 122 ff. munt. Guld. N. T. l. p. 216.

14. Orig. des Loix. I. p. 66.

~~18. Orig. des Loix. I. p. 66.~~

XX.

1. De Saeris castro. Aquila. Belg. T. 2. Fig. 11.

14-20. Hanc legem post Salomonis obitum
additam esse, ostendit in Memorb. VII. 179. 4. conf.
etiam Hameltr. Bybl. und. 6, 302.

XVIII

6-8. Ruppell. in V. 5. p. 411.

ד ד ד

18 **שְׁעִירֵי** וְשֹׁטְרִים תָּחַן לָךְ כִּכְלֹ
 שְׁעִירֶיךָ אֲשֶׁר יִהְיוּ אֱלֹהֶיךָ נִתְּנָן לָךְ
 לִשְׂבִיטָךְ וְשֹׁטְרֵי אֶרֶץ הַעֵמֶק מִשְׁפַּט
 19 **צֹדֵק** : לֹא תִמֵּן מִשְׁפַּט לֹא תִכְיֹר
 פְּנִים וְלֹא תִקַּח שֹׁחֵר כִּי הִשְׁחֵר יַעֲוֹר
 עֵינֵי הַכֹּהֲנִים וְיִסְלַף דְּבָרֵי צִדִּיקִים :
 20 **צֹדֵק** צֹדֵק תִּרְדֹּף לִמְעַן חַחֲוִיהַ וּרְשִׁית
 אֶרֶץ הָאֲרִיזִן אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נִתְּנָן
 21 **לָךְ** : **ס** לֹא חֲשַׁע לָךְ אֲשֶׁר־
 כָּל עֵץ אֲצֵל מִזֶּבֶחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
 22 תַעֲשֶׂה לָךְ : וְלֹא תִקֵּם לָךְ מַעֲכָה
 אֲשֶׁר שָׂנֵא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : **ס**

יז 17

א לֹא חֲזַבְתָּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ שׁוֹר וַשֶּׁה
 אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מִמֶּנּוּ כָּל דָּבָר הַעֲבִי
 תִּזְכַּרְתָּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַיּוֹם : **ס**
 2 כִּי יִסָּא בִקְרִבְךָ בְּאֶחָד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר
 יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נִתְּנָן לָךְ אִישׁ אִישׁ־
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
 3 אֱלֹהֶיךָ לַעֲבֹר כְּרוֹת : וְיִלָּךְ
 וַיִּזְכַּר אֱלֹהִים אַחֲרָיו וַיִּשְׁחַתּוּ לָהֶם
 וְלִשְׁמֵשׁ אוֹ לִירֵחַ אוֹ לִכְלֵל צְבֹאָה
 4 הַשְּׂמֹמִים אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתָיו : וְהִגֵּד
 לָךְ וְשִׁמְעֵת וּרְדִישׁת הַיֵּטֵב וְהַנּוֹה אִמְתָּ
 נִכְנֹן הַדָּבָר נַעֲשֶׂתָה תִתְּנֶנְכָה הַזֹּאת
 הַיּוֹם בְּיִשְׂרָאֵל : וְהִזְזַת אֶת הָאִישׁ
 הַהוּא־ אוֹ אֶת הָאִשָּׁה הַהוּא־ אֲשֶׁר
 יַעֲשֶׂה אֶת הַדָּבָר הָרַע הַזֶּה אֲשֶׁר־
 אֶת הָאִישׁ אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה וְסִקְלִיתֶם
 6 בְּאֲבָנִים וּמָוֹת : עַל פִּי שְׁנַיִם עֵרִים
 אוֹ שְׁלֹשָׁה עֵרִים וַיִּמָּת הַמֵּת לֹא וַיִּמָּת
 7 עַל־ פִּי עַד אֶחָד : יוֹד הַעֵדִים
 תִּהְיֶה כּוֹ בְּרֵאשִׁינָה לְהַמְתִּיךְ וְיִדְכָר־
 הָעָם בְּאַחֲרֶיהָ וּבַעֲרֵת הָרַע מִקְרִבְךָ :
 8 **ס** כִּי יִפְלֹא מִמֶּךָ דָּבָר לְמִשְׁפַּט
 בֵּין דָּם לְדָם בֵּין דִּין לְדִין וּבֵין נֶעֶם
 לְנֶעֶם דְּבָרֵי רִיבֻת בְּשַׁעֲרֶיךָ וְקָמָה
 וַעֲלִית אֶל הַמִּקְדָּשׁ אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
 9 אֱלֹהֶיךָ כּוֹ : וְכֹאֵת אֶל הַכְּהֹנִים
 הַלְוִיִּם וְאֶל הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה כּוֹמֵם
 10 הַחֵם וּרְשִׁית וְהַגִּירוֹ לָךְ אֶת־ דְּבַר
 הַמִּשְׁפָּט : וַעֲשִׂית עִלָּי פִּי הַדָּבָר
 אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָךְ מִן הַמִּלּוֹם הַהוּא־
 אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה וְשִׁמְרַת לַעֲשׂוֹתֵךְ
 11 וְכִכְלֹ אֲשֶׁר וְחֹרֵךְ : עַל פִּי הַתּוֹרָה
 אֲשֶׁר וְחֹרֵךְ וְעַל הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר יִאֲמָרוּ
 לָךְ תַעֲשֶׂה לֹא תִסּוּר מִן הַדָּבָר אֲשֶׁר
 12 יִגִּירוּ לָךְ וַיִּמְצֵן וְשִׁמְאַל : וְהָאִישׁ

אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כַדּוֹן לִבְלֹתֵי שִׁמְעֵן אֶת־
 הַכְּהֵן הַקָּדֵם לְשִׁרְתָּ שִׁמֵּן אֶת־ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אוֹ אֶת־ הַשֹּׁפֵט וְכֵן הָאִישׁ
 הַהוּא וּבַעֲרֵת הָרַע כְּיִשְׂרָאֵל : וְכָל 13
 הָעָם יִשְׁמְעוּ וַיֵּרֹאוּ וְלֹא יִזְחֲזְחוּ עִוְרֵי : א
 14 **ס** כִּי הִבֵּא אֶת־ הָאֲרִיזִן
 אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נִתְּנָן לָךְ וּרְשִׁיתָה
 וַיִּשְׁבַּחְתָּ בָהּ וְאִמְרַת אֲשִׁמְרֶה עִלָּי
 מִלֶּךְ כִּכְלֹ תִגִּיד הַגִּידִים אֲשֶׁר סָבִיבִתִּי :
 שׁוֹטְטִים עִלְיֹךְ מִלֶּךְ אֲשֶׁר יִבְחַר 15
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כּוֹ מִקְרִב אֶחָד תִּשְׁמֵן
 עִלְיֹךְ מִלֶּךְ לֹא תִזְכַּר לַחֵת עִלְיֹךְ אִישׁ
 נִכְרִי אֲשֶׁר לֹא אֶחָד הוּא־ : רַק 16
 לֹא יִרְבֶּה לוֹ מִוֹסֵס וְלֹא יִשְׁבֵּי אֶת־
 הָעָם מִצִּדִּימָה לִמְעַן תִּרְבוּת סוֹס
 וַיְהִי אִמְרֵךְ לָכֵן לֹא תִסְפֹּן לָשׁוּב
 בְּרֹדֶךְ הַיּוֹם עוֹר : וְלֹא יִרְבֶּה לוֹ 17
 נִשְׁמֵן וְלֹא יִסּוּר לִבְבוֹ וְכִסְפָּה נִזְחַת
 לֹא יִרְבֶּה לוֹ סִמְרָה : וְהִיָּה כִשְׁבֹתוֹ 18
 עַל־ סִמְרָה מִמְלַחְתוֹ וְכִתֵּב לוֹ אֶת־
 מִשְׁנֵה הַחֲזֵרָה הַזֹּאת עַל־סֵפֶר מִלְּפָנֵי
 19 הַכְּהֹנִים הַלְוִיִּים : וְהִתְהַלַּךְ עִמּוֹ
 וְקָרָא בּוֹ כָּל יוֹם וַיִּזְכַּר לְמַעַן יִזְכַּר
 לִירֵאָה אֶת יְהוָה אֱלֹהָיו לְשִׁמֵּר אֶת־
 כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְאֶת הַחֻקִּים
 הָאֵלֶּה לַעֲשׂוֹתָם : לִבְלֹתֵי רוּחֵם 20
 לִבְכוֹ סִמְרָתוֹ וְלִבְלֹתֵי סוּר מִן הַמִּצְוָה
 יִמְצֵן וְשִׁמְאַל לִמְעַן יִאֲרִיךְ יוֹמִים
 עַל־ מַמְלַחְתוֹ הוּא־ וּבְנָוֵי בִקְרִב
 יִשְׂרָאֵל : **ס**

יח 18

א **ס** לֹא יִהְיֶה לְכַהֲנִים הַלְוִיִּים כָּל א
 שְׁבֵט לְוֵי הַלֵּךְ וְנִחְלָה עִמָּם יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר יִהְיֶה וְנִחְלָתוּ וַיִּאֲכֹלוּ : וְנִחְלָה 2
 לֹא יִהְיֶה לוֹ בִּקְרִיב אֶחָד יְהוָה הוּא
 נִחְלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דָּבַר לוֹ : **ס**
 3 וְהָיָה מִשְׁפַּט הַכְּהֹנִים סִמְרַת הָעָם
 סִמְרַת זְבָחֵי הַזֶּבֶחַ אִם שׁוֹר אִם שֶׁה
 וְנִתְּנָן לְכַהֵן הָרַע וְהַלְוִיִּים וְהַקֵּבָה :
 4 וְרֵאשִׁית דָּגֵךְ תִּירְשֶׁךָ וְיִצְהָרְךָ
 וְרֵאשִׁית גֵּז צֹאנֶךָ תִּתֵּן לוֹ : כִּי בּוֹ ה
 בָּהֵר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ מִלֶּךְ שְׂבִיטֶךָ
 לִקְדֹם לְשִׁרְתָּ בִשְׁם יְהוָה הוּא וּבְנָוֵי
 6 כָּל הַיּוֹמִים : **ס** וְכִי יִבְאֵר
 הַלְוִי מֵאַחַד שְׁעָרֶיךָ מִכָּל־יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר הוּא־ נָגֵד שֵׁם וְכֹאֵת כָּל־אוֹרֵת
 2 נִפְשׁוֹ אֶל הַמִּקְדָּשׁ אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה :
 3 וְשִׁרְתָּ בִשְׁם יְהוָה אֱלֹהָיו כִּכְלֹ 7
 אֶחָד הַלְוִיִּים הַקְּטָנִים שֵׁם לְפָנָי
 8 יְהוָה : הַלֵּךְ חֲזַק וַיִּאֲכֹלוּ לְבָרֶךְ
 מִמִּכְרוֹן

אשר יהוה אלהיך נתן לך לא
 תאמין את לבבך ולא תתקן את ירך
 8 מאהדיך האביון: כי פתח תפתח
 את ירך לו והעבט העביטנו די
 9 ומסרו אשר יחסר לו: השמר
 לך פן יהיה דברי עם לבבך כלועל
 לאמר קרבה שגרת השבע שגרת
 השמטה ורעה עיניך במהדיך האביון
 ולא תתן לו וקרא עליך אל יהוה
 והיה כן השם: נתון תתן לו
 ולא ירע לבבך ביהדיך לו כי כגל
 הרבר הזה יברכך יהוה אלהיך
 בכל מעשיך ובכל משלה ירך:
 11 כי לא יחול אביון מקרב הארץ על
 כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח
 את ירך לאהדיך לענין ולאביון
 12 בארץ: כי ימכר לך
 אהדיך העברי או העבריה ועברך
 שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו
 13 הפשי מעמך: וכי תשלחנו חפשי
 14 מעמך לא תשלחנו ריקם: העניק
 חניק לו מצאנך ומגדך ומיסקך
 אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו:
 15 וזכרת כי עבד הויה מצרים
 ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי
 16 מצוך את הבר הוח היום: והיה
 כי ואמר אליך לא אצא מעמך כי
 אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך:
 17 ולקחת את המדע ותתח באונ
 ב וזכרת והיה לך עבד עולם ואף
 18 לאמך תעשה כן: לא יקשה
 בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי
 משנה שני שני עבדך שש שנים
 1 וברכך יהוה אלהיך בכל אשר
 19 תעשה: פ פ כל הבכור
 אשר יולד בבקר ובצאנך הזכר
 חקריש ליהוה אלהיך לא תעבד
 בבכר שורך ולא תגו בכור צאנך:
 כ לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה
 בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתו
 21 וביתך: וכי יהיה בו טוב פסח
 או עור כל טוב רע לא תובחנו
 22 ליהוה אלהיך: בשעריך תאכלנו
 השמא והטהור יהיו כצבי וכאיל:
 23 רק ארדמולא תאכל על הארץ
 תשפנו כמים: פ

י 16

א ישמר את רש האביו ועשית
 פסח ליהוה אלהיך כי בחרש

שמתי

האביו הוציאך יהוה אלהיך מצרים
 לילה: ונחת פסח ליהוה אלהיך
 2 צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה
 לשכן שמו שם: לא תאכל עליו
 3 חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות
 לחם עני כי בחפזן יצאת מארץ
 מצרים למען חזק את יום צאתך
 מארץ מצרים כל ימי חייך: ולא
 4 יראה לך שאר בכל נבלך שבעת
 ימים ולא יליו מן הבשר אשר
 קובח בערב ביום הראשון לבקר:
 לא תוכל לזבח את הפסח בחיה ה
 שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך:
 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה
 6 הפסח בערב כצאנך השמש מועד
 צאתך מצרים: ובשלת ואכלת
 7 במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו
 ופנית בבקר והלכת לאהדיך:
 8 ששת ימים תאכל מצות ויוביל
 השביעי עזרת ליהוה אלהיך לא
 9 תעשה מלאכה: פ שבעת
 שבעת הספר לך מהחל חרמש בקמח
 תחל לספר שבעה שבעות: ועשית
 1 חג שבעות ליהוה אלהיך מסרת
 נדבת ירך אשר תתן כאשר יברכך
 יהוה אלהיך: ושמחת לפני יהוה
 11 אלהיך אחרי ובגד ובחך ועבדך
 ואמך והלוי אשר בשעריך והגר
 והיתום והאלמנה אשר בקרבך
 במקום אשר יבחר יהוה אלהיך
 לשכן שמו שם: וזכרת כי עבד
 12 הויה במצרים ושמרת ועשית את
 החקים האלה: פ
 13 חג הסכת תעשה לך שבעת ימים
 כאשר מצונו ומקרב: ושמחת
 14 בחג אחרי ובגד ובחך ועבדך
 ואמך והלוי והגה והיתום
 15 והאלמנה אשר בשעריך: שבעת
 ימים תתן ליהוה אלהיך במקום
 אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה
 אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה
 16 יריך והויה אך שמח: שלוש
 פעמים בשנה יראה כל זכורך את
 בחג המצות ובחג השבעות ובחג
 הסכות ולא יראה את פני יהוה
 ריקם: איש כמתנת ידו ככרת
 17 יהוה אלהיך אשר
 נתן לך:

S. Iken. Def. 1.50 1/2.

XIV. metaleff. de

3. Mich. N. O. B. S. 226. Cap. Jobi in Ann. 4 V. T. p. 39.
De divisione animal. Mich. Siml. in Mose p. 239.

5. Greve, ult. Cap. Jobi. I. p. 90. Mich. Quatt. 85. coll. p.
et. b. l. 162.

29. Capell. in v. T. p. 6324.

XV.

13. Greve, ult. Cap. Jobi. I. p. 105. Mich. v. v. p. 173.

4. Salden. of Thiel. Cap. 4 p. 622. 177.
Capell. in v. T. p. 633.

יאללו : כל עוף שחור תאכלו : כ
 לא תאכלו כל נבלה לגר אשר
 בשעריך תתננה ואכלה או מבר
 לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה
 אלהיך לא תבשל גוי בחלב אמו : ה
 חבואר ורעך היצא השדרה שנה
 שנה : ואכלת לפני יהוה אלהיך
 במקום אשר יבחר לשכן שמו שם
 מעשר דגנך תורישך ויצורך ובכרת
 בקרך וצאנך למען תלמד ליראה
 את יהוה אלהיך כל הימים : וזי
 וירבה ממך הדרך כי לא תוכל יאחז
 כי ירחק ממך המקום אשר יבחר
 יהוה אלהיך לשום שמו שם כי
 יברכך יהוה אלהיך : ונתתה כה
 בכסף וצרת הכסף בדרך והלכת
 אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
 בו : ונתתה הכסף בכל אשר
 תאזה נפשך בבקר ובצאן וביון
 ובשכר ובכר אשר תשאלך נפשך
 ואכלת שם לפני יהוה אלהיך
 ושטחת אהה וביתך : והלוי אשר
 בשעריך לא תעוננו כי אין לו חלק
 ונתלה עמך : ס מקצה שלש
 שנים תוציא את כל מעשר חבוארך
 בשנה ההיא והנחת בשעריך :
 ובא הלוי כי אין לו חלק ונהלך
 עמך והגר והיתום והאלמנה אשר
 בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך
 יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר
 תעשה : ס

טו

מקץ שבע שנים תעשה שמטה : א
 וה רב השמטה שמוס כל בעל
 משה ודו אשר ישה בריתו לא יוש
 את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה
 ליהוה : את הנכרי תגש ואשר
 יהיה לך את אחיך תשמש ידך :
 אפס כי לא יהיה בך אביון כי בך
 יברכך יהוה בארץ אשר יהוה
 אלהיך נתן לך נחלה לרשתה :
 רק אם שמעו תשמע בקול יהוה
 אלהיך לשמר לעשות את כל מצוה
 תזאת אשר אנכי מצוה היים :
 כי יהוה אלהיך ברכך כאשר ברכך
 לך והקבצת גוים רבים ואתה לא
 תעבש ומשלת בגוים רבים וכן לא
 ימשלו : ס כי יהיה בך אביון
 סאחר אחיך באחד שעריך בארץ
 אשר

נכון הדבר נעשהה הרועבת הואר
 16 בקרנך : הבה הנה את ישיבי
 העיר ההוא לפי חרב התרים אהה
 ואה כל אשר בה ואה בהמתה לפי
 17 הרב : ואת כל שללה תחבץ אל
 ארץ רחבה ושרפת באש את העיר
 ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך
 וזוהת תל עולם לא תבלה עוד :
 18 ולא ירבך בדרך מאומה מן התרים
 למען ישוב הורר סחורן אפיו ונתן
 לך רחמים ורחםך והרכך כאשר
 19 נשבע לאבתך : כי תשמע בקול
 יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו
 אשר אנכי מצוה היום לעשות הישר
 בעיני יהוה אלהיך : ס

יד 14

א ס בנים אתם ליהוה אלהיכם
 לא תחגורו ולא תשמו קרחת בין
 2 עיניכם למת : כי עם קדוש אתה
 ליהוה אלהיך וכך בחר יהוה להיות
 לו לעם סגולה מכל העמים אשר על
 3 פני הארמה : ס לא תאכל
 4 כל תועבה : ואת הבחמה אשר
 תאכלו שור שה כשבים ושה עזים :
 ה איל וצבי ויהוור ואיקו ורישן והאו
 6 וזמר : וכל בהמה מפרסת פרסה
 וישטעה שטען שחי פרסה מעלה גרה
 7 בבחמה אותה תאכלו : אך את זה
 לא תאכלו כמעלי הגדה ומספרוסי
 הפרסה השטועה את הנמר ואת
 הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה
 הבת ופרסה לא הפריסו שמאים הם
 8 לכם : ואת החזיר כי מפרס
 פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם
 כמשום לא תאכלו ובנבלתם לא
 9 תגעו : ס ארץ זרה תאכלו
 מכל אשר במוס כל אשר לו סנפיר
 וקשקשת תאכלו : וכל אשר אין
 לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא
 10 הוא לכם : ס כל צפור טהרה
 11 תאכלו : וזה אשר לא תאכלו
 12 טהם הנשר והפרס והעונור :
 13 והראת ואת האיה והיה למינה :
 14 ואת כל ערב למינו : ואת ברך
 15 הוהנה ואת החמסם ואת השחף
 16 ואת הנץ למינהו : את היום ואת
 17 היגשף והתנשמת : והקאת ואת
 18 הירחם ואת השלך : והחסידיה
 והאנפה למינה והרוכיפה והקשקף :
 19 וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא

10 אשר אני מצוך : רק ככל אור
 נמשך תוכח ואכלת בשר כבירתי
 יהיה אלהיך אשר נתן לך בשר
 ישעריך הטמא והטהור יאכלנו בצבי
 16 זכאיל : רק הים לא תאכלו על
 17 הארץ תשפכנו כמים : לא תוכל
 לאכל בשעריך מעשר דגנך ותרשך
 ויצחך ובכרת בקרך וצאנך וכל
 נודך אשר חר ונרבתיך ותרומת
 האכלנו במקום אשר יבחר יהוה
 אלהיך בו אתה ובגד ובקר ועבדך
 ואמך והלוו אשר בשעריך ושמתח
 לפני יהוה אלהיך בכל משחת ירך
 19 השמר לך מן תעוב את הלוי כ
 כי ימיד על ארמתך : ס ס כי
 ב רחוב יהוה אלהיך את בגלך כאשר
 דבר לך ואמרת אלהיך כשר כי
 תחיה נפשך לאכל בשר בכל אור
 21 נמשך תאכל בשר : כי ירחק ממך
 המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
 לשום עמו שם החתך סגורך
 ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר
 צוהך ואכלת בשעריך בכל אור
 22 נמשך : אך כאשר יאכל ארץ
 הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא
 והטהור יהיו יאכלנו : רק חזק
 לבלתי אכל הים כי הים הוא הנפש
 24 ולא תאכל הנפש עם הבשר : לא
 תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים :
 כה לא תאכלנו למען יישב לך ולבניך
 אחריך כי תקשר הישר בעיני
 26 יהוה : רק קדשך אשר יהיו לך
 ונרתיק ישא ובאת אל המקום אשר
 27 יבחר יהוה : ועשית עלהיך
 הכשר והדם על מזבח יהוה אלהיך
 ודם ובחך ישפך על מזבח יהוה
 28 אלהיך והבשר תאכל : שמר
 ושמת את כל הרובים האלה אשר
 אני מצוך למען יישב לך ולבניך
 אחריך עד עולם כי תעשה הטוב
 והישר בעיני יהוה אלהיך : ס
 29 ס כי יכרית יהוה אלהיך את
 1 היום אשר אתה בא שמה לרשת
 אותם סגורך וירשת אתם וישבת
 2 בארצם : השמר לך מן תקשף
 אחריהם אחרי השמם סגורך ופן
 תרש לאלהיהם לאמר איכה ועבדו
 דגים חאלה את אלהיהם ואעשר
 32 וגם אני : לא תעשה כן ליהוה
 אלהיך כי כד תועבת יהוה אשר

שנא עשו לאלהיהם כי גם את
 כנהם ואת כנתייהם ישרפו באש
 לאלהיהם :

13 י

את כל הדבר אשר אני מצוך
 א תכבם אתו תשמרו לעשות לא תקח
 עליו ולא תרעו ממנו : ס
 כי יקום בקרבך נגמא או חלם
 חלום ונתן אליך אות או מופת :
 ובא האות והמופת אשר דבר אליך
 3 לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים
 אשר לא ידעקם ונעבדם : לא
 תשמע אל דברי הנביא ההוא או
 אל חולם החלום ההוא כי מנסה
 יהוה אלהיכם ארבע לדעת הישכם
 אהבים את יהוה אלהיכם ככל
 לבבכם ובכל נפשכם : אחרי
 יהוה אלהיכם הלכו ואתו תיראו
 ואת מצוהיו תשמרו ובקלו תשמעו
 ואתו תעבדו ובו תרבקו :
 והנביא ההוא או חולם החלום
 6 הקרא וימת כי דבר סיה על יהוה
 אלהיכם המוציא אתכם מארץ
 מצרים והפך מבית עבדים לתהיך
 מן הדרך אשר צוה יהוה אלהיך
 ללכת בה ובעת הרע סקרבך : ס
 כי יסיתך אחיך בן אמן או בןך או
 7 בתך או אשת חילך או רעה אשר
 נמשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה
 אלהים אחרים אשר לא ידעת אמת
 ואכתך : ס מאלה העמים אשר
 8 סביבתיכם הקרבים אליך או
 הרחוקים ממך מקצה הארץ ועד
 9 קצה הארץ : לא תאבה לו ולא
 תשמע אליו ולא תחוס עיני עליו
 ולא תחמל ולא תחסה עליו : כי
 10 הרג חתרנו ירך תחיה בו בראשונה
 להמתו ויר כל העם בהרגו :
 11 וסקלתו באבנים ואת כי בקש
 להרתיך סעל יהוה אלהי המוציא
 מארץ מצרים מבית עבדים : וכל
 12 ישראל ישמעו ויראו ולא יוספו
 לעשרת כי רוע הרע הזה סקרבך :
 13 ס כי תשמע בארץ עריך
 אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת
 שם לאמר : תאו אנשים בני
 14 בליעל סקרבך וירדו את ישיבי
 עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים
 אחרים אשר לא ידעקם : ודרשת
 15 והקרת ושאלת הושב והגה אמת
 נבן

XIII.

2. Hamelk. Bzl. v. 4, 348f.

21. Smilacina (oc. 21: 33. et 22: 64.

30. Ornith. Quib. 2: 120 1/2.

הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם
16 וישמרתם: השמרתם לכם פני יפותרה
לבבכם ורחם ועבדכם אלהים
17 אחרים והשתחיתם להם: והרהר
אף יהוה ככם ועצר את השמים ולא
יהיה סמך והארמה לא תתן את
יבולה ואבדכם מהרה מעד הארץ
18 הטבה אשר יהוה נתן לכם: ושמרתם
את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם
וקשחתם אתם לאות על ידכם ותיו
19 למוספת כן עיניכם: ולמדתם אתם
את בניכם לדבריכם בשבועך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכנתך ובקומתך:
20 ובחבתם על מוונות ביתך ובשעריך:
21 למען ירבו ימיכם וימי בניכם
על הארמה אשר נשבע יהוה
לאבותיכם לתת להם כימי השמים
22 על הארץ: **ס** כי אם שמר
תשמרון את כל המצוה הזאת
אשר אנכי מצוה אתכם לעשותה
לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת
23 בכל דרכיו ולדבקה בו: והורשיתם
יהוה את כל הגוים האלה פלפונים
24 ויורשתם גוים גדולים ועצמים מכם:
כל המקום אשר תדוך כף רגלכם
בו לכם יהיה מן הסריג והלבנון
מן הגר נהר פרץ ועד הים האררונן
25 יהיה גבלכם: לא יתעב איש
בפניכם מהרגם וסוראכם יתן יהוה
אלהים על פני כל הארץ אשר
תורינו בה כאשר דבר לכם:

עשב בשרך לבהמתך ואכלת
16 וישמרתם: השמרתם לכם פני יפותרה
לבבכם ורחם ועבדכם אלהים
17 אחרים והשתחיתם להם: והרהר
אף יהוה ככם ועצר את השמים ולא
יהיה סמך והארמה לא תתן את
יבולה ואבדכם מהרה מעד הארץ
18 הטבה אשר יהוה נתן לכם: ושמרתם
את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם
וקשחתם אתם לאות על ידכם ותיו
19 למוספת כן עיניכם: ולמדתם אתם
את בניכם לדבריכם בשבועך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכנתך ובקומתך:
20 ובחבתם על מוונות ביתך ובשעריך:
21 למען ירבו ימיכם וימי בניכם
על הארמה אשר נשבע יהוה
לאבותיכם לתת להם כימי השמים
22 על הארץ: **ס** כי אם שמר
תשמרון את כל המצוה הזאת
אשר אנכי מצוה אתכם לעשותה
לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת
23 בכל דרכיו ולדבקה בו: והורשיתם
יהוה את כל הגוים האלה פלפונים
24 ויורשתם גוים גדולים ועצמים מכם:
כל המקום אשר תדוך כף רגלכם
בו לכם יהיה מן הסריג והלבנון
מן הגר נהר פרץ ועד הים האררונן
25 יהיה גבלכם: לא יתעב איש
בפניכם מהרגם וסוראכם יתן יהוה
אלהים על פני כל הארץ אשר
תורינו בה כאשר דבר לכם:

יב 12

אלה התקיים והמשפטים
אשר תשמרון לעשות בארץ אשר
נתן יהוה אלהי אבותיך לך לרשתה
כל הימים אשר אתם חיים על
הארמה: אך האבדון את כל
המקומות אשר עברו שם הגוים
אשר אתם יורשים אתם את אלהייהם
על ההרים הרמים ועל הנבעות
והחל כל עץ רענן: ונתצתם ארץ
מנבחתם ושכרתם את מצבתם
ואשרייהם תשרפון כאש ופסלי
אלהיהם תרעוץ ואבניהם את שפם
מן המקום ההוא: לא תעשון כן
ליהוה אלהיכם: כי אם אלה
המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם
מכל שבטיכם לשום את שמו שם:
לשכנו חדרשו ובארץ שפם:
והבאתם שמה עלותיכם תבחיכם
ואת מעשרותיכם ואת תרומות ירמם
וגרמיכם וגרבותיכם ובטרת
בקרמם וצאנכם: ואכלתם שם
לפני יהוה אלהיכם ושפתתם
בכל משלה ידכם אתם ובתיכם
אשר ברכך יהוה אלהיך: לא
תעשון ככל אשר אנהגו עשיתם
היום איש כל הישר כעינו: כי
לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל
תנוחה אשר יהוה אלהיך נתן לך:
ועברתם את הירדן וישבתם בארץ
אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם
והנית להם מכל איביכם מסביב
ויעבדתם בפת: **ס** והיה המקום
אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכנו
שבו שם שמה הנניא את כל אשר
אנכי מצוה אתכם לעלותיכם ובחיותיכם
מעשרותיכם ותרמת ידכם וכל מנחת
גריכם אשר תרדו ליהוה: ושפתתם
לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם
ובנתיכם ועבדיכם ואמהותיכם והיו
אשר בשעריכם כי אין לזה לקונחה
אתם: השמר לך מן העלה עלתך
בכל מקום אשר תראה כי אם במקום
אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם
עלה עלתך ושם תעשר כל
אשר

ד ד ד

ראה 26 אנכי נתן לפניכם היום
ברכה וקללה: ארת
הברכה אשר תשמעו אל מצוה יהוה
אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם
28 והקללה אם לא תשמעון
אל מצוה יהוה אלהיכם וסרתם
מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם
היום ללכת אחרי אלהים אחרים
29 אשר לא יועילם: **ס** והיה כי
יביא יהוה אלהיך אל הארץ אשר
אתה בא שמה לרשתה ונתתך את
הברכה על הר גזים ואת הקללה
ל על הר עיבל: הלא המה בעבר
הירדן אחרי דרך מנזא השמש
בארץ הננוני הישב בערבר מול
31 הגולג אלז אלזני סרר: כי אתם
עבדים את הירדן לבא לרשת את

עשב בשרך לבהמתך ואכלת
16 וישמרתם: השמרתם לכם פני יפותרה
לבבכם ורחם ועבדכם אלהים
17 אחרים והשתחיתם להם: והרהר
אף יהוה ככם ועצר את השמים ולא
יהיה סמך והארמה לא תתן את
יבולה ואבדכם מהרה מעד הארץ
18 הטבה אשר יהוה נתן לכם: ושמרתם
את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם
וקשחתם אתם לאות על ידכם ותיו
19 למוספת כן עיניכם: ולמדתם אתם
את בניכם לדבריכם בשבועך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכנתך ובקומתך:
20 ובחבתם על מוונות ביתך ובשעריך:
21 למען ירבו ימיכם וימי בניכם
על הארמה אשר נשבע יהוה
לאבותיכם לתת להם כימי השמים
22 על הארץ: **ס** כי אם שמר
תשמרון את כל המצוה הזאת
אשר אנכי מצוה אתכם לעשותה
לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת
23 בכל דרכיו ולדבקה בו: והורשיתם
יהוה את כל הגוים האלה פלפונים
24 ויורשתם גוים גדולים ועצמים מכם:
כל המקום אשר תדוך כף רגלכם
בו לכם יהיה מן הסריג והלבנון
מן הגר נהר פרץ ועד הים האררונן
25 יהיה גבלכם: לא יתעב איש
בפניכם מהרגם וסוראכם יתן יהוה
אלהים על פני כל הארץ אשר
תורינו בה כאשר דבר לכם:

אשר

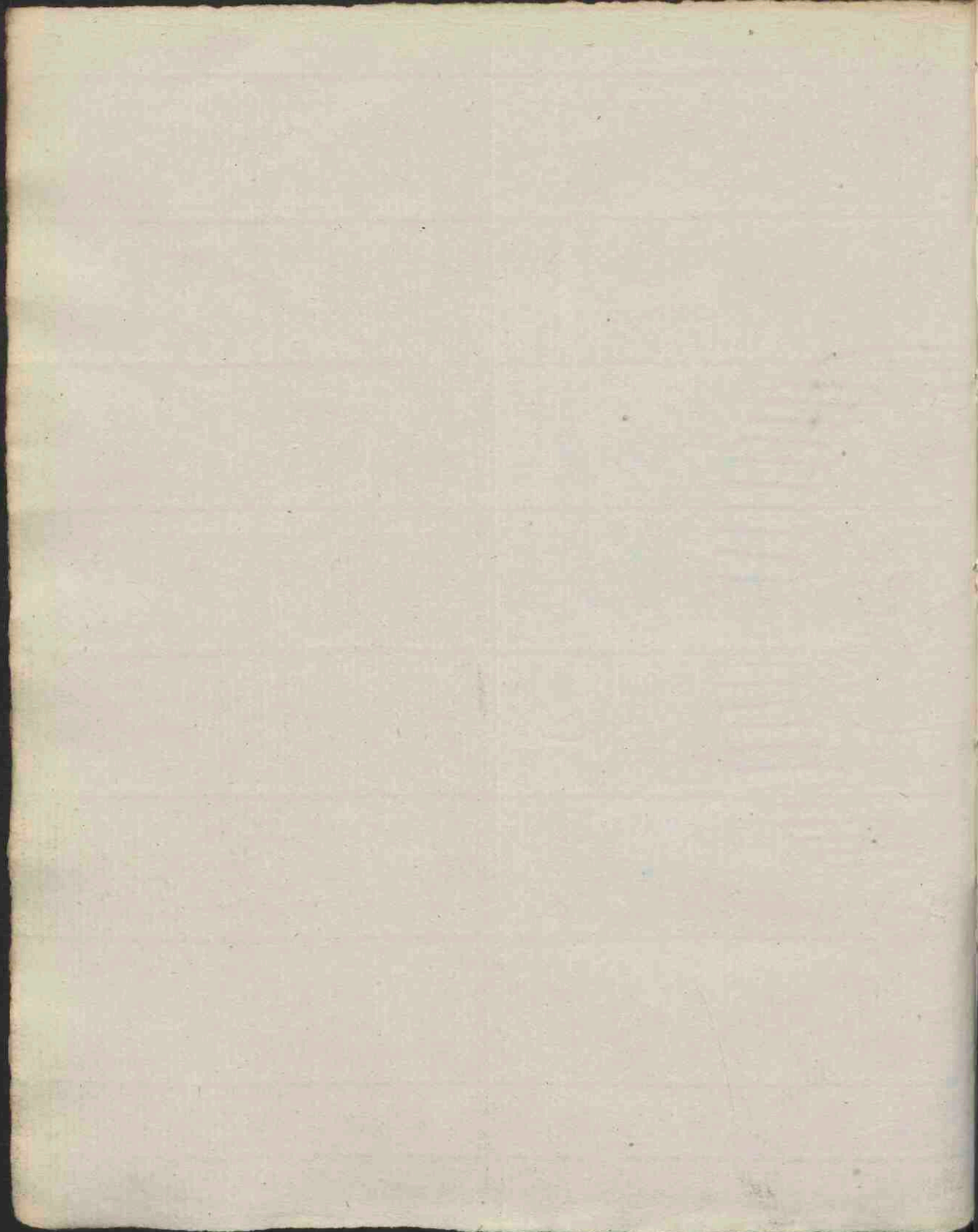
פסל לך שני לוחות אבנים כראשונים
ועלרז אלו ההרר, ועשת לך ארון
2 עץ: ואכתב על הלחת את הדברים
אשר היו על הלחת הראשונים אשר
3 שברת ושחתם בארון: ואעש ארון
עצי שטים ואפסל שני לוחות אבנים
כראשנים ואעל ההרר ושני הלחת
4 כדור: וכתב על הלחת כמכתב
הראשון את עשרת הדברים אשר
דבר יהוה אליכם בהר סיני
האש ביום הקהל ויהנם יהוה: אלי:
ה ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת
בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר
6 עני יהוה: ובני ישראל נסעו
מבארת בני יעקן מופרה שם מרת
ארץ ויקבר שם ויכהו אלעזר בנו
7 החתו: משם נסעו הגרגרה וסן
הגרגרה ויבחרו ארץ נחלי מים:
8 בעת ההוא הכדלו יהוה את שבט
הלוי לשארן את ארון ברית יהוה
ועמד לפני יהוה לשרתו ולבקר
9 בשמו עד היום הזה: על כן לא
היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה
הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך
לו: ואנכי עמדתו בהר סינים
הראשנים ארבעים יום וארבעים
לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם
ההוא לא אברה יהוה השחית:
II ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני
העם ויבאו ויירשנו ארץ הארץ אשר
7 נשבעתי לאבותם לתת להם: פ 8
ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל
9 מעמך כי אם ליראה את יהוה אלהיך
ללכת בכר ורכיבו ולאחברה אלו
ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך
13 ובכל נפשך: לשמר את מצות יהוה
ואת הקחו אשר אנכי מצוה היום
14 למעב לך: הן ליהוה אלהיך השמים
ושמי השמים הארץ וכל אשר בה:
15 רק באמתך חשק יהוה לאחברה
אותם ויבחר בורעם אחריהם כנס
16 מכל העמים ביום הור: ומלחם
את עירלת בבבכם וערפכם לא
17 תקשו עד: כי יהוה אלהיכם
הוא אלהי האלמים ואדני הארנים
האל הנולד הנבר והנורא אשר לא
18 ישא פנים ולא יקה שוה: עשה
משפט תוקם ואלמטה ואהב גר
19 לתת לו להם ושמלר: ואחבתם
את הגר כי גרים הייתם בארץ
כ מצרים: את יהוה אלהיך תירא
F 6

אחו תעבד ובו ירדכן ובשמו תשבע:
הוא תחלקך והוא אלהיך אשר עשה
אתך את הגדלות ואת הנוראות האלה
אשר ראו עיניך: כשבעים נפש
22 ירדו אכתך מצרימה ועתה שמך
יהוה אלהיך ככוכבו השמים לרב:
II יא
וזהבת את יהוה אלהיך ושמרת
א משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו
כל הימים: ויהרעם היום כי לא את
2 בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו
את מוסר יהוה אלהיכם את גדלו את
3 ידו החזקה ורועו הנמורה: ואת
אחתיו ואת מעשיו אשר עשה ברוך
מצרים למפרע מלך מצרים ולכל
4 ארצו: ואשר עשה לחול מצרים
לסוסו ולרכבו אשר הציוף את מים
5 סוף על פניהם כרדפם אחריהם
ויאכזם ויהו עד היום הזה: ואשר
ה עשה לכם במדבר עד באכם עד
המקום הזה: ואשר עשה לוחן
6 ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר
בצתה הארץ את פיה ותבלעם ואת
בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום
אשר בגדליהם בקרב כל ישראל:
7 כי עיניכם הראת את כל מעשה
יהוה הנולד אשר עשה: ושמתם
8 את כל המצוה אשר אנכי מצוה היום
למען תחוקו ובאתם וירשתם ארץ
הארץ אשר אתם עברים שמה
9 לרשתה: ולמען תאריכו וימים
לאבתיכם לתת להם ולירעם ארץ
10 וברת חלב ודבש: ס 11 כי
הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה
1 לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם
משם אשר תורע את רועי ותשקות
ברגלך בנן הירק: והארץ אשר
12 אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים
ועקת למער השמים תשתר מים:
13 ארץ אשר יהוה אלהיך ודש אתה
תמיר עיני יהוה אלהיך ברה
מירשות השנה ועד אחריה
שנה: ס 14 והיר אע שמע
15 תשמעו אל מצוה אשר אנכי
מצוה אתכם היום לאחברה את
יהוה אלהיכם ולעבדו בכל
לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר
14 ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספרת
רגל ותירש ויהוה: ונתתי 15
עשב

5. Mich. N. O. B. 5, 226.

6. Biblioth. Cant. I. 1, 109. ^{Kennic. Bib. 2. p. 3058}
Capell. in V. T. p. 4107. ^{Def. gen. p. 27.}

10. Tale instrumentum, verisimiliter admodum
 in Aegypto inventum, videtur & delineavit. Mich.
Reil. in Aeg. Arab. I. p. 109. coll. Græc. Pagan. p. 262. et
~~explicat. p. 13. & Quæst. Græc. (A. 1728)~~
De Aeg. con. orig. des. Græc. I. 197. Epist. V. 5. p. 16.
Mich. B. B. 31, 32. - Edman. Mich. I. 127.
 10 ff. de inopia pluvie in Aeg. Harv. Mich. Lips.
 1. 177 ff.

2 כמים אשר יהוה מאביר מפניכם
 כן האבדון עקב לא תשמעון בקול
 יהוה אלהיכם : 5

ט 9

שמע ישראל אתה עבר היום את
 יהוה לבא לרשת גוים גדלים
 ועצמים ממך ערים גדלות ובערות
 2 בשמים : עם גדול ורם בני ענקים
 אשר ארץ ידעת ואתה שמעת מי
 3 יתיצב לפני בני ענק : וידעת היום
 כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך
 איש אכלה הוא ישמור והוא יביט
 לפניך והורשתם והאכרתם מהו
 4 כאשר דבר יהוה לך : אל תאמר
 בלבבך בהרף יהוה אלהיך אתם
 מלפניך לאמר בצדקתי הביאתי
 יהוה לרשת את הארץ הזאת
 וברשעת הגוים האלה יהוה
 ה מורישם מפניך : לא בצדקתך וביושר
 לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי
 ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך
 מורישם מפניך ולמען הקים את
 הרב אשר נשבע יהוה לאבותיך
 6 לאבותיכם לצאת ולעקב : וידעת
 כי לא בצדקתך יהוה אלהיך
 נתן לך את הארץ הטובה הזאת
 לרשתה כי עם קשה ערף אתה :
 7 זכר אל השקפה את אשר הקצפרו
 את יהוה אלהיך במדבר למן היום
 אשר יצאת מארץ מצרים עד כאנכם
 עד המקום הזה מצרים היתה עם
 8 יהוה : ובחרב הקצפתם את
 יהוה ותאנף יהוה בכם להשמיד
 9 אתכם : בעלתו החרה לכת
 לוחת האבנים לוחת הברית אשר
 כתת יהוה עמכם ואשב כהר
 ארבעים יום וארבעים לילה להם
 לא אכלתי ומים לא שתיתי :
 1 ויהן יהוה אלי את שני לוחות
 האבנים כתבים באצבע אלהים
 ועליהם ככל הדברים אשר דבר
 יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום
 11 הקהל : ויהי מקץ ארבעים יום
 וארבעים לילה נתן יהוה אלי את
 שני לוחות האבנים לוחת הברית :
 12 ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מהר
 כי שחת עמך אשר הוצאת מצרים
 13 סרו מהר מן הדרך אשר צויתם
 עשו להם מסע : ויאמר יהוה
 אלי לאמר ראית את העם הזה והנה

2 כמים אשר יהוה מאביר מפניכם
 כן האבדון עקב לא תשמעון בקול
 יהוה אלהיכם : 5

ט 9

שמע ישראל אתה עבר היום את
 יהוה לבא לרשת גוים גדלים
 ועצמים ממך ערים גדלות ובערות
 2 בשמים : עם גדול ורם בני ענקים
 אשר ארץ ידעת ואתה שמעת מי
 3 יתיצב לפני בני ענק : וידעת היום
 כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך
 איש אכלה הוא ישמור והוא יביט
 לפניך והורשתם והאכרתם מהו
 4 כאשר דבר יהוה לך : אל תאמר
 בלבבך בהרף יהוה אלהיך אתם
 מלפניך לאמר בצדקתי הביאתי
 יהוה לרשת את הארץ הזאת
 וברשעת הגוים האלה יהוה
 ה מורישם מפניך : לא בצדקתך וביושר
 לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי
 ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך
 מורישם מפניך ולמען הקים את
 הרב אשר נשבע יהוה לאבותיך
 6 לאבותיכם לצאת ולעקב : וידעת
 כי לא בצדקתך יהוה אלהיך
 נתן לך את הארץ הטובה הזאת
 לרשתה כי עם קשה ערף אתה :
 7 זכר אל השקפה את אשר הקצפרו
 את יהוה אלהיך במדבר למן היום
 אשר יצאת מארץ מצרים עד כאנכם
 עד המקום הזה מצרים היתה עם
 8 יהוה : ובחרב הקצפתם את
 יהוה ותאנף יהוה בכם להשמיד
 9 אתכם : בעלתו החרה לכת
 לוחת האבנים לוחת הברית אשר
 כתת יהוה עמכם ואשב כהר
 ארבעים יום וארבעים לילה להם
 לא אכלתי ומים לא שתיתי :
 1 ויהן יהוה אלי את שני לוחות
 האבנים כתבים באצבע אלהים
 ועליהם ככל הדברים אשר דבר
 יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום
 11 הקהל : ויהי מקץ ארבעים יום
 וארבעים לילה נתן יהוה אלי את
 שני לוחות האבנים לוחת הברית :
 12 ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מהר
 כי שחת עמך אשר הוצאת מצרים
 13 סרו מהר מן הדרך אשר צויתם
 עשו להם מסע : ויאמר יהוה
 אלי לאמר ראית את העם הזה והנה

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

פ פ פ

12 **יהיה** עקב חשימתו את המשפטים האלה ושמתם ועשיתם אתם ושמו יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסר אשר נשבע לך לאבותיך : ואחכך ובכרך והרכך וברך פרי בטני ופרי אדמתך והנך והזרשך ויצהרך שגור אלפיך ועשתורת צאנך על הארצה אשר נשבע לאבותיך לתת לך : בריך הנהיה מכל העמים לא יהיה כך עקר ונקרה ובכחמהד : והסיר יהוה סמן כל הלי וכל מדיו מצויים הרעים אשר ירעו לא ישיגם כן ונתנם ככל שנאמר : האפלה את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחום עיניך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי סוקש הוא לך : ס כי האמר בלבבך ביום הגוים האלה ממני 18 איכה אומר להורושים : לא תירא מהם וזר הונר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים : המסרת הגדלת אשר ראו עיניך והארת והמפחים והיו החוקה והרוע הנטויה אשר הוצאך יהוה אלהיך כי יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם : וגם את הרעה ישלח יהוה אלהיך כגם עד אבר הנשאים והנפצרים 21 מפניך : לא תערך מפניהם כי יהוה אלהיך במקרב אל נהודי 22 נהודי : וגשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא חוכל מלת מר פן חרבה עליך 23 חית השדה : נתנם יהוה אלהיך למניך והטום מחומר גללו עד 24 השמדם : ונתן מלחמה בידך והאבדת את שמת מחלת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך כה אחם : מפילי אלהיהם תשרפן באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולסחרו לך פן חוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא : ולא תבא תועבה אל ביתך והיורת הרם כמהו שקן השקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא : פ

ח 8

א כל המצוה אשר אנכי מצוך יהוה תשמרון לעשות למען תהיון חיים **E 8**

ורכבתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם : וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסחך לדעת את אשר בלבבך החשומר מצותי אם לא : ויענך וירעךך ויאכלך את הארץ אשר לא ידעת ולא ידעון אבתך למען הודיעני כי לא על הלחם לבדו יהיה האדם כי על כל מצוא פי והורח יהוה האדם : א ו שמתך לא בלתה מעליך 4 והגדך לא בצעה זה ארבעים שנה : וידעת עם לבבך כי כאשר יסר יהוה איש את בנו יהוה אלהיך מוסר : ושמת את מצוה יהוה אלהיך ללכת ברכיו וליראה אתו : כי יהוה אלהיך מבואך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ורחבת יצאים בכלקה ובהר : ארץ חמה 8 ושערה וגפן ותאמר ורסון ארץ זית שמן ורביש : ארץ אשר לא בטסכרת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ובהרריה חתצב נחשת : ואכלה ושבעת וברכרת את יהוה אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך : ס השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו והקתיו אשר אנכי מצוך היום : פן האכל ושבעת ובהיום מביים תבנה וישגר : ובקרך וצאנך ירכו וכסף וזהב ירכה לך וכר אשר לך ירכה : ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המצואך מארץ מצרים מביית עבדים : המוליכך במדבר הגדל והנורא נחש שרף ועקרב וצמאך אשר אין מים המצואך למים מצור החלמיש : המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתך למען ענתך ולמען נסחך להיטבך באחריהך : ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה : וזכרת את כח יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבותיך כיום הזה : פ ו יהוה אם שכח השכחתי את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועברתם והשתחיתם להם העדתי בכס היום כי אבד האביון : בנים ו ה

Dist.

4. Thas. v. J. 372 ff. Radm. Mide. 5, 129.
Hamelw. Ab. 500: 5, 126 ff.

9. Dist. u. c. Munt. Geord. des Mard. II n. 132

15. Radman. Mide. h. 97. not.

VI.

Arumulla in h.c. Cappell. in v. f. p. 674.

8. *Griseb. Besch. van. St. p. 59. refert, Arabes capitis
tegumentis dictum quoddam Ceranicum in scriptura
Graecae. Conf. etiam Knipstaport. p. 305.*

במדבר בארץ המישור לראובנו ואת
 ראמת בגלעד לגדי ואת גולן בבשן
 44 למנשי : ואת הזרקה אשר שם
 כח משה לפני בני ישראל : אלה הערים
 והחקים והמשפטים אשר דבר משה
 אל בני ישראל בצאתם ממצרים :
 46 בעבר הירדן בגיא מול בית פעור
 בארץ סחן מלך האמורי אשר ישב
 בחשבון אשר חכה משה ובני ישראל
 47 בצאתם ממצרים : ויירשו את
 ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני
 מלכי האמורי אשר בעבר הירדן
 48 מורח שמש : מערעע אשר על שפת
 נהר ארנו ועד היר שיאן הוא
 49 חרמון : וכל הערבה עבר הירדן
 מזהרה ועד ים הערבה תחת אשרת
 הפמרה :
 ה

5 ה

א ויקרא משה אל כל ישראל
 ויאמר אלהים שמע ישראל את
 החקים ואת המשפטים אשר אנכי
 דבר באזניכם היום ולמחרתם
 2 אתם ושנאתם לעשתם : יהוה
 3 אלהינו כרח עמנו ברית חרוב : לא
 ארת אבתנו כרת יהוה את הברית
 הואת כי אתנו אנתנו אלה פרי
 4 היום כלנו חיים : פנים בפנים
 דבר יהוה : עמכם כהר מרוך האש :
 ה אנכי עמד בין יהוה : וביניכם בעת
 הווא להגיד לכם את דבר יהוה :
 כי וראתם ספני האש ולא עליהם
 6 כהר לאמר : ס אנכי יהוה
 אלהיך אשר הוצאתך מארץ מצרים
 7 מביט עבדים : לא יהיה לך אלהים
 8 אחרים על פני : לא תקשה לך פסל
 כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר
 בארץ מתחת ואשר במים מתחת
 9 לארץ : לא תשתחוה להם
 ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך
 אל קנא מקר עון אבות על בנים
 ועל שלשים ועל רבעים לשנאו :
 י ועשה הסר לאלפים לאהבי ולשמרי
 11 כצומו : ס לא תשא את
 שם יהוה אלהיך לשוא כי לא
 ינקר יהוה את אשר ישא את
 12 שמו לשוא : ס שמו את
 יום השבת לקדשו כאשר צוך
 13 יהוה אלהיך : ששת ימים
 14 תעבד ועשית כל מלאכתך : ויום
 השביעי שבת ליהוה אלהיך לא
 ע

תעשה כל מלאכתו אתה ובנך
 ובחך ועבדך ואמתך ושורך וחמך
 וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך
 למען ינוח עבדך ואמתך כמך :
 10 וזכרת בו עבר היות בארץ מצרים
 ויצאך יהוה אלהיך משם ביר חזקה
 ובזרע נשירה על כן צוך יהוה אלהיך
 לעשות את יום השבת : ס כבר
 16 את אביך ואת אמך כאשר צוך יהוה
 אלהיך למען ואריכו ימך ולמען
 ייטב לך על הארצה אשר יהוה
 17 אלהיך נתן לך : ס לא תרצה :
 ס ולא תנאף : ס ולא
 18 תגנב : ס ולא תענה ברעך
 עד שוא : ס ולא תחכם
 18 אשר רעך ס ולא תחאה
 בית רעך שיהו ועבדו ואמתו שיהו
 וחמרו וכל אשר לרעך : ס ס את
 19 הידברים האלה דבר יהוה אל כל
 קהלתם כהר מרוך האש הענין
 והקדש קול גדול ולא יקו ויכתבם
 על שני לוחות אבנים ויתנם אלי :
 20 והיו כשמיכם את הקול מרוך
 החשך והתר בער באש והקרבן אלי
 כל ראשי שבטיכם וחקיכם : ותאמרו
 21 הן הריאנו יהוה אלהינו את כבוד
 וארת גדלו ואת קלו שמענו כחוק
 האש היום הזה ראינו כי ידבר
 22 אלהים את האים וחי : ועתה לפה
 נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת
 אם יספים אנתנו לשמע את קול
 יהוה אלהינו עוד ומתנו : כי מי כל
 23 כדבר אשר שמענו קול אלהים חיים
 מדבר מרוך האש כמנו וחי : קריב
 24 אקה ושמע את כל אשר יאמר יהוה
 אלהינו וארת הדבר אלינו את כל
 אשר ידבר יהוה אלהינו אליך
 ושמענו ועשינו : וישמע יהוה את כח
 קול דבריכם ברמכם אלו ויאמר
 יהוה אלי שמעו את קול דברי העם
 הזה אשר דברו אליך הישיבו כל
 אשר דברו : מיתו והיה לבכם זר
 26 להם ליראה אתי ולשמר את כל
 מצותי כל הימים למען ייטב להם
 27 ולבניהם לעולם : לך אמר להם ישבו
 לכם לאהליכם : ואקה פה עמך
 28 ואיברה איך את כל המצוה והחקים
 והמשפטים אשר תלמדו ותישו בארץ
 אשר אנכי נתן להם לישראל :
 29 ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה
 אלהיכם אזכרם לא תסרו וסון
 ושמאל :
 וד

48. Mich. A. O. B. S., 226.

1B. Cor. 7: 44.

את העם ואשמעם את דברי אשר
 ולמוין ליראה אתי כל הימים אשר
 הם חיים על הארץ ואת בנייהם
 11 ילמוין : ותקרבון ותעמרון תורת
 הרה והרהי בניך באש עז לב השמים
 12 חשך ענן וערפול : וידבר יהוה
 אליכם מתוך האש קול דברים
 ארץ שמעים ותמונה אינם ראים
 13 וזוהי קולי : ויגד לכם את בריותי
 אשר צוה אתכם לעשות עשרת
 הדברים והתבטח על שני לחות
 14 אבנים : ואחרי צוה יהוה בעת
 ההוא לומר אתכם הקים ומשפטים
 לעשותם אתם בארץ אשר אתם
 עו עברים שמה לרשתה : וגשמתם
 מאד לגשמתכם כי לא יראתם
 כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם
 16 כחבר מתוך האש : פן תשחחון
 ועשיתם לכם פסל תמונת כסף כסף
 17 תבנית זכר או נקבה : תבנית כל
 בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור
 18 כנף אשר תקוף בשמים : תבנית
 כל רמש בארמה תבנית כל חיה
 19 אשר במים מתחת לארץ : ופן תשא
 עיניך השמימה וראית את השמש
 וארת הירח ואת המזלות כל צנא
 השמים וגוהת והשתחית להם
 ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך
 אתם לכל העמים תחת כל השמים :
 20 ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם ממצר
 מצרים ממצרים להויות לו לעבד
 21 תחלה ביום תורתי : ויהוה התאנף
 כי על דברכם וישבע לבלתי עבדי
 את הירדן ולבלתי בא אל הארץ
 הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך
 22 נחלה : כי אנכי מר בארץ
 הזאת אינני עבר את הירדן ואתם
 עברים וירשתם את הארץ הטובה
 23 הזאת : השמרו לכם פן תשכחו
 את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת
 עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל
 24 אשר צוה יהוה אלהיך : כי יהוה
 אלהיך אש אכלה הוא אל קנא :
 25 כי תוליד בנים ובני בנים
 וגוישנתם בארץ והשתחיתם ועשיתם
 פסל תמונת כל ועשיתם תרע בעיני
 26 יהוה אלהיך להכעיקו : העויות
 בכס חיים את השמים ואת הארץ כי
 אבד תאכדון מהר מעל הארץ אשר
 אתם עברים את הירדן שמה
 לרשתה לא תאויקו ימים עליה
 27 אתכם בעמים : ונשמעתם את
 דברי אשר יאמר אליכם ואתם
 28 אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן
 אשר לא יראו ולא ישמעון ולא
 29 יאכלון ולא ירוחן : ובקשתם
 משם את יהוה אלהיך ומצאת
 כי תרשעו בכל לבבך ובכל
 נפשך : ס בצד לך ומצאך כל
 הדברים האלה בארצות הימים
 ובקרת עז יהוה אלהיך ושמרת
 בקלוי : כי ארץ רחום יהוה אלהיך
 31 לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח
 את ברית אבתך אשר נשבע להם :
 32 כי שאל נא לימים ראשונים אשר
 היו לפניך למן הימים אשר ברא
 אלהים את עמי הארץ ולמקצת
 השמים ועז קצרה השמים תגוה
 כדברי הנבואה או הנשבע ממנו :
 33 השמע עם קול אלהים מדבר מתוך
 האש כאשר שמעת אתה ויחי : או
 34 תנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי
 מקרב גוי במסות באחת ובסופות
 ובמלחמת וביד חזקה ובחוק
 נטויה ובמוראים גללים כסף
 אשר עשה לכם יהוה אלהיכם
 כמצרים לעיניך : אתה תראה לה
 לדעת כי יהוה הוא האלהים אין
 קוה מלבדו : מן השמים ישיעוך
 36 את ללו ליוסף ועל הארץ תראך את
 אשו הנבואה ויבריו שמעת מתוך
 האש : ותרת כי אתם ארת אבתך
 37 ויבחר כורעו אהריו ויוצאך כפניו
 ככתו הגדל מצמיים : להוריש
 38 גוים גללים ונצטום ממך ספניך
 להביאך לתרת לך את ארצם נחלה
 ביום הורך : וידעת חיים
 39 וחיבת ארץ לבבך כי יהוה הוא
 האלהים בשמים מסעך ועל הארץ
 מתחת אין עוד : ושמרת ארץ
 40 הקו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך
 חיים אשר יושב לך ולבנך אחרוך
 ולטען הארץ ויסע על הארצה אשר
 יהוה אלהיך נתן לך כל הימים :
 41 פ פ או יבדיל משה שלש
 ערים בעבר הירדן מזרחי שמש : ג
 42 לגם שמה רוצה אשר ירצה ארץ
 רעהו בכל רעת והוא לא שגא
 לו מחטר שלשם וגם ארץ אחרת
 43 מן הערים הארץ וחי : את בצר
 במדבר

7 וכל הבחורה ושלל הערים
 8 בועו לנו : ונקח בערת הווא את
 הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר
 בעבר הירדן מנחש ארנן עד הר
 9 הרמון : צידנים יקראו להרמון
 י שרוון והאמרי יקראו לו שנוי : כל
 ערי המישר וכל הגלעד וכל הבשת
 עד סלמה ואדרעיו קרי ממלכת עוג
 11 בבשן : כי חק עוג סלך הבשן
 נשאר מותר הרפאים הנה עירשו עיש
 ברזל הללה הוא ברבת בני עמון
 חשע אמות אברה וארבע אמות
 12 רחבה באמת איש ואת הארץ הזאת
 ירשנו בערב ההוא מערער אשר
 ערל נתל ארנן וחיזי הר הגלעד
 13 ועריו נתתי לראובני ולגדי : ויהי
 הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג נתתי
 להני שבט המנשה כל חבל הארנב
 לכלל הבשן ההוא יקרא ארץ
 14 רפאים : יאיר בן מנשה לקח את
 כל חבל הארנב עד נבול הגשוני
 והמעבתי ויקרא אתם על שמו ארץ
 הבשן חות יאיר עד היום היום :
 15 וזמכור נתתי את הגלעד : ולראובני
 16 ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל
 ארנן חוף הנחל ונבל ועד וקב הנחל
 17 נבל בני עמון : והעריבה והירדן
 ונבל מנורה וערים העיבירים
 המלחחת אשרת הפסטה מנחרי :
 18 ו ואצו אתכם בעת ההוא לאמר
 1 יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ
 הזאת לרשתה חלוצים חקברו לפני
 אחיכם בני ישראל כל בני הירדן
 19 רק נשיכם ופסכם ומקונכם ידעתי
 כי מקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר
 20 נתתי לכם : עד אשר יניח יהוה
 לאחיכם ככם וירשו גם הם את
 הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם
 בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו
 21 אשר נתתי לכם : ואת יהושוע
 צויתי בעת ההוא לאמר עניך הראת
 את כל אשר עשה יהוה אלהיכם
 לשני המלכים האלה : כן ועשה
 יהוה לכל הממלכות אשר אתה
 22 עבר שמה : לא חיראים כי
 יהוה אלהיכם הוא הגלחם לכם :

ו א ת ח נ נ

23 אל יהוה בעת ההוא
 24 לאמר : אדוני יהוה
 3

אתה החלוח להראות את עניך את
 גילך ואת ירך החוקה אשר מי אל
 בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך
 ובנבחרתך : אעברה נא ואראם כה
 ארץ הארץ הזוברה אשר בעבר
 הירדן חדר הטוב הזה והלבנון :
 25 ויתקבר יהוה בי למענכם ולא שמע
 אלי ויאמר יהוה אלי רב לך אל
 תוקף דבר אלו עוד ברבר הזה :
 27 עלה ראש הפסטה ושא עניך ומה
 וצפנה והימנה ומנחרה וראו
 בעניך כי לא תקבר את הירדן
 הזה : וצו ארץ יהושע הזקנה
 28 ואמצוה כי הוא יעבר לפני העם הזה
 והוא יתחיל אותם את הארץ אשר
 תראה : ונשכ בניא מול בית
 מעור : 8

4 7

ועתה ישראל שמע אל החקים

ואל המשפטים אשר אנכי מלמד
 אתכם לעשות למען החיו ובאתם
 וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי
 2 אבותיכם נתן לכם : לא הספו על
 הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא
 תגרעו ממנו לשמר את מצות יהוה
 אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם :
 3 עיניכם הראות את אשר עשה יהוה
 בך בך מעור כי כרל האיש אשר
 הלך אחרי בעל מעור השמיר
 4 יהוה אלהיך מקרבך : ואתם
 הדבקים ביהוה אלהיכם חיים
 5 כלכם היום : ו ראה לפתו ה
 אתכם חקים ומשפטים כאשר צונו
 יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ
 אשר אתם באים שמה לרשתה :
 6 ושמרתם ונשייתם כי הוא הכמתם
 ובנתתם לעינו העמים אשר
 ישמעון את כל החקים האלה ואמר
 7 רק עם חכם ונבון חנו הגדול
 הזה : כי מי גוי גדול אשר לו אלהים
 8 קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל
 קראנו אליו : וסו גוי גדול אשר לו
 חקים ומשפטים צדקים ככל החורה
 הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום :
 9 רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן
 תשכה את הדברים אשר ראו עיניך
 10 ופן יסורו סלבבך כרל ימי חוץ
 והרועים לבנך ולבני בניך : ויום
 11 אשר עמרת לפני יהוה אלהיך
 תרוב באמר יהוה אלו חקלה לי
 את

את

25. Vechn. Misc. 2: 198.

11. Misc. N. C. B. 5, 225. Eich. Ind. II. 399.

Hameltr. Byb. Ind. 6, 2934.

10-12. Hainga de Put. d. p. 17.

22. Cepull. in v. T. p. 69.

7 כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה
 ודרך ויע לכתך את המדבר הגדול
 הזה זה ארבעים שנה יזוה אלהיך
 8 עמך לא הסת דבר : ונעבר מאח
 אחינו בני עשו הישבים בשעיר
 מדיד הערבה מאילת ומעצן גבר
 9 ונפגו ונעבר דרך מדבר מאב :
 10 ויאמר יהוה אלי אל תצר את מאב
 וארל התגר במ מלחמה כי לא
 11 אתן לך מארצו ירשה כי לבני
 לוט נחתי את ער וירשה : האמים
 לפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם
 12 כענקים : רפאים יהשבו אף הם
 כענקים והמאבים יקראו להם אמים :
 13 ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני
 עשו יירשום וישמורום מפניהם
 וישבו תחתם כאשר עשה ישראל
 לארץ וירשו אשר נתן יהוה להם :
 14 עתה קמו ונעבר לכם את נחל רד
 ונעבר את נחל זרד : והמים אשר
 הלכנו מקדש ברנע עד אשר עברנו
 את נחל זרד : ויר שלשים ושמנה
 שנה עד חם כל הדרך אנשי המלחמה
 מקרב חמהנה כאשר נשבע יהוה
 15 לנו להם : וגם וד יהוה הוחרם כם
 להם מקרב המחנה עד חם :
 16 ויהי כאשר תמו כר אנשי המלחמה
 17 לכות מקרב חם : וירב
 18 יהוה אלי לאמר : אחת עבר
 היום את נבול טואב ארץ ער :
 19 וקרבת טול בני עמון אל חצום
 ואל חרנן כס כי לא אתן מארץ בני
 עמון לך ירשה כי לבני לוט נחתי
 20 וירשה : ארץ רפאים הישב אף
 הוא רפאים ישבו בה לפנים
 21 והעמנים יקראו להם זמומים : עם
 גדול ורב ורם כענקים וישמורים
 יהוה מפניהם וירשום וישבו תחתם :
 22 כאשר עשיר לבני עשו הישבים
 בשעיר אשר השמיד את החרי
 מפניהם וירשום וישבו תחתם עד
 23 היום הזה : והעמנים הישבים בחצרים
 עד עתה כחורים היצאים מכפתר
 24 השמורים וישבו תחתם : קמו
 סעו ונעברו את נחל ארנן ראה נחתי
 בידך את סיון מלך השבון האמרי
 וארץ ארצו החרי רש והתגר בו
 25 זה מלחמה : היום הזה אולת חם חסוך
 ויראתך על מני העמים חרת כל
 השמים אשר ישמעון שפך ורגזו
 26 וחלו מפניך : ואשלח מלאכים

ממבר קדמות אל סיון מלך
 השבון דברי שלום לאמר : אעברה
 27 בארץך בדרך בדרך אלך לא אסור
 ימין ושמאול : אכל בכסף תשברני
 28 ואכלתי ומים בכסף תתן לי ושתיתי
 רק אעברה ברגלי : כאשר עשו
 29 לי בני עשו הישבים בשעיר
 והמאבים הישבים בער עד אשר
 אעבר את הירדן אל הארץ אשר
 יהוה אלהינו נתן לנו : ולא אבה
 30 סיון מלך חשבון הנכרנו בו כי
 הקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמין
 את לבנו למען תתו בידך כיום
 הוחר : ס ו ויאמר יהוה
 31 אל ראה החלתי תת לפניך את סיון
 ואת ארצו החרי רש לרשת את
 32 ארצו : ויצא סיון לקראתנו
 הוצא וכל עמו למלחמה יצא :
 33 ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו וך
 34 אהו ואת בנו ואת כל עמו : ונלכד
 את כל עריו בעת ההוא ונחרם
 את כל עיר חם והנשים והטף לא
 השארנו שריד : רק הבחמם בזנו לה
 לנו ושלל הערים אשר לכוננו :
 35 מערעע אשר על שפת נחל ארנן
 והעיר אשר בנהר ועד הגלע עד לא
 חוקר קריה אשר שובה ממנו את
 36 החל נתן יהוה אלהינו לפנינו : רק
 אל ארץ בני עמון לא קרבת כל
 יד נחל יבק וערי החר וכל אשר
 צוה יהוה אלהינו :

3

ונפן ועל דרך הבשן ויצא
 1 עונ מלך הבשן לקראתנו וכל
 2 עמו למלחמה ארדני : ויאמר יהוה
 אלי אל תירא אתו כי ביד נתתי
 3 אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית
 לו כאשר עשית לסיון מלך האמרי
 אשר ישב בחשבון : וחת יהוה
 4 אלהינו בידנו נטאת עונ מלך הבשן
 ואת כל עמו ונכחו עד בלתי השאור
 לו שריד : ונלכד את כל עריו
 5 בעת ההוא לא היתר קריה אשר
 לא לקחנו מאתם ששים עיר כל
 6 חבל ארנן ממלכת עונ בבשן : כל ח
 אלה ערים בצרת חומה גבהה
 7 וייתים ובריה לכד סערי הפרו
 הרבה מאד : ונחמם אותם כאשר
 8 עשינו לסיון מלך חשבון החרים
 כל עיר מתם הנשים והטף :
 9 וכל

טו מוב הדבר אשר דברת לעשות ואמרת
 את ראשי שבטיכם אנשים חכמים
 וידענים ואתן אתם ראשים עליכם
 שרו אלפי ושרי מאות ושרי חמשים
 ושרי עשרות ושריכם לשבטיכם :
 16 ואזוה את שמטיכם בעת ההוא לאמר
 שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין
 17 איש ובין אחיו ובין גרו : לא תכירו
 פנים כמשפט קמטן כגל השמעון
 לא תגורו מפני איש כי המשפט
 לאלהים הוא והדבר אשר יקשה
 18 מסם תקרבון אליו ושמתיו : ואזוה
 אתכם בעת ההוא את כל הדברים
 19 אשר תעשון : ונסע מחרב וגלך את
 כל הסדבר הגדול והגורא הוא
 אשר ראיכם דרך הר האמרי כאשר
 צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד
 20 קרש ברנע : ואמר אלכם כאתם עדי
 הו האמרו אשר יהוה אלהינו נתן
 21 לנו : ראה נתן יהוה אלהינו לפניך
 את הארץ עתה רש כאשר דבר יהוה
 אלהי אביהן לך אל תירא ואל
 22 תחת : ו ותקרבון אליו כלכם
 ב והאמרו נשלחה אנשים לפנינו
 ויהפרו לנו את הארץ וישבו אתנו
 דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת
 23 הערים אשר נבא אליהן : וישב
 בעיני הדבר וקחם מכם שנים עשר
 24 אנשים איש אחד לשבט : ויסעו
 ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכל
 כה וירגלו אתה : וקחו בדם מפרי
 הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו
 דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה
 26 אלהינו נתן לנו : ולא אביהם לעלת
 27 ותחמין את מיהוה אלהיכם : והרגו
 באחיהם ותאמרו בשנאת יהוה
 אתנו הוציאנו מארץ מצרים לת
 28 אתנו ביד האמרי להשמדנו : אנה
 אנה עלים אחינו המסו את לבנו
 לאמר עם גדול ורם ממנו ערים
 גדלות וכצורת בשמים ונגם בני ענקים
 29 ראינו שם : ואמר אלכם לא תירצון
 7 ולא תיראו מהם : יהוה אלהיכם
 ההלך לפניכם הוא ויהם לכם ככל
 אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם :
 31 ובמדבר אשר ראית אשר נשאך
 יהוה אלהיך כאשר ישא איש את
 בנו בכר הדרך אשר הלכתם עד
 32 כאכם עד המדום הזה : ובדבר הזה
 אינכם מאמינים ביהוה אלהיכם :
 33 ותולך לפניכם בדרך לחור לכם

מקום לחתכם באש לילה לראתכם
 בדרך אשר הלכו בה ובעני יוסם :
 34 וישמע יהוה את קול רביתם ויקצף
 וישבע לאמר : אם יראה איש לה
 באנשים האלה הדור תרע הזה את
 הארץ המבורח אשר נשבעתי לחרת
 לאבתיכם : וזלתי כלב בן יפנה
 36 הוא יראנה ולו אתן את הארץ אשר
 דרך בה ולבנו יען אשר מלא אתרו
 יהוה : גם בי התאנף יהוה
 37 בגללכם לאמר גם אתה לא הבא
 שם : יהושע בן נון העמד לפניך
 38 הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא
 39 ונהלנה את ישראל : ו מפכם
 אשר אמרתם לבו יהוה ובניכם אשר
 לא ידעו היום טוב ורע חמרו יבאו
 ושמח ויהם אתגנה והם וירשורו :
 ואחם מנו לכם וסעו המדיבה דרך
 41 ים סף : ותענו ותאמרו אלי
 חטאנו ליהוה אלהינו נעלה ונלחמנו
 ככל אשר צונו יהוה אלהינו
 ותגרו איש את כלו מלחמתו
 42 והינו לעלר התרה : ויאמר
 יהוה אלי אמר להם לא תעלו
 ולא תלחמו כי אינני בקרבכם
 43 ואלא תנגפו לפני איביכם : ואדבר
 אליכם ולא שמעתם ותמרו את
 פי יהוה ותזרו ותעלו התרה :
 44 ויבא האמרי הישב בהה ההמה
 לקראתכם וידיפו אתכם כאשר
 תעשיגה הדברים ויכתו אתכם
 בשעיר עד הרקם : ותשבו וחבכו
 45 לפני יהוה : ולא שמעו יהוה בקלכם
 ולא האזין אליכם : ותשבו בקרש
 46 ימוס רבים כימים אשר ישבתם :

2 ב

ונפן ונסע המדבררה דרך ים
 א סף כאשר דבר יהוה אלי ונסכ
 את הר שעיר ימוס רבים : ס
 7 ו ואמר יהוה אלי לאמר : רכב
 2 לכם סב את ההר הזה מנו לכם
 3 צפנה והואתם הועצו לאמר אתם עברו
 4 בגדל אחיכם בני עשו הישבים
 בשעיר ויוראו מסם ונשמרתם מאו :
 אל תתגרו בס כי לא אתן לכם ה
 מארס עד מדרך סף רגל כי ירשה
 6 לעשו נחתי את הר שעיר : אכל
 תשכרו מארס כספק ואגלה וג
 7 מים תכרו מארס בקף ושחיהם :

19. adus. min. p. 14.

39. Homer. ~~Opp.~~ T. 309, 310.

41. וזהו שולט. Op. min. p. 154. ~~160~~
Com. 1, 491 9.

44. adn. mite. 6, 151 ~~152~~ Cappell. in V. 2. p. 410

31. Kuip ad car. p. 208.

Deuteronomii librum a primis Paralip.
libris distinctum, alioq. legendum occasione auct.
inopu. esse, conatus ornatus de Wetté in
publ. di. par. sup. hoc argumento Jenæ 1805.
Hall. Librar. Leit. 1805. Num. 205. p. 205.

I.

4. Prod. N. O. B. 5, 224.

11 ותקונויך מחלתי הרצף והגלתי
 ומלכת ונתת בנור צלפחד לבני
 12 דויהן לנשים : ממשפחת בני
 מנשה בן ווסף היו לנשים והתי
 נחלקן על מטה משפחת אביהן :
 13 אלה המצות והמשפטים אשר צוה
 יהוה כיר משה אל בני ישראל
 בערבת מואב על ירדן ויחזו :

הוק

ספר דברים

א I

אלה הדברים אשר דבר משה
 אל כל ישראל בעבר הירדן

במדבר בערבה מול סוף בין פארן
 ובין חפר ולכן והצורת ורי זרב :
 2 אחרי עשר יום סורב דרך הר שעור
 עד קדש ברנע : והיו בארבעים
 3 שנה בנישחתי עשר חדש באחד לחודש
 דבר משה אל בני ישראל ככל אשר
 צוה יהוה את משה ואלהם : אחרי
 4 הכתו את טיהן מלך האמרי אשר
 יושב בחשבון ואת עת מלך הכשן
 אשר יושב בקשתרת בארדעי :
 5 בעבר הירדן בארץ מואב הואיל
 משה באר את התורה הזאת לאמרי
 6 יהוה אלהינו דבר אלינו בחריב
 לאמר רב לכם שכבת בהר הזה : פנו
 7 וסעו לכם ובאו דר האמרי ואל כל
 שכנו בערבה בהר ובשפלה ובגב
 8 ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון
 עד הגר הגדל נהר פרת : ראה
 9 נחתי לפניכם את הארץ באו וישו
 את הארץ אשר נשבע יהוה
 10 לאבותיכם לאברהם ליעקב וליעקב
 לתת להם ולירעם אחריתם : ואמר
 11 אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל
 12 לברי שאח אהכם : יהוה אלהיכם
 הרבה אהכם והגם היום ככוכבי
 13 השמים לרב : יהוה אלהי אבותכם
 יקף עליוכם ככס אלה פעמים ויברך
 14 אתכם כאשר דבר לכם : ו איכה
 15 אשאו לברי טרחים וישאכם
 16 ויריבכם : הבו לכם אנשים חכמים
 17 ונבנים וידעים לשבטכם ואשיכם
 18 בראשיכם : והענו אתי והאמרו
 טוב

בעיר מקלטו וישב עד מות הכהן הגדל
 ואחרי מות הכהן הגדל ושוב הרצה
 29 אל ארץ אחרת והיו אלה לכם לחקת
 משפט לרחיבם בכל מושבותיכם :
 ל כל מכה נפש לפי עיני רצח את
 הרצח ועד אחד לא יענה בנפש
 31 למות : ולא תקחו כפר לנפש רצח
 אשר הוא רשע למות כי מות יומר :
 32 ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו
 לשבת בשבת בארץ עד מות הכהן :
 33 ולא תחניפו את הארץ אשר אתם
 בה כי קדש הוא יהוה את הארץ
 ולא יאריך לא יכפר לום אשר שפך בה
 34 כי אם ברם שפכו : ולא תטמאו את
 הארץ אשר אתם יושבים בה אשר
 אני שכן בה כבודי כי אני יהוה שכן
 בהוך בני ישראל : פ

לו 36

א ויקרבו ראשי האבות למשפחת
 בני גלעד בין סכור בין מנשה
 ממשפחת בני ווסף וידברו לפני
 משה ולפני הנשאים ראשי אבות
 2 לבני ישראל : ויאמרו את ארני צוה
 יהוה להר את הארץ בנהלתי
 בנור לבני ישראל וארני צוה
 ביהוה לתת את נהלת צלפחד אחינו
 3 לבנתיו : והיו לאחד מבני שבטי
 בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן
 מנהלת אבותינו ווסף על נהלת
 4 המשה אשר תהינה להם ומגרת
 נחלתנו יגרע : ואם יהיה היכל לבני
 5 ישראל ונספה נחלתן על נחלת המשה
 אשר תהינה להם ומנהלת משה
 6 אבותינו יגרע נחלתן : ויצו משה
 את בני ישראל על פי יהוה לאמר
 7 כן מטה בני ווסף דברים : זה
 הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד
 לאמר לטוב בעינייהם תהינה לנשים
 אך למשפחת משה אבותם תהיינה
 7 לנשים : ולא הסב נחלה לבני
 8 ישראל ממש : אל מטה כי איש
 כנחלת משה אבותיו וירבן בני
 9 ישראל : וכל בת ירשת נחלה
 ממשות בני ישראל לאחד ממשפחת
 מטה אביה תהיה לאשה למען יורשו
 בני ישראל איש נחלת אבותיו :
 9 ולא הסב נחלה ממש : למטה
 אחרי כי איש נחלתו ירבן ממה
 10 בני ישראל : כאשר צוה יהוה
 את משה כן עשו בנות צלפחד :

ומחר על כח ים נגרה קדמור: 1
 12 ויור הגבול הירדנה והיו חוצותיו
 ים המלח זאת תהיה לכם הארץ
 13 לגבולותיה לאמר זאת הארץ אשר
 בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר
 תתחלו אתה בגורל אשר צוה יהוה
 לתת לתשעת המטות והצי המטר:
 14 כי לקחו משה בני הראובני לביה
 אבהם ומשה בני הגדי לביה אבהם
 והצי משה מנשה לקחו נחלתם:
 15 וצי המטות והצי המטר לקחו
 16 נחלתם מעבר לירדן ויהו קדמור
 17 מזורח: פ 0 וידבר יהוה אל
 אשר ונחלו לכם את הארץ אלעזר
 18 הכהן ויהישע בן נון: ונשיא
 אחד נשיא אחד מששה תקחו
 19 לנחל את הארץ: ואלה שמות
 האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה:
 20 ולמטה בני שמעון שמואל בן
 21 עמיהוד: ולמטה בנימין אליהו בן
 22 סלון: ולמטה בני דן נשיא בני בן
 23 גלי: לבני יוסף למטה בני מנשה
 24 נשיא הנזאל בן אשר: ולמטה בני
 אפרים נשיא קמואל בן שפטן:
 25 ולמטה בני זבולון נשיא אליעזר בן
 26 פינך: ולמטה בני יששכר נשיא
 27 פלטיאל בן עזן: ולמטה בני אשר
 28 נפתלי נשיא פדהאל בן עמיהוד:
 29 ואלה אשר צוה יהוה לנחל את בני
 ישראל בארץ כנען: פ

לה 35

פ 0 וידבר יהוה אל משה בעיבת
 2 מואב על ירדן ויהו לאמר: צו את
 בני ישראל ונתנו ללוים מנחלתם
 אחוזתם ערים לשבת ומגרשי ערים
 3 סביבתיהם נתנו ללוים: והיו
 הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו
 לבהמתם ולרכושם ולכל חיותם:
 4 ומגרשי הערים אשר נתנו ללוים
 מקור העיר וחוצה אלף אמה סביב:
 5 ומרחם מחוץ לעיר את פאת קדמה
 אלפים באמה ואת פאת נגב אלפים
 באמה ואת פאת ים אלפים באמה
 ואת פאת צפון אלפים באמה:
 6 והעיר בתוך זה יהיה להם
 ומגרשי הערים: ואת הערים
 אשר נתנו ללוים את שש ערי
 פ

המקלט אשר נתנו לנו שמה הרצח
 ועליותם נתנו ארבעים ושנים עיר:
 7 כל הערים אשר נתנו ללוים ארבעים
 ושמה עיר אחת ואת מגרשיהן:
 8 והערים אשר נתנו מאחזת בני
 ישראל מאת הרב הרבנו ומאת
 המעט המעוטו איש כמו נחלתו
 9 אשר ינחלו יתן מקורו ללוים: פ
 0 וידבר יהוה אל משה לאמר:
 רב אל בני ישראל ואתת אלהם
 כי אתם עבדים את הירדן ארצה
 כנען: והקריבם לכם ערים עיר
 11 מקלט שהינה לכם ונס שמה רצח
 מכה נפש ביעגה: והיו לכם הערים
 12 למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד
 13 עמור לפני העדה למשפט: והערים
 14 אשר נתנו שש עיר מקלט שהיונה
 15 לכם: את שלש הערים נתנו
 16 מעבר לירדן ואת שלש הערים נתנו
 17 בארץ כנען עיר מקלט שהינה:
 18 לבני ישראל ולגר והושב במחנם
 19 שהינה שש הערים האלה למקלט
 20 לנו שמה כל מכה נפש בשערה:
 21 ואם כבלי ברזל הכהו וימת רצח
 22 הוא מות יומת הרצח: ואם
 23 באבן יד אשר ימות בה הכהו וימת
 24 רצח הוא מות יומת הרצח: או
 25 בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו
 26 וימת רצח הוא מות יומת הרצח:
 27 נאל הדם הוא יומת ארת הרצח
 28 בפגזו בו הוא ימתנו: ואם בשנאה
 29 והרפנו או השליך עליו בצרור
 30 וימת: או באיבה הכהו בו וימת
 31 מות יומת המכה רצח הוא נאל הדם
 32 ימות את הרצח בפגזו בו: ואם
 33 בפתע כלאי איבה הרפו או השליך
 34 עליו כל כלי בלא צרור: או בכל
 35 אבן אשר ימות בה בלא ראות ויפל
 36 עליו וימת והוא לא אויב לו ולא
 37 בקש רעהו: ושפטו העדה בין המכה
 38 ובין נאל הדם על המשפטים האלה:
 39 והצילו העדה ארת הרצח מיר נאל
 40 הדם והשיבו אתו העדה אל עיר
 41 מקלטו אשר נס שמר וישב בה
 42 עד מות הכהן הגדל אשר משה
 43 אחו בשמן הקדש: ואם יצא
 44 יצא הרצח ארת גבול עיר
 45 מקלטו אשר ינוס שמה: ויצא
 46 אתו נאל הדם מחוץ לגבול
 47 עיר מקלטו ורצח נאל הדם
 48 ארת הרצח אין לו רם: כי
 49 בעיר

ND
2
3
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40

XXXV.

4. Med. N. B. VII. 106.

8 צפון ויהנו לפני מנרה : ויסעו
 מפני החירות ועברו כחוד הים
 המיכה וילכו דרך שלשת ימים
 9 במדבר ארם ויהנו במרה : ויסעו
 מרה ויבאו אילמה ובאלים שחם
 א עשרה ענות מים ושבעים מרים
 י ויהנו עם : ס ויסעו מאים
 יא ויהנו על ים סוף : ויסעו מים
 יב סוף ויהנו במדבר סין : ויסעו
 יג ממדבר סין ויהנו ברפקה : ויסעו
 יד מרפקה ויהנו כאלוש : ויסעו
 טו מאלוש ויהנו ברפיהם ולא היה שם
 טז מים לעם לשות : ויסעו מרפיהם
 יז ויהנו במדבר סיני : ויסעו סדבר
 יח סיני ויהנו בקברת התאווה : ויסעו
 יט מקברת התאווה ויהנו בחצורת :
 כ ויסעו מהצורת ויהנו ברתמה : ויסעו
 כא מרתמה ויהנו ברמן פרץ : ויסעו
 כב מרמן פרץ ויהנו כלבנה : ויסעו
 כג מכלבנה ויהנו בושה : ויסעו מרשה
 כד ויהנו בקהלתה : ויסעו מקהלתה
 כה ויהנו בהר שפר : ויסעו מהר שפר
 כו ויהנו בחררה : ויסעו מחררה
 כז ויהנו במקלת : ויסעו מקהלת
 כח ויהנו בחתת : ויסעו מתחת ויהנו
 כט בחתת : ויסעו מחרת ויהנו בחתקה :
 ל ויסעו ממתקרת ויהנו בחשמנה :
 לא ויסעו מחשמנה ויהנו במסורת :
 לב ויסעו ממסורת ויהנו בכני ועקן :
 לג ויסעו מבני ועקן ויהנו בחר הנדנד :
 לד ויסעו מהר הנדנד ויהנו כושבה :
 לה ויסעו מיטבתה ויהנו בעבתה :
 לו ויסעו מעבתה ויהנו בעצון נבר :
 לז ויסעו מעצון נבר ויהנו במדבר צן
 לח הוא קדש : ויסעו מקדש ויהנו
 לט בהר ההר בקצה ארץ אדום : ויען
 מהרן הסוף אל הר ההר על פי יהוה
 וישם שם ביטנת הארבעים לצאת
 בני ישראל מארץ מצרים בחדש
 39 החמישי באחד לחיש : ואהרן
 בו שליש ועשרים ומאת שנה כמותו
 40 בהר החר : ס וישמען הנעני
 מלך עדר וחואי יושב בגב בארץ
 41 כנען בבא בני ישראל : ויסעו
 42 מהר החר ויהנו בצלמנה : ויסעו
 43 מצלמנה ויהנו בפנון : ויסעו
 44 מפנון ויהנו באנת : ויסעו באנת
 ויהנו בעני העברים בגבול מואב :
 45 ויסעו מעיבים ויהנו כרובן גר :
 46 ויסעו מייבן גר ויהנו בעלמן
 47 דבלתמה : ויסעו מעלמן רבלתמה
 ויסעו

ויהנו בהרי העברים לפני נבו :
 48 ויסעו בהרי העברים ויהנו בערבית
 מואב על ירך יהוה : ויהנו ער
 49 הירדן מבית הישמת עד אבל השמים ב
 בערבית מואב : ס ו יודבר
 יהוה אל משה בערבית מואב ער
 ירך ויהו לאמר : דבר ארץ בני
 ישראל ואמרת אלהם כי אהם
 עברים את הירדן אל ארץ כנען :
 וחורשם ארץ כר ישיב הארץ
 מפניכם ואברהם את כל משמירם
 ואת כל צלמי מסבתם תאכרו ואת
 כל כמותם תשמירו : וחורשם
 את הארץ וישבתם בה כי לכם
 נתתי ארץ הארץ לרשת אתה :
 והתנחלתם ארץ הארץ כגורל
 למשפחתכם לרב חרבו את נחלתו
 ולמעט המקוץ את נחלתו אל אשר
 יצא לו שמה הגורל לו והיה למשוח
 אבותכם התגדלו : ואם לא
 תורישו ארץ ישיב הארץ מפניכם
 והיה אשר תחזירו טהם לשטים
 בעיניכם ולצנינם בצנינם וצרו
 אתכם על הארץ אשר אהם ישיבו
 בה : והיה כאשר דמיתו לעשות
 להם אעשה לכם : פ

לד 34

וידבר יהוה אל משה לאמר :
 צו את בני ישראל ואמרת אליהם
 כי אהם באים אל הארץ כנען זאת
 הארץ אשר תפל לכם בהקדור ארץ
 כנען לגבלתה : והיה לכם פאה
 נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה
 לכם גבול נגב מקצה ים המלח
 קדמך : ונשב לכם הגבול מגב
 למעלה עקבים ועבר צנה והיה
 תוצאתו מגב לקדש ברנע ויצא
 חצי אדר ועבר עצמנה : ונכב
 הגבול מעצמן נחלה מצרים והיו
 תוצאתו הימה : וגבול ים והיה
 לכם הים הגדול וגבול זה יהיה
 לכם גבול ים : וזה יהיה לכם
 גבול צפון מן הים הגדול תהא
 לכם הר החר : מהר ההר תהא
 לבא המה והיו תוצאת הגבל צדה
 ויצא הגבל זפרנה והיו תוצאתו
 חצי עין זה יהיה לכם גבול צפון :
 והתאוהם לכם לגבול קדמה מהר
 עין שפמה : וירד הגבל משמים
 חרבלה מקדש לעין וירד הגבל
 ויסה

וידבר יהוה אל משה לאמר :
 צו את בני ישראל ואמרת אליהם
 כי אהם באים אל הארץ כנען זאת
 הארץ אשר תפל לכם בהקדור ארץ
 כנען לגבלתה : והיה לכם פאה
 נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה
 לכם גבול נגב מקצה ים המלח
 קדמך : ונשב לכם הגבול מגב
 למעלה עקבים ועבר צנה והיה
 תוצאתו מגב לקדש ברנע ויצא
 חצי אדר ועבר עצמנה : ונכב
 הגבול מעצמן נחלה מצרים והיו
 תוצאתו הימה : וגבול ים והיה
 לכם הים הגדול וגבול זה יהיה
 לכם גבול ים : וזה יהיה לכם
 גבול צפון מן הים הגדול תהא
 לכם הר החר : מהר ההר תהא
 לבא המה והיו תוצאת הגבל צדה
 ויצא הגבל זפרנה והיו תוצאתו
 חצי עין זה יהיה לכם גבול צפון :
 והתאוהם לכם לגבול קדמה מהר
 עין שפמה : וירד הגבל משמים
 חרבלה מקדש לעין וירד הגבל
 ויסה

ישראל לכלתי במא אל הארץ אשר
 נתן להם יהוה : ויחר אף יהוה
 11 ביום ההוא וישבע לאמר : אם
 ראו האנשים העולים ממצרים
 מבני עשרים שנה ומעלה את הארמה
 אשר נשבעתי לאברהם ליצחק
 12 וליעקב כי לא מלאו אחרי : בלתי
 כלב בן יפנה הקני והיושע בן נון
 13 כי מלאו אחרי יהוה : ויחר אף
 יהוה בישראל וינעם במדבר
 ארבעים שנה עד תם כל החר
 14 העשה הרע בעיני יהוה : והנה
 קמתם תחת אבותיכם תרבות אנשים
 השמים לספות עוד על הרון אף
 15 יהוה אל ישראל : כי חשבון
 מאחריו ויסק עוד להניחו במדבר
 ושחחם לכל העם הזה : 16
 ויגשו אליו ויאמרו גורת צאן
 נבנה למקננו מה תערים לפנינו :
 17 ואנחנו נהלץ השום לפני בני ישראל
 עד אשר אם הביאנום אל מקומם
 וישב ספנו בערי המדבר מפני ישיבו
 18 הארץ : לא נשוב אל בחינו עד
 החזלנו בני ישראל איש נחלתו :
 19 כי לא נהרל אדם מעבר לירדן
 והלאה כי באר נחלתנו אלינו
 1 מן עבר הירדן מזהרה : 2
 כי ויאמר אליהם משה אם תעשו
 את הדבר הזה אם תחלצו לפני
 21 יהוה למלחמה : ועבר לכם כל
 הלוצ אר הירדן לפני יהוה עד
 22 הורישו את איביו מפניו : ונבשה
 הארץ לפני יהוה ואחר השבו
 התייתם נקים מיהוה ומישראל
 ותיחה הארץ הזאת לכם לאחור
 23 לפני יהוה : ואם לא תעשו כן
 הנה הטאתם ליהוה ודעו הטאתכם
 24 אשר תמצא אתכם : בנו לכם
 ערים תפכס וגורת לצנאנס והיצא
 כה מפויכם תעשו : ויאמר בני גד
 ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך
 26 יעשו כאשר אדני מצוה : ספנו
 נשינו מקננו וכל בהמתנו יהיו עם
 27 בערי הגלעד : ועבדיך ועבדו
 כל הלוצ צבא לפני יהוה למלחמה
 28 כאשר אדני דבר : ויצו להם
 משה ארץ אלעזר הכהן ואת יהושע
 כן נון ואת ראשי אבות המטרה
 29 לבני ישראל : ויאמר משה אליהם
 אם יעברו בני גד ובני ראובן אתכם
 את הירדן כל הלוצ לכלחמה לפני

פ פ פ
 ל 33

אלה מסעי בני ישראל אשר
 יצאו מארץ מצרים
 לצבאתם בני משה ואהרן :
 2 ויכתב משה את מוצאותם למסעיהם
 על פי יהוה : ואלה מסעיהם
 למוצאותיהם : ויסעו מרעמסס בחרש
 3 הראשון בחמשה עשר יום להרש
 הראשון ממחרת הפסח יצאו בני
 ישראל ביד רפה לעיני כל מצרים :
 4 ומצרים מקברים את אשר כהה
 יהוה בהם כל בכור וכאיהם עשה
 5 והוה שמשים : ויסעו בני ישראל ה
 מרעמסס ויהנו בספרת : ויסעו 6
 מספרת ויהנו כאחם אשר בקצה
 המדבר : ויסעו סאהם וישב ער
 7 פי החורר אשר ער בני בעל
 צפון

יהוה ונבשהו הארץ לפניכם
 ונחרם להם את ארץ הגלעד
 לאחור : ואם לא יעברו חלוצים
 אתכם ונאחזו בחכם כארץ כנען :
 31 ויענו בני גד ובני ראובן לאמר את
 אשר דבר יהוה אל עבדיך כן
 32 נעשה : נחנו נעבר חלוצים
 לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחור
 נחלתנו מעבר לירדן : ויתן להם
 33 משה לבני גד ולבני ראובן ולהצי
 שבט מנשה בן יוסף את ממלכת
 סוחר מלך האמרי ואת ממלכת עוג
 מלך חכשן הארץ לערית בגבלת
 ערי הארץ סביב : ויבנו בני גד
 34 את דיבן ואת עמרת ואת ערער
 ואת עטרת שופן ואת יעזר ויגבהה : לה
 ואת בית גרת ואת בית הרן ערי 36
 מכער וגורת צאן : ובני ראובן 37
 בנו את השבון ואת אלעל ואת
 קרייתים : ואת נבו ואת בעל מעון 38
 מסבת שם ואת שבכה ויקראו
 בשבת את שמות הערים אשר בנו :
 39 וילכו בני סכיר בן מנשה גלעד
 וילטו וירש את האמרי אשר בה :
 40 ויתן משה את הגלעד למכיר בן
 מנשה וישב בה : ויאיר בן מנשה 41
 הלך וילמד את הותיהם ויקרא
 אותן הות יאיר : ונכה הלך 42
 וילמד את מנח ואת בנתיה ויקרא
 לה נכה בשמו :

33.

7. Amst. Diss. 2: 119.

26. Diad. N. O. B. 5, 224.

28. Pappell. in v. T. p. 410.

50. Pappell. in v. T. p. 410.

52. by. Lettada quelques Juiß à volt. T. 2. p.
n. 37.

39 ומנחתה נוסכה : אלה תעשו ליהוה
במקדוכם לבד מטריכם ונדבחיכם
לעלתיהם ולתנחיתיהם ולנסמיהם
ולשלימיהם :

30 ויאמר משה אל בני ישראל ככל
אשר צוה יהוה את משה :

פ פ פ

2 וידבר משה אל ראשי המטות
לכני ישראל לאמר זה

3 חדר אשר צוה יהוה : איש כי
ידר גדר ליהוה או השבע שבועה
לאמר אסר על נפשו לא יחיל דברו

4 ככל הוצא סמוי יעשה : ואשר
כי חדר גדר ליהוה ואסרה אסר

ה כבית אביו בניעויה : ושבע אביו
אח נדרה ואסרה אשר אסרה ער

נפשה והחריש לה אביו וקמו כל
נדריה וכל אסר אשר אסרה ער

6 נפשה יקום : ואם הניא אביו
ארה ביום שמעו כל נדריה ואסרה

אשר אסרה ער נפשה לא יקום
ויהוה יסלה לה כי הניא אביו

7 ארה : ואם היו תהיה לאיש
ונדריה עליה או מבטא שפתיה

8 אשר אסרה על נפשה : ושבע
אשה ביום שמעו והחריש לך

9 וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה על
נפשה וקמו : ואם ביום שבע

אשה נניא אותה והפר את נדריה
אשר עליה ואח מבטא שפתיה אשר

אסרה על נפשה ויהוה יסלה לה :
וגדר אלמנה וגרנשה כל אשר

10 אסרה על נפשה יקום עליה : ואם
בית אישה נדרה או אסרה אסר על

11 נפשה בשבעה : ושבע אישה
והחריש לה לא הניא ארה וקמו כל

נדריה וכל אסר אשר אסרה ער
נפשה יקום : ואם הפי יפר ארם

12 אישה ביום שמעו כל מוצא שפתיה
לנדריה ולאסר נפשה לא יקום

13 אשה הפריס ויהוה יסלה לה : כל
דר וכל שבעת אסר לעגרה נפש

14 אשה יקמו ואישה יפגרו : ואם
החריש יחריש לה אישה מיום אר

15 חם וחקים את כל נדריה או את כל
אסרה אשר עליה חקום אדם כי

16 החריש לה ביום שמעו : ואם תפר
יפר אדם אחרי שמעו ונשא אר

יהוה את משה בין איש לאיש בין
א : לבחו בניעויה בית אביו : פ

31 **לא**

א וידבר יהוה אל משה לאמר : א

2 נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים
אחר האסף אל עמך : וידבר

3 משה אל העם לאמר החלצו מאתכם
אנשים לצבא ויהיו על מדין לתור

4 נקמת יהוה במדין : אלה למטה
אלף למטה לכל מטות ישראל

ה חשלתו לצבא : וימסרו סאלפי
ישראל אלה למטות שנים עשר אלף

6 חצו צבא : וישלח אדם משה
אלף למטות לצבא אדם ואח פינחס

בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקודש
והצנצרות חתרועה כיוון : ויצאו

7 על מדין כאשר צוה יהוה את משה
ויהרגו כל זכר : ואת מלכי מדין

8 הרגו על חלליהם את אוי ואחרים
ואת צור ואת חור ואת רבע חמשת

9 מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו
כרוב : וישבו בני ישראל ארץ

10 נשי מדין ואת ספס ואת כל בהמתם
ואת כל מקנתם ואת כל חילם בוזו

11 ואת כל עריהם במושבם ואת כל
טריהם שרפו באש : ויקחו ארץ

12 כל השלל ואת כל המלקוח באדם
ובבהמה : וביאו אל משה ואר

13 אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל
את השבי ואת המלקוח ואת השלל

14 אל המתנה אל ערבת מוצא אשר על
ב ודון ויהו : ס ס ו וצאו

15 משה ואלעזר הכהן וכל נשיאו
העדה לקראתם אל מחוץ למחנה :

16 ויקח משה על פקודי החול שרי
האלמים ושירי המאות הכאים

17 מצבא המלחמה : ויאמר אליהם טו
משה החיותם כל נקבה : הן הגנה

18 היו לכני ישראל כירב בלעם למטר
מעל ביהור על דבר פגור ותחי

19 המגפה בעדת יהוה : ועתה הרגו
כל זכר בגף וכל אשה ידעת איש

20 במשכב זכר הרגו : וכל חתף
בנשים אשר לא ידעו משכב זכר

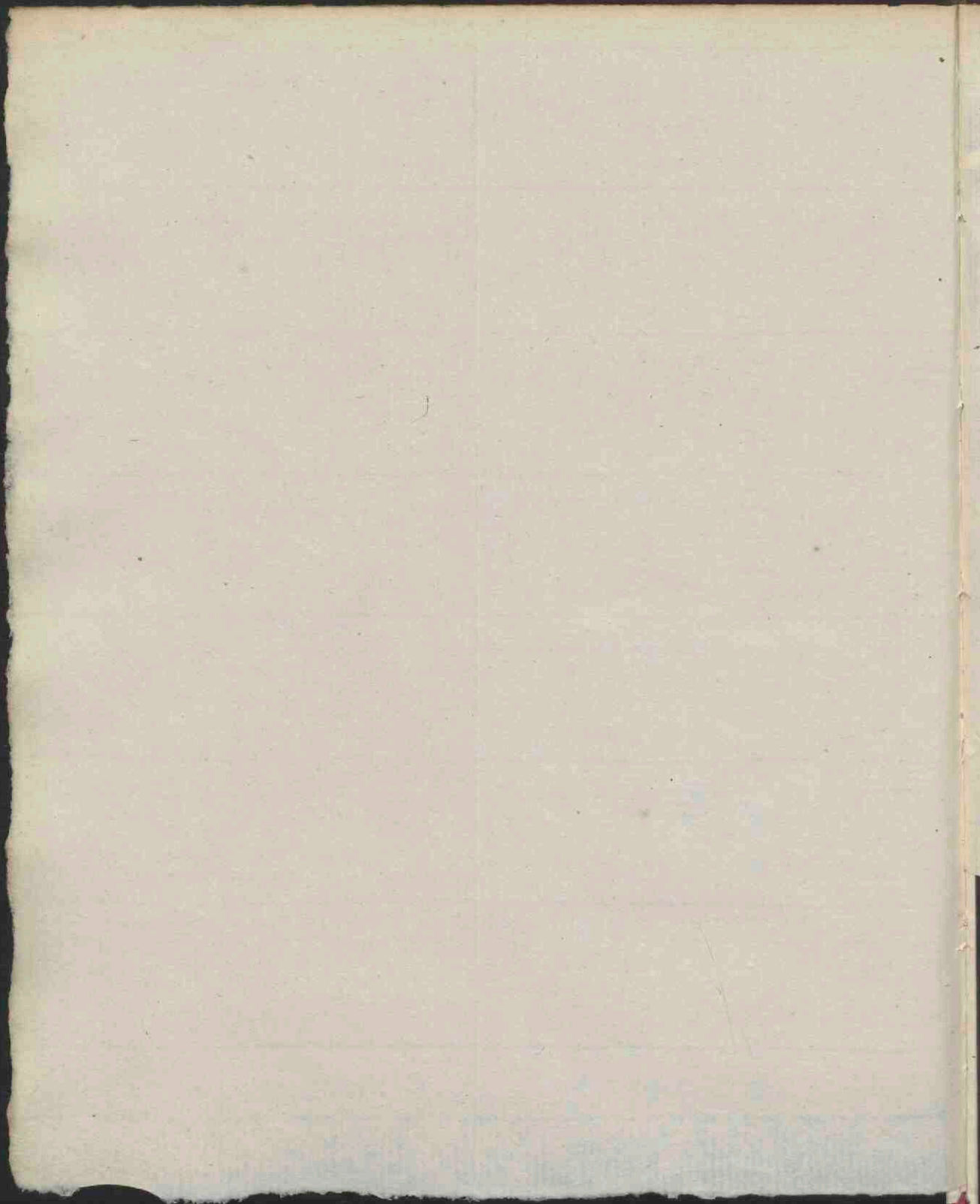
21 החיו לנשים : וארם הנו מחוץ
למחנה שבעת ימים כל הנש נפש

22 וכל נגע בחלל תחטאו ביום
השלושי וביום השביעי ארם

23 וישביתם : וכל בגד וכל כלי עור
וכל מעשה עוים וכל כלי עץ
תחטאו :

XXXI.

De bello Medvanico ad. Mich. Ven. 1160.
6. Sameltr. byt. ind. 9, 3004. I. p. 132.

24 אלה : כאלה תעשו ליום שבעת ימים להם אשה רוח נוחה ליהוה על עולת החמיר ועשרה ונסכו : כה וביום השביעי מקרא קדש יהוה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו : 26 וביום המנוחה בתקריבכם ה מנחה חרישה ליהוה בשבעותיכם מקרא קדש יהוה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו : והקרבנם עולה לרוח נוחה ליהוה פרים בני בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה : ומנחתם סלה כלולה בשמן שלשה עשרים לפר אחד שני עשרים לפר אחד שני עשרים לאיל האחד : עשרו עשרו לכבש האחד לשבעת הכבשים : ל שער עזים אחד לכפר עליכם : 31 מלבד עולת החמיר ומנחתו תעשו המומם יהיו לכם ונסכיהם : 29

א ובחדש השביעי באחד לחודש מקרא קדש יהוה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו יום ריועה יהוה לכם : ועשותם עלה לרוח נוחה ליהוה פן בן בקר אחד ארד אחד כבשים בני שנה שבעת המימם : 3 ומנחתם סלה כלולה בשמן שלשה עשרים לפר שני עשרים לאיל : 4 ועשרו אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים : ושער עזים אחד הטאת 6 לכפר עליכם : מלבד עולת החושי ומנחתה ועולת החמיר ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לרוח נוחה אשה ליהוה : 8 ובקשור חדש השביעי הזה מקרא קדש יהוה לכם וענייתם ארץ נמשתיכם כל מלאכת עולת הקישו : והקרבנם עלה ליהוה רוח נוחה פן בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעת המימם יהיו לכם : ומנחתם סלה כלולה בשמן שלשה עשרים לפר שני עשרים לאיל האחד : עשרו עשרו לכבש האחד לשבעת הכבשים : ושער עזים אחד הטאת מלבד הטאת הכפרים ועולת החמיר ומנחתה ונסכיהם : 8 ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהוה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו ונחתם הנ ליהוה שבעת ימים : 13 והקרבנם עולה אשה רוח נוחה ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעת ומנחתה

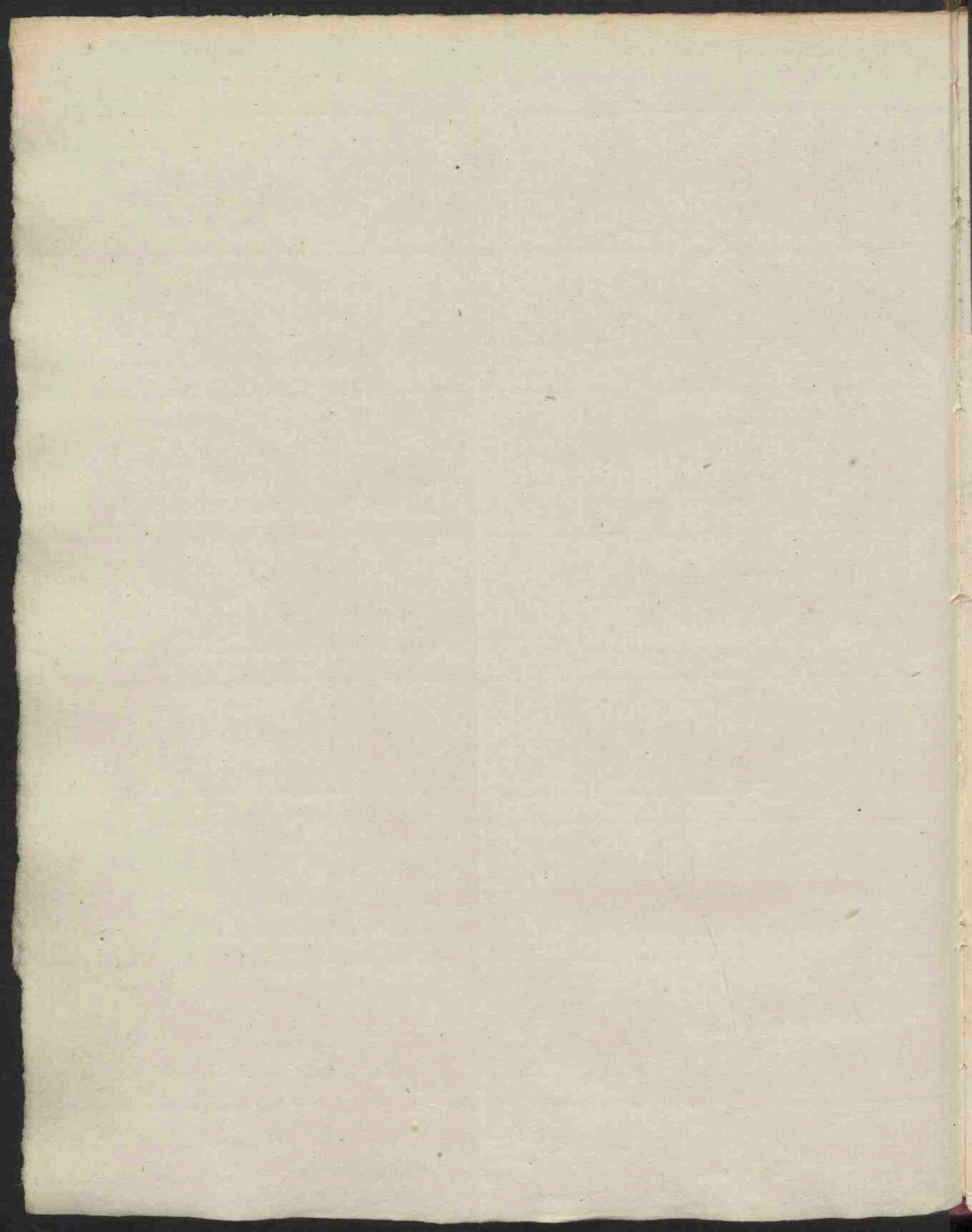
עשר המימם יהיו : ומנחתם סלה לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפטם : ושער עזים אחד מלבד עולת החמיר ומנחתה ונסכה : 23 וביום השביעי עזים אחד מלבד עולת החמיר ומנחתה ונסכה : 24 וביום השמיני עזים אחד מלבד עולת החמיר ומנחתה ונסכה : 25 וביום התשיעי עזים אחד מלבד עולת החמיר ומנחתה ונסכה : 26 וביום הששי עזים אחד מלבד עולת החמיר ומנחתה ונסכה : 27 וביום השביעי עזים אחד מלבד עולת החמיר ומנחתה ונסכה : 28 וביום השמיני עזים אחד מלבד עולת החמיר ומנחתה ונסכה : 29 וביום התשיעי עזים אחד מלבד עולת החמיר ומנחתה ונסכה : 30 וביום הששי עזים אחד מלבד עולת החמיר ומנחתה ונסכה : 31 וביום השביעי עזים אחד מלבד עולת החמיר ומנחתה ונסכה :

הכהן ולפני הנשיאים וכל העדה
 3 פתח אהל מועד לאמר : אבינו מר
 במדבר והוא לא היה בתוך העדה
 הגוועים על יהוה בעדר קרח כי
 4 בחטאו מת ובנים לא היו לו : למה
 יגרע שם אבינו מחך משפתו כי
 אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי
 ה אבינו : ויקרב משה ארז משפט
 1 לפני יהוה : ס פ ויאמר
 6 יהוה אל משה לאמר : כן בנורת
 7 צלפחד רבתי נתן נתן להם אחות
 נחלה בתוך אחי אביהם והעברה
 8 אח נחלת אביהן להן : ואר בני
 ישראל תיבר לאמר איש כימות
 9 וכן אין לו והעברתם ארז נחלתו
 10 ולבתי : ואם אין לו בת ונתתם את
 11 נחלתו לאחיו : ואם אין לו אחים
 ונתתם ארז נחלתו לאחי אביו :
 12 ואם אין אחים לאביו ונתתם ארז
 נחלתו לשאר הקרוב איו משפתו
 13 וירש אחזה והיה לבני ישראל לחקה
 משפט כאשר צוה יהוה את משה :
 14 ס ויאמר יהוה 4 משה עלה אל
 הר העברות הרה וראה את הארץ
 15 אשר נתתי לבני ישראל : וראתה
 אחזה ונאמרת 4 עמד גם אחזה כאשר
 16 נאמתי ארץ אויב : כאשר מריתם
 17 פי במדבר צן במריבת העדה
 להקדשני ביום לעניתיכם הם כי
 18 מריבת קדש מדבר צן : ס וידבר
 19 משה אל יהוה לאמר : יפקד יהוה
 אלהי הרוחת לכל כשר איש על
 20 העדה : אשר יצא לפניכם ואשר
 יביאם ולא היה עדת יהוה כצאן
 21 אשר אין להם רעה : ויאמר יהוה
 אל משה קח לך ארז והושבענו נון
 איש אשר רוח בו וסמרת את ירך
 22 עליו : והעמרת אתו לפני אלעזר
 הכהן ולפני כל העדה וצויתו אחז
 23 כ לעניתיכם : ונתחרי מחורך עליו
 למען ושמעו כל עדת בני ישראל :
 24 ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאר
 לו במשפט האורים לפני יהוה
 25 ער פיו וצאו ועל פיו יבאו הוא
 וכל בני ישראל אתו וכל העדה :
 26 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו
 ויקח ארז יהושע ויעמדו לפני
 אלעזר הכהן ולפני כל העדה :
 27 ויוסטק את ידיו עליו ויצוהו כאשר
 דבר יהוה ביד משה :

28 כח
 ס פ וידבר יהוה אל משה
 לאמר : צו את בני ישראל ואמרת
 אלהם ארז קרבני לחמו לאשי רוח
 נחוחי תשטרו להקריב לי כנועני :
 ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו
 ליהוה כבשים בני שנה חמיים
 שנים ליום עלה חמיר : את הכבש
 אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני
 תעשה בין הערבים : ועשורית ה
 האיפה סלת למנחה בלולה בשמן
 כתיב רביעת ההין : עלת חמיר
 העשית בהר סיני לרית נוחה אשה
 ליהוה : ונסכו רביעת ההין
 לכבש האחד בקדש חסך נסך שטר
 ליהוה : ואת הכבש השני תעשה
 בין הערבים כמנחת הבקר ונסכו
 חעשיר אשה רוח נוחה ליהוה :
 פ וביום השבת שני כבשים
 בני שנה חמיים ושני עשורים סלת
 מנחה בלולה בשמן ונסכו : עלת
 שטר בשבתו על עלת החמיר
 ונסכה : פ ובראשי הישיבים
 תקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר
 שנים וארז אחד כבשים בני שנה
 שבעת חמיים : ושלשה עשורים
 סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד
 ושני עשורים סלת מנחה בלולה
 בשמן לאיל האהרן : ועשרן עשורן
 סלת מנחה בלולה בשמן לכבש
 האחד עלה רוח נוחה אשה ליהוה :
 ונסכיהם חצי ההין יהוה לפר
 14 ושלישת ההין לארז ורביעת ההין
 לכבש יין זאת עלת חרש בהרש
 לחרשו השנה : ושעיר עזים אחד
 15 לחטאת ליהוה על עלת החמיר ועשה ה
 ונסכו : ס ובחוש חראשון בארבעת
 עשר יום לחוש פסח ליהוה :
 16 ובחמשה עשר יום לחוש הרה חג
 שבעת ימים מצות יאמר : ביום
 17 הראשון מקרא קדש כל מלאכת
 עבודה לא תעשו : והקרבנה אשה
 עלה ליהוה פרים בני בקר שנים
 ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה
 חמיים יהיו לכם : ומנחתם סלת
 18 בלולה בשמן שלשה עשורים
 לפר ושני עשורים לאיל העזים :
 19 עשרון עשורן תעשה לכבש האחד
 לשבעת הכבשים : ושעיר השאף
 20 אחד לכפר עליכם : מלבד עלת
 21 הבקר אשר לעלת החמיר תעשו את
 אלה :

14. And. N. O. B. 5, 223

21. Cappell. in L. T. p. 40.

לפקייהם ששה ושבעים אלף וחמש
 23 מאות : ס בני יששכר
 למשפחתם תולע משפחת החולוני
 24 לפור משפחת הפוני : לישוב
 משפחת הישבי לשמן משפחת
 כה השמרני : אלה משפחת
 יששכר לפקיהם ארבעה וששים
 26 אלף ושש מאות : ס בני זבולן
 למשפחתם לסדר משפחת המרני
 לאלון משפחת האלני לחילאל
 27 משפחת הוהאלני : אלה משפחת
 הוהאלני לפקיהם ששים וחס
 28 מאות : ס בני ווסף למשפחתם
 29 מנשה ואפרים : בני מנשה למכיר
 משפחת המכירי וכסר הוליד את
 ל גלעני לגלעני משפחת גלעני : אה
 בני גלעד איעוד משפחת האיעודי
 31 לחלק משפחת החלקי : ואשראל
 משפחת האשראלי ושכם משפחת
 32 השכמי : ושכיר משפחת השכירי
 33 חפר משפחת החפרי : וצלפח
 בן חפר לא היו לו בנים כי אם בנות
 ויש בנות צלפח מחלה ונעה חלה
 34 מלכה וחרצה : אלה משפחת מנשה
 ופקייהם שנים וחמשים אלף
 לה ושבע מאות : ס אלה בני
 אפרים למשפחתם לשותלח משפחת
 השותלחי בכטר משפחת הבכירי
 36 לחתן משפחת החתני : ואלה בני
 37 שותלח לעין משפחת העיני : אלה
 משפחת בני אפרים לפקיהם שנים
 38 וששים אלף וחמש מאות אלה בני
 ווסף למשפחתם : ס בני בנימן
 למשפחתם לבלע משפחת הבלעי
 לאשכל משפחת האשכלי לאחורם
 39 משפחת האחורמי : לשמופם
 משפחת השופמי לחופם משפחת
 ח החופמי : ויהיו בני בלע אר
 ונעמן משפחת הארזי לנעמן
 40 משפחת הנעמי : אלה בני בנימן
 למשפחתם ופקייהם חמשה
 וארבעים אלף ויש מאות : ס
 41 משפחת השוחמי אלה משפחת רן
 למשפחתם : כל משפחת השוחמי
 לפקיהם ארבעה וששים וארבע
 42 מאות : ס בני אשר למשפחתם
 לימנה משפחת הימנה לישו
 משפחת הישו לבריעה משפחת
 43 חבריעו : לבני בריעה להבר
 משפחת החברי למלכיאל משפחת

כז 27

והקרינה בנות צלפח בן חפר
 בן גלעני בן מכיר בן מנשה למשפחת
 מנשה בן ווסף ואלה שמות בנות
 מחלה נעה וחגלה ומלכה וחרצה
 ותעמרת לפני משה ולפני אלעזר
 הכהן

את הקניני וישא משלו ויאמר איתן
 22 מושבך וישא במלע קנך : כי אם
 ויהיה לבער קון עד מרה אשור
 23 תשבך : וישא משלו ויאמר אוי
 24 מי יחירה משמו ארל : וזים מיר
 מה צדי אבה : ויקם בלעם וילך וישב
 למקומו וגם כלק הלך לדרבו :

כה 25

א מ וישב ישראל בשטים ויהל
 ב הקם לזנות 4 בנות מואב : ותקראן
 לעם ולבחי אלהיהן ויאכל העם
 3 וישתחוו לאלהיהן : ויצמר ישראל
 לבעל פעור ויהר אף יהוה בישראל
 4 ויאמר יהוה ארל משה קח את כרל
 ראשי העם וחוקק אותם ליהוה
 נגה העמש וישב הרון אף יהוה
 ה מישראל : ויאמר משה אל שפטי
 ישראל תרנו איש אנשיו הנבטרים
 6 לבער פעור : והגרה איש מבני
 ישראל בא ויקרב ארל אחיו ארל
 המדינות לעינו משה ולעניו כרל
 ערה בני ישראל והמרה בכטיס פרה
 7 אהל מועד : וירא פניחם בן אלעזר
 בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה
 8 ויקח רמה בידו : ויבא אחר איש
 ישראל אל הקבה וידקק את שניהם
 ארל איש וישאל ארל האשה ארל
 קבתה ותענה המגמפה מערל בני
 9 וישאל : ויהיו המותים במגמפה
 ארבעה ועשרים אלף :

פ פ פ

י וידבר יהוה אל משה
 1 פניחם בן
 אלעזר בן אהרן הכהן השיב ארל
 חסתי מעל בני ישראל בקנאו ארל
 קמתי בחובם ולא כליתי ארל בני
 12 ישראל בקנאותי : לכן אמר הנני
 13 נתן לו את כרתי שלום : והיה
 לו וזרעו אחריו ברית כהנת עולם
 חחה אשר קנא לאלהיו ויכפר ערל
 14 בני ישראל : ושם איש ישראל
 הסכה אשר חכה את המדינות זמרי
 בן סלומה נשיא בית אב לשפוני :
 15 ושם האשה הסכה המדינות כובי
 כת צור ראש אמות בית אב במדין
 16 הוא : פ וידבר יהוה אל משה
 17 לאמר : צור ארל המדינות
 18 והכיתם אותם : כי צורים הם
 למקיהם

לכם בנכליהם אשר נכלו לכם ערל
 דבר פעור ועל דבר כובי בת נשיא
 מדין אחתם הסכה ביום המגמפה על
 דבר פעור : ויהי אחריו המגמפה : 29

כו 26

א מ ויאמר יהוה אל משה ואל
 אלעזר בן אהרן הכהן לאמר : שאל
 2 את ראש כל עדת בני ישראל מבין
 עשירים שנה ומעלה לבית אמהם
 3 כל יצא צבא בישראל : וידבר משה
 ואלעזר הכהן אהם בעברת מואב
 4 ערל ירדן ירדו לאמר : ס מבין
 עשירים שנה ומעלה כאשר צוה א
 יהוה את משה ובני ישראל היצאים
 5 מארץ מצרים : ראובן בכור ישראל
 ה בני ראובן הגדן משפחת החנכי
 6 לפלוא משפחת הפלמי : לחצרן
 משפחת התזרוגי לכרמי משפחת
 הכרמי : אלה משפחת הראובני
 7 והיו מקדיהם שלשה וארבעים
 8 אלף ושבע מאות ושלושים : ובני
 9 פלוא אלווא : ובני אלווא
 נמואל ורחן ואבירים הוא הן
 ואבירים קרואי העדה אשר הגו
 ערל משה וערל אהרן בערת קיה
 10 בהצתם על יהוה : והמתח הארץ
 את פיה ותבלע אתם ואת קרח במות
 העדה באבנר האש את המשים
 ומאיתים איש ויהיו לנס : ובני
 11 קרח לא מתו : ס בני שבוען 12
 למשפחת הלממאל משפחת הנמואי
 13 לימון משפחת היפוני ליכין משפחת
 היכני : לורה משפחת הורחי 13
 לשאול משפחת השאולי : אלהי 14
 משפחת השמעני שנים ועשרים אף
 ומאיתים : ס בני גד למשפחתם 15
 לצפון משפחת הצפוני לחני משפחת
 החני לשוני משפחת השוני 16
 לאוני משפחת האוני לערי משפחת 17
 הערי : לארזי משפחת הארזי 17
 לאראלי משפחת האראלי : אלה 18
 משפחת בני גד למקיהם ארבעים
 19 אלף וחמש מאות : ס בני 19
 יהודה ערל ואונן וימר ערל ואונן
 20 בארץ כנען : ויהיו בני יהודה כ
 למשפחתם שלשה משפחת השלני
 21 לבחין משפחת המרצי לורה משפחת
 הורחי : ויהיו בני פרץ לחצרן 21
 משפחת התזרוגי לחסור משפחת
 החסולי : אלה משפחת יהודה 22
 למקיהם

24. Lich. Bibl. I. 5, 915. Mich. N. O. B. 1, 97-5, 216/4.

XXV.

3, 399. Lettres de quelques Juifs à volt. T. 1. p. 124. 1/4.

1. Mich. N. O. B. 5, 228.

XXVI.

De populi computatione v. Lich. Bibl. I. 6, 970

3, 4. Mich. N. O. B. 5, 228.

Nicom. Cos. V. p. 577. Calculus quæ. 1, 1, 122 1/4.

5-55. de toto h. l. Mich. N. O. B. 5, 219 1/2.

12. Mich. N. O. B. 5, 228.

~~2000 2000 2000 2000~~

XXIII.
3. SW. Syll. Dig. II. 1008.

7. Munt. Geld. der Mansch. II. p. 222.

10. Misch. N. O. B. 3, 96, 6, 3, 240. Arch. Bibl. 1, 88.
Metel. de am. Brum. 4. 1. 3. p. 11. 19.

XXIV.

~~3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.~~
3. Munt. Geld. der Mansch. II. p. 224. ff.

13. Misch. N. O. B. 3, 241.

~~17. Handb. d. Syll. d. I. 266 ff.~~

~~17. Munt. l. l. p. 223.~~

18. Misch. N. O. B. 3, 241. ~~17.~~

6. Misch. N. O. B. 3, 241.

7. Schult. d. Pr. p. 222.

7. Arch. Bibl. I. 5, 914. — 1977 de conf. Sect. XI.

7. Misch. N. O. B. 3, 241, 4.

~~2000 2000 2000 2000~~

21. Swainig frowe van Hann. 1, 12, 13.

14. Bull. Dig. I. p. 29. 19.

16, 17. Bull. Dig. I. p. 1-30.

17-20. Deus oraculo inspirationem scripsit
Yedmit in Dig. Prud. Dig. p. 177. ubi in
appendice eam defendit contra Rutz. Schutt
Bull. Dig. cl. 1. fol. 1. conf. Misch. N. O. B. 3, 33. 19.
see Misch. N. O. B. p. 223 ff.

17. Schult. Op. Min. p. 152. Misch. N. O. B. 3, 242.

Misch. N. O. B. 362 ff. Nov. Bibl. Brum. 3: 497.

Symb. Linear Brum. 1. 3. p. 362 ff. Misch. N. O. B.

VIII. 975 ff. Handb. d. Syll. d. I. 266 ff.

20. Misch. N. O. B. 5, 216.

4 שמי: ויקרא להים אל בלעם ויאמר
 אליו את שבעת המזבחות ערכתי
 ה ואעל פרוצלי במזבח: וישם יהוה
 דבר בפי בלעם ויאמר שום אל בלק
 6 וכה דבר: וישב אליו והנה נצב
 7 על עלתו הוא וכל שריומואב: וישא
 משלו ויאמר מן ארס יתחנן בלק מרן
 מואב מררתי קדם לכה אררה לי
 8 יעקב ולכה ועמך ישראל: כה אהב
 לא קבה אל ומה אועם לא עמך והוה:
 9 כי מראש צורים אראנו ומבצורת
 אשורנו הן עס לכה ישכן וגוים
 10 לא ותחשב: מי מנה עפר יעקב
 ומספר את רבע ישראל תחת נפשי
 מות ישרים והרי אחירתי כמחז:
 11 ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי
 לקב איבן לקחתוך והנה ברכת ברך:
 12 וינין ויאמר הלא את אשר יאמרו יהוה
 13 כפי אהו אשרם לדבר: ו יאמר
 14 אליו בלק לך נא אתי אל מקום אהר
 אשר תראנו משם אפס קנהו תראח
 וכלו לא תראח וקבנו לו משם:
 14 ויקחו שרת צפנים אל ראש הספטה
 ויבן שבעה מזבחות ויעל שר ואיך
 15 כמזבח: ויאמר אל בלק החיצב כה
 16 על עלתך ונאני אקר הברה: ויקר
 ורוח 4 בלעם וישם דבר בפיו ויאמר
 17 שוב אל בלק וכה דבר: וכלא אליו
 והנו נצב על עלו וישרי מואב אהו
 18 ויאמר לו בלק מה דברי יתנה: וישא
 משלו ויאמר קום בלק ושמע האויגה
 19 קרו בנו צפר: לא אויש אל ויכנס
 וכן ארס ותחננס חהוה אפר ולא
 כ יעשה ודבר ולא יקיימה: הנה ברך
 21 לקהתי וברך ולא אשיבנה: לא
 הביש און ביעקב ולא ראה עטרה
 ה בישראל וחות אלהו עמו וררועה
 22 סלך בו: ו אל מוציאם במצרים
 23 כחופת ראש לו: כי לא נחש ביעקב
 ולא קסם בישראל בעת יאמר ליעקב
 24 ולישראל מה פעל אליהן עם כליבא
 וקום וכארי ותנשא לא יושב ער
 כה יאכל סרף וזם חרליסי ישרה: ויאמר
 בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו גם
 26 ברך לא תברכנו: ויען בלעם ויאמר
 אל בלק הלא דברתי אלקך לאמר
 כל אשר ידברי יתנה אהו אנשרה:
 27 ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אהרך
 אל מקום אהר אלו יישר בעינו
 28 חאלתיים וקתנו לו משם: ויהח בלק
 את בלעם ראש המעור הנשקף על

את

פני החישמן: ויאמר בלעם אל בלק 2
 כנה לי בזה שבעת מזבחות והקן לי
 בזה שבעת פרים ושכנה אילם:
 ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל 3
 פר ואול כמזבח:
 24 כר
 וירא בלעם כי טוב בעינו יהוה 4
 לברך את ישראל ולא הלך בפעם
 כפעם לקראת נחשיסושת 4 המרבר
 פניו: וישא בלעם את עינו והוא 2
 את ישראל שכן לשכסו וחתי קליו
 ויה אלהים: וישא משלו ויאמר נאם 3
 בלעם בנו בער ונאם הנבר ששם
 הקין: נאם שמע אמרי 4 אשר מחזה 4
 שרי יחזה נפל ונלוי עתבים: סרה ה
 טבו אהרין יעקב משכנתך ישראל 4
 כנחלים נטונו כננת עלי נהר כנחלים 6
 נטע יהוה כארזים עליו טיבם: ויל 7
 טוס מדליו ורענו כמים רבים וירם
 טאג טלכו ותנשא מלחמו: אל 8
 מוציא ממצרים כחופת ראם לו
 יאכל גוים צרו ועצמותם יזרם
 ותצו ימחין: כרע שכב כארי 9
 וכלבוא מי וקמנו מברוך סרוך
 וארירי ארוך: וירד אף בלק אל 1
 בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל
 בלעם קב איבן קראתוך והנה 2
 ברכת ברך וה שולש מקמים: ועתה 3
 ברה לך אל מקרב אמרתו כמד
 אברך והנה סעק יהוה מכבוד: 4
 ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל 2
 מלאכך אשר ילחה אליו דברתי
 לאמר: אם יתן לי כמק מלאכ כיתו 3
 כמף וזהב לא אוכל לעבר את מי
 יהוה לעשות טובה או רעה מלבי 4
 אשר ידבר יהוה אהו ארבר: ועתה 14
 הנני הולך לעמי לכה אויעך אשר
 ויעשרה העם הודי לעמך באחוזות
 הימים: וישא משלו ויאמר נאם 10
 בלעם בנו בער ונאם הנבר ששם
 הקין: נאם שמע אמרי אל וירד עתה 16
 קליון מחוז שרי יחזה נפל ונלוי
 עתבים: אראנו ולא עתה אשורנו ולא 12
 קיוב דרך כובס מיעקב וקם שבת
 מישרא ומחן פאתי מואב וקרר כל
 בני שרת: ויהו ארס ירשה יהוה 18
 ירשה שניור איביו וישרא עשה חיל: 1
 וירד כיעקב והאביר שריה 19
 ס מיער: וירא את עמלק וישא כ
 משלו ויאמר ראשית גוים עמלק
 ואצרותיו קרו אכר: וירא 21
 את

ביום ויבאו אל בלעם וידברו אליו
 8 וירבו בלק : ויאמר אליהם לינו
 מה הלילה והשבתי אתכם דבר
 כאשר ודבר יהוה אלו וישבו שרו
 9 מואב עם בלעם : ויבא אללהם
 אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה
 י עמך : ויאמר בלעם אל האלהים
 בלק בן צפר מלך מואב שלח אלי :
 11 הנה העם היצא ממזרים ויבס את
 עין הארץ עתה לכה קבה לי אתו
 אולי אוכל להלחם בו וגרשתי :
 12 ויאמר אללהים אל בלעם לא תלך
 עמם לא חאר את העם כי ברוך
 13 הוה : 0 ויקם בלעם בבקר
 א ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם
 כי מאן יהוה לחתו להלך עמכם :
 14 ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק
 ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו :
 15 ויקם עוד בלק שלח שרים רבים
 16 ונכבדים מאלה : ויבאו אל בלעם
 ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפר אל
 17 נא תמנע מהלך אלי : כי כבר
 אכבדך מאד וכך אשר האמר אלו
 אעשה ולכה נא קבה לי את העם
 18 הוה : ויען בלעם ויאמר אל עבדי
 בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף
 וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה :
 19 אלחי לעשות קטנה או גדולה ועתה
 שבו נא בהגם אתם הלילה ואדעה
 20 מה יפי יהוה דבר עמי : ויבא
 אללהם אל בלעם לילה ויאמר לו
 אם לקרא לך באו האנשים קום לך
 אתם ואך את הדבר אשר אדבר
 21 אליך אתו תעשה : 0 ויקם
 ב בלעם בבקר וחיבש את אהנו וילך
 22 עם שרי מואב : ויחר אף אללהם
 כי הולך הוא ויחיבש מלאך יהוה
 ברוך לששן לו והוא רכב ער
 23 אחנו ושני נערו עמו : וירא
 האתון את מלאך יהוה נצב ברוך
 וחרבו שלופה בינו והט האתון
 24 מן הדרך תלך בשרה וך בלעם
 את האתון להאמה הדרך : ויעמד
 מלאך יהוה במשעול החממים
 25 כה נהר מזה וגדר מזה : והרא
 האתון את מלאך יהוה והלחץ
 אל הקיר והלחץ את רגל בלעם אל
 26 הקיר וספק להחמה : ויוסף מלאך
 יהוה עבד ויעמד במקום צר אשר
 אין דרך לנסות ימין ושמאל :
 27 וירא האתון את מלאך יהוה

וחרבץ חתח בלעם ויחר אף בלעם
 28 ויך את האתון במקל : ויסחת יהוה
 את פי האתון והאמר לבלעם מה
 עשיתי לך כי הכיני וחי שלש
 29 רגלים : ויאמר בלעם לאתון כי
 התעללתי בו לויש חרב בידי כי
 עתה הרגתו : ויאמר האתון אל
 30 בלעם הלא אנכי אתנך אשר
 הכבדתי עלי מעודך עד היום הוה
 31 המסכן הסגפני לעשות לך כה
 ויאמר לא : ויגל יהוה את עיני
 בלעם וירא את מלאך יהוה נצב
 32 בדרך וחרבו שלופה בינו ויקר
 וישחזר לאפיו : ויאמר אליו מלאך
 33 יהוה על מה הכית אתי אתך וחי
 שלוש רגלים הנה אנכי יצאתי לששן
 34 כי ירש הדרך לנני : ויראני
 האתון והט לפניו שלש רגלים
 35 אולי נשתה ממני כי עתה גם אתמה
 הרגתי ואוהה החייתי : ויאמר בלעם
 36 אל מלאך יהוה השאתי כי לא ידעתי
 כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה
 37 אם רע בעיניך אשובה לי : ויאמר
 מלאך יהוה אל בלעם לך עם
 38 האנשים ואפס את הדבר אשר אדבר
 אליך אתו תדבר וילך בלעם עם
 39 שרי בלק : וישמע בלק כי בא
 בלעם ויצא לקראתו אל עיר מואב
 40 אשר על גבול ארץ אשר בקצה
 41 הגבול : ויאמר בלק אל בלעם
 הלא שלח שלחתי אליך לקרא לך
 42 למה לא הלכת אלי האמנם לא אוסר
 כבוד : ויאמר בלעם אל בלק
 43 הנה באותי אליך עתה היביל אוכל
 דבר מאותה דובר אשרישים אללהם
 44 בפי אתו אדבר : 0 וילך בלעם
 עם בלק ויבאו קיור חצור : 1
 45 ויזבח בלק בקרוצאן וישלה לבלעם
 ולשרים אשר אתו : ויהי בבקר
 46 ויקח בלק את בלעם ויעלתו בסוה
 בעל וירא משם קעה העם :

בב 23

ויאמר בלעם אל בלק כעת לי
 א כזה שבועת מובחרת והפן לי בזה
 2 שבועת מרים ושבועת אילים : ויעש
 ב בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק
 3 ובלעם פר ואיל במזבח : ויאמר
 בלעם לבלק החיבש ער עלך
 4 ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי
 5 ודבר מה וראני והגחתי לך וילך

שמי

28. Repositio. IV. p. 22A.

29. Lich. Bill. X. 1, 86.

21. Kennic. Inf. gen. p. 85.

23 1/2 pp. Hamel's. Byb. ved. s. 138 ff.

XXIII
Incip. Book 14. em commentar. Swearing in
Amst. Lit. Mag. 1. 1/11. 239 ff. 2, 309 ff. Ignob. d. uisb.
2, 367 ff.

3. Lich. Bill X. 1, 87. Gatak. Advocat. p. 686. ff.

~~1. 1/11. 239 ff. 2, 309 ff. Ignob. d. uisb. 2, 367 ff.~~

5. ff. Henk. N. mag. 6. 3, 53 d. 1 ff. Handlv. P. v. 5.
 5. Appell. in v. t. p. 67. 132 ff.

11. Mus. Duisb. 2: 110 ff.

30. Lich. Bibl. I. 5, 914. Mus. N. O. B. 3, 239. P. H.
Com. 3, 69. nov.

14, 15. Mus. N. O. B. 3, 234. 1 ff. - 7, III. Einl. in Note
p. 285. Mus. Gesch. der Mensch. V. ma. p. 18.

16-8. Lich. Bibl. I. 5, 713.

XXII.

Historia Bileamnis et ejus actus. 18. Flender in palm. & Gen. p. 109. not.
Herder. In. Brief. v. I. p. 26. 1 ff.

comp. v. mag. Lich. Bibl. I. 6, p. 967. ff. 6. 11. 6, 1061.
Mus. O. B. 2, 17. 1 ff. Sig. Thell. II. 10. Handlv. P. H.
vid. 6, 295 1 ff. Meubing, de Bileamo.
Dupuis libro abjura.

5. Lich. Bibl. I. 1, 86.

כי בא ישראל דרך האחרים וילחם
 2 בישראל וישב מסנו שבי: וידר ישראל
 נדר ליהוה ויאמר אם נתן חתן את
 העם הזה בירי והרמתי את עריהם:
 3 וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את
 הבנעני ויחרם אתהם ואת עריהם:
 4 ויקרא שם המקום חרמה: פ ויסעו
 מהר הדרך ודרך ים סוף לסבב את
 ארץ ארם והקצר נפש העם בדרך:
 5 וידבר העם באלהים ובמשה למרר
 העליהם ממצרים למות במדבר כי
 אין לחם ואין מים ונפשנו קצה
 6 בלחם הקלקל: וישלח יהוה בעם
 את הנחשים השרפים וינשכו את
 7 העם וימת עם רב מישראל: ויבא
 העם אל משה ויאמרו המאנו כי
 דברנו ביהוה ונבן החפלת אל יהוה
 ויסר מעלינו את הנחש ויהפלת משה
 8 בעד העם: ויאמר יהוה אל משה
 עשה לך שרף ושים אותו על נס והיה
 9 כל הנשוף וראה אהו וחי: ויעש
 משה נחש נחשת וישמרו על הנס
 10 והיו אפס נשך הנחש את איש והביט
 י אל נחש הנחשת וחי: פ ויסעו בני
 11 ישראל ויהנו באבת: ויסעו מאבן
 ויחנו בעיני העבריים במדבר אשר על
 12 סני מואב ממזרח השמש: משם נסעו
 13 ויחנו בנחל זרד: משם נסעו ויהנו
 מעבר ארנון אשר במדבר היצא
 14 מגבל האמרי כי ארנון גבול מואב
 15 בין מואב ובין האמרי: על כן יאמר
 במספר מלחמת יהוה את והב במספת
 16 ואת הנחלים ארנון: ואשר הנחלים
 אשר נטו לשברת ער ונשען לגבול
 17 מואב: ומשם בארה הוא הבאר אשר
 אמר יהוה למשה: אסף ארת העם
 18 ואתנה לרם מים: פ אז ישיר ישראל
 את השירה הזאת עלי באר ענו לה:
 19 באר הפרוה שרים כרוה נדיבי העם
 במחקק במשענתם וממדבר סתנה
 20 ומסתנה נחליואל ומנחליואל כמות:
 21 ומנמות הניא אשר בשדה מואב ראש
 22 הפסגה ונשקע על סני הישימן: פ
 23 וישלח ישראל מלאכים אל סיחן
 24 מלך האמרי לאמר: אעברה בארצך
 לא גפה בשדה ובכרם לא נחשה מי
 באר בדרך המלך לך עד אשר נעבר
 25 גבלך: ולא נתן סיחן את ישראל
 עבר בגבולו ויאסף סיחן את כל עמו
 ויצא לקראת ישראל המדבר ויבא
 26 ויחצה וילחם בישראל: ויפחו ישראל

לפי הרב ויירש את ארצו מארנון
 עד זבוק עד בני עמון כי עז גבול בני
 עמון: ויקח ישראל את כל הערים שה
 האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי
 בחשבון ובכל בנתיה: כי חשבון 26
 עיר סיחן מלך האמרי הוא והוא
 נלחם במלך מואב הראשון ויקח את
 כל ארצו מידו עד ארנון: על כן 27
 יאמרו המשלים באו חשבון הבנה
 ותבנון עיר סיחון: כי אש יצאה 28
 מחשבון להבה מקרית סיחון אכלה
 עד מואב בעלי כמות ארנון: אוי לך 29
 מואב אברח עם כמוש נתן בניו
 פליטם ובנתיו בשבות למלך אמרי
 סיחון: וגירם אבר חשבון עד זבוק 30
 ונשים עד גפה אשר עד מדבא:
 וישב ישראל בארץ האמרי: וישלח 31
 משה לרגל את יעזר וילכו בנתיה 32
 ויירש את האמרי אשר שם: ויפנו 33
 ויעלו דרך הבשן ויצא ענן מלך
 הבשן לקראתם הוא וכל עמו
 למלחמה ארדעי: ויאמר יהוה אל 34
 משה אל תירא אהו כי ביד נחתי
 אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית
 לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי
 אשר וישב בחשבון: ויכו אהו ואת כה
 בניו ואת כל עמו עד בלתי השאר
 לו שריד ויירשו את ארצו:

כב 22

ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות א
 מואב מעבר לירדן ורחו:

ד ד ד

ויקרא כלק כן צפור את כל אשר 2
 עשה ישראל לאמרי: ויגה 3
 מואב מפני העם מאד כי רב הוא
 ויקח מואב מסני בני ישראל: ויאמר 4
 מואב אל זקני מדין עתה ילחנו
 הקהל את כל סביבותינו כלחך השור
 את זיק השדה ובלק כן צפור מלך 5
 למואב בעת ההוא: וישלח מלאכים 6
 אל בלקם בן בעור פתוהו אשר על
 הנגור ארץ בני עמו לקרא לו לאמר
 הנה עמי יצא ממצרים הנה כסה את
 עין הארץ והוא ישב סמלי: וערה 6
 לכה נא ארה לי את העם הזה כי
 עצום הוא ממנו אולי אוכל גת בו
 ואגרישנו מן הארץ כי ידעתי את
 אשר תברך מברך ואשר תאר יואר:
 וילכו זקני מואב וקני מדין וקסטי 7
 בדם

11 הבא אל האהל וכל אשר באהר
 12 ויטמא שבעת ימים: וכל כלי פתוח
 אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא:
 16 וכל אשר יגע על פני השרה בחלד
 הרב או בסחאו ובעצם ארס או בקבר
 17 יטמא שבעת ימים: ולקחו לשמא
 סעפר שרפת החטא ונתן עליו
 18 מים חיים אר: וכל: ס ולקח
 א אונב וסכל וסם איש טהור והיה
 על האהל ועל כל הכלים ונתן
 הנפשות אשר היו שם ועל הנגע
 בעצמו או בחלל או נפח או בקבר:
 19 והזה הכהן על השמא ביום השלישי
 וביום השביעי וחסאו ביום השביעי
 וכבס בגדיו ורחץ במים וטהר
 כ בקרב: ואיש אשר יטמא ולא
 והטמא ונכרתה הנפש ההוא מתוך
 הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי
 21 נדה לא זרק עליו טמא הוא: והיתה
 להם לחקת עולם ומוה מי הנדה
 יכבס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא
 22 עד הקרב: וכל אשר יגע בו הטמא
 יטמא והנפש הנגעת הטמא עד
 הקרב: פ

20 נ

א ויבאו בני ישראל כל העדה
 מדבר צן בחדש הראשון וישב הקעס
 בקדש וחסת שם מרים ותקבר שם:
 2 ולא היה מיים לעדה ויקהלו עד
 3 משה ועל אהרן: וירב העם עם
 משה ויאמרו לאמר ולו נענו נגע
 4 אהינו לפני יקוה: ולמה הבאתם
 את קהל יהוה אל המדבר הזה
 ה למות שם אנתנו ובעינינו: ולמה
 העליחנו ממצרים להביא אתנו אל
 המדבר הרע הזה לא מקום ורע
 והאננו נפגן ורסון וסיס אין לשחתה:
 6 ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל
 פתח אהל מועד ויסלו על פניהם
 ב וירא כבוד יהוה אליהם: פ
 7 ויודבר יהוה אל משה לאמר:
 8 קח את חמטה והקדל את העדה
 אתה ואהרן אחיך ודברתם אל
 הסלע לעיניהם ונתן מסויו והוצאת
 להם מים מן הסלע והשקרת את
 9 העדה ואת בעריהם: ויקח משה את
 חמטה מרמני יהוה כאשר צוהו:
 י ויקחלו משה ואהרן את הקהל אל
 פני הסלע ויאמר להם שמעו נא
 הדברים המן הסלע הזה נוציא

21 נא
 וישמעו הכנעני מלך ערד וישב הנגב
 ה.י. 12

לכם מסו: וירם משה את ידו ויך 11
 את הסלע במטחו פעמים ויצאו מים
 רבים וחשת העדה ובעירם: ס
 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן 12
 וען לא האמתכם כי להקישני
 לעינו בני ישראל לכן לא חביאו
 את הקהל הזה אל הארץ אשר
 נתתי להם: המה מי מריבה 13
 אשר רבו בני ישראל את יחור
 ויקרש ככם: ס ו וישלח 14
 משה מלאכים מקדש אל מלך אדום
 כה אשר אחיך ישראל אחה ידעת
 את כל התלואה אשר מצאתנו:
 וירדו אבהינו מצויסיה ונשב 15
 במצרים ימים רבים וירעו לנו
 נצרים ולאבחנו: ונצקק אר 16
 והוא וישמע קלנו וישלח מלאך
 ויצאנו ממצרים והנה אנתנו בקדש
 קיר קה נבולד: נעברה נא בארצך 17
 לא נעבר בשוה ונכרם ולא נשנה
 מי באר דרך המלך נכך לא נפה
 ימין ושכמול עד אשר נעבר נבלך:
 ויאמר אליו אדום לא תקבר בי פן 18
 בחרב אצא לקראך: ויאמרו אליו 19
 בני ישראל בסטה נקלה ואם משיך
 נשחה אני וסקני ונתתי מטרים רק
 אין דבר ברנלו אקברה: ויאמר 20
 לא תקבר ויצא אדום לקראתו
 בעם כבד וכיר חוקה: וימאן 21
 אדום נתן את ישראל עבר בנגבו
 ויסי ישראל מעליו: פ ו וסעו 22
 מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה תר 23
 ההר: ויאמר יהוה אל משה ואהרן
 בחר החור על נבול ארץ אדום לאמר:
 יאסף אהרן אל עסיו כי לא יבא אל 24
 הארץ אשר נתתי לבני ישראל על
 אשר מריהם את פי למי מריבה: קח 25
 את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם
 הר ההר והשמש את אהרן את בניו 26
 והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן
 יאקפוכם שם: ויעש משה כאשר 27
 צוה יהוה ויעלו אל הר ההר לעינו
 כל העדה: ויפישט משה את אהרן 28
 את בניו וילבש אתם את אלעזר
 בנו ויסת אהרן שם כראש ההר
 וירד משה ואלעזר מן ההר ויראו כל 29
 העדה כי נוע אהרן ויבכו את אהרן
 שלשים יום כל בית ישראל: ס

21 נא
 וישמעו הכנעני מלך ערד וישב הנגב
 ה.י. 12

17. Mich. N. O. B. 3, 233.

19. Misc. Dist. II. 624/44.

XX.

1. Mich. N. O. B. 3, 233.

13. ~~Aug.~~ Mich. N. O. B. 3, 232.

19. Friedrichs Mich. O. B. 10, 21. - N. O. B. 3, 232.

21. Mich. N. O. B. 3, 233.

לכל תנופת בני ישראל לך נתתם
 ולבניך ולבנותיך אתך לחק עולמם
 כל טהור בביתך ואכל אהו : כד
 חלב יאמר וכר חלב תירוש ודב
 ראשיהם אשר יחנו ליהודי לך
 13 נחמים : כבורי כל אשר בארצ
 אשר יביאו ליהוה לך יהודי כר
 14 טהור בביתך ואכלנו : כל חום
 טו בישראל לך יהוה כל מטר רחם לך
 כשר אשר יקייבו ליהוה בארם
 ובנהמה יהוה לך אך פרה הפרה את
 כבור האדם וארץ כבור תבהמה
 16 הטמאה הפירה : ופחיו סמן חוש
 חפדה בנערך כסף המשת שקלים
 17 בשקל הקרש עשרים טה הוא : אך
 כבור שור או כבור כשב או כבור
 עז לא חפדה קרש הם את דמם חורק
 על המזבח וארץ חלבם הקטור
 18 אשה לרית ניהת ליהודי : ובשרם
 יהיה לך כחות ההגונה וכשוק
 19 הימין לך יהיה : כל חרופת הקרשים
 אשר ירובו בני ישראל ליהוה נתת
 לך ולבניך ולבנותיך אתך לחק
 עולם כרית מלח עולם הוא לפגו
 20 יהוה לך ולירדך ארץ : ואמר
 יהוה אל אהרן בארצם לא תנהל
 וחלק לא יהיה לך בחונם אנו
 חלקך ונהלתיך בתוך בני ישראל :
 21 ס ס ולבני לוי הנה נתתי
 1 כל מעשר בישראל לנהל חלק
 עבדכם אשר הם עבדים את עבדת
 22 אהל מועד : ולא יקרבו עז בני
 ישראל אל אהל מועד לשאת
 23 הטא למות : ועבר חלוי הוא
 את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם
 חקת עולם לדוריהם ובהרן בני
 24 ישראל לא ינהלו נהלה : כי את
 מעשר בני ישראל אשר ירובו ליהוה
 תרומת נחתי ללוים לנהלה על כן
 אמרתי להם כהרן בני ישראל לא
 כה ינהלו נהלה : פ וידבר יהוה אל
 26 משה לאמר : ואלוים חרבו ואמרת
 אליהם כי הקחו מאת בני ישראל
 את המעשר אשר נחתי לכם מאתם
 בנהלכם והרמסם סמנו תרומת
 27 יהוה מעשר מן המעשר : ונחשב
 לכם תרומתכם כונן מן הררן
 28 וכמלאה מן היקב : כן תרובו
 גם ארם רבועת יהוה מכל
 מעשריהם אשר תקחו מאת בני
 ישראל ונתתם סמנו את תרומת יהוה
 ואת

לאהרן הכהן : מכל מחטותיכם הרימו
 את כל תרומת יהוה מכל חלבנו את
 מקדשו סמנו : ואמרת אליהם
 כהרימכם את חלבנו סמנו ונחשב
 ללוים סמנואת נרן ונחבואת יקב :
 ואנלחם אתו ככר ממוס אתם :
 וביתכם כי שבר הוא לכם חלק
 עבדתכם באהל מועד : ולא תשאו
 עליו הטא כהרימכם את חלבנו סמנו
 ואת קרשי בני ישראל לא תחללו
 ולא תמחו :

פ פ פ
יט

וידבר יהוה אל משה ואלי
 אהרן לאמר : ואת
 חקת החורה אשר צוה יהוה לאמר
 דברי אל בני ישראל וקחו אליך
 פרה ארומה המימה אשר אין בה מום
 אשר לא עלה עליה עץ : ונתתם
 אהה אל אלקיך הכהן והוציא אתה
 אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו
 ולקח אלקיך חמין טרפה באצבעו
 והוא אל נכח פני אהל מועד טרפה
 שבע פעמים : ושרף את הפרה
 לעיניו את ערה ואת בשרה ואת רסה
 על פרישת ישרף : ולקח הכהן עץ
 ארז ואזוב ושני חולעת והישליך אל
 חרף שרפת הפרה : וכנס בגדיו
 הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא
 אל המחנה וטמא חכה ער הערב :
 ושרף אתה וכנס בגדיו כמים :
 ורחץ בשרו במים וטמא ער הערב :
 ואסף איש טהור ארץ אפר הפרה
 והניח סחוי למחנה במקום טהור
 והיה לעדת בני ישראל למשמרת
 לפי טה טמאת הוא : וכנס האסף
 את אפר הפרה את בגדיו וטמא ער
 הערב והיה לבני ישראל ולגד הנר
 הערב כחוקת עולם : הניג כמת
 לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים :
 הוא יחטא בו כיום השלישי וכיום
 השביעי ישרו ואם לא יחטא כיום
 השלישי וכיום השביעי לא ישרו :
 כי הניג כמת נפש האדם אשר
 ימות ולא יחטא את משכן יהוה
 טמא ונבחתה הנפש ההיא
 בישראל כי טו נדה לא נק עליו
 טמא והיה עז טמאתו בו : ואת
 החורה אדם כי ימות באהל כל
 הבא

2, 3. Mich. N. O. B. 3, 231.

XVIII.

Ornithia in h. f. Capellin v. 5 p. 664.

ii 11. 11. Hamell's. Byb. v. 5, 1284.

20. Mich. N. O. B. 3, 231.

29. 547 &c. Syll. Dig. II. 1077.

XVI.

1. Repet. II. p. 251. Mid. N.O.B. 3, 228.

~~Repet. II. p. 251.~~

30. Mid. N.O.B. 3, 229. Appell. in V.T. p. 626.

31, 32. Lich. Bibl. I. 5, 910. 7. Panck. loc. 12292.
Hameln. Bih. v. 2. 5, 126 ff.

קשרת והקשרתם לפני יהוה איש
 מחתחו חמשים ומאתים מחתחו ואהרן
 18 ואהרן איש מחתחו : ויקחו איש 18
 מחתחו ויתנו עליהם אש וישכו
 עליהם קשרת ויעשו פתח אהל
 19 מעד ומשה ואהרן : ויקהל עליהם 19
 קרח את כל העדה אהל פתח אהל
 מעד וירא כבוד יהוה אל כל העדה : כ
 ואל 0 וידבר יהוה אל משה כ
 ואל אהרן לאמר : הברלו מתוך כ
 העדה הזאת ואכלרו : אהרן כרעו :
 22 ויסלו על פניהם ויאמרו אל אלהי 22
 הרוחת לכל בשר האיש אתר יהטא
 ועל כל העדה הקצף : ס
 23 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר 23
 אל העדה לאמר העלו מסביב 24
 למשכן קרח דהן ואבירים : ויקם כה
 משה וילך אל דהן ואבירים וילכו
 26 אחריו קני ישראל : ודבר 26
 אל העדה לאמר סרו נא מעלה
 אהלי האנשים הרשעים האלה
 ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו
 27 בכל הטאתם : ויעלו מעל משכן 27
 קרח דהן ואבירים מסביב דהן
 ואבירים וצאו נבנים פתח אהליהם
 28 ונשיהם ובניהם וטפם : ויאמר 28
 משה בואת דהן כי יהוה שלחני
 לעשות את כל המעשים האלה כי
 לא סלבו : אם כמות כל האדם 29
 ומתן אלה ופקדת כל האדם ופקד
 עליהם לא יהוה שלחני : ואם ל
 בריאה יבוא יהוה ופצחה האדמה
 את פיה ובלעה אתם וארץ כל אשר
 להם ויידו חיים שאלה וידעתם
 כי נאצו האנשים האלה את יהוה :
 31 ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים אשר
 האלה וקבע האדמה אשר
 32 תחתיהם : ותפתח הארץ את פיה 32
 וחבלע אתם וארץ בתיהם ואת כל
 האדם אשר לקרת ואת כל הרמוש
 33 וירדוהם וכל אשר להם חיים שאלה 33
 וחכם עליהם הארץ ויאברו מתוך
 34 הקהל : וכל ישראל אשר 34
 סביבתיהם נמו לקדם כי אמרו פן
 תבלענו הארץ : ואיש יצאה סאת לה
 יהוה והאכל את החמשים וטאתם
 איש מקיובי הקשרת :

17 ז

ס וידבר יהוה אל משה לאמר : א
 אצר אהל אלעזר בן אהרן הכהן :
 ויטם

אדם ולא חתורו אחריו לכבכם
 ואחריו עניכם אשר אתם וניס
 כ אחריהם : למען תוכר ועשיהם את
 כל מצותי והיהם קדשים לאלהים :
 4 א אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
 אתכם מארץ מצרים להיות לכם
 לאלהים אני יהוה אלהיכם :

פ פ פ 16 י

א ויקח קרח בן יצדר בן קהת בן
 לוי דהן ואבירים בני
 אלוואב ואון בן פלח בני ראובן :
 2 ויקמו לפני משה ואנשים מבני
 ישראל חמשים ומאתים נשיאו עדה
 3 קראו מעד אנשי שם : ויקהלו על
 משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב
 לכם כי כלה העדה כלם קרשים
 ובתוכם יהוה וסרעו תנשאו ער
 4 קהל יהוה : וישמע משה ויסל על
 דה פניו : וידבר אל קרח ואל כל עדתו
 לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו
 ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר
 6 ויתר בו יקריב אליו : זאת עשו
 קחו לכם מתנות קרח וכל ערתו :
 7 ותנו בהן אש ושימו עליהן קשרת
 לפני יהוה חחר ויהי האיש אשר
 יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני
 8 לוי : ויאמר משה אל קרח שבעו
 9 נא בני לוי : המעט מכם כי הברלו
 אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל
 להקריב אהכם אליו לעבד את עבדו
 משכן יהוה ולעמד לפני הקר
 10 לשחם : ויקרב אתך ואת כל אהרן
 בני לוי אתך ובקשהם גם כנגד :
 11 כן אהו וכל עדת הנעדים ער
 יהוה ואהרן מה הוא כי תלוננו עליו :
 12 וישלח משה לקרא ליהן ולאבירים 12
 בני אלוואב ויאמרו לא נעלה
 13 המעט כי העליהנו מארץ זבת חלב
 ודבש להמיתנו כמרבר כי תשחרר
 14 עלינו גם השחר : ס אף לא אל
 א ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן
 לנו נחלת שיה וברם העיני האנשים
 15 החם הנקר לא נעלה : ויחר למשה
 סאר ויאמר אל יהוה אל הפן אר
 מתחם לא חטור אחר מהם נשאתו
 16 ולא הרעתי את אודי מהם : ויאמר
 משה אל קרח אתה וכל עדת הו
 לפני יהוה אתה והם ואהרן מהר :
 17 וקחו איש מחתחו וטחם עליהם

14:1 יהיה כי חשאו : ויאמר משה לכם
 זה אהם עברים את פי יהוה והוא
 14:2 לא תצלה : אל תללו כי אין יהוה
 בקרבכם ולא הנגפו לפני איביכם :
 14:3 כי העמלקי והכנעני שם לפניכם
 ונמלהם בהרב כי נרל כן שבתם
 כמאדיו יהוה ולא יהיה יהוה עמכם :
 14:4 וינעלו לעלות אל ראש ההר וארון
 ברית יהוה ומשה לא משום קרב
 טוב המה : וידד העמלקי והכנעני
 הישב בהר ההוא ויבוס ויכתשעך
 החימה : פ

טו טז

א וידבר יהוה אל משה לאמר :
 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם
 כי כבאו אל ארץ מושבותיכם אשר
 3 אני נתן לכם : ועשיתם אשה
 ליהוה עלרה או זבח לפלא נר
 או בנדה או במעריכם לעשות
 רוח נוחה ליהוה מן הכפר או
 4:4 המזן : והקריב המקריב
 קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרון
 ה כלול ברביעית ההין שמן : ויין
 לנסך רביעית ההין תעשרה על
 הקלר או לזבח לכבש האהרן :
 6 או לאיל תעשה מנחה סלרת שני
 עשרתים כלולה בשמן שלשת
 7 ההין : ויין לנסך שלשית ההין
 8 הקריב ריה נוחה ליהוה : ובי
 תעשה בן בקר עלה או זבח לפלא
 9 נר או שלמים ליהוה : והקריב
 על בן הכפר מנחה סלרת שלשה
 עשרתים כלול בשמן הזי ההין :
 1 ויין הקריב לנסך חצי ההין אשר
 2 ריה נוחה ליהוה : כבה יעשה
 לשור האהר או לאיל האהר
 או לשה נכשים או בעזים :
 12 כמספר אשר תעשו ככר תעשו
 13 לאהר כמספרם : כל האוהה
 יעשה כבה את אלה להקריב
 14 אשה ריה נוחה ליהוה : ובי ונר
 אתכם נר או אשר כחכם
 ליהוה וקשה אשה ריה נוחה
 15 ליהוה כאשר תעשו כן ועשרה
 16 חקת עולם לדרתיכם ככס כגר יהיה
 16 לפני יהוה : חרה אהת ומשפט
 אהר יהוה לכם ולגר הגר אתכם :
 17 פ פ ויבר יהוה את
 18 משה לאמר : דבר אל בני ישראל
 E-5

ואמרת אלהם בכאבים אל הארץ
 אשר אני מביא אתכם שמה :
 17 ויהי באכלכם מלח הארץ תרימו 19
 תרומה ליהוה : ראשית ערשתכם כ
 חלה תרימו ורומה כתרומת נרן
 כן תרימו אחר : מראשית ירסתיכם 21
 תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם :
 22 פ ובי חשנו ולא העשו את
 כל המצוה האלה אשר דבר יהוה
 אל משה : את כל אשר צוה יהוה 23
 אליכם ביד משה מן היום אשר צוה
 יהוה ותלאה לדרתיכם : והיה אם 24
 מעוני העדה נעשה להשגת ועשו כל
 העדה פר בן בכר אחד לעלה לריה
 נוחה ליהוה ומנחתו ונסכו כמספט
 ושעיר עזים אחד לחבת : וכפר 25
 הכהן קל כל ערת בני ישראל ונסלה
 להם כי שגגה הוא והם הביאו את
 26 תרבותם אשה ליהוה והטאתם לפני
 יהוה על שגגתם : ונסלה לכל 26
 ערת בני ישראל ולגר הגר בתוכם
 כי לכל העם בשגגה : פ פ 1
 ואם נפש אהרן החטא בשגגה 27
 והקריבה עז בת שנה לחטאת :
 28 וכפר הכהן על הנפש השגגה בחטאה
 בשגגה לפני יהוה לכפר עליו ונסלה
 לו : האוהה בבני ישראל ולגר הגר 29
 כחכם הורה אחת יהיה לכם לעשה
 בשגגה : והנפש אשר תעשה כור 3
 רמה מן האוהה וכן הגר את יהוה
 תוא מנה ונכרתה הנפש ההוא
 31 מקריב עמר : כי דבר יהוה בודי
 ואת מנחתו חפר הכרת הסרת הנפש
 32 החוא קננה בר : פ ויחיו בני
 ישראל כמדיבר ויטאו איש מקיש
 33 עצים בים השבת : וקריבו אתו
 חמטאים אתו מקיש עצים אל משה
 34 ואל אהרן ואל כל העדה : וינחהו
 אתו כמשפט כי לא פרש סת יעשה
 לו : פ ויאמר יהוה אל משה לה
 35 מות יומת האיש רגום אתו באבנים
 כל העדה מחוץ למחנה : ויצאו 36
 אתו כל העדה אל מחוץ למחנה
 וירגמו אתו באבנים וימת כאשר
 37 צוה יהוה את משה : פ ויאמר
 38 יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני
 ישראל ואמרת אלהם ועשו להם
 39 צוה על גנפי בגדוים להדם
 ונתנו על צוה הכהן פחיל הכלה :
 40 והיה לכם לציצת וראיהם אתו
 41 וכרדם אח כל מעות יהוה ועשיתם
 אתם ה

44. 14997. Schult. Op. min. p. 150. & Schrad.
orig. p. 61.

38439. Schrad. orig. p. 158.

5. Videtur ante 10 & 11 collocandum. Bydny
let de Facul. Litterar. 1816. IV. 3. p. 386, 9.

9. Cappell. in V.T. p. 410.

13-19. Temp. Helv. 5: 342 pp.

32. And. H. O. B. 3, 228.

14. And. H. O. B. 3, 228.

34. Cappell. in V.T. p. 410.

יד 14

א ותשא כל העדה ויתנו את הולם
 ב ויבכו העם בלילה ההוא: וילנו על
 משה ועל אהרן כל בני ישראל
 ויאמרו אדום כהל העדה לו חטנו
 כארץ מצרים או כמדבר הזה לו
 3 חטנו: ולמה יהוה מבוא אחנו אל
 הארץ הארץ לנפול בחרב נשוננו
 וטפנו יהיו לבו הלוא טוב לנו שוב
 4 מצרימה: ויאמרו איש אל אחיו
 ד נתנה ראש ונשובה מצרימה: ויפל
 משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל
 6 עדת בני ישראל: ויהישע בן נון
 וכלב בן יפנה מן החריים את הארץ
 7 קרעו בגדיהם: ויאמרו אל כל עדת
 בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו
 בה תהור אמה טובה: הארץ מאי
 8 סאר: אם חמץ בנו יהוה והביא
 אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו
 ארץ אשר הוא: זבדן חלב ודבש:
 9 אך ביהוה אל חמדו ואחם אל
 תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם
 סר עלם מעליהם ויהוה אתנו אל
 ז תוראם: ויאמרו כל העדה ליהוה
 אתם באבנים וכבוד יהוה נראה:
 באהל מועד אל כל בני ישראל:
 11 פ ו יאמר יהוה אל משה עז
 אנה ינאנני העם הזה ועד אנה לא
 יאמינו בו בכל האהות אשר עשיתי
 12 בך: אכנו כדבר וארישני
 ואעשרי אחך לגוי גדול ועמוס
 13 חטנו: ויאמר משה אל יהוה ושמעו
 מצרים כי העליתם בבחך את העם
 14 הזה מקרבו: ויאמרו אל וישב
 הארץ הזאת שמעו כי אתר יהוה
 בקרב העם הזה אשר עין בעין
 נראה אתה יהוה וענך עמר עליהם
 ובעמר עין אחרת הלך לפנינו
 15 וימס ובעמר אש לוליה: ותמהה
 את העם הזה באיש אחד ויאמרו
 הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר:
 16 מבלתי יכלת יהוה להביא את העם
 הזה אל הארץ אשר נשבע להם
 17 וישחטם במדבר: ועתה וגרל נא
 18 כה אדני כאשר דברת לאמר: יהוה
 ארך אפים ורב חסד נשא עון וישע
 ונקח לא ינקח: פקר עון אבינו
 על בנינו על שרשים ועל רבועים:
 19 סלה גא לעון העם הזה כגדל
 חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה
 יהוה

ממצרים ועד הנדב: ויאמר יהוה כ
 סלחתי כדברך: ואולם חי אני
 וימלא כבוד יהוה את כל הארץ:
 כי כל האנשים היראים את כבדי
 22 זאת אחתי אשר עשיתי במצרים
 ובמדבר וינסו אתי וזו עשר פעמים
 23 ולא שמעו בקולי: אם יראו את
 הארץ אשר נשבעתי לאבותי וכל
 24 מנאצילא וראוה: ועבדי כלב עקב
 היתה רוח אחרת עמו ויסלח אחרי
 והבואתיו אל הארץ אשר בא שמע
 25 וזרעו וירשנה: והעמלקי והכנעני כה
 וישב בעמק סחר פנו וסעו לכם
 26 המדבר דרך ים סוף: פ
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
 27 לאמר: עד מתי לעדה הרעה
 הזאת אשר המה מלינים עלי את
 28 תלנות בני ישראל אשר המה מלינים
 עלי שמעתי: אמר אלהם חי אני
 29 נאם יהוה אם לא כאשר דברתם
 באוני כן אעשה לכם: במדבר
 30 הזה יפלו פגריכם וכל פקודים לכל
 מספרכם מכן עשרים שנה ובעלה
 31 אשר הלינתם עלי: אם אתם חבאו
 ל אל הארץ אשר נשאתי את יד
 32 לישכן אחכם בה כי אם כלב בן יפנה
 ויהושע בן נון: וטפסכם אשר אמרתם
 33 לבו יהיה והביאתי אתם וירעו
 34 ארץ הארץ אשר מאסתם בה:
 ופקודים אתם יפלו במדבר הזה:
 35 ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים
 36 שנה ונשאו ארץ ונחיתם עד הם
 פגריכם במדבר: במספר הימים
 37 אשר חרתם את הארץ ארבעים ויום
 38 יום לשנה יום לשנה חשאו את
 עונותיכם ארבעים שנה וידעתם את
 39 חנאותי: אני יהוה דברתי אם לה
 לא זאת אעשה לכל העדה הרעה
 הזאת הנעדרים עלי במדבר הזה
 40 ויחמו וימס ימתו: והאנשים אשר
 41 שלח משה לתור את הארץ וישבו
 וילנו עליו את כל העדה להוציא
 42 רבה על הארץ: וימתו האנשים
 43 מוצאי דבת הארץ רעה כמגפה לפני
 44 יהוה: ויהושע בן נון וכלב בן
 45 יפנה היו מן האנשים ההם והולכים
 46 לתור את הארץ: וידבר משה את
 47 הדברים האלה אל כל בני ישראל
 48 ויחאבלו העם מאד: וישכמו בבקר
 49 ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו
 50 ועלינו אל המקום אשר אמר
 יהוה

במשה דבר יהוה הלא גם בנו דבר
 3 וישמע יהוה: והאיש משה ענו מאד
 מכל האדם אשר על פני האדמה:
 4 ויאמר יהוה פתאם ל משה
 ואל אחרן ואל מרים צאו שלשתכם
 אל אהרן סועד ויצאו שלשתם:
 5 ויחד ויחור בעמד ענן ויעמד פתח
 האהל ויקרא: אחרן ומרים ויצאו
 6 שניהם: ויאמר שמעו נא דברי אם
 יהיה נביאתם יהוה במראה אליו
 7 ואתדע בהלום ארכר בו: לא כן
 8 עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא: פה
 אל פה ארכר בו וכראה ולא בחידה
 9 והמנת יהוה ביטח ומדוע לא יראתם
 10 לדבר בעבדי במשרה: ויחד אף
 11 יהוה גם וילך: והענן סר מעל
 האהל והנה מרים מצרעה משלג:
 12 וימן אחרן אל מרים והנה מצרעה:
 13 ויאמר אחרן אל משה בני אדוני אל
 נא השת עלינו השאת אשר נואלנו
 14 ויאמר השאנו: אל נא התי כמת אשר
 בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו:
 15 ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא
 16 רפא נא לה: פ ויאמר יהוה
 17 אל משה ואבית ירקוק בפניה הלא
 תכלם שבעת ימים חסר שבעת ימים
 18 מחוץ למחנה ואחר האסף: וחסר
 19 מרים סחף למחנה שבעת ימים
 20 והעם לא נסע עד האסף מרים:
 21 ואחר נסעו העם מחצרות והגו
 במדבר פארן:

נאמן כן מני: אלה שמות האנשים שו
 אשר שלח משה לחזר ארץ הארץ
 ויקרא משה להושיע בן נון והושיע:
 וישלח אתם משה לחזר ארץ ארץ
 נכחן ויאמר אלהם עלו זה כנגב
 ועליתם את ההר: וראיתם את
 הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה
 החזק הוא הרפה המעט הוא אס רב:
 ומה הארץ אשר הוא יושב בה המזכה
 הוא אס רעה ומה הערים אשר הוא
 יושב בהנה הבטחנים אם במכפרים:
 ומה הארץ השמנה הוא אס רזה היש
 בה עץ אס אין והתחזקותם ולקחתם
 מפרי הארץ והימים ופי כנורו א
 ענבים: ויעלו ויחזרו את הארץ
 21 מסדרבן עד רחב לבא חסר:
 ויעלו כנגב ויבא עד חברון ושם
 22 אחימן שישו וחלמי וילדו הענק
 והחברון שבע שנים נבנתה לפני צען
 מצרים: ויבאו עד נחל אשכול ויכרתו
 23 משם ומורר ואשכול ענבים אחד
 וישארו במוט בשנים ומן הרמנים
 24 ומן התאנים: למקום ההוא קרא
 נחל אשכול על אותה האשכול אשר
 כרתו משם בני ישראל: וישבו מחברון
 25 חזק מן ארבעים יום: וילכו
 ויבאו אל משה ואל אחרן ואל כל
 26 עדת בני ישראל אל מדין פארן
 קרשה וישבו אתם דבר וארץ
 27 כל העדה ויראו את פרי הארץ:
 ויספרו לו ויאמרו באנו ארץ הארץ
 28 אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש
 29 הוא וזה פריה: אסם כי עץ העם
 30 הישב בארץ והערים בצורות גדולת
 31 מאד וגם ילדו הענק ראינו שם:
 32 ועמלק וישב בארץ הגב והחתי
 33 והיבוי והאמורי וישב בהר והכנעני
 34 וישב על הים ועל יד הירדן: והלא
 35 כלב את העם אל משה ויאמר עלה
 36 נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל
 37 לה: וס והאנשים אשר עלו עמו
 38 אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי
 39 חזק הוא ממנו: ויצאו דבר הארץ
 40 אשר תרו אחה אל בני ישראל לאמר
 41 הארץ אשר עברנו בה לחזר אחה
 42 ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם
 43 אשר ראינו בחנה אנשי מדורח:
 44 וישם ראיו את הגפילים בני ענק
 45 פן הגפלים ונהי בנינו כחגבים
 46 וכן היינו בעיניהם:

א וירכר
 1 יהוה אל משה לאמר:
 2 שלח לך אנשים ויחזרו
 3 ארץ ארץ כנען אשר אני נתן לבני
 4 ישראל איש אחד איש אחד למטה
 5 אבתו תשלחו כל נשיא בהם:
 6 וישלח אחם משה מסדיב פארן על
 7 פי יהודה כלם אנשים ראשי בני
 8 ישראל הם: ואלה שמותם
 9 למטה ראובן שמעון בן זכור: למטה
 10 שמשון שמש בן חורי: למטה יהודה
 11 כלב בן יופנה: למטה יששכר ונאל
 12 בן יוסף: למטה אפרים הושיע בן
 13 נון: למטה בנימין מלשי בן רפוא:
 14 למטה זבולון נדיאל בן סודי: למטה
 15 יוסף למטה מנישה נדו בן סוסי:
 16 למטה דן עמיאל בן גמלי: למטה
 17 אשר סזור בן טיבאר: למטה
 18 נפתלי נחבי בן ופסי: למטה גר
 E 4

3. Novam de hoc loco sententiam protulit
Fr. Heppig: in Syll. Diss. I. p. 146 qq. Sed. ind.
Eckh. Int. II. 396. Mus. Gsch. Germania. IV. 1848. p. 25.

17. Mon. Germ. II. 27.

7. 8. Mont. C. p. 30. not.

19. Brulb. Ep. Min. p. 150.

12. Mich. N. O. B. 3, 226.

22. Mich. N. O. B. 3, 227. coll. 3, 94. 1815. publ. quae
est p. 87.

23. Mich. C. B. 10, 84. Trist. V. O. 35 61 coll. p. 339 87
1815. publ. quae
est p. 87.

14. Mich. V. O. p. 99. coll. p. 260.

1815. publ. quae
est p. 87.

XIII.

5. De additamento, quod habet Samarit.
v. Kennic. Diss. p. 47. coll. Mich. O. B. 20, 36.
v. N. O. B. 3, 226.

XI. ^{Sich.}

1. de uyne Moir Aest. Pres. V. T. 350 ff.

5. Sich. Bibl. I. 5, 910. — Orig. des Loix II. 350.

Mich. C. B. 16 47. — N. O. B. 3, 106. coll. 2, 215.

De melonibus ^{Saintin} Trayse de l'Egypte T. 3. p. 101.

115, 145, 251 — De piscibus de Manu. Misc. I. 137.

Abdell. relat. de l'Ég. p. 38, 39. De de uyne in uyt. p. 128 ff.

7. Ms. Eich. Bibl. VII. 4, 673. Ordin. Misc. 6, 14 ff.

8. Ordin. N. O. B. 3, 223. — 7, 110.

29. Sich. Theod. 1, 9.

32. Orig. des Loix I. 255. Ordin. N. O. B. 3, 225.

33. Ordinan. Misc. 4, 171. Ms. Handels B. 42. 5, 92

16 ff. Nor. Tres. Daf. V. T. p. 400 ff.

34. Sich. Reir. man. to I. p. 229. coll. Mich. C. B.
7. 27. — 8, 2. ff.

Manilla in hi. Caput. XII.

1. 222. Africa, Table man. N. O. B. et hort. I. p. 232

אויבך ויגמו משנאיך מפניך :
 36 ובנתתי ואמר שובה יהוה רבבות
 אלמי ישראל : פ
 יא
 I I
 א ויהי העם כמזמאננים רע באזני
 יהוה וישמע יהוה ויהוה אמו והבער
 במ אש יהוה ותאכל בקצה המחנה :
 2 ויצעק העם אל משה ויהמלל במשה
 א אל יהוה ותשקע האש : ויקרא שם
 המקום ההוא הבערה כי כערה במ
 4 אש יהוה : והאספת אש בקרבו
 התאו תאוה וישבו ויכבו גם בני
 ישראל ויאמרו מי ואכלנו בשר :
 ה וזכרנו את הנה אשך נאכל במצרים
 חנם את הקטניות ואת האבתיים
 ואת החציר ואת הכנולים ואת
 6 השומים : ועתה נפשונו כישה אין
 7 כל בלתי אל המן ענינו : והמן
 כרע גי הוא ועינו כעין הברלה :
 8 שמו העם ולקטו ושהנו ברחים או
 רכו כמרכה ובשלו בפרור וישאו אחר
 9 ענות יהיה טעמן כטעם לשך השמן :
 וברדת הטל על המחנה לילה יור
 1 המן עליו : וישמע משה את העם
 ככה למשפתחיו איש לפתח אהלו
 ויהו אף יהוה מאד ובעינו משה רע :
 11 ויאמר משה אל יהוה למה הרעת
 לעבדך ולמה לא מצותיך בעיניך
 לשום את משא כל העם הזה עלי :
 12 האנכי דריתיו את כל העם הזה אם
 אנכי ויהתירו כי האמר אלי שארו
 בחוקך כאשר ישא האמן את
 13 הניק על הארצה אשר נשבעת
 13 לאבותי : מאן לי בשר לתת לכל
 העם הזה כי יבכו עלי לאמר חנה
 14 לנו בשר ונאכלה : לא אוכל אנכי
 לבדו לשאת את כל העם הזה כי
 15 טו כבר ממני : ואם ככה את עשה לי
 הרגו נא הרג אם מצאתי חן
 בעיניך ואל אראה ברעתי : פ
 16 ויאמר יהוה אל משה אקפה לי
 שבעים איש מוקני ישראל אשר
 ידעת כי הם זקני העם ושמעו
 17 ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו
 יש עמך : וירדתו וברתתי עמך יש
 ואצלתני הרוח אשר עליך ושמתי
 עליהם וגשאו אתך במשא העם ולא
 18 תשא אתה לכתך : ואל העם האמר
 התקישו לכתך ואכלתם בשר כי
 בכיתם באזני יהוה לאמר מי ואכלנו
 בשר כי טוב לנו כמצרים ונחן יהוה

לכם בשר ואכלתם : לא יום אחד 19
 תאכלו ולא ימים ולא חמשה ימים
 ולא עשרה ימים ולא עשרים יום :
 ער חדש ימים ער אשר יצא מאמכם כ
 יהיה לכם לרוא יען כי מאסו את
 יהוה אשר בקרבכם והבכו לפניו
 לאמר למה זה יצאנו מצרים :
 21 ויאמר משה שש מאות אלף רגלי
 העם אשר אנכי בקרבו ואתה אמרת
 בשר אתן להם ואכלו החדשים :
 22 הנאן ובקר וישחט להם ומצא להם
 אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא
 להם : פ ויאמר יהוה אל משה 23
 חוד יהוה תקצר עתה תראה היקר
 דברי אם לא : ויצא משה וידבר 24
 העם את דברי יהוה ויאסף שבעים
 איש מוקני העם ויעמד אתם סביבת
 25 האהל : וירד יהוה בענן וידבר אל
 ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על
 שבעים איש הזקנים ויהי כנח
 עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו :
 26 וישארו שני אנשים כמתהרשם
 האחד אלדרוש השני מיד והתה
 עליהם הרוח והמה בכתיבים ולא
 יצאו האהלה ויתנבאו כמתהרש :
 27 וירץ הנער ויגיד למשה ויאמר ארץ 28
 ומועד מתנבאים כמתה : ויען
 יהישע בן נון משרת משה מכתרו
 29 ויאמר ארנו משה כלאים : ויאמרו לו
 משה המקנא אתה לוי ומי ותן כל עם
 יהוה נביאים כי ותן יהוה את רוחו
 עליהם : פ ויאסף משה המחנה ל
 31 הוא זקני ישראל : ורוח נסע מאת
 יהוה ויגו שלום מן הים וישש על
 המחנה כדרך יום כה וכדרך יום
 כה סביבות המחנה וכאמתים על
 32 פני הארץ : ויקם העם כל היום
 החוואוכל הלילה וכל יום המחנה
 ויאספו ארץ השלו הממעיט אסף
 עשרה חסרים וישמחו להם שמה
 סביבות המחנה : הבשר עודנו בין
 33 שניהם טרם יכרת ואף יהוה חרר
 בעם ויך יהוה בעם מכה רבה מאד :
 34 ויקרא את שם המקום ההוא קברות העם
 החאורה כי שם קברו ארץ העם
 המחאויס : מברכות החאורה נסעו לה
 העם חצרות ויהיו בחצרות : פ
 12
 יב
 ותדבר מרים ואהרן במשה ער 4
 ארות האשה הכשית אשר לקח כי
 אשה כשית לקח : ויאמרו הרק אך 2
 במשה

הוא מהור וברך לא הור והור
 לעושה הפסח ונכרה הנפש ההוא
 טעמה כי קרבן יהיה לא הקריב
 במקדש חטאו ישא האיש ההוא:
 14 וכן יגור אחכם נר ועשה פסח
 ליהוה חקת הפסח וכמשפטו כן
 ג יעשה חקת אחת יהיה לכם ולג
 טו ולאורח הארץ: ס ו ויבוס
 הקיס את המשכן כסח הענן את
 המשכן לאהל הערה ובקרב יהיה
 על המשכן כמראהו אש עד בקר:
 16 כן יהיה חסוד הענן וכמראה
 17 אש לילה: ולפי העלות הענן
 סעל האהל ואחרי כן יסעו בני
 ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן
 18 שם יחנו בני ישראל: עקל פי
 יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה
 יחנו כל ימי אשר ישכן הענן על
 19 המשכן יחנו: ובהארץ הענן על
 המשכן ימים רבים ושמו בני
 ישראל את משמרת יהוה ולא יסעו:
 20 ויש אשר יהיה הענן ימים מספר
 על המשכן על פי יהוה יחנו ועל
 21 על פי יהוה יסעו: ויש אשר יהיה
 הענן סעור עד בקר ונעלה הענן
 בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה
 22 הענן ונסעו: או ימים או חודש
 או ימים בהארץ הענן על המשכן
 לשכן עליו וחנו בני ישראל ולא
 23 יסעו ובהעלתו יסעו: על פי יהוה
 יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת
 יהוה שמו על פי יהוה ביד משה: פ

IO

א ויהי יהוה אל משה לאמר:
 2 עשה לך שתי חצוצרות כסף מקשה:
 חקשה אים והיו לך למקרא תקעה
 3 ולקטע את המנוח: ותקעו בהן
 ונעמדו אליך כל העדה אל פתח
 4 אהל מועד: ואם באחת יתקעו
 ונעמדו אליך הנשיאים ראשו אלפי
 ה ישראל: ותקעם תרועה ונסעו
 6 המנוח החנים קדמה: ותקעם
 תרועה שנית ונסעו המנוח החנים
 7 הימנה תרועה יתקעו למסועיהם:
 8 ובהקהל את הקהל תתקעו ורא
 8 תרועו: ובני אהרן הכהנים
 יתקעו בהצרות והיו לכם לחקת
 9 עולם לזרותיכם: וכי תבאו מלחמה
 באויצכם על הצר העיר אחכם
 והרועהם בהצרות ונזמתם לפני
 ה

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

ה ג אביך

13-28. Bibl. Brem. 7: 872-77.

X.

2. 77. Adman. Mich. 4, 127. not.

29. Mich. N. O. B. 3, 222.

31. Adm. Mich. 4, 177a.

n. Mich. N. O. B. 3, 222.

6. Mich. N. O. B. H. 2, 92.

פ פ פ
8 ה

עדת בני ישראל ללוים ככל אשר
 צוה יהוה את משה ללוים כן עשו
 להם בני ישראל: ויחמטאו 21
 הלוים ויכבסו בגדיהם וינף אהרן
 אהם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם
 אהרן לשהרם: ואחריו כן באו 22
 הלוים לעבר את עבדתם באהם מועד
 לפני אהרן ולפני בנו כאשר צוה
 יהוה את משה על הלוים כן עשו
 להם: ם וידבר יהוה אל 23
 משה לאמר: זאת אשר ללוים 24
 מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא
 לצבא אבא בעבדת אהל מועד:
 ומבן חמשים שנה וישוב מבטא 25
 העבודה ולא יעבד עור: ושורת 26
 אח אחיו באהל מועד לשבד משבת
 ועברה לא יעבד ככה תעשה ללוים
 במשבתם: ם

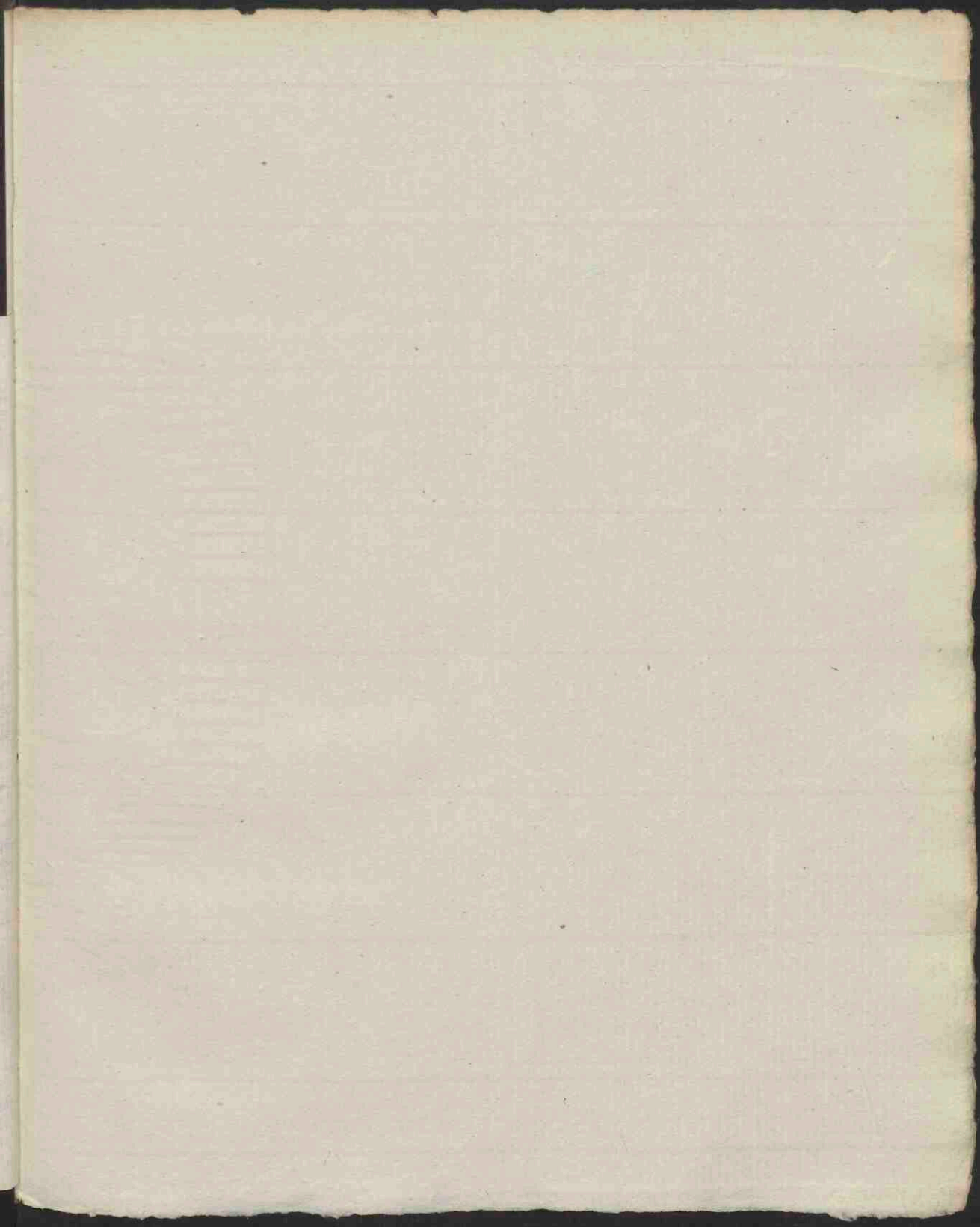
א וידבר יהוה אל משה לאמר:
 2 ודבר אל אהרן ואמרת
 אליו בהעלתך את הנרות אל מול
 פני המנורה ואירו שבעת הנרות:
 3 ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה
 העלה נרות באש צוה יהוה את
 4 משה: וזה מעשה המנרה מקשה
 זהב עז ירכה עז פרח מקשה הוא
 כמראה אשר הראה יהוה את משה
 כן עשה את המנרה: ם
 ה וידבר יהוה אל משה לאמר: קח
 6 את הלוים מתוך בני ישראל ושהרת
 7 ארם: וכח תעשה להם לשהרם
 הוה עליהם מי טאת והעבירו אער
 עז כל בשרם וכבסו בגדיהם
 8 ושהרו: ולקחו פר כן בקר
 ומנחתו סלח בלולה בשמן ופר שני
 9 כן בקר חקח לחטאת: והקרבת
 את הלוים לפני אהל מועד והקללת
 10 את כל עדת בני ישראל: והקרבת
 את הלוים לפני יהוה ומסכו בני
 ישראל את ידוהם על הלוים:
 11 והניף אהרן את הלוים תנופה לפני
 יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד
 12 את עבדת יהוה: והלוים יסכו
 את ידוהם על ראש הפרים ועשה
 את האחד טאת ואת האחר עלה
 13 ליהוה לכפר על הלוים: והקטית
 את הלוים לפני אהרן ולפני בנו
 14 והנמת ארם תנופה ליהוה: והקדלת
 את הלוים מתוך בני ישראל והיו
 15 לו הלוים: ם ואחריו כן יבאו
 א הלוים לעבר את אהל מועד ושחת
 16 אהם והנפת אהם תנופה: כי נתנם
 נתנם מה לי מתוך בני ישראל
 החח פשרת כל דרם בכור כל מבני
 17 ישראל לקחתי אהם לי: מי לי כל
 בכור מבני ישראל כארם ובכמטר
 ביום הכהו כל בכור בארץ מצרים
 18 הקדשתי אהם לי: ואקח ארץ
 הלוים תחת כל בכור מבני ישראל
 19 וואהנה את הלוים נתנם לאהרן
 ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את
 עבדת בני ישראל באהלי מועד
 ולכפר על בני ישראל ולא יחור
 20 בכני ישראל נגף ננשת בני ישראל
 אל הקדש: ועש משה ואהרן וכל

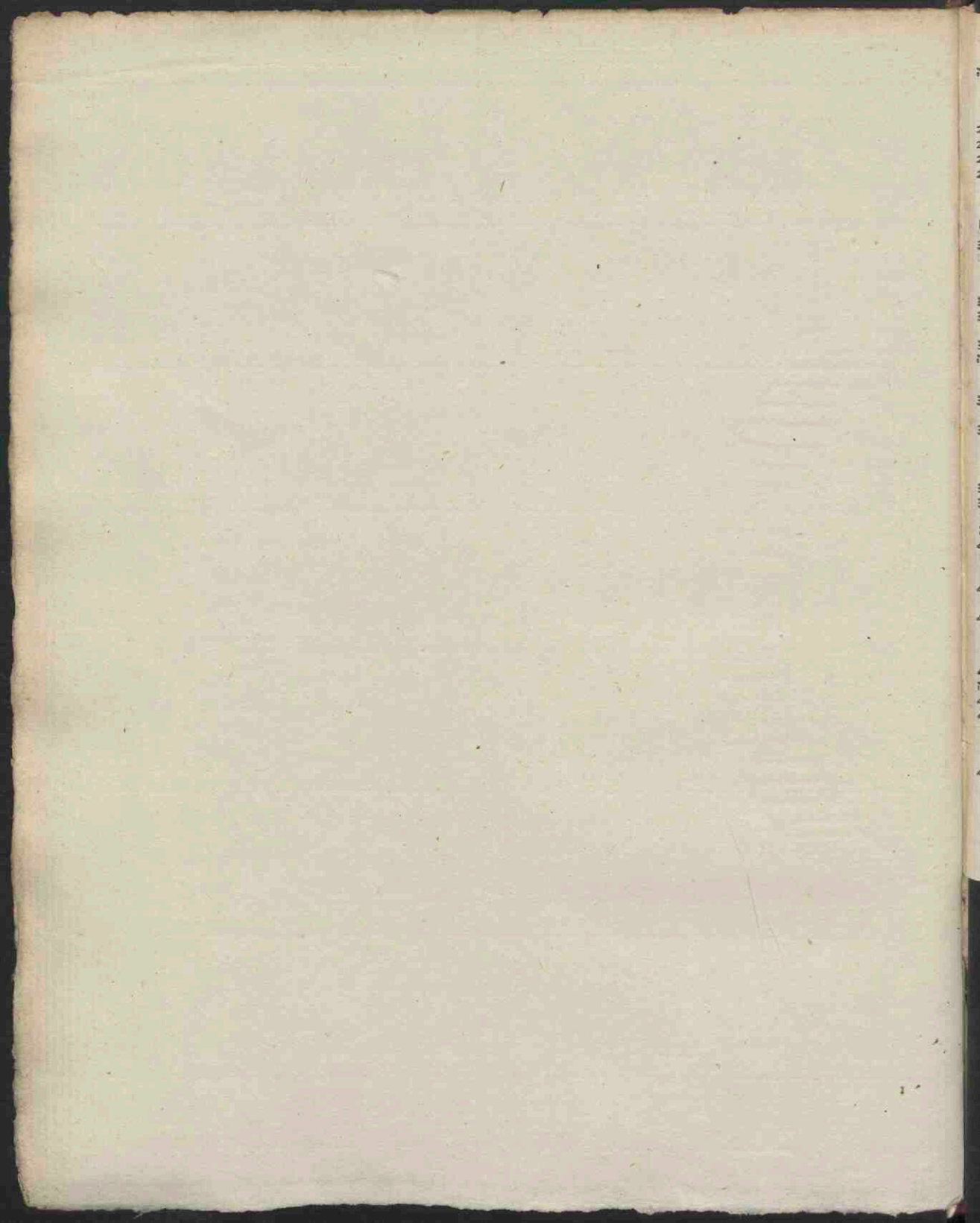
ט 9

א וידבר יהוה אל משה במדבר
 סיני בשנה השנית לצאתם מארץ
 מצרים בחודש הראשון לאמר:
 ויעשו בני ישראל את הפסח 2
 במועד: כארבעה עשר יום בחודש 3
 חזק בין הערבים תעשו אהו במועד
 ככל חקתו וככל משפטו תעשו
 אהו: וידבר משה אל בני ישראל 4
 לעשת הפסח: ויעשו את הפסח 5
 בראשון בארבעה עשר יום לחודש
 בין הערבים במדבר סיני ככל אשר
 צוה יהוה את משה כן עשו בני
 ישראל: ויהי אנשים אשר היו 6
 טמאים לנפש אדם ולא יכלו לקשת
 הפסח ביום החוא: ויקרבו לפני 7
 משה ולפני אהרן ביום החוא:
 ויאמרו האנשים חמה אליו אנהנו 7
 טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי
 הקריב את קרבן יהוה במקדו בחוד
 8 בני ישראל: ויאמר אלהם משה
 עמדו ואשמעת מה יצוה יהוה לכם:
 ם וידבר יהוה אל משה 9
 לאמר: דבר אל בני ישראל ו
 לאמר איש איש כיתה טמא לנפש
 או בדרך וחיה לכם או לדתיהם
 ונשה פסח ליהוה: בחודש השני 11
 בארבעה עשר יום בין הערבים
 יקשו אהו קד מנורת ומוריהם
 יאמלו: לא ישארו טמנו עז 12
 בקר וקצם לא ישברו בו ככל חקת
 הפסח יעשו אהו: והאיש אשר 13
 הוא

49 אלישמע בן עמיחד : קרבנו
 קערת כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מורק אחד כסף שבעים
 שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
 סלת בלולה בשמן למנחה : כף
 51 אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר
 אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן
 52 שנתו לעלה : שעור עזים אחד
 53 לחמאת : ולובת השלמים בקר
 שנים אולם חמשה עתדים חמשה
 כבשים בני שנה חמשה ור קרבן
 אלישמע בן עמיחד : מ
 54 ביום השמיני נשיא לבני מנשה
 והגסליאל בן פדהצור : קרבנו
 קערת כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מורק אחד כסף שבעים
 ושקל בשקל הקדש שניהם מלאים
 56 סלת בלולה בשמן למנחה : כף
 57 אחת עשרה זהב מלאה קטרת : פר
 אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן
 58 שנתו לעלה : שעור עזים אחד
 59 לחמאת : ולובת השלמים בקר
 שנים אולם חמשה עתדים חמשה
 כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
 וגסליאל בן פדהצור : מ
 60 ביום החשיני נשיא לבני בנימן
 61 אביו בן נדעני : קרבנו קערת
 כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
 62 בשמן למנחה : כף אחת עשרה
 63 זהב מלאה קטרת : פר אחד בן
 בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
 64 לעלה : שעור עזים אחד לחמאת :
 סה ולובת השלמים בקר שנים אולם
 חמשה עתדים חמשה כבשים בני
 שנה חמשה זה קרבן אביו בן
 66 נדעני : מ ביום הקשירי
 נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי :
 67 קרבנו קערת כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מורק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 מלאים סלת בלולה בשמן למנחה :
 68 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת :
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש
 69 אחד בן שנתו לעלה : שעור עזים
 אחד לחמאת : ולובת השלמים
 70 בקר שנים אולם חמשה עתדים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
 קרבן אחיעזר בן עמישדי : מ

0 ביום עשתי עשר יום נשיא לבני 72
 אשר פנעיאיל בן עכרן : קרבנו 73
 קערת כסף אחת שלשים ומאה 1
 משקלה מורק אחד כסף שבעים
 שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
 סלת בלולה בשמן למנחה : כף 74
 אחת עשרה זהב מלאה קטרת :
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש 75
 אחד בן שנתו לעלה : שעור עזים 76
 אחד לחמאת : ולובת השלמים 77
 בקר שנים אולם חמשה עתדים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
 קרבן פנעיאיל בן עכרן : מ
 ביום שנים עשר יום נשיא לבני 78
 נפתלי אחיעזר בן עינן : קרבנו קערת 79
 כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מורק אחד כסף שבעים שקל
 בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 בלולה בשמן למנחה : כף 80
 אחת עשרה זהב מלאה קטרת :
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש 81
 אחד בן שנתו לעלה : שעור עזים 82
 עזים אחד לחמאת : ולובת 83
 השלמים בקר שנים אולם חמשה
 עתדים חמשה כבשים בני שנה
 חמשה זה קרבן אחיעזר בן עינן :
 מ זאת חננת המזבח ביום 84
 המשח אהו מאת נשיא ישראל
 קערת כסף שהים עשרה מורק
 כסף שנים עשר נפות זהב שהים
 עשרה : שלשים ומאה הקערה 85
 האחת כסף ושבעים המורק האחד
 כף כסף הכלים ארבע וארבע
 מאות בשקל הקדש : נפות זהב 86
 שהים עשרה מלאה קטרת עשרה
 עשרה הכף בשקל הקדש כף זהב
 87 הכפות עשרים ומאה : כל הבקר
 לעלה שנים עשר פרים אולם שנים
 עשר כבשים בני שנה שנים עשר
 ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר
 לחמאת : וכל בקר זבח השלמים 88
 עשרים וארבעה פרים אולם ששים
 עתדים ששים כבשים בני שנה
 ששים זאת חננת המזבח אחרי
 המשח אהו : וכבא משה אל אהל
 89 מועד לדבר אהו וישמע את הקול
 מרבר אליו מעל הכפרה אשר על
 ארץ העדות מבין שני הנרבים
 וידבר אליו :

ואת כל כליו ואת המזבח ואת כר
 2 כליו וימשהם וקדש אדם: ויקריבו
 נשיאי ישראל ראשי בוח אבתם הב
 נשיאי המזבח הם העשרים ער
 3 המקדים: ויביאו את קרבנם לפני
 יהוה שש עגלת צב ושני עשר בקר
 עגלה על שני הנשאם ושור לאחד
 4 ויקריבו אותם לפני המשכן: ויאמר
 ה יהוה אל משה לאמר: קח מאתם
 והיו לעבד ארץ עברת אהל מועד
 ונתתה אותם ארץ הלויים איש כמי
 6 עבדתו: ויקח משה את העגלת ואת
 7 הבקר ויתן אותם אל הלויים: את
 שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן
 8 לבני גרשון כפי עברתם: ואת
 ארבע העגלת ואת שמת הבקר נתן
 לבני מררי כפי עברתם ביד איחמר
 9 בן אחיז הכהן: ולבני קחח לא
 נתן כי עבדו הקדש עולה בכהן
 10 וישאו: ויקריבו הנשיאים את
 הנזב המזבח כיום המשה ארו
 ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני
 11 המזבח: ויאמר יהוה אל משה
 נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום
 ה ויקריבו את קרבנם להנזב המזבח:
 12 o o והיו המקריב ביום הראשון
 את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה
 13 יהודה: ויקריבו קערת כסף אחת
 שלשים ומאה משקלה מרוק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
 14 למנוחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
 15 מ קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד
 16 כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר
 17 עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
 בקר שנים אילים חמשה עתודים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה זר
 קרבן נחשון בן עמינדב: פ
 18 ביום השני הקריב נתנאל בן צופר
 19 נשיא יששכר: הקרב את קרבנו
 קערת כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מרוק אחד כסף שבעים
 שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
 20 סלת בלולה בשמן למנוחה: כף אחת
 21 עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד
 בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
 22 לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
 23 ולזבח השלמים בקר שנים אילים
 חמשה עתודים חמשה כבשים בני
 שנה חמשה זר קרבן נתנאל בן
 24 צופר: פ ביום השלישי

נשיא לבני זבולן אליאב בן חלן:
 קרבנו קערת כסף אחת שלשים
 25 ומאה משקלה מרוק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 מלאים סלת בלולה בשמן למנוחה:
 26 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש
 27 אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים
 28 אחד לחטאת: ולזבח השלמים
 בקר שנים אילים חמשה עתודים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה זר
 קרבן אליאב בן חלן: פ
 ביום הרביעי נשיא לבני ראובן
 29 אליצור בן שריאור: קרבנו קערת
 30 כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מרוק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
 בשמן למנוחה: כף אחת עשרה
 31 זהב מלאה קטרת: פר אחד בן
 בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
 לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
 32 ולזבח השלמים בקר שנים אילים
 חמשה עתודים חמשה כבשים בני
 שנה חמשה זר קרבן אליצור בן
 שריאור: פ ביום החמישי
 33 נשיא לבני שמעון שלמואל בן
 צרוישרי: קרבנו קערת כסף אחת
 שלשים ומאה משקלה מרוק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
 למנוחה: כף אחת עשרה זהב
 34 מלאה קטרת: פר אחד בן בקר
 איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה:
 35 שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח
 השלמים בקר שנים אילים חמשה
 עתודים חמשה כבשים בני שנה
 חמשה זר קרבן שלמואל בן
 צרוישרי: פ ביום הששי
 36 נשיא לבני נד אליסף בן דעואל:
 קרבנו קערת כסף אחת שלשים
 37 ומאה משקלה מרוק אחד כסף
 שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 מלאים סלת בלולה בשמן למנוחה:
 38 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש
 39 אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים
 אחד לחטאת: ולזבח השלמים
 בקר שנים אילים חמשה עתודים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה זר
 קרבן אליסף בן דעואל: פ
 ביום השביעי נשיא לבני אפרים
 40 אלישבע

ואת כל כליו ואת המזבח ואת כר
 כליו וימשהם וקדש אדם: ויקריבו
 נשיאי ישראל ראשי בוח אבתם הב
 נשיאי המזבח הם העשרים ער
 המקדים: ויביאו את קרבנם לפני
 יהוה שש עגלת צב ושני עשר בקר
 עגלה על שני הנשאם ושור לאחד
 ויקריבו אותם לפני המשכן: ויאמר
 יהוה אל משה לאמר: קח מאתם
 והיו לעבד ארץ עברת אהל מועד
 ונתתה אותם ארץ הלויים איש כמי
 עבדתו: ויקח משה את העגלת ואת
 הבקר ויתן אותם אל הלויים: את
 שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן
 לבני גרשון כפי עברתם: ואת
 ארבע העגלת ואת שמת הבקר נתן
 לבני מררי כפי עברתם ביד איחמר
 בן אחיז הכהן: ולבני קחח לא
 נתן כי עבדו הקדש עולה בכהן
 וישאו: ויקריבו הנשיאים את
 הנזב המזבח כיום המשה ארו
 ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני
 המזבח: ויאמר יהוה אל משה
 נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום
 והיו המקריב ביום הראשון
 את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה
 יהודה: ויקריבו קערת כסף אחת
 שלשים ומאה משקלה מרוק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת בלולה בשמן
 למנוחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
 מ קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד
 כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר
 עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
 בקר שנים אילים חמשה עתודים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה זר
 קרבן נחשון בן עמינדב: פ
 ביום השני הקריב נתנאל בן צופר
 נשיא יששכר: הקרב את קרבנו
 קערת כסף אחת שלשים ומאה
 משקלה מרוק אחד כסף שבעים
 שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
 סלת בלולה בשמן למנוחה: כף אחת
 עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד
 בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
 לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילים
 חמשה עתודים חמשה כבשים בני
 שנה חמשה זר קרבן נתנאל בן
 צופר: פ ביום השלישי

טמאה תחת אישך הנקו ממי המריב
 כ המאריים האלה : ואת כי שמת
 תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש כן
 2I את שכבתו מכל עדי אישך : והשביע
 הכהן את האשה כשבועת האלה
 ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך
 לאלה ולשבעך בתוך עמך בתה
 יהוה את ירכך נפלת ואת בטמן
 22 צבה : ובאו המים המאריים
 האלה כסעך לצבורת בטן ולנפול
 23 ורך ואמרה האשה אכן אמן : וכתב
 את האלה האלה הכתוב בספר וכתב
 24 אל מי המים : והשקה את האשה
 את מי המים המאריים ובאו בה
 כהמים המאריים למים : ולקח
 הכהן מיד האשה את מנתח הקנאת
 והניף את המנורה לפני יהוה
 26 והקריב אתה אל המזבח : וקמן
 הכהן כן המנורה את אוקחיה
 והקטיר המזבחה ואחר ישקה את
 27 המים והיתה אם נטמאה ותמער
 מעל באישר ובאו בה המים
 המאריים למים וצברה בטנה
 ונפלה ורכה והיתה האשה לאלה
 28 כקרב עמה : ואם לא נטמאה
 האשה ומחרה הוא נקרתה ונזערה
 29 ורע : ואת תורתה הקנאת אשר
 תשנה אשה תחת אישה ונטמאה
 ל או איש אשר תעבר עליו היה קנאה
 וקנא את אשתו והקמיר את האשה
 לפני יהוה וקשה לה הכהן את כר
 3I התורה הזאת : ונקח האיש מעון
 והאשה ההוא תשא את עונה : פ

6

א וידבר יהוה אל משה לאמר :
 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
 איש או אשה כי יפלא לגדר גדר
 3 גזיר להויר ליהוה : מיון ושכר
 ויור חמין ויון וחמין שכר לא ישתה
 וכל משרת ענבים לא ישתה וענבים
 4 לחים ויבשים לא יאכל : כל זמן
 גזרו מכל אשר יעשרי מנמן היון
 ה מתרצנים ועד זג לא יאכל : כר
 ימי גדר גזרו חער לא יעבר על
 ראשו עד מלאות היוםם אשר יזיר
 ליתור קדש ויהיה גזל פרען שער
 6 ראשו : כל זמן הויר ליהוה על
 7 נפש סח לא יבא : לאביו ולאשו
 לאחיו ולאחורו לא יטמא להם
 E

בכחם כי נזר אלהיו על ראשו : כל 8
 ימי גזרו קדש הוא ליהוה : וכי 9
 ראש נזרו עליו בפתע פתאם וטמא
 ראש נזרו ונלה ראשו כיום מהרהו
 ביום השביעי יגלתו : וביום 1
 השמיני יבא שהו הרים או שני בני
 יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד :
 ועשה הכהן אחר לחטאת ואחר 1I
 לעלה וכפר עליו מאשר חטא על
 הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא :
 והויר ליהוה את זמי גזרו והביא 12
 כבש בן שנתו לאשם והומים
 האשנים וכלו כי טמא גזרו : וזאת 13
 תורת הגזיר ביום מלאת זמי גזרו
 ויקריב את קרבנו ליהוה כבש בן 14
 שנה ומים אחר לעלה וכבשה אחת
 בת שנתה תמימה לחטאת ואיל אחר
 תמים לשלמים : וכל מצות סלת 15
 חלה כלולת בשכך וריקני מצות
 משחים בשמן ומתחם ונסכים :
 והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את 16
 חטאתו ואת עלתו : ואת האיל 17
 יעשה וכה שלמים ליהוה על סר
 המצות ועשה הכהן את מנחתו ואת 18
 נסכו : ונלה הגזיר פתח אהל
 מועד את ראש גזרו ולקח את שער
 ראש גזרו ונתן על האש אשר תחת
 19 ובה השלמים : ולקח הכהן ארץ
 הזרע בשלה מן האיל וחתל מצות
 אחת מן חסל וריקן מזה אחר ונתן
 על כפי הגזיר אחר החלתו ארץ
 גזרו : והניף אותם הכהן העומה כ
 לפני יהוה קדש הוא לכהן על הה
 התנופה ועל שוק התרומה ואחר
 21 ישחה הגזיר יין : זאת תורת
 הגזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על
 גזרו מלבד אשר תשיג יור כפי גזרו
 אשר ירכך ועשה על תורת גזרו :
 פ וידבר יהוה אל משה לאמר :
 22 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה
 23 חברט את בני ישראל אמור להם :
 פ יברכך יהוה וישמרך :
 24 פ יאר יהוה פניו אליך ויהנך : כה
 פ ישא יהוה פניו אליך וישם
 26 לך שכום : פ ושמו ארץ שמי
 27 על בני ישראל ואני אברכם : פ

7

א וירי ביום כלות משה להקים
 את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו
 ואת ה

22. Orich. N. O. B. 3, 221.

23. Orich. N. O. B. 3, 222.

VI.

De hac lege, quae spectat Nabiratum
vid. Urb. Bell. II. 3, 551.

2. Lippell. in v. t. p. 625.

23-27. De ritu lunae. Sec. in Theat. Dig. N. T. p. 936
Nov. Tit. p. 393 ff.

5.

572 Sec. Urb. Bell. X. 1, p. 49.

6. Quia. N. O. B. 3, 220.

ה

איתמר בן אהרן הכהן : ס
 29 בני מררי למשפחתם לביח אבתם
 הפקר אהם : כבן שלשים שנה
 ומעלה ועד בן חמשים שנה הפקדם
 כל הבא לצבא לעבר את עברתך
 31 אהל מועד : ואת משמרת משאם
 לכל עבדתם באהל מועד קרשי
 המשכן וברחצו ועבודו ואיתניו :
 32 ועמודי העזר קביו ואיניהם
 ויתרם ומותריהם לכל כליהם
 ולכל עבדתם וכשמת תקפיו אהרן
 33 כלי משמרת משאם : ואת עבדת
 משפחת בני מררי לכל עבדתם
 א באהל מועד ביד איחמר בן אהרן
 34 הכהן : ס ויפקד משה ואהרן
 ונשיאי העדה ארז בני הקהתי
 לה למשפחתם ולבית אבתם : מבן
 שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים
 שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל
 36 מועד : ויהיו מקריהם למשפחתם
 37 אלפים שבע מאות וחמשים : אלה
 פקודי משפחת הקהתי כלל העברי
 באהל מועד אשר פקד משה ואהרן
 על פי יהוה ביד משה : ס
 38 ופקודי בני נרשון למשפחותם
 39 ולבית אבתם : מבן שלשים שנה
 ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא
 ס לצבא לעבדה באהל מועד : ויהיו
 מקריהם למשפחתם לביח אבתם
 41 אלפים ויש מאות ושלשים : אלה
 פקודי משפחת בני נרשון כל העברי
 באהל מועד אשר פקד משה ואהרן
 42 על פי יהוה : ופקודי משפחת
 בני מררי למשפחתם לביח אבתם :
 43 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן
 חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה
 44 באהל מועד : ויהיו מקריהם
 למשפחתם שלשת אלפים ומאתים :
 כה אלה פקודי משפחת בני מררי אשר
 פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד
 46 משה : כל הפקודים אשר פקד
 משה ואהרן ונשיאי ישראל ארז
 הלויים למשפחתם ולבית אבתם :
 47 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן
 חמשים שנה כל הבא לעבר עברתך
 עבדה ועבדת משא באהל מועד :
 48 ויהיו מקריהם שמת אלפים וחמש
 49 מאות ושמנים : על פי יהוה פקד
 אותם ביד משה איש איש על עבדתו
 ועל מיטאו ופקודו אשר צוה יהוה
 אה משה : ס

איתמר בן אהרן הכהן : ס
 29 בני מררי למשפחתם לביח אבתם
 הפקר אהם : כבן שלשים שנה
 ומעלה ועד בן חמשים שנה הפקדם
 כל הבא לצבא לעבר את עברתך
 31 אהל מועד : ואת משמרת משאם
 לכל עבדתם באהל מועד קרשי
 המשכן וברחצו ועבודו ואיתניו :
 32 ועמודי העזר קביו ואיניהם
 ויתרם ומותריהם לכל כליהם
 ולכל עבדתם וכשמת תקפיו אהרן
 33 כלי משמרת משאם : ואת עבדת
 משפחת בני מררי לכל עבדתם
 א באהל מועד ביד איחמר בן אהרן
 34 הכהן : ס ויפקד משה ואהרן
 ונשיאי העדה ארז בני הקהתי
 לה למשפחתם ולבית אבתם : מבן
 שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים
 שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל
 36 מועד : ויהיו מקריהם למשפחתם
 37 אלפים שבע מאות וחמשים : אלה
 פקודי משפחת הקהתי כלל העברי
 באהל מועד אשר פקד משה ואהרן
 על פי יהוה ביד משה : ס
 38 ופקודי בני נרשון למשפחותם
 39 ולבית אבתם : מבן שלשים שנה
 ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא
 ס לצבא לעבדה באהל מועד : ויהיו
 מקריהם למשפחתם לביח אבתם
 41 אלפים ויש מאות ושלשים : אלה
 פקודי משפחת בני נרשון כל העברי
 באהל מועד אשר פקד משה ואהרן
 42 על פי יהוה : ופקודי משפחת
 בני מררי למשפחתם לביח אבתם :
 43 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן
 חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה
 44 באהל מועד : ויהיו מקריהם
 למשפחתם שלשת אלפים ומאתים :
 כה אלה פקודי משפחת בני מררי אשר
 פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד
 46 משה : כל הפקודים אשר פקד
 משה ואהרן ונשיאי ישראל ארז
 הלויים למשפחתם ולבית אבתם :
 47 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן
 חמשים שנה כל הבא לעבר עברתך
 עבדה ועבדת משא באהל מועד :
 48 ויהיו מקריהם שמת אלפים וחמש
 49 מאות ושמנים : על פי יהוה פקד
 אותם ביד משה איש איש על עבדתו
 ועל מיטאו ופקודו אשר צוה יהוה
 אה משה : ס

והשביע אהרן הכהן ואמר אל האשה
 אם לא ישכב איש אתך ואם לא תאשה
 ממאה

42 בכור בהמה בני ישראל: ויפקד
 משה כאשר צוה יהוה אתו את כל
 43 בכור בכני ישראל: ויהי כל
 בכור זכר במספר שמת מן הרש
 ומעלה לפקודיהם שנים ועשרים
 אלה שלשה ושבועים ומאתים: פ
 44 וידבר יהוה אל משה לאמר:
 מה קח את הלויים תרח כל בכור בכני
 ישראל ואת בהמת הלויים תתח
 בהמה והיו לי הלויים אני יהוה:
 45 ואת פרוי השלשה והשבועים
 המאתים העדפים על הלויים מכבוד
 47 בני ישראל: ולקחת המשנה
 המשנה שקלים לגלגל בשוקל הקרש
 48 הקח עשרים גרה השקל: ונתתה
 הכסף לאהרן ולבניו פרוי העדפים
 49 בהם: ויקח משה את כסף הפדיום
 מאת העדפים על פרוי הלויים:
 5 מאח בכור בני ישראל לקח את
 הכסף המשנה וששים ושלש מאורת
 1 ואלף בשקל הקרש: ויהן משה
 את כסף הפדיום לאהרן ולבניו על
 פי יהוה כאשר צוה יהוה את
 משה:
 פ

ד 4

א 0 וידבר יהוה אל משה ואהרן
 2 אהרן לאמר: נשא את ראש בני
 קהת מתוך בני לוי למשפחת לכה
 3 אבהם: מן שלשים שנה ומעלה
 ועד בן חמישים שנה כל בא לצבא
 4 לעשות מלאכה באהל מועד: ואת
 עבדת בני קהת באהרן מועד קרש
 ה הקרשים: וכא אהרן ובניו בנסע
 המתנה והורו את פרכת המסך
 6 וכסו בה את ארון העדת: ונתנו
 עליו כסוי עור חוש ופרשו בגד
 כליה המלת מלמעלה ושמנו בריו:
 7 ועל שלהן הפנים יפרשו בגד הכלת
 ונתנו עליו את הקערת ואת הכפרת
 ואת המנקה ואת קשות הנסך ולהם
 8 החפור עליו יהוה: ופרשו
 עליהם בגד חלוקת שני וכסו ארון
 במכסה עור חוש ושמנו את בריו:
 9 ולקחו בגד חלית וכסו את מנרת
 המאור ואת נרתיה וארץ מלקחיה
 ואת מחתותיה ואת כל כלי שמה:
 1 אשר ישרו לה בהם: ונתנו
 אותה ואת כל כליה אהרן מכסה עור
 11 חוש ונתנו ער המוט: וער
 מנחת הזהב יפרשו בגד חלית וכסו

אתו במכסה עור חוש ושמנו ארץ
 בריו: ולקחו את כל כלי כרש
 12 השרת אשר ישרו בגד חוש
 ונתנו אל בגד חלית וכסו אותם
 במכסה עור חוש ונתנו על המוט:
 13 ורשנו את המנחה ופרשו עליו בגד
 ארגמן: ונתנו עליו את כל כליו
 14 אשר ישרו עליו בגד חוש ונתנו
 ארץ המנחה ואת הינינים ואת
 המזרקת כל כלי המנחה ופרשו עליו
 כסוי עור חוש ושמנו בריו: וכלה
 15 אהרן ובניו לבסות את הקרש ואת
 כל כלי הקרש בנסע המנחה ואת
 כן יבאו בני קהת לשארה ולא יגעו
 אל הקרש ונתנו אלה כסא בני קהת
 16 באהל מועד: ופקדתו אלעזר בן
 אהרן הכהן שמו המאור וקטרת
 17 המסמס ומנחת החמיר ושמן המשחה
 פקדת כל המשכן וכד אשר בו
 בקרש ובכליו: פ
 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
 17 לאמר: אל תכריחו את שבט
 18 משפחת הקהתי מתוך הלויים:
 ואת עשו להם והיו ולא ימתו
 19 בגשמים את קרש הקרשים אהרן
 ובניו יבאו ושמנו אותם איש איש
 על עבדתו וארץ משאו: ולא
 2 יבאו לראות כלל את הקרש ומתו:
 פ פ פ

ידבר יהוה אל משה לאמר:
 21 נשא את ראש בני
 22 גרשון גם הם לבנות אבתם
 למשפחתם: מן שלשים שנה
 23 ומעלה עד בן חמישים שנה תפקד
 אותם כל הבא לצבא וכד לעבד
 24 משפחת הגרשני לעבד ולמשא:
 ונשאו את יריעת המשכן ואת אהל
 25 מועד מנסהו ומכסהו: והחוש אשר
 עליו מלמעלה ואת סכך פתח אהל
 26 מועד: ואת קלעי החצר ואת סכך
 פתח שער החצר אשר ער המשכן
 ואת כל כלי עבדתם ואת מיתרותיהם
 ואת כל כלי עבדתם ואת כל אשר
 27 יעשה להם ועבדו: על פי אהרן
 ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני
 וכל משאם וכל עבדתם ופקודתם
 28 ואת עבדת משפחת בני הגרשני
 באהרן מועד ומשמרתם בני
 אהרן

43. Rich. B. 1811 I. S. god.

III.

28. Mid. N. O. B. 3, 28. 17.

12. 705. Scult. Op. Min. p. 149.

17. Mid. A. B. 12, 36. coll. N. A. B. 4, 68.

32 יסעו לדגליותם : פ אלה
 פקודי בני ישראל לבית אבתם ככל
 פקודי המתת לצבאם שש מאות
 אלף ושלשת אלפים וחמש מאות
 33 וחמשים : והלויים לא התקדשו
 בחור בני ישראל כאשר צוה יהוה
 34 את משה : ויעשו בני ישראל ככל
 אשר צוה יהוה את משה כן הגו
 לדגליותם וכן נסעו איש למשפחתו
 על בית אבתו : פ

3 א
 0 ואלה תולדות אהרן ומשה
 ביום ובר יהוה את משה בהר סיני
 2 ואלה שמות בני אהרן הבכור נרב
 3 ואביתוא אלעזר ואחמר : אלה
 שמות בני אהרן הכהנים המשתים
 4 אשר מלא ידם לכהן : וימת נרב
 ואביתוא לפני יהוה בהקרבם איש
 נרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים
 לא היו להם ויכהן אלעזר ואחמר
 על פני אהרן אביהם : פ
 ה וידבר יהוה אל משה לאמר :
 6 הקרב את מטה לוי ותעמדת אתו
 לפני אהרן הכהן ושרתו אתו :
 7 ושמרו ארץ משמרתו ואת משמרתו
 כל העדה לפני אהל מועד לעבר
 8 את עבדת המשכן : ושמרו ארץ
 כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני
 ישראל לעבד את עבדת המשכן :
 9 ונתתה את הלויים לאהרן ולבניו
 נחונם נחונם מהם לוי מארץ בני
 4 ישראל : ואת אהרן ואת בניו
 תפקדו ושמרו את כהנתם והורו הקרב
 10 יוסף : פ וידבר יהוה אל
 11 משה לאמר : ואני הנה לקחתיו
 את הלויים מתוך בני ישראל תחת
 כל בכור פטר רחם מבני ישראל
 12 והיו לי הלויים : כי לי כל בכור
 ביום הבתו כל בכור בארץ מצרים
 הקדשתי לי כל בכור בני ישראל
 3 מאדם עד בהמה לוי יהוה אני יהוה :
 14 פ 0 וידבר יהוה אל משה
 ען במדבר סיני לאמר : פקד את
 בני לוי לבית אבתם למשפחתם
 כל זכר מבן חרש ומעלה חמשים :
 15 ויפקד אהרן משה על פני יהוה כאשר
 17 צוה : ויהיו אלה בני לוי במשפחתם
 18 גרשון וקהת ומרי : ואלה שמות
 בני גרשון למשפחתם לבני ושמעי :
 19 ובני קהת למשפחתם עמרם ויצהר
 בכור

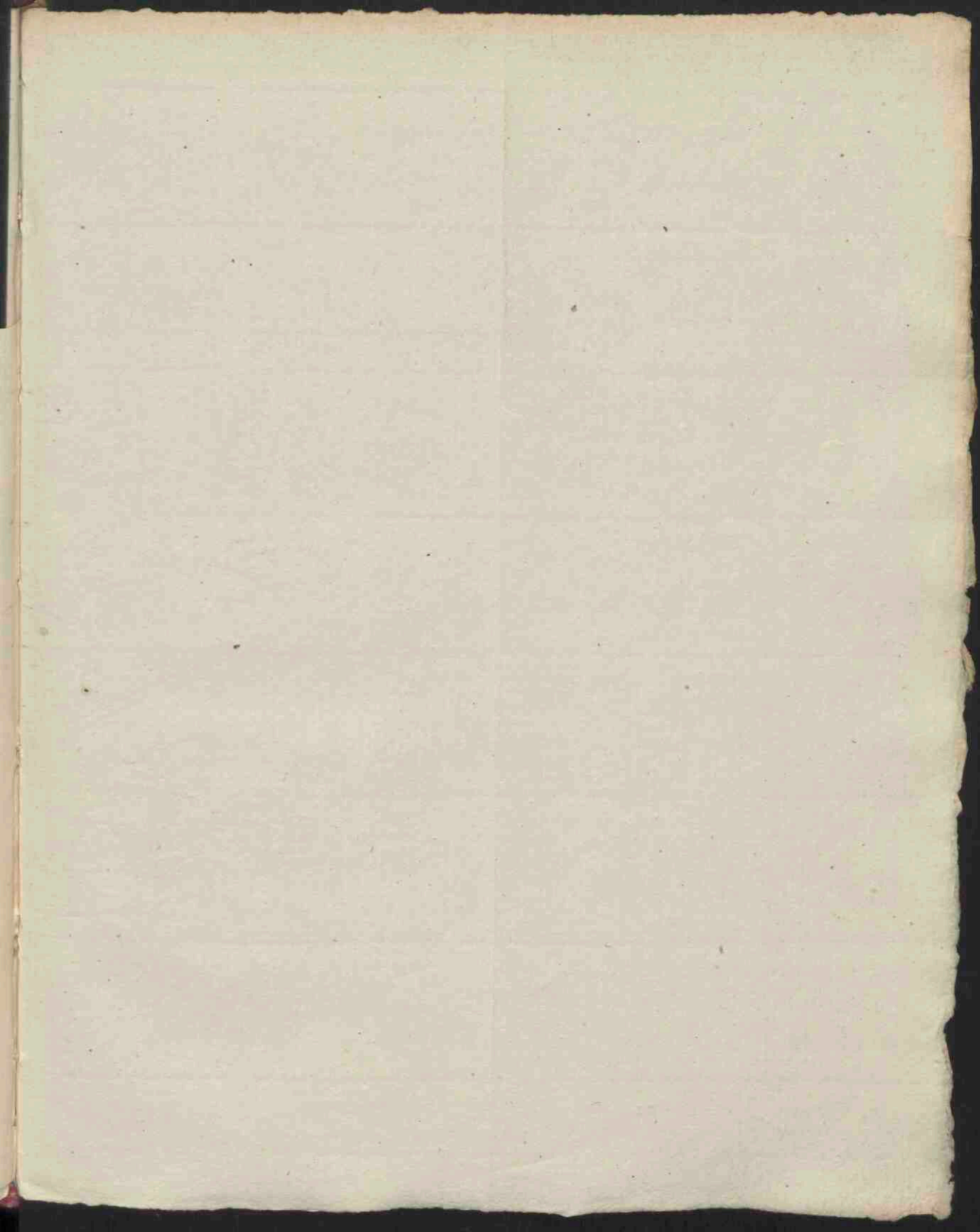
הכהן ועזיאל : ובני מררי כ
 למשפחתם מחלי ומושי אלה הם
 21 משפחת הלוי לבית אבתם : לגרשון
 משפחת הלבי ומשפחת השמעני
 22 אלה הם משפחת הגרשני : פקדיהם
 במספר כל זכר מבן חרש ומעלה
 פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות :
 23 משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו
 24 יכה : ונשיא בית אב לגרשני
 אליסף בן דאל : ומשפחת בני כה
 גרשון באהל מועד המשכן והאהרן
 מכספו ומסד פחת אהל מועד :
 26 וקלעו החצר וארץ מסך פחת החצר
 אשר על המשכן ועל המזבח ככוב
 ואת מיתריו לכל עבדתו : פ
 27 ולקחה משפחת העמרמי ומשפחת
 היצרי ומשפחת החברני ומשפחת
 העזיאל אלה הם משפחת הקהתי :
 28 במספר כל זכר מבן חרש ומעלה
 שבעת אלפים ושש מאות שמרו
 29 משמרת הקדש : משפחת בני קהת
 יחנו על ירך המשכן הימנה : ונשיא
 ל בית אב למשפחת הקהתי אלועפן
 31 בן עזיאל : ומשמרת האהרן והשלחן
 והמזרה והמזבחת וכלי הקדש אשר
 ושרתו בהם והמסך וכל עבדתו :
 32 ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן :
 הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש :
 33 למררי משפחת המהלי ומשפחת
 המושי אלה הם משפחת מררי :
 34 ופקדיהם במספר כל זכר מבן חרש
 ומעלה ששת אלפים ומאתים :
 ונשיא בית אב למשפחת מררי לה
 צוריאל בן אביחל על ירך המשכן
 יחנו צפנה : ופקדת משמרת בני
 36 מררי קרשי המשכן ובריתו ועמורו
 וארניו וכל כליו וכל עבדתו : ועמדו
 37 החצר ככוב וארניהם ויחדתם
 וכיהריהם : וההנים לפני המשכן
 38 קרמה לפני אהל מועד מורה משה
 ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש
 למשמרת בני ישראל והורו הקרב
 39 יוסף : כל פקודי הלויים אשר פקד
 משה ואהרן על פי יהוה למשפחתם
 כל זכר מבן חרש ומעלה שנים ה
 ועשרים אלה : פ 0 ויאמר מ
 יהוה 4 משה פקד כל בכר זכר לבני
 ישראל מבן חרש ומעלה ושאר ארץ
 מספר שמרים : ולקחת את הלויים
 41 לוי אני יהוה תחת כל בכר בבני
 ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל
 בכר

עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :
 39 מקדיהם למטה דן שנים וששים
 ס אלף ושבע מאות : פ לבני
 אשר הולחם למשפתחם לבירת
 אבהם במספר שמת מכן עשרים
 שנה ומעלה כל יצא צבא :
 41 מקדיהם למטה אשר אחד וארבעים
 42 אלף וחמש מאות : פ בני
 נפתלי תולחם למשפתחם לבירת
 אבהם במספר שמת מכן עשרים
 שנה ומעלה כל יצא צבא :
 43 מקדיהם למטה נפתלי שלשה
 וחמשים אלף וארבע מאות :
 44 פ אלה המקדים אשר פקי משה
 ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר
 איש איש אחד לבית אבתיו היו :
 מה ויהיו כל פקדיו בני ישראל לבירת
 אבהם מכן עשרים שנה ומעלה כל
 46 יצא צבא בנישראל : ויהיו כל
 המקדים שש מאות אלף ושלושת
 אלפים וחמש מאות וחמשים :
 47 ותלוים למטה אבהם לא התפקדו
 בתוכם : פ וידבר יהוה אל
 49 משה לאמר : אך את מטה לוי
 לא תפקד ואת ראשם לא תשא
 1 בתוך בני ישראל : ואתה תפקד
 את הלויים על משכן העדת ועל
 כל כליו ועל כל אשר לו חמרה
 ישאו ארץ המשכן ואת כל כליו
 והם ישרתו וסביב למשכן יהנו :
 51 ובנסע המשכן וירדו אתו הלויים
 ובחנת המשכן יקמו אתו הלויים
 52 והיו הקרב יומת : והנו בני
 ישראל איש על סחנה ואיש על
 53 הגלו לצבאם : והלויים יתנו
 סביב למשכן העדת ולא היה קף
 על עדת בני ישראל ושמו הלויים
 54 את משמרתן משכן העדות : ויעשו
 בני ישראל ככל אשר צוה יהוה
 את משה כן עשו : פ

2

ב וידבר יהוה אל משה ואהרן
 2 אהרן לאמר : איש קל דגלו
 כהרת לבירת אבהם יתנו בני
 ישראל מני סביב לאהרן מועד
 3 יחנו : והחנים קרסה מרחה דגל
 סחנה יהודה לצבאם ונשיא לבני
 4 יהודה נחשון בן עמינדב : וצבאו
 ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש
 ה מאות : והחנים עליו מטה יששכר

ונשיא לבני יששכר נתנאל בן צופר :
 וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף 6
 וארבע מאות : מטה זבולון ונשיא 7
 לבני זבולון אליאב בן חלון : וצבאו 8
 ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע
 מאות : כל הפקדים לסחנה 9
 יהודה מאת אלף ושנים אלף
 ושש מאות אלפים וארבע מאות 10
 לצבאם ראשונה וסעו : ס
 דגל סחנה ראובן חיימה לצבאם 1
 ונשיא לבני ראובן אליצור בן
 שדיאור : וצבאו ופקדיו ששה 11
 וארבעים אלף וחמש מאות : והחנים 12
 עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון
 שלמיאל בן צרוי שרי : וצבאו 13
 ופקדיהם ששה וחמשים אלף ושש
 מאות : ומטה גד ונשיא לבני גד 14
 אליפן בן רעואל : וצבאו ופקדיהם 15
 חמשה וארבעים אלף ושיש מאות
 וחמשים : כל הפקדים לסחנה 16
 ראובן מאת אלף ואחד וחמשים
 אלף וארבע מאות וחמשים לצבאם 17
 ושנים וסעו : ס ונסע אהרן
 מועד סחנה הלויים בתוך סחנה 18
 כאשר יחנו ויסעו איש קל ידו
 לדגליו : ס דגל סחנה 18
 אפרים לצבאם יסה ונשיא לבני
 אפרים אלישמע בן עמינדב :
 וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף וחמש 19
 מאות : ועליו מטה מנשה ונשיא 20
 לבני מנשה זמלואל בן פרזצור :
 וצבאו ופקדיהם שנים וששים אלף 21
 ומאות : ומטה בנימין ונשיא לבני 22
 בנימין אבירן בן גרעני : וצבאו 23
 ופקדיהם חמשה וששים אלף
 וארבע מאות : כל הפקדים לסחנה 24
 אפרים מאת אלף ושש מאות אלפים
 ומאה לצבאם וששים וסעו : ס
 דגל סחנה דן צפנה לצבאם כה 25
 ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמי 26
 שרי : וצבאו ופקדיהם שנים
 וששים אלף ושבע מאות :
 והחנים עליו מטה אשר ונשיא 27
 לבני אשר פנעאל בן עפרן :
 וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים 28
 אלף וחמש מאות : ומטה 29
 נפתלי ונשיא לבני נפתלי אהרן
 בן עינן : וצבאו ופקדיהם שלשה 30
 וחמשים אלף וארבע מאות : כל 31
 הפקדים לסחנה דן מאת אלף ושבעה
 וחמשים אלף ושש מאות לאהרן
 וסעו

22. 1/2. De muneris Lich-Bibl. I. 5, 908.

ונאל כל חרם קדש קדשים הווא
 29 ליהורו: כל חרם אשר וחרם מן
 7 החרם לא ימיה מות וימור: וכל
 מעשר הארץ מורע הארץ מסרי העין
 31 ליהוה הוא קדש ליהוה: ואם גאל
 ונאל איש מעשרו חמשתו יסף
 32 עליו: וכל מעשר בקר וצאן כל
 אשר ועבר חחת השבט העשירי
 33 יהיה קדש ליהוה: לא יבקר בין
 טוב לרע ונאל ומירנו ואם חמר
 ומירנו והיה הוא וחמרתו יהיה
 34 קדש לא ינאל: אלה המצות אשר
 צוה יהוה את משה אל בני ישראל
 בהר סיני:

תקהילו באחד לחרש השני ויחלו
 על משפחתם לבית אבתם במספר
 שמות מכן עשירי שנה ומעלה
 לגלגלחם: כאשר צוה יהוה את
 19 משה ויפקדם במדבר סיני: א O D
 ויהיו בני ראובן בכר ישראל ב
 תולדתם למשפחתם לבית אבתם
 במספר שמות לגלגלחם כל זמר
 מכן עשירי שנה ומעלה כל זמר
 21 צבא: מקדוים למטה ראובן
 יששה וארבעים אלף וחמש מאות:
 22 פ לבני שבטן הולדתם למשפחתם
 לבית אבתם מקדוים במספר שמות
 לגלגלחם כרל זמר מכן עשירי שנה
 ומעלה כל יצא צבא: מקדוים למטה
 23 שמעון השבעה וחמשים אלף ושלש
 מאות: פ לבני נר תולדתם
 24 למשפחתם לבית אבתם במספר
 שמות מכן עשירי שנה ומעלה כל
 יצא צבא: מקדוים למטה נר חמשה כה
 וארבעים אלף ושיש מאות וחמשים:
 25 פ לבני יהודה תולדתם למשפחתם
 לבית אבתם במספר שמות מכן עשירי
 26 שנה ומעלה כל יצא צבא: מקדוים
 למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף
 27 ושיש מאות: פ לבני יששכר
 תולדתם למשפחתם לבית אבתם
 במספר שמות מכן עשירי שנה ומעלה
 28 כל יצא צבא: מקדוים למטה יששכר
 ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות:
 29 פ לבני זבולן תולדתם למשפחתם
 לבית אבתם במספר שמות מכן
 עשירי שנה ומעלה כל יצא צבא:
 30 מקדוים למטה זבולן שבעה וחמשים
 31 אלף וארבע מאות: פ לבני יוסף
 לבני אפרים תולדתם למשפחתם
 לבית אבתם במספר שמות מכן
 עשירי שנה ומעלה כל יצא צבא:
 32 מקדוים למטה אפרים ארבעים אלף
 33 וחמש מאות: פ לבני מנשה
 תולדתם למשפחתם לבית אבתם
 במספר שמות מכן עשירי שנה
 ומעלה כל יצא צבא: מקדוים לה
 למטה מנשה שנים ושלשים אלף
 ומאתים: פ לבני בנימין תולדתם
 34 למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
 מכן עשירי שנה ומעלה כל יצא
 35 צבא: מקדוים למטה בנימין
 חמשה ושלשים אלף וארבע מאות:
 36 פ לבני דן תולדתם למשפחתם
 לבית אבתם במספר שמות מכן
 עשירי

חוק

ספר

במדבר

א I

א וידבר יהוה אל משה במדבר
 סיני באהל מועד באחד
 לחדש השני בשנה השנית לצאתם
 2 מארץ מצרים לאמר: שוא את ראש
 כל עדת בני ישראל למשפחתם
 לבית אבתם במספר שמות כל זמר
 3 לגלגלחם: מכן עשירי שנה
 ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו
 4 אתם לצבא אתה ואחרן: ואתכם
 יהיו איש איש למטה איש ראש
 5 לבית אבתו הוא: ואלה שמות
 האנשים אשר יעמדו אהבם לראובן
 6 אליעזר בן שריאור: לישמעון
 7 שלמיאל בן צורי שרי: ליהודה
 8 נחשון בן עמינדב: ליששכר נחנאל
 9 בן צוער: לזבולן אליאב בן הלן:
 10 לבני יוסף לאפרים אלישמע בן
 עמיהוד למנשה נמליא בן פרהצור:
 11 לבנימין אבירון בן נדעני: לדן
 12 אחיעזר בן עמישדי: לאשר מגנעיל
 13 בן עכרן: לגד אליסף בן רעואל:
 14 לנפתלי אחיעזר בן עינן: אלה
 15 קריאי העדה נשיאי מטות אבותם
 16 ראשי אלפי ישראל הם: ויקח משה
 17 ואחרן את האנשים האלה אשר
 18 נקבו בשמות: ואת כל העדה

כלבם בארצו איביהם ורדף
 אתם קודר עליו נדף ונפו מנסה
 37 הרב ונפלו ואין רדף : וכשלו
 איש בחייו כמפני הרב ורדף אין
 ולא הורו לכם תקופה לפני
 38 איביכם : ואבתם בנוס ואכלו
 39 אתכם אין איביכם : והנשארים
 בכס יסקו בעונם בארצו איביכם
 ואף בעונת אבהם אתם יסקו :
 40 והחזיו את עונם וארץ עון אבהם
 כמעלה אשר מעלו בני ואף אשר
 41 הלטו עמי בקרי : אף אני ארץ
 עמם בקרי והבאתי אתם בארץ
 איביהם או אז יכעו לנכם הערד
 42 ואז ירצו את עונם : וזכרתי את
 כריתו יעקוב ואף את ביתו וצחק
 ואף את בריתו אברהם אביר והארץ
 43 אביר : והארץ תעזב מדם ותרץ את
 שבתיה בהשמה מדם והם ירצו את
 עונם יען וביען במשפטי מאסו ואת
 44 חקרו נעלה נפשם : ואף גם זאת
 בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים
 ולא נעלתים לכלתם להרץ כריתו
 45 אתם כי אני יהוה אלהיהם : וזכרתי
 להם ברית ראשנים אשר הוצאתי
 אתם מארץ מצרים לעיני הגוים
 להיות להם לאלהים אני יהוה :
 46 אלה החקים והמשפטים והתורות
 אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל
 כהר סיני ביד משה : מ

27 כז

1 וידבר יהוה אל משה לאמר :
 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
 איש כי יפלא נדר בערוב נפש
 3 ליהוה : והיה ערוב הובר כבן
 עשירים שנה ועד בן ששים שנה
 והיה ערוב המשים שקל כסף
 4 בשקר הקדש : ואם נקבה הוא
 5 והיה ערוב שלשים שקל : ואם
 מכן חמש שנים ועד בן עשרים
 שנה והיה ערוב הזכר עשרים
 שקלים ולנקבה עשרים שקלים :
 6 ואם מכן חמש ועד בן חמש שנים
 והיה ערוב הזכר המשי שקלים
 כסף ולנקבה ערוב שלשה שקלים
 7 כסף : ואם מכן ששים שנה
 ומעלה אם זכר והיה ערוב חמשה
 עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים :
 8 ואם מן הוא מערוב והעמידו
 לפני הבתן והערוב אזו הכתן
 יגאל

על פי אשר השני יד הנדר יקריבו
 חכהו : מ ס ו ואם כהנה
 9 אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה
 כל אשר יחן מסנו ליהוה
 יחודה קדש : לא יחליפנו ולא
 ימיר אתו טוב ברע או רע כטוב
 ואם המר ימיר בהמר בהחמה
 והיר הוא ומסורתו יהיה קדש :
 10 ואם כלי בהסרה ממארה אשר לא
 יקריבו ממנה קרבן ליהוה והקסוד
 ארץ בהסרה לפני הכהן : והערד
 12 הכהן אחריו בין טוב ובין רע
 כערוב הכהן כן יהיה : ואם
 13 גאר יגאלנו ויסק חמישיתו על
 ערוב : ואיש כי יקדש את
 14 ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן
 בין טוב ובין רע כאשר יעריך
 אתו הכהן כן יקום : ואם
 15 המקדש יגאל את ביתו ויסק
 חמישית כסף ערוב עליו והיה
 16 איש ליהוה והיר ערוב לפי ירען
 ורע חמר שערים בחמשים שקל
 17 כסף : אם משנה היביל יקדשו
 שדהו בערוב וקום : מ ואם ארץ
 18 היביל יקדשו שדהו וחשב לו הכהן
 את הכסף על פי השנים הנחתת עד
 שנה היביל ונרע מערוב : ואם
 19 גאל יגאל את השדה המקדש או
 ויסק חמישית כסף ערוב עליו וקם
 לו : ואם לא יגאל את השדה ואם
 20 מכה ארץ השדה לאיש ארץ לא
 יגאל עוד : והיה השדה כנאפו
 21 ביביל קדש ליהוה כשדה החרים
 לכהן תחירו אחותו : מ ואם
 22 אח שדה מקנהו אשר לא משדה
 אחתו יקדשו ליהוה : וחשב לו
 23 הכהן את מנסת הערוב עד שנה
 היביל ונתן ארץ הערוב ביום ההוא
 קדש ליהוה : בשנה הובר ישיב
 24 השדה לאשר ונתנו מאתו לאשר לו
 אחות הארץ : וכל ערוב יהיה בשקל
 הקדש עשויים גרה יהיה השקל :
 25 אך בכור אשר יבנה ליהוה בכחמה
 לא יקדשו איש אחיו אם שור אם עז
 26 ליהוה הוא : ואם בהחמה הטמאה
 וסרה בערוב ויסק חמישיתו עליו
 27 ואם לא יגאל ונמכר בערוב : אל
 28 כל חרם אשר יחרם איש ליהוה
 מכל אשר לו מאים ובהמרה
 ומשדה אחותו לא יסגר ולא
 יגאל

41. Orid. N. O. B. 3, 207.

12. Orid. N. O. B. 3, 218.

42. Orid. N. O. B. 3, 219.

16. Lied. Bill. X. 3, 175.

XXVII.

2. Orid. N. O. B. 3, 217. Capell. in V. T. p. 623.

28. Capell. in V. T. p. 623.

1899 Mid. N. O. B. 3, 216.
16.5

XXVI.

5. Mid. O. B. 7, 28. Capwell. i. v. t. p. 622. 4.

34. Mid. N. O. B. 3, 217.

כשרו ממשפחתו ונאלנו או השיגה
 16 ויר וננאל: והשב עכ קנהו משנת
 המכרו לו ער שנת היבל והיה כסף
 סמכו כמספר שנים כימי שכיר
 17 ויהיה עמו: אם ערו רבות בשנים
 לפיהן ישוב גאלתו מכסף מקנתו:
 18 ואם מעט נשאר בשנים ערשנה היבל
 וחשב לו כפי שגו ישוב את גאלתו:
 19 כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא
 20 וירנו בפרך לעינוך: ואם לא גאל
 בגלה יוצא בשנת היבל הוא ובניו
 נה עמו: כי לי בני ישראל עבדים
 עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ
 מצרים אני יהוה אלהיכם:

21 חנעל נמשכס לכליו עשות את כל
 מצוהי להפרסם את כריתו: אם
 22 אני אעשה זאת לכם והפקרתו
 עליכם בהלה ארץ השחרת ואת
 הקדחת מכלות עינים ומיובת נפש
 ורעתם לריק זרעכם וגבלתו
 איביכם: ונתתי פני ככם וננפחם
 23 לפני איביכם ורדו ככם שנאיכם
 ונסחם ואין רדף אתכם: ואם ער
 24 אלה לא השמעו לו ויספתי ליתרה
 אתכם שבע על הטאויכם: ושברתי
 25 את גאון עזכם ונתתי את שמיכם
 כברזל ואת ארצכם כנחשר: ותם כ
 לריק כחכם ולא תקו ארצכם את
 יכולה ועין הארץ לא יתן פרוי:
 26 ואם תלכו עמי קרו ולא תאבו לשמע
 לי ויספתי עליכם ספרי שבע
 כחטאויכם: והשלחתי ככם את
 27 חיה השרה ושללה אתכם והכריתה
 את בהמהם והמעושה אתכם ונשמו
 28 דרכיכם: ואם בגלה לא תסרו לי
 ותלמדם עמי קרי: והלחתי את בני
 29 עמכם כקרו והכיתו אתכם גם אני
 שבע על חטאויכם: והבאתי עליכם כח
 30 חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל
 עריכם ושלחתו דבר בתוכם ונתחם
 31 ביד אויב: כשברי לכם מטה להם
 32 ואפו עשר נשים להסכם כתגור אחר
 והשיבו להסכם כמשקר ואכלתם
 33 ולא תשבנו: ס ואם בואת לא
 34 תשמעו לי והלכתם עמי כקרו:
 35 והלחתי עמכם בחסד קרי וסרתו
 36 אתכם אף אני שבע על חטאויכם:
 37 ואכלתם נשר בניכם ובשר בתיכם
 38 תאכלו: והשמרתו ארץ במחויכם
 39 והכרתו ארץ המנויכם ונתתי את
 40 פניכם על פני גלולים ועלרה
 41 נפשי אתכם: ונתתי את עיניכם
 42 חרבה והשמתי את מקדשיכם ולא
 43 אריח ברית נחתכם: והיטתו אני
 44 את הארץ ושממו עלויה איביכם
 45 הישבים בה: ואתכם אורה בניכם
 46 והיוקתו אחיכם חרב והייתה
 47 ארצכם שמה ועיניכם יהיו
 48 חרבה: אז תצור הארץ את
 49 שבתותיה כל ימי השמה ואתם
 50 בארץ איביכם אז תשבת הארץ
 51 והרצת את שבתותיה: כל ימי לה
 52 השמה תשבת את אשר לא שבתה
 53 בשבתותיכם בשבתכם עלויה:
 54 והנשארם ככם והבאתי מרד
 55 בלבכם

כשרו ממשפחתו ונאלנו או השיגה
 16 ויר וננאל: והשב עכ קנהו משנת
 המכרו לו ער שנת היבל והיה כסף
 סמכו כמספר שנים כימי שכיר
 17 ויהיה עמו: אם ערו רבות בשנים
 לפיהן ישוב גאלתו מכסף מקנתו:
 18 ואם מעט נשאר בשנים ערשנה היבל
 וחשב לו כפי שגו ישוב את גאלתו:
 19 כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא
 20 וירנו בפרך לעינוך: ואם לא גאל
 בגלה יוצא בשנת היבל הוא ובניו
 נה עמו: כי לי בני ישראל עבדים
 עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ
 מצרים אני יהוה אלהיכם:

כו 26

א לא תעשו לכם אילים ומסל
 ומצבה לא תקימו לכם ואכן משכית
 לא תתנו בארצכם להשתחוה עליה
 2 כי אני יהוה אלהיכם: את שבתתי
 תשמרו וטקישו תראו אני והורתי:

פ פ פ

אם כחקתי תלכו ואת מצותי
 4 תשמרו ועשיתם אותם ונתתי
 גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה
 ה ועין השרה יתן פרוי: והשיג לכם
 6 דיש את כצור ובצור ישג את זרע
 7 ואכלתם לחיכם לשבע וישבתם
 8 לבטח בארצכם: ס ונתתי שלום
 9 בארץ ושבתכם ואין מחריד והשבתו
 10 חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר
 11 בארצכם: ותרפתם את איביכם
 12 ונפלו לפניכם חרב: ורדפו מכם
 13 חמשה מאה ומאה מסר רבבה ורדפו
 14 ונפלו איביכם לפניכם לחרב:
 15 ופניתו אליכם והפיתו אתכם
 16 והרביתו אתכם והקימתו את כריתו
 17 אתכם: ס ואכלתם ישן נושן וישן
 18 מפני הרש חוציו: ונתתי משכני
 19 בחיכם ולא תנעל נפשי אתכם:
 20 וההלחתי בתוכם והייתי לכם
 21 לאלהים ואתם תהיו לילעם: אני
 22 יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
 23 מארץ מצרים מהיר: להם ערבים
 24 ואשבר מטה עלכם ואולך אתכם
 25 קוטמורת: פ ואם לא תשמעו לי
 26 ולא תקישו את כל המצות האלה:
 27 ואם בחקתי תאסו ואם את משפטי

21 חנעל נמשכס לכליו עשות את כל
 מצוהי להפרסם את כריתו: אם
 22 אני אעשה זאת לכם והפקרתו
 עליכם בהלה ארץ השחרת ואת
 הקדחת מכלות עינים ומיובת נפש
 ורעתם לריק זרעכם וגבלתו
 איביכם: ונתתי פני ככם וננפחם
 23 לפני איביכם ורדו ככם שנאיכם
 ונסחם ואין רדף אתכם: ואם ער
 24 אלה לא השמעו לו ויספתי ליתרה
 אתכם שבע על הטאויכם: ושברתי
 25 את גאון עזכם ונתתי את שמיכם
 כברזל ואת ארצכם כנחשר: ותם כ
 לריק כחכם ולא תקו ארצכם את
 יכולה ועין הארץ לא יתן פרוי:
 26 ואם תלכו עמי קרו ולא תאבו לשמע
 לי ויספתי עליכם ספרי שבע
 כחטאויכם: והשלחתי ככם את
 27 חיה השרה ושללה אתכם והכריתה
 את בהמהם והמעושה אתכם ונשמו
 28 דרכיכם: ואם בגלה לא תסרו לי
 ותלמדם עמי קרי: והלחתי את בני
 29 עמכם כקרו והכיתו אתכם גם אני
 שבע על חטאויכם: והבאתי עליכם כח
 30 חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל
 עריכם ושלחתו דבר בתוכם ונתחם
 31 ביד אויב: כשברי לכם מטה להם
 32 ואפו עשר נשים להסכם כתגור אחר
 והשיבו להסכם כמשקר ואכלתם
 33 ולא תשבנו: ס ואם בואת לא
 34 תשמעו לי והלכתם עמי כקרו:
 35 והלחתי עמכם בחסד קרי וסרתו
 36 אתכם אף אני שבע על חטאויכם:
 37 ואכלתם נשר בניכם ובשר בתיכם
 38 תאכלו: והשמרתו ארץ במחויכם
 39 והכרתו ארץ המנויכם ונתתי את
 40 פניכם על פני גלולים ועלרה
 41 נפשי אתכם: ונתתי את עיניכם
 42 חרבה והשמתי את מקדשיכם ולא
 43 אריח ברית נחתכם: והיטתו אני
 44 את הארץ ושממו עלויה איביכם
 45 הישבים בה: ואתכם אורה בניכם
 46 והיוקתו אחיכם חרב והייתה
 47 ארצכם שמה ועיניכם יהיו
 48 חרבה: אז תצור הארץ את
 49 שבתותיה כל ימי השמה ואתם
 50 בארץ איביכם אז תשבת הארץ
 51 והרצת את שבתותיה: כל ימי לה
 52 השמה תשבת את אשר לא שבתה
 53 בשבתותיכם בשבתכם עלויה:
 54 והנשארם ככם והבאתי מרד
 55 בלבכם

ולאמרך ולשכירך ולתושבך הגרים
7 עמך : ולביתך ולחיה אשר
בארץ תהיה כל הבואתה לאכר :
8 ס ו ספרת לך שבע שבתות
ב שנים שבע שנים שבע פעמים והיו
לך ימי שבע שבתות השנים תשע
9 וארבעים שנה : והעברת שופר
תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש
ביום הבפים תעבירו שופר בכר
י ארצכם : וקדשתם את שנת
החמישים שנה וקראתם דרוו בארץ
לכר ישיבה וכל הוא תהיה לכם
ושבתם איש אל אחוזו ואיש אל
II משפחתו תשוב : וכל הוא שנת
החמישים שנה תהיה לכם לא תזרעו
ולא תקצרו את ספירותה ולא תבצר
12 את נוריה : כי וכל הוא קדש
תהיה לכם מן השנה תאכלו את
13 הבואתה : בשנת רובל תזאת
14 תשבו איש אל אחוזו : ס ו כי
ג תבצרו מספר לעמיתך או קנה סוד
עמיתך אל חנו איש ארץ אחו
10 במספר שנים אחר היוכל תקנה
סאר עמיתך במספר שני הבואת
16 יספר לך : לפי רכ השנים תרבה
מקנתו ולפי מעש השנים המעיש
מקנתו כי מספר תבואת רוא סר
17 לך : ולא חנו איש ארץ עמיתו
ויראת כאלהיך כי אני יהוה
18 אלהיכם : ונישחתם את חקותי ואת
משפטי חסמיו ועשיתם אהם
19 וישיבתם על הארץ לבטח : ותרנה
הארץ פריה ואכלתם לשבעו וישבתם
ב לבטח עליה : ס ו כי תאמר
מה נאכל בשנה השביעית הן לא
20 נזע ולא נאסף את הבואתנו :
ויצותי את ברטני לכם בשנה
הששית ועשה את התבואה לשלש
22 השנים : ורעתם את השנה
השמינית ואכלתם מן התבואה ישן
עד השנה החשינית עד בואת הבואתה
23 האכלו ישן : והארץ לא תמכר
לצמרת כי לו הארץ כי נרים
24 ותושבים אחם עמדי : ובכל ארץ
אחוזכם נאלה תתנו לארץ : ס
כה כי יסך אחיך וסכר סאחוזו וכל
נאלו הקרב אליו וגאל את ממכר
26 אחיו : ואיש כי לא יהיה לו גאל
והשיגה ורו וסצא כרי גאלתו :
27 וחשב את שני ממכרו וחשיב ארץ
העף לאיש אשר סכר לו ושב
דדו אי בן דרו וגאלנו או סאאר
בשר

לאחוזו : ואם לא מצאה ירו די
השיב לו ויהי ממכרו ביד הקנה
אחו עד שנת היובל וצא ביובל ושב
לאחוזו : ס ו איש כי ימכר
29 בית מושב עיר חוסה והיתה גאלתו
עד חם שגרת ממכרו וסום תהיה
גאלתו : ואם לא יגאל עד סלאר
ל שנת חמיסה וכל הבית אשר
בעיר אשר לא חמה לצמותה לקנה
אחו לדרהיו לא יצא ביובל : ובחי
31 החצרים אשר אין להם חמה סביב
על שדה הארץ חושב גאלה תהיה
לו וביובל יצא : ועיר הלויס בחי
32 עיר אחוזם גאלת עולם תהיה
ללויס : ואשר יגאל מן הלויס
33 וצא ממכר בית ועיר אחוזו ביובל
כי בחי עיר הלויס הוא אחוזם
בחוק בני ישראל : ושדה מגיש
24 עירם לא ימכר כי אחוז עולם הוא
להם : ס ו כי יסך אחיך וסמה לה
ידו עמך והחוקה בו גר וחושב וחי
עמך : אל תקח סאחו נשך ותרביח
36 ויראת סאלהיך וחי אחיך עמך : את
37 סכפך לא תתן לו כנשך ובמטרות
לא תתן אכלך : אני יהוה אלהיכם
38 אשר התאחי אהכם סארין סערים
לרת לכם אח ארץ כנען להיות לכם
לאלהים : ס ו כי יסך
39 אחיך עמך ונמכר לך לא תעבר בו ה
עבדת עבד : כשכיר חרש יהיה
מ עמך עד שנת היובל ועבר עמך :
40 וצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל
מספחתו ואל אחוז אחיו ישוב :
42 כי עבדי סם אשר תוצאתו אחם
סארין סערים לא ימכרו כמסרת
עבד : לא תרדה בו כסרך ויראת
43 סאלהיך : ועבדך וסמך אשר
יהו לך סאת הגויס אשר סביבתיכם
44 מהם תקנו עבד וסמר : וגם
כה סבני החושבים הגרים עמכם מהם
תקנו וסספחתם אשר עמכם אשר
הולידו בארצכם והיו לכם לאחוז :
45 וחתתלתם אחם לבניכם אחרים
לרשע אחוז לעלם כהם תעברו
ובאחכם בני ישראל איש באחוז
47 לא תרדה בו כסרך : ס ו כי
חשיג יד גר וחושב עמך וסך אחיך
עמו ונמכר לגר וחושב עמך או לעקר
48 משפחת גר : אחיו נסכר נאלה
49 תהיה לו אחו מאחיו יגאלנו : או
דדו אי בן דרו וגאלנו או סאאר
בשר

30. Mich. N. O. B. 3, 214. Annillidif. p. 473.

10. Oestr. Opusc. T. 2. dij. 10.

33. Mich. N. O. B. 3, 215.

21. Mich. N. O. B. 3, 211. 42.

47. Paul & Harris. III. 130.

49. Die Erklärung des H. D. Paulus von 720, daß es den Jüdenn die Pflichten und Rechte der Verwandten, denen die Blutrache (Blutfreundschaftsrache) oblag bezeichne, wird aus welcher gefolgert wird, daß der Grund der Eheverbote die unratlichen Ehen Zerrüttungen gewesen seyen, die in den Familien entstehen mußten, wenn jemand eine Frau heirathete, deren Bluträcher einer seiner Blutsverwandten gewesen wäre (Neues Theol. Journ. B. 10. S. 1190 ff.) Es wird wohl nicht angenommen werden; denn die, der Grund rußt doch nicht auf alle verbotene Ehen, würde aber auch auf solche paffen, die nicht verboten sind, und nach 3 Mos. 18, 13 müßte die Blutrache auch weiblichen Verwandten obelagen haben. * Vogel's Lehrbuch der Christ. Theol. 1803. Jen. Litt. Zeit. Jun. 1804. S. 464.

15. 16. Leicht. N. G. B. H. I. A. p. 677.

16. Lappell. in v. T. p. 622.

XXIV.

5. Grund. Geld. der Grund. Ser. 2. p. 11 & 12.

8. Grund. N. O. B. 3, 210.

והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה הק עולם : ס ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל ויגצו במתנה בן הישראלית ואיש הישראלי : ויקב 11 בן האשה הישראלית את השם ויקלל ויביאו אותו אל משה ושם אמו שלמית בת דברי למטה רן : ויגזרו במשפט לפרש להם על פי 12 יהוה : פ ודבר יהוה אל משה 13 לאמר : הוצא את המקל אל סחוף 14 למתנה וסמכו כל השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו אתו כר ידעה : ואל בני ישראל הדבר 15 לאמר איש איש כי ויקלל אלהו ונשא חטאו : ונקב שם יהוה מות 16 ויסתרגו ורגמו בו כל העדה כגר כאורה בנקבו שם יומרת : ואיש 17 כי יוכה כל נפש אדם מות יומרת : ומכה נפש בהמה ישלמה נפש תחת 18 נפש : ואיש כי יחן מוס בעמיתו 19 כאשר עשה בן יעשה לו : שבר כחת שבר עין חתח עין שן חתח שן כאשר יחן מוס כאדם כן יגחן בו : ומכה בהמה ישלמה ומכה אדם יומרת : משפט אחד יהיה לכם 21 כגר כאורה יהיה כי אני יהוה אלהיכם : ודבר משה אל בני ישראל ויוציאו את המקל אל סחוף למתנה ורגמו אותו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה :

34 דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג לה סמכות שבעת ימים ליהוה : ביום הראשון מקרא קדש כר מלאכה 36 עבדת לא תעשו : שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקריבתם אשה ליהוה עצרת הואכל מלאכת 37 עבדה לא תעשו : אלה מקווי יהוה אשר תקראו אחרם מקרא קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה 38 זבח ונסכים דבר יום ביומו : מלבד עבדת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כר נדריכם ומלבד כר נזבחיכם אשר תתנו ליהוה : אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את הבואת הארץ תתנו את חג יהוה שבעת ימים ביום הראשון ישתנו ויומים השמיני 39 ושבחוץ ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת חמרים וענף עץ עבר וערבי נחלושפתחת לפני יהוה 41 אלהיכם שבעת ימים : וחתם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה הקת עולם לדרתיכם : בחדש השביעי 42 תתנו אתו : בספרת תשבו שבעת ימים כל האורח בושראל ישבו 43 בספרת : למזון ידעו הדתיכם כי בסכות הוישבתו את בני ישראל במוציא אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם : ודבר משה את מקווי יהוה אל בני ישראל : פ

כד 24

א וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כהיר למאור להקלרת נר חמיר : כחוף לפרכת העדת באהל מועד ועד : אתו ארץ מערב עד בקר לפני יהוה חמיר הקת עולם 4 להדתיכם : על המנרה המנורה ועד את הנרות לפני יהוה חמיר : פ ולקחת סלת ואפית אותה שמים עשרה הלוח שני עשרונים יהיה 6 החלה האורת : ושמת אותם שמים מערכת שש המערכת על השלחן 7 המער לפני יהוה : ונתרת עד המערכת לבנה וכה והיתה להם לאזכרה אשה ליהוה : ביום השבת ביום השבת יעריבו לפני יהוה חמיר סאת בני ישראל ברות עולם :

כה 25

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה : שש שנים תורע שדך ושש שנים תומר כרמך ואספת את תבואתה : ס ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ ושבת ליהוה שדך לא תורע וכרמך לא תומר : את ספיה קציר לא תלצור ואת ענבי נויך לא תכבד : שנת שבתון יהיה לארץ : והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעורך ולאמרך

אלה כי משחתם בהם סוף כס
 26 לא ירצו לכם : ס וידבר יהוה
 27 אל משה לאמר : שור או כשנ
 או עז כי יולד יהוה : שבעת ימים
 חרות אמונים השמיני והלאה
 ירצה לקרבן אשר ליהוה :
 28 ושור או שר אחר וארז בנו לא
 29 תשחטו ביום אחד : וכי תזכו
 וזב תורה ליהוה לרצונכם תזכו :
 ל ביום ההוא יאכל לא תזדון
 30 סטטט עד בקראני יהוה : ושמתם
 מצותי ועשיתם אתם אני יהוה :
 32 ולא תחללו את שמי ונקרשתי
 כבוד בני ישראל אני יהוה
 33 מקרישכם : הוציא ארבע מאות
 מרים להיות לסל לאלהים אני
 יהוה : פ

כ"ג

ד
 א ס וידבר יהוה אל משה לאמר :
 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
 מועדי יהוה אשר תקראו אותם
 3 מקראי קדש אלה הם מועדי : ששה
 ימים תעשה מלאכה ויום השביעי
 4 שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה
 לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל
 5 מושבתים : פ אלה מועדי יהוה
 6 מקראי קדש אשר תקראו אותם
 7 ה במועדים בחדש הראשון בארבעה
 עשר לחדש בין הערבים ספס ליהוה :
 8 ובחמשה עשר יום לחדש חור ה
 המצות ליהוה שבעת ימים מצות
 9 האכלו : ביום הראשון מקרא קדש
 יהיה לכם כול מלאכת עבודה לא
 10 תעשו : והקרבתם אשר ליהוה :
 11 שבעת ימים ביום השביעי מקרא
 קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו :
 12 פ ודבר יהוה אל משה לאמר :
 13 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
 כי תבאו אל הארץ אשר אני נותן
 לכם וקצרתם את קצורה והבאתם
 14 את עפר ראשית קצירתם אל הכותן :
 15 והנחת את העפר לפני יהוה לרצונכם
 16 ממחרת השבת לפני הכותן ועשיתם
 ביום הניפסם את העפר ככל תמום
 17 בן שנתו לעלה ליהוה : ומנחתו
 18 שני עשרים סלר בלולר בשמן
 19 אשר ליהוה רוח נחת ונסכר יין
 20 וביעית החין : ולחם וקלי וברבול
 21 לא תאכלו עד עצם היום הזה עד
 22 תביאו את קרבן אלהיכם חקת
 23

עולם לדרתיכם בכל משבתים :
 ס וספרתם לכם ממחרת
 17 השבת מיום הביאתם את עפר
 החנופה : עת שבתות המיסר
 18 תהינה : עת ממחרת השבת
 השלישית : תספרו המשים יום
 19 והקרבתם ספסר הישר ליהוה :
 20 ממושבתים תביאו להם תנופה
 21 שרים שני עשרים סלר החינה
 חקת תאפניתו בבורים ליהוה :
 22 והקרבתם ערף הלחם שבעת
 23 כבשים תמימים בני שנה וער
 24 כן בקר אחד ואילים שנים
 יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונספס
 25 אשר רוח נחת ליהוה : ועשיתם
 26 שעיר עיזים אחד לחטאת ושני
 כבשים בני שנה לזבח שלמים :
 27 והנף סכין אחת ערף לחם
 28 המכרם תנופה לפני יהוה על
 29 שני כבשים קדש יהיו ליהוה
 30 לכהן : וקראתם בעצם היום
 31 הזה מקראי קדש : יהוה לכם
 כול מלאכת עבודה לא תעשו
 חקת עולם בכל מושבתים
 32 לדרתיכם : ובקרבכם את קציר
 33 ארצכם לא תכלה פאת שרף
 34 בקציר ולקט קציר לא תלקט לעני
 35 ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם :
 פ וידבר יהוה אל משה לאמר :
 23 דבר אל בני ישראל לאמר בחודש
 24 השביעי באחד לחדש יהיה לכם
 25 שבתון זמון תחנה מקרא קדש :
 26 כול מלאכת עבודה לא תעשו
 27 והקרבתם אשר ליהוה : ס פ
 28 ודבר יהוה אל משה לאמר : אין
 29 בעשור לחדש השביעי הזה יום
 30 המפדים הוא מקרא קדש והיה לכם
 31 קננתם אתגששיתכם והקרבתם אשר
 32 ליהוה : וכל מלאכת לא תעשו בעצם
 33 היום הזה כי יום כפרים הוא לכם
 34 קדשים לפני יהוה אלהיכם : כי
 35 כל הנפש אשר לא קנתה בעצם היום
 36 הזה ונכרתה מעמיה : וכל הנפש
 37 אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום
 38 הזה והאבדת את הנפש ההוא מקרב
 39 עמך : כל מלאכה לא תעשו חקת
 40 עולם לדרתיכם בכל משבתים :
 41 שבת שבתון היא לכם ועננתם את
 42 נפשותיכם בתשעה לחדש בערב
 43 מקרב עד ערב חשכתו שבתכם : פ
 44 וידבר יהוה אל משה לאמר :
 45

20. Mich. N. O. B. 3, 210.

XXIII.

11. Coppell. in. T. p. 622.

13. L. d. Bill. X. 5, 171.

14. Mich. N. O. B. 3, 210.

9. 477 π. Nieuw. Jar. III. 271. Arch. H.O.B. 3, 209.

21-23. Misc. Diss. 1: 276 pp. Misc. Gen. 2: 296/19
coll. 1. 686/19.

22. 477 π. Schult. ad Prae. p. 255.

23. 7107 Schult. Op. min. p. 272.

24. ^{Nieuw p. 94.}
Misc. Gen. Ser. I. p. 127. — orig. des Lox. II 367

8 כי קדש הוא לאלהיו : וקדשהו
 כי את להם אלהיו הוא מקריב
 קדש יהיה לך כי קדוש אני יהוה
 9 מקדשים : וכתר איש כהן כי
 חתול לזנות את אביה הוא
 סתהלת כמיש תשמיש : ס
 10 והכתן הגדול פאחיו אשר וצק
 עדי ראשו שמן המשחה ומלח
 את ידו ללבוש את הכנפים את
 ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרס :
 11 ועל כל גמשהו מלת לא יבא
 12 לאביו ולאמו לא יטמא : ומן
 המקדש לא יבא ולא יחלל את
 מקדש אלהיו כי נור שמן משחה
 13 אלתיו עליו אני יהוה : והוא
 14 אשר בבתוליה יקח : אלמנה
 ונרשעה וחללה ונה אה אלה
 לא יקח כי אם בחולת מעטיו
 15 יקח אשר : ולא יחלל זרעו
 א בעטיו כי אני יהוה מקדשו :
 16 o s וידבר יהוה אל משה
 17 לאמר : דבר אל אהרן לאמר
 איש מרעך לזדים אשר יהיה
 בו מום לא יקרב להקריב להם
 18 אלהיו : כי כל איש אשר בו
 מום לא יקרב איש עור או פסח או
 19 זרים או שרוע : או איש אשר
 יהיה בו שבר רגל או שבר יד
 כ או גבן או דם או חבלת בנינו או
 20 גרב או ילפת או מרות אשך : כל
 איש אשר בו מום מרע אהרן הכהן
 לא יגש להקריב את אשוי יהוה מום
 בו את להם אלהיו לא יגש להקריב :
 22 להם אלהיו מקדשו הקדשים ומן
 23 הקדשים יאכר : אך אל הפרכת
 לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום
 בו ולא יחלל את מקדשי כי אני
 24 יהוה מקדשים : וידבר משה אל
 אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל :

כב 22

כ o s וידבר יהוה אל משה
 2 לאמר : דבר אל אהרן ואר בני
 ונזרו מקדשי בני ישראל ולא
 יחללו את שם קדשי אשר הם
 3 מקדשים לי אני יהוה : אמר אלהם
 לזרחים כל איש אשר יקרב מכה
 זרעם אל הקדשים אשר יקדשו
 בני ישראל ליהוה ובטמאו עליו
 וזכרה הנפש הוא סלפני אני
 4 יהוה : איש איש מרע אהרן והוא
 לא יקרב אל להם אלהים נפול
 אה
 צדע או זכ בקדשים לא יאכל ער
 אשר ישר והנגע בכל טמא נפש
 או איש אשר חנא ממנו שכבת זרע :
 או איש אשר יגע בכל שרץ אשר ה
 יטמא לו או באדם אשר ישמאלו
 לכל טמאו : נפש אשר הגע בו
 6 וטמא ער הקרב ולא יאכל מן
 הקדשים כי אם רחץ בשני כמים :
 7 ובא השמש וטקד ואחר יאכל מן
 הקדשים כי לחמן הוא : גבלה
 8 וטרפה לא יאכל למטארה בה
 אני יהוה : וישפרו את משחתו
 9 ולא ישאו עליו השא ופחו בו כי
 10 ותכלהו אני יהוה מקדשים : וכל
 זך לא יאכל קדש תושב כהן ושכר
 11 לא יאכל קדש : וכהן כי יקנה
 נפש קטן כספו הוא יאכל בו
 12 וליד ביתו הם ויכלו בלחם :
 13 ובה כהן כי תהיה לאיש זיהא
 בתזות הקדשים לא האכל :
 14 ובה כהן כי תהיה אלמנה וזרעה
 נגע אין לה ושת אל בית אביה
 15 בנעורה סתם אביה האכל וכל זך
 לא ויכל בו : ואיש כי יאכל קדש
 14 בשגגה וספ משחתו עליו ונתן
 15 לכהן זקת הקדש : ולא יחללו את
 16 קדשי בני ישראל את אשר זימו
 17 ליהוה : והשיא אותם עון
 18 אשמה באכלם את קדשים כי
 אני יהוה מקדשים : o s
 1 וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר
 אל אהרן ואר בניו ואר כל בני
 2 ישראל ואמרת אלהם איש איש
 מבית ישראל ומן הגר בשרא
 אשר יקרב קרבנו לכל נדרים
 3 ולכל נדבותם אשר יקריבו ליהוה
 4 לעלה : לרעננס המים זכר בכר
 5 כשבים וכקזים : כל איש בו
 6 מום לא תקריבו בו לא לרצון יהוה
 7 לכם : ואיש כי יקריב זבח שלמים
 8 ליהוה הפלא גר או לזבחה בכקר
 9 או כצאן המים יהוה לרצון כל
 10 מום לא יהיה בו : עורת או שבר
 11 או חרין או ובלת או גרב או ילפת
 12 לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא
 13 תתן מום ער המזבח ליהוה :
 14 וצור ושה שרוע וקלוט נדבה הנשט
 15 אחו ולנדר לא ידע : ומעוך וכתות
 16 ונתוק וכחור לא תקריבו ליהוה
 17 ובאצטם לא תעשו : ומיד כן נפח קח
 18 לא תקריבו אל להם אלהים נפול
 אה

את ערותה והיא תראה את ערותו
הסר הוא ונכרתו לעיני בני עמם
עירות אחתו גלה עינו ישא: ואיש 18
אשר ישכב את אשה דוה וגלה את
ערותה את מקרה הערה והוא גלה
את מקור דמיו ונכרתו שניהם
מקרב עמם: וערות אחות אפרך 19
ואחות אבך לא תגלה כי את שארו
הערה עמם ישאו: ואיש אשר 20
הטאט ישאו עירום ימתו: ואיש 21
אשר יקח את אשת אחיו נדה הוא
ערת אחיו גלה עירום יהיו:
ושמרתם את כל חקותי וארת כל 22
משפטי ועשייתם אתם ולא תקרא
אתכם הארץ אשר אני טבוא אתכם
שומר לשברת ברי: ולא תלכו 23
בחוקי העו אשר אני משלה מפניכם
כי את כל אלה עשו ואקין בם:
ואמר לכם אתם חרשנו את ארמכם 24
ואני אתגנה לכם לרשת אתה ארץ
אשר הברלתי אתכם מן העמים:
והברלכם בין הבהמה והחיה כה
לשמא ובין העוף הטמא למטר
ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה
ובעוף ובכר אשר תרמס הארסה
אשר הברלתי לכם לשמא: והייתם 26
לו קרשים כי קרש אני והורתי
ואברל אתכם מן העמים להיות לי:
ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או 27
דעיני מות יומתו באבן וירגמו אתם
דמיהם בם:

כ"א

א' וידבר יהוה אל משה
2 לאמר: ואל בני ישראל האמר איש
איש מבני ישראל וכן הגר הגר
בישראל אשר יתן מרעו למלך מות
יומרו עם הארץ ורגמיהו באבן:
ואני אתן ארץ מני באיש ההוא
והכרתו אתו מקרב עמו כי מרעו
נתן למלך למען טמא את מקדשי
4 ולהלל את שם קדשי: ואם העלים
ועליו עם הארץ את עיניהם קן
האיש ההוא כחתו מרעו למלך
ה לכלתו המית אתו: ושחתי אני את
פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתיו
אתו ואת כל הונים אחריו לגורתי
6 אחרי הכלך מקרב עמם: והנפש
אשר תפנה אל האבת ואל הידענים
לגנת אהריותם ונתתו את פני כנפשי
ההוא והכרתו אתו מקרב עמו:
7 והתקדשתם והייתם קדשים כי אני
8 יהוה אלהיכם: ושמרתם את
חקתי ועשייתם אתם אני והורתי
9 מקדשכם: כי איש איש אשר
יקלל את אביו ואת אמו מות יומרת
אביו ואמו קלל דמיו בו: ואיש
אשר ינאף את אשת איש אשר נאף
את אשת רעהו מורת יומרת הנאף
11 והנאפר: ואיש אשר ישכב את
אשת אביו ערות אביו גלה מורת
12 וימתו שניהם דמיהם בם: ואיש
אשר ישכב ארץ כלתו מורת יומתו
13 שניהם חבל עשו דמיהם בם: ואיש
אשר ישכב את זכר משכבו אשר
תועבר עשו שניהם מות יומתו
14 דמיהם בם: ואיש אשר יקח את
אשה ואת אמה זמרה הוא באיש
ישרו אתו ואחתו ולא תהיה זמרה
10 בתוכם: ואיש אשר יתן שכבתו
בבהמה מות יומת וארץ הבשר
16 תהרג: ואשה אשר תקרב אל
כל בהמה לרבנה אתה והרת את
האשה ואת דבהמה מות יומתו
17 דמיהם בם: ואיש אשר יקח את
אחתו גרו אביו או בת אמו וראח

36 מאני צוק אבנו צוק איפרת צוק
הין צוק יהור. לכם אני יהור
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
37 מצרים: ושמרתם את כל חקותי
ואת כל משפטי ועשייתם אתם אני
יהור: פ

כ"ב

א' וידבר יהוה אל משה
2 לאמר: ואל בני ישראל האמר איש
איש מבני ישראל וכן הגר הגר
בישראל אשר יתן מרעו למלך מות
יומרו עם הארץ ורגמיהו באבן:
ואני אתן ארץ מני באיש ההוא
והכרתו אתו מקרב עמו כי מרעו
נתן למלך למען טמא את מקדשי
4 ולהלל את שם קדשי: ואם העלים
ועליו עם הארץ את עיניהם קן
האיש ההוא כחתו מרעו למלך
ה לכלתו המית אתו: ושחתי אני את
פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתיו
אתו ואת כל הונים אחריו לגורתי
6 אחרי הכלך מקרב עמם: והנפש
אשר תפנה אל האבת ואל הידענים
לגנת אהריותם ונתתו את פני כנפשי
ההוא והכרתו אתו מקרב עמו:
7 והתקדשתם והייתם קדשים כי אני
8 יהוה אלהיכם: ושמרתם את
חקתי ועשייתם אתם אני והורתי
9 מקדשכם: כי איש איש אשר
יקלל את אביו ואת אמו מות יומרת
אביו ואמו קלל דמיו בו: ואיש
אשר ינאף את אשת איש אשר נאף
את אשת רעהו מורת יומרת הנאף
11 והנאפר: ואיש אשר ישכב את
אשת אביו ערות אביו גלה מורת
12 וימתו שניהם דמיהם בם: ואיש
אשר ישכב ארץ כלתו מורת יומתו
13 שניהם חבל עשו דמיהם בם: ואיש
אשר ישכב את זכר משכבו אשר
תועבר עשו שניהם מות יומתו
14 דמיהם בם: ואיש אשר יקח את
אשה ואת אמה זמרה הוא באיש
ישרו אתו ואחתו ולא תהיה זמרה
10 בתוכם: ואיש אשר יתן שכבתו
בבהמה מות יומת וארץ הבשר
16 תהרג: ואשה אשר תקרב אל
כל בהמה לרבנה אתה והרת את
האשה ואת דבהמה מות יומתו
17 דמיהם בם: ואיש אשר יקח את
אחתו גרו אביו או בת אמו וראח

כ"ג

א' וידבר יהוה אל משה
2 לאמר: ואל בני ישראל האמר איש
איש מבני ישראל וכן הגר הגר
בישראל אשר יתן מרעו למלך מות
יומרו עם הארץ ורגמיהו באבן:
ואני אתן ארץ מני באיש ההוא
והכרתו אתו מקרב עמו כי מרעו
נתן למלך למען טמא את מקדשי
4 ולהלל את שם קדשי: ואם העלים
ועליו עם הארץ את עיניהם קן
האיש ההוא כחתו מרעו למלך
ה לכלתו המית אתו: ושחתי אני את
פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתיו
אתו ואת כל הונים אחריו לגורתי
6 אחרי הכלך מקרב עמם: והנפש
אשר תפנה אל האבת ואל הידענים
לגנת אהריותם ונתתו את פני כנפשי
ההוא והכרתו אתו מקרב עמו:
7 והתקדשתם והייתם קדשים כי אני
8 יהוה אלהיכם: ושמרתם את
חקתי ועשייתם אתם אני והורתי
9 מקדשכם: כי איש איש אשר
יקלל את אביו ואת אמו מות יומרת
אביו ואמו קלל דמיו בו: ואיש
אשר ינאף את אשת איש אשר נאף
את אשת רעהו מורת יומרת הנאף
11 והנאפר: ואיש אשר ישכב את
אשת אביו ערות אביו גלה מורת
12 וימתו שניהם דמיהם בם: ואיש
אשר ישכב ארץ כלתו מורת יומתו
13 שניהם חבל עשו דמיהם בם: ואיש
אשר ישכב את זכר משכבו אשר
תועבר עשו שניהם מות יומתו
14 דמיהם בם: ואיש אשר יקח את
אשה ואת אמה זמרה הוא באיש
ישרו אתו ואחתו ולא תהיה זמרה
10 בתוכם: ואיש אשר יתן שכבתו
בבהמה מות יומת וארץ הבשר
16 תהרג: ואשה אשר תקרב אל
כל בהמה לרבנה אתה והרת את
האשה ואת דבהמה מות יומתו
17 דמיהם בם: ואיש אשר יקח את
אחתו גרו אביו או בת אמו וראח

כ"א

א' וידבר יהוה אל משה
2 לאמר: ואל בני ישראל האמר איש
איש מבני ישראל וכן הגר הגר
בישראל אשר יתן מרעו למלך מות
יומרו עם הארץ ורגמיהו באבן:
ואני אתן ארץ מני באיש ההוא
והכרתו אתו מקרב עמו כי מרעו
נתן למלך למען טמא את מקדשי
4 ולהלל את שם קדשי: ואם העלים
ועליו עם הארץ את עיניהם קן
האיש ההוא כחתו מרעו למלך
ה לכלתו המית אתו: ושחתי אני את
פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתיו
אתו ואת כל הונים אחריו לגורתי
6 אחרי הכלך מקרב עמם: והנפש
אשר תפנה אל האבת ואל הידענים
לגנת אהריותם ונתתו את פני כנפשי
ההוא והכרתו אתו מקרב עמו:
7 והתקדשתם והייתם קדשים כי אני
8 יהוה אלהיכם: ושמרתם את
חקתי ועשייתם אתם אני והורתי
9 מקדשכם: כי איש איש אשר
יקלל את אביו ואת אמו מות יומרת
אביו ואמו קלל דמיו בו: ואיש
אשר ינאף את אשת איש אשר נאף
את אשת רעהו מורת יומרת הנאף
11 והנאפר: ואיש אשר ישכב את
אשת אביו ערות אביו גלה מורת
12 וימתו שניהם דמיהם בם: ואיש
אשר ישכב ארץ כלתו מורת יומתו
13 שניהם חבל עשו דמיהם בם: ואיש
אשר ישכב את זכר משכבו אשר
תועבר עשו שניהם מות יומתו
14 דמיהם בם: ואיש אשר יקח את
אשה ואת אמה זמרה הוא באיש
ישרו אתו ואחתו ולא תהיה זמרה
10 בתוכם: ואיש אשר יתן שכבתו
בבהמה מות יומת וארץ הבשר
16 תהרג: ואשה אשר תקרב אל
כל בהמה לרבנה אתה והרת את
האשה ואת דבהמה מות יומתו
17 דמיהם בם: ואיש אשר יקח את
אחתו גרו אביו או בת אמו וראח

18. Amelanchier Waga oc. p. 13.

XX.

2. 2. comm. liban Pres. V.T. 322 pp.21.
Nannella in ha Cap. Cappell. in V.T. p. 6213. Temp. Helv. 5: 135 pp. Cappell. in V.T. p. 409.

22. Cappell. in V. T. p. 609.

23. lettres de quelques Juifs à Volt. ^{1754.} T. 1. p. 108.

23. Cappell. in V. T. p. 409.

17. Cappell. in V. T. p. 620.

19. Misd. Vange. &c. p. 20. Cappell. in V. T. p. 620.
13054 mem. G. B. 10, 188. Bod. gen. T. II. 8804.

20. הנהגות אבות הרב שולת. ע"פ. פרי. p. 143.
שמע. דניס. 1, 295 הר. תהא. א"י. V. T. p. 386 ¹⁷⁷

XIX.

23. Cappell. in V. T. p. 620.

17. Nieb. Belle. van. &c. p. 62. Es. coll. mid. vragur. p. 251.
Memorab. J. 77. Kuip. apell. p. 317.

"une coutume de tout bond enlie en Orient, c'est de répéter solennellement la mort d'un parent ou d'un ami, & de la faire sur les tombeaux une incision de la grandeur d'une pièce de six sols. En conséquence les habitans du pays l'ont fait toujours au de leurs angles fort long, pour pouvoir au besoin de faire cette incision. Les Juifs lui ont attribué cet usage, & les Arabes l'ont attribué à eux, quoique ce n'est que par hasard que la loi a pu les proposer." Notes des de Brien aux tour. du X. L. T. 5. p. 102. Capell. poro aduab. nostra ad V. T. vna linc. linc. ap. mones lit. 97. mura.
Guid. dromend. III. vol. p. 141. 17.

10. Cappell. in V. T. p. 409.

11. Cappell. in V. T. p. 620.

22 אלהיו אני יהוה : ואת זכר לא-
 תשכב משכבי אשה הוועבה הוא :
 23 וזכר בהמה לא תחן שכבתך
 לשמאה כה ואשה לא תעמר לפני
 24 בהמה לרבעה תבל הוא : אר-
 תטמאו בכר אלה כי בכר אלה
 נטמאו הנוים אשר אני משלה
 מה מפניכם : ותטמאו הארץ ואפקד
 עונה עליה ותקא הארץ את ישיבה :
 26 ושמרתי אתם את חקתי ואת
 משפטי ולא תעשו פכר החועבת
 האלה האורה והגר הגר כחוקכם :
 27 כי את כל החועבת האל עשו אנשי
 הארץ אשר לפניכם וחטמא הארץ :
 28 ולא תקיא הארץ אתכם בטמאים
 אחרי כאשר קאה את חנו אשר
 29 לפניכם : כי כל אשר יעשה טבל
 החועבת האלה ונכרתו הנפשות
 הועשת מקרב עמם : ושמרתי את
 משמתי ובלתי עשורתי מחקתי
 החועבת אשר נעשו לפניכם ולא
 תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם :

פ פ פ
יט 19

א **וידבר** יהוה אל משה לאמר :
 2 דברי ארץ כל ערת בני
 ישראל ואמרת אלהם קדושים תהיו
 כי קדוש אני יהוה אלהיכם :
 3 איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי
 4 תשמרו אני יהוה אלהיכם : אל
 תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא
 א תעשו לכם אני יהוה אלהיכם :
 ה וזכי תובחו ובהם שלטים ליהוה
 6 לרצונכם תובחתי : ביום זבחתם
 יאכלו ומתחרות ותחורתי עד ויום
 7 השלישי באש ושרף : ואם האכל
 יאכל ביום השלישי פגול הוא לא
 8 ירצה : ואכליו עונו ישא כי את
 קרשיהוה היל ונכרתה הנפש ההוא
 9 פ מעיבה : ובקדשם את קציר ארצכם
 לא תכלה פאת שרף לקצר ולקט
 י קצור לא תלקט : וכרסך לא
 תעולל ופרט כרסך לא תלקט לפני
 ב ולגר תעוב אחם אני יהוה אלהיכם :
 ג ואלה לא תגבנו ולא תכחשו ולא
 12 השקרן איש בעמיתו : ולא תשבעו
 כשמי לשקר והחלת את שם אלהיו
 13 אני יהוה : לא תעקש את רעך
 ולא תגול לא תגין פגלת שכור ארץ

עוד בקר : לא תקלל ריש ולפני 14
 עור לא תחן מכשל ויראת סאלהך
 15 אני יהוה : ואלה תעשו 15
 עול במשפט לא תשא פני דל ולא 16
 תחרר פני גזול בצדק תשפט
 עמוחק : לא תלך רכיל בעמך 16
 לא תעטר על דם העד אני יהוה :
 לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח 17
 תוכיח את עמוך ולא תשא עליו
 חשא : לא תקס ולא תטר את בני 18
 עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה :
 את חקתי תשמרו בחמך לא תרביע 19
 כלאים שרף לא תורע כלאים ובגר
 כלאים שעטנו לא יעלה עליך :
 ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע 20
 תבוא שפחה נחרפת לאיש והמרה
 לא נפרתה או הפשה לא נתן לה
 בקרחת החיה לא יומתו כי לא
 חפשיה : והביא את אשמו ליהוה 21
 אל פה אהרן מועד איל אשם :
 וכפר עליו הבה באיך האשם 22
 לפני יהוה על תטאתו אשר תשא
 ונסלח לא טמאתו אשר תשא : 23
 וזכי תבאו אל הארץ
 ונטעתם כר עין מאכל ועולתם
 ערלתו את פרוי שלש שנים יהיה
 לכם ערלים לא יאכל : ובשנה 24
 הרביעת יהיה כל פרוי קדוש הילולים
 ליהוה : ובשנה החמישית מה
 תאכלו ארץ פרוי להוסיף לכם
 תבואתו אני יהוה אלהיכם : לא 26
 תאכלו על הדם לא תחשו ולא
 תעוננו : לא תקפו פאת ראשכם 27
 ולא תשתחו את פאת וקנך :
 ושרש נפש לא תחנו כבשרכם 28
 ובהם קעקע לא תחנו בכסם אני
 יהוה : אל תחלל את כרך 29
 להונותה ולא תהנה הארץ ומלאה
 דארץ זמה : את שבתתי תשמרו ל
 ומקדשי תיראו אני יהוה : אל 31
 תפנו אל האבת ואל הירענים אל
 תבקשו לטמאה בהם אני יהוה
 אלהיכם : ספני שיבה תקום 32
 ותורת פני זקן ויראת מאלהיו
 אני יהוה : 33
 וזכי וגור אחך גר בארצכם 33
 לא תנוגו אתו : כאורח טכס יהיה לו 34
 לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו
 כמוך כי גרים הוייתם בארץ מצרים
 אני יהוה אלהיכם : לא תעשו עול לה
 במשפט במדה כמשקל ובמשורה :
 סאזנו

ואת אהל מועד ואת המזבח וכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהלה
 34 יבסר : והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מקרב המזבח אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה : **ס**

גבלה וטרפדה באזרח וכנר וכנס בגדיו ורחץ במים ושטא ער הערב ושחר : ואם לא יכנס ובשרו לא 16 רחץ ונשא עונו : **ס**

18 יח

17 יז
 א ויבר יהוה אל משה לאמר :
 ב דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
 2 בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר : איש איש מבית ישראל אשר ישחש שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחש 4 מחוץ למחנה : ואל פתח אהרן מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם והשח לאיש ההוא דם שפך ונברת האיש ההוא מקרב עמו : למען אשר יביאו בני ישראל את זבחיכם איש 5 חם וזבחים ער פני השורה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו ובחי שלמים ליהוה אורחם : וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב 6 לריח ניחח ליהוה : ולא יזבחו עור את זבחיכם לשעירים אשר הם 7 וזבחו וזבחי חקת עולם תהיה זאת לכם לזרוחם : **ס** ואלהם האשר איש איש מבית ישראל וזמן 8 עולה או זבח : ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה ונברת האיש ההוא מקמין : ואיש איש מבית ישראל וזמן הגי הגי כחוס אשר יאכל כל דם ונתתו 9 מני בנפש האכלת את הדם והכרתו 10 אתה מקרב עמך : כי נפש הבשר בדם הוא : ואני נתתו לכם ער המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש ובפר : על כן אמרתי 11 לבני ישראל כל נפש בנפש לא תאכל דם והגר חגר בחוככם לא 12 ישראל וכן הגי חגר בחוכם אשר יזר ציד חיה או עוף אשר יאכל 13 וישפך את דמו וכמהו בעפר : כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכלו 14 וזאת : וכל נפש אשר תאכל **D. 6**

ויבר יהוה אל משה לאמר :
 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
 אני יהוה אלהיכם : כמעשה ארץ מצרים אשר ישבעם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקותיהם לא תלכו : את משפטי תעשו ואת חקתי תשמחו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם : ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אדם האדם וזו בהם אני יהוה : **ס**
 איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרב לגלות ערוה אני יהוה : **ס**
 ערות אביך וערות אמן לא תגלה אמך הוא לא תגלה ערותה : **ס**
 ערות אשת אביך לא תגלה ערות אביך הוא : **ס**
 ערות אחותך בה אביך או בה אמך מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותך : **ס**
 ערות בת בך או בת בתך לא תגלה ערותך כי ערוחך הגור : **ס**
 ערות ברז אישת אביך מולדת אביך אחותך הוא לא תגלה ערותך : **ס**
 ערות אחותך אביך לא תגלה שאר אביך הוא : **ס**
 ערות אחות אבך לא תגלה כי שאר אמך הוא : **ס**
 ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקיב רוחך הוא : **ס**
 ערות בלתי לא תגלה אשת בן הוא לא תגלה ערותך : **ס**
 ערות אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא : **ס**
 ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בנה לא תקח לגלות ערוה שארה תהן ומה הוא : ואשה אל אחתה לא תקח לער לגלות ערוה עליה בחייה : ואל אשה נעוה שמרתה לא תקרב לגלות ערוה : ואל אשת עמיתך לא תחן שבתך לרע לטמאה בה : ומדוע לא תחן להעביר למלך ולא תחולל את שם אלהך **1.1**

7. Nova Inde Sept. 1. 1697.

6. Jacobi. Betradt. IV. p. 33 d. 27. ad Ind.

Bib. VII. 3, 515. & Vid. porro XXV. 49.

7. Lettres de quelques juifs à volt. T. I. p. 164.

18. Ind. Wagen ec. p. 251. Scrult. ad Ind. s. p. 77.

19. Hoc quidem non pro magis valent Moham.
medani, ab eo tamen ob constratum ponit
abtinendum esse aspirant. Nich. Reider
van H. p. 231.

16.

22. 1772 272 44. Bull. Ep. Trin. p. 142.

15. 1786 Ann. Hist. de la Nouv. Fr. IV. p. 297.

22 זאת תורת הוב ואשר הצא ממנו
 23 שכבת זרע לשמאה בה : וחזרה
 בנדה והוב את זובו לזכר ולנקבה
 ולאיש אשר ישכב עם שמאה :

פ פ פ
16
פ

א **ויקרא** יהוה אל משה אחרי
 מורה שני בני אהרן
 2 בקרבכם לפני יהוה ויסרו : ויאמר
 יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך
 ואלי יבא בכל עת אל הקרש מבית
 לפרכת אל פני הכפרת אשר ער
 הארץ ולא ימות כי בענן אראה ער
 3 הכפרת : כזאת יבא אהרן אל
 הקרש כפר בן בקר לחטאת ואיל
 4 לעלה : כחגרת בר קוש ולבש
 ומכנסי בר יהו על בשרו ובאבנט
 בר יתגר ובמזנפת בר יצנח בגדי
 קרש הם ורחץ כמים את כשרו
 5 ולבשם : ומאת קרת בני ישראל
 יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל
 6 אחד לעלה : והקריב אהרן את
 פר החטאת אשר לו וכפר בערו
 7 ובער בתור : ולקח ארץ שני
 השעירים והעמיד אתם לפני יהוה
 8 פרח אהל מועד : ונתן אהרן על
 שני השעירים גזלות גזרל אחד
 ליהוה וגזרל אחד לעזאזל :
 9 והקריב אהרן את השעיר אשר עלה
 עליו הגזרל ליהוה ועשהו חטאת :
 10 והשעיר אשר עלה עליו הגזרל
 לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר
 עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה :
 11 והקריב אהרן את פר החטאת אשר
 לו וכפר בערו ובער ביהו ושחט
 12 את פר החטאת : אשה לו : ולקח
 מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח
 מלפני יהוה : ובלא חפני קמורת
 סמים יקח והבוא מבית לפרכת :
 13 ונתן את הקמרת ער האש לפני
 יהוה וכסה ענן הקמרת את הכפרת
 14 אשר על העדות ולא ימות : ולקח
 מום הפר וחזה באצבעו ער פני
 הכפרת קמרת ולפני הכפרת יזה
 15 שבע פעמים מן הרים באצבעו :
 16 ושחט את שעיר החטאת אשר לעם
 והביא את דמו אל מבית לפרכת :
 ונעשה את דמו באשר עשה לדם הפר
 ואת

וזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת :
 16 וכפר על הקרש משמאת בני ישראל
 ומפשעיהם לכל חטאתם וכן ועשה
 לאהרן מועד השכן ארם כחור
 17 שמאתם : וכל אדם לא יהיה
 באהל מועד כבאו לכפר בקרש ער
 18 צארו וכפר בערו ובער ביהו וכפר
 כל קהל ישראל : 19 ויצא אל
 המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו
 ולקח מום הפר ומום השעיר ונתן
 על קרנתי המזבח סביב : וחזר 20
 עליו מן הרים באצבעו שבע פעמים
 ושתרו וקישו משמאת בני ישראל :
 21 וכלה כספר את הקרש ואת אהל
 מועד ואת המזבח והקריב את
 השעיר החי : וכסר אהרן ארץ 22
 שתי ידו ער ראש השעיר חחי
 והחזורה עליו את כל עונות בני
 ישראל ואת כל פשעיהם לכל
 חטאתם ונתן אחס על ראש השעיר
 23 ושלח ביד איש עמי המדברה :
 ונשא השעיר עליו את כל עונותם 24
 אל ארץ גזרה ושלח את השעיר
 במדבר : וזא אהרן אל אהל 25
 מועד ושפט את כניו בבר אשר
 לבש כבאו אל הקרש והגיהם שם :
 26 ורחץ את בשרו במים במקום קדוש
 ולבש את בגדיו ויצא ועשה את
 27 עלתו ואת עלת העם וכפר בערו
 ובער העם : 28 ואת חלב החטאת
 יקטר המזבח : והמשלה את 29
 השעיר לעזאזל יבנם בגדיו וחזץ
 את בשרו במים ואחרי כן יבוא אל
 30 המזבח : ואת פר החטאת יארץ
 שעיר החטאת אשר קובא את דמם
 לכפר בקרש ויצא א מחוץ למחנה
 31 ושירו כאש את עורם ואת בשרם
 ואת מריטם : והשרף אתם יבנם 32
 בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי
 כן יבוא אל המזבח : והזחה לבם 33
 לחקת עולם בחדש השביעי בעשור
 לחדש תקנו את נפשתיכם וכל
 34 מלאכה לא תעשו האורה וחגר הגר
 כחוככם : כי ביום הזה יכפר
 35 עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם
 לפני יהוה תטהרו : שבת שבתו היא 36
 לכם ועונותם את נפשתיכם חקת 37
 עולם : 38 וכפר הכהן אשר ימשה
 39 אחו ואשר ימלא את ידו לכהן
 תחת אביו ולבש את בגדי חבר בגדי
 הקרש : וכפר את מקרש הקרש 40
 ואת

בבית יבכם את בניו והאכל בבית
 48 יבכם את בניו : ואם בא יבא
 הכהן וראה והנה לא משה הנגע
 בבית אחיו המה את הכהן ומה
 הכהן את הבית כי נרמא הנגע :
 49 ולקח להטמא את הבית שתי צפרים
 ד יעץ ארו ושני חולערת ואב :
 50 וישחט את הצפר האחת אל כלי
 51 הרש על כוס היים : ולקח את
 עץ הארז וארז האבן וארז שני
 החולערת וארז הצפר החיה ושלח
 אתם בים הצפר השחור ובמים
 החיים והוא אל הבית שבע פעמים :
 52 והטא את הבית בים הצפר ובמים
 החיים ובצפר החיה ובעץ הארז
 53 ובאבן ובשני החולערת : ושלח
 את הצפר החיה אל מחוק לעיר אל
 פני השדה וכפר על הבית ומה :
 54 ואת החורק לכל נגע הצרעת
 נה ולתק : ולצרעת הבגד ולבית :
 56 ולישאת ולטמא ולהרתת : להורת
 ביום הטמא וביום השחר ארז
 תורת הצרעת : פ

טו 15

א' ודבר יהוה אל משה ואל אהרן
 2 לאמר : דברו אל בני ישראל
 ואמרתם אליהם איש איש כי יהיה
 3 זב מנשרו וזבו טמא הוא : תאת
 תהיה טמאחו כזובו רד בשרו ארז
 וזבו או החתם בשרו מזובו טמאחו
 4 הוא : כל המשכב אשר ישכב
 עליו הזב וטמא וכל הכלי אשר
 5 יגע כמשכבו יבכם בניו ורחץ
 6 במים וטמא עד הערב : וחישוב
 על הכלי אשר ישב עליו הזב יבכם
 בניו ורחץ במים וטמא עד הערב :
 7 והנגע בכשר הזב יבכם בניו ורחץ
 8 במים וטמא עד הערב : וכי ירץ
 הזב בטהור וכבס בניו ורחץ במים
 9 וטמא עד הערב : וכל המרכב
 אשר ירכב עליו הזב וטמא : וכל
 הנגע בכל אשר יהיה תחתיו וטמא
 עד הערב והנושא אתם יבכם
 בניו ורחץ במים וטמא עד הערב :
 11 וכל אשר יגע בו תוב ורדו לא שמה
 במים וכבס בניו ורחץ במים :
 12 וטמא עד הערב : וכלי הרש אשר
 יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ ישקה :
 D פ

במים : וכי ישרר הזב מזובו
 13 וספר לו שבעת ימים לטהרו וכבס
 בניו ורחץ בשרו במים חיים
 14 ושרר : וזבוס השמיני יקח
 לו שתי תרים או שני בני יוגר ה
 ובא לפני יהוה אל פתח אהל מועד
 15 ונתנם אל הכהן : ועשה אתם
 הכהן אחד השאת האחד עלה וכפר
 עליו הכהן לפני יהוה מזובו :
 16 ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע
 ורץ ורחץ במים את כל בשרו וטמא
 17 עד הערב : וכר כר וכל עור
 אשר יהיה עליו שכבת זרע וכבס
 18 במים וטמא עד הערב : ואשר
 אשר ישכב איש אהה שכבת זרע
 ורחצו במים וטמאו עד הערב :
 19 ואשה כי תהיה זבה ימים
 יהיה זבה בבשרה שבעת ימים
 20 תהיה בנדה וכל הנגע בה וטמא
 עד הערב : וכל אשר תשכב עליו כ
 בנדה וטמא וכל אשר תשב עליו
 21 וטמא : וכל הנגע כמשכבו
 יבכם בניו ורחץ במים וטמא עד
 22 הערב : וכל הנגע בכל כלי אשר
 תשב עליו יבכם בניו ורחץ במים
 23 וטמא עד הערב : ואם ער
 המשכב הוא או על הכלי אשר הוא
 ישבת עליו בנגעו בו וטמא עד
 24 הערב : ואם שכב וישכב איש אהה
 ורחי נדה עליו וטמא שבעת ימים
 וכל המשכב אשר ישכב עליו וטמא :
 25 ואשה כי יזוב זוב דמר כה
 ימים רבים כלא יקח נדה או כי
 26 תזוב על נדה כל ימי זוב טמאה
 כימי נדה תהיה טמאה הוא :
 27 כל המשכב אשר תשכב עליו כל
 ימי זובו כמשכב נדה יהיה לר
 וכל הכלי אשר תשב עליו וטמא
 28 יהיה כטמאת נדה : וכל הנגע
 29 במים וטמא וכבס בניו ורחץ במים
 30 וטמא עד הערב : ואם טהרת
 מזובה וספרה לה שבעת ימים ואהר
 31 טהר : וזבוס השמיני יקח
 לה שתי תרים או שני בני יוגר
 והביא אותם אל הכהן אל פתח
 32 אהל מועד : ועשה הכהן ארז
 האחד הטמא ואת האחד עלה וכפר
 עליו הכהן לפני יהוה מזוב
 33 טמאה : והורת את בני ישראל
 מטמאם ולא ימחו בטמאם
 כשפאם את משגנו אשר בתוכם :
 ד ה א

XV.

3. Guid. or. Bbl. 22, 2.

34-57. Amis. N. O. B. 4, ~~41~~ 41-

41-42. Syll. Dig. II. 1075.

גבת עיניו ואת כל שיערו יגלח
 וכבס ארץ בגדיו ורחץ ארץ בשו
 כמים וטהר : וביוב השמיני
 יקה שני כבשיו המימם וכבשה
 אחת בת שנתה המימה ושלשה
 עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן
 II ולג אחר ששן : והעמיד הכהן
 המטהר ארץ האיש המטהר ואקם
 12 לפני יהוה פתח אהל מועד : ולקה
 הכהן את הכבש האחד והקריב אותו
 א לאשם ואת לג השמן והניף אתם
 13 תנופה לפני יהוה : וישחט את
 הכבש במקום אשר ישחט את
 ההמאת ואת העלה במקום הקדש
 כי כחמאת האשם הוא למחן קדש
 14 קרשים הוא : ולקה הכהן מים
 האשם ונתן הכהן עץ הנחך און
 המטהר הימנית ועץ כהן ירו
 הימנית ועץ כהן רגלו הימנית :
 טו ולקה הכהן מלג השמן ויצק על כף
 16 הכהן השמאלית : ומנבל הכהן
 את אצבעו הימנית מן השמן אשר
 על כפו השמאלית וזהו מן השמן
 באצבעו שבע פעמים לפני יהוה :
 17 ומיחר השמן אשר על כפו יתן הכהן
 על הנחך און המטהר הימנית ועץ
 כהן ירו הימנית ועץ כהן רגלו
 18 הימנית על דם האשם : ותנותר
 בשמן אשר עץ כף הכהן יתן עץ
 ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני
 19 יהוה : ועשה הכהן את החמאת
 וכפר עץ המטהר טמטמאו ואחר
 כ וישחט את העלה : והעלה הכהן
 את העלה ואת המנחה המבוהרת
 וכפר עליו הכהן וטהר : ס
 21 ואת דל הוא ואין ירו משנת
 ב ולקה כבש אחד אשם לתנופה לכפר
 עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן
 22 למנחה ולג ששן : ושתי תרים
 או שני בני יונה אשר תשיו ירו
 וזהו אחד חטאת והאחד עלרה :
 23 והביא אתם ביום השמיני למחורתו
 אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני
 24 יהוה : ולקה הכהן ארץ כבש
 האשם וארץ לג השמן והניף אתם
 כה הכהן תנופה לפני יהוה : וישחט
 ג את כבש האשם ולקה הכהן מים
 האשם ונתן עץ הנחך און המטהר
 הימנית ועץ כהן ירו הימנית ועץ
 26 הכהן רגלו הימנית : ומן השמן
 ויצק הכהן על כף הכהן השמאלית :

והזה הכהן באצבעו הימנית מן
 השמן אשר על כפו השמאלית שבע
 פעמים לפני יהוה : ונתן הכהן
 מן השמן אשר על כפו על הנחך און
 המטהר הימנית ועץ כהן ירו
 הימנית ועל כהן רגלו הימנית על
 מקום דם האשם : ותנותר מן
 29 השמן אשר עץ כף הכהן יתן עץ
 ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה :
 ויעשה את האחד מן התרים או מן
 בני היונה מאשר תשיו ירו : את 31
 אשר תשיו ירו ארץ האחד חטאת
 ואת האחר עלת עץ המטהר וכפר
 הכהן על המטהר לפני יהוה : ואת 32
 חורת אשר בו נגע צרעת אשר לא
 תשיו ירו בטהרתו : פ
 ויבר יהוה אל משה ואל אהרן 33
 לאמר : כי תבאו אל ארץ כנען 34
 אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתו
 נגע צרעת בבית ארץ אמהותכם :
 ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לה
 לאמר כנגע נראה לי בבית : וצוה 36
 הכהן ופגו את הבית בשרים וכל
 הכהן לראות את הנגע ולא ישמא
 כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן
 לראות את הבית : וראר את 37
 הנגע והנה הנגע בקורת הבית
 שקעורורת וריקיקת או אדומרת
 ומראיהן שפל מן הקיר : ויצא 38
 הכהן מן הבית אל מפתח הבית
 והסגיר את הבית שבעה ימים :
 ושם הכהן ביום השביעי וראה ותנה 39
 פשה הנגע בקורת הבית : וצוה 40
 הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן
 הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ
 לעיר אל מקום טמא : ואת הבית 41
 יקצע סכות סבוב ושפכו את הקפר
 אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל
 מקום טמא : ולקחו אבנים אחרות 42
 והביאו אל חתם האבנים ועפר אחר
 יקה וסח את הבית : ואת ישוב 43
 הנגע ופרח בבית אחר חלץ את
 האבנים ואחרי הקצות את הבית
 ואחרי הטו : ובא הכהן וראר 44
 והנה פשה הנגע בבית צרעת מסאת
 הוא בבית טמא הוא : ונתן 45
 את הבית את אבניו ואת עצייו ואת
 כל עפר הבית והוציא אל מחוץ
 לעיר אל מקום טמא : והבא 46
 אל הבית כל ימי המטר אתו
 וטמא עד הערב : והשכב 47
 בבית

ביום השביעי והנה לא פשה הנתק
 ולא היה בו שער צהב וטראר
 33 הנתק אין עמק סן העור: והתגלה
 ואת הנתק לא יגלה והסניר הכתן
 את הנתק שבועת ימים שניר: 34
 וראה הכתן את הנתק ביום השביעי
 והנה לא פשה הנתק בעור וטרארו
 איננו עמק סן העור וטראר אתו הכתן
 לה וכבס בניו וטראר: ואם פשה
 ופשר הנתק בעור אחרי טהרתו: 36
 ורארו הכתן והנה פשה הנתק בעור
 לא יבקר הכתן לשער הצהב טמא
 37 הוא: ואם בעינו עמד הנתק
 ושער שחר צמח בו נרפא הנתק
 ה טהור הוא וטרארו הכתן: 38
 ס ס ואיש או אשר כי
 יהיה בעור בשרם בהרת בהרת
 39 לבנת: וראה הכתן והנה בקר
 בשרם בהרת כהות לבנת בהק הוא
 פרה בעור טהור הוא: ס
 ס ואיש כי יופרט ראשו קרח הוא
 41 טהור הוא: ואם ספאת פניו
 וטרט ראשו נכח הוא טהור הוא:
 42 וזכי יהיה בקרחת או בגבהרת נגע
 לכן ארסם צרעת פרחת הוא
 43 בקרחתו או בגבהרת: וראה אתו
 הכתן והנר שארת הנגע לבנה
 ארסמרת בקרחתו או בגבהרתו
 44 כסראה צרעת עור בשר: איש
 צרעת הוא טמא הוא טמא וטמאנו
 סה הפסח בראשו נגעו: והצרוע אשר
 בו הנגע בניו יהיו פרמים וראשו
 יהיה פרוץ ועל שפם יעטם וטמא
 46 טמא יקרא: כל ימי אשר הנגע
 בו וטמא טמא הוא ביד יושב מחוץ
 47 לסחנה נושבו: ס והבגר
 כי יהיה בו נגע צרעת בבגר צמר
 48 או בבגר פשתים: או בשער
 או בערב לפשתים ולצמר או בעור
 49 או בכל מלאכת עור: והיה הנגע
 ורקק או ארסם בבגר או בעור
 או בשתי או בערב: או בכל כלי
 עור נגע צרעת הוא והראר ארץ
 50 הכתן: והאר הכתן את הנגע
 והסניר ארץ הנגע שבועת ימים: 51
 וראר את הנגע ביום השביעי כי
 פשה הנגע בבגר או בשתי או בערב
 או בעור לכל אשר יעשה העור
 למלאכה צרעת מסארת הנגע טמא
 52 הוא: ושער את הבגר או ארץ
 השתי או ארץ הערב בצמר או
 D 4

פ פ פ 14 יד

ידבר יהיה אל משה לאמר: א
 וארץ התייר תורר: 2
 המצרע ביום טהרתו והובא הכתן:
 3 ויצא הכתן אל מחוץ לסחנה וראה
 הכתן והנה נרפא נגע הצרעת סן
 הצרוע: וצוה הכתן וליקח לטמא
 4 שתי צפרים חיות טהרות ועץ ארז
 ושני הלית ואוב: וצוה הכתן ה
 וישחט את הצפור האחת ל כלי הרש
 5 על מים חיים: את הצפר החיה
 6 יקח אהה ואת עץ הארז ואת שני
 רתולית ואת האוב וטבל אותם
 7 ואת הצפר החיה ברם הצפר השחטה
 על המים החיים: והזה ער 7
 המטרה מן הצרעת שבע פעמים
 8 וטרארו ושלח ארץ הצפר תהיה ער
 פני השרה: וכבס המטרה ארץ 8
 בניו וגלה את כר שערו והחץ
 כסום וטראר ואחריו בוא אל הסחנה
 9 וישב מחוץ לאחלו שבועת ימים:
 והיה ביום השביעי יגלה את כר 9
 שערו ארץ ראשו ואת זקנו ואת
 גבת

במשחוס או את כל כלי העור אשר
 יהיה בו הנגע כי צרעת מסארת
 הוא באש תשרף: ואם יראר 33
 הכתן והנה לא פשה הנגע בבגר או
 בשתי או בערב או בכל כלי עור:
 וצוה הכתן וכבסו את אשר בו הנגע 34
 והסניר שבועת ימים שניר: 1
 וראה הכתן אחרי הכבס את נג
 הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו
 והנגע לא פשה טמא הוא באש
 תשרפו פחתת הוא בקרחתו או
 בגבהרתו: ואם ראה הכתן והנה 36
 כחה הנגע אחרי הכבס אתו וקרע
 אתו מן הבגר או מן העור או מן
 השתי או מן הערב: ואם תראה עור 37
 בבגר או בשתי או בערב או בכל
 כלי עור פחתת הוא באש תשרפו
 את אשר בו הנגע: והבגר או 38
 השתי או הערב או כל כלי העור
 אשר תכבס וסר כהם הנגע וכבס
 שנית וטראר: וארץ תורר נגע 39
 צרעת בני הצמר או הפשחוס או
 השתי או הערב או כל כלי עור
 לשורו או לטמאו:

39. Mich. Vagen p. 259.

47. Mich. Vagen p. 259.

6. Memorab. 3, 76.

21.

XIII. Naria Sijg Cap. loca illustrant et
Phillip comm. de Lepra a Michaelis in
B. O. vol. 17. ~~pag. 14.~~ pag. 14. 17.

24, 25. Mid. N. O. B. A. 170.

24. ת"ת"ס. vid. ad com. 10.

10. ת"ת"ס. Syll. Hist. II. 901. Mid. N. O. B. 7, 110.

30. 177. Mid. N. O. B. 17, 15.

4 בשר ערלתו : ושליש ימים
 ושלשת ימים תשב בדמי טהרה
 בכל קרש לא תגע ואל המקדש לא
 תבא עד מלאת ימי טהרה : ואם
 נקבה הלה וטמאה שבועים כנדרתה
 וששים יום וששת ימים השב עד
 6 דמי טהרה : ובמלאת ימי טהרה
 לבן או לבת תביא כבש בן שנתו
 לעלה וכן יונה או תר לחטאת אר
 פח אהל מועד אר הכהן :
 7 והקריבו לפני יהוה וכפר עליה
 וטהרהו ממקדש קדוה ואת חוררת
 8 הולדת לוכר או לנקבה : ואם
 לא תמצא ידה רי שה ולקחה שחי
 חריס אן שני בני יונה אחד לעלה
 ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן
 וטהרה :
 5

יג יד

א וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
 2 לאמר : אם כי יהיה בעור בשרו
 שאת או ספחת או כהרת והורה
 בעור בשרו לנגע צרעת והובא אר
 אהרן הכהן או אר אחד מבניו
 3 הכהנים : וראה הכהן את הנגע
 בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן
 וטרארו הנגע עמק מעור בשרו נגע
 צרעת היא וראתו הכהן ושטא
 4 ארו : ואם כהרת לבנה היא
 בעור בשרו ועמק אין מראה מן
 העור ושערה לא הפך לבן והסגור
 הכהן את הנגע שבועת ימים :
 ה וראתו הכהן ביום השביעי והורה
 הנגע עמד כענינו לא פשה הנגע
 א בעור והסגור הכהן שבועת ימים
 6 שנית : o וראה הכהן ארו ביום
 השביעי שנית והנה כחה הנגע ולא
 פשה הנגע בעור וטהרו הכהן
 מספחת הוא וכבס בגיזו וטהרו :
 7 ואם פשה תפשה המספחת בעור
 אהרן הראתו אר הכהן לטהרהו
 8 ונראה שנית אל הכהן : וראה
 הכהן והנה פשה המספחתו בעור
 ושטאו הכהן צרעת הוא : 5
 9 נגע צרעת כי חורה באדם
 ו והובא אל הכהן : וראה הכהן
 והנה שאת לבנה בעור והיא הפכה
 שער לבן ומחית בשר חי בשאת :
 10 צרעת נושנת הוא בעור בשרו
 ושטאו הכהן לא יטרנו כי טמא
 11 הוא : ואם פרוח תפרח הצרעת
 א וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
 2 לאמר : אם כי יהיה בעור בשרו
 שאת או ספחת או כהרת והורה
 בעור בשרו לנגע צרעת והובא אר
 אהרן הכהן או אר אחד מבניו
 3 הכהנים : וראה הכהן את הנגע
 בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן
 וטרארו הנגע עמק מעור בשרו נגע
 צרעת היא וראתו הכהן ושטא
 4 ארו : ואם כהרת לבנה היא
 בעור בשרו ועמק אין מראה מן
 העור ושערה לא הפך לבן והסגור
 הכהן את הנגע שבועת ימים :
 ה וראתו הכהן ביום השביעי והורה
 הנגע עמד כענינו לא פשה הנגע
 א בעור והסגור הכהן שבועת ימים
 6 שנית : o וראה הכהן ארו ביום
 השביעי שנית והנה כחה הנגע ולא
 פשה הנגע בעור וטהרו הכהן
 מספחת הוא וכבס בגיזו וטהרו :
 7 ואם פשה תפשה המספחת בעור
 אהרן הראתו אר הכהן לטהרהו
 8 ונראה שנית אל הכהן : וראה
 הכהן והנה פשה המספחתו בעור
 ושטאו הכהן צרעת הוא : 5
 9 נגע צרעת כי חורה באדם
 ו והובא אל הכהן : וראה הכהן
 והנה שאת לבנה בעור והיא הפכה
 שער לבן ומחית בשר חי בשאת :
 10 צרעת נושנת הוא בעור בשרו
 ושטאו הכהן לא יטרנו כי טמא
 11 הוא : ואם פרוח תפרח הצרעת

כי צרבת המסכה הוא :
 5 o ואיש או אשה כי יהיה
 בו נגע בראש או בזקן : וראה
 הכהן את הנגע וחנהו מראתו עמק
 מן העור וכו שער צהב רק ושטא
 ארו הכהן נתק הוא צרעת הראש
 או הזקן הוא : ובי יראת הכהן
 את נגע הנקח והגור אין מראה
 עמק מן העור ושער שחר אין בו
 והסגור הכהן את נגע הנתק שבועת
 ימים : וראה הכהן את הנגע
 ביום

האכלו ובגבלתם לא תגזקו טמאים
 9 חם לכם : את זה האכלו מכל אשר
 במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת
 במים בימים ובנחלים ארם האכלו :
 * וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת
 בימים ובנחלים מכל שרץ המים
 ומכל נפש החיה אשר במים שקץ
 11 חם לכם : ושקץ יהיו לכם
 כבשרם לא תאכלו וארם נבלתם
 12 תשקצו : כל אשר אין לו סנפיר
 וקשקשת בימים שקץ הוא לכם :
 13 ואח אלה תשקצו מן העוף לא
 יאכלו שקץ חם את הנשר ואת
 14 הפרס ואת העיניה : ואת הראה
 15 טו ואת האיה למינה : את כל ערב
 16 למינו : ואת בת היערה ואת
 החמסם ואת השחף ואת הנץ
 17 למינהו : ואת הכוס ואת השלך
 18 ואת הינשוף : ואת החנישמה ואת
 19 הקאת ואת הרחם : ואת החסירה
 האנפה למינה ואת הרוגיפרת ואת
 כ העשף : כל שרץ העוף ההלך
 21 על ארבע שקץ הוא לכם : אך
 את זה תאכלו מכל שרץ העוף
 ההלך על ארבע אשר לא כרעים
 מסעל לרגליו לנחור על הארץ :
 22 את אלה מהם תאכלו את הארבה
 למינו ואת הסלעם למינהו ואת
 החיגל למינהו ואת התגב למינהו :
 23 וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים
 24 שקץ הוא לכם : ולא לה טמא
 כל הנגע בגבלתם וטמא עד הערב :
 כה וכל הנשא מגבלתם יכבס בגיזו
 26 וטמא עד הערב : לכל הבהמה
 אשר הוא מפרסת פרסה ושעשע
 איננה שמעת וגרה איננה סעלה
 טמאים הם לכם כל הנגע בהם
 27 וטמא : וכל הולך על כפיו בכל
 החיה ההלכת על ארבע טמאים הם
 לכם כל הנגע בגבלתם וטמא עד
 28 הערב : והנשא אח נבלתם יכבס
 בגיזו וטמא עד הערב טמאים
 29 הטמא לכם : ס וזה לכם
 הטמא בשרץ השרץ על הארץ
 החלד והקנב והזב למינהו :
 ל והאנקרה והכח והקלסאה והחמט
 31 וחתנשמת : אלה הטמאים לכם
 בכל השרץ כל הנגע בהם במתם
 32 וטמא עד הערב : וככל אשר
 יפל עליו מהם במתם וטמא מכל
 כלי עץ או נגר או עור או שוק כד
 D 3

כלי אשר יעשה מלאכה בהם
 כמים יובא וטמא עד הערב וטמא :
 33 ס וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל
 תוכו כל אשר בתוכו וטמא ואח
 34 וטמא : מכל האכל אשר יאכל
 אשר יובא עליו מים וטמא וככל
 משקה אשר ישתה בכל כלי וטמא :
 35 וכל אשר יפל מגבלתם עליו וטמא
 הגור וכוריים ותץ טמאים הם
 36 וטמאים יהיו לכם : אך סעין
 וכור מקה מים יהיה טהור ונגע
 37 מגבלתם על כל רגע ורגע אשר
 ירע טהור הוא : וכי ותץ מים
 38 על רגע ונפל מגבלתם עליו טמא
 הוא לכם :
 39 וכי יסור מן הבהמה אשר היא
 לכם לאכלה הנגע בגבלתה וטמא
 עד הערב : והאכל מגבלתה
 יכבס בגיזו וטמא עד הערב והנשא
 את נבלתה יכבס בגיזו וטמא עד
 הערב : וכל השרץ השרץ על
 41 הארץ שקץ הוא לא יאכל : כל
 הולך על נחון וכל הולך על ארבע
 עד כל סריבה רגלים לכל השרץ
 השרץ על הארץ לא תאכלום כי
 42 שקץ הם : אך תשקצו את
 נפשתיכם בכל השרץ השרץ ולא
 43 טמא בהם ונטמאם גם : כי
 והייתם קרשים כי קרוש אני ולא
 44 חמט על הארץ : כי אני יהיה
 הסעלה אתכם מארץ מצרים להיות
 לכם לאלהים ותייתם קרשים
 45 כי קרוש אני : זאת תורת הבהמה
 והעוף וככל נפש החיה הרמשת
 במים ולכל נפש השרץ על הארץ :
 46 להבדיל בין הטמא ובין הטהור
 47 אשר לא תאכל :

פ פ פ
 יב 12

ידבר יהוה אל משה לאמר :
 1 דבר אל בני ישראל
 לאמר אשה כי תרוע וילדה זכר
 וטמאה שבעת ימים כמי נדה דחה
 2 וטמא : ובימים השמיני יסור
 3 בשר

20-22. Bibl. Brem. III. 5, 37 ff.

20-23. Quid. vrayen p. 46-57. coll. Phil. Scher.
van Str. p. 162.

21. Quid. N. O. B. 5, 208 Am. vill. Dief. p. 472.

22. De Locatis Lid. Bibl. VII. 2, 208. ff. Quid. N. O. B.
5, 22 ff. ubi etiam de regul. loc. factis. Bedm.
miss. 2. 77 ff.

29. Quid. N. O. B. 7, 109.

X.

XI.

2. Biblioth. Hag. V. 70 ff.

3. Ind. N. O. B. 3, 206 ff.

4. Arabes & Egyptii (exceptis Christianis) amant
carrem Camel: camoras habent pro valde
sua, Voyage en Egypte par Sonnini. T. 2. p. 125.

10. De additamento Somaire Esch. B. C. VIII. 41599)
6. In Oriente caro Leporis malestana habetur
5. Esch. B. C. VIII. 41599)
7. De carne porina Sonnini l. c. T. 3. p. 290. ff.

17 ויקרב את המנחה וימלא כפו
 א ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת
 18 הכקר : וישחט את השור ואת
 האיל זבח השלמים אשר לעם
 וימצאו בני אהרן את הרום אליו
 19 ויזרקו על המזבח סביב : ואת
 החלבים מן השור ומן האיל האלה
 וחמסיה והכלית ויתרן הכבר :
 כ וישעו את החלבים על החזרת
 20 ויקטר החלבים המזבחה : ואת
 החזרת ואת שוק הימין הניף אהרן
 חנופה לפני יהוה כאשר צוה
 22 משה : וישא אהרן את ידו
 א העם ויברסם ויורד מעשת החטאת
 23 והעלה והשלמים : ויבא משה
 ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו
 את העם וירא כבוד יהוה אל כל
 24 העם : ויצא אש מלפני יהוה
 ב ותאכל על המזבח את העלה ואת
 החלבים וירא כל העם וירגו
 ויפלו על פניהם :
 10
 א ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא
 איש מחתו וחתנו בתן אש וישעו
 11 עליו קשר ויקריבו לפני יהוה
 אש זרה אשר לא צוה אתם :
 2 ותצא אש מלפני יהוה ותאכל
 3 אותם וימתו לפני יהוה : ויאמר
 משה אל אהרן הוה אש דבר
 יהוה לאמר בקרבך אקדש ועל
 פני כל העם אכבר וירם
 4 אהרן : ויקרא משה אל
 מישאל ואל אלעזר בני עזיאל
 דר אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו
 את אחיכם מארץ פני הקדש אל
 ה מחוץ למחנה : ויקרבו וישא
 ככתנחם אל מחוץ למחנה
 6 כאשר דבר משה : ויאמר משה
 אל אהרן ואלעזר ולאחיהם בניו
 ראשיכם אל תפגעו ובניוכם לא
 תפגעו ולא תחזרו ועל כל העדה
 יקצף ואחיכם כל בית ישראל יכזבו
 את השרפה אשר שרף יהוה :
 7 ומסחה אהל מועד לא תצאו מן
 המחזו כי שמן משחת יהוה עליכם
 8 ויקשע כדבר משה : ויברך
 9 יהוה אל אהרן לאמר : יין
 ויטבר אל חשת אהרן ובניך אהרן
 בבאכם אל אהל מועד ולא תסחו
 10 חקף עולם לדורותיכם : ולהבידיל
 בין הקדש ובין ההל' ובין הטמא
 ובין הקדוש : ולהזרות את בני דבר
 יהוה אלהים ביד משה :
 12 ואל אהרן ואל בניו ואל
 הנותרים קח את המנחה הנותרת
 מאשי יהוה ואכלוה מעורת אצל
 המזבח כי קדש קדשים הוא :
 ואלתם אתה כמתקם קדוש כי חקך
 13 וחק בניך הוא מאשי יהוה כי כן
 צויתי : ואת החר' החנופה
 14 ואת שוק החרוטה תאכלו במקום
 שחור אהרן ובניך ובנתך אהרן
 כי חקך וחק בניך נתנו מזבחי
 שלמי בני ישראל : שוק
 החרוטה וחרו החנופה ועל אשי
 החלבים יביאו להניף תנופה לפני
 יהוה והזר לך ולבניך אהרן לחק
 עולם כאשר צוה יהוה : ואת
 15 שער החטאת דרש דרש משה וחתנו
 שרף ויקף על אלעזר ועל אחיהם
 בני אהרן הנותרים לאמר : מחוץ
 לא אלתם את החטאת במקום
 הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה
 נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר
 16 עליהם לפני יהוה : הן לא הובא
 את דמה אל הקדש פגמה אכול
 תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי :
 17 ויברך אהרן אל משה הן היום
 הקרבו את חטאתם ואת עלתם
 לפני יהוה וחקראנה אתו כאלה
 ואכלתו חטאת היום הייטב בעיני
 יהוה : וישמע משה וייטב בעיניו :
 18
 א ויברך יהוה אל משה ואל
 אהרן לאמר אלהים : דברו אל
 בני ישראל לאמר ואת החזק
 אשר תאכלו מכל בהמה אשר על
 3 הארץ : כל מפרס פריה ושענת
 שען פריה מעלת נדה בבהמה אהרן
 תאכלו : אך ארץ זה לא תאכלו
 4 ממעלי הגדה וממפרסי הפרסה את
 הגמל כי מעלה נדה הוא ופרסו
 5 איננו מפרס טמא הוא לכם : ואת
 השפן כי פעלה נדה הוא ופרסו
 לא יפרים טמא הוא לכם : ואת
 6 האתנבת כי מעלת נדה הוא ופרסו
 לא הפרסו טמא הוא לכם :
 7 ואת החזיר כי מפרס מרס הוא
 ושען שען פריה והוא נדה לא יגר
 8 טמא הוא לכם : מבשרם לא
 תאכלו

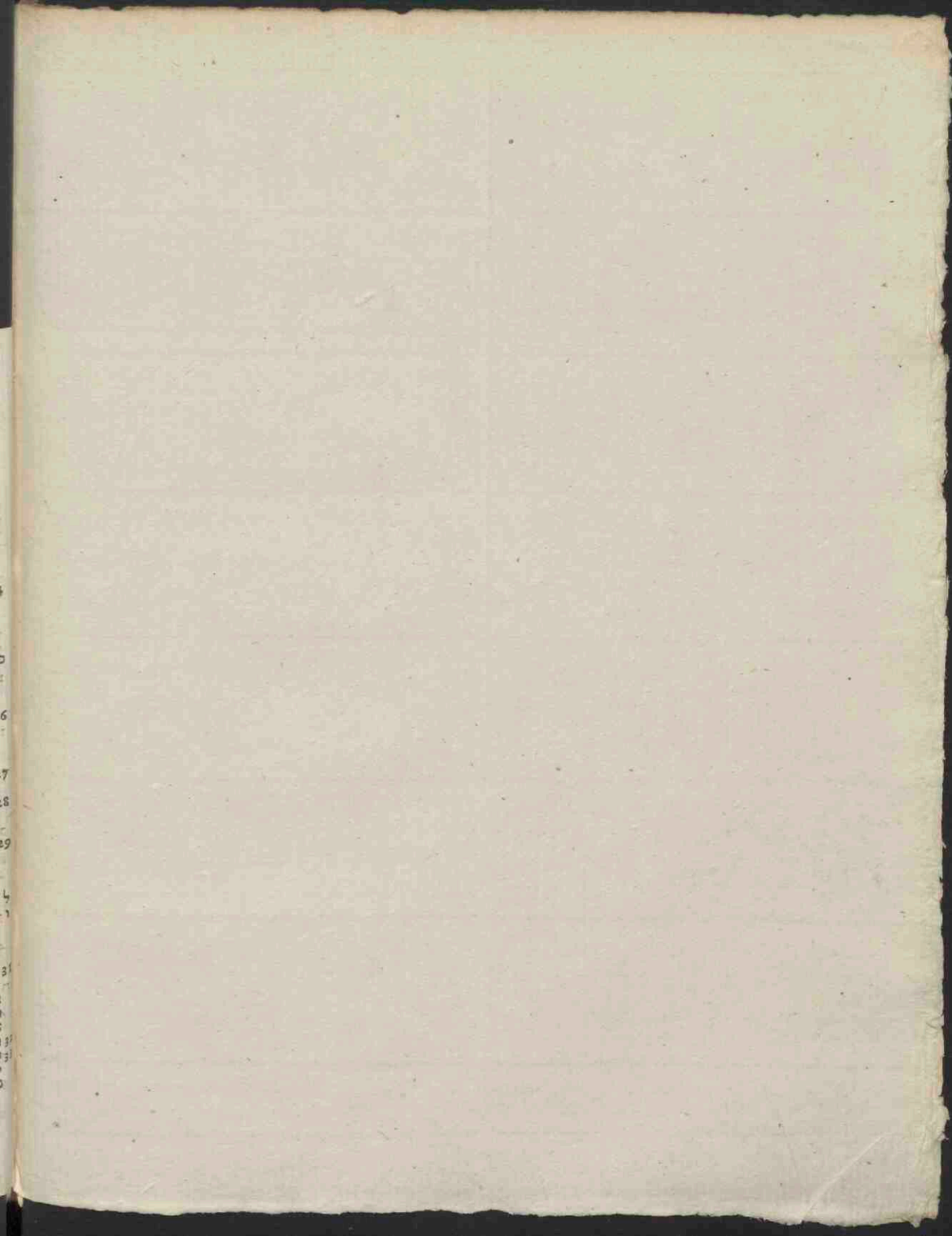
17 ויקרב את המנחה וימלא כפו
 א ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת
 18 הכקר : וישחט את השור ואת
 האיל זבח השלמים אשר לעם
 וימצאו בני אהרן את הרום אליו
 19 ויזרקו על המזבח סביב : ואת
 החלבים מן השור ומן האיל האלה
 וחמסיה והכלית ויתרן הכבר :
 כ וישעו את החלבים על החזרת
 20 ויקטר החלבים המזבחה : ואת
 החזרת ואת שוק הימין הניף אהרן
 חנופה לפני יהוה כאשר צוה
 22 משה : וישא אהרן את ידו
 א העם ויברסם ויורד מעשת החטאת
 23 והעלה והשלמים : ויבא משה
 ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו
 את העם וירא כבוד יהוה אל כל
 24 העם : ויצא אש מלפני יהוה
 ב ותאכל על המזבח את העלה ואת
 החלבים וירא כל העם וירגו
 ויפלו על פניהם :
 10
 א ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא
 איש מחתו וחתנו בתן אש וישעו
 11 עליו קשר ויקריבו לפני יהוה
 אש זרה אשר לא צוה אתם :
 2 ותצא אש מלפני יהוה ותאכל
 3 אותם וימתו לפני יהוה : ויאמר
 משה אל אהרן הוה אש דבר
 יהוה לאמר בקרבך אקדש ועל
 פני כל העם אכבר וירם
 4 אהרן : ויקרא משה אל
 מישאל ואל אלעזר בני עזיאל
 דר אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו
 את אחיכם מארץ פני הקדש אל
 ה מחוץ למחנה : ויקרבו וישא
 ככתנחם אל מחוץ למחנה
 6 כאשר דבר משה : ויאמר משה
 אל אהרן ואלעזר ולאחיהם בניו
 ראשיכם אל תפגעו ובניוכם לא
 תפגעו ולא תחזרו ועל כל העדה
 יקצף ואחיכם כל בית ישראל יכזבו
 את השרפה אשר שרף יהוה :
 7 ומסחה אהל מועד לא תצאו מן
 המחזו כי שמן משחת יהוה עליכם
 8 ויקשע כדבר משה : ויברך
 9 יהוה אל אהרן לאמר : יין
 ויטבר אל חשת אהרן ובניך אהרן
 בבאכם אל אהל מועד ולא תסחו
 10 חקף עולם לדורותיכם : ולהבידיל
 בין הקדש ובין ההל' ובין הטמא
 ובין הקדוש : ולהזרות את בני דבר
 יהוה אלהים ביד משה :
 12 ואל אהרן ואל בניו ואל
 הנותרים קח את המנחה הנותרת
 מאשי יהוה ואכלוה מעורת אצל
 המזבח כי קדש קדשים הוא :
 ואלתם אתה כמתקם קדוש כי חקך
 13 וחק בניך הוא מאשי יהוה כי כן
 צויתי : ואת החר' החנופה
 14 ואת שוק החרוטה תאכלו במקום
 שחור אהרן ובניך ובנתך אהרן
 כי חקך וחק בניך נתנו מזבחי
 שלמי בני ישראל : שוק
 החרוטה וחרו החנופה ועל אשי
 החלבים יביאו להניף תנופה לפני
 יהוה והזר לך ולבניך אהרן לחק
 עולם כאשר צוה יהוה : ואת
 15 שער החטאת דרש דרש משה וחתנו
 שרף ויקף על אלעזר ועל אחיהם
 בני אהרן הנותרים לאמר : מחוץ
 לא אלתם את החטאת במקום
 הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה
 נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר
 16 עליהם לפני יהוה : הן לא הובא
 את דמה אל הקדש פגמה אכול
 תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי :
 17 ויברך אהרן אל משה הן היום
 הקרבו את חטאתם ואת עלתם
 לפני יהוה וחקראנה אתו כאלה
 ואכלתו חטאת היום הייטב בעיני
 יהוה : וישמע משה וייטב בעיניו :
 18
 א ויברך יהוה אל משה ואל
 אהרן לאמר אלהים : דברו אל
 בני ישראל לאמר ואת החזק
 אשר תאכלו מכל בהמה אשר על
 3 הארץ : כל מפרס פריה ושענת
 שען פריה מעלת נדה בבהמה אהרן
 תאכלו : אך ארץ זה לא תאכלו
 4 ממעלי הגדה וממפרסי הפרסה את
 הגמל כי מעלה נדה הוא ופרסו
 5 איננו מפרס טמא הוא לכם : ואת
 השפן כי פעלה נדה הוא ופרסו
 לא יפרים טמא הוא לכם : ואת
 6 האתנבת כי מעלת נדה הוא ופרסו
 לא הפרסו טמא הוא לכם :
 7 ואת החזיר כי מפרס מרס הוא
 ושען שען פריה והוא נדה לא יגר
 8 טמא הוא לכם : מבשרם לא
 תאכלו

איל העלה ויטמנו אהרן ובניו
 ארז ויהיה על ראש האיל :
 19 וישחט וירק משרה ארז הרם על
 2 המזבח סביב : וארז האיל נח
 לנחתי ויקטר משרה ארז הראש
 21 וארז הנחתיים ואת הפר : וארז
 הקרב ואת הכרעיק ויתן כמים
 ויקטר משרה את כל האיל המזבח
 עלה הוא לרות נחת אשרה הוא
 ליתנה כאשר צוה יהוה את משה :
 22 ויקרב ארז האיל השני איל
 ה חמלאים ויטמנו אהרן ובניו ארז
 23 ויהיה על ראש האיל : וישחט ויקטר
 משרה סמוך ויתן על הנד ארז
 אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית
 24 ועל בהן ידו הימנית : ויקרב
 את בני אהרן ויתן משרה בן הים
 על הנד אונם הימנית ועל בהן
 ידם הימנית ועל בהן רגלם
 הימנית וירק משרה את הרם על
 25 המזבח סביב : ויקטר את החלב
 ואת האליה ואת כל החלב אשר
 על הקרב ואת זיתיה הכבר ואת שתי
 המלות ואת המלכה ואת שוק הימין :
 26 ויסל המצות אשר לפני יהוה
 לקח חלה מצוה אחרת חלות
 לתם שמן אחרת ורקק אחד וישם
 על החלבים ועל שוק הימין :
 27 ויתן ארז הנד על כפי אהרן ועל
 כפי בניו ויהן אתם הנזופה לפני
 28 יהוה : ויקטר משרה אהם מעל
 כפיהם ויקטר המזבח על
 29 העלית מלאים הם לרות נחת
 ארז החזה ויניקתו הנזופה לפני
 יהוה מאיל המלאים למשרה
 30 יהיה למנה כאשר צוה יהוה ארז
 1 משרה : ויקטר משרה משמן המשיחה
 וכן הרם אשר על המזבח ויו על
 אהרן על בניו ועל בניו ועל
 בניו בניו אהרן ויקטר את אהרן
 את בניו ואת בניו ואת בניו בניו
 31 אהרן : ויאמר משרה אל אהרן
 ואת בניו בשלו ארז הבשר פחה
 אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת
 32 הדלחם אשר במל המלאים כאשר
 צויתו לאמר אהרן ובניו ואכלו :
 33 והנחה בבשר ובלחם באש תשרפו :
 34 ויספחה אהל מועד לא תצאו שבעת
 ימים עד יום מלאת ימי מלאים
 כי שבעת ימים ומלא את ידכם :
 2

ס ס ס

9

ויקח ביום השמיני קרא משה א
 לאהרן ולבניו : ויאמר אל אהרן קח
 2 לך עגל בן בקר לחטאת ואיל
 עגלה חמיסה וקרב לפני יהוה :
 3 ואר בני ישראל הרבר לאקר קחו
 שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש
 4 בני שנה חמיסה לעלה : ושור
 ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה
 5 והנחה כבולר בשמן כי היום
 יהוה נראה אליכם : ויקח
 ארז אשר צוה משה איל פני אהל
 מועד ויקרב כל העדה ועמרו
 לפני יהוה : ויאמר משה זה
 6 הרבר אשר צוה יהוה תעשו
 ויהא אליכם כבוד יהוה :
 7 ויאמר משרה אל אהרן קרב ארז
 המזבח ועשרה ארז חטאת ואת
 עלתך וכפר בקד ובקע העם ועשה
 8 את קרבן העם וכפר בעדם כאשר
 צוה יהוה : ויקרב אהרן אל המזבח
 וישחט את עגל החטאת אשר לו :
 9 ויקרב בני אהרן את הרם אליו
 וישבדו אצבעו בדם ויתן על קרנות
 המזבח וארז הרם וקח אל יסוד
 המזבח : ואת החלב ואת הגלית
 10 ואת היתרתמן הכבר מן החטאת
 הקטיר המזבח כאשר צוה יהוה
 את משה : וארז הבשר ואת העור
 11 את העלה וימצאו בני אהרן אליו
 את הרם וירקתו על המזבח סביב :
 12 ואת העלה המציאו אליו לנחתי
 13 ואת הראש ויקטר על המזבח :
 14 וירחיק את הקרב ואת הכרעיקים
 15 ויקטר על העלה המזבחה : ויקרב
 ארז קרבן העם ויקטר את שעיר
 החטאת אשר לעם וישחטתו
 16 ויחטאוהו כראשון : ויקרב ארז
 העלה ויעשרה כששפט :
 2 ויקרב

19-21. Mid. N. O. B. 3, 205/4.

19. J. Lepell. in V.T. p. 612.

o.

21.

770 Lilienthal in Cat. 2. Pod. rep. it
770 epile. qd sit Samar. Targum. Sing.
inter Arab. in Centum Pod. Mid. in
B.O. I. 14.

10, 11. Inf. arab. T. 1. N. 15. p. 87/11.

הזבח ביום השלישי כאש וישקף:
 18 ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו
 ביום השלישי לא ירצה המקריב
 אחו לא יחשב לו פגול יהיה הנפש
 19 והאכלת ממנו קונה הנשא והבשר
 אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש
 וישקף והבשר כל טרוד יאכל בשו:
 כ והנפש אשר האכרה בשר מזבח
 השלמים אשר ליהוה ומטאתו
 עליו ונכרתה הנפש ההוא מקמיה:
 21 אדם כי הגע בכל טמא בשמחה
 אדם או בבהמה טמאה או בכל
 שקץ שמאואכל מבשר זבח השלמים
 אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא
 22 מקמיה: ודבר יהוה אל משה
 23 לאמר: דבר אל בני ישראל
 לאמר כל חלב שור וכשב ועז לא
 24 תאכלו: וחלב נבלה וחלב מרפה
 ועשר לכל מלאכה ואכל לא
 כה תאכלו: כי כל אכר חלב מן
 הבמה אשר יקריב ממנה אשר
 ליהוה ונכרתה הנפש האכלת
 26 מקמיה: וכל יום לא תאכלו
 בכל מושבתכם לעוף ולבהמה:
 27 כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה
 הנפש ההוא מקמיה: פ
 28 וידבר יהוה אל משה לאמר:
 29 דבר אל בני ישראל לאמר המקריב
 את זבח שלמיו ליהוה יביא את
 ל קרבנו ליהוה מזבח שלמיו: ויו
 תביאנה את אשי יהוה את החלב
 על החזה וביאנו ארת החזה להניף
 ארו תנופה לפני יהוה:
 31 והקטיר הכהן את החלב המזבחה
 ויהוה החיה לאהרן ולבניו:
 32 ואת שוק הומו חרום לכהן
 33 מזבחי שלמים: המקריב את
 דם השלמים ואת החלב שבני
 אהרן לו תהיה שנת היטין למנה:
 34 כי ארת חזה התנופה ואת שוק
 התרופה לקחתם בני ישראל
 מזבחי שלמים ואתם אהם לאהרן
 הכהן ולבניו להק עולם כאת בני
 לה ישראל: ואת משחת אהרן
 ומשחת בניו מאשי יהוה ביום
 36 הקריב אתם לכהן ליהוה: אשר
 צוה יהוה לתת להם ביום משחו
 אהם מאר בני ישראל הקר
 37 עולם לדחם: זאת ההורה
 לעלה למנחה ולחטאת ולאשם
 38 ולמלואים וזבה השלמים: אשר

8

ה

צוה יהוה את משה כהן סיני ביום
 צוה את בני ישראל להקריב את
 קרבניהם ליהוה במדבר סיני: פ

וידבר יהוה אל משה
 לאמר: קח את אהרן ואר
 בניו אהרן ואר הבגדים ואת שמן
 המשחה ואת פר החטאת ואת
 שני האילים ואת פל המצורח:
 ואת כל העדה תקהל אל
 פתח אהל מועד: ויעש משה
 כאשר צוה יהוה: ואתו ותקע
 הפערה אל פתח אהל מועד:
 ויאמר משה אל העדה זה הרב
 אשר צוה יהוה לעשות: ויקרב
 משה את אהרן ואת בניו ורחץ
 אהם במים: ויהו עליו אר
 חכרתו ויהו אהרן באבגט וילבש
 אהרן את המעיל ויהו עליו את האפר
 ויהו אהרן כחשב האפר ויאפר לו
 כן: וישם עליו את החשן ויהו
 אל החשן את האורים ואת התמים:
 וישם את המצנפת על ראשו וישם
 על המצנפת אל מול פניו את ציצ
 ההוב נור הקדש כאשר צוה יהוה
 את משה: ויקח משה את שמן
 המשחה וימשה ארת המשכן ואת
 כל אשר בו ויקדש אהם: ויהו
 ממנו על המזבח שבני פנקים וימשה
 את המזבח ואת כל מלו ואת הביר
 ואת בני לקישים: ויעק משכן
 המשחה על ראש אהרן ומשחה
 אהרן וילבש כתנת ויהו אהם
 אבגט ויחבש להם מנבערות כאשר
 צוה יהוה ארת משה: ויגש אהרן
 פר החטאת ויסך אהרן ובניו את
 ידהם על ראש פר החטאת:
 וישחט ויקח משה את הדם ויהו
 על קרעור המזבח ואת הדם יקח
 ויחטא את המזבח ואת הרם יקח
 אל יסוד המזבח ויקדשהו
 לכפר עליו: ויקח ארת כל
 החלב אשר על הקרב ואת
 יחרת הכבד ואת שתי הכליות
 ואת הלבן ויקטר משה המזבחה:
 ואת הפר ואת ערו ואת בשרו ואת
 פרי שורף כאשמהוץ למחנה כאשר
 צוה יהוה את משה: ויקרב ארת
 איל

הוא : הכתן המחמא אחר
 יאכלנה במקום קדש האכל בחצר
 אהל מועד : כל אשר יגע בבשרה
 וקדש ואשר יור טרומה על הבגד
 אשר יגע עליה תכנס במקום קדש :
 וכלי חרש אשר תבשל בו וישבר
 ואם בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף
 במים : כל זכר ככהניס יאכל
 אחר קדש קדשים הוא : וכל
 חטאת אשר יובא טרומה אל אהל
 מועד לכפר בקדש לא האכל באש
 השרק :

וידבר
 יתור אל משה
 לאמר : זו ארץ
 אהרן וצרת בניו לאמר זאת חורן
 העלה הוא העלה על מוקדה על
 המזבח כל הלילה עץ הנקר ואש
 המזבח תוקד בו : ולבש הכהן
 סדר בד ומכנסו בו ילבש על בשרו
 והרים את הדיש אשר תאכל האש
 ארץ העלה על המזבח ושמו אצל
 המזבח : ופשת את בניו
 ולבש בגדים אחרים והוציא
 את הדיש אל מחוץ למחנה אל
 מקום טהור : והאש על המזבח
 תוקד בו לא תכבה ובער עליה
 הכהן עדים בבקר בער וער
 עליה העלה והקטיר עליה חלבי
 השלמים : אש חמיר תוקד על
 המזבח לא תכבה : ס וזאת
 ארצו לפני יהוה אל מני המזבח :
 והרים ממנו בקמצו סלילת המזבח
 ומששנה ואת כל הלבנה אשר על
 המזבח והקטיר המזבח ריח ניחח
 אוכרתה להורג : והגותרת
 כמנה יאכלו אהרן ובניו מצורת
 האכל במקום קדש בחצר אהל
 מועד : ואכלה : לא תאפה
 המין חלקם נתתי אתה מאשי קדש
 קדשים הוא כחטאת ובאשם :
 כל זכר כבני אהרן יאכלנה הק
 עולם לדרתיכם מאשי יהוה
 כל אשר יגע בהם יקדש :
 ס פ וידבר יהוה אל משה
 לאמר : זה קרבן אהרן ובניו
 אשר יקריבו ליהוה ביום המשיח
 אותו עשיות האפה סלילת מנחה חמיר
 מחציתה בבקר ומחציתה בערב :
 קול מחנת בשמן תעשה מרבנת
 וביאורה תמיני מנחת פחים
 וקריב ריח ניחח ליהוה : והכהן
 המשיח תחמו ממנו ועשה אתה
 חת עולם ליתור כליל תקטר :
 וכל מנחת טהן כליל תחיה לא
 תאכל : פ וידבר יהוה אל
 משה לאמר : דבר אל אהרן ואל
 בניו לאמר זאת חורן החטאת
 במקום אשר תישחט העלה תשחט
 וזאת לפני יהוה קדש קדשים

7

פ וזאת חורן האשם קדש
 קדשים הוא : במקום אשר ישחטו
 את העלה ישחטו ארץ האשם ואת
 זבחו יוקד על המזבח סביב : ואת
 כל חלבו יקריב ממנו ארץ האליה
 ואת החלב המסכה את הקריב : ואת
 שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן
 אשר ער הסלילים ואת היתרת
 על הכבד ער הכליות יסורנה :
 והקטיר אתם הכתן המזובה אשה
 ליהוה אשם הוא : כל זכר ככהניס
 יאכלנו במקום קדוש יאכל קדש
 קדשים הוא : כחטאת כאשם חורה
 אחת להם הכתן אשר יכפר בו לו
 יהיה : והכתן המקריב אח עלת
 איש ער העלה אשר הקריב לכהן
 לו יהיה : וכל מנחה אשר תאפה
 בחנוך וכל נעשה כמחשבתו ועל
 מחבת לכהן המקריב אתה לו
 יהיה : וכל מנחה כלולה בשמן
 וחורבה לכל בני אהרן יהיה איש
 כאחיו : ס פ וזאת חורן זבח
 השלמים : על חורן וקריב והקריב על זבח
 החורן חלוח מצור כלולה בשמן
 ורקוקי מצוח משקים בשמן וסליל
 מקבכת חלח כלולה בשמן : ע
 חלוח להם חמין וקריב קריבנו על
 זבח חורן שלמין : והקריב
 ממנו אחד מכל קרבן חרומה ליהוה
 לכהן הורק את רם השלמים
 לו יהיה : ובשר זבח חורן
 שלמין ביום קריבנו ויאכל לא
 יגור ממנו ער כהן : ואם נדר
 או נבה זבח קריבנו ביום הקריבו
 את זבחו ויאכל ומגותרת והגותר
 ממנו יאכל : והגותר מגשר
 הגתר

13. Quid. H. O. B. 7, 108.

17 Prod. N. O. B. 3, 203.

הראש החטאת ושחט את החטאת
 ל במקום העלה : ולקח הכהן
 מרקח באצבעו ונתן על קרנה מזבח
 העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד
 המזבח : ואת כל חלבה יסיר
 כאשר הושר חלב מעל זבח השלמים
 והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח
 ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו :
 32 פ ואם כבש יביא קרבנו
 לחטאת נקבה חמיטה וביאנה :
 33 וסמן את ידו על ראש החטאת
 ושחט אתה לחטאת במקום אשר
 34 ישחט את העלה : ולקח הכהן
 מדים החטאת באצבעו ונתן על
 קרנת מזבח העלה ואת כל דמה
 לה ישפך אל יסוד המזבח : ואת
 כל חלבה יסיר כאשר יסיר חלב
 הכשש מזבח השלמים והקטיר הכהן
 אתם המזבחה על אש יהוה וכפר
 עליו הכהן על חטאתו אשר חטא
 ונסלח לו :
 ב

עלה כמשפט וכפר עליו הכהן
 מחטאתו אשר חטא ונסלח לו :
 11 ס ו אם לא תשיג יוד
 לשתי תרים או לשני בני יונה
 והביא את קרבנו אשר חטא עשירית
 האפה סלת לחטאת לא ישים עליה
 שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת
 הוא : והביאה אל הכהן וקמן
 12 הכהן ממנה מלוא קמצו את אוכפתה
 והקטיר המזבחה על אש יהוה
 חטאת הוא : וכפר עליו הכהן
 על חטאתו אשר חטא מאהת סאלה
 ונסלה לו והותר לכהן כמנהגו :
 14 ס וידבר יהוה אל משה
 לאמר : נפש כי תטעל מעל
 וחטאת בשגגה מקרישי יהוה והביא
 את אשמו ליהוה איל תמים מן
 הצאן בערך כסף שקלים בשקל
 הקדש לאשם : ואת אשר חטא
 16 מן הקדש ישלם ואת חמישתו וסף
 עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר
 עליו באיל האשם ונסלה לו :
 ב ואם נפש כי תחטא

ה 5

17 ופשעתי אחת מכל מצות יהוה אשר
 לא תקשינה ולא ידע ואשם ונשא
 קונו : והביא איל תמים מן
 הצאן בערך לאשם אל הכהן וכפר
 עליו הכהן על שגגתו אשר שגג
 והוא לא ידע ונסלה לו : אשם
 19 הוא אשם אשם ליהוה :
 פ וידבר יהוה אל משה
 לאמר : נפש כי תחטא ומעלה
 21 מעל ביהוה וכחש בעמיתו במקרו
 או בתשמת יד או בגוף או עשק
 את עמיתו : או סבא אבר
 22 וכחש בה ונשבע על שקר על
 אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא
 בהנה : והזה כי יחטא ואשם
 23 וחשיב את הגולת אשר גז או את
 העשק אשר עשק או את הפקדון
 אשר הפקד אתו או את האבורה
 24 אשר סבא : או מכל אשר ישבע
 עליו לשקר ושלם אתו בראשו
 וחמישתו וסף עליו לאשר הוא
 לו יחננו ביום אישמו : וארז
 25 אשמו יביא ליהוה איל תמים מן
 הצאן בערך לאשם אל הכהן :
 26 וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלה
 לו על אחת מכל אשר יעשה
 לאשמה בה :
 ב

א ו נפש כי תחטא ושטקה קול
 אלה והוא עד או ראה או ידע אם
 2 לוא יגיד ונשא קונו : או נפש
 אשר הגע בכל דבר טמא או בנבלה
 חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה
 או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו
 3 והוא טמא ואשם : או כי יגע
 בטמאת אדם לכל טמאתו אשר
 יצמא בה ונעלם ממנו והוא ידע
 4 ואשם : או נפש כי תשבע לבטא
 בשפתים להרע או להשיב לך
 אשר וכטא האדם בשבעה ונעלם
 ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה :
 ה והזה כי יאשבל אחת מאלה והותרה
 6 אשר חטא עליה : והביא את
 אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא
 נקבה מן הצאן כשבה או שעורת
 עזים לחטאת וכפר עליו הכהן
 7 מחטאתו : ואם לא תגיע ידו די
 שיה והביא את אשמו אשר חטא
 שתי תרים או שני בני יונה ליהוה
 8 אחרי להשאת ואחד לעלה : והביא
 אתם אל הכהן והקריב את אשמו
 לחטאת הראשונה ומקח את ראשו
 9 סמול קרמו ולא יכריל : והזה
 מדים החטאת על קר המזבח
 והנשאר בדם ימזה אל יסוד המזבח
 חטאת הוא : ואת השני יעשר

12 החלב אשר עלהן אשר על הכסלים
 ואת חיתרת על הכבר על הבליה
 13 ויטונה : והקטירו הכהן המזבחה
 לחם אשה ליהור : 8
 12 ואם ען קרבנו והקריבו לפני יהוה :
 13 וספק את ידו על ראשו ושחט אהרן
 לפני אהרן מועד וזרקו בני אהרן
 14 את דמו על המזבח סביב : והקריבו
 ממנו קרבנ אשה ליהוה את החלב
 המנסה את הקרב ואת כר החלב
 15 אשר על הקרב : ואת שתי הבליה
 ואת החלב אשר עלהן אשר על
 הכסלים ואת חיתרת על הכבר
 16 על הכלית ויטונה : והקטירים
 הכהן המזבח לחם אשה לריח
 17 ניחח כל חלב ליהור : ואת
 עולם לודותיכם בכל מושבתיכם
 כל חלב וכר וסלא תאכלו : 8

4 7

א וידבר יהוה אל משה
 2 לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר
 נפש בני החטא בישגוה מכל מצות
 יהוה אשר לא תעשינה ועשר
 3 מאות מהנה : אם הכהן
 המשיח והטא לאשמת העם והקריבו
 על חטאתו אשר חטא פר בן בקר
 4 המים ליהוה לחטאת : והביא
 את המר אך פתח אהל מועד לפני
 יהוה וספק את ידו על ראש המר
 ושחט את המר לפני יהור :
 5 ולקח הכהן המשיח מים המר
 והביא אהו אל אהל מועד :
 6 וטבר הכהן אח אצבעו בדם יהוה
 מן הרים שבע פעמים לפני יהור :
 7 את פני פרכת הקרב : ונתן
 הכהן מן הרים על קרנות מזבח
 קטרת הסמים לפני יהור אשר
 באהל מועד ואת כר המר המר
 8 ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר
 פתח אהל מועד : ואת כל חלב
 מר החטאת ויום ממנו את החלב
 המנסה על הקרב ואת כר החלב
 9 אשר על הקרב : ואת שתי
 הכלית ואת החלב אשר עלהן
 אשר על הכסלים ואת חיתרת על
 10 הכבר על הכלית ויטונה : כאשר
 יורם משור ובה השלמים והקטירים
 11 הכהן על מזבח העלה : ואת
 עור המר ואת כר בשורו על ראשו

ועל קרעו וקריבו ופרשו : והוציא
 את כר המר אל מחוץ למחנה אל
 מקום מהור אל שפך הדישן ושרף
 אתו על עצים באש על שפך
 הדישן ושרף : 8
 13 ואם כל עדת ישראל ישנו
 ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו
 אחת מכל מצות יהור אשר לא
 14 תעשינה ואשמו : ונודעה החטאת
 אשר חטאו עליה והקריבו הקהל
 מר בן בקר לחטאת והביאו אהו
 לפני אהל מועד : וסגכו זקני
 15 לפני יהוה ושחט את המר אשר
 קערה את ויהים על ראש המר
 יהור : והביא הכהן המשיח
 16 בדם המר אל אהל מועד : וטבר
 17 הכהן אצבעו מן הרים והור שבע
 פעמים לפני יהור את פני
 18 הפרכת : ומן הרים יתן על
 קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר
 באהל מועד ואת כר המר ישפך
 אל יסוד מזבח העלה אשר פתח
 19 אהל מועד : ואת כל חלב הרים
 ממנו והקטיר המזבח : ועשה
 20 למר כאשר עשה למר החטאת כן
 יעשה לו וכפר עלהם הכהן ונסכה
 21 להם : והוציא את המר אך
 מחוץ למחנה ושרף אהו כאשר
 22 שרף את המר הראשון חטאת הקהל
 הוא : 8 אשר נשיא הטא
 22 ונעשה אהרן מכל מצות יהוה
 אלהיו אשר לא תעשינה בישגוה
 23 ואשם : או הודע אליו חטאתו
 אשר חטא בה והביא את קרבנו
 24 שקר עוים וזכר המים : וספק
 ידו על ראש השקיר ושחט אהו
 במקום אשר ושחט את העלה
 25 לפני יהור חטאת הוא :
 ולקח הכהן מים החטאת באצבעו כח
 26 ונתן על קרנת מזבח העלה ואת
 דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה :
 26 ואת כר חלבן וקטיר המזבחה
 כחלב ובה השלמים וכפר עליו
 הכהן מחטאתו ונסלח לו : 7
 27 ו אם נפש אהרן חטאת
 בישגוה מעוב הארץ בעשית אהרן
 28 ממצות יהור אשר לא תעשינה
 ואשם : או הודע אליו חטאתו
 אשר חטא והביא קרבנו שקיר
 29 עוים המימה נקבה על חטאתו
 אשר חטא : וספק אהו ידו על
 ראש

17. Grammat. 3, 76.

8. Epull. in V. F. phog.

13. Grich. O. B. 10, 114. Belc. Opus. II. 847.

14. Grich. N. O. B. 3, 203.

15. Schrad. Orig. p. 178.

III.

II.

2. 177. Grundzüge gesch. der Masch.
S. 2. p. 34 44. not.

4. Rossmull. ad Arist. p. 191.

9. Edh. Bill. II. 2, 257. VII. 2, 269.

אש על המזבח וערכו נעים על
 8 האש : וערכו בני אהרן הכהנים
 את הנותרים את הראש ואת הפרך
 על העצים אשר על האש אשר על
 9 המזבח : וערכו וזרעו זרחין
 במים והקטיר הכהן את הכל
 המזבחה עלה אשה ריח ניחוח
 1 ליהוה : וואם מן
 הזאן קרבנו מן הכשבים או מן
 העינים עלולה זכר תמים וקריבנו :
 11 ושחט אתו על ירך המזבח צמורה
 לפני יהוה והקטו בני אהרן הכהנים
 את דמו על המזבח סביב :
 12 ונתח אתו לנתחו ואת ראשו ואת
 מדרו ועוד הכהן אתו על העצים
 אשר על האש אשר על המזבח :
 13 והקריב והקרעים וזרחין במים והקריב
 הכהן את הכל והקטיר המזבחה
 עלה הוא אשה ריח ניחוח ליהוה :
 14 וואם מן העוף עלה
 קרבנו ליהוה והקריב מן התורים
 או מן בני היונה את קרבנו :
 15 והקריבו הכהן את המזבח ומלק
 את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה
 16 דמו על קיר המזבח : והסיר את
 מראתו כנצחה והשליך אתה אצל
 המזבח קרמה אל מקום הרשף :
 17 ושחט אתו כנגפיו לא יכריל והקטיר
 אתו הכהן המזבחה על העצים
 אשר על האש עלה הוא אשה ריח
 ניחוח ליהוה : ס

ב 2

א ונפש בני הקריב קרבן מנחה
 א ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה
 2 שכן ונתן עליה לבנה : והביאה
 אל בני אהרן הכהנים וקטן משם
 מלא קצו ססלתה וישמנה על כל
 לבנה והקטיר הכהן את אונחתה
 המזבחה אשה ריח ניחוח ליהוה :
 3 והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו
 קרש קרשים מאשי יהוה :
 4 וכל הקריב קרבן מנחה
 מאפה תער סלה הלוח כצת בלולח
 בשמן ורקיק מצות משחים בשמן :
 5 וואם מנחה על המזבחה
 קרבנך סלה בלולח בשמן מצה
 6 חריה : פחות אתה פחים ויצק
 עליה שמן מנחה הוא :
 7 וואם מנחה מוחשת קרבנך
 8 סלת בשמן תעשה : והבאת ארץ
 החלב

המנחה אשר ונישה מאלה ליהוה
 והקריבה ארץ הכהן והנישה ארץ
 המזבח : והרים הכהן מן המנחה
 את אונחתה והקטיר המזבחה אשה
 ריח ניחוח ליהוה : והנותרת מן
 המנחה לאהרן ולבניו קרש קרשים
 מאשי יהוה : כל המנחה אשר
 11 הקריבו ליהוה לא תעשה המין כי
 כל שאר וכל רבש לא תקטירו ממנו
 אשה ליהוה : קרבן ראשית
 12 הקריבו אדם ליהוה וארץ המזבח
 לא יעלו לריח ניחוח : וכל קרבן
 מנחתך במלח תמלח ולא תשבור
 מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על
 כל קרבנך הקריב מלח : ס
 14 וואם הקריב מנחת בכורים
 ליהוה אביב קטו באש נרש כרמל
 הקריב את מנחת בכוריו : ונתח
 עליה שמן ושחט עליה לבנה מנחה
 הוא : והקטיר הכהן את אונחתה
 מנשרה ומשמנה על כל לבנה
 אשה ליהוה : ס

ב 3

א וואם זבת שלמים קרבנו אם מן
 א חבקר הוא מקריב אם זכר אם
 נקבה תמים וקריבנו לפני יהוה :
 2 וסמך ידו על ראש קרבנו ושחטנו
 פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן
 הכהנים את הדם על המזבח סביב :
 3 והקריב מנחה שלמים אשה ליהוה
 את החלב המנחה את הקריב ואת
 4 כל החלב אשר על הקריב : ואת
 שתי הכליות ואת החלב אשר עלה
 אשה על הכלים ואת היתרת על
 הכבד על הכליות יסירנה :
 5 והקטירו אתו בני אהרן המזבחה
 על העלה אשר על העצים אשר על
 האש אשה ריח ניחוח ליהוה :
 6 וואם מן הזאן קרבנו לזבח
 שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים
 וקריבנו : אם כשב הוא מקריב
 את קרבנו והקריב אתו לפני יהוה :
 8 וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט
 אתו לפני אהל מועד וזרקו בני
 אהרן את דמו על המזבח סביב :
 9 והקריב מנחה שלמים אשר
 ליהוה חלבו תאלנה המימה לענות
 העצה יסירנה ואת החלב הססר
 את הקריב ואת כל החלב אשר על
 הקריב : ואת שתי הכליות ואת
 החלב

ה ונתחה את מזבח הזהב לקטרת לפני
 ארון העדה ושכרת את סוף הפתח
 6 למשכן : ונתחה את מזבח העלה
 7 ולפני פתח משכן אהל מועד : ונתח
 ארת הכרז בני אהל מועד ובני
 8 המזבח ונתח שם מים : ושפת את
 החצר סביב ונתח ארת סוף שער
 9 החצר : ולקחה את שמן המשחה
 ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו
 וקרישת אהו ואת כל כליו והיה
 1 קרש : ומשחת את מזבח העלוי
 ואת כל כליו וקרישת ארת המזבח
 11 והיה המזבח קרש קרשים : ומשחת
 את הכרז ואת בניו וקרישת אותו :
 12 והקרבת ארת אהרן ואת בניו אר
 פתח אהל מועד ורחצת אתם במים :
 13 והלבישת את אהרן את בגדי הקדש
 ומשחת אותו וקרישת אותו וכהן לו :
 14 ואת בניו תקרוב והלבישת אתם
 15 כהנתי : ומשחת אתם כאשר
 משחת את אביהם וכהן לו והיה
 להיות להם משחתם לכתנת עולם
 16 לזרותם : ויעש משה ככל אשר
 צוה יהוה אתו כן עשה :
 17 ויהי בחייו הראשון
 ה בשנה השנית באהרן לזרש היום
 18 המשכן : ויקם משה את
 המשכן ויתן את ארגו וישם את
 קרישו ויתן את בריחו ויקם את
 19 עמודיו : ויפרש את האהר
 על המשכן וישם את מכסת האהר
 עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את
 2 משה : ויקח ויתן את
 העדה אל הארץ וישם את הכרובים
 על הארץ ויתן את הכספה על הארץ
 21 מלמעלה : ויבא את הארץ אל
 המשכן וישם את פרכת המסך ויסך
 על ארון העדות כאשר צוה יהוה
 22 את משה : ויהי
 את השלחן באהל מועד על יד
 המשכן צפנה כחוף לפרכתו :
 23 ויערך עליו ערך להם לפני יהוה
 כאשר צוה יהוה את משה :
 24 וישם את המערה באהל
 מועד גבה השלחן על ירך המשכן
 כה נבנה : ויעל הגיח לפני יהוה
 2 כאשר צוה יהוה את משה :
 26 וישם את מזבח הזהב
 27 באהל מועד לפני הפרכת : ויקטר
 עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה
 28 את משה : וישם את

מסך הפתח למשכן : ואת מזבח
 העלה שם פתח משכן אהל מועד
 ויעל עליו את העלה ואת המנחה
 כאשר צוה יהוה את משה :
 וישם את הכרז בני אהל
 מועד ובני המזבח ויתן שמה מים
 לרחצתם : ורחצו סמנו משה
 ואהרן ובניו ואת ידוהם ואת
 רגליהם : כבאם אל אהל
 מועד ובקרבתם את המזבח ורחצו
 כאשר צוה יהוה את משה :
 ויקם ארת החצר סביב
 למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער
 החצר ויכל משה את המלאכה :
 ויכס הענן את אהל מועד
 וכבוד יהוה מלא את המשכן :
 ולא יכל משה לבוא אל אהל לה
 מועד כי שכן עליו הענן וכבוד
 יהוה מלא את המשכן : ובהעלות
 הענן סעל המשכן יסעו בני ישראל
 בכל מסעיהם : ואם לא יעלה
 הענן ולא יסעו עד יום הקלחו :
 כי ענן יהוה על המשכן ויסם ואש
 תהיה לילדו בו לעיני כל בית
 ישראל בכל מסעיהם :

הוק

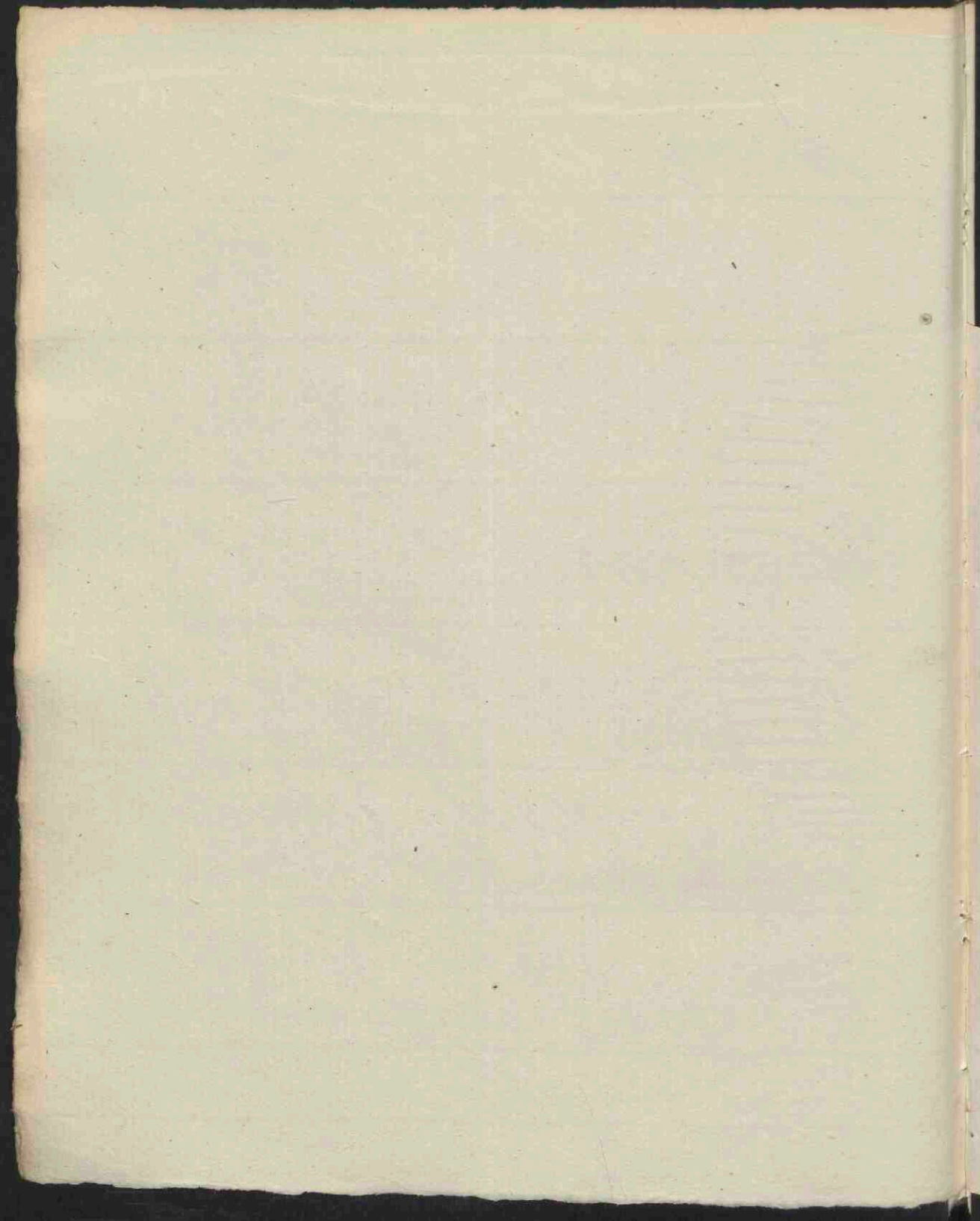
ספר ויקרא

א I א

ויקרא אל משה ודבר יהוה אל
 מועד
 2 אליו באהל מועד
 לאמר : דבר אל בני ישראל
 ואמרת אליהם איס כי יקריב סכס
 קרבן ליהוה מן הבתמה בן הבקר
 וכן הצאן תזריבו ארת קרבנכם :
 אם עלה קרבנו מן הבקר וכן תמוס
 3 וקריבנו אל פתח אהל מועד וקריב
 אתו לרצנו לפני יהוה : וסכך
 4 ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר
 עליו : ושחט את בן הבקר לפני
 יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים
 ארת הרם ורמלו את הרם על
 המזבח סביב אשר פתח אהל מועד :
 והפשית ארת העלה ונתח אתה
 לנתחה : ונתנו בני אהרן הכהן
 7 אש

I.

3,2 Mich. N. O. B. 7, 107. -

ממנו הוא כמעשהו והב חבלת
 וארמון וחולעתו שני ושש משור
 כאשר צוה יהוה את משה :
 6 **ס** ויעשו את אבני השנים
 מסכת משבצת והב מתחת פתוחי
 חתם על שמות בני ישראל :
 7 וישם אתם ער כתפת האפר אבני
 זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה
 8 את משה : **ס** **ו** ויעש
 14 את החשן מעשה השב כמעשה אפר
 והב חבלת וארמון וחולעת שני ושש
 9 משור : רכוע היה כפול עשו את
 החשן ורת ארכו ורת רחבו כפול :
 1 וימלא בו ארבעה שורי אבן טור
 ארם פטרה וברקת שורי האחד :
 11 והטור השני נפך סטור ויהלם :
 12 והטור השלישי לישם שבו ואחלמה :
 13 והטור הרביעי תרישיש שהם וישפה
 מוסכת משבצת והב במלאחם :
 14 והאבנים על שמת בני ישראל הנה
 שמים עשרה על שמתם פתוחי חתם
 איש ער שבו לשנים עשר שבט :
 15 ויעשו על החשן שששרת גבלת
 16 מעשה עבת והב טהור : ויעשו
 שתי משבצת והב ושתי טבעת והב
 ויהנו את שתי הטבעת על שני קצות
 17 החשן : ויתנו שתי העבחת הוהב
 ער שתי הטבעת ער קצות החשן :
 18 ואת שתי קצות שתי העבחת נתנו על
 שתי המשבצת ויתנם ער כתפת
 19 האפר **א** מול פניו ויעשו שתי טבעת
 והב וישימו על שני קצות החשן
 על שפתו אשר אל עבר האפר ביהת :
 20 ויעשו שתי טבעת והב ויתנם ער
 שתי כתפת האפר מלטה ממול פניו
 לעשת טבחרו ומסול לחשב האפר :
 21 וירכסו את החשן ששטבעתיו אל
 טבעת האפר בטחיל חבלת להיות על
 חשב האפר ולא יוח החשו מער
 22 **ב** האפר כאשר צוה יהוה את משה :
 23 **ס** **ו** ויעש את מעול האפר
 מעשה ארם כליל חבלת : ופי המעול
 בחוכו כפי חרית שפה לפיו סבי
 24 לא יקרע : ויעשו ער שולי
 המעול רטוני חבלת וארמון וחולעת
 כה שני משור : ויעשו פעמים והב
 טהור ויתנו את הפעמים בתוך
 הרמנים על שולי המעול סביב בתוך
 26 הרמנים : פעמן רומן פעמן רומן
 על שולי המעול סביב לשרת כאשר
 צוה יהוה את משה : **ס**

40 מ

1 **ס** וידבר יהוה אל משה לאמר :
 2 כיום החדש הראשון באחד לחדש
 תקיבם את משכן אהל מועד :
 3 וישבת שם את ארון העדות וסכת
 ער הארץ את הפרכה : והבאת
 4 את השלחן וערכת את ערכו והבאת
 את המגרת והעלות את נחתיה
 ונתתה

38 לח

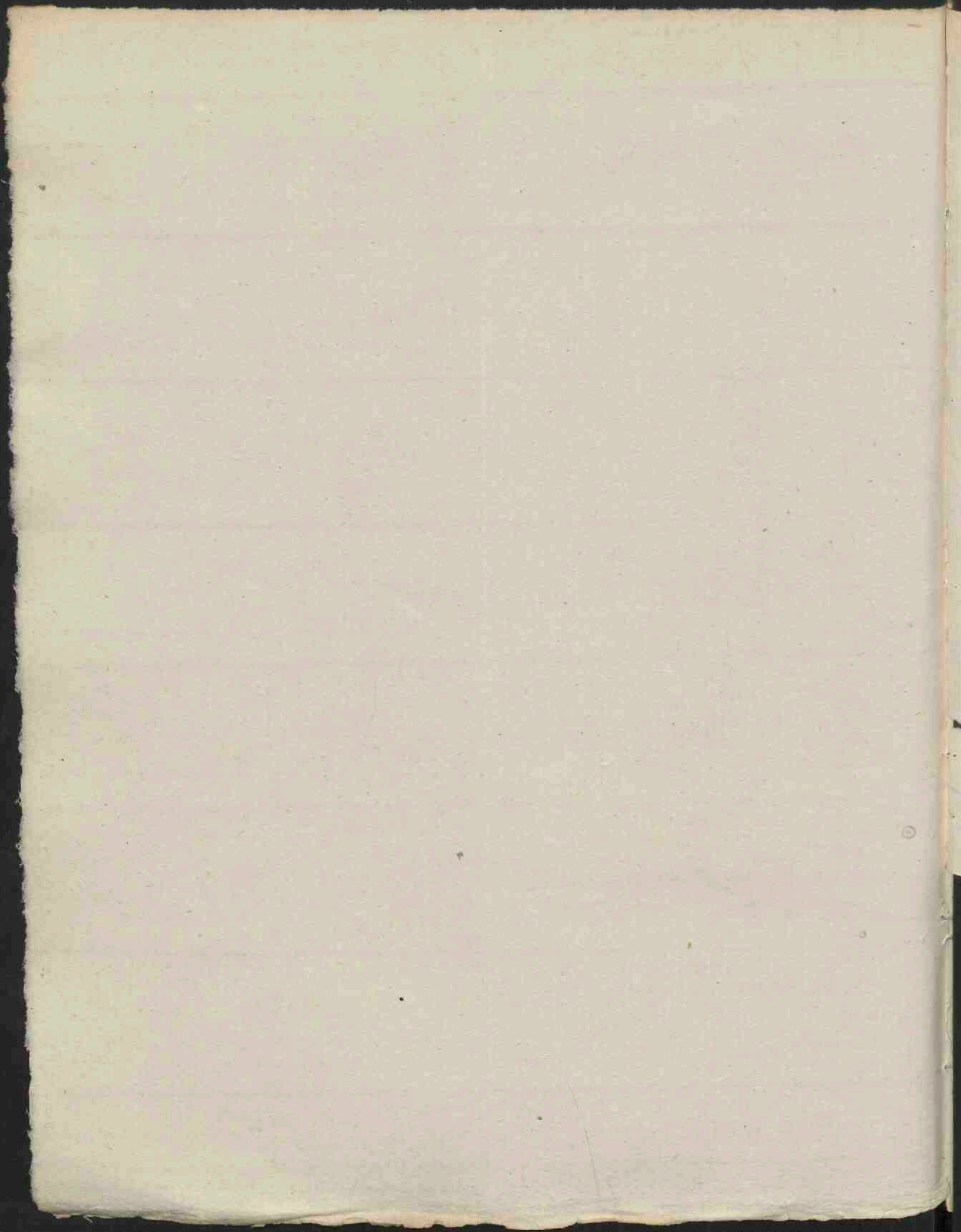
1 א ויעש את מזבח העולה עצי שטים
 2 המש אמות ארכו וחמש אמות רחבו
 3 רבוע ושלוש אמות קמחו : ויעש
 4 קרנתי על ארבע פנתיו טמנו היו
 5 קרנתי ויץ ארו נחשת : ויעש
 6 את כל כלי המזבח את הפירת ואת
 7 היעיס ואת המזקרת את המזלגת
 8 ואת המחפת כל כליו עשה נחשת :
 9 ויעש למזבח מכבד מעשה רשת
 10 נחשת החרת כרכבו טלמטרי ער
 11 ה הציו : ויצן ארבע טבעת בארבע
 12 הקצות למכבד הנחשת בתיס
 13 ל בדים : ויעש את הבדיו עצי
 14 שטים ויץ ארו נחשת : ויבא
 15 את הבדיו בטבעת ער צלצלת
 16 המזבח לשאת ארו בהם נבוב לחת
 17 עשה ארו : ויעש את
 18 הכיור נחשת ואת בנו נחשת במראת
 19 הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד :
 20 ויעש את החצר לפאת
 21 נגב הימנה קלעי החצר שש משור
 22 סאה באמה : עמודים עשורים
 23 ואדניהם עשורים נחשת ווי העמודים
 24 וחשוקים כסף : ולפאת צפון
 25 סאה באמה עמודים עשורים
 26 ואדניהם עשורים נחשת ווי העמודים
 27 קלעים המשיים באמה עמודים
 28 עשרה ואדניהם עשרה ווי העמודים
 29 וחשוקים כסף : ולפאת קרפה
 30 מדרה המשיים אמה : קלעים
 31 חמש עשרה אמה אל הנתף עמודים
 32 שלושה ואדניהם שלשה : ולכתף
 33 השנייה פיה ומה לשער החצר
 34 קלעים חמש עשרה אמה עמודים
 35 שלושה ואדניהם שלשה : כר
 36 קלעי החצר סביב שש משור :
 37 והאדנים לקמרים נחשת ווי
 38 העמודים וחשוקים כסף וצפון
 39 ראשונים כסף והם מחשוקים כסף
 40 כל עמדי החצר : ומסך שער
 41 החצר מעשה רקם תכלת וארגמן
 42 ותולעת שני ושש משור ועשירים
 43 אמה ארך וקומה ברחב המש אמות
 44 לעשת קלעי החצר : ועמודים
 45 ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת
 46 ויהם כסף וצפון ראשונים וחשוקים
 47 כ כסף : וכל היתרו למשכן ולחצר
 48 סביב נחשת :

ס ס ס ס

1 א ויעש את מזבח העולה עצי שטים
 2 המש אמות ארכו וחמש אמות רחבו
 3 רבוע ושלוש אמות קמחו : ויעש
 4 קרנתי על ארבע פנתיו טמנו היו
 5 קרנתי ויץ ארו נחשת : ויעש
 6 את כל כלי המזבח את הפירת ואת
 7 היעיס ואת המזקרת את המזלגת
 8 ואת המחפת כל כליו עשה נחשת :
 9 ויעש למזבח מכבד מעשה רשת
 10 נחשת החרת כרכבו טלמטרי ער
 11 ה הציו : ויצן ארבע טבעת בארבע
 12 הקצות למכבד הנחשת בתיס
 13 ל בדים : ויעש את הבדיו עצי
 14 שטים ויץ ארו נחשת : ויבא
 15 את הבדיו בטבעת ער צלצלת
 16 המזבח לשאת ארו בהם נבוב לחת
 17 עשה ארו : ויעש את
 18 הכיור נחשת ואת בנו נחשת במראת
 19 הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד :
 20 ויעש את החצר לפאת
 21 נגב הימנה קלעי החצר שש משור
 22 סאה באמה : עמודים עשורים
 23 ואדניהם עשורים נחשת ווי העמודים
 24 וחשוקים כסף : ולפאת צפון
 25 סאה באמה עמודים עשורים
 26 ואדניהם עשורים נחשת ווי העמודים
 27 קלעים המשיים באמה עמודים
 28 עשרה ואדניהם עשרה ווי העמודים
 29 וחשוקים כסף : ולפאת קרפה
 30 מדרה המשיים אמה : קלעים
 31 חמש עשרה אמה אל הנתף עמודים
 32 שלושה ואדניהם שלשה : ולכתף
 33 השנייה פיה ומה לשער החצר
 34 קלעים חמש עשרה אמה עמודים
 35 שלושה ואדניהם שלשה : כר
 36 קלעי החצר סביב שש משור :
 37 והאדנים לקמרים נחשת ווי
 38 העמודים וחשוקים כסף וצפון
 39 ראשונים כסף והם מחשוקים כסף
 40 כל עמדי החצר : ומסך שער
 41 החצר מעשה רקם תכלת וארגמן
 42 ותולעת שני ושש משור ועשירים
 43 אמה ארך וקומה ברחב המש אמות
 44 לעשת קלעי החצר : ועמודים
 45 ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת
 46 ויהם כסף וצפון ראשונים וחשוקים
 47 כ כסף : וכל היתרו למשכן ולחצר
 48 סביב נחשת :

39 לש

1 א וכן תכלת וארגמן ותולעת א
 2 השני עשו בני ישראל בקרש
 3 ויעשו את בני הקרש אשר לאהרן
 4 כאשר צוה יהוה את משה :
 5 פ ויעש את האפר והב תכלת
 6 וארגמן ותולעת שני ושש משור :
 7 וירקנו את פהי הוהב וקצץ
 8 פתלים לעשור בתוך התכלת
 9 ובתוך הארגמן ובתוך תולעת
 10 השני ובתוך השש מעשה חשב :
 11 כחפס עשו לו חברת על שני קצותיו
 12 חבר : וחשב אפרה אשר עליו ה
 13 כמנו

שטים אמתים ארכו ואמה רחבו
 ואמה וחצי קמתו : ויצף אותו
 זהב טהור ויעש לו זהב סביב :
 ויעש לו מסגרת טפה סביב ויעש זר
 זהב למסגרתו סביב : ויצף לו
 ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת
 על ארבע המסגרות אשר לארבע
 רגליו : לעמדת המסגרת חיו
 המסכת בתים לברזים לשאת את
 השלחן : ויעש את הברזים עצי
 שטים ויצף אהרם זהב לשאת את
 השלחן : ויעש את הכלים אשר
 על השלחן את קערתו ואת כפתו
 ואת מנקותיו ואת הקשיות אשר
 יסך בהן זהב טהור : פ
 ויעש את המנורה זהב טהור
 מקשה עשה את המנורה ורכה וקנה
 נביעה כפתורה ופרחיה טמנה חיו
 וששה קנים יצאים מעציה שלשה
 קני מנרה מצדה האחד ושלישה קני
 מנרה מצדה השני : שלשה נבעים
 משקרים בקנה האחד כפתור ופרח
 ושלישה נבעים משקרים בקנה אחר
 כפתור ופרח כן לששה הקנים
 היצאים מן המנרה : ובמנרה
 ארבעה נבעים משקרים כפתוריה
 ופרחיה : וכפתור תחרת שני
 הקנים ממנה וכפתור תחרת שני
 הקנים ממנה לששת הקנים
 היצאים ממנה : כפתוריהם
 וקנתנם ממנה חיו כלה משה אחת
 זהב טהור : ויעש את נרתיה
 שבעה ומלקוחיה ומתחתיה זהב
 טהור : כתר זהב טהור עשה אהרן
 ואת כל כליה : פ
 ויעש ארז מונח הקמרת עצי
 שטים אמה ארכו ואמה רחבו
 רבוע ואמתים קמתו ממנו חיו
 קרנתיו : ויצף אותו זהב טהור
 את גגו ואת קירתו סביב ואת
 קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב :
 ושתי טבעת זהב עשה לו מזהר
 לזרו עך שתי צלעותיו עך שני
 צדיו לבתים לברזים לשאת אתו
 בהם : ויעש את הברזים עצי
 שטים ויצף אהרם זהב : ויעש
 את שמן המשחה קדש ואת קמורת
 הסמים טהור מעשה
 רקת : פ

29 בירכתים : והיו הואמם מלמטה
 ויחרו יהיו המים ארז ראשו ארז
 הטבעת האחת כן עשה לשניהם
 לשני המקצעות : והיו שמגרו
 קרשים וארניהם כקף ששה עשר
 ארנים שני ארנים שני ארנים תחת
 31 הקרש האחד : ויעש בריחי עצי
 שטים חמשה לקרשו צלע המשבן
 32 האחת : וחמשה בריחם לקרשו
 צלע המשבן השנית וחמשה בריחם
 לקרשו המשבן לזרבתים ומרה :
 33 ויעש ארז הבריה התיכן לבריה
 בתוך הקרשים מן הקצה ארז
 34 הקצה : ואת הקרשים צפה זהב
 ואת טבעתם עשרה זהב בתים
 לבריהם ויצף את הבריהם זהב :
 35 ויעש את הפרכתת חלולת וארגמן
 וחולעת שני ויש משור מעשה
 חושב עשרה אהרם כרבים :
 36 ויעש לזה ארבעה עמודי שטים
 ויצפם זהב ויהיה זהב ויצף להם
 37 ארבעה ארני כסף : ויעש מסך
 לפתח האהל חלקת וארגמן וחולעת
 שני ויש משור מעשה רקם :
 38 ואת עמודיו המשרה ואת ויהיה
 וצפרו ראשיהם וחשקיהם זהב
 וארניהם חמשה נחשת : פ

לז 37

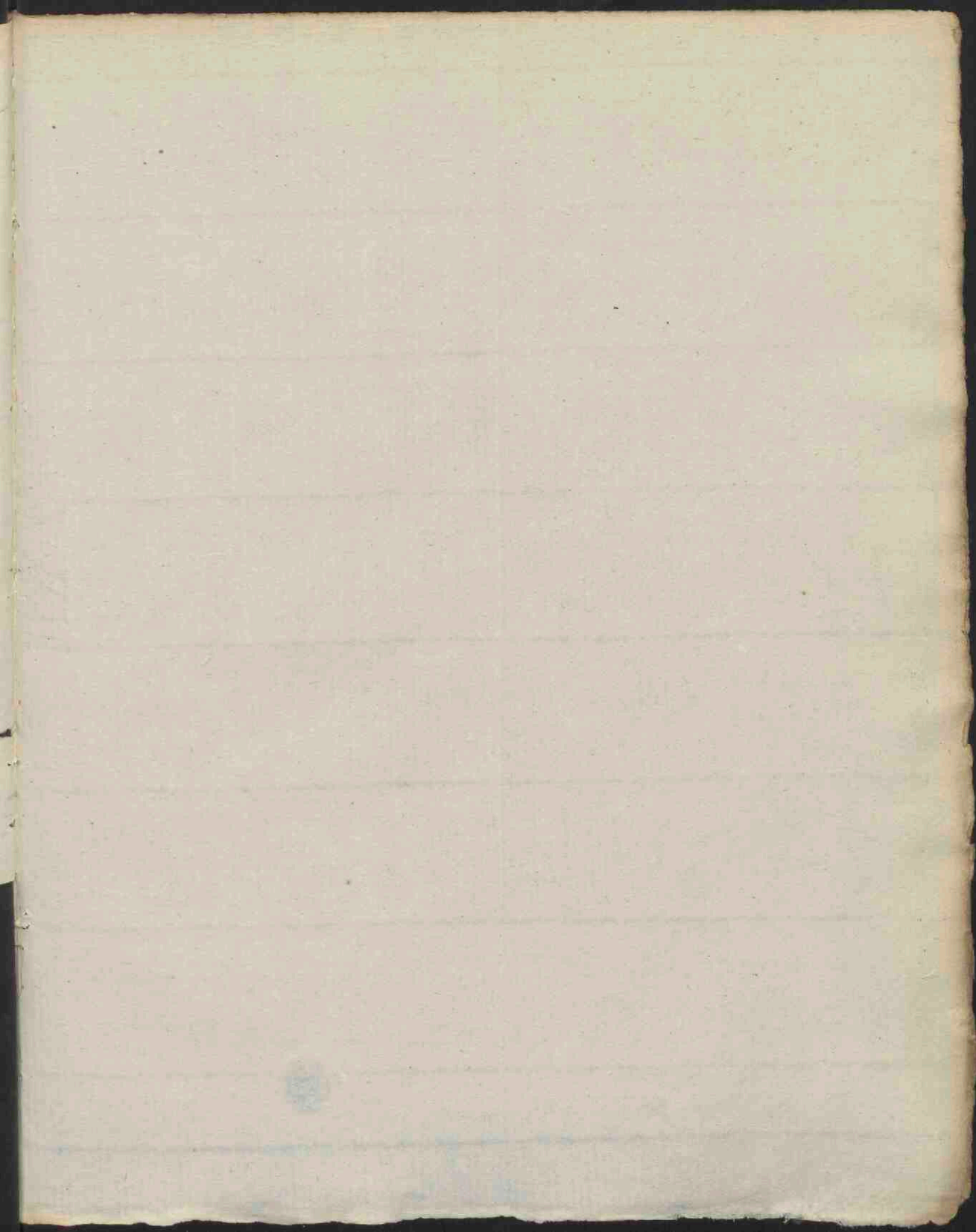
א ויעש בצלאל את הארון עצי
 שטים אמתים וחצי ארכו ואמרו
 וחצי רחבו ואמרו וחצי קמתו :
 2 ויצפחו זהב טהור מברז ומזון
 3 ויעש לו זר זהב סביב : ויצף לו
 ארבע טבעת זהב על ארבע פגמדותיו
 ושתי טבעת עך צלעו האחת ושתי
 4 טבעת על צלעו השנית : ויעש
 ברי עצי שטים ויצף אהרם זהב :
 5 ויבא את הברזים כטבעת על צלעות
 6 הארון לשאת את הארון : ויעש
 כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארבה
 7 ואמה וחצי רחבו : ויעש שני
 כרבים זהב מקשה עשה אהרם משני
 8 קצות הכפרת : כרוב אחר מקצה
 מזה ולרוב אחר מקצה מזה מן
 הכפרת עשה את הכרבים משני
 9 קצותיו : ויהיו הכרבים פרשי
 כנפים למעלה סככים בכנפיהם על
 הכפרת ופניהם איש אל אחיו ארז
 הכפרת חיו פני הכרבים :
 10 ויעש ארז השלחן עצי

26 השש : וכר הנשים אשר נשא
 לכן אחנה בהכמה טוו את העוים :
 27 והנשאים הביאו את אבני השתם
 ואח אבני המלאים לאפור ולחשן :
 28 ואת הכשם ואת השמן למאור ולשמן
 29 המשהה ולקצרת הסמים : כל
 איש ואשה אשר נרב לכם אתם
 להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה
 לעשות ביד משה הביאו בני ישראל
 ל נרבה ליהוה : פ o ויאמר משה
 ב אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם
 בצלאל בן אורי בן חור למטרה
 31 והורה : וימלא אותו רוח אלהים
 בהכמה בחכמה ובעזרה ובכר
 32 מלאכה : ולהשב מחשבת לעשות
 33 כזה ובכסף ובהשם : ובהרשת
 אבן למלאכה ובהרשת עץ לעשות
 34 ככל מלאכה מחשבת : ולהורות
 נתן בלבנו הוא ואהליאב בן אחיסתך
 לה למטה דן : קלא ארם הכמה לב
 לעשות כל מלאכה הריש וחשב וריס
 בחכרת ובארנמן בחולעת השני
 ובשש וארנ עשי כל מלאכה וחשבו
 מהעבור :

לו 36

א ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש
 חכם כר אשר נתן יהוה חכמה
 והבונה בהמה לרעה לעשת את כר
 מלאכה עבדת הקרש לכל אשר צוה
 יהוה : ויקרא משה אל בצלאל
 ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב
 אשר נתן יהוה חכמה בלבנו כל אשר
 נשאו לבו לקרבה את המלאכה
 3 לעשת אתה : ויקחו מלפני משה
 את כל ההרומה אשר הביאו בני
 ישראל למלאכה עבדת הקרש לעשת
 אתה והם הביאו אליו עור גזרה
 4 בבקר בבקר : והבאו כל החכמים
 העשים את כל מלאכת הקרש איש
 איש סמלאכתו אשר המה עשים :
 ה ויאמרו אל משה לאמר מרבום הונם
 להביא מדי העבודה למלאכה אשר
 6 צוה יהוה לעשת אתה : ויצו משה
 ועבדיו קרל במחנה לאמר איש
 ואשה אל ויעשו עוד מלאכה לתרומת
 הקרש ויכלא העם מהבוא :
 7 והמלאכה היתה יום לכל המלאכה
 לעשות אתה והותר : o
 8 o ויעשו כרל חכם לב בעשו
 9 המלאכה וההמשכן עשיר ויעת שש
 ברכתם

משור וחכרת וארנמן והולעת שני
 כרבים מעשה חשב עשה אתם :
 אך היריעה האחת שמה ועשרים
 באמה ורחב ארבע באמה היריעה
 האחת מרה אחת לכר היריעה :
 והכר את המש היריעה אחת את
 אחת ומש היריעה חבר אתה אל
 31 אחת : ויעש ללאה חכרת ער
 שפת היריעה האחת סלמה במחבת
 כן עשה בשפת היריעה הקיצורה
 32 במחבת השנית : חסמים ללאה
 עשה ביריעה האחת וחסמים ללאה
 עשה בקצה היריעה אשר במחבת
 השנית סקבילת הללאה אחת אל
 33 אחת : ויעש חסמים קרס והכ
 כרסום ויהי המשכן אחד :
 o פ ויעש ויערת עזים
 14 לאהל ער המשכן עשתי עשרה
 ויריעת עשה אתם : אך היריעה
 האחת שלשים באמה וארבע אמות
 קרב היריעה האחת מרה אחת
 לעשותי עשתי ויריעה : והכר
 16 את המש היריעה לבד ואת שש
 היריעה לבד : ויעש ללאה
 17 חסמים ער שפת היריעה הקיצורה
 כמחבת והחמים ללאה עשה ער
 שפת היריעה החכרת השנית :
 ויעש קרס נחשת חסמים להכר
 18 ארז האהל להיות אחד : ויעש
 19 מסכה לאהל ערת אילים סאומים
 ומסכה ערת החשים מלמעלה :
 o פ ויעש את הקרשים למשכן
 21 עני שטים עמים : עשר אמת
 אך הקרש ואמה וחצי האמה והב
 22 הקרש האחד : שתי יות לקרש
 האחד משלבת אחת ארז אחת כן
 23 עשה לכל קרשו המשכן : ויעש
 את הקרשים למשכן עשרים קרשים
 לפאת נגב חמנה : וארבעים
 24 ארנו כסף עשרה חרות עשרים
 הקרשים שני ארנים חחת הקרש
 האחד לשתי ורתיו ושני ארנים
 חחת הקרש האחד לשתי ורתיו :
 ולצלע המשכן השנית לפאה צפון
 25 עשה עשרים קרשים : וארבעים
 26 ארניהם כסף שני ארנים חחת הקרש
 האחד : ולירכתי המשכן ימנה
 27 עשרה ששור קרשים : ושני
 28 קרשים עשרה למקצעת המשכן
 ברכתם

29. De facie Moysi comuta ²¹ Res. T. S. 311 1/2.
 De ipse Hamel. N. Byb. m. 5, 124.

22. De ornatu muliebris, qualis etiam
 ap. Ar. in dextro obinet, vid. Niel. Res.
Ar. I. p. 233. = Unde illum ornatum
 habuerint Tract. de Orig. des Lys. III. 524.

1 ויבא משה אל כל עדת בני ישראל
 2 לאמר זה הדיבר אשר צוה יהוה
 3 לאמר : קחו מאתכם תרומה
 4 יהוה כל נייב לבו יביאה את
 5 תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת:
 6 והכלת וארנמן והולערת שני ושש
 7 ועינים : וערת אלים מאדמים
 8 וערת חששים ועצי שמים : ושמן
 9 למאור ובשמים לשמן המשתה
 10 ולקמח חממים : ואבני שהם
 11 ואבני מלאים לאפור ולחשן:
 12 וכל חכם לב כנס ויבאו ויעשו את
 13 כל אשר צוה יהוה : את המשכן
 14 את אהלו ואת סכנו את קרסו
 15 ואת קרסיו את בריחו ארץ עמדו
 16 ואת ארגו : את הארץ ואת בריו
 17 את הכפרת ואת שרת המסך : את
 18 קשלתו ואת בריו ואת כל כליו ואת
 19 להם חממים : ואת מנרת המאור
 20 ואת כליה ואת נחתיה ואת שמן
 21 המאור : ואת מבכת הקמרת ואת
 22 בריו ואת שמן המשהה ואת קמרת
 23 חממים ואת מסך הפתח לפתח
 24 המשכן : את מזבח העולה ואת
 25 מכבד הנחשת אשר לו את בריו ואת
 26 כל כליו את הכיר ואת כנו : את
 27 קלעי החצר את עמודיו ואת ארניה
 28 ואת מסך שער החצר : את יתרת
 29 המשכן ואת יתרת החצר ואת
 30 מיתריהם : את בגדי השדר לשנת
 31 בקרש את בגדי הקודש לאהרן הכהן
 32 ואת בגדי בניו : לכהן : ויצאו כל
 33 ערת בני ישראל מלפני משה:
 34 ויבאו כל איש אשר נשאו לבו
 35 וכל אשר נבה רוחו אתו הביאו
 36 את תרומת יהוה למלאכת את
 37 מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקודש :
 38 ויבאו האנשים על הנשים כל נייב
 39 לב הביאו חח וננס וטבעת וכנס
 40 כל כלי זהב וכל אוש אשר הניח
 41 תנופת זהב ליהוה : וכל איש
 42 אשר נמצא אתו חמלת וארנמן
 43 וחולעה שני ושש ועינים וערת אלים
 44 מאדמים וערת חששים הביאו :
 45 כל כרים תרומת מסך ונחשת הביאו
 46 את תרומת יהוה וכל אשר נמצא
 47 אתו עצי שמים לכל בלאכת העבדה
 48 הביאו : וכל אשה חכמה לב כח
 49 כיויה טוו ויביאו מטה את החמלת
 50 ואת הארנמן את חולעת השני ואת
 51 השש :

1 ויבא משה אל כל עדת בני ישראל
 2 ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל
 3 לאמר זה הדיבר אשר צוה יהוה
 4 לאמר : קחו מאתכם תרומה
 5 יהוה כל נייב לבו יביאה את
 6 תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת:
 7 והכלת וארנמן והולערת שני ושש
 8 ועינים : וערת אלים מאדמים
 9 וערת חששים ועצי שמים : ושמן
 10 למאור ובשמים לשמן המשתה
 11 ולקמח חממים : ואבני שהם
 12 ואבני מלאים לאפור ולחשן:
 13 וכל חכם לב כנס ויבאו ויעשו את
 14 כל אשר צוה יהוה : את המשכן
 15 את אהלו ואת סכנו את קרסו
 16 ואת קרסיו את בריחו ארץ עמדו
 17 ואת ארגו : את הארץ ואת בריו
 18 את הכפרת ואת שרת המסך : את
 19 קשלתו ואת בריו ואת כל כליו ואת
 20 להם חממים : ואת מנרת המאור
 21 ואת כליה ואת נחתיה ואת שמן
 22 המאור : ואת מבכת הקמרת ואת
 23 בריו ואת שמן המשהה ואת קמרת
 24 חממים ואת מסך הפתח לפתח
 25 המשכן : את מזבח העולה ואת
 26 מכבד הנחשת אשר לו את בריו ואת
 27 כל כליו את הכיר ואת כנו : את
 28 קלעי החצר את עמודיו ואת ארניה
 29 ואת מסך שער החצר : את יתרת
 30 המשכן ואת יתרת החצר ואת
 31 מיתריהם : את בגדי השדר לשנת
 32 בקרש את בגדי הקודש לאהרן הכהן
 33 ואת בגדי בניו : לכהן : ויצאו כל
 34 ערת בני ישראל מלפני משה:
 35 ויבאו כל איש אשר נשאו לבו
 36 וכל אשר נבה רוחו אתו הביאו
 37 את תרומת יהוה למלאכת את
 38 מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקודש :
 39 ויבאו האנשים על הנשים כל נייב
 40 לב הביאו חח וננס וטבעת וכנס
 41 כל כלי זהב וכל אוש אשר הניח
 42 תנופת זהב ליהוה : וכל איש
 43 אשר נמצא אתו חמלת וארנמן
 44 וחולעה שני ושש ועינים וערת אלים
 45 מאדמים וערת חששים הביאו :
 46 כל כרים תרומת מסך ונחשת הביאו
 47 את תרומת יהוה וכל אשר נמצא
 48 אתו עצי שמים לכל בלאכת העבדה
 49 הביאו : וכל אשה חכמה לב כח
 50 כיויה טוו ויביאו מטה את החמלת
 51 ואת הארנמן את חולעת השני ואת
 52 השש :

ד ס ד
35 לה

1 ויקהל משה את כל עדת בני
 2 ישראל ויאמר אליהם
 3 אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות
 4 אתם : ששת ימים תעשה מלאכה
 5 ובוים השביעי יהיה לכם קדש שבת
 6 שבתו ליהוה כל העשה בו מלאכה
 7 יומרו : לא תקערו אש כבד

מעליך ואדעך מר אעשרה לך :
6 ויהנצלו בני ישראל את עדים מהר
7 חורב : ומשרה יקח את האהרן
וגטה לו מחוץ למחנה הרחק מן
המחנה וקרא לו אהל מועד והיה
כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד
8 אשר מחוץ למחנה : והיה
כצאת משה אל האהרן יקומו כר
העם ונצבו איש פתח אהליו והביטו
9 אחרי משה עד באו האהלה : והיה
כבא משה האהלה וירד עם הענין
ועמד פתח האהל ודבר עם משרה :
וראה כל העם את עמוד הענין ועמד
פתח האהרן וקם כל העם והשתחוו
11 איש פתח אהליו : ודבר יהוה
אל משה פנים אל פנים כאשר
ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה
ומשרתו והושע בן נון נער לא יומיש
מחוך האהרן :
12 ויאמר משה אל יהוה ראה אהרן
אמר אלי העל את העם הזה ואחרי
לא הודעתני את אשר תשלח עמי
ואחרי אמרת ודעתך בשם וגם
13 מצאת חן בעיני : ועתה אם נא
מצאתי חן בעיניך הודעני נא את
הדרך ואדע למען אמצא חן
14 בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה :
ויאמר פני ילכו והנחתי לך : ויאמר
15 אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו
16 מה : ובטה יודע אפוא כי מצאתי
חן בעיניך אני ועמך הלא כלבתך
עבתי ונפלינו אני ועמך מכל העם
ה אשר על פני האדמה :
17 ויאמר יהוה אל משה וגם
ארחובי הוה אשר דברת אעשה
כי מצאת חן בעיני ואיעך בשם :
18 ויאמר הראני נא את כבודך : ויאמר
19 אני אעביר כר טובי ער פניך
וקראתי בשם יהוה לפניך והנתי
ארץ אשר אתן ורחמתי ארץ אשר
20 ארצם : ויאמר לא תוכל לראות
את פני כי לא יראני האדם והיו :
21 ויאמר יהוה הנה מקום אהרן ונצבת
22 ער הצור : והיה בעבר ער פניך
ושמתך בנקרת הצור ושכתי כפי
23 ער ער עברי : והסרתו את כפי
וראית ארץ אחרי ופני לא
יראו :
לך 34

א ויאמר יהוה אל משה פסל לך
אל

שני לחת אבנים כראשנים וכתבתו
על הלחת את הרבירים אשר היו על
הלחת הראשנים אשר שכרת: והיה 2
נכון לבקר ועלית בבקר 4 הר סיני
ונצבת לישם על ראש ההר : ואיש 3
לא יעלה עמך וגם איש אל יראה
בכל ההר גם הנזאן והבקר אל ירעו
אל טול ההר ההוא : ויפסל שני 4
לחת אבנים כראשנים וישכס משה
בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה
יהוה אהרן ויקח בידו שני הלחת
אבנים : וירד יהוה בענן ויתוצב 7
עמו שם ויקרא בשם יהוה :
ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה 6
יהוה אל רחוב והגון ארץ אפים
ורב חסד ואמת : נצר חסד לאפים 7
נשא עון ופשע והסתר ונקח לא
ינקח פקד עון אבות על בנים ועל
בני בנים על שלשים ועל רבעים :
8 וימחר משה ויקר ארצה וישתחו :
9 ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך
אדני ויך נא אדני בקרבני כי עם
קשה ערף הוא : ושלחת לעוננו
ולחשאינו ונחלתנו : ויאמר הנה 1
אנכי כרת ברית נגד כל עמך
אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל
הארץ ובכל הגוים וראה כל העם
אשר אתה בקרבך את מעשה יהוה
כי נורא הוא אשר אני עשה עמך :
שמר לך את אשר אנכי מצוה חוים 11
הנני גרש ממניך את האמורי והכנעני
והחתי והמרוני והחוי והיבוי :
12 והשפר לך מן חטרת ברית ליושב
הארץ אשר אתה בא עליה מן והיה
13 למוקש בקרבך : כי את מבחתיים
תחזון ואת מצבתם תשבחו ואת
14 אשירי תכרתון : כי לא תשתחוהו
לאל אחר כי יהוה קנא שמו ארץ
קנא הוא : מן תכרת ברית 10
ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם
וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואמרת
מזבח : ולקחת מבנותי לבניך 16
וזנו בנחשו אחרי אלהיהם והנתי את
בניך אחרי אלהיהם : אלהי מסכה 17
לא תעשה לך : את הג המצור 18
תשמור שבעת ימים תאכל מצוה אשר
צויתך למועד חרש האבנים כי בחרש
האבנים יצאת מצרים : כל פטר 19
רום לו וכל מקנה תזכר פטר שור
ושה: ופטר הצמר הפרה בשנה ואם לא 2
תפדה וערפתו כל בטר בנין תפדה
אל

7. Powk. Vest. 1. 2, 256.

7. Monat. Gesch. d. Mansf. IV. no. p. 751.

14. Mid. N.O. B. 3, 201.

15. Sp. Lid. Bill. IV. 6, 107 d. f. coll. VII. 1, 166. not.

18. Greve, in Ep. ad Rom. p. 292.

16. Flent. N. May. 6. 2, 237

21-23. Stell. Baum. IV. 3, 1. 11.

18. J. Lappell. in v. t. p. 607.

22. Powk. Vest. 1. 2, 255.

19. Mid. N.O. B. 3, 200.

8. Mid. H. O. B. 3, 199.

28.

757507. Schult. Op. Min. p. 141. coll. 278 IV. 12.

10. Arch. R. Hy. IV. 57 ff.

157. 6. v. d. 231: 6.

15. Mid. O. B. 33, 34.

34. Mid. H. O. B. 3, 201.

20-22. Orig. del. fol. III. 313. Grund. Ges. der
Hebr. P. II. n. 181.

22.

כ"ב ברע קיא Schult. Op. Min. p. 340.

17 מארץ מצרים : וירא אהרן ויבן
 קובו לפנז ויקרא אהרן ויאמר חג
 6 ליהוה סחר : וישכמו ממחרת
 ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב
 העם לאכר ושחו ויקמו לצחק :
 7 פ וידבר יהוה אל משה לך
 רד כי שחת עמי אשר העלית מארץ
 8 מצרים : סו סחר מן הירד
 אשר צייתים עשו להם עגל מסכה
 וישחתו לו ויכוזו לו ויאמרו אלה
 אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ
 9 מצרים : ויאמר יהוה אל משה
 ראיתי את העם הזה והנה עם קשה
 10 ערף הוא : ועתה הניחך לו
 ודבר אני בהם ואכלם וניעשה
 11 אותך לגוי נזול : ויהי משה
 אז פני יהוה אלהיו ויאמר למה
 יהוה יחרה אפיך בעמך אשר הוצאת
 מארץ מצרים בכח גיזר וברי
 12 חוקיך : למד יאמריו מצרים
 לאמר ברעה הוצאתם לדור אתם
 בחרים ולכלתם מעל פני הארצה
 שוב מצריו אפיך והנח על הרעה
 13 לעמך : וזכר לאברהם לצחק
 ולישכר עניו כיך אשר נשבעת
 להם בך וחרבר אלהם ארבה ארץ
 צינכם נכוכבי השמים וזכר הארץ
 הזאת אשר אמרתי אתן לרעכם
 14 ונחלו לעלם : ויגם יהוה
 א על הרעה אשר דבר לעשות עמו :
 15 ויפן וירד משה מן החר
 ושני לחת העיר כירו לחת סתנים
 מיני עבדיו מרה ומורה הם
 16 סתים : והלחת מעשה אלהים
 חזה והסתתב סתים אלהים היא
 17 חרות על הלחה : וישמע והישע
 את קול העם ברעה ויאמר אל משה
 18 קול מלחמה במהרה : ויאמר
 און חול ענת נבחה ואין קול ענת
 חלושה קול עונת אנכי שמע :
 19 ויהי כאשר קרב אל הסנה וירא
 אז הקנול ומחרת ויחרא אף משה
 וישלך סומו את הלחת וישבר אם
 20 חחת החר : ויקח את העגל אשר
 עשו וישרף באש ויטחן ער אשר דק
 21 ויזר ער פני העם וישק את בני
 ישראל : ויאמר משה אל אהרן
 מה עשה לך העם הזה כי הבאת
 22 עליו חטאה גדלה : ויאמר אהרן
 אל יחר אף אדני אחר ידעת את
 23 העם מי ברע דהא : ויאמרו לו

לז 33

וידבר יהוה אל משה לך עלה
 א מה אתה והעם אשר העלית מארץ
 מצרים ארץ הארץ אשר נשבעתי
 לאברהם ליצחק וליעקב לאמר
 2 לורקך אתננה : ושלחתי לפניך
 מלאכי וגישתי את חכנעני האמרי
 והחתי והשרוי החוי והבסי :
 אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא
 3 אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה
 מן אכלך בחיך : וישמע העם את
 4 החרב הרע הזה ויתאבלו ולא שחו
 איש ערו עליו : ויאמר יהוה אל
 5 משה אמר אל בני ישראל אתם
 עם קשה ערף רגע אחד אעלה
 בקרבך וכליחיד ועתה הורד ערוך
 מעליך

אחר בן אהל מועד ובין המזבח ובחורשת : ובחורשת אבן למולאת ה
 19 ונתת שמה פנים : ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם :
 ב כבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא יספו או בגושה אל המזבח לשאת להקטיר אשר ליהוה :
 21 ורחצו ידוהם והנליותם ולא יספו א והיותם להם חק עולם לו ולדורו
 22 לחבם : ב ם וידבר יהוה אל משה לאמר :
 23 בשבועים ראש פר דרוח חמש מאות וקנמן בשם טעניו חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים :
 24 וקרה חמש מאות בשקל הקדש ושמן כה ית הין : ועשית אתו שמן משחת קדש רחם מיעשה רחם שמן
 26 משחת קדש יהוה : ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדות :
 27 ואת השלחן ואת כל כליו ואת המזרה וארן כליוה ואת מזבח הקטרת : ואת מזבח העולה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו :
 29 וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל ל הגע בהם יקדש : ואת אהרן ואת בניו חמשה וקדשת אתם לכהן לו : ואל בני ישראל תרבר לאמר שמן משחת קדש יהוה זה לי ללהתיכם : על כשר אדם לא יסך ובמזבחו לא תעשו כמזבחו קדש הוא קדש יהוה לכם : איש אשר יקח כמזו ואשר יחן ממנו על זר ונכרת מעמיו : ם ויאמר יהוה אל משה קח לך כמנים נמף ושלחל והלבנה טמם ולבגרת לה זכה בר בכר יהוה : ועשית אתה קטרת רחם מעשה רוחם סמלת טהרה
 36 קדש : ושחוקת ממנה חרם ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אוער לך שמה קדש קדשים ההיר
 37 לכם : והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש יהוה
 38 כך ליהוה : איש אשר יעשה כמזה ליהוה בה ונכרת מעמיו :

לא 31
 א ם וידבר יהוה אל משה לאמר :
 2 ראה קראתי בשם בעלזא בן אורי בן חור למטה יהודה : ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה ובחבונה
 4 וברעה ובכל מלאכה : לחשב מהשברו לעשות בוחב ונבטק

לב 32
 וידא העם כי בשם משה לרדת *
 מן ההר ויקחל העם על אהרן ויאמרו אֵיךָ קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משר האיש אשר תעלנו מארץ מצרים לא ידענו כה היה לו : ויאמר אלהם אהרן פרקו נגמיו הודב אשר באונו נשיכם בניכם ובנותיכם והביאו אלי : ויחפרקו כל העם את נומי
 3 הודב אשר באוניהם ויביאו אל אהרן : ויקח מידם וער אתו בחוש ויעששו עול מסכה ויאמרו איה אלהיך ישראל אשר העלך

XXX.

100. Rammis. Inf. sm. §. 22. Hainja d. (Kith.).
p. 492 f.

26 אשה הוא ליהורם : o ולקחת
 7 את החורג סאיל המלאים אשר
 לאהרן והנפרת אתו הנפרה לפני
 27 יהוה והיה לך למנה : וקדשת את
 חורגתה ואת שוק התרומה
 אשר הונף ואשר הורם סאיל
 המלאים סאשר לאהרן ומאשר
 28 לבניו : והיה לאהרן ולבניו לחק
 עולם מאד בני ישראל בני התרומה
 הוא ותרומה יהיה מאת בני ישראל
 מבחי שלמיהם תרומתם ליהורם :
 29 ובגדי הקדש אשר לאהרן קיו
 לבניו אחרי למשה ברה ולמלא
 7 גם את יום : שבעת ימים ילבשם
 הכהן חתנו מבניו אשר יבא אר
 31 אהל מועד לשרת בקדש : ואת
 איל המלאים חקו ובשלה את בשר
 32 במקום קדש : ואכל אהרן ובניו
 ארץ בשר האיל ואת הלחם אשר
 33 בשל מרח אהל מועד : ואכלו אתם
 אשר כפר בהם למלא את יום לקדש
 אדם וזר לא יאכל כי קדש הם :
 34 ואם יזר מכשר המלאים ומן הלחם
 ער הבקר ושרפת את הנותר באש
 7 לא לא יאכל כי קדש הוא : ועשית
 לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צויתו
 אחרי שבעת ימים המלא יום :
 36 ופך המטאת תעשה ליום על הכפרים
 וחטאת ער המזבח בכשר עליו
 37 וכפרת על המזבח וקדשת אתו והיה
 המזבח קדש קדשים כל הגע במזבח
 38 וקדש : o o זה אשר תעשה
 ה ער המזבח כבשים בני שנה שנים
 39 ליום תמיד : ארץ הכבש האחר
 תעשה בבקר ואת הכבש השני
 40 תעשה בין הערבים : ועשרן שלח
 כלול בשמן כחור רבע ההון ונסך
 41 רביעת ההון ויין לכבש האחר : ואת
 הכבש השני תעשה בין הערבים
 כמנחת הבקר ומנחת תעשה לה
 42 לרוח ניחח אשה ליהורם : עלת
 תמיד לדרתוכם פתח אהל מועד
 לפני יהורם אשר אועד לכס שמו
 43 לדבר אליך שם : ונעתי שמה
 לבני ישראל ונקדש בכבדי :
 44 וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח
 ואת אהרן ואת בניו אקדש להם
 7 מה לי : ושכנתי בתוך בני ישראל
 46 והייתי להם לאלהים : וידעו כי
 אני יהורם אלהיהם אשר הוצאתי

ל 30

אדם מארץ מצרים לשנתי בחובם
 אני יהוה אלהיהם :
 o o ועשית מזבח מקטר א
 קטרת עצי שטים תעשה אהו :
 2 אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה
 ואמורים קטרו ממנו קרנתיו :
 3 וצפית אתו זהב טהור את גוו וארץ
 קרנתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו
 4 זר זהב סביב : ושתי טבעות
 זהב תעשה לו מתחת לצו ער שתי
 5 צלעותיו תעשה ער שני צרו והיה
 לבחים לבדים לשאת ארו בחמה :
 6 ועשית את הבדים עצי שטים וצפית
 7 אהם זהב : ונתתה אתו לפני
 8 המזבח אשר ער ארץ העדות לפני
 9 הכפרת אשר על העדה אשר אועד
 7 לך שמור : והקטיר עליו אהרן
 8 קטרת סמים בבקר בבקר בהשיבו
 את הגות וקטורה : ובתעלת
 9 אהרן ארץ הגרת בין הערבים
 10 קטורה קטרת חמיר לפני יהורם
 11 לדרתוכם : לא תעלו עליו קטרת
 12 וזה ועלה ומנחה ונסך לא חסנו
 עליו : וכפר אהרן ער קרנתיו
 13 אחת בשנה מיום המטאת הכפרים
 אחת בשנה יכפר עליו לדרתוכם
 קדש קדשים הוא ליהורם :

פ פ פ

יהוה 4 משה לאמר :
 11 וידבר כי תשא את ראש
 12 בני ישראל לפקודים ונתנו איש
 כפר נפשו ליהורם בפקר אחם ולא
 13 יהיה בהם גוף בפקר אחם : זה
 יתנו כל העבר על הפקדים מנחת
 14 השקל בשקל הקדש עשרים נחה
 השקל מנחת השקל תרומה
 ליהורם : כל העבר על הפקדים
 15 מכן עשרים שנה ומעלה יתן
 תרומת יהוה : העשיר לא ירבה
 16 והול לא ימעיט מנחת השקל
 לתרת תרומת יהוה לכפר ער
 17 נפשתיכם : ולקחת את נקפת
 הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו
 18 ער עבדת אהל מועד והיה לבני
 ישראל לזכרון לפני יהורם לכפר
 על נפשתיכם : פ וידבר יהוה
 17 אל משה לאמר : ועשית כיור
 18 נחשת וכוו נחשת לרהצה ונתת
 אתו

ב בנו ישראל ועל לבו לפני יהוה
 31 חמור : ס ו ועשית את מעול
 32 האפור כלול הכלר : וחורו פי
 ראשו בתוכו שפה יהיה לפני סביב
 מעשה ארג כפי הורא יהיה לו לא
 33 ירע : ועשית על שוליו רמני
 הכרז וארגמן וחולקת שני על
 שוליו סביב ופעמי זהב בתוכם
 34 סביב : פעמן זהב ורמון פעמן
 זהב ורמון על שוליו המעיל סביב :
 לה והורה על אהרן לשרת וגשמע קולו
 כבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו
 36 טהור ופתח עליו פתחי חכם
 ולא ימור : ס ועשית ציץ זהב
 37 קדש ליהוה : ושמת אתו על
 פתיל הכלת והיה על המצנפת ארל
 38 מול פני המצנפת יהוה : וחור
 על מצח אהרן ונשא אהרן את עון
 הקדשים אשר יקרישו בני ישראל
 לכל מחנת קשייתם והיה על מצחו
 המיד לרצון להם לפני יהוה :
 39 ושבעת הכתנת שש ועשית מצנפת
 שש ואבנש העישר מעשה רחם :
 40 ולבנו אהרן תעשר כתר ועשית
 להם אבנים ומנבעות תעשה להם
 41 לכבוד ולתפארת : והלביש
 אתם את אהרן אחיד ואת בניו אתו
 ומשחת אתם ומלאת את ידם וקדשת
 42 אתם וכהנו לי : ועשרה להם
 סכסו בר לכסרת בשר עזרה
 43 סתנים ועד זרבים יהו : והו על
 אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד
 או בגשמים אל המזבח לשרת בקדש
 ולא ישאו עון ומתו חק עולם לו
 ודועו אחיו : ס

כט 29

א ויהי הדבר אשר תעשה להם
 לקדש אתם לבחן לו לקח פר אהר
 2 בן בקר ואילים שנים תמים : ולהם
 מצות וחלת מצות בלולרת בשמן
 ורקיקי מצות משחים בשמן סלרת
 3 חמים תעשה אתם : ונתת אותם
 על סל אהר והקרבת אתם בסל ואת
 4 הפר ואת שני האילים : ואת אהרן
 ואת בניו תקרב אל פתח אהל
 ה מועד ורחצת אתם במים : ולקחת
 את הבגדים וחלבשת את אהרן את
 הכתנת ואת מעיל האפר ואת האפר
 ואת החיטין ואפרת לו בחשב האפר :
 6 ושעת המצנפת על ראשו ונתת ארל
 C. 6

גו הקדש על המצנפת : ולקחת 7
 את שמן המשחה ויצקת על ראשו 8
 והלבשתם כתר : וחורת אתם 9
 אבנט אהרן ובגו וחבשת להם 10
 מנבעת והיתה להם כהנה לחקת 11
 עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו :
 והקרבת את הפר לפני אהל מועד 12
 ומכר אהרן ובניו את יריהם על 13
 ראש הפר : ושחת את הפר לפני 14
 יהוה פתח אהל מועד : ולקחת 15
 מים הפר ונתתה על קרנת המזבח
 כמזבוע ואת כל הים תשפר אר 16
 סוד המזבח : ולקחת את כל החלב 17
 המסכה את הקרב ואת היתרת על
 הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב
 אשר עליהן והקמרת המזבח :
 ואת בשר הפר ואת ערו ואת פרשו 18
 ושרף באש מחוץ למחנה המזבח
 הוא : ואת האיל האחר הקח וסמכו 19
 אהרן ובניו את יריהם על ראש
 האיל : ושחת את האיל ולקחת את 20
 רימו וירקת על המזבח סביב : ואת 21
 האיל נתחת לנתחיו ורחצת קרבו
 וכרעיו ונתת על נתחיו ועל ראשו :
 והקמרת את כל האיל המזבח 22
 עלה הוא ליהוה ריח ניחוח
 אשר ליהוה הוא : ולקחת 23
 את האיל השני וסמך אהרן ובניו
 את יריהם על ראש האיל :
 ושחת את האיל ולקחת סרט 24
 ונתתה על תנוך און אהרן ועל
 תנוך און בניו הימנית ועל בהן
 ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית
 ולקחת את הרם על המזבח סביב :
 ולקחת מן הים אשר על המזבח 25
 ומשכן המשחה והות על אהרן
 ועל בניו ועל בניו ועל בניו
 26 בניו אתו וקדש הוא ובגדיו ובניו
 האיל החלב ותאלרה ואת החלב
 המסכה את הקרב ואת יתרת הכבד
 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר
 27 עליון וארו שוק הימין כי ארל
 סלאים הוא : וכבר להם אהרן 28
 והלת להם שמן אהרן ויקח את
 29 מס המצות אשר לפני יהוה : ושמת
 הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו
 והנפת אתם תנוסה לפני יהוה :
 ולקחת אתם מירכ והקמרת המזבח 30
 על העלה לריח ניחוח לפני יהוה
 אשה 1 1

35, 36. J. Capell. in V. T. p. 616.

39. J. Capell. in V. T. p. 616.

42. Arabes, ^{in genere} corum femoralia, sed larga, qualia
a his visentur. ad. Nieb. Bothe. ca.
Ar. p. 58.

XXVIII.

29. J. Pappell. in V. T. p. 408.

9. Orig. des Lois. III. 226.

30. J. Pappell in V. T. p. 616.

1 ורחב החצר לפאת קדמה מזרחית
 14 המשים אמר: והמש עשרה אמה
 קלעים לכתף עמודיהם שלשה
 15 וארניהם שלשה: ולכתף השנית
 חמש עשרה קלעים עמודיהם שלשה
 16 וארניהם שלשה: ולישער החצר
 מסך עשרים אמה: תכלת וארגמן
 וחולצת שני ויש משור מעשה יקם
 עמודיהם ארבעה וארניהם ארבעה
 17 כל עמודי החצר סביב מחשקם
 כסף ויהם כסף וארניהם נחשת:
 18 אך החצר מאר באמה ורחב
 המשים בחמושים וקמה חמש אמות
 19 שש משור וארניהם נחשת: לכל
 כלי המשכן בכל עברתו וכל יתחתיו
 וכל יחדת החצר נחשת:

ס ס ס

3 ואתה יקחה אלך שמן זית
 נך כחית למאור להעלת נר חמיר:
 25 בואה מועד מחוץ לפרכת אשר
 על העדה ועדך אתו אהרן ובניו
 מערב עי בקי לפני יהוה חקת קולם
 לדרתם מאת בני ישראל: ס

כח 28

4 ואתה הקרב אלך ארז אהרן
 אחיך וארז בניו אתו סתוך בני
 ישראל לכהנו לי אהרן נרב ואביהוא
 2 אלעזר ואיתמר בני אהרן: ועשית
 בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד
 3 ולהפארתו: ואתה תביא ארז
 כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח
 חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו
 4 לכהנו לי: ואלה הבגדים אשר
 יעשו חשן ואפור ומעיל וכתרת
 השבץ מצנפת ואבנט ועשו
 בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו
 5 לכהנו לי: והם יקחו ארז הויב
 ואת התכלת ואת הארגמן ואת
 6 חולצת השני ואת השיש: ויעשו
 את האפר זרב תכלת וארגמן ורועת
 7 שני ויש משור מעשה חשב: שתי
 כתפת חברת יהיה לו ארז שני
 8 קצותיו וחבר: וחשב אפרתו
 אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה
 זרב תכלת וארגמן וחולצת שני
 9 ויש משור: ויקחה את שתי אבני
 שרם ופתחה עליהם שמורת בני
 10 ישראל: ששה משטתם על האבן
 בני

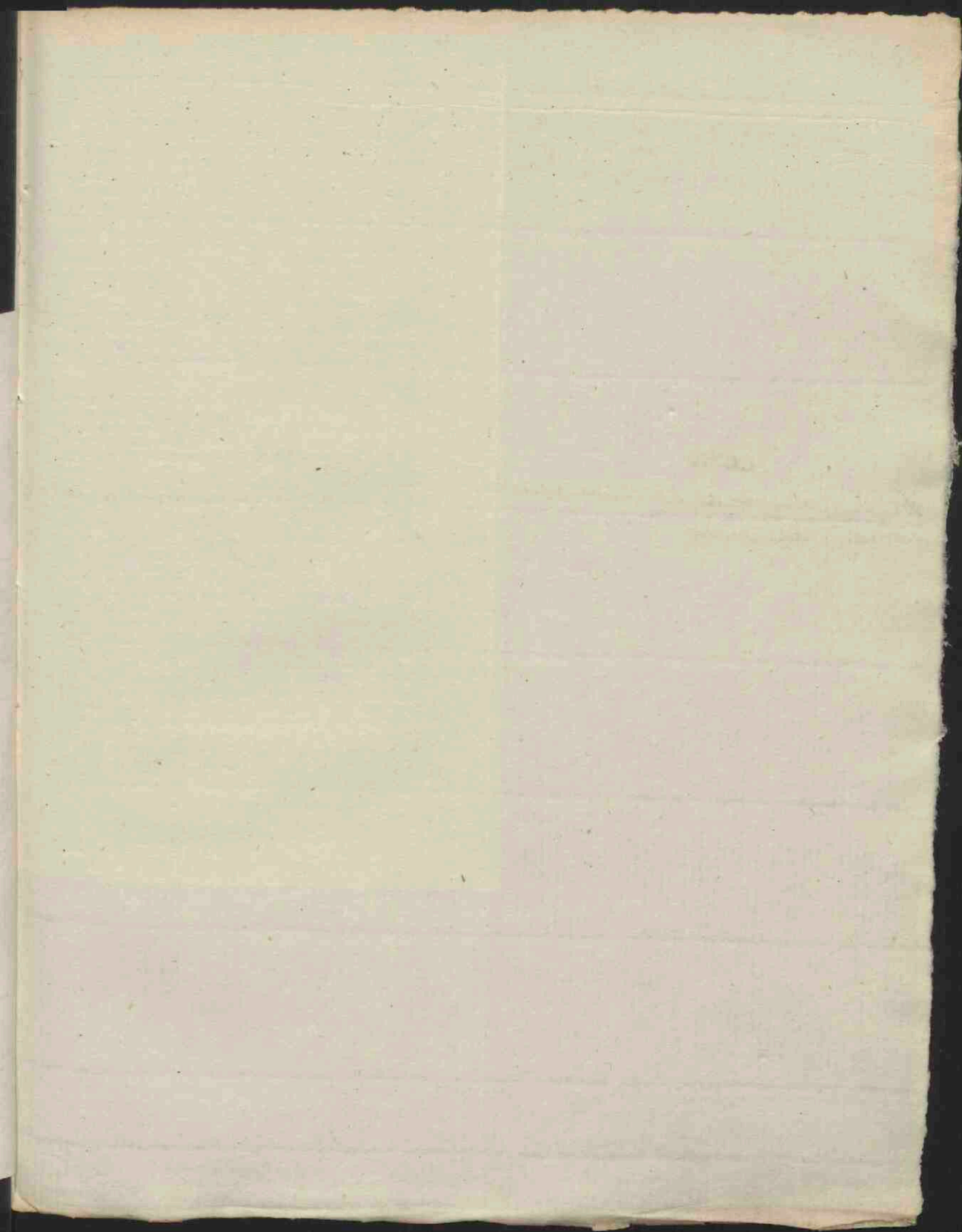
האחת ואת שמות הששה הנותרים
 עיל האבן השנית טחולתהם:
 מעשה תרש אבן פתוחי חתם תפתח
 11 את שתי האבנים על שמות בני ישראל
 מסכת משבצות זרב מעשה אהם:
 12 ושמת את שתי האבנים על כתפך
 האפר אבני זכרן לבני ישראל
 וגשא אהרן את שמותם לפני יהוה
 על שתי כתפיו לזכרון: ס ס
 13 ועשית משבצת זרב: ושתי
 14 שרשתי זרב טחול מגבלת העשרה
 אהם מעשה עבת ונחתה את שרשתי
 העבתח על המשבצת: ס ועשית השן
 15 משפט מעשה חשב כמעשה אפר
 חעשנו זרב תכלת וארגמן וחולצת
 16 שני ויש משור מעשה אהו: רבוע
 יהוה כפול זרב ארזי וזית רחבו:
 17 ומלאת בו מלאת אבני אביב טורים
 אבן טור אהם פטרה וברקה הטור
 האחד: והטור השני נפק ספור
 18 ויהלם: והטור השלישי לשם
 19 שבו ואחלמה: והטור הרביעי
 חרשית וישם וישפה משבצות זרב
 21 היו במלואהם: והאבנים
 תהיון על שמות בני ישראל שתיים
 עשרה על שמות פתוחי חתם אהם
 על שמות תהיון לשני עשר שבט:
 22 ועשית על החשן שרשתי נבלה מעשה
 23 עבת זרב טחול: ועשית על החשן
 שתי טבעות זרב ונתת את שתי
 הטבעות עיל שני קצות החשן:
 24 ונתתה את שתי עבתת הזרב על שתי
 הטבעות אל קצות החשן: ואת שתי
 קצות שתי העבתת תהן עיל שתי
 המשבצות ונתתה על כתפיה האפר
 26 אל כול פניו: ועשית שתי טבעות
 זרב ושמת אהם עיל שני קצות
 החשן עיל שפתי אהרן אל עבר האפר
 27 ביהוה: ועשית שתי טבעות זרב
 ונתתה אהם על שתי כתפיה האפר
 28 מלמטה ממול פניו לעמדת מכתבתו
 ממעל לחשב האפור: ויכסו את
 החשן מטבעתו אל טבעת האפור
 29 בפתיל תכלת להיוח על חשב האפור
 ולא יוח החשן מעל האפור:
 וגשא אהרן את שמות בני ישראל
 בחשן המשפט עיל לבו כבאואל
 הקיש לזכרון לפני יהוה חמיר:
 ונתת אל חשן המשפט את האורים
 ואת החמים וחי על לב אהרן כבאו
 לפני יהוה וגשא אהרן את משפט
 בני

ואת שש היריעות לכר ובמלח את
 היריעה הששית ^א מול בני האהל:
 ועשית המשים ללאר על שפת
 היריעה האחת הקיצנה כחברת
 והמשים ללאר על שפת היריעה
 11 החברת השנית: ועשית קרסי נחשה
 המשים והבאת את הקרסים בללאר
 וחברת את האהל והיה אחד:
 12 וטהר העוף כיריעת האהל חצי
 היריעה העפרת הסרת על אחרי
 13 המשכן: והאמת מזה והאמת מזה
 בעוף בארץ יריעת האהל והיה
 סוה על צדי המשכן מזה ומזה
 14 לכסו: ועשית מססה לאהל ערו
 אילם קארטים ומססה ערו תהשים
 15 מלמלר: ^א ^א ועשית את
 7 הקרשים למשכן עצי שטים עמידים:
 16 עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי
 17 האמה רחב הקרש האחד: שתי
 ידות לקרש האחד משלבת אשה אל
 אחתה כן תעשה לכל קרשי המשכן:
 18 ועשית את הקרשים למשכן עשרים
 19 קרש לפאת נגבה הימנה: וארבעים
 ארני כסף תעשה תחת עשירים
 הקרש שני ארנים תחת הקרש
 האחד לשתי ידותיו ושני ארנים
 תחת הקרש האחד לשתי ידותיו:
 20 ולצלע המשכן השנית לפאת צפון
 21 עשרים קרש: וארבעים ארניהם
 כסף שני ארנים תחת הקרש
 האחד ושני ארנים תחת הקרש
 22 האחד: ולירכתו המשכן ימרו
 23 תעשה ששה קרשים: ושני
 קרשים תעשה למקצעות המשכן
 24 בירכתים: והיו האסם מלמטה
 ויחזו יהיו תמים על ראשו אל
 המבעת האחרון כן יהיה לשניהם
 כה לשני המקצעות יהיו: והיו שמה
 25 קרשים ואיניהם כסף ששה עשר
 ארנים שני ארנים תחת הקרש
 האחד ושני ארנים תחת הקרש
 26 האחר: ועשית בריחם עצי שטים
 המש להקשי צלע המשכן האחד:
 27 וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן
 השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע
 28 המשכן לירכתים ימרו: ותבריה
 החיכן בתוך הקרשים מברה מן
 29 הקצה אל הקצה: ואת הקרשים
 תצפה והב וארן טבעותיהם תעשה
 30 ורחב בריחם לבריחם וצפורת את
 ל הבריחם והב: ותקמת את המשכן
 C 5

כמשפטו אשר הראית בהר: ^א
 ועשית פרכת הכלר וארנמן ^א
 וחולעת שני ושש משור מעשה השב ^א
 32 יעשה אתה כרבים: ונתחת אתה
 על ארבעת עמודי שטים מצפים
 והב ויהיה והב על ארבעה ארני
 33 כסף: ונתחת את הפרכת חזרת
 הקרשים והבאת שמה מבית הפרכת
 את ארון העדות והברילה הפרכת
 לבס בין הקרש ובין קרש הקרשים:
 ונתחת את הכפרת על ארון העדות:
 34 בקרש הקרשים: ושפח את השלחן
 מחוץ לפרכת וארן המטר נכה
 השלחן על צלע המשכן הימנה
 והשלחן חתן על צלע צפון:
 ועשית מסך לפתח האהל הכלר:
 36 וארנמן והולעת שני ושש משור
 מעשה רגם: ועשית למסך חמשה
 37 עמודי שטים וצמת אתם והב ויהיה
 והב ויצקת להם המשה ארני נחשת:

כ"ז

^א ועשית את המזבח עצי שטים
 חמש אמות ארך וחמש אמות רחב
 רבוע יהיה המזבח ושלוש אמות
 קמתו: ועשית קרניתו על ארבע
 2 פנתיו ממנו תהיו קרניתו וצפורת
 אתו נחשת: ועשית סידתו
 3 לרישנו וועין ומורקתיו ומולגתו
 ומחלתיו לכל כליו תעשה נחשת:
 ועשית לו סכבר מעשה רשת נחשת
 4 ועשית על הרשת ארבע טבעות נחשת
 על ארבע קצותיו: ונתחת אתה
 5 תחת ברכב המזבח מלמטה והיתה
 רישתו עד חצי המזבח: ועשית
 6 בדים למזבח ברי עצי שטים וצפית
 אתם נחשת: והובאת את ברי
 7 בטבעות והיו הברים על שתי צלעות
 המזבח בשאת אתו: נבוב להר
 8 תעשה אתו כאשר הראה אתך בהר
 כן ועשו: ^א ^א ועשית את חצר
 9 המשכן לפארזנגב תימנה קלעים
 10 לחצר שש משור מאה באמה ארך
 לפאת האחר: ועמיו עשירים
 11 וארניהם עשירים נחשת ווי העמרים
 והשוקים כסף: וכן לפאת צפון
 12 בארץ קלעים מאה ארך ועמיו
 עשירים וארניהם עשירים נחשת ווי
 העמרים והשוקים כסף: ורחב
 13 החצר לפאת ים קלעים חמשים אמה
 עמיו עשירי עשה וארניהם עשירי:
 ורחב
 7 2

31-36

31-36. Licht. H. Bild. I. A. p. 699.

sd. Mich. N. C. B. 3, 197.

~~scribble~~

XXVI.

~~scribble~~
~~scribble~~

De transport. comm. in Part. Sam. uly ad Cap. 30. ved. Kem.
Dij. p. 12.

14

מראה אחר את חבנית המשכן ואת
 י תבנית כל כליו וכן תעשו: ם ועשו
 ארון עצי שטים אמחים וחצי ארבו
 ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמחו:
 II וצפית אותו זהב טהור ככיתו ומחויץ
 תעמנו ועשית עליו זר זהב סביב:
 12 וצקת לו ארבע טבעות זהב ונתחתה
 על ארבע פקעתיו ושתי טבעות על
 צלעו האחת ושתי טבעות על צלעו
 13 השנייה: ועשית כרי עצי שטים
 14 וצפית ארסו זהב: והבאת את הברים
 בטבעות על צלעת הארון לשאת את
 15 הארון בהם: בטבעות הארון יהיו
 16 הברים לא יסרו ממנו: ונתחת אל
 הארון את הקרת אשר אתן אליך:
 17 ם ועשית כפרת זהב טהור אמחים
 א וחצי ארבה ואמה וחצי רחבה:
 18 ועשית שנים כרבים זהב מקשה
 תעשה אתם משני קצות הכפרת:
 19 ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב
 אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו
 כ את הכרבים על שני קצותיו: והיו
 הכרבים פרשי כנפים למעלה פככים
 כנפיהם על הכפרת ופניהם איש
 אל אחיו אל הכפרת יהיו פני
 21 הכרבים: ונתת את הכפרת על
 הארון מלמעלה ואל הארון נתת את
 22 הקרת אשר אתן אליך: ונוערתו
 לך שם וברחתי ארך מעל הכפרת
 מבין שני הכרבים אשר על
 ארון הקרת את כל אשר אצוה
 ב אותך אל בני ישראל: ם ם
 23 ועשית שלחן עצי שטים אמחים
 ארבו ואמה רחבו ואמה וחצי
 24 קטנו: וצפית אותו זהב טהור
 כה ועשית לו זר זהב סביב: ועשית
 לו מסגרה טפה סביב ועשית זר זהב
 26 למסגרתו סביב: ועשית לו ארבע
 טבעות זהב ונתחת את הטבעות על
 ארבע הפאת אשר לארבע תגליו:
 27 לעטת המסגרת החיוץ הטבעות
 לבתים לברים לשאת את השלחן:
 28 ועשית את הברים עצי שטים
 וצפית ארסו זהב ונשא כס את
 29 השלחן: ועשית קערותיו וכפתויו
 וקשותיו ומנקותיו אשר יסך
 בהן זהב טהור תעשה אתם:
 ל ונתת על השלחן לחם פנים לפני
 31 חמוד: ם ועשית מנחת זהב
 טהור מקשה תעשה המנורה
 ורבה וקרה נביעה כפתורה

ופרחיה מננה יהיו: ועשה 32
 קנים יצאים מצדה שלשה קני
 מנרה מצדה האחר ושלשה קני
 33 מנרה מצדה השני: שלשה נביעים
 משקרים בקנה האחד כפתר ופרח
 ושלשה נביעים משקרים בקנה
 האחד כפתר ופרח כן לששת
 הקנים היצאים מן המנרה:
 34 ובמנרה ארבעה נביעים משקרים
 כפתורה ופרחיה: וכפתר התת לה
 שני הקנים ממנה וכפתר התת
 שני הקנים ממנה ולששת הקנים
 היצאים מן המנרה: כפתרהם 36
 וקנהם ממנה יהיו כלה מקשה
 אחת זהב טהור: ועשית את 37
 נרתיה שבעה והעלה את נרתיה
 ורחוץ על עבר פגורה: ומלקחה 38
 וכחתיה זהב טהור: ככר זהב 39
 טהור ועשה אתה את כל הכלים
 האלה: וראה ועשה בתבניתם
 אשר אתה טראה בהיו:

כז 26

ם ם ואת המשכן תעשה
 א עשר וריעת שש משור ותכלת
 וארגמן ותלעת שני כרבים מעשה
 2 חשב תעשה ארם: ארך היריעה
 האחת שמונה ועשרים באמה ורחב
 ארבע באמה היריעה האחת
 3 מדה אחת לכל היריעות: המש
 היריעת החיוץ חברה אשה אל
 אחתה וחמש וריעת חברה אשה
 4 אל אחתה: ועשית ללאה תכלת
 על שפת היריעה האחת מקצה
 בחברת וכן תעשה בשפת היריעה
 הקיצורה בחברת השנייה:
 חמשים ללאה תעשה ביריעה ה
 האחת חמשים ללאה תעשה בקצה
 היריעה אשר בחברת השנית
 מקבולת הלאה אשה אל אחתה:
 6 ועשית חמשים קיסי זהב והבדת
 את היריעת אשה אל אחתה
 בקרסיה היריעה המשכן אחד:
 7 ועשית וריעת עינים לאהל ער
 המשכן עשתי עשרה וריעת
 8 תעשה ארם: ארך היריעה
 האחת שלשים באמה ורחב
 ארבע באמה היריעה האחת מדה
 אחרת לעשתי עשרה וריעת:
 וחברת ארת המש היריעת לבר 9
 וא

17 מעשיך מן השמים : שלש פעמים
 בשנה יראר. כר זכורך ארל פני
 18 הארץ יהיה : לא תזבח ער
 המן דם זבחי ולא ילון חלב
 19 חגו ער בקר : ראשית בטריו
 ארסתר תביא בירת יהוה אלהיו
 ה לא תבשל גיד בחלבאמו : פ
 כ הגור אנכי שלח מלאך לפניך
 לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום
 21 אשר הנתיני : השמר מפניו ושמוע
 בקלו ארל הפר בו כי לא ישא
 22 לפשעכם כי שמי בקרבו : כי אם
 שמוע תשמעו בקלו ועשית כר אשר
 אדבר ואיביתו ארץ איבד וצחיתו
 23 את ערוך : כי ילך מלאכי לפניך
 והביאך אל האמרי והתתי והפרזי
 והכנני החוי והיבסו והלחורתיני
 24 לא תשחחנה לאלהיהם ולא תעבדם
 ולא תעשרה כמעשיהם כי הם
 הרוים ושבר תשבר כמעשיהם :
 25 ונעברתם את יהוה אלהיכם וברך
 את לחמך ואת מימך והסרת
 26 טהלה מקרבך : פ לא תחיהו
 ו משגלה ועקרה בארצך את מספר
 27 ימך אמלא : את אוסתי אשלה
 לפניך והסתי ארץ כל העם אשר
 חבא בהם ונחתי את כל איבך
 28 אליך ערף : ושלחתי ארץ
 הצרעה לפניך וגרשה ארץ החוי
 את הכנעני ואת החזי מלפניך :
 29 לא אנשנו מפניך בשנה אחת
 פן תחידה הארץ שטמה ורבה
 ל עלוך הירת השדה : מעט מעט
 אנרשנו מפניך עד אשר תפרר
 31 ונחלת את הארץ : ושחי את
 נבלך מים סוף ועד ים פלשתים
 ומסדבר עד הגרר כי אתן בידכם
 את ישבי הארץ וגרשחמו מפניך :
 32 לא תכרת להם ולא להיהם
 33 ברית : לא ישבו בארצך פן
 יחטאו אתך לי כי תעבר את
 אלהיהם כי יהיה לך למוקש : פ

24 כר

א האל משה אמר עלה אל יהוה
 אתה ואהרן נרב ואביהוא ושבעים
 מוקני ישראל והישחחיהם מרחק :
 2 ונגש משה לברו אל יהוה והם לא
 3 יגשו והעם לא יעלו עמו : ויבא
 משה ויספר לעם את כל דברי יהוה
 ואת כל המשפטים ויען כל העם קול
 C 4

אחד ויאמרו כל הרבים אשר דבר
 יהוה נעשר : ויכתב משה את כל
 4 דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבה
 תחת ההר ושתיים עשרה מצבה
 5 לשנים עשר שבטי ישראל : וישלח
 ויבאו וזבחו שלמים ליהוה פרים :
 6 ויקח משה חצי הרים וישם באגרת
 וחצי הרים זרק על המזבה : ויקח
 7 ספר הברות ויקרא באזני העם
 ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה
 8 ונשמע : ויקח משה את הים וזרק
 על העם ויאמר הנה הם הברות אשר
 כרת יהוה עמכם על כל הרברים
 האלה : ויעל משה וזקני נרב
 9 ואביהוא ושבעים מוקני ישראל :
 ויראו את אלהי ישראל והתת רגליו
 10 כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים
 לטהר : ואל אצילו בני ישראל לא
 11 שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו
 12 וישחו : פ ויאמר יהוה אל משה
 עלה אלי ההרה והיה שם ואחנה לך
 את לחת האבן וההרה והמזבה אשר
 כתבתיו להורחם : ויקם משה ויהושע
 13 משרתו ויעל משה אל הר האלהים :
 14 ואל הזונים אמר שבו לנו כזה עד
 אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחזור
 עמכם מי בעל דברים יגש אלהם :
 ויעל משה אל ההר ויכס הענן את
 15 ההר : וישכן כבוד יהוה על הר סיני
 ויכסחו הענן ששת ימים ויקרא אל
 16 משה ביום השביעי מרוך הענן :
 וצראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש
 17 ההר לעיני בני ישראל : ויבא משה
 בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה
 18 בחר ארבעים יום וארבעים לילה :

פ פ פ

25 כה

וידבר יהוה אל משה לאמר : א
 2 דבר ארל בני ישראל
 ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר
 3 ירבגו לבו תקחו את תרומתי : ואת
 התרומה אשר תקחו מאתם זהב
 4 וכסף ונחשת : והנחת וארנגן
 5 והולעת שני ושיש ועזים : וערת אילם
 מאדמים וערת חתשים ועצי שמים
 6 שכן למאר בשמים לשימן המשחה
 7 ולקטורת הסמים : אבני שדה ואבני
 8 מלאים לאפר ולחשן ועישו לי מקרש
 9 וישנתי בתוכם : ככל אשר אני
 טראה
 ד 1

2 ומת אין לו רמים : אם ורחו
 השמש עליו רמים לו שלם ישלם
 3 אם אין לו ומכר בנגבתו : אם
 המצא תמצא כבוד הנגבת משור
 עד חמור עד שר חיים שנים
 4 ישלם : ס כי יבער איש
 שרת או כרם ושלח את כעורה
 ובער בשרה אחר מוטב שררו
 ומוטב כרמו ישלם : ס כי תצא
 אש ומצאה קצים ונאכל גדיש
 או הקמה או המשה שלם ישלם
 6 המבער את הבערר : ס ס כי
 ב יתן איש אל רעהו כסף או כלים
 לשגר ונגב מבית האיש אם ומצא
 7 הנגב ישלם שנים : אם לא
 ימצא הנגב וקרוב בעל הבית
 אל האלהים אם לא שלח ירו
 8 במלאכת רעהו : על כל דבר
 פשע על שור על חמור על שר
 על שלמה על כל אברה אשר
 יאמר כי הוא זה עד האלהים יא
 דבר שניהם אשר ורשיעו אלהים
 9 ישלם שנים לרעהו : ס כי יתן
 איש אל רעהו חמור או שור או
 שה וכל בהמה לשמר ומרת או
 נשכר או נשברה אין ראה :
 10 שבעת יהוה תחיה בון שניהם אם
 לא שלח ירו במלאכת רעהו ולקח
 11 בעליו ולא ישלם : ואם נגב
 12 ונגב מעמו ישלם לבעליו : אם
 טרף יטרף יבאהו עד המרמה
 13 לא ישלם : ס וכי ישאר
 איש מים רעהו ונשבר או סת
 בעליו אין עמו שלם ישלם :
 14 אם בעליו עמו לא ישלם אם שכר
 טו הוא בא בשכרו : ס וכי יפתה
 איש בתולתו אשר לא ארשרה
 ושכב עמה מתי ימרתנה לו
 16 לאשר : אם מאן ימאן אביה
 לתת לו נקף ישקר כמרת
 17 הבהולת : ס מכשפה לא תחיה
 18 כל שכב עם בהמת מות יוטר :
 19 ס זכה לאלהים יחרם בלתי
 כ ליהוה לבדו : וזר לא תנה ולא
 תלחצו כי גרים הייתם בארץ
 21 מצרים : כל אלמנה וחום לא
 22 תענן : אם ענה תענה ארו כי
 אם צעק יצעק אלי שמעו אשמע
 23 צקתו : וזרה אפי ותרתי אתכם
 בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם
 24 יתמיים : ס אם נקף תלור

כב 23

לא תשא שמע שוא אל השת
 יד עם רשע להחית עד חסם :
 2 לא תחיה אחריו רבום לדעת ולא
 תענה על רב לגמול אחרי רבום
 להשרת : וזל לא תחרו ברובו :
 3 ס כי תפגע ישור אונך או
 חמור תערה השב תשיבנו לו :
 4 ס כי תראה חמור שגאך רבך
 חחת משאו ותדור מענב לו עזר
 תענב עמו : ס לא תמה משפט
 5 אונך ברובו : טרבו ישקר
 6 תרחק גוף וצדק אל תחרו כי
 7 לא אצדק רשע : ושחז לא
 8 תקנה כי השחד יענה מלחים
 9 ויסקף דברי צדיקים : וזר לא
 10 תלחץ ואחם ורעהם את נפשו הגר
 כי גרים הייתם בארץ מצרים :
 11 ושש שנים תורע את ארצך ואמסת
 ארז תבואתה : והשביעית
 12 תשמטנה ומשחתה ואכלו אבינו
 עמך ויחרס האכל הית השדה כן
 13 תעשה לברוך לוחך : ששית
 14 ימים תעשה מעשך ובימים
 השביעי תישבת למען יגוז שורך
 ותברך וינפש כן אמך והגר :
 15 ובכל אשר אמרת אליכם תשמרו
 וישם אלהים אתכם לא תזכרו
 16 לא ישמעו על פך : שלש גולים
 17 תהג לי בשורה : את חז המצות
 18 תשמר שבעת ימים האבך מצות
 כאשר צוהך למועד הדיש האביב
 כי בו יצאת ממצרים ולא יראו
 19 מני ריכם : ותז הקצור בכורי
 20 מעשך אשר תורע בשדה וזר
 21 האסף בצאת השנה כאמפר ארז
 מעשך

ארכם בא האלהים ובעבור תהיה
 וראתו על פניכם לבלתי החשאו:
 18 ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל
 19 הערפל אשר שב האלהים: ס ויאמר
 יהוה אל משה כה האמר אל בני
 ישראל אתם ראיתם כי מן השמים
 ב וברחתי עמכם: לא תעשוני אתי
 אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו
 21 לכסף: מוכח ארטה תעשה לו וזכתה
 עליו את עלותך ואת שלמך את
 צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר
 אזכר את שמי אבותי אלך
 22 וברכתך: ואם מוכח אבנים תעשה
 לו לא תבנה אהרן גזית כי הרבך
 23 הנפח עליו והחללתי: ולא תעלה
 בעמלת על מונחי אשר לא רגלה
 ערוך עליו:

פ פ פ

כא 21

א ואלה המשפטים אשר תשים
 2 לפניך: כי תקנה עבר
 עברי שש שנים יעבר ובשבת יצא
 3 לחפשי חנם: אם בגפו יבא כגפו
 יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו
 4 עמו: אם אדניו יתן לו אשה וילדה
 לו בנים או בנות האשה וילדה
 5 ה תהיה לאדניו והוא יצא בגפו: ואם
 אמר יאמר העבר אהבי את אדני
 את אשתו ואת בני לא אצא חפשי:
 6 והנישו אדניו אל האלהים והנישו
 אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו
 את אזנו במרצע ועברו לעלמם:
 7 ס וכי ימכר איש את בנו לאמה לא
 8 הוא כצאת העבדים: אם רעהו
 בעיני אדניו אשר לא יערה והספה
 לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו
 9 ברי: ואם לבגד ייעודה כמשפט
 10 הבנות יעשה לרי: אם אחרת יקח
 לו שארה כסוהה ונצחה לא יגורע:
 11 ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה
 12 חנם אין כסף: ס מכה איש ומת
 13 מות וומרת: ואשר לא צרה
 והאלהים אנה לרו ושמתי לך מקום
 14 אשר יגוס שמרי: ס וכי ירד איש
 על רעהו להרגו בערמה מעם מוכחי
 15 תקחנו למורת: ס ומכה אביו
 16 ואביו מות וומרת: ס ונגב איש
 ומכרו וגמאז בידו מות וומרת:
 17 ס ומקלל אביו ואביו מות וומרת:
 18 ס וכי ידובן אנשים והנה איש

את רעהו כאבן או כאגרף ולא
 יסוה וגמל למשכב: אם יקום
 19 ותחלהך בחוץ על משענתו ונקר
 המכה רק שבתו יתן ורפא ורפא: א
 20 ס וכי יכה איש את עבדו כ
 או את אמתו בשבט ומת תחת ידו
 נקם ינקם: אך אם יום או יומים
 21 יעמד לא יום כי כספו הוא:
 ס וכי יצו אנשים ונגפו אשה תרה
 22 ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון עניש
 יעניש כאשר ישית עליו בעל האשה
 23 ונתן בפללים: ואם אסון יהיה
 ונתתה נפש התת נפש: עין תחת עין
 24 שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת
 ורגל: מיה תחת מיה מצע תחת כה
 25 מצע חבורה תחת חבורה: ס וכי
 יכה איש את עין עבדו או את עין
 26 אמתו ושחתה לחפשי ישלחה תחת
 עינו: ואם שן עבדו או שן אמתו
 27 יפיל לחפשי ישלחנו ותחת שני:
 ס וכי ינה שור את איש או את
 28 אשה ומת סכיל יסקל השור ולא
 יאכל את בשרו ובעל השור נקי:
 29 ואם שור נגח הוא מחטל שלשם
 והועד בעקליו ולא ישמרו והמית
 איש או אשה השור יסקל וגם
 30 בעליו וומרת: אם כפר וישת
 עליו ונתן סרן נמשו ככל אשר
 31 וישת עליו: או בן ינה או איש
 ברת ינה כמשפט הזה יעשה
 32 לו: אם עבר ינה חשור
 או אמה כסף שלשים שקלים
 33 יתן לאדניו והשור יסקל:
 ס וכי יפחה איש בור או
 34 כי יכרה איש בר ולא יכסנו
 ונפל שמה שור או חמור: בעל
 35 חבור ישלם כסף ישיב לבעליו
 והמת יהיה לו: ס וכי יקח
 שור איש ארת שור רעהו ומרת
 36 וסכרו את השור החי וחצו את
 כספו וגם את המת וחצו: או
 37 נורע כי שור נגח הוא מחטל
 שלשם ולא ישמרו בעליו שלם
 ושרם שור תחת השור והמת
 יהיה לו: ס כי ינגב איש
 38 שור או שרה ומכחו או מכרו
 חמשיה בקר ישלם תחת השור
 וארבע צאן תחת השור:

כב 22

אם במהרה ימצא הגנב והכה א

19. 257 Orig. Med. Lex. IV. 92. coll. 103.

20. Lid. Bibl. X. 3. 167.

22. V. Woen. ad Alifab. p. 164.

23. Mich. Waga. u. p. 268.

26, 27. Mich. Waga. p. 43.

XXI.

Nomencl. in hoc cap. exponit J. Cappell. in V. T. p. 624.

8. Aravill. Orig. p. 470.

9-11. Mich. Wos. Redt. §. 27. ^{und} coll. Waga. u. p. 251. it.
Or. Bibl. 19. 27.

10. Cappell. in V. T. p. 407.

11. Dr. Schult. Op. Min. p. 158.

XXII.

Nomencl. in hoc cap. exponit J. Cappell. in V. T. p. 624.

XX.

Hoc loco non esse Decalogum, uti a Numeo
adhibetur, sed legis tantum periphrasin,
putat Falder N. Repertor. III. p. 205. 44.
Decalogus ex Arab. Dial. Illustratione annuall. Disf.
p. 560. 44. - Cum de h. v. comparatur Bibl. Brunet. 1774
Nonnulla in hoc Cop. J. Pappell. in v. t. p. 610 44.

4. de thes de quelques J. J. à Volt. T. 3. p. 273. 4.

5, 6. Biblioth. Herz. I. 423 44. II. 444. Hamel IV. Byb. v. 12
11. 28. 44.

13. Mich. H. O. B. 3. 105.

14. Mich. H. O. B. 3. 106. Minut. Geod. des M. Maut. p. 65.

14. TISSOT. Hist. dell. VI. 3. 197. - De distinctione
in com. Kennic. Disf. gene. p. 59. coll. Mich. O. B.
20. 39.

4 ישראל: אחס ראיתם אשר עשיתי
 למצרים ואשא אתכם על כנפי
 נשרים ואבא אתכם אלי: ועתה אם
 שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את
 בריתי והייתם לי סגולה מכל
 העמים כי כל הארץ: ואחס
 תהיו לי סגולה כהנים וגוי קדוש
 אלה הרבים אשר תדבר את
 בני ישראל: ויבא משה
 ויקרא לקני העם וישם לפנים
 את כל הדברים האלה אשר צוהו
 ה' יהוה: ויענו כהן העם יהוד
 ויאמרו כהן אשר דבר יהוה
 נעשה וישב משה את דברו העם
 אל יהוה: ויאמר יהוה אל
 משה הנה אנכי בא אליך בעב
 הענן בקנבך ישמע העם בדברי
 עמך וגם כן יאמינו לעולם
 ויגר משה את דברו העם אל
 יהוה: ויאמר יהוה אל משה
 לך אל העם וקדשם היום ומחר
 ויבטחו שמלתם: והיו נכנים
 ליום השלישי כי ביום השלישי
 ירד יהוה לעיני כהן העם על
 הר סיני: והגבילת את העם
 סביב לאמר השמרו לכם עלות
 בהר ונגע בקנבך כל הנגע בהר
 מות וימרת: לא הגע בו יד
 כי סקול יסקל או ידה יירה אם
 בהמה אם איש לא יהיה במשך
 היכל המה יעלו בהר: וירד
 משה מן ההר אל העם ויקדש
 את העם ויבטחו שמלתם:
 ויאמר אל העם הוי נכנים
 לשלש ימים אל תגשו אל
 אשר: ויהי ביום השלישי
 בהיות הבקר והיו קלת וברקים
 וענן כבד על ההר וקול שפר
 חזק מאד ויחרד כל העם אשר
 במחנה: ויוצא משה את
 העם לקראת האלהים מן המחנה
 והואצבו בתחתית ההר: והר
 סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו
 יהוה באש ויעל עשנו בעשן הכבשן:
 ויחרד כל ההר מאד: ויהי קול
 השפר הולך וחזק מאד משה ידבר
 כ והאלהים יענו בקול: וירד
 ד יהוה על הר סיני אל ראש ההר
 ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר
 ויעל משה: ויאמר יהוה אל משה
 רד הער בעם מן הירסו אל יהוה

20

לראות ונפל ממנו רב: וגם הכהנים
 הנגשים אל יהוה יתקדשו מן ישראל
 בהם יהוה: ויאמר משה אל יהוה
 לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי
 אתה העדתה בנו לאמר הגבל את
 ההר וקדשתו: ויאמר אליו יהוה
 לך רד ועלית אתה ואהרן עמך
 ותבניתם והעם אל יירסו לעלת אל
 יהוה מן ישראל: וירד משה אל
 העם ויאמר להם:
 ה ויבך אלהים את כל
 הרבים האלה לאמר: ה אנכי
 יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ
 מצרים מבית עבדים: לא יהיה לך
 אלהים אחרים על פני: לא תעשה
 לך פסל וכל תמונה אשר בשמים
 כמטעל ואשר בארץ מתחת ואשר
 כמים מתחת לארץ: לא תשתחוה להם
 ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך
 אל קנא פקר עון אבת על בנים על
 שלשים ועל רבעים לשנאי: ועשה
 חסד לאלמים לאהבי ולשמרי
 מצותי: ה לא תשא את שם יהוה
 אלהיך לשוא כי לא ינקד יהוה את
 אשר ישא את שמו לשוא: פ זכור
 את יום השבת לקדשו: ששת ימים
 עבד ועשית כל מלאכתך: ויום
 השביעי שבת ליהוה אלהיך לא
 תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך
 עבדך ואמתך וכמהתך וגרך אשר
 בשעריך: כי ששת ימים עשה יהוה
 את השמים ואת הארץ את היסודות
 כל אשר בה וינח ביום השביעי על
 כן ברכ יהוה את יום השבת
 ויקדשו: ה כבוד את אבך ואת
 אמך למען יאריך ימך על הארמה
 אשר יהוה אלהיך נתן לך: ו לא
 תרצח: ו לא תנאף: ו לא
 תגנב: ו לא תענה ברעך עד
 שקר: ו לא תחמד בית רעך
 ואתו ואתו ושורו וחמרו וכל אשר
 לרעך: ו וכל העם ראים את
 הקולות ואת הלפידים ואת קול השפר
 ואת ההר עשן וירא העם וינעו
 ויעמדו מרחק: ויאמרו אל משה
 דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר
 עמנו אלהים מן המחנה: ויאמר משה
 אל העם אל תיראו כי לבעבור נשח
 אחכם

12 משה נבדלים ויקחו אבן וישבו
 תחתיו וישב עליה ואחריו ותור
 הסבו בידיו מזה אחד ומזה אחד
 ויהי ריו אמונה עד בא השמש
 13 והחלש יהושע את עמלק ואת עמון
 14 לפי חרב : פ ויאמר יהוה אל
 משה כתוב זאת זכרון בספר ושים
 באזני יהושע כי מהה אספה את
 15 זכר עמלק מחרת השמים : ויבן
 משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי
 16 ויאמר כי ד' על כס יה מלחמה
 ליהוה בעמלק מרד ד' :

פ פ פ
יח 18

א **וישמעו** יתרו כהן מדין חתן
 משה את כל אשר עשה
 אלהים למשה ולישראל עמו כי
 הוציא יהוה את ישראל מצרים
 2 ויקח יתרו חתן משה את צפרה
 3 בת משה אחת שלוחיה : ואת
 שני בניה אשר שם האחד גישם
 כי אמר נר היותו בארץ מצרים
 4 ושם האחד אלועזר כי אלהי אביו
 בעזרי ויצלני מהרב פרעה
 5 ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו
 אל משה אל המדבר אשר הוא
 6 חנה שם הר האלהים : ויאמר
 אל משה אני חתנד יתרו בא
 אליך ואשתך ושני בניה עמך
 7 ויצא משה לקראת חתנו וישתחו
 ושק לו וישאלו איש לרעהו
 8 לשלום ויבאו האהלה : ויספר
 משה לחתנו את כל אשר עשה
 יהוה לפרעה ולמצרים על ארצה
 ישראל את כל התלאה אשר
 מצאחם בדרך ויצלם יהוה :
 9 ויחד יתרו על כל הטובה אשר
 עשת יהוה לישראל אשר הצילו
 10 מיד מצרים : ויאמר יתרו ברוך
 יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים
 וטו פרעה אשר הציל את העם
 11 מתחת יד מצרים : עתה ידעתי
 כי גדול יהוה מכל האלהים כי
 12 הדבר אשר אדו עליהם : ויקח
 יתרו חתן משה עלה ובחיים
 לאלהים ויבא אהרן וכל זמני
 א ישראל לאכל לחם עם חתן משה
 13 לפני האלהים : ו ירוי סמורח
 C 2

וישב משה לשפט את העם ויעמר
 העם על משה מן הבקר עד הערב :
 וירא חתן משה את כל אשר הוא
 14 עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה
 אשר אהה עשה לעם מדוע אהה
 וישב לברך וכל העם נצב עליו
 15 מן בקר עד ערב : ויאמר משה
 לחתנו כי יבא אלי העם לדרש
 אלהים : כי יהיה להם רבר
 16 בא אלי ושפטתי בין איש ובין
 רעהו ותורעתיו את חקי האלהים
 ואת תורתיו : ויאמר חתן משה
 17 אליו לא טוב הדבר אשר אהה
 עשתי : וכל חבל גס אהה גס
 18 העם הזה אשר עמך כי כבר מסך
 הדבר לא תוכל עשהו לברך :
 19 עתה שמע בקלי איעצך ויהי
 אלהים עמך היה אהה לעם מר
 האלהים והבאת אתה את הדברים
 אל האלהים : והזהרתה אתהם
 את החקים ואת התורות והתועות
 להם את הדבר וילכו ברה ואת
 21 הסעשה אשר יעשון : ואחרה
 תחזה מכל העם אנשי חיל ראי
 אלהים אנשי אמת שגאי בצע
 ושפט עליהם שרי אלהים שרי סמח
 שרי חמשים ושירי עשרת :
 22 ושפטו את העם ככל עת והיה כל
 הדבר הגדל ויבאו אליך וכל הדבר
 הקטן ישפטו הם והקל סעליך
 23 ונשאו אתך : אם את הדבר הזה
 תעשה תצד אלהים ויכלית עמך
 וגם כל העם הזה על מקמו יבא
 בשלום : וישמעו משה לקול חתנו
 24 ויעש כל אשר אמר : ויבחר משה
 אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם
 ראשים על העם שרי אלהים שרי
 סמח שרי חמשים ושירי עשרת :
 25 ושפטו את העם ככל עת את הדבר
 הקשה ויבאון אל משה וכל הדבר
 26 הקטן ישפטו הם : וישלח משה
 את חתנו וילך לו אל ארצו : פ

יט 19

א בחרש השלישי לצאה בני ישראל
 מארץ מצרים ביום הזה בא מדבר
 2 סיני : ויסעו מרפידים ויבאו מדבר
 סיני ויחנו במדבר ויהן שם ישראל
 3 נגד הרר : ומשה עלה אל האלהים
 ויקרא אליו יהוה סן הרר לאמר
 4 כה האמר לבית יעקב ותגד לבני
 ישראל :

15. 16. Biblioth. Lat. I. 1. 113. Hieronymus Lant. 7. Sif.
de eo quod arab. k. adjecta. Op. de. Tard. f. k.
l. Tard. de. p. 17 ff.

16. Mich. N. O. B. 3, 1056 195. Mont. Geob. de M. IV. m. n. 56 ff.
¹¹⁰⁴

De Ins. sup. Xv. Bibl. Brem. 2: 231 ff. Hamelk. Ryb.
Ved. 3, 271. not.
^{XVIII.}

25.

7137 Syll. Sif. II. 1006.

XIX.

Omentid Simantia descriptio vid. ap. Nieb. Reale
naar. H. I. p. 258 49.

Mont. Geob. de M. IV. m. n. 62. f.

Ramwolf Reiz. p. 77.
31. Cebria apud T. 2. Dig. 9.
32. Lich. Inl. II. 377.

M. Alb.

14. Insulam mannam vidit Nieb. best. van A.
p. 139. coll. Mid. Vrayan p. 168. Reim. mite 6, 11 ff.
15. 170 170. Lich. Inl. opt. T. I. p. 27. b.

Id videtur referendum Her manna est
& quod additur nesciebant quid esset
significat, nesciebant, esse cibum illum
quem Moyses in promiserat, coll. Deut

35. Lich. Inl. II. 401.

VIII. 3. — Aliter Grotius ad Joan. VI. 31. - de
universa in corp. Hamelm. by. ved. 5, 99 ff. & nos.
ad Bibl. Hab. n. 175.

Capelli in V. T. p. 407.

XVII.

6. Shaw Voyages II. 40. coll. Mid. Vrayan p. 25. Frank. Reiz.
comp. adv. von Callimed. Hamelm. B. Ved. 5, 106 ff.
1. 2, 247, 1/2

8. De La Remad. Obt. 4. 349. Hamelm. by. ved. 6, 271 ff.

11 בענין : 0 0 וידבר יהוה אל
 ה משה לאמר : שמעתי את הלנות
 12 בני ישראל דבר אלחם לאמר
 בין הערבים האכלו בשר ובבקר
 תשבנו לחם וידעתם כי אני יהוה
 13 אלהיכם : והי בערב ותקרא
 השלו ותכס את המחנה ובבקר
 היתה שכבת הטל סביב למחנה :
 14 ותעל שכבת הטל והנה על פני
 המדבר רק מחספס רק ככפר על
 15 הארץ : ויראו בני ישראל
 ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי
 לא ידעו טרף הוא ויאמר משה
 אלחם הוא הלחם אשר נתן יהוה
 16 לכם לאכלה : זה הרבר אשר
 צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי
 אכלו עמר לנגלת מספר נפשותיכם
 17 איש לאשר באהלו תקחו : ויעשו
 כן בני ישראל וילקטו המרבה
 18 והמקטט : ויטרו בעמר ולא
 העדיף המרבה והמקטט לא החסיר
 19 איש לפי אכלו לקטו : ויאמר
 משה אלחם איש אל יורר ממנו
 20 עד בקר : ולא שמעו אל משה
 ויוררו אנשים ממנו עד בקר וירם
 תולעים ויבאש ויקצף עליהם
 21 משר : וילקטו אתו בבקר כבקר
 איש כפי אכלו וחס השמש וגם :
 22 והיו כיום הששי לקטו להם משה
 שני העמר לאחד ויבאו כל נשיא
 23 העדה ויגידו למשה : ויאמר
 אלחם הוא אשר רב יהוה שבתון
 שבת קדש ליהוה מחר את אשר
 האפו אפו ואת אשר הכשילו בשלו
 ואת כל העדה הניחו לכם למשפחה
 24 עד הבקר : ויניחו אתו עד הבקר
 כאשר צוה משה ולא הבאיש
 25 בה ורבה לא היה בו : ויאמר משה
 אכלהו היום כי שבת היום ליהוה
 26 היום לא תמצאהו בשדה : ששה
 ימים תלקטו ויום השביעי
 27 שבת לא יהיה בו : והיו כיום
 השביעי יצאו מן העם ללקט ולא
 28 מצאו : 0 ויאמר יהוה אל
 משה עד אנה מתעורר לפני
 29 ותורתי : ראו כי יהוה נתן לכם
 השבת על כן הוא נתן לכם כיום
 הששי להם יומים שבו תשתחו
 אל יצא איש ממקומו ביום
 ל השביעי : וישבתו העם ביום
 31 השביעי : ויקראו בית ישראל
 32 וקאשר יניח ידו וגבר עמלק ויהי
 משה

את שמו מן והוא כורע עד לבן
 32 וטעמו כצפחת ברבש : ויאמר
 משה זה הרבר אשר צוה יהוה
 מלא העמר ממנו למשמרת
 לדתוכם למען יראו את הלחם
 אשר האכלתו אהנם במדבר
 בהוציא אהנם מארץ מצרים :
 33 ויאמר משה אל אתרן קח צנצנת
 אחרת ותן שמרה מלא העמר מן
 והנה אתו לפני יהוה למשמרת
 לדתוכם : כאשר צוה יהוה
 34 אל משה ויניחהו אתרן לפני העדה
 למשמרת : ובנו ישראל אכלו לה
 את המן ארבעים שנה עד באם
 אל ארץ נושבת את המן אכלו
 עד באם אל קצה ארץ כנען :
 36 והעמר קשרו האפה הוא : 0

17
 0 ויסעו כל עדת בני ישראל
 1 א ממדבר סיני למסעיהם על פי יהוה
 והגו ברפידים ואין מים לשתה
 2 העם : וירב העם עם משה
 ויאמרו הנו לנו מים ונשתה ויאמר
 3 להם משה מה תרבונו עמדי מה
 תנסון את יהוה : ויצמא עם
 4 העם למים וילן העם על משה ויאמר
 למה זה העליתנו ממצרים להמית
 5 אתנו ואת בני ואת מקני בצמא :
 ויצעק משה אל יהוה לאמר מה
 6 אעשה לעם הזה עור מקט וסקלני :
 ויאמר יהוה אל משה עבר לפני
 7 העם וקח אתך מקני ישראל
 ומשך אשר הכית בו את היאר
 8 קח בדרך והלכת : הגני עמר
 9 לפניך עם על הצור כחריב והכית
 בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם
 ויעש כן משה לעיני זקני ישראל :
 10 ויקרא עם המקום מסה ומריבה על
 11 ריב בני ישראל ועל נטתם את יהוה
 לאמר היש יהוה בקרבנו אם
 12 אין : 0 ויבא עמלק וילחם
 עם ישראל ברפידים : ויאמר
 13 משה אל יהושע בחר לנו אנשים
 וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב
 על ראש הנבקה ומטה האלהים
 14 ביד : ויעש יהושע כאשר אמר
 לו משה להלחם בעמלק ומשה אתרן
 15 וחור עלו ראש הנבקה : והיה
 16 כאשר ריב משה ידו וגבר ישראל
 17 וקאשר יניח ידו וגבר עמלק ויהי
 משה

15 מו

א אז ישיר משה ובני ישראל
 את השירה הזאת ליהודה
 ויאמרו לאמר אשרה ליהוה
 כי נאה נאה סוס ורכבו רמה
 2 בים : עזי וזמרת יה ויהי
 לי לישועה זר אלו ואננותי
 אלוהי אבי וארמנותי :
 3 יהוה איש מלחמה יהוה שמו :
 4 מריבבת פרעה וחילו יהוה
 כיס ומבחר שלשיו טבעו כיס
 ה סף : חממת יכסימו ירדו
 6 במצולת כמו אבן : ימינך
 יהוה נאדרי בכה ימינך
 7 יהוה הרעץ אויב : וברב
 נאונך חרסת קמץ השלח
 8 הרנך יאכלמו קקש : וברוח
 אפיך נערמו מים נצבו כמו
 נר גולים קפאו ההמה בלב
 9 אים : אמר אויב ארדף
 אשיג אהלק שלל תמלאמו
 נפשי אריק הרבי הורישמו
 10 רדי : נשפת ברוח כסמו וס
 עללו כעופרת בטום אדירום :
 11 מו כמבה באלם יהוה מי כמכה
 נאוד בקדש נורא תהלה
 12 קשר מלא : נטית ימינך
 13 תברעמו ארץ : נחית בחסדך
 עם זו גאלת נהלת בעזך אל
 14 נה קדוש : שמעו עמוס
 ירגוזו חיל אחו ישבי פלשת :

טו אז נבהלו אלופי ארום
 16 כל ישובי כנען : חפל עליהם
 אימתה ופחד בגדל זועד
 ידמו כאבן עד יעבר עמן
 17 יהוה עד יעבר עם זו קנרת :
 תבאמו ותטעמו בהר נהלחך
 מסן לשבתך מעלת יהוה
 מקדש ארצי טוננו ודין :
 18 יהוה ימלך לעלם ועד : כי בא
 19 סוס פרעה בים וישב יהוה עליהם את מי
 הים ובני ישראל הלכו
 בבישה בהוך הים : פ
 כ ותקח מרים הנביאה אתוה אהרן
 את הקץ בידה ותצא כל הנשים
 21 אחריה בתמים ובמחלות : ותען
 להם מרים שירו ליהוה כי נאה נאה
 22 סוס ורכבו רמה בים : ס ויסע
 C

16 יז

ויסעו מאילם ויבאו כל ערת בני
 ישראל אל מדיבר סין אשר בין
 אילם ובין סיני בחמישה עשר ויום
 2 ולדוש חשני לצאתם מארץ מצרים :
 וילינו כל ערת בני ישראל על משה
 ועל אהרן במדבר : ויאמרו אלהם
 בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה
 בארץ מצרים בשבתנו עול סור
 הכשר באכלנו לחם לשבענו כי
 הוצאתם אתנו אל המדבר הזה
 להמית את כל הקהל הזה ברעב :
 4 ס ויאמר יהוה אל משה הנני
 ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא
 העם ולקטו רבר וום ביום למען
 5 אנסנו הילך בחורתי אם לא : והיה ה
 ביום הששי והכינו את אשר וביאו
 והיה משנה על אשר ילקטו וום
 6 וום : ויאמר משה ואהרן אל כל
 בני ישראל ערב ודועתם כי יהוה
 7 הוציא אתכם מארץ מצרים : ובקר
 וראיתם את כבוד יהוה בשמימי את
 8 תלתיכם על יהוה ונתנו מה כי
 תלנו עלינו ויאמר משה בתה יהוה
 9 לכם בקרב כשרי לאכל ולהם בבקר
 10 לישבע בשמע יהוה את תלתיכם
 אשר אתם מליגים עליו ונתנו מה לא
 11 עלינו תלתיכם כי על יהוה :
 ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל
 12 ערת בני ישראל קרב לפני יהוה
 כי שמע את תלתיכם : והיה כרבי
 13 אהרן אל כל ערת בני ישראל ויפנו
 אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה
 בענן :

20. אתם Jahkontk. Opusc. l. p. 430.

21. De columna nubis & ignis vid. Repat. X. p. 132. ff.
ubi continentur nullum hic miraculum referre,
sed ignem naturalem.

XIV.
2 ff. Nov. Titul. Div. v. T. p. 275 ff. Samell. Byb. v. 25, 50 ff.

2. 7-1275 Mich. l. B. 4, 176. Jahkontk. Opusc. l. p. 440.

105 402 Mich. o. B. 4, 179. Jahkontk. Opusc. l. p. 352.

117-007 Jahkontk. Opusc. l. p. 440.

2749 Annal. Inisd. 2: 119.

3. Povost. 2: 2. l. 2, 269.

5. 1172 Mund. gesch. des N. M. nos. p. 11.

21. vid. Didoni Coust op. Bah. G. l. p. 282.

22. Mich. ad h. l. coll. C. C. l. 7. n. 100. Item
destr. telegue Idiff. I. p. 1. 49. conf. ad h. n. 100.
l. 1. h. h. bill. I. 4. p. 664. ff. Lib. P. n. 100.

I. p. 222. coll. Behr. can. l. p. 300. 301. ff.

Mich. o. B. 4, p. 124 & 180. v. 100. p. 349.

Mich. o. B. 7, 338 177. H. K. H. mag. 4. 2, 290 ff.

Adm. n. 4, 184 ff.

17517 miri. instr. p. 17, i. a. tute,
com. praebeant. sic. l. am. 25: 16. K. all. b.

כִּי אֲשֶׁר רִאִיתֶם אֶת מַצְרַיִם הַיּוֹם לֹא
 תִּסְמְכוּ לְרֵאשִׁתָּם עוֹד עוֹד עוֹלָם : יְהוָה 14
 יִלְחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תִּתְרַשְׁוּ : מ ב
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה מַה תַּעֲשֶׂה 15
 אֵלָיו דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּסְעוּ :
 וְאַתָּה הֲרֵם אֶת מִסְךְ וְנִמַּח אֶת יַרְדֵּךְ 16
 עַל הַיָּם וּבִקְעָהּ וַיִּבְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּחֹדֶךָ הַיּוֹם בִּיבְשָׁרָה : וְאַנִּי הִנְנִי 17
 מִתְקַּאת לָכֶם מַצְרַיִם וַיְבֹאוּ אֲחֵרֵיהֶם
 וְאִבְרָהָם בִּפְרִיעָה וּבְכַל חִילוֹ בִּרְכִבּוֹ
 וּבִפְרִשׁוֹ : וַיִּדְעוּ מַצְרַיִם כִּי אֲנִי 18
 יְהוָה בְּחִכְבְּרֵי בִּפְרִיעָה בִּרְכִבּוֹ
 וּבִפְרִשׁוֹ : וּסְעוּ טִלְאֵךְ אֱלֹהֵיכֶם 19
 הַחֵלֶךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וְיִלְךְ
 מֵאַחֲרֵיהֶם וּסְעוּ עִמּוֹד הַעֲנַן מִפְּנֵיהֶם
 וַיַּעֲמֵד מֵאַחֲרֵיהֶם : וַיָּבֵא בֶן מִחֲנֵה 20
 מַצְרַיִם וּבֶן מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעֲנַן
 וְהַחֹשֶׁךְ וַיֹּאֲרֶה אֶת הַלַּיְלָה וְלֹא קָרָב
 זֶה אֶל זֶה כָּל הַלַּיְלָה : וַיֵּט מֹשֶׁה 21
 אֶת יָדוֹ עַל הַיָּם וַיִּזְלַךְ יְהוָה אֶת הַיָּם
 בְּרוּחַ קָדִים עֹזֵה כָּל הַלַּיְלָה וַיִּשַׁם אֶת
 הַיָּם לַחֲרֵבָה וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם וַיִּבְאוּ 22
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּחֹדֶךָ הַיּוֹם בִּיבְשָׁה וְהַמַּיִם
 לְחֵם הַחֵמָה מִיַּמִּינָם וּמִשְׂמָאלָם :
 וַיִּרְדְּפוּ מַצְרַיִם וַיְבֹאוּ אֲחֵרֵיהֶם כָּל 23
 סוּס פְּרִיעָה רִכְבּוֹ וּפְרִישָׁיו אֶל הַיָּם
 הַיָּם : וַיְהִי בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר וַיִּשְׁקֹף 24
 יְהוָה אֶל מַחֲנֵה מַצְרַיִם בַּעֲמֹד אִשׁ
 וַעֲנַן וַיִּהְיֶה אֶת מַחֲנֵה מַצְרַיִם : וַיִּסַּח 25
 אֶת אֶפְסוֹ מִרְכַּבְתָּיו וַיִּנְהַגוּ בִּכְכַר
 וַיֹּאמְרוּ מַצְרַיִם אֲנֹכֶה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 כִּי יְהוָה נִלְחֵם לָהֶם כַּמַּצְרַיִם : מ א
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה נֹטֵה אֶת 26
 יַרְדֶּךָ עַל הַיָּם וַיִּשְׁבוּ הַמַּיִם עַל מַצְרַיִם
 עַל רִכְבּוֹ וְעַל פְּרִישָׁיו : וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת 27
 יָדוֹ עַל הַיָּם וַיִּשַׁב הַיָּם לִפְנֵי בֶקֶר
 לְאֹהֲלָתוֹ וּמַצְרַיִם נִסְיָם לִקְרָאתוֹ וַיִּנְעַר
 יְהוָה אֶת מַצְרַיִם בְּחֹדֶךָ הַיָּם : וַיִּשְׁבוּ 28
 הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ אֶת הַרְכָב וְאֶת הַפְּרִישִׁים
 כָּל חֵיל יִשְׂרָאֵל אֶת עֵינֵיהֶם וַהֲנִיחַ
 בְּצִדָּה לֹא נִשְׂאָר בָּהֶם עֵי אֶחָד : וּבְנֵי 29
 יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבְשָׁה בְּחֹדֶךָ הַיָּם
 וְהַמַּיִם לְחֵם הַחֵמָה מִיַּמִּינָם וּמִשְׂמָאלָם :
 וַיִּשְׁעוּ יְהוָה בְּיוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל 30
 מִדַּם מַצְרַיִם וַיֹּרֵא יִשְׂרָאֵל אֶת מַצְרַיִם
 אֶת עַל שַׁחַת הַיָּם : וַיֹּרֵא יִשְׂרָאֵל 31
 אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
 בְּמַצְרַיִם וַיֹּרֵאוּ הָעָם אֶת יְהוָה
 וַיֹּאמְרוּ בְּיַהֲוֵה וּבְמֹשֶׁה
 עַבְדּוֹ : מ

פְּלִישְׁתִּים כִּי קָרֹב הוּא כִּי אִמְר
 אֱלֹהִים מִן יַחַם הָעָם בְּרִאשִׁתָּה מִלְחָמָה
 18 וְשָׁבוּ מַצְרַיִמָּה : וַיִּסַּח אֱלֹהִים אֶת
 הָעָם רֹדֵף הַמִּדְבָּר יַם סוּף וְחַמְשִׁים
 עָלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מַצְרַיִם :
 19 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי
 הִשְׁבַּע הַשְּׁבִעִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 מִקֹּדֶם יִפְקֹד אֱלֹהִים אֲחֵנָּה וְהִעֲלִיתֶם
 כ אֶת עֲצָמוֹתַי מִזֶּה אֶרֶץ מִצְרַיִם : וַיִּסְעוּ
 מִסֹּסֶת וַיְהִי כַּאֲחֵהֶם בְּקֶעֶף הַמִּדְבָּר :
 21 וַיְהוּה הַלֶּךְ לִפְנֵיהֶם וַיִּסַּח בַּעֲמֹד
 עֲנַן לְנַחֲמֵם הַרְדֵּךְ וְלַיְלָה בַּעֲמֹד אִשׁ
 לְהֹאֲרֵךְ לֹאֵם לִלְכַת יוֹמָם וְלַיְלָה :
 22 לֹא יִסֵּי עַמֹּד הָעֲנַן וַיִּסַּח וַעֲמֹד
 הָאִשׁ לַיְלָה לִפְנֵי הָעָם : מ

יג 14

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר
 2 אל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבוּ וַיַּחֲזִקוּ לִפְנֵי פִי
 הַחֹזֶת בֶּן מִגְדַּל וּבֶן הַיָּם לִפְנֵי
 3 בְּעַל צֶפֶן וּנְחֻי תַחֲנוּךְ עַל הַיָּם : וְאִמְר
 פְּרַעֲהָ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִכְסֵיהֶם בָּאֶרֶץ
 4 סוּר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר : וְהִזְקַתִּי אֶת
 לב פְּרִיעָה וַיִּרְף אֲחֵרֵיהֶם וְאִבְרָהָם
 בִּפְרִיעָה וּבְכַל חִילוֹ וַיִּדְעוּ מַצְרַיִם כִּי
 ה אֲנִי יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ כֵן : וַיַּעַד לִפְסֹךְ
 מַצְרַיִם כִּי בְרַח הָעָם וְהִפְדָּךְ לִבְכֹּ
 פְּרִיעָה וַעֲבָדוּ אֶל הָעָם וַיֹּאמְרוּ מִה
 זֹאת עָשִׂינוּ כִּי שָׁלַחְנוּ אֶת יִשְׂרָאֵל
 6 מִעֲבָדֵינוּ : וַיֹּאמֶר אֶת רִכְבּוֹ וְאֶת עֲמֹ
 ד לִלְקַח עִמּוֹ : וַיִּקַּח שֵׁשׁ מֵאוֹת רִכְבֹּ
 7 בַחֹדֶר וְכָל רִכְבֹּ מַצְרַיִם וּשְׁלִישִׁים עַל
 8 כְּלָיו : וַיְהִי וַיִּהְיוּ אֶת לֵב פְּרִיעָה
 מֶלֶךְ מַצְרַיִם וַיִּרְדֵּף אַחֲרָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 א ובְנֵי יִשְׂרָאֵל יִצְאוּ בְיַד רַמְחָה :
 9 וַיִּרְדְּפוּ מַצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁגּוּ
 אוֹהֶם הַגּוֹם עַל הַיָּם כָּל סוּס רִכְבֹּ
 פְּרִיעָה וּפְרִישָׁיו וְחִילוֹ עַל פִּי הַחֹזֶת
 10 לִפְנֵי בְּעַל צֶפֶן : וּפְרִיעָה הַקָּרִיב
 וַיִּשְׂאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֵינֵיהֶם וַהֲנִיחַ
 מַצְרַיִם נִסְעוּ אַחֲרֵיהֶם וַיֹּרֵאוּ מִאֵד
 וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה :
 11 וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה הַמְבַלֵּי אֵין קָרְבִים
 בְּמַצְרַיִם לְקַחְתֵּנוּ לְמוֹת כְּמִדְבָּר מַה
 זֹאת עָשִׂיתָ לָנוּ לְהוֹצִיאֵנוּ מִמַּצְרַיִם :
 12 חֵלָה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבְרַנוּ אֵלֶיךָ
 בְּמַצְרַיִם לֵאמֹר חֵיל מִמֶּנּוּ וְנַעֲבִדָה
 אֶת מַצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ עֲבַד אֶת
 13 מַצְרַיִם מִמַּחֲנוּ כְּמִדְבָּר : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 אֶל הָעָם אֱלֹהֵי הַיּוֹם הַזֶּה יִצְבְּנוּ וְהָאֵל
 יִשְׁעֵךְ יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם

ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים
מבכר פרעה הישב על כסאו וען
כבור השבי אשר בבית הבור וכל
ל בכור בהמרה: ויקם פרעה לילה
הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהו
צנקה גדלה במצרים כי אין בית
3 אשר אין שם טרף: ויקרא למשה
ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו
מדרך עמי גם ארם גם בני ישראל
ולכו עבדו את יהוה כרביכם:
גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר
דברתם ולכו וברחתם גם אתי:
33 ותחזק מצרים על העם למחר לשלחם
מן הארץ כי אמרו כלנו סתים:
34 וישא העם את בעקו פרס ויחמין
משארתם צררה בשמלתם על
35 שמם: ובני ישראל עשו כדבר
משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי
36 זהב וישמלתו: ויהוה נתן את חן
העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו
47 ויסעו בני ישראל מרעמסס סהרה
כשש מאות אלף רגלי הברים לבר
38 סוף: וגם ערב רב עלה אתם
וצאן ובקר מקנה כבד מאד:
39 ויאפו את הבצק אשר הוציאו
ממצרים ענת מצות כי לא חמץ כי
נרשו ממצרים ולא יכלו להתמתמה
40 וגם צדה לא עשו להם: ומושב
בני ישראל אשר ישבו במצרים
שלושים שנה וארבע מאות שנה:
41 ויהי מקץ שלושים שנה וארבע מאות
שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל
42 צבאות יהוה מארץ מצרים: ליל
שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ
מצרים הוא הלילה הזה ליהוה
שמרים לכל בני ישראל לדרתם:
43 ויאמר יהוה אל משה ואהרן
זאת חקת הפסח כל בן נר לא יאכל
44 בו: וכל עבד איש סקנת כסף
ממנו ומלחתו אתו או יאכל בו: הושב
45 ויטביר לא יאכל בו: בבית אחד
יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר
47 וצדח ועצם לא תשמרו בו: כל
48 עדת ישראל יקשו אתו: וכי יגיד
אחך גר ונעשה פסח ליהוה המולד לו
49 כל זכר ואו יקרב לעשרו ויהי
באזרח הארץ וכל ערל לא יאכל
50 חגר בחוככם: ויעשו כל בני
ישראל כאשר צוה יהוה את משה

והיה כן עשו: ויהי 51
בעצם היום הזה הוציא יהוה את
בני ישראל מארץ מצרים ער
צבאותם: ו

יג 13

וידבר יהוה אל משה לאמר: א
קח לי כל בכור מטר כל רחס 2
בבני ישראל באדם ובבהמה לי
הוא: ויאמר משה אל העם 3
זכור את היום הזה אשר יצאתם
ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד
הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל
חמץ: היום אתם יוצאים בהרש 4
האביב: ויהי כי יביאך יהוה אל ה
ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי
והיבוסי אשר נשבע לאבותיך להח
לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את
העברה הזאת בחרש הור: שבעת 6
ימים האכל מצת וכיום השביעי הו
ליהור: מצות ואכל את שבעת 7
הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה
לך שאר בכל בנך: והגדת לבנך 8
ביום ההוא לאמר בכבור זה עשה
יהוה לי בצאתי ממצרים: והיה 9
לך לאות על ירך ולזכרון בין עיניך
למען תהיה חרות ידוה בפרך כי
ביד חזקה הוצאך יהוה ממצרים:
ושמרת את החקה הזאת למועדה 1
מימים וימותר: ו יהי כי 11
יבאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר
נשבע לך ולאחריך ונתנה לך:
12 והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל
הזכרים ליהור: וכל פטר חמר 13
וכל בכור אדם בבניך תפטר:
והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה 14
זאת ואתם תאילו בחזק יד הוציאנו
יהוה ממצרים מבית עבדים: ויהיו 15
כי תחשפה פרעה לשלחנו ויהוה יהוה
כל בכור בארץ מצרים ככבר אדם
ועד בכור בהמה על כן אני זבח
ליהוה כל מטר רחם הזכרים וכל
16 בכור בני אפרי: והיה לאות על 16
יד הוציאנו יהוה ממצרים:
ו

יד 14

בשלה פרעה את העם ולא 17
נחם אלתי: ורד ארץ
פלשתים

5. Arch. Ind. II. 377.

6. Mid. Ind. in note p. 351.

34. Mid. O. B. 19, 69.

35. Orig. des Loix IV. 133. Dig. Theol. l. 8. Bill. Ben.

7: 62 h 41. Mid. Lipp. nov. 4: 206 499. Mus. Hag.

Op. Ser. Tendimus & Toudan h. p. 184 499. 2: 47 11.

37. Lich. Alg. Bill. I. A, p. 651. 49. ubi ea

Figur. p. 622 49.

occasione de singulari Maëlitarum
multiplicatione in Aegypt. comp. ibid. 6, p. 961.

II. 3, 552. it. Ind. II. p. 377.

40. Phil. Latr. El. Lipp. II, 271 49. ult. or. Bill. 12, 11.

13. J. Popell. ad V. p. 610.

N. or. B. 3, 132 49. Nov. Theol. Dig. V. T. p. 269 49.

Abt. Phoc. V. T. p. 218 49. J. Popell. in v. T. p. 609.

Revinga de cens. p. 181.

8. Mid. O.B. 7, 14.

12. 1772 Annus. fidei. facti. IV. 96. R. m.

7. Bedman. Misc. 5, 33. 1/1.

15. J. Papell. in v. t. p. 69.

Annul. in hoc Cap. XII. J. Papell. in v. t. p. 405. 1/1.
1-28. Lich. Insul. II. 376. Pres. v. t. 295. 1/1.

2. J. Papell. in v. t. p. 69.

4. Mid. N.O.B. 3, 191.

Misc. disp. 2: 650. 1/1.

6. 5: 278 Act. Opus. II. 817. 5. - Et inter
reperant a notariis. Sic ar. dicunt Inas Curas
pro duma a. sole. vid. J. de. Jor.

7. J. de. antiq. 1, 15. p. 98. 1/1. n. 52. a. h. m.

13. Pres. v. t. 301. 1/1. Act. disp. 10: 44. 1/1.

29, 30. Hamel. v. t. 5, 36. 1/1.

אלהי מצרים אקשה שפטם אני יהוה : והיה הרם לכם לאת על 13
 הבתים אשר אתם שם וראיתי את הרם ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים : והיה היום הזה לכם לזכרון וחתם 14
 אתו חג ליהוה לדרתכם חקת עולם חתמהו : שבעת ימים מצור 15
 תאכלו אך ביום הראשון השבותו שאר מבתיכם כי כל אכל המן ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השבת : וביום 16
 הראשון מקרא קרש ביום השביעי מקרא קרש יהיה לכם כל מאכל לא יעשה כחם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם : ושבתם את המצות כי בעצם היום 17
 הזה הוצאתי את צבאותי מארץ מצרים ושבתם את היום הזה לדרתכם חקת עולם : כראשון 18
 כארבעה עשר יום לחדש בערב האכלו מצה עד יום האחד ועשרים

ה מצרים : ומת כגל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אתו 6
 החרתו וכל בכור בהמה : והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר כמות לא נהיתה וכמה לא חספו : 7
 ולכל בני ישראל לא והרץ כלב לישנו למאיש ועד בהמה למען חרעון אשר ופלה יהוה בין מצרים ובין ישראל : ויורד כל עברין אלהי אלו והשתחוו לו לאמר צא אתה וכל העם אשר בהגלך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בהרי אף : 9
 ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבותי מופתי בארץ מצרים : ומשח וחרצו עשו את כל המפתים האלה למני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו : 10

יב 12

א ויאמר יהוה אל משה ואל אתרן 2
 בארץ מצרים לאמר : החדש הזה לכם ראש חרשים ראשון הוא לכם 3
 לחדש השנה : דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שרת 4
 לבית : ואם יעמט הבית מחורן משה ולקח הוא ושבתו הקרב אתו ביהו במבט נמשה איש לפי אכלו 5
 החטט על השנה : שה חטים וצר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן 6
 העזים תקחו : והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אותו כגל קהל עדת ישראל 7
 בין הערבים : ולקחו מן הרם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו ארו בהם : 8
 ואכלו את הבשר בלילה ההוא צלי אש ומצות על מררים יאכלו : אל תאכלו ממנו טא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל 9
 קרבו : ולא תחורו ממנו עד בקר ותנתו ממנו עד בקר באיש תשרפו : 10
 ונכח תאכלו אתו מתניכם הגרים ועליכם כרגלים ומקלכם בידים ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא 11
 ליהוה : ועברתי בארץ מצרים בכלילה הוה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה וככל 12

לחדש בערב : שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כגל אכלו מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מקרב ישראל נגר ובאורה הארץ : כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבותיכם תאכלו מצות : 5
 ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אליהם משטו וקחו לכם צאן למשפחתים ושחטו הפסח : ולקחתם אגרת אוזב וטבלתם ברם אשר בסף והעקתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן הרם אשר בסף ואתם לא תצאו איש ספתח ביתו עד בקר : ועבר יהוה לנגף את מצרים 23
 וראה את הרם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתים לנגף : ושחרתם את הרבר הוה לחק לך ולבניך עד עולם : והיה כי הבאו את הארץ אשר יתן יהוה לכם באשר יבר ושחרתם את העבדה הזאת : והיה כי יאמר אליכם בניכם מה 26
 העבדה הזאת לכם : ואמרתם וזה פסח הוא ליהוה אשר פסח על בני ישראל אשר בארץ מצרים בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתו הציל ויקר העם וישתחוו : וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו : ס ויהי בחצי הלילה 29
 והיה

ויהי

פ פ פ
10

א ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו וארת לב עבדיו למען שתי אחריו אלה בקרבנו ולמען חספ בניו בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אחתי אשר שמתי גם ודעתם כי אני יהודי ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד טרו סאת לענת מפני שלח עמי וייעצבו: כי אם מאן אתה לשלח את עמי הגני מביאי מחר ארבה ה כנבקר: וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראת את הארץ ואכל את חר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ תצמח לכם מן השרה: ומדאו בתוך ובתי כר עבדך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתך ואבות אבתך מיום היוותם על הארצה עד היום הזה ויפן ויצא מן פרעה: ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יתור אלהים הפרים הדע כי אבדתי מצרים: ויושב את משה ואהרן אל פרעה ויאמר אלהים לבנו עבדו את יהוה אלהים מו ומי ההולכים: ויאמר משה בניעמינו ובקנינו ולך בבנינו ובבנותנו כצאנו ובבקרנו גלך כי חג יהוה לנו: ויאמר אלהים יהו כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם וארץ מן ראו כי רעה נגד פניכם: לא כן לבו נא הוברים ועבדו את יהוה כי אלה אתם מוקשים ויגרש אתם מארץ פני פרעה: ויאמר יהוה אל משה נסה ידך על ארץ מצרים כארבה ויניח על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד: וישלח את משה על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קיים בארץ כר היום והוא וכל הלילה הבקר הירח והיום הקרים נשא את הארבה: ויעל הארבה על כל ארץ מצרים ויגה בכר נבול מצרים כבר מאד ויפנו לא היה כן ארבה כמותו ואחריו לא יהיה כן: וינס את

יא
ויאמר יהוה אל משה עור נגד אחד אביאי ער פרעה ועל מצרים אחריו כן ישלח אתכם מות כשלחו כלה נרש וגיש אתכם מורה: דבר נא באני העם וישאלו איש מאת רעהו ואיש מאת רעהו כלו כסף וכלו זהב: והיה את הן תעם בעיני מצרים גם האיש משח נדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדו פרעה ובעיני העם: ויאמר משה כי אסר יהוה חזקת הלילה אני וצא בתוך מצרים

עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר תחשך הברד ולא נותר כר ורק בעין ובעשב השדה ככר ארץ מצרים: וימחר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר הטמאי ליהוה אלהיכם אך הפסעו והעיתו ליהוה אלהיכם וימחר פרעה וימחר אל יהוה: ויצא מן פרעה וימחר אל יהוה: ויהפך יהוה רוח ים הים מאד וישא את הארבה ויתקעה יכה סף לא נשאר ארבה אחד בכל נבול מצרים: ויהזק יהוה ארץ לב פרעה ולא שלח את בני ישראל: ויאמר יהוה אל משה נסה ידך על השמים ויהי חשך על ארץ מצרים ויש חשך: ויש משה את ידו על השמים ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים: לא ראו איש את אחיו ולא קבואיש מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור כמוישראל: ויפן פרעה אל משה ויאמר לבו עבדו את יהוה ב רק צאנכם ובקרבכם יצג גם ספכם ולך עמכם: ויאמר משה גם אתה מה תתן ביטני זבחים ועלר ועשינו ליהוה אלהינו: וגם סקניו ידך קטנו לא השאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה: ויענה פרעה ויאמר יהוה את לבו כאלו שסה: ויהזק יהוה את לבו כאלו פרעה לך משלחם: ויאמר לו חסד ראות פני כי ביום ראחק פני תמותי ויאמר משה כן דברת לא אסף עוד ראוה פניך: ויאמר משה אל משה עור נגד אחד אביאי ער פרעה ועל מצרים אחריו כן ישלח אתכם מות כשלחו כלה נרש וגיש אתכם מורה: דבר נא באני העם וישאלו איש מאת רעהו ואיש מאת רעהו כלו כסף וכלו זהב: והיה את הן תעם בעיני מצרים גם האיש משח נדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדו פרעה ובעיני העם: ויאמר משה כי אסר יהוה חזקת הלילה אני וצא בתוך מצרים

15. Oedman. Misc. 2: 94. 17.6. Oedmann. Misc. 3: 86.21. Oedman. Misc. 3: 104. 17.

XI.

13. Oedmann. Misc. 3: 86.2. Lib. Bibl. V. 2, 307. Mid. N. O. B. 7, 121.14. Lib. Alg. Bibl. I. 4, p. 698.

W. J. J. Hameltr. B. D. 5, 32-4.

IX.

22. Mich. N. O. B. 4, 141.

4. Mich. N. O. B. 3, 191.

31. Mich. O. B. 7, 10, 11A. — N. O. B. 8, 47.
32.

26 שלח את הנס לובח ליהוה: ויצא
 משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה:
 27 ויניח יהוה כרבה משה ויפח הערב
 מפרעה: מעבריו ומעמו לא נשאר
 28 אחד: ויכבד פרעה את לבו גם
 כמקם הואת ולא שלח את הנס:
 9
 א ויאמר יהוה אל משה בא
 אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה
 אלו העברים שלח את עמי ויעבדני
 2 כי אם סאן אתה לשלח ועודך מחזיק
 3 בם: הנה יד יהוה היום כבמקנך
 אשר בשרה כסוסים בחמורים
 4 מאד: והפלה יתוה בין מקנך
 ישראל ובין בקנה מצרים ולא יתוה
 ה מכל לבני ישראל דבר: וישם
 יהוה מועד לאמר מהרי יעשה יהוה
 6 הדיבר הזה בארץ: ויניח יהוה את
 הדבר הזה מטהמת ויסת כל מקנה
 מצרים וממקנה בני ישראל לא מת
 7 אחד: וישלח פרעה והנה לא מת
 ממקנה ישראל עד אחד ויכבד לב
 פרעה ולא שלח את הנס:
 8 פ ויאמר יהוה אל משה ואל
 אהרן קחו לכם מלא הפנינים מיה
 ככסף וזרקו משה השמיטה לעיני
 9 פרעה: והיה לאבק על כר ארץ
 מצרים והיה על האדם ועל בהמה
 1 לשחין פרד אבן בערת בכר ארץ
 2 מצרים: ויקחו את מית הכבשן
 ויעמדו לפני פרעה ויזקו אתו משה
 השמיטה והיו שחין אבן בערת פרח
 11 באדם ובהמה: ולא יכלו
 החרטום לעמד לפני משה ספני
 השחין כי חרה השחין בחרטום
 12 וכל בני מצרים: ויחוק יהוה את לב
 פרעה ולא שמע אללהם כאשר דבר
 13 יהוה אל משה: ס ויאמר
 יהוה אל משה השכם בכך והרחיב
 לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר
 יהוה אליו העברים שלח את עמי
 14 ויעבדני: כי במקום תוארת אני
 שלח את כל מוסתי ל לבך ובעבדתי
 ובעמך בעבודי תעני כי אין כמני
 15 ודי בכל הארץ: כי עתה שלחתי את
 16 ודי והבחר טן הארץ: ואולם בעבור
 זאת העמתיך בעבור הראיתי את
 בני ולמען ספר שמי בכר הארץ:

0 עודך מסתולל בעמי לביתי 17
 שלחם: הנני מטעיר כעת סדר 18
 ברה כבד מאד אשר לא היה כמהו 1
 במצרים לכן היום הוסיף ועד עתה:
 ועתה שלח העני את מקנך ואת כל 19
 אשר לך בשרה כל האדם והבהמה
 אשר ימצא בשרה ולא יאסף הביתה
 וירד עליהם הברד ומזו: הירא 2
 את דבר יהוה מעבדי פרעה הנס
 את עבדיו ואת מקנהו אל הנהם:
 ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה 21
 ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשרה:
 פ ויאמר יהוה אל משה נמא 22
 את ורך על השמים והדי ברד בכר
 ארץ מצרים על האדם ועל בהמה
 ועל כל עשב השדה בארץ מצרים:
 23 ויש משה את מסנהו על השמים ויהוה
 נחן קלדת וברד והחלך אש ארצה
 וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים:
 24 והיו ברד ואש מילקחת בתוך הברד
 כבד מאד אשר לא היה כמהו בכר
 ארץ מצרים מאז היתה לנו: ויר 25
 הברד בכל ארץ מצרים את כל אשר
 בשרה מאדם ועד בהמה ואת כל
 26 עשב השדה הכה הברד ואת כל עץ
 השדה שבר: רק טארץ גשן אשר
 שם בני ישראל לא היה ברד:
 וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן 27
 ויאמר אללהם חטאתי הפנים יהוה
 הצדיק ואני ועמי דרשעים: העתירו 28
 אל יהוה ורב מהיה קלת אלהים
 וברד ואשלחה אצלם ולא הספון
 לעמד: ויאמר אליו משה כצאתי 29
 את העיר אפיש את כמי אל יהוה
 הקלות והרלון והברד לא יהיה עוד
 למען תדע כי ליהוה הארץ: ואות 30
 ועבדך ידעתי כי טרם תיראון מפני
 יהוה אלהים: והפשיה והשערה 31
 נחתה כי השערה אביב והמשתה
 נבעל: והחטה והכספת לא נכו 32
 כי אפילת הנה: ויצא משה מעם 33
 פרעה ארץ העיר ויפיש כמי אר
 ויהוה ויחילו הקלות והברד ומטר
 לא נתן ארצה: וירא פרעה כי 34
 חלל המטר והברד והקלת ויפיש
 לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו:
 ויחוק לב פרעה ולא שלח את לה
 בני ישראל כאשר דבר
 יהוה כיד
 משה:

ימי מצרים על נהרותם על ואריותם
 ועל אגמיותם ועל כל מקוה מימותם
 וחיו רם והיה דם בכל ארץ מצרים
 2 ובקעים ובאבנים : ויעשו כן
 משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם
 כמטה וידך ארץ המים אשר ביאר
 לעיני פרעה ולעיני עבדיו והמלכו
 21 כל המים אשר ביאר להם והנה
 אשר ביאר מטה ויבאש היאר ולא
 יכלו מצרים לשחות מים מן היאר
 22 והיו הרם בכל ארץ מצרים : ויעשו
 כן הימטי מצרים בלטה הם ויחזק לב
 23 פרעה ויא שמע אלהם כאשר דבר
 יהוה : וימן פרעה ויבא אל ביתו
 24 ולא שת לבו גם לזאת : ויחפרו
 כר מצרים סביבה היאר מים
 לשחות כילא יכלו לשחרר ממימי
 25 היאר : וימלא שבעת ימים אחרי
 הכת יהוה ארץ היאר : מ
 26 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה
 ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את
 27 עמי ויעבדני : ואם מאן אתה
 לשלח הנח אנכי נח את כל נבולך
 28 בצמדעים : ושדך היאר צמדעים
 ועד ובאו בביחך ובחיר משכבך
 ועל משחך ובחיר עבדך ובקמך
 29 ובתגורך ובמשארותך : ובכה
 ובקמך ובכר עבדך ועלו
 הצמדעים :

ח 8

וואמר יהוה אל משה אמר
 אל אהרן נסה ארץ וידך בכסף על
 הצרות על היארים ועל האגמים
 והנה ארץ הצמדעים על ארץ
 2 מצרים : ויש אהרן את יד
 על ימי מצרים והנה הצמדע
 3 והבם את ארץ מצרים : ויעשו כן
 הצמדעים כלשורם ויעלו ארץ
 4 הצמדעים על ארץ מצרים : ויקרא
 פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתו
 אל יהוה ויכר הצמדעים ממני
 5 וליהוה : ויאמר משה להם ויבחו
 ח ליהוה : על למה אתה יודע
 והפאר עלי למה אתה יודע
 ולעבדך ולעמך להכרית הצמדעים
 ממצ ומבחר רק ביאר תשאנה :
 6 ויאמר למחר ויאמר כרבוך למען
 7 תדע כי אין כיהוה אלהינו : וסרו
 הצמדעים ממצ ומבחרך ומעבדך
 8 ומעשר רק ביאר תשאנה : ויצא
 שלח

משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה
 אל יהוה על דבר הצמדעים אשר
 9 שם למרעה : ויעש יהוה כדבר
 משה ויסרו הצמדעים מן הבתים
 מן החצרות ומן השדות : ויצרו
 ארם המרס המרס והבאש הארץ :
 11 וירא פרעה כי היה הרוחה והנכר
 את לבו ולא שמע אלהם כאשר דבר
 יהוה : מ ויאמר יהוה אל
 12 משה אמר אל אהרן נסה את מטה
 והך את עפר הארץ והיה לנמס בכל
 ארץ מצרים : ויעשו כן ויש אהרן
 13 ארץ מצרים : ויעשו כן עפר הארץ
 והיה הנמס באדם ובבהמה כל עפר
 הארץ היה כנמס בכל ארץ מצרים :
 ויעשו כן הצמדעים כלשורם
 14 להוציא את הנמס ולא יכלו והיו
 הכנמס באדם ובבהמה : ויאמרו
 15 הצמדעים אל פרעה אנבע אלהים
 הוא ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם
 כאשר דבר יהוה : מ
 ויאמר יהוה אל משה השנס בכרך
 16 והוצב לפני פרעה הנרי ונא
 המטיה ואמרת אליו כה אמר יהוה
 שלח עמי ויעבדני : כי אם איך
 17 משלח ארץ עמי הנני משליחך
 ובקבדך ובקמך ובבחרך את הערב
 18 ומלאו בתי מצרים את הערבונם
 הארמה אשר הם עליה : והפירתי
 ביום ההוא את ארץ גושן אשר עמי
 עמד עליה לבלתי חוזר שוב ערב
 לסען חרע כי אני יהוה בקרב
 הארץ : מ ושכתי סח בן עמי
 19 ובין עמך למחר יהיה האת חרע : ה
 ויעש יהוה כן ויבא ערב ככר ביהם
 פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים
 21 תשחח הארץ מפני הערב : ויקרא
 פרעה אל משה ולאהרן ויאמר לבו
 ובחו לאלהים בארץ : ויאמר
 22 משה לא נכון לעשות כן כי תועברת
 מצרים גזבה ליהוה אלהינו הן גזבה
 ארץ תועבת מצרים לעיניהם ולא
 23 וסקלנו : ודך שגשש מים נדך
 במצר ובחטנו ליהוה אלהינו כאשר
 24 ואמר אלינו : ויאמר פרעה אנכי
 אשלח אתכם ובהמה ליהוה אהיכם
 כמדבורך הריחק לא תרחיקו ללכת
 העתו בקדו : ויאמר משה הנח כה
 אנכי ונא מעמד והעתוהו אל יהוה
 וסר הערב מפרעה מעבדו ומעמו
 מתרסק אל יוסף פרעה החל לבלתי
 שלח

32. ff. Med. N. O. B. 3, 50. ff.

15. De herbis ruminis capidans. Insb. Gard. de Mr.
14. 91.

22. unde aquam petriant magi; Leub. Mag. 1, 299 ff.
5471 ff. De herbis ita. l. 3, 43. repet. aquam efficitur
de rugini: petriant in leg. De saluginoso. Hanc
de petriant magi aquam, videtur petriant magi;
hanc petriant petriant. comp. 2, 340.

17. ff. vid. adu. misc. von Leub.
Med. N. O. B. 7, 13.

VIII.

19. Syll. Sig. II. 1153.

20. 279 Eich. Bibl. VII. 2, 248. Med. N. O. B. 5, 32 ff.
Adman. Misc. 2: 157 ff.

4. s. De teuchemar. Eich. Bibl. VIII. 4, 596.
s. Med. N. O. B. 3, 191. Adm. Misc. 1. 157 ff.

De plagis Aegyptiacis conf. vid. Bill
VI. 5, P. 1. 4. St. Ansd. Lett. Et. Scripte
III, 477. ubi de magis aegyptiorum,
 de miraculis insu, ~~etiam~~ magorum
prestigiis, vit. de vi quam plaga illa
 in Aegyptio subvertit, quae tanta
 fuerit, et geronem propter ab eis inter
 Numina relatis est, ac Divino honore
 cultus.
J. Mich. N. O. B. 3, 133.

14-27. Lich. Ind. II. p. 380.^{d.}

11. Magia magis in honore erat ac sacerdotum
 propria apud Aegyptios. J. Mich. Opusc. I. p. 369
et 359. Conf. de magis in Annal. v. 4. p. 21.

15. Memorab. 3, 76.

17. Bill. Bill. IX. 5, 175. Ad. Spal. Hof. ad v. 22

19. J. Mich. N. O. B. 3, 133. Secm. Mich. I. 122,
139. et p. 2. Annal. v. 4. p. 21.

9 אני יהוה : וידבר משה בן אהרן
 בני ישראל ולא שמעו אל משה
 מקצת רוח ומעבדה קשה :

10 וידבר יהוה אל משה
 11 לאמר : בא דבר אל פרעה מלך
 מצרים וישלח את בני ישראל
 12 מארצו : וידבר משה לפני יהוה
 לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי
 ואיך ישמעני פרעה ואני ערל
 13 שפתים : מ וידבר יהוה אל
 משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל
 ואל פרעה מלך מצרים להוציא את
 בני ישראל מארץ מצרים :

14 מ אלה ראשי בית אבתם
 א בני ראובן כבר ישראל חנוך ופלווא
 הןן וכרמי אלה משפתת ראובן :
 15 ובני שמעון יסואל וימין ואהרלוכין
 וצחר ושארן בן הכנענית אלה
 16 משפתת שמעון : ואלה שמות בני
 לוי להרחם נרשון וקה וסרי
 ושני חיו לוי שבע ושלוש ומאת
 17 שרן : בני נרשון לבני ושמעני
 18 למשפתתם : ובני קהת עמרם
 ויצהר והברון ועיאל ושני חיו קהת
 19 שלש ושלוש ומאת שנה : ובני
 סרי מחלי ומושי אלה משפתת
 כ הלוי להלדום : ויקח עמרם את
 ויכבר רחלו לו לאשה ותלד לו את
 אהרן ואת משה ושני חיו עמרם
 21 שבע ושלוש ומאת שנה : ובני
 22 יצהר קהת ונפג וכרמי : ובני
 עזיאל מישאל ואלצפן וסרי :
 23 ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב
 אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את
 נרב ואת אביהוא את אלעזר ואת
 24 איתמר : ובני קהת אסיר ואלקנה
 ואביספן אלה משפתת הקהתי :
 25 מה ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות
 פוטיאל לו לאשה ותלד לו את
 26 מנחם אלה ראשי אבות הלויים
 למשפתתם : הוא אהרן ומשה
 אשר אמר יהוה להם הוציא את
 בני ישראל מארץ מצרים ערל
 27 צבאם : הם הסודרים אל פרעה
 מלך מצרים להוציא את בני ישראל
 28 מצרים הוא משה ואהרן : ויהי
 ביום דבר יהוה אל משה באהרן
 29 מצרים : מ וידבר יהוה
 ב אל משה לאמר אני יהוה דבר אל
 פרעה מלך מצרים את כל אשר אני
 30 דבר אליך : ויאמר משה לפני

יהוה הן אני ערל שפתים ואיך
 ישמע אלי פרעה : מ

7 ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך
 אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהוה
 נביאך : אתה תדבר את כל אשר
 2 אצרך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה
 ושלח את בני ישראל מארצו :
 3 ואני אקשה את לב פרעה והרביחו
 את איתני ואת מופתי בארץ מצרים
 ולא ישמעו אליכם פרעה ונתתי את
 4 ידי במצרים והוצאתי את צבאתי
 את עמי בני ישראל מארץ מצרים
 5 כשפתים גדלים : וידעו מצרים
 כי אני יהוה כנגפתי את ידו ערל
 מצרים והוצאתי את בני ישראל
 6 מחוסם : ויעש משה ואהרן כאשר
 7 צוה יהוה אתם בן עשו : ומשה
 בן שמנים שנה ואהרן בן שלש
 8 ושמונים שנה כדברם אל פרעה :
 9 מ ויאמר יהוה אל משה
 ואל אהרן לאמר : כי ידבר אליכם
 פרעה לאסר חנו לכם מופת ואמרת
 אל אהרן קח את ספרך וישלך לפני
 פרעה ויהי לתנן : ויבא משה
 ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה
 יהוה וישלך אהרן את מטתו לפני
 פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנן :
 11 ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים
 ויעשו גם הם חתמים מצרים
 12 בלחשים כן : וישליכו איש מטתו
 ויהיו לתננים ויבלע משה את
 13 מטתם : ויהוה לב פרעה ולא
 שמע אלדם כאשר דבר יהוה :
 14 מ ויאמר יהוה אל משה כבר
 לב פרעה מאן לשלח העם : לך
 15 אל פרעה בכרך הנה יצא המימה
 ונצבת לקראתו ערל שפת היאר
 והמטרה אשר נהפך לנחש תקח
 16 בידך : ואמרת אליו יהוה אלהי
 העברים שלחני אליך לאמר שלח
 את עמי ויעבדני במדבר והנה לא
 17 שמועת עד כה : כה אמר יהוה
 בזאת הרע כי אני יהוה הנה אנכי
 18 מכה בספי אשר כירי על המים
 אשר ביאר ונהפכו לדם : והנה
 19 אשר ביאר תמות ובאיש היאר ונלאו
 מצרים לשתות מים כן היאר :
 20 מ ויאמר יהוה אל משה אמר
 אל אהרן קח משך ונשר ירך ערל
 מימי

49

והזכרת את ערלת בנה והזנן לרנליו
 והאמר כי הן דמים אלה לי :
 26 וידע ממנו או אטרה הן דמים
 27 למולת : פ ויאמר יהוה
 אל אהרן לך לקראת משה המזכרה
 וילך ויפגשוהו בהר האלהים וישק
 28 לו : ויגד משה לאהרן את כל
 דברי יהוה אשר שלחו וארת כר
 29 האחת אשר צוהו : וילך משה
 ואהרן ויאספו את כל זקני בני
 ל ישראל : וידבר אהרן את כל
 הדברים אשר דבר יהוה אל משה
 31 ויניח האחת לעיני העם : ויאמין
 העם וישמעו כי מקד יהוה ארץ בני
 וישראל וכי ראה את עינים ויקרו
 וישתחוו :

ה ז

א ואתר באו משה ואהרן ויאמרו
 אל פרעה כה אמר יהוה אלהי
 ישראל שלח ארץ עמי ויחגו לי
 2 במדבר : ויאמר פרעה מי יהוה
 אשר אשבע בקולו לשלח את ישראל
 לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל
 3 לא אשלח : ויאמרו אלהי העברים
 נקרא עלינו נלכה נא רדך שליטת
 וסוס במדבר ונזכחה ליחזה אלהינו
 4 פן ויפגענו ברבר או בחרב : ויאמר
 אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן
 המריעו את הים מעשיו לנו
 ה למלחמים : ויאמר פרעה הן
 רבים ענה עם הארץ והשבתם אתם
 6 ממלחם : ויצו פרעה ביום ההוא
 את הנגשים בעם את שטריו לאמר :
 7 לא האספון לתרת הבן לעם ללכך
 הלבנים כחמל שלשים הם ילכו
 8 וקששו להם הבן : ואת סחבתת
 הלבנים אשר הם קשים המול שלשים
 חשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי
 גרפים הם על בן הם צעקים לאמר
 9 נלכה נזכחה לאלהינו : תכבר
 העבודה על האנשים ריעשו בה ואל
 יישעו בדברי שקר : ויצאו נגשי
 10 העם וישררו ויאמרו אל העם לאמר
 כה אמר פרעה איננו נתן לכם הבן :
 11 ארם לנו קחו לכם הבן כאשר
 תמצאו כי אין נגרע מעבדה לם דבר :
 12 ויפיק העם ככל ארץ מצרים לקששו
 13 קש להבן : והנגשים אצים לאמר
 כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר
 14 בהיות הבן : ויכו שטריו בני

ישראל אשר שמן עליהם נגשי פרעה
 לאמר מדוע לא כליחם חקם ללכך
 כחמול שלשים גם חמול גם היונים :
 ויבאו שטריו בני ישראל ויצעקו אל
 15 פרעה לאמר למה תעשה כר
 לעבדך : חכן און נתן לעבדך
 16 ולבנים אמרים לנו עשו ותנה עבדך
 מכס וחטאת עמך : ויאמר נרפים
 17 אתם נרפים על בן אתם אמרים
 נלכה נזכחה ליהוה : ועתה לכו
 18 עבדו וחכן לא ינתן לכם וחכן
 לבנים חתנו : ויראו שטריו בני
 19 ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו
 מלבנים דבר יום ביומו : ויפגעו כ
 את משה ואת אהרן נצבים למראס
 21 בצאחם מארת פרעה : ויאמרו כ
 אלהם ראו יהוה עליכם וישפט אשר
 הבאשחם את ריחגו בעיני פרעה
 ובעיני עבדיו לתר חרכ כרם
 22 להרגו : וישב משה אל יהוה
 למה זה שלחתי : ומאן באתי אל
 23 והצל לא הצלה את עמך :

ו 6

ויאמר יהוה אל משה ענה תראה
 אשר אעשה לפרעה כי ביד חוקה
 ישלחם וכיד חוקה יגרשם מארצו :

ס ס ס

וידבר אלהים למשה ויאמר
 2 אליו אני יהוה : וראא
 3 אברהם אל יצחק ואל יעקב באל
 שרי ושמי יהוה לא גרעתי להם :
 4 וגם הקמתי את בריתי אתם לתת
 להם את ארץ כנען את ארץ מגורתם
 5 אשר גרו בה : וגם אני שמעתי
 את נאקת בני ישראל אשר מצרים
 מעבדים אתם ואומר את ברוחי :
 6 לכן אמר לבני ישראל אני יהוה
 והוצאתי אתכם ממצרים
 והוצאתי אתכם מעברתם ואלתי
 7 אתכם ברוע נטווה ונשפטוים
 גרלים : ולקחתי אתכם לי לעם
 8 והיווה לכם לאלהים וידעתם כי
 אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם
 9 ממצרים ואתם סבלת מצרים : והבאתי
 אתכם אל הארץ אשר נשאתי את
 ידו לתת אתה לאברהם ליצחק
 וליעקב ונתתי אתה לכם מורשת
 10 אני

Alb. Duib. l. 1. 34199. ^{VI}

2, 3. Lich. Ind. II. p. 347. Mich. l. in note p. 278.
Epitaph. adu. m. p. 596 49.

3. Conspicuum quidem me in praebui ita ut
in nomine meo: 40 42. Dei omnipotentis
implerem, sed omnem vim nominis mei: 7777
huc adae in promissis constantissimi, nec un-
quam mutabilitate in re ipsa comparare non
huc." cont. lib. III. 13-15. a. Poppe. in v. T. p. 404
J. Poppe. ib. p. 609.

13 177. Munt. Gesch. der m. IV. 70 ff.

14.

14. עמיה אטר עמיה Pitt. Comm. 4, 50 ff. Capell. 2
V. T. 609.

18. Lich. Hg. Bibl. I. 4, p. 630. Munt. Gesch. der m. IV. nach 13. 14. Nov. Tues. Dis. V. T. p. 259 ff.
p. 40, 41.

19. Munt. l. c. p. 41. 4.

14. הלויה הלויה adstantium, i. e.
adjuvator. Bydr. tot de Theol. Letterk. 18. 6.
IV. 2. p. 383

22. Lich. Bibl. VII. 6, 107 5. IX. 3, 558. Munt. l. c. p.
nov. 4: 206 ff. Munt. l. c. p. 42 ff.

IV.

2. De baculo Moy Munt. l. c. p. 201 ff.

24. Lich. Bibl. X. 1, 176. 12. 4. 10. 11. Munt. l. c. p. 192 ff.
24. ff. Mamora 6. 3, 75. Theol. V. T. 288 ff. Bibl. l. c. p. 333
5: 351 ff. Chem. Histor. opusc. 9: p. 333 368. Vestimil Munt. p. 333
25. 75. alt. tron. anz. des key II. 7. - Sedm. Munt. 5, 128 ff.

ירו בחיקו ויוצאה והנה ירו מצרעת
 כשלב : ויאמר השב ידך אל 7
 חיקך וישב ירו אל חיקו ויוצאה
 מחיקו והנה שבה בכשרו : והוח 8
 אם לא ואמינו לך ולא ישמענו לקל
 האת הראשון והאמינו לקל האת
 האחרון : והיה אם לא ואמינו גם 9
 לשני האחרות האלה ולא ישמענו
 לקלך ולקחרת ממימו היאר ושפכת
 חובשה והיו המים אשר תקח מן
 היאר והיו לדם טובשת : ויאמר 10
 משה אל יהוה בי אדני לא איש
 כרוים אנכי גם מתמול גם משלש
 גם כאו ונך אל עבדך כי כבר פה
 וכבר לשון אנכי : ויאמר יהוה 21
 אליו מי שם פה לאדם או מי ישום
 אם לא הרש או פקח או עור הלא
 אנכי יהוה : ועתה לך ואנכי 12
 אולר עים פך ותוריהך אשר
 דבר : ויאמר בי אדני שלח נא 13
 ביד תשלח : ויתר אף יהוה במשה 14
 ויאמר הלא אחרן אחיך הלוי ידעתו
 כי דבר ידבר הלא גם הנה הוא
 יצא לקראתך וראך ושמת בלבו :
 ויברת אליו ושמת את הדברים 15
 כפיו ואנכי אחיה עם פך ועם מיהו
 והוריתו אהבכם את אשר תעשו :
 ודבר הוא לך אל העם והיה הוא 26
 יהוה לך לפר אאתה הוה לו
 לאלהים : ואת רמשת הוה תקח 17
 בידך אשר תעשה בו את האתה : ה
 0 פ וולך משה וישב אל יתר 18
 חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה
 4 אחי אשר במצרים ואראי העודם
 חיים ויאמר יהוה למשה לך לשלוחי:
 ויאמר יהוה אל משה במיין לך שב 19
 מצרים כי מהו כל האנשים
 המבקשים את נפשך : ויקח משה 20
 את אשתו ואת בניו וירכבם על
 חמור וישב ארצה מצרים ויקח משה
 את מטה האלהים בידו : ויאמר 21
 יהוה 4 משה בלכתך לשוב במצרים
 ראה כל המפתים אשר שבתו בידך
 ועשיהם לפני פרעה ואני אחזק את
 לבו ולא ישלח את העם : ואמרת 22
 אל פרעה כה אמר יהוה בני כהרי
 ישראל : ואמר אליו שלח את 23
 בני ועבדתי והסאן לשלח הנה
 אנכי הנה ארץ נהך בדרך :
 והיה כדרך במסון ויפגשו יהוה 24
 ויבקש המיהו : וחקק צפרה צר כח
 והגרת

משה אל האלהים הנה אנכי בא אל
 בני ישראל ואמרת להם אלהי
 אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי
 14 מה שמו מה אמר אלהם : ויאמר
 אלהם אל משה אהיה אשר אהיה
 ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה
 15 שלחני אליכם : ויאמר עוד
 אלהים אל משה כה תאמר אל בני
 ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
 שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה
 16 וכו' ויהי דף : 0 לך ואפסת את
 ד וקני ישראל ואמרת אלהים יהוה
 אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי
 אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד
 נקחתי אהבם וארת העשוי לכם
 17 במצרים : ואמר אעלה אתכם
 במיני מצרים אל ארץ הנקעו והחתני
 והאמתי והפתי והחמו והיבנתי ארץ
 18 ארץ זבת חלב ודבש : ושמענו
 לקלך ונבאת אמת וקני ישראל אל
 19 מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה
 אלהי העברים נקרה עלינו ועתה
 נלכה נא וחד שלשת ימים נמריב
 19 ונזכרה ליהוה אלהינו : ואני
 ויעתו כי לא יתן אתכם מלך מצרים
 20 כ להלך ולא ביד חזקה : ושלחתו
 את ותי וחבתו את מצרים בכר
 21 נפלאו אשר אקשה בקרבן ואחריו
 22 כן ישלח אתכם : ונתתי את חן
 העם הוה בעיני מצרים והוה כי
 22 תלכו לא תלכו ריקם : ושלחתו
 אשה משכנתה וסגרת ביתה בלוי
 23 כסף וכלי זהב ושמלת ושחתם ער
 24 בניכם ועל בנותיכם ונצלחתם את
 מצרים :

ד 4

א ויען משה ויאמר הן לא ואמינו
 לו ולא ישמענו בקלוי כי ואמרו לא
 2 נראה אליו יהוה : ויאמר
 אליו הוה מוה בידך ויאמר משה :
 3 ויאמר השליחו ארצה וישלחו
 ארצה ויהי לנחש וינם משה
 4 ופניו : ויאמר יהוה אל משה
 שלח ידך ואחז בנבו וישלח ידו
 ויחוק בו והיו למטה בכפו :
 ה למען ואמינו כי נראה אליו יהוה
 אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
 6 יעקב ואלהי יעקב : ויאמר יהוה
 לו עוד הבא נא ודך בחיקך ויבא

2

א וילך איש מבית לוי ויקח
 ב את בת לוי : והתר האשה והלד
 בן ותרא אהו כי טוב הוא ותצפנהו
 ג ששנה ורחים : ולא יכלה עוד
 הצפנהו והקח לו תבת נמא ותחמרה
 בחמרו וכופת ותשים בה ארז הילד
 ותשים בסוף ענל שפת היאר :

4 ותחצב אחתו סרחק לרעה מה ועשה
 ה לו : וחרר-בת פרעה לרחץ ענל
 ז היאר ובערותה הלכת ענל יד היאר
 ותרא את תתבה בתוך הסוף ותשלח
 6 ארת אמרה ותתרה : ותפתח
 והראתו את הילד ותנה נער בכר
 ותחמל עליו ותאמר סילודי העברים
 ז ה : ותאמר אחתו אהו אה בה פרעה
 האלך וקראתי לך אשה מינרתמן
 העברית ותתקן לך ארת הילד :

8 ותאמר לרחבת פרעה לכי ותלך
 העלמה ותקרא ארת אם הילד :
 9 ותאמר לה בת פרעה חיליכי ארת
 הילד הזה והניקתו לי ואני אתן את
 שבתך ותקח האשה הילד ותניקתו :

10 ונגד הילך ותבאנו לברת פרעה
 ויהי לה לבן ותקרא שמו משה
 ותאמר כי מן תמים משיתמו :

11 ויהי בימים ההם ונגד משה
 ב ויצא אל אחיו וירא כסבלתם וירא
 איש מצרי מכה איש עברי מאחיו :

12 ויסן מה ומה וירא כי אין איש ויך
 13 את המצרי וישטמנו בחול : ויצא
 ביום השני והנה שני אנשים
 עברים נצים ויאמר לישע למת תכה
 14 רעך : ויאמר כי שמך לאיש שר
 ושפט עלינו הלהרננו אהר אמר
 כאשר רגנת את המצרי וירא משה
 15 ויאמר אכן נרע הדבר : וישמען
 פרעה את הדבר הזה ויבקש להרת
 ארת משה ויברח משה מפני פרעה
 וישב בארץ מצרן וישב על הבאר :

16 ולכתן מרין שבע כנול ותבאנה
 והדלנה ותמלאנה ארת הרחשים
 17 להשקות צאן אביהן : ויבאו
 הרעים וירשעו ויקם משה וישוען
 18 וישק את צאנם : ותבאנה ארת
 ותואל אכחן ויאמר מדוע מתרתן
 19 בא היום : והאמרן איש מצרי
 העולט מיד הרעים וגם דלה דלה
 לנו וישק את הצאן : ויאמר ארת
 כ גדהו ואוי למת זה עובדת את האיש
 משה

והראתו את הילד ותנה נער בכר
 ותחמל עליו ותאמר סילודי העברים
 ז ה : ותאמר אחתו אהו אה בה פרעה
 האלך וקראתי לך אשה מינרתמן
 העברית ותתקן לך ארת הילד :

8 ותאמר לרחבת פרעה לכי ותלך
 העלמה ותקרא ארת אם הילד :
 9 ותאמר לה בת פרעה חיליכי ארת
 הילד הזה והניקתו לי ואני אתן את
 שבתך ותקח האשה הילד ותניקתו :

10 ונגד הילך ותבאנו לברת פרעה
 ויהי לה לבן ותקרא שמו משה
 ותאמר כי מן תמים משיתמו :

11 ויהי בימים ההם ונגד משה
 ב ויצא אל אחיו וירא כסבלתם וירא
 איש מצרי מכה איש עברי מאחיו :

12 ויסן מה ומה וירא כי אין איש ויך
 13 את המצרי וישטמנו בחול : ויצא
 ביום השני והנה שני אנשים
 עברים נצים ויאמר לישע למת תכה
 14 רעך : ויאמר כי שמך לאיש שר
 ושפט עלינו הלהרננו אהר אמר
 כאשר רגנת את המצרי וירא משה
 15 ויאמר אכן נרע הדבר : וישמען
 פרעה את הדבר הזה ויבקש להרת
 ארת משה ויברח משה מפני פרעה
 וישב בארץ מצרן וישב על הבאר :

16 ולכתן מרין שבע כנול ותבאנה
 והדלנה ותמלאנה ארת הרחשים
 17 להשקות צאן אביהן : ויבאו
 הרעים וירשעו ויקם משה וישוען
 18 וישק את צאנם : ותבאנה ארת
 ותואל אכחן ויאמר מדוע מתרתן
 19 בא היום : והאמרן איש מצרי
 העולט מיד הרעים וגם דלה דלה
 לנו וישק את הצאן : ויאמר ארת
 כ גדהו ואוי למת זה עובדת את האיש
 משה

והראתו את הילד ותנה נער בכר
 ותחמל עליו ותאמר סילודי העברים
 ז ה : ותאמר אחתו אהו אה בה פרעה
 האלך וקראתי לך אשה מינרתמן
 העברית ותתקן לך ארת הילד :

8 ותאמר לרחבת פרעה לכי ותלך
 העלמה ותקרא ארת אם הילד :
 9 ותאמר לה בת פרעה חיליכי ארת
 הילד הזה והניקתו לי ואני אתן את
 שבתך ותקח האשה הילד ותניקתו :

10 ונגד הילך ותבאנו לברת פרעה
 ויהי לה לבן ותקרא שמו משה
 ותאמר כי מן תמים משיתמו :

11 ויהי בימים ההם ונגד משה
 ב ויצא אל אחיו וירא כסבלתם וירא
 איש מצרי מכה איש עברי מאחיו :

12 ויסן מה ומה וירא כי אין איש ויך
 13 את המצרי וישטמנו בחול : ויצא
 ביום השני והנה שני אנשים
 עברים נצים ויאמר לישע למת תכה
 14 רעך : ויאמר כי שמך לאיש שר
 ושפט עלינו הלהרננו אהר אמר
 כאשר רגנת את המצרי וירא משה
 15 ויאמר אכן נרע הדבר : וישמען
 פרעה את הדבר הזה ויבקש להרת
 ארת משה ויברח משה מפני פרעה
 וישב בארץ מצרן וישב על הבאר :

3

א ומשה היה רעה את צאן ותרו
 תחננו בהן מרין וינחם את הצאן אהר
 המדבר ויבא אל הר האלהים חריבה
 וירא סלאך יהוה אליו בלבת אש
 2 מתוך הסנה וירא ותנה הסנה בקע
 באש ותסנה איגו אכל : ויאמר
 3 משה אמרה נא ויראה את המראה
 הנגל הזה מדוע לא יבער הסנה :

4 וירא יהוה כי סר לראות ויקרא
 אליו אלהים מתוך הסנה ואמר
 5 משה משה ויאמר הנני : ויאמר
 ה אל תקרב חלם של נעליך מעל
 רגליך כי המקום אשר אתה עומד
 6 עליו אדמת קדש הוא : ויאמר
 אנכי אלהי אביך אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסר
 משה מפני כי וירא מהביט אר
 האלהים : ויאמר יהוה ראה ראיתי
 7 את עני עמי אשר כמצרים ואת
 דעקתם שמעתי מפני נגשו כי
 8 ודעתי את סכאביו : ואר להציל
 מיד מצרים ולקחתו מן הארץ ההוא
 אל ארץ מצרנה ורחבה אל ארץ ובה
 חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי
 והאמורי והפרזי והחתי והיבסי :

9 ועתה הנה צעקת בני ישראל באר
 אלי וגם ראיתי ארת הלחץ אשר
 מצרים לחצים אחם : ועתה לכה
 10 ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי
 בני ישראל מצרים : ויאמר
 11 משה אל האלהים מי אנכי באלך
 אל פרעה וכו אציא את בני ישראל
 מצרים : ויאמר כי אהיה עמך
 12 וזה לך האות כי אנכי שלחתיך
 בהוציאך את העם מצרים העבדון
 13 את האלהים על החר הזה : ויאמר
 14 משה

א ומשה היה רעה את צאן ותרו
 תחננו בהן מרין וינחם את הצאן אהר
 המדבר ויבא אל הר האלהים חריבה
 וירא סלאך יהוה אליו בלבת אש
 2 מתוך הסנה וירא ותנה הסנה בקע
 באש ותסנה איגו אכל : ויאמר
 3 משה אמרה נא ויראה את המראה
 הנגל הזה מדוע לא יבער הסנה :

4 וירא יהוה כי סר לראות ויקרא
 אליו אלהים מתוך הסנה ואמר
 5 משה משה ויאמר הנני : ויאמר
 ה אל תקרב חלם של נעליך מעל
 רגליך כי המקום אשר אתה עומד
 6 עליו אדמת קדש הוא : ויאמר
 אנכי אלהי אביך אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסר
 משה מפני כי וירא מהביט אר
 האלהים : ויאמר יהוה ראה ראיתי
 7 את עני עמי אשר כמצרים ואת
 דעקתם שמעתי מפני נגשו כי
 8 ודעתי את סכאביו : ואר להציל
 מיד מצרים ולקחתו מן הארץ ההוא
 אל ארץ מצרנה ורחבה אל ארץ ובה
 חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי
 והאמורי והפרזי והחתי והיבסי :

9 ועתה הנה צעקת בני ישראל באר
 אלי וגם ראיתי ארת הלחץ אשר
 מצרים לחצים אחם : ועתה לכה
 10 ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי
 בני ישראל מצרים : ויאמר
 11 משה אל האלהים מי אנכי באלך
 אל פרעה וכו אציא את בני ישראל
 מצרים : ויאמר כי אהיה עמך
 12 וזה לך האות כי אנכי שלחתיך
 בהוציאך את העם מצרים העבדון
 13 את האלהים על החר הזה : ויאמר
 14 משה

א ומשה היה רעה את צאן ותרו
 תחננו בהן מרין וינחם את הצאן אהר
 המדבר ויבא אל הר האלהים חריבה
 וירא סלאך יהוה אליו בלבת אש
 2 מתוך הסנה וירא ותנה הסנה בקע
 באש ותסנה איגו אכל : ויאמר
 3 משה אמרה נא ויראה את המראה
 הנגל הזה מדוע לא יבער הסנה :

4 וירא יהוה כי סר לראות ויקרא
 אליו אלהים מתוך הסנה ואמר
 5 משה משה ויאמר הנני : ויאמר
 ה אל תקרב חלם של נעליך מעל
 רגליך כי המקום אשר אתה עומד
 6 עליו אדמת קדש הוא : ויאמר
 אנכי אלהי אביך אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסר
 משה מפני כי וירא מהביט אר
 האלהים : ויאמר יהוה ראה ראיתי
 7 את עני עמי אשר כמצרים ואת
 דעקתם שמעתי מפני נגשו כי
 8 ודעתי את סכאביו : ואר להציל
 מיד מצרים ולקחתו מן הארץ ההוא
 אל ארץ מצרנה ורחבה אל ארץ ובה
 חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי
 והאמורי והפרזי והחתי והיבסי :

9 ועתה הנה צעקת בני ישראל באר
 אלי וגם ראיתי ארת הלחץ אשר
 מצרים לחצים אחם : ועתה לכה
 10 ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי
 בני ישראל מצרים : ויאמר
 11 משה אל האלהים מי אנכי באלך
 אל פרעה וכו אציא את בני ישראל
 מצרים : ויאמר כי אהיה עמך
 12 וזה לך האות כי אנכי שלחתיך
 בהוציאך את העם מצרים העבדון
 13 את האלהים על החר הזה : ויאמר
 14 משה

א ומשה היה רעה את צאן ותרו
 תחננו בהן מרין וינחם את הצאן אהר
 המדבר ויבא אל הר האלהים חריבה
 וירא סלאך יהוה אליו בלבת אש
 2 מתוך הסנה וירא ותנה הסנה בקע
 באש ותסנה איגו אכל : ויאמר
 3 משה אמרה נא ויראה את המראה
 הנגל הזה מדוע לא יבער הסנה :

4 וירא יהוה כי סר לראות ויקרא
 אליו אלהים מתוך הסנה ואמר
 5 משה משה ויאמר הנני : ויאמר
 ה אל תקרב חלם של נעליך מעל
 רגליך כי המקום אשר אתה עומד
 6 עליו אדמת קדש הוא : ויאמר
 אנכי אלהי אביך אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסר
 משה מפני כי וירא מהביט אר
 האלהים : ויאמר יהוה ראה ראיתי
 7 את עני עמי אשר כמצרים ואת
 דעקתם שמעתי מפני נגשו כי
 8 ודעתי את סכאביו : ואר להציל
 מיד מצרים ולקחתו מן הארץ ההוא
 אל ארץ מצרנה ורחבה אל ארץ ובה
 חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי
 והאמורי והפרזי והחתי והיבסי :

9 ועתה הנה צעקת בני ישראל באר
 אלי וגם ראיתי ארת הלחץ אשר
 מצרים לחצים אחם : ועתה לכה
 10 ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי
 בני ישראל מצרים : ויאמר
 11 משה אל האלהים מי אנכי באלך
 אל פרעה וכו אציא את בני ישראל
 מצרים : ויאמר כי אהיה עמך
 12 וזה לך האות כי אנכי שלחתיך
 בהוציאך את העם מצרים העבדון
 13 את האלהים על החר הזה : ויאמר
 14 משה

א ומשה היה רעה את צאן ותרו
 תחננו בהן מרין וינחם את הצאן אהר
 המדבר ויבא אל הר האלהים חריבה
 וירא סלאך יהוה אליו בלבת אש
 2 מתוך הסנה וירא ותנה הסנה בקע
 באש ותסנה איגו אכל : ויאמר
 3 משה אמרה נא ויראה את המראה
 הנגל הזה מדוע לא יבער הסנה :

4 וירא יהוה כי סר לראות ויקרא
 אליו אלהים מתוך הסנה ואמר
 5 משה משה ויאמר הנני : ויאמר
 ה אל תקרב חלם של נעליך מעל
 רגליך כי המקום אשר אתה עומד
 6 עליו אדמת קדש הוא : ויאמר
 אנכי אלהי אביך אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסר
 משה מפני כי וירא מהביט אר
 האלהים : ויאמר יהוה ראה ראיתי
 7 את עני עמי אשר כמצרים ואת
 דעקתם שמעתי מפני נגשו כי
 8 ודעתי את סכאביו : ואר להציל
 מיד מצרים ולקחתו מן הארץ ההוא
 אל ארץ מצרנה ורחבה אל ארץ ובה
 חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי
 והאמורי והפרזי והחתי והיבסי :

3. Mid. O. B. 23, 133. nt. J. Jappell. skew. ad v. p. 60d.
Non Memphis, sed Tami apostitum fuisse morem,
proban habet Both. g. l. II. u. d. g. ff.

10. Nov. Tunc. Dis. V. T. p. 255 ff.

11-13. Hornelth. Byb. red. 3, 296.

11. Mon. & Gerd. der M. III. prob. us.

13. □. 53 Bault. Op. min. p. 136.

18. Pocock. Coll. 1. 2, 247.

III.

Lucii. Tit. opus. 9. p. 273. 238.
 3-5. vid. f. p. 60d. in Syll. Dis. I. p. 10. 1 ff.
 5. vid. Al. B. d. C. I. 4, p. 649. Mid. Dis. 2: 130. (1075)
J. Topel. ad v. p. 60d.
 2 ff. Pocock. reit. 1. 2, 247. Hornelth. Byb. red. 5, 14.
Mon. & Gerd. der M. IV. 62 ff.

5. Mid. O. B. 19, 69. Dis. antiq. III. 4. p. 107.
Both. g. l. II. u. d. g. ff. p. 195.

6. Memorab. III, 155.

12. Mon. & Gerd. der M. IV. 70 & 83.

I.

8. Eich. Alg. Bill. I. 4, p. 648.

10. Noved. ap. Munting. ad Job. p. 222.

11. Nov. Job. Linc. opus. I. p. 447. 002237. ad p. 448.

14. Eich. Bill. I. 6, 969.

15. Eich. Alg. Bill. I. 4, p. 649.

18, 19. orig. des Lij. II. 21, 22.

19. Onid. N.O.B. 3, 190. Arabum in Agypto &
vicinia fremina facillime paucant. vid.
voyage de Briceux dans la Haute Egypte
oc. T. 2. p. 138. - Sameltr. Alg. vid. 2, 35A.

ספר שמות

א I

ואלה

שמות בני ישראל א
 הבאים מצרימה את
 יעקב איש וביתו באו : ראובן 2
 שמעון לוי ויהודה : ויששכר 3
 זבולן ובנימין : דן ונפתלי ג 4
 ואשר : ויהו כל נפש יצאו ירך ה
 יעקב שבעים נפש ויוסף הרוי
 במצרים : ויסת יוסף וכל אחיו 6
 וכל הרוי ההוא : ובנו ישראל 7
 פרו וישרצו וירבו ויעצמו במצא
 טאר ותמלא הארץ אים : פ
 ויוסף מלך חדש ער מצרים אשר 8
 לא ידע את יוסף : ויאמר אל 9
 עמו הנה עם בני ישראל רב
 ועצום ממנו : הבה נתחכמה לו 1
 מן ירבה והיה כי תקראנה מלחמת
 ונזקת גם הוא על שנאינו ונלחם
 בני ועלה מן הארץ : וישיטו 13
 עליו ישרו מסים למען ענתו בסבלתם
 ויבן ערו מסכנות לפרעה את פתם
 ואת רעמסס : וכאשר יענו אחו 12
 מן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני
 ישראל : ויעברו מצרים ארו 13
 בני ישראל בפרץ : וימרדו ארו 14
 חיותם בעבודה קשה כהצר ובלבנים
 ובכל עבודה בשורה את כל עבודתם
 אשר עבדו כהם בפרץ : ויאמר 15
 מלך מצרים למילדת העבירות
 אשר שם האחת שפירה ושם השנית
 פועה : ויאמר בילדכן את העבירות 16
 וראיתן על האבנים אם בן הוא
 והמתן אמו ואם בת הוא הורו :
 ותוראן המילדת את האלהים ולא 17
 יישו כאשר דבר אליהן מלך מצרים
 ותחיון את הילדים : ו יוקרא 18
 מלך מצרים למילדת ויאמר להן א
 מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיון את
 הילדים : והאמרן המילדת אל 19
 פרעה כי לא נגשים המצורות
 העבריות כי היות הנה בנים תבוא
 אלהן המילדת וילדו : ויישב 20
 אלהם למילדת וירב הים ויעצמו
 מאד : והיו כי יראו המילדת את 21
 האלהים ויעשו להם בחים : ויצו 22
 פרעה לכל עמו לאסר כל הבן תלול
 הוצאת השליבהו וכל הבת תחיון :
 וילך

1 לאביו אבל שבועת ימים : וירא
 וישב הארץ הכנעני את האבל בגרן
 האשר ויאמר אבל כבר זה למצרים
 על כן קרא שמה אבל מצרים אשר
 12 בעבר הירדן : ויעשו בניו לו כן
 13 כאשר צום : וישאו אהו בניו
 ארצו ננען ויקברו אהו במערת
 שרה המכפלה אשר קנה אברהם
 את השדה לאחוז קבר מארת עמרן
 14 החרו על פני מטרא : וישב יוסף
 מצרימה והוא ואחיו וכל העולים
 אהו לקבר את אביו אחרי קברו את
 15 אביו : ויראו אהו יוסף כי מת
 אביתם ויאמרו לו ישטמנו יוסף
 וחשב ישוב לנו את כל הרעה אשר
 16 נגמלנו אהו : ויצו אל יוסף לאמר
 17 אביך צוה לפני מותו לאמר : כה
 תאמר ליוסף אנה שא נא משע
 אחיך ותשאחם כי רעה גמלך ועתה
 שא נא לפשע עבדי אלהי אביך
 18 ויבר יוסף בברסו אליו : וילכו
 גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הנה
 19 לך לעבדים : ויאמר אלהם יוסף
 אל תיראו כי התחת אלהים אני
 כ ואתם חשבתם עלי רעה אלהים
 השכה לשכה למען עשה כיום הזה
 21 לתחת עמ רב : ועתה אל
 ו תיראו אנני אכלכל אתכם ואת
 מכם וינהם אותם וידבר על לבם :
 22 וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו
 וחי יוסף מאד ועשר שנים :
 23 וירא יוסף לאפרים בני שלשים
 גם בני מזר בן מנשה ילדו ער
 24 ברכו יוסף : ויאמר יוסף אל
 אחיו אנני מת ואלהים פקד יפקד
 אתכם ותעלה אתכם מן הארץ הזאת
 אל הארץ אשר נשבע לאברהם
 כה ליצחק וליעקב : וישבע יוסף
 את בני ישראל לאמר פקד יפקד
 אלהים אתכם ותעלה ארו
 26 עצמתי מה : ויסת יוסף בן מאה
 ועשר שנים ויחננו אהו ויושם
 בארון במצרים :

חוק

לאמר כך יברך ישראל לאמר
 ישוך אלהים כאפרים וכמנשה וישם
 21 את אפרים לפני מנשה : ויאמר
 ישראל אל יוסף הנה אנכי סוף היות
 אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ
 22 אבותיכם : ואני נתתי לך שכס
 אתך על אחיך אשר לקחתו מיד
 האמרי כדרכי ובקשתו : **פ**

מט 49

א ויקרא יעקב אל בניו ויאמר
 1 ג האספו ואגידה לכם את אשר יקרא
 2 אלהים באחרית הימים : הקבוצה
 ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל
 3 אביכם : ראובן כבדו אהה כחי
 וראשית אונני יתר שאת ויתר עני :
 4 פרו כמים אל החרו כי עליות משכבי
 אבך אז הללה יצועני עלך : **ב**
 5 שמעון ולוי אחים כלי הסס
 6 מחרוויכם : בסיס אל הבא נפשי
 בקהלם אל חדר כבדו כי באפם
 7 הרגו איש וברצונם קצרו שור : ארור
 אפם כי עו ועברתם כי קשה
 8 אהלכם בני יעקב ואפרים בישראל :
ב יבבם אהה יורד אחיך
 ירך בערף אביוך ישחחו לך בני
 9 אביוך : גור אריה יהודה משוף בני
 עליות כרע רבץ כאריה וכלביא מו
 10 יקיסנו : ל לא יסור שבט מיהודה
 ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא שילה
 11 ולו יקחה עמיבם : אפרי לגפן צורה
 ולשרקה בני אתנו ככס בין לבשו
 12 וברם ענבים סוחר : הכלילי
 עינים מיון ולכן שנים מחרב :
 13 **ג** זבולן לחוף ימים ישבן
 14 ר והוא לחוף אנית ויחרו על צידן :
ד יששכר חסר נרם רבין בין
 15 המישפחים : וירא מנחה כי טוב
 ואת הארץ כי נעשה ויטשעמו לסבד
 16 ויהי למם עבר : **ה** דן ירון
 17 עמו כאחד שבטי ישראל : יהיה דן
 נחשקלי דרך שפוטן עלי ארצה הנשך
 18 עקבו סוס ויפל רכבו אחור :
 18 לישותקך קויתי וחרו : **ו** **ה** גר
ז **ח** מאשר שמהו להגו והוא
 21 יחן מקדני מלך : **ט** נפתלי אילה
 22 ילחמה הגחן אמרי ישפר : **י** **בן**
 פרת יוסף בן פרת עליו עין בנות
 23 צעה עליו שור : ויטרתו ורבו
 24 וישטמחו בעלי הצים : ותשב
ב 7

נ 50
 ויפל יוסף על פני אביו ויבך **א**
 עליו וישק לו : ויצו יוסף את עבדיו **ב**
 את בראפוס לחנש את אביו והיהנשו
 הרמאים את ישראל : וימלאו לו **ג**
 ארבעים יום כי כן ומלאו וימי
 ההגשים ויבכו אתו מצרים שבועים **ד**
 יום : ויעברו ויט בכורו וידבר **ה**
 יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא
 מצאתי חן בעיניכם דברו נא באוני
 פרעה לאמר : אבי השביעני לאמר **ו**
 הנה אנכי סוף בקברו אשר ברתו
 לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה
 אעלה נא ואקברה את אבי ואשובתי :
 ויאמר פרעה עלה וקבר את אבך **ז**
 כאשר השבעתי : ויעל יוסף לקבר **ח**
 את אביו ויעלו אתו כל עבדיו פרעה
 וזקי ביתו וכל זקני ארץ מצרים :
 וכל בית יוסף ואחיו וביה אביו ורק **ט**
 טפס וצאנם ובקרים עובד בארץ גשן :
 ויעל עמו גם רכב גם פרשים והיו **י**
 המטה כבד מאד : ויבאו עד גן
 האשר אשר בעבר הירדן וספדו
 שם מספר גרול וככר מאד ויעש
 לאביו **ב 7**

49: 10.
 De hoc loco est
 Verba in Fide. h. Epistola.
 Cremona p. 222 19. W. 1794.

Pappell. in V. T. 1400 ff. 25. Jull. Bibl. II. 862.

Mus. Hag. 1: 383 ff. 672.

Uranus. J. J. de la Motte. 25. Mich. O. B. 9, 233. Adv. von Kanten.

II. p. 142 ff. Mich. O. B. 16, 184-188. 27. Eich. Bibl. VII. 4, 655. Bedm. Mich. 5, 1A.

Comm. G. Jan. in hoc op. Rep. XVI. p. 154 ff.

De aurea & otrole amine. Erh. Bell. III. 1, 156.

On. B. O. B. 9, 209 ff.

Dep. III. p. 93.

B. Bibl. I. 1, 109.

Lin. in Mose p. 313.

Reparat. II. p. 249.

Mich. O. B. 22, 186. N. ad loc. ad Toge. p. 144 ff.

Mich. O. B. 22, 187.

Mich. O. B. 22, 188.

Mich. O. B. 22, 189.

Mich. O. B. 22, 190.

Mich. O. B. 22, 191.

Mich. O. B. 22, 192.

Mich. O. B. 22, 193.

Mich. O. B. 22, 194.

Mich. O. B. 22, 195.

Mich. O. B. 22, 196.

Mich. O. B. 22, 197.

Mich. O. B. 22, 198.

Mich. O. B. 22, 199.

Mich. O. B. 22, 200.

I.

2, 3. Orig. des Lix. I, III.

2. 0. 5077. Orig. des Lix. II, 20, 12.

3. Orig. des Lix. II, 36.

22. Heuter p. 412. Heu. No. 1-31.

22. Heuter p. 412. Heu. No. 1-31.

1-20. Heuter p. 416. 79.

Venom. Bibl. in gen. P. II.

4. L. B. X. 3, 61. 11.

4. 175. Schult. Op. Min. p. 120.

11330 ac. Schult. 183. p. 129.

5. p. Mich. O. B. 9, 235.

6. comp. Schalm. I. 1. - Reparat. II. p. 249.

7. Mich. O. B. 22, 187.

8. 7717 ac. Schult. Op. Min. p. 129.

9. Mich. O. B. 22, 188.

10. 7717 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

11. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

12. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

13. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

14. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

15. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

16. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

17. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

18. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

19. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

20. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

21. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

22. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

23. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

24. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

25. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

26. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

27. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

28. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

29. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

30. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

31. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

32. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

33. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

34. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

35. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

36. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

37. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

38. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

39. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

40. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

41. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

42. 7708 ac. Schult. Op. Min. p. 131.

Er. Nam. p. 600

132. Orig. 1. p. 252.

132. Orig. 1. p. 252.

132. Orig. 1. p. 252.

18-26. Hentler p. 403. Ameltr. byb. V. 20. 3, 295
Heeren's ikon II. 602. 71

21. Miel. O. B. 22, 198.

12. Miel. O. B. 9, 208.

27. Hentler p. 410.

13, 14. Sred. Sled. p. 69.

29. vid. ad XBIV. 2.

16. Pril. O. B. 22, 185.

19.

1475 Sred. op. min. p. 127 pr. Wasm. D. H.
p. 347.

9 יעקב ראובן : ובני ראובן חנן
 10 ושלום וחסד וכרמי : ובני שמעון
 יומאל וימין ואהר ויכין ועזר
 11 וישאל בן הכנעני : ובני לוי
 12 גרשון קהן ומררי : ובני יהודה ער
 ואונן ושלה ופרץ וזרח ויפת ער
 ואונן בארץ כנען ויחיו בני פרץ
 13 חצרן והמוך : ובני יששכר חולע
 14 ופוח ויוב ושמרן : ובני זבולון סרד
 נטו ואלון ויהלאר : אלה בני לאה אשר
 ילדה ליעקב במדן ארם ואת רינה
 בתו כל נפש בניו ובנותיה שלשים
 16 וישלש : ובני גד צפון והגו שונו
 17 ואצבן ערי ואדורי ואראלי : ובני
 אשר ימנה וישוע וישור ובריעה חבר
 ושרח אהרם ובני בריעה חבר
 18 ומלטיארי : אלה בני זלפה אשר
 נתן לבן ללאה בתו וחתלת אלה
 19 ליעקב שש עשרה נפש : בני רחל
 ב אשת יעקב ווסף ובנימן : ויולד
 ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו
 אמנה בת פוטיפרע כחן את מנשה
 21 ואת אפרים : ובני בנימן בלע
 ובכר ואישבל גרא ונעמן אחי רחש
 22 ממים וחסם וארד : אלה בני רחל
 אשר ילד ליעקב כל נפש ארבעה
 23 עשר : ובני דן חשום : ובני נפתלי
 24 יחזאל וגונו ויער ושלם : אלה
 כה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו
 וחדל את אלה ליעקב כל נפש
 26 שבעה : כל הנפש הבאה ליעקב
 מצרימה ויבא ירכו מלכר נשי בני
 27 יעקב כל נפש שעשים וישש : ובני
 יוסף אשר ילד לו במצרים נפש
 שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה
 28 מצרימה שבעים : 0 0 0 ואת
 ה יהודה שלה לפניו אל יוסף להרות
 לפניו נשנה ויבאו ארצה נשן :
 29 ויאמר יוסף מרכבתו ויעל לקראת
 ישראל אביו נשנה וירא אליו ויפל
 על צארו ויבך על צארו עור :
 30 ויאמר ישראל אל יוסף אמורה
 הפסע אחרי ראותי את מנך כי
 31 עורך חי : ויאמר יוסף אל אחיו
 ואל בית אביו אעלה ואניבה למרעה
 ואמרה אליו אחי ובית אביו אשר
 32 בארץ כנען באו אלי : והאנשים
 רעו צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם
 33 ובקרים וכל אשר להם הביאו : והיה
 כי יקרא להם פרעה ואמר מה
 34 מעשיכם : ואמרתם אנשי מקנה

47 מו

ויבא יוסף ויגד למרעה ויאמר א
 אבי ואחי וצאנם ובקרים וכל אשר
 להם באו מארץ כנען והנם בארץ
 נשן : ומקצה אחיו לקח חמשה
 2 אנשים ויצגם לפני פרעה : ויאמר
 פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו
 אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו
 גם אבותינו : ויאמרו אל פרעה
 4 לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן
 אשר לעבדיך כי כבוד הרעב בארץ
 כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ
 נשן : ויאמר פרעה אל יוסף לאמר ה
 אבדך ואחריך באו אליך : ארץ מצרים
 6 לפניך הוא כמשיב הארץ הושב את
 אבדך ואת אחריך וישבו בארץ נשן
 ואם רעת יישבם אנשי חיל וישמהם
 שרי ומקנה על אשר לי : ויבא יוסף
 7 את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה
 ויברך את פרעה : ויאמר
 8 פרעה אל יעקב כמה ימי שני חיוך :
 ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי
 9 שלישים ומאת שנה מעט ורעים היו
 ימי שני חי ולא השגו את ימי שני
 10 חיי אבותי בימי מגוריהם : ויברך
 יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה :
 11 ויחן להם אחוזה בארץ מצרים במישב
 12 הארץ בארץ רעסס כאשר צוה
 פרעה : ויכלכל יוסף את אביו
 13 ואת אחיו ואת כל בית אביו להם
 לפי הטף : ולחם אין בכל הארץ
 14 כי כבר הרעב מאד וחתה ארץ
 מצרים וארץ כנען ממני הרעב :
 15 וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא
 בארץ מצרים ובארץ כנען בשכר
 16 אשר הם שברו ויבא יוסף את
 הכסף ביחה פרעה : ויהם הכסף
 17 מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל
 מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם
 18 ולמה נמות נגדך כי אפס כסף :
 ויאמר יוסף הבו מקניכם ואחנה
 19 לכם במקניכם אם אפס כסף : ויביאו
 20 את מקניהם אל יוסף וחת להם יוסף
 21 הבקר ובחמורים וינהלים בלהם
 בכל

13. Mish. O.B. 22, 197.

^{217.}
26, 27. Thes. Orig. 246 ff. cum Act. 7. 16. componi.
tut in Opus. de. Tand. D.D. p. 195 ff. Misc. Quib. 9. Slend. Bar p. 322. Protelab. de an. in. Inmest.
ll. 1177.
4 r. 1 p. 23.
In Thes. Orig. nouvelle de orig. des lois Commet. Gen.
Je. de. Orig. p. 27.

28. Mish. O.B. 9, 208.

29. Mish. O.B. 1, 26.

17.

47223 Mish. Orig. 1. p. 229.

XLV.

22. Orig. del. Lög. II. 351, 352. Mich. O. B. 22, 202.

J. Ludmii Letteras potius miserit. Orig. del. Lög.
I 401.

XLVI.

6. Handl. w. Byg. ved. 6, 248.

א אתנו ונפשו קשורה בנפשו : 0
 ל והיה כראותו כי אין הנער ומה
 וחוריו עברין את שיבת עברך
 3 אבינו ביוגן שאלה : כי עברך
 ערב את הנער מעם אבי לאמר אם
 לא אביאנו אליך וחמאתי לאבי כל
 3 ב הימים : ועתה ישבנא עבדך תחת
 הנער עבר לארני והנער יעל עם
 3 ג אחיו : כי איך אעלה אל אבי
 והנער איננא אתי פן אראה ברע אשר
 ימצא את אבי :

מה 45

א ולא יכל יוסף להתאמק לכל
 הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש
 מקולי ולא עמד איש אתו בהתורע
 2 ויוסף אל אחיו : ויתן את קלו בכבי
 3 וישמעו מצרים וישמע בית פרעה :
 ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העבד
 אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו
 4 כי נבהלו ממנו : ויאמר יוסף אל
 אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני
 יוסף אחיכם אשר מרתם אתי
 5 מצרימיר : ועתה אל תעצבו ואל
 ירח בעיניכם כי מרתם אתי הנה
 כי למחיה שלחני אלהים לפניכם :
 6 כי זה שנתים תרעב בקרב הארץ
 ועוד חמש שנים אשר אין תריש
 7 וקציר : וישלחני אלהים לפניכם
 לשום לכם שארית בארץ ולהחיותה
 8 לכם לפליטה גדלה : 0 ועתה לא
 9 אדם שלחתם אתי הנה כי האלהים
 וישמיני לאב לפרעה ולארון לכל
 9 ביהו ומשל בכל ארץ מצרים : מהרו
 ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה
 אמר בני יוסף שמיני אלהים לארון
 לכל מצרים ודה אלי אל תעמד :
 10 וישבת בארץ נשן וחיות קרוב אלי
 אחך ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך
 11 וכל אשר לך : ומלכתי אחר שב
 כי עוד חמש שנים רעב פן תורש
 12 אתה וביתך וכל אשר לך : והנה
 עיניכם ראוה ועיני אחי בנימין כי
 13 פי המדבר אליכם : והגדתם לאבי
 את כל כבודי בצערים ואת כל אשר
 ראיתם ומרתם וחורדתם את אבי
 14 הנה : ויפל על צוארי בנימין אחיו
 ויבך ובנימן בכח על צוארו :
 15 ויגשו לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי
 16 כן דברו אחיו אתו : והקל נשמע
 בית פרעה לאמר באו אחי יוסף

מה 46

א ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא
 בראה שבע ויבא זכאים לאלהי
 2 אביו יצחק : ויאמר אלהים לישראל
 במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב
 3 ויאמר הנני : ויאמר אנכי האל אלהי
 אביך אל תרא מרדה מצרימה כי
 4 לגוי גדול אשימך שם : אנכי ארר
 5 עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עתה
 6 ויוסף ישות יוד על עיניך : ויוסף
 7 יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל
 את יעקב אביהם ואת טפם ואת
 8 נשירם בעגלות אשר שלח פרעה
 9 לשאת אתו : ויקח את מקנהו ואת
 רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו
 10 מצרימה יעקב וכל רעהו אתו : בני
 11 ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל
 12 רעהו הבויא אתו מצרימה :
 13 וסע ואלה שמות בני ישראל
 הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר
 יעקב

בא אלו ויצא אללהם את שמעון
 23 ויבא האיש את האנשים ביתה ויסק
 ויהן מים וירחצו רגליהם ויהן
 14 מסמא לתבריהם : ויכנו את
 המטה עד בוא ויסק בזהרים כי
 כה שמעו כי שם ואכלו לחם : ויבא
 יוסף הכורה וביאו לו את המטה
 אשר בידם הביתה וישתחו לו
 26 ארצה : ושאל להם שלום ויאמר
 השלום אביכם הזקן אשר אמרתם
 27 הערבתו חי : ויאמרו שלום לעבדך
 לאבינו ערנו חי ויקרו וישתחו :
 28 וישא עיניו וירא את בנימין אחיו
 בן אמו ויאמר הוה אחכם הקטן
 אשר אמרתם אלו ויאמר אללהם
 29 יחנך בני : ויאמר ויסק כי
 1 נבטרו רחמיו אל אחיו ויבקשו
 לבכות ויבא החרדה ויבך שמה :
 6 וירחץ פניו ויצא ותאסף ויאמר
 31 שימו לחם : וישמו לו לבדו ולדם
 לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם
 כי לא יוכלון המצרים לאכל את
 העברים לחם כי חועבה הוא
 32 למצרים : וישבו לפניו הבכור
 כבכרתו והצניף כעצרתו ויתכחו
 33 האנשים איש אל רעהו וישא משאת
 מאת פניו אללהם ותרב משאת בנימן
 משמאת כלים השם ויהת וישתו
 וישכרו עמו :

מד 44

א ויצא את אשר על ביתו לאמר מלא
 את אמתחת האנשים אכל נאשר
 ויכלון שאת ושום כסף איש בפי
 2 אמתחתו : ואת נביעו נביע הכסף
 קשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף
 שברו ויקיש כתר : ויסק אשר דבר :
 3 חנקר אור והאנשים שלהו המה
 4 וחשיתים : הם יצאו את העיר לא
 הרחיקו ויסק אמר לאשר על ביתו
 קום רדף אחרי האנשים והשתנה
 ואמרת אללהם למה שלמתם רעה
 5 רחמ טובה : הלא זה אשר ישרה
 אדני בו והוא נהש ונחש בו הרקתם
 אשר עשיתם : וישגם ויברר איהם
 6 את הדברים האלה : ויאמרו אליו
 למה ידבר ארני כדברים האלה :
 חלילה לעבדך מעשות כדבר הזה :
 7 הן כסף אשר מצאנו בפי אמי הרינו
 השיבנו אלך מוארץ כנען ואך
 8 נגב סבדך ארנוך כסף או זהב :

אשר ימצא אתו מעבדך ומת וגם
 8 אנהנו נהיה לאדני לעבדים : ויאמר
 9 גם עתה כדברכם כן הוא אשר
 ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו
 נקום : וימרו ויורו איש את
 10 אמתחתו ארצה ויפתחו איש
 אמתחתו ויחפש בגדול החלי ובקטן
 11 כלה וימצא הנביע באמתחת בנימן :
 ויקרעו שמלתם ויענשו איש על
 12 חברו וישבו העיר : ויבא יהודה
 13 ואחיו ביתה ויסק ויהוא עורנו שם
 ויפלו לפניו ארצה : ויאמר להם
 14 יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם
 הלא ידעתם כי נחש ינחש איש
 אשר כמני : ויאמר יהודה מה נאמר
 15 לאדני מה נדבר ומה נצטרך
 האללים מצא את עון עבדך הננו
 עבדים לאדני גם אנהנו גם אשר
 16 נמצא הגבוע בידו : ויאמר חלילה
 לי מעשות זאת האיש אשר נמצא
 הנביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם
 עלו שלום אל אביכם :

ססס

ויגש
 17 אלו יהודה ויאמר בו
 אינו דבר נא עבדך דבר
 כבאנו ארני ואל יהר אפך בעבדך
 כי כסוף כפרעה : ארני שאל את
 18 עבדו לאמר היש לכם אב או אח :
 ונאמר אל ארני יש לנו אב וקן וילד
 19 וקנים קטן ואחיו מת ויורח הוא
 לבדו לאביו ואביו אהבו : ותאמר
 20 אל עבדך יהודהו אלו ואשימרה
 יעני עליו : ונאמר אל אדני לא
 21 וכל הנער לעוב את אביו ונעוב את
 אביו ומרת : ותאמר אל עבדך
 22 אם לא ירד אחיכם הקטן אהכם לא
 הספון לראות פני : וחי כי עלינו
 23 אל עבדך אבי ונגד לו את דברי
 אדני : ויאמר אבינו שבו שברו
 24 לנו מעט אכל : ונאמר לא נוכל
 25 לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו
 וירד כי לא נוכל לראות פני האיש
 26 ואחינו הקטן איננו אתנו : ויאמר
 עבדך אבי אילינו אתם ידעתם כי
 27 שנים יורה לי אשתי : ויצא אחרי
 מאתי ואמר אך מרף מרף ולא
 28 ראיתו עד הגור : וקחתם גבאת
 זה מעט פני וקרחו אסון והורחתם
 29 את שובתי ברעה שארתי : ועתה
 כבאי אל עבדך אבי והנער איננו
 אהנו

31. Orig. des Loix. II. 348.

32. Heußer p. 402.

33. Orig. des Loix. II. 349. coll. IV. 384.

XLIV.

5. Eucl. Bibl. VII. 6, 1074. Amicill. Diss. p. 265 seq.
Math. V. 239 ff. Nov. Thes. V. 1. p. 214 ff. Advers.
adv. T. lit. X. p. 2.

27. Dezman. Misc. 4, 1084. n.

10. Reper. XV. p. 221.

24 בנימין : ויסם מקלוהם ויבך וישב
 אלהם ויזכר אלהם ויקח מאתם את
 כה שמעון ויאמר אהו לעיניהם : ויצו
 יוסף וימלא את כלירם בר והשיב
 כסף הם איש אל שקו ולחרת להם
 26 צרה לדרך ויעש להם כן : וישאו
 את שבתם על המורה וילכו משם :
 27 ויפתח הארץ את שקו לתת מספוא
 לחמרו כסלון וירא את כספו והנה
 28 הוא כסף אמרתי : ויאמר אל
 אחיו הושב כספי וגם הנה באמתתי
 ויצא לבם ויהרדו איש את אחיו
 לאמר מה זאת עשה אלהים לנו :
 29 ויבואו אל יעקב אביהם ארצה כנען
 ויגידו לו את כל הקרות אשר לאמרו :
 30 דבר האיש אתי הארץ אתנו קשות
 ותן אתנו כפרגלים את הארץ :
 31 ונאמר אליו בנים אנה לא היינו
 32 מרגלים : שנים עשר אנהנו אחים
 בני אבינו האחד איננו והקטן היום
 33 זאת אבינו בארץ כנען : ויאמר
 אליו האיש אתי הארץ בואת ארע
 כי כנס ארם אחיכם האחד הניחו
 אתי ואת רעובן בתיכם קחו ולכו :
 34 והביאו את אחיכם הקטן אלי וארעה
 כי לא מרגלים אתם כי כנס אתם
 את אחיכם אתן לכם וארע הארץ
 לה חסותו : ויהי רם טריקים שקרם
 והנה איש צורר כספו בשקו ויראו
 את צרות כספיהם המה ואביהם
 36 וייראו : ויאמר אלהם יעקב אביהם
 אתי שכלהם יוסף איננו ושמעון
 איננו וארע בנימן תקחו עלי היו
 37 כלגרי : ויאמר ראובן אל אביו
 לאמר את שני בני חסית אם לא
 אביאנו אליך תנה ארע על דיו ואני
 38 נאש בנו אליך : ויאמר לא ירד
 בני עמכם כי אחיו נת והוא לברו
 נשאר וקראו אסון בדרך אשר
 הלכו בה והורדתם את שבותי בנין
 39 שאולרי : והרעב כבד בארץ :

43 כו

א והיו כאשר כלו לאכל את השבר
 אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם
 אב רם שבו שברו לנו מעט אכר :
 2 ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד
 בגו האיש לאמר לא תראו פני בלתי
 3 אחיכם אתכם : אם ישר משלח את
 אחינו אנה נרדה ונשברה לך אכלי :
 4 ויאם אנך משלח לא נרד כי האיש

אמר אלינו לא תראו פני בלתי
 אחיכם ארם : ויאמר ישראל למי
 תרעהם לו להגיד לאיש העור לכם
 את : ויאמרו שאל שאל האיש לנו
 ונמולדתנו לאמר העד אביכם חי
 יש לכם אה ונגד לו על פני הברכים
 האלה הודו נדע כי יאמר הודו
 את אחיכם : ויאמר יהודה אל ישראל
 אבנו שלחה העד אתי ונקומה
 ונלכה נחיה ולא נמות גם אנהנו
 גם ארה גם טפט : אנכי אערבכם
 8 מידו הבקשנו אם לא הביאנו אליך
 והציתו לפניך ותנאנו לך כל
 9 הימים : כי לולא חתבתמנו כי
 עשה שבנו זה פעמים : ויאמר אלהם
 10 ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו
 קחו טוברת הארץ בכליכם והורדו
 11 לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש
 נכאת ולש כטנים ושקרים : וכסף
 12 משנה קחו בידם וארע הכסף
 המושב כפי אמתותיכם השיבו
 13 בידכם אולי משנה הוא : ואת אחיכם
 14 קחו וקומו שבו אל האיש : והל
 15 שדי יתן לכם דומים לפני האש
 ושלח לכם את אחיכם אהר זארת
 16 בנימן ואני כאשר שכלתי שמלתי :
 ויקחו האנשים את חמניה האחת
 17 ומשנה כסף לקחו ביום ואת בנימן
 ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני
 18 יוסף : וירא יוסף אתם את בנימן
 19 ויאמר לאשר על ביהו הבא את
 האנשים הבויה ושכח מבה והכן כי
 20 אתי ואכלו האנשים בצהרים : ויעש
 21 האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש
 את האנשים ביהו יוסף : ויראו
 22 האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו
 על דבר הכסף השב באמתהתנו
 23 בחילה אנהנו מוכאים להחליק
 עליו ולהתנפל עליו ולקחת אתנו
 24 לעבדים וארת חסרנו : ויגשו אל
 25 האיש אשר על בית יוסף ויברו
 26 אלו פתח הבית : ויאמרו כי ארני
 27 ירדנו בתחלה לשבר אכל : והיו
 28 כי באנו אל המלון ונפתחה ארת
 אמתהתנו והנר כסף איש כפי
 29 אמתהתו כספנו כמשקלו ונשב אתו
 30 בידנו : וכסף אחר הורדנו בידנו
 31 לשבר אכל לא ידענו מי עש כספנו
 32 באמתהתנו : ויאמר שלום לכם אל
 33 קראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן
 34 לכם מטמון באמתהתיכם כספכם
 בא

39 ויאמר פרעה אל יוסף אחי
 ב הריני אלהים אותך את כל נארת
 ס אין נכון וחכם כמון : אלה היתה
 על ביתו ועל מן ישק כל עמירק
 41 והבטא אתרל מן : ויאמר פרעה
 ארץ וסף רארי נתתי אתך על כל
 42 ארץ מצרים : ויסר פרעה ארץ
 טבעתו מעל ידו ויתן אותה על יד
 וסף וילבש אתו בנדי שש וישב
 43 רכבי הזהב על צוואו : וירכב
 אתו במרכבת המשנה אשר לו
 ויקרא לפניו אברך ונתן אתו על
 44 כל ארץ מצרים : ויאמר פרעה אל
 וסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים
 איש את ידו וארדו נגלו בכל ארץ
 מה מצרים : ויקרא פתעל שם יוסף
 פנתעל מענת ויתן לו את אסנת בת
 פוטי פרע בתן אן לאשה וינא וסף
 46 על ארץ מצרים : ויוסף בן שלשים
 שנה בעמרו לפני פרעה מין מצרים
 וינא וסף מלפני פרעה ויעבר בכל
 47 ארץ מצרים : והעש הארץ בשבע
 48 שני השבע למצרים : ויקבץ את
 כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ
 מצרים ויתן אכל בערים אכל שנה
 העיר אשר סביבותיה נתן בתורה :
 49 ויעבר וסף בר כהול הים הרב
 מאד עד כי הדל לספר כי אין מספר :
 50 וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא
 שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת
 51 פוטי פרע בתן און : ויקרא וסף
 ארץ שם תבכור מנשרה כי נשני
 אלהים את כל עמלו וארדו כל בית
 52 אבי : ואת שם השני קרא אפרים
 53 כי הפניו אלהים בארץ עניו :
 54 והכלינה שבע שני השבע אשר היה
 בארץ מצרים : ותחלינה שבע שני
 הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי
 רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים
 55 היה להם : ותרעב כל ארץ מצרים
 ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר
 פרעה לכל מצרים לבו ארץ וסף
 56 אשר אמר לכם תעשו : והרעב
 היה על כל מני הארץ ויפתח וסף
 את כל אשר בהם וישבר למצרים
 57 ויחזק הרעב בארץ מצרים : וכל
 הארץ באו מצרימה לשבר אל וסף
 כי חזק הרעב בכל הארץ :

מב 42

א וירא ויעקב כי יש שבר במצרים
 B 4

39 ויאמר ויעקב לבנו למרה תחראו :
 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר
 2 במצרים רדו שמה ושברו לנו משם
 3 ונחיה ולא נמות : וירדו אחי וסף
 4 עשרה לשבר בר מצרים : ואח
 בנימין אחי וסף לא שלח ויעקב את
 אחיו כי אמר מן יקראנו אסן :
 ויבאו בני ישראל לשבר בתוך
 5 הבאים כי היה הרעב בארץ כנען :
 ויוסף הוא השלש על הארץ הוא
 6 המושבר לכל עם הארץ ויבאו אחי
 וסף וישתחוו לו אפים ארצה :
 7 וירא וסף את אחיו ויכרם ויתגבר
 אליהם ויירב אתם חסודת ויאמר
 8 כנען לשבר אכל : ויסר וסף את
 אחיו ורם לא הכרהו ויכר וסף את
 9 הקלומת אשר הרים להם ויאמר
 אלהם מרגלים אתם לראות ארץ
 10 ערות הארץ בארם : ויאמרו אליו
 לא ארנו ועבדיך באו לשבר אכל :
 11 כלנו בני איש אחד נתנו כנים
 12 אנהנו לא היו עבדיך מרגלים :
 ויאמר אלהם לא כי עירדת הארץ
 13 בארם לראות : ויאמרו שנים נשר
 עבדיך אהים אנהנו בני איש אחד
 14 בארץ כנען והנה הקמן את אבינו
 היום והאחד איננו : ויאמר אלהם
 ויוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר
 15 מרגלים אתם : כזאת תבתנו חי
 פרעה אם תנאמוה כי אם כבוא
 16 אחיכם הקמן הנה : שלחו מלפ אחי
 ויוסף ארץ אחיכם וארץ האפרו
 17 ויכתנו דבריים האמת אחכם ואם
 לא חי פרעה כי מרגלים אתם :
 ויאסף ארם אל משמר שלש שנים
 18 ויאמר אלהם וסף כיום השלישי
 וארץ עשו וחיו את האלהים אני
 19 וינא :
 20 אם כנים אתם אחיכם
 אחד יאמר בבית משמרם ואתם לבו
 21 הכיאו שבר רעבון בתיכם : ואת
 אחיכם הקמן תביאו אלי ויאמנו
 22 דבריים ולא תמותו ויעשו כן :
 ויאמרו איש אל אחיו אכל אשמים
 23 אנהנו על אחינו אשר ראינו צרת
 נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו
 על כן באה אלינו הצרת הזאת :
 24 ויען ראובן אתם לאמר הלוא אמרת
 אליכם לאמר אל תחטאו בידך ולא
 25 שמעתם וגם דמו הגה נרדש : והם
 לא ידעו כי שמע וסף כי המליץ
 בינתם :
 26 ד 7 בינתם :

40. 70 by no. Syll. Dig. II. 999.

41. 42. Orig. del. lat. I, 47. coll. II. 177. b. 351.

43. Bislistz. Lat. I. 1, 109. Mish. O. B. 3, 200.-9,
in 10, 190. Jablonsk. opusc. 1. p. 3 et 459. Dif. ant. III. 2. ²⁰³ 1/4.
Mes. v. v. 235 1/4. N. v. Thelau. v. T. p. 211 1/4. p. 8 1/4.

45. De nomine Joseph. Aegypt. v. Repat. XIII. p. 19.
Mish. O. B. 9, 206.-10, 189. publ. opusc. 1. p. 207 1/4.

De nomine Petrij, Jabl. opusc. 1. p. 203. b

qui ibi in not. cit. coll. p. 205, 206. - Dif. ant.

III. 2. p. 10 1/4. - Biel in Spub. Hng. 2: 445 1/4.

Jablonsk. ob. 46: 1/4. & Barkay p. 473 1/4.

Heeran's Dein. II. 599. Admiral. m. p. 28 1/4.

15. 7979 77 Vitae Deae Pharaonis da-
tor et conservator. Ita Valdebat in Dif.
de rit. justitiae ap. vet. p. 99.

54. Mish. O. B. 9, 207.

62.

1. Mish. Hng. 1: 147 1/4.

22. Orig. des Lox. I. 118.

XLI.

21. Mus. O. B. 25, 122.

2. Mus. O. B. 1, 199.

8. Jablonski. Opusc. 1. p. 239.

14. מלך. Orig. des Lox. II. 352.

34. Orig. des Lox. I. 111.

16. מלך. est. Minime hoc adme! Hoc
mihi tunc non autem! Utinam vero Deus
prosperi quid Pharaoni indicaverit! Sub.
sensu optativo.

לכל עברו וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עברו : וישב את שר המשקים על משקלו ויתן הכוס על כף פרעה: ואת שר האפים חלה כאשר פה: 22 להם יוסף : ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחו :

פ פ פ 41 מא

א ויהי מקץ שנתיים ופרעה חלה והנה עמר על היאר : והנה מן היאר עלות שבע פרות 18 מראה ובריאות בשר והרעונה באותו: והנה שבע פרות אחרות 19 קלורן אחריהן דלות והעות האר מאר ורקות בשר לא ראיתי בהנה בכל ארץ מצרים לרע : והאכלנה כ הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריות : והכאנה אר לרבנה ולא נודע כי 21 באו אל קרבנה ופראיהן רע כאשר כחלה ואיקץ : וארא בהלמי והנה שבע שבלים עלת בקנה אחר מלאה וטבורן : והנה שבע שבלים צמורת 23 קקורן שופרות קרים צמורת אחריהם : והבלען השבלים הרקת את שבע השבלים הטבות ואמר אל החרשמים ואין מניד לי : ויאמר 24 ווסף אל פרעה חלום פרעה אחר הוא את אשר האלהים עשה הנד לפרעה : שבע פת הטבת שבע 26 שנים הנדה ושבע השבלים המבת שבע שנים הנה הלום אחר הוא : ושבע הפרות הרקות והרעות העלת אתהן שבע שנים הנדה ושבע השבלים הרקות שופרות הקרים יהיו שבע שני רעב : הוא הדבר 28 אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה : הנה שבע שנים באות שבע נזר 29 בכל ארץ מצרים : וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ : ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב הוא אחרי כן כי כבר הוא מאד : ועל השנות החלום 32 אל פרעה פנמים כי נבון הדבר מעם האלהים ומסתר האלהים לקשיו: ועתה ירא פרעה איש נבון 33 והסם וישתחו ער ארץ מצרים : ויעשה פרעה ויפקח פקדיו על הארץ 34 חמש ארת ארץ מצרים בשבע שני השבע: ויקבצו את כל אכל השנים לה השבורת תבאת האלה ויצברו בה תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו : והיה האכר לפקדון לארץ לשבע 36 שני הרעב אשר תהיון בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב : ויימס 37 הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו : ויאמר פרעה אל עברו 38 הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים

40 מ

יש לו ויכר יחזה את בית המצוי
 בגלל יוסף ויהי ברשת יחזה ככל
 6 אשר יש לו בבית ובשרה : ויעוב
 כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו
 מאוכה כי אם הלחם אשר הוא אוכל
 ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה :
 7 מ ויהי אחי הרברים הלא והשא
 ה אשת אדניו את ענינה אל יוסף
 8 ותאמר שמחה עמי : ווסאן ויאמר
 אר אשת אדניו הן אדני לא ידע
 אחי מה בבית וכל אשר יש לו נתן
 9 כרתי : אינני נורא בבית הזה
 סמני ולא השן סמני מאוכה כי אם
 אוחך באשה את אשתו ואך אעשה
 הרעה הגדלה הזאת והפאתו
 10 לאלהים : ויהי כדברה אל יוסף
 ויאמר יוסף שמע אליה לשכב
 11 אצלה להיות עמה : ויהי כהיום
 הזה ויבא הביתה לעשות כלאכתו
 ואין איש מאנשי הבית שם בבית :
 12 ותתפשחו בגורו לאמר שכבה עמי
 ויעוב בגרו בידר ויגס ויצא
 13 תחוזה : ויהי כראותה כי עוב
 14 בגרו בירה ויגס תחוזה : והקרא
 לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר
 דאו הביא לנו איש עברו לזנה
 15 כגו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול
 16 נורא : ויהי כשמעו כי הרימתי
 קולי ואקרא ויעוב בגרו אצלי
 17 ויגס ויצא תחוזה : והנתן בגרו
 אצלה עד בוא אדניו אל ביתו :
 18 ותדבר אליו כדברים האלה לאמר
 כלא אלי העבר העברי אשר הבאת
 19 לנו לזנה כי : ויהי כדרייסי קולי
 ואקרא ויעוב בגרו אצלו ויגס
 20 תחזה : ויהי כשמע אדניו את
 דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר
 21 כדברים האלה עשה לי ענדך ויהי
 22 אפו : ויוסף אדני יוסף אתו והתנהו
 אל בית הסתר מקום אשר אמר
 23 הסלך אסוריים ויהי שם בבית
 24 הסתר : ויהי יחזה את יוסף ויש
 אליו הסר ויתן חנו בעיניו שר בית
 25 הסתר : ויתן שר בית הסתר ביד
 יוסף את כר האסורים אשר בבית
 הסתר ואת כל אשר עשים שם הוא
 26 היה עשה : אין שר בית הסתר
 ראה את כר מאומה בידו כאשר
 יחזה אתו ואשר הוא עשה יחזה
 מעליה : מ

ויהי אחי הרברים האלה המצוי
 למלך מצרים : ויוקצו פרעה על
 שני סריסו על שר המשקים ועל
 שר האופים : ויתן אתם במשטר
 בית שר השבתים אל בית הסרי
 מקום אשר יוסף אמר שם : ויספר
 שר השבתים את יוסף אחר וישרת
 אתם ויהיו ימים במשטר : והלמו
 חלום שניהם איש הלמו בלילה
 אחד איש כפתרון חלמו המשקה
 והאפה אשר למלך מצרים אשר
 אסוריים בבית הסתר : ויבא
 אליו יוסף בבקר וירא אתם והלם
 זעפים : וישאל את סריסו פרעה
 אשר אתו במשטר בית אדניו לאמר
 מדוע פניכם רעים היום : ויאמרו
 אליו חלום הלמנו ופטר אין אנו
 ויאמר אלם יוסף חלוא לאלהים
 פתונים ספרן נא לי : ויספר שר
 המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו
 בחלומי והנה גפן לפני : ובגפן
 שלשה שריגים והוא כפתרה עקרה
 צה הבשילו אשכולותיה ענבים :
 וצם פרעה בירי ואקח את הענבים
 וצחש אתם אל כוס פרעה ואתן
 אל הכוס על כף פרעה : ויאמר
 לו יוסף זה פתרונו שלשת השרנים
 שלשת ימים הם : בעוד שלשת
 ימים ישא פרעה את האשך והשיבך
 ער כגך ונתת כוס פרעה בידו
 כמשפט הראשון אשר היית משיקהו
 כי אם וכרתני אתך כאשר יישב לך
 ועשית נא עמדי חסר ותוכרתני אל
 פרעה והוצאתני מן הבית הזה :
 כי גנב גבתי מארץ העברים וגם
 סה לא עשיתי מאוכה כי שמו אתי
 בכור : וירא שר האפים כי טוב
 פרו ויאמר אל יוסף אף אני
 בחלומי והנה שלשה כלי דרו ער
 ראשי : ובסל העליון מכל מאכל
 פרעה מעשה אמת והעוף אכל אתם
 מן הסל סעל ראשי : ויען יוסף
 ויאמר זה פתרונו שלשת הסלים
 שלשת ימים הם : בעוד שלשת
 ימים ישא פרעה את ראשי מעלך
 ותלה ארך על עז ואכל העוף את
 בשרך מעלך : ויהי ביום השלישי
 יום הלדת את פרעה ויעש משחה
 לכול

14. Mich. N. O. B. 3, 101-ff.

10.

MS. Lib. orig. p. 139.

11. MS. Schult. Ep. Onis. p. 125.
Mich. O. B. 10, 84. Knipser ad arvad. p. 284ff.
Rosenmull. ibid. p. 94.

12. Ed. Bill. VII. 6, 1074.

20. Orig. des Loix. I, ud coll. 121.

16. 777 Johannsk. Opus. 4. p. 457. coll. p. 14.

בית הסהר. Report XIII. p. 14. Mich. O. B. 9, 203. H. O. B.
P. 3, p. 104.

30. Papst. III. p. 95.

ed. Orig. des Lix. II. 322.

36. Arch. O. B. 9, 203. - 11, 102. - 13, 143.

21. Orig. des Lix. II. 341.

XXXVIII.

1. Ann. Austr. 2: 20. ff.

2. Nov. Patt. Com. 7, 109.

17. Crimen fuisse Sodomiticum, refert abulph.
H. D. p. 28. l. 5.

17-30. vid. D. Jen. XXV. 24-26.

ed. Rich. Bibl. VII. 6, 1073.

29. Menher p. 401.

34. Kupar. dij. (1773.) p. 23. coll. Mich. B. 7, 162.
Pat. of K. Reis. l. 100.

XXXIX.

3. Mich. Com. 1. 5. 155.

ל ויקרע את בגדיו : וישב אל אחיו
 ויאמר הילך איננו ואני אגור אני
 13 א : ויחזו את כהנת יוסף וישחטו
 שער עינם ויטבלו אף הכתנת ברב
 12 וישלחו את כהנת הפסים ויביאו
 אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר
 נא הכתנת בנך הוא אם לא :
 13 ויבירה ויאמר כהנת בני היה רעה
 14 אכלתו טרף טרף יוסף : ויקרע
 ועלב שמלתו וישם שק במצו
 לח ויהאכל על בני ימים רבים : ויקטו
 כל בניו זכר בנחיו לנחמו ויסאן
 להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל
 16 שאלה ויבך אהו אביו : והמנוטם
 מכרו אהו ארץ מצרים למושיפר
 סרוס פרעה שר הטבחוס : פ

לח 38

א ויהי בעת ההוא וירד יהודה
 מאת אחויו וישלח עדי אשע ערלמי ושמו
 2 חירא : וירא שם יהודה כהן אש
 כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה:
 3 וחלדו וחלדו בן ויקרא את שמו ער:
 4 ותהר עוד וחלדו בן ויקרא את שמו
 ח אונן : והספ עוד וחלדו בן ותקרא את
 שמו שלה והיה בכובס בלדתה אהו:
 6 ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה
 7 חמר : והיה ער בכור יהודה רע
 8 בעיני יהוה ויטחורו יהוה : ויאמר
 יהודה לאונן בנא אל אשת אחיך
 ויבם אהו והקים זרע לאחיך :
 9 וירדע אונן כי לא לו יהיה הזרע
 והיה אם בא ארץ אשת אחיו ושהת
 ארצה יבלתו נתן זרע לאחיו :
 11 וירע בעיני יהוה אשר עשה ויכה
 12 גם אהו : ויאמר יהודה לחמר
 כלתו שבי אלמנה בות אביך ער
 וגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם
 הוא כאחיו וחלך חמר והשב בית
 12 אביר : וורבו הימים והמת בה
 שוע אשת יהודה וינהם יהודה ויעל
 ער גזו צאנו הוא וחירה רעהו
 13 הידלמו המנהגה : ויגד לחמר
 לאמר הנה הסוד עליה המנהגה לנו
 14 צאנו : וחמר בגדי אלמנותה
 מעליה וחכם כנעני וחלעלה ורעב
 בפרת עינים אשר על דרך המנהגה
 כי ראתה כי גדל שלה והוא לא
 טו נתנה לו לאשה : ויראת יהודה
 ויהשבה לזונה כי כסתה מנייה :
 16 ויש אליה אל הדרך ויאמר הבה נא

א ויוסף הורד מצרימה ויקנלו
 פוטיפר סרוס פרעה שר העבד
 א איש מצרי טיח הישמקאלים אשר
 הורדו שמה : והיה יהוה אה
 2 יוסף והיה איש מצליח והיה בבית
 3 ארניו המצרי : וירא ארניו כי
 יהוה אהו וכל אשר הוא עשה יהוה
 4 מצליח ביו : וימצא יוסף חן
 בעיניו וישרת אהו ויפקדו ער
 ביתו וכל יש לו נתן בידו : והיה
 מאז הפקדו אהו בביתו ועל כל אשר
 יש

לט 39

א ויוסף הורד מצרימה ויקנלו
 פוטיפר סרוס פרעה שר העבד
 א איש מצרי טיח הישמקאלים אשר
 הורדו שמה : והיה יהוה אה
 2 יוסף והיה איש מצליח והיה בבית
 3 ארניו המצרי : וירא ארניו כי
 יהוה אהו וכל אשר הוא עשה יהוה
 4 מצליח ביו : וימצא יוסף חן
 בעיניו וישרת אהו ויפקדו ער
 ביתו וכל יש לו נתן בידו : והיה
 מאז הפקדו אהו בביתו ועל כל אשר
 יש

מלכו בארץ ארוב לפני מלך מלך
 32 לכני ישראל : וימך בארוב בלע
 33 בן בעור ושם עירו דנהב : וימך
 בלע וימך תחתיו יובב בן זרח
 34 מבצרה : וימך יובב וימך תחתיו
 לה חשם מארץ חוימני : וימך חשם
 וימך תחתיו הרד בן כרד המכר
 את מרד כשררה מואב ושם עירו
 36 עינת : וימך הרד וימך תחתיו
 37 שמלה מסשרקה וימך שמלה וימך
 38 תחתיו שאול מרחבות הנחר : וימך
 שאול וימך תחתיו בעל הנן בן
 39 עכבור : וימך בעל הנן בן עכבור
 וימך תחתיו הרד ושם עירו פנו
 ושם אשחור מהיטבאל בת מטרד בת
 40 סי זב : ואלה שמות אלומו עשו
 למשפחתם למקטרת בשמחתם אלוף
 תמנע אלוף עלוה : אלוף יתח :
 41 אלוף אחליבסה אלוף אלרה אלוף
 42 פנו : אלוף קנו אלוף תימן אלוף
 43 מבצר : אלוף מריאל אלוף עירם
 אלה אלומו ארוב למשבתם בארץ
 אחותם הוא עשו אבי ארוב :

פ פ פ
לז 37

וישב בארץ מגורי אביו
 2 בארץ כנען : אלה
 תלדות יעקב ויסק בן שבע עשרה
 שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא
 נער את בני כלהו ואת בני זלפה
 נשי אביו ויבא יוסף את דבתם
 3 רעה אל אביהם : וישראל אהב
 את יוסף מכל בניו כי בן נקנים הוא
 4 לו ועשה לו כהנת פסים : ויראו
 אחיו כי אחו אהב אביהם מכל
 אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו
 ה לשלם : ויהלם יוסף חלום ויגו
 לאחו ויוספו עוד שגא אתו :
 6 ויאמר אלהים שמעו גא החלום
 7 הזה אשר הלמתי : והנה אנחנו
 מאלמים אלמים בתוך השדה והנה
 קמה אלמתי וגם נצבה והנה
 8 תכבניר אלמתיכם וחשתחווין
 לאלמתי : ויאמרו לו אחיו המלך
 חסדך עלינו אם משול תמשך בנו
 9 ויספר עוד שגא אתו ערל חלמתו
 ועל דבריו : ויהלם עוד חלום
 אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה
 חלמתי חלום עוד ותגד השמש
 B 2

והרד ואחר עשר טובים משתחווים
 לו : ויספר ארל אביו וארל
 אחיו ויגדו בו אביו ויאמר לו מה
 החלום הזה אשר חלמך הבוא
 נבוא אני ואמך ואחייך להשתחוו
 לך ארצה : ויקנאו בו אחיו ואביו I I
 ישמר את הדבר : ו יולמו אחיו I 2
 לרעות את צאן אביהם כשגם : א
 ויאמר ישראל אל יוסף הלוא אחיך I 3
 רעים בשכס לכה ואשלחך אליהם
 ויאמר לו הנני : ויאמר לו לך
 נא ראה את שלום אחיך ואת שלום I 4
 הצאן והשבני רבד וישלחהו עמוק
 הברזן ויבא שכמה : וימצאו I 5
 איש והנה תערי כשרה וישאלהו
 האיש לאמר מה תבקש : ויאמר I 6
 את אחי אנכי מבקש הגידה לי
 איפה הם רעים : ויאמר האיש I 7
 נסענו מה כי שמעתי אמרים גלבה
 הצדיה וולך יוסף אחר אחיו
 וימצאם ברזן : ויראו אתו מרחק I 8
 ובקשר וקרב אליהם ויהנכלו אתו
 להמתין : ויאמרו איש אל אחיו I 9
 הנה בעל החלמות הלזו בא : ועשה כ
 לבו ונהרצו ונשלכחו כאשר
 הברזן ואמרו חיה רעה אכלתהו
 ונראה מה יהיו חלמתי : וישמעו I 21
 ראובן ועלהו מידם ויאמר לא
 22 אל השפכותם השליכו אתו אל
 הבור הורד אשר במדבר ויר אל
 השלחו בו למען הציר אתו מידם
 להשיבו אל אביו : ויהי כאשר I 23
 באו יוסף אל אחיו וישישו את
 יוסף את כתנתו את כתנת הפסים
 אשר עליו : ויקחהו וישלכו אתו I 24
 הברזל והבור רק אין בו מים :
 וישבו לאכל לחם וישאו קניניהם I 25
 ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה
 מגדעו ומלירם נשאים נכאת וצרי
 ולף חולקים להוריד מצרימה :
 ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע בי I 26
 נהרג את אחינו וכסנו את דמו :
 לבו נמכרנו לישמעאלים וידנו אל I 27
 תחו בו כי אחינו בשרנו הוא
 וישמעו אחיו : ויעברו אנשים I 28
 מריגים סדירים וימשכו ועילו את
 יוסף בן הבור ויכסו את יוסף
 לישמעאלים בעשרים כסף ויבאו I 29
 את יוסף מצרימה : וישב ראובן
 אל הבור והנה אין יוסף בבור
 ויקרע ב ב

31. & 43. Lamie. Dig. gen. p. 29/37. col. Mich. O. B.
20, 27. ff. de linc. in de Burell. Mag. p. 61. ff. Haringa
de Cens. p. 447.

11. 12 & 18. Schult. Op. omni. p. 125.

39. דבתי Poth. Com. 7. 415.

XXXVII.

Quare propter patrem non ante de te est inam fecit.
Poth. Com. 3, 313 ff.

2. דבתי Sch. ad Sorv. p. 325.

25. orig. des. l. 35. Lib. Poth. X. 1, 67.

26. Op. Soc. Fundament ad Dem. p. 19. ff.

6. 111. Nov. Theol. Dis. V. T. p. 207 ff.

16. Reper. III. p. 92.

20. orig. des Loix. I. 401.

22. And. O. B. 9, 200.

24. And. O. B. 23, 120.

XXXVI.

Lech. Ind. II. p. 346. Mus. Ang. 2:45 ff. Char. Bon.
And. Hist. Idem. in Pet. Com. Or. 6, 205 ff.

2. And. O. B. 9, 202. 10, 101. 23, 112. Pet. Com. 7, 120 ff.
Hannaldr. Byg. Vard. 2, 18.

6. And. O. B. 22, 185.

נחתי לאברהם וליוצחק לך אחננה
 ולרעה אחרך אתן את הארץ : וילך ארץ מפני יעקב אחיו :
 13 ויעל מעלו אלהים במקום אשר
 14 דבר אהו : ויצב יעקב מצבה
 במקום אשר דבר אהו מצבה אבן
 ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן :
 15 ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן :
 דבר אהו יעקב את שם המקום אשר
 16 דבר אהו שם אלהים בית אלה
 17 ויסעו מבית 4 ויהי עוד כבדת הארץ
 לבוא אפרתה ותלך רחל ותקש
 17 בלדתה : ויהי בהקשחה בלדתה
 ותאמר לה המילדה ארל תראי בני
 18 גם זה לך בן : ויהי בצאת נפשה
 כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו
 19 קרא לו בנימין : והמת רחל
 ותקבר בדרך אפרתה הוא בית
 20 בלחם : ויצב יעקב מצבה על
 קברתה הוא מצבת קברת רחל עד
 21 היום : ויסע ישראל ויש אהלה
 22 סהלאה לטגל עדר : ויהי בשכנן
 ישראל בארץ ההוא וילך ראובן
 וישכב את בלדתה פילגש אביו
 וישמע ישראל פ והיו בני
 23 יעקב שנים עשר : בני לאה בכור
 יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה
 24 ויששכר וזבולון : בני רחל ווסף
 25 כה ובנימין : ובני בלחה שפחה
 26 רחל חן ונפתלי : ובני זלפה
 שפחה לאה גו ואשר אלה בני יעקב
 27 אשר ילד לו בפדן ארם : ויבא
 ויעקב אל יצחק אביו מברא קרית
 28 הארבע הוא חבון אשר גר שם
 29 אברהם ויצחק : ויהיו ימי יצחק
 מאת שנה ושמונים שנה : ויגוע
 יצחק ווסת ויאקב ארל נסמו זקן
 ושבע ימים ויקברו אהו עשו ויעקב
 בניו : פ

36 לו

ואח כל קנינו אשר רכש בארץ כנען
 1 וילך ארץ מפני יעקב אחיו :
 7 כי היה רכושם רב משבת יחוד ולא
 8 יכלה ארץ מגוריהם לשאת אותם
 9 מסני מקניהם : וישב עשו בהר
 10 שעיר עשו הוא ארום : ואלה
 11 תלדות עשו אבי ארום בהר שעיר :
 12 אלה שמות בני עשו אליפז בן ערה
 13 אשת עשו רעואל בן בשמת אשת
 14 עשו : והיו בני אליפז תימן 11
 15 אומר צפו ונעלים וקנו : וחמנע
 16 היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד
 17 לאליפז את עמלק אלה בני ערה
 18 אשת עשו : ואלה בני רעואל נחת
 19 וורה שמה ומוה אלה היו בני בשמת
 20 אשר עשו : ואלה היו בני 14
 21 אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת
 22 עשו ותלד לעשו את יעיש ואת יעלם
 23 ואת קרח : אלה יאפי בני עשו בני
 24 אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף
 25 אומר אלוף צפו אלוף קנו : אלוף 16
 26 קרח אלוף נעלים אלוף עמלק אלה
 27 אלופי אליפז בארץ ארום אלה בני
 28 ערה : ואלה בני רעואל בן עשו 17
 29 אלוף נחת אלוף חן אלוף שמה
 30 אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ
 31 ארום אלה בני בשמת אשת עשו :
 32 ואלה בני אהליבמה אשת קרח
 33 אלוף יעיש אלוף יעלם אלוף קרח
 34 אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת
 35 עשו : אלה בני עשו ואלה 18
 36 אלופי ארום : פ אלה 19
 37 בני שעיר הררי ישבי הארץ לוטן 20
 38 ושוכל וצבעון וענא : וישון 21
 39 ואצר ודישן אלה אלופי הררי בני
 40 שעיר בארץ ארום : והיו בני 22
 41 לוטן חריו והימים ואחות לוטן חמנע
 42 ואלה בני שובל עלון ומנחת ויעבל 23
 43 ששו ואונם : ואלה בני צבעון 24
 44 ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את
 45 הימים כמור ברקתו את והמרים 25
 46 לצבעון אביו : ואלה בני ענה 26
 47 רשן ואהליבמה בת ענה : ואלה 27
 48 בני רישן חמון ואשבון ויהרן וברן :
 49 אלה בני אציר בלחן וזעון ועקן : 28
 50 אלה בני רישן עין וארן : אלה 29
 51 אלופי הררי אלוף לוטן אלוף שובל 30
 52 אלוף צבעון אלוף ערה : אלוף 31
 53 רשן אלוף אציר אלוף רישן אלה 32
 54 אלופי הררי לאמרים בארץ 33
 55 שעיר : פ ואלה המלכים אשר 34
 56 שלכו 35

4 לב הנער : ויאמר שכם אל המור
אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת
ה לאשה : ויעקב ישמע כי טמא את
דינה בתו ובניו היו ארת מקנתו
כשרה והחריש יעקב עד כאם :
6 ויצא המור אבי שכם אל יעקב
7 לדבר אתו : ובני יעקב באו מן
השדה כשמעם ויהעצבו האנשים
וחרי להם מאד כי נבלה עשרה
מישראל לישב את בתו יעקב וכן לא
8 יעשה : וידבר המור אתם לאמר
שכם בני חשקה נפש בכתובם תנו
9 נא אתה לו לאשר : והתחתנו
אתנו בנתיבם תהנו לנו ואת בנותינו
10 תקחו לכם : ואתנו תשבו והארץ
תהיה לפניכם שבו וסררה והאחוזו
11 כל : ויאמר שכם אל אביו ואל
אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר
12 האמיר אלי אחר : הרבו עלי מאד
מדי וטחן ואחנה כאשר האמרו אני
13 ותנו לי את הנער לאשה : ויענו
בני יעקב את שכם ואת המור אביו
כסרמה וידברו אשר טמא את דינה
14 אחם : ויאמרו אליהם לא נוכל
לעשות הידבר הזה לתת את אחתנו
לאיש אשר לו ערלה כי הרפה הוא
15 לנו : אך בואת נאות לכם אם
תהיו כמעט להמר לכם כל זכר :
16 ונתנו את בנותינו לכם ואת בנתיבם
נקח לנו וישבנו אתכם והיונו לעם
17 אחד : ואם לא תשמעו אלינו
להמיר ולקחת את בתנו והלכנו :
18 וישבו דבריהם בניני המור ובעני
19 שכם בן המור : ולא אחר הנער
20 העשות הידבר כי חסן בבת יעקב
21 והוא נכבד מכל בית אביו : ויבא
המור ושכם בנו אל שער עירם
22 ודברו אל אנשי עירם לאמר :
23 והאנשים האלה שימים הם ארנו
ווישבו בארץ ויסחפו אתה והארץ
24 חמה רחבת ידים לפניכם את בנתם
נקח לנו לנשים ואת בנותינו נתן
25 לכם : אך בואת יאחו לנו האנשים
לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמור
26 לנו כל זכר כאשר הם נמלים :
27 וישבנו וקנינום וכל בהמתם הלווא
28 לנו הם אך נאותה להם וישבו
29 אתנו : וישמעו אל המור ואר
שכם בנו כל יצאי שער עירו וסמלו
30 כל זכר כל יצאי שער עירו : ויהי
ביום השלישי בחיותם כאביו ויקחו

13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

35 לה

ו. ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה
1 בית אל ושב שם ועשה שם מזבח
לאר הנוצרה אלוד כברחך מפני
2 עשו אחיך : ויאמר יעקב אל
ביתו ואל כל כד אשר עמו הסרו את
3 ארתי הנטר אשר בידכם והטחתי
והחליפו שמלתיכם : ונקומה
4 ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח
לאר הענה אתי ביום צרחי ויהי
5 עמדי בדרך אשר הלכתי : ויחגו
6 אל יעקב את כל אלהי הנטר אשר
7 בידם ואת הנמלים אשר באוניהם
8 וישמן אחם יעקב תחת האלה אשר
9 עם שכם : ויסעו ויהי חתת
10 אלהים על הערים אשר סביבותיהם
11 ולא דרפו אחרי בני יעקב : ויבא
12 יעקב לוח אשר בארץ כנען חוא
13 בית אל הוא וכל העם אשר עמו :
14 ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל
15 בית אל כי שם נגלו אליו האלהים
16 כבדו טפני אהו : ותמת דבה
17 מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית
18 אל תחת האלון ויקרא שמו אלון
19 כפרת : וירא אלהים
20 אל יעקב עור כבאו מפרץ ארם
21 ויבדך אתו : ויאמר לו אלהים
22 שמך יעקב לא יקרא שםך עוד יעקב
23 כי אם ישראל יהיה שםך ויקרא
24 את שמו ישראל : ויאמר לו
25 אלהים אני אל שדי פרה ורבה נוי
26 ויקהל נוחם ויחור סמך ומלכום
27 מהלךך וצאני : ואת הארץ אשר
28 נתתי

7. U. De eo quod Dine fratres injuriam
locuti factam graviter toleravit quam
ipse Dine fratres v. Mich. Synt. fm. I. p. 58.
not. coll. Nich. Bader. von A. p. 37.

10. Weltl. Comm. 2, 4909.

XXXV.

13. Schult. Op. min. p. 124.

7. Mich. O. B. 9, 200.

25. Onémis. des D'arrieux, III. p. 172.

10, 11. La Kemaud. Oct. 1. 89 pp. Hameln. Byb. No. 3, 245.

24. Repar. IV. p. 103.

Misc. Duisb. II. 602 pp.

25-33. Lid. Bill. IX. 2, 293. Votinga in Bill. Bremen.

I. 6, 772 pp. II. 3, 5-11. Genk. N. Mag. 1. 3, 29 pp.

26. Misc. Duisb. II. 117.

29. Copellin v. T. p. 400.

17. Misc. Nem. Schrift. I. p. 144.

18. Misc. O. B. 22, 199. Misc. Duisb. 21, 121.

31. Heister p. 400.

XXXIV.

3. Misc. N. O. B. 3, 99. 42.

16 מאתים ואילים עשרים : גמלים
מיניקות ובניהם שלשים פרות
ארבעים ופרים עשרה אתנה עשרים
17 וערים עשרה : ויהן בה עבדיו
עדר עדר לבדו ויאמר ארץ עבדיו
עברו לפני רוח השימו בין עדר
18 ובין עדר : ויצו את הראשון
לאמר כי יפגשך עשו אהי ושארך
לאמר לפי אזה ואגד. תלך וכלמי
19 אלה לפניך : ואמרתי לעבדך
ליעקב מנחה הויה שלחה לאדני
20 לעשו ותנה גם הוא אהינו : ויצו
גם את השני וגם את השלישי גם את
כל ההלכים אהוי העדרים לאמר
כדבר הזה הדברון אל עשו במצאכם
21 אהיו : ואמר גם הנר עבדך
ועקב אהינו כי אסר וכפרה פניו
במנחה ההלכת לפני ואהיו כן
22 איהם פניו אולי ישא פני : ותעבר
המנחה על פניו והוא לן בלילה
23 החוה במנחה : ויקם בלילה הוא
ויקה ארץ שתי נשיו וארץ שתי
שפתותיו ואחד עשר ולריו ועבר
24 את סעבר יבק : ויקם ויעברם
כה את הנחל ויעבר את אשר לו ויהיה
ועקב לבדו ויאבק איש עמו עד
26 עלות השחר : וירא כי לא
וכל לו ויגע בכף ידיו ותקע קף יד
27 יעקב בהאבקו עמו : ויאמר שלחני
כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך
28 כי אם ברכתי : ויאמר אלו כח
29 שחך ויאמר יעקב : ויאמר לא
יעקב ויאמר עור שמך כי אם ישאל
כי שרית עם אלהים ועם אנשים
ל (תובל : וישאל יעקב ויאמר
הנדה נא שחך ויאמר למרה
ב השאר לשמי ויברך אתו שם :
31 ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי
ראיתי אלהים פניאל פנים והצל
32 נפשי : ויחר לו השמש כאשר
עבר את פנאל והוא עלע על ירכו :
33 על כן לא יאכלו בני ישראל את
גיד הנשה אשר על קף הירך עד
היום הורה כי נגע בקף ירך יעקב
בגיד הנשה :

השפתות ואת ילדיהן ראשנה ואת
לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת
יוסף אחרנים : והוא עבר לפנים
וישחחו ארצה שבע מעמים עד נשחו
עד אחיו : וירץ עשו לקראתו
4 ויתחבטו ויפל על צוארו וישקחו
ויבכו : וישא את עינו וירא את ה
הנשום ואת הילדים ויאמר מי אלה
לך ויאמר הילדים אשר הנין אלהים
את עבדך : ו התנשן השפתות הנה
7 וילדיהן ותשתחוין : ותגש גם
לאה וילדיה וישחחו ואחר נגש
8 יוסף ורחל וישחחו : ויאמר מי
לך כר המנחה הורה אשר פגשתי
9 ויאמר למצא הן בניני אהיו :
10 ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך
אשר לך : ויאמר יעקב ארץ נא
אם נא מצאתי הן בניני ולקחת
מנחתי מדי כי על כן ראיתי פניך
11 כראת פני אלהים וחרגני : קח
נא את ברכתי אשר הבאת לך כי
הנני אלהים וכי יש לי כל ויסעך בו
12 ויחך : ויאמר נסעה ונלכה ואלכה
לנעך : ויאמר אלו אדני ידע
13 כי הילדים רבים והצאן והבקר
עלוה עלי ודפקום יום אחד וברו
14 כל הצאן : ועבר נא אדני לפני
עברו ואני אתנחלה לאשי לרתי
המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים
עיי אשר אבא ארץ אדני שעירי :
15 ויאמר עשו אצנה נא עמך מן העם
אשר ארץ ויאמר לכה זה אמצא הן
16 בניני אדני : וישב ביום ההוא
עשו לדרכו שעירי : ויעקב נסע
17 סכתה ויבן לו בית ולמקוה עשרה
18 סבת על כן קרא שם המקום סבות :
19 ויבא יעקב שלום עיר שכם אשר
בארץ כנען כבאו מפרץ ארם ויהן
20 את פני העיר : ויקן את חלקת
חשדה אשר נטה שם אהלו מיד בני
21 חמור אביו שכם כמאת קשישה :
22 ויצב שם מנזה ויקרא לו אל אלהי
ישראל :

8 ותצא דינה בת לאה אשר לרה
ליעקב לראות בבנות הארץ : וירא
2 אתה שכם בן חמור החוי נשיא
הארץ ויקח אתה וישב אתה
3 ווענה : ותרבק נפשו בדינה בת
יעקב ויאהב את הנעמי וידבר ער
ל

4 וישא יעקב עינו וירא והנה
עשו ברא ועמו ארבע מאות איש
ויהן את הילדים על לאה ועל רחל
2 ויקר שתי השפתות : וישא את

32 מקמי : עם אשר המצא את אלהיו
 לא יחיה נגד אהינו הכר לך מה
 עמדי וקח לך ולא ירע יעקב כי
 33 רחל ננטתם : יבא לבן באהל
 יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי
 האמהות ולא מצא ויצא מאהל לאה
 34 ויבא באהל הרג : והיה לקחה
 את התרפים והשמים בכר הגמל
 וחשב עליהם וימשש לבן את כל
 לה האהל ולא מצא : והאמר אר
 אביה אל יתר בעיני ארני כי לא
 אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לו
 יחפש ולא מצא את התרפים :
 36 ויחר ליעקב וירב בלבן ויען יעקב
 ויאמר ללבן מה שפני מה חפאתי
 37 כי דלקת אחידי : כי מששח את
 כל כלי מה מצאת ממך כלי בידך
 שים כה נגד אחי ואחוי ויכיהו
 38 בין שנינו : זה עשרים שנה אנכי
 עמך רחלך ועיני לא שכלו ואילי
 39 צאנך לא אכלתי : טרפה לא
 הבאתי אליך אנכי אחמנה מידי
 חכקשנה ונבתי יום ונבתי לילה
 40 חייתי כיום אכלתי חרב וקרה
 41 כלילה וחוד שנתו מעיני : זה
 לי עשרים שנה בביתך עברתך
 ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש
 שנים בצאנך והחלף את משכרתי
 42 עשרת מנים : לולי אלהי אבי
 אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי
 כי ערה ריבם שלחתיני את עני ואת
 43 יגיע כפי ראה אלהים ויזכה אמש :
 44 ויען לבן ויאמר א יעקב הבנות
 בנתי והבנים בני והצאן צאני וכר
 אשר אתה ראה ליהוא ולבנתי מה
 אעשה לאלה היום או לבניהן אשר
 44 ילדו : ועתה לכה נכרחה בריח
 אני ואהת והיה לעד בני ובניך :
 45 ויהי יעקב אבן וריבנה מצברה :
 46 ויאמר יעקב לאחוי לקטו אבנים
 ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם
 47 עץ הגל : ויקרא לו לבן יגר
 שהחראק ויעקב קרא לו גלעד :
 48 ויאמר לבן הגל הזה עד בני ובניך
 היום עץ כן קרא שמו גלעד :
 49 והמצפה אשר אמר וצף יהיה בני
 1 ובניך כי נסתר איש מעיני : אם
 הענה את בנתי ואם הקח נשים על
 בנתי און איש עמנו ראה אלהים עד
 50 בני ובניך : ויאמר לבן ליעקב
 הגה הגל הזה והגד המצפה אשר

32 לב

וישכם לבן בבקר וינשק לבניו
 ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב
 לבן למקומו : ויעקב הלך לדרכו
 ויפגוע בו מלאכי אלהים : ויאמר
 יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה
 ויקרא שם המקום ההוא מתנים :

פ פ פ

וישלה

4 יעקב מלאכים לפניו
 אל עשו אחיו ארצה
 5 שער שדה אדום : ויצו ארם
 6 לאמר כה האמרן לאדני לעשו כה
 אסר עבדך יעקב עם לבן גרהו ואחד
 7 ער עתה : והיו לו שור וחמור צאן
 ועבד ושפחה ואשלתרה להגיד
 8 לאדני למצא חן בעיניך : וישבו
 9 המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל
 אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך
 10 וארבע מאה איש עמו : ויירא
 11 יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם
 אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר
 12 והגמלים לשני מחנות : ויאמר
 אם יבוא עשו אל המהנה האחת
 13 והכו וחרו המהנה הנשאר
 14 לפליטה : ויאמר יעקב אלהי אבי
 אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה
 15 האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך
 16 ואיטיבה עמך : קטנתי ממך
 17 החסדים ומכר האמת אשר עשית
 18 את עבדך כי במקלי עברתי את
 19 הירדן הורה ועתה היותי לשני
 20 מחנות : הצילני נא מיד אחי
 21 מיד עשו כי ירא אנכי אתו מן יבוא
 22 וחכני אם על בנים : ואהת אמרת
 23 והיטב אוטיב עמך ושפתי את ורעך
 24 מחול חוס אשר לא יספר מרוב : 0
 25 וילך שם בילקה ההוא ויקח מן הכבא
 26 מיד מנחה לעשו אחיו : עמים
 27 מאתים וחשים עשרים רהלים
 מאתים

33. Sten. Kar p. 396. Mich. O. B. 21, 193.

34. 72. Kull. op. min. p. 122.

XXXII.

42. קמח: דוד נא. Mich. O. B. 2: 61 ff.

g. Mich. O. B. 21, 193.

44. Mich. O. B. 9, 200.

37, 38. Midnäts verm. Skr. I. p. 62-44. Hamelt
B. Res. 9, 54 ff. ¹⁰⁰ Res. Sig. v. 5. p. 202 ff.

47. 11. De fuga Jacobi comp. Amst. Ham. Scr. I. p. 156.

20. Mid. O. B. 25, III.

26. Skult. Op. min. p. 122.

27. Orig. des liv. II. 321.

הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה
 העדרים העלים ערל הצאן עקרים
 נקרים ובררים כי ראיתי את כרל
 האלהים בחלום ועקב ואמר הנני
 ויאמר שם גא עניך וראה כרל
 העקרים העלים ערל הצאן עקרים
 נקרים ובררים כי ראיתי את כרל
 אשר לבן עשה לך : אנכי האל
 בית אל אשר משחת שם מצבה אשר
 נהרת לי שם נר עתה קום צא מן
 הארץ והאת ושוב אל ארץ מולדתך :
 ותען החל ולא והאמרנה לו העור
 לנו חלוק ונחלה בבית אבינו : הלא טו
 נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל
 נם אכול את כספנו : כי כל העשר
 אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא
 ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים
 אליך עשה : ויקם ועקב וישא
 את בניו ואח גשו ערל הנמלים : ה
 ויגא את כל מקנהו ואת כל רכשו
 אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש
 בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו
 ארצה כנען : ולבן החך לגזו את
 צאנו ותגב החל את החרשים אשר
 לאביה : ויגב ועקב את לב לבן
 הארמי ערל בלו הנד לו כי ברח
 הוא : ויברח הוא וכרל אשר לו
 ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו
 הר הגלעד : ויגד לבן ביום
 השלישי כי ברח יעקב : ויקח את
 אחיו עמו וירדה אחריו ורך שבעת
 ימים וירבך אתו בהר הגלעד :
 ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום
 הלילה ויאמר לו השמר לך מן
 הדבר עם יעקב מטוב עד רע : וישג נח
 לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו
 בהר ולבן תקע ארץ אחיו בהר
 הגלעד : ויאמר לבן ליעקב מה
 עשית ותגב את לבבי ותגה ארץ
 כנתי כשביות חרם : למה נחמתה
 לברח ותגב אתי ולא הגדת לי
 ואשלחך בשמחה ובשרים כהן
 ובכנור : ולא נשחתי לנשק לבני
 ולבנותי עתה הסבלת עשו : יש
 לאר יד לעשות עמכם רעו אלהי
 אביכם אמר אמר אלי לאמר השמר
 לך סביר עם יעקב מטוב עד רע :
 ועתה הלך הלכת כי נכסף נכספתה
 לבית אביך למה נגבת את אלהי :
 ויען יעקב ויאמר לבן כי ידאתי
 כי אסדתו מן חגור את בנחך
 מעמי

אינו נקר ושלוא בעדים וחום
 ככשבים נגוב הוא אחי : ויאמר
 לה לבן הן לו יהו כרברך : ויסר
 ביום ההוא את התישים העקרים
 והשלאים ואת כרל העזים הנקרות
 והשלאים כל אשר לבן בוכל חום
 ככשבים ויהן בוד בניו : וישם
 דרך שלשת ימים בניו ובין יעקב
 ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת :
 ויקח לו יעקב מקל לבנה לת ולזו
 וערסון ויפצל בתו פצלות לבנות
 מחשף הלבן אשר ערל המקלות :
 ויצג את המקלות אשר פצל
 ברהטים בשקרות המים אשר נתאן
 הצאן לשחות לנכה הצאן ויחמנה
 בבאן לשחות : ויהבו הצאן
 ארל המקלות ותלרן הצאן עקרים
 נקרים ושלואים : והכשבים הפריח
 ועקב ויהן פני הצאן אל עקר וכרל
 חום בצאן לבן וישת לו עקרים
 לכרו ולא שחם על צאן לבן : והיה
 בכל יום הצאן המקשרות ושם יעקב
 את המקלות ליעני הצאן ברהטים
 להחמיר במקלות : ובהעשר
 הצאן לא ישום והיה העשפים ללבן
 והקשרים ליעקב : ויסרץ האיש
 מאד מאד והיה לן צאן רבות
 ושחחות ועברים וגמלים וחמרים :

לא 31

וישמע את רברי בני לבן לאמר
 לקח יעקב את כרל אשר לאבינו
 ומאשר לאבינו עשה את כל הכבר
 הזה : וירא יעקב את פני לבן
 והנה אינו עמו כחמול שלשים :
 ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ
 אבותיך ולמולדתך ואחיה עמך :
 וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה
 השרה אל צאנו : ויאמר להן ראה
 אנכי את פני אביכן כי אינו אלי
 כחמול שלשם ואליה אבי היה עמדי :
 ואתנה ידעתן כי בכל כחי עמרתו
 את אביכן : ואביכן החל בי
 ותהלת את משכחתי עשרת מנין
 ולא נתנו אלהים לדרע עמדי : אם
 כה ואמר נקדים ויהי שברך וילדו
 כרל הצאן נקרים ואם כה ואמר
 עקרים יהיה שברך וילדו כל הצאן
 עקרים : ויצל אלהים את מקנה
 ו אביכם ויהן לי : והיה בעת חם

כה בתו שמחה : ויהי בכרך ותנה
 הויה לאה ויאמר אלהי לבן מה זאת
 עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך
 26 ולמה רמתני : ויאמר לבן לא
 יעשה כן במקומנו ולתת הצעירה
 27 לפני הכבדתי : מלא שבע זמ
 ותנה לך גם את זאת בעבדה אשר
 תעבד עמך עוד שבע שנים אחרת :
 28 ויקש ויעקב כן ויקרא שבע זמתי ויהן
 29 לו את רחל בתו לו לאשה : ויהן
 לבן לרחל בתו את בלהה שפחה
 ל לה לשפחה : ויבא גם אל רחל
 ויאחב גם את רחל מלאה ויעבד
 עמו עוד שבע שנים אחרות :
 30 וירא יהוה כי שטאה לאה ויפתח
 31 את חמקה ורחל עקרה : ותחל
 לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן
 כי אמרה כי ראה יהוה בעיני כי
 32 עתה יאחבני אישי : ותחר עוד
 ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי
 שטארה אנכי ויהן לי גם ארץ
 34 והקרא שמו שמעון : ותחר עוד
 ותלד בן ותאמר עתה הפנים ילדה
 אויש אלי כי ילדתי לו שלשה בנים
 לה על כן קרא שמו לוי : ותחר עוד
 ותלד בן ותאמר הפנים אודה את
 יהוה עמי כן קרא שמו יהודה
 ותעשר מלורתי :

30

א ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב
 וחקנא רחל מאחתי ותאמר ל יעקב
 חבה לי בנים ואם אין מרה אנכי :
 2 ויהר אף יעקב ברחל ויאמר החתים
 אלהים אנכי אשר מגע ממך פרו
 3 כען : ותאמר הנה אמתי בלהה
 בא אלה ותלד על ברכי ואבנה גם
 4 אנכי ממנה : ותחן לן את בלהה
 שפחה לאשה ויבא אלה יעקב :
 5 ותחר בלהה ותלד ליעקב בן :
 6 ותאמר רחל בני אלהים וגם שמע
 בקלי ותן לי בן על כן קראת שמו
 7 דן : ותחר עני ותלד בנקת שפחה
 8 רחל בן שני ליעקב : ותאמר
 רחל נסחולץ אלהים נפחתי עיני
 אחי וגם נדחתי ותקרא שמו נפתלי :
 9 וברא לאה כי עטרה מלדה ותחן
 את ולמה שפחה ותחן איתה ליעקב
 10 לאשה : ותלד ולמה שפחה לאה
 11 ליעקב בן : ותאמר לאה בני
 12 ותקרא את שווגד : ותלד ולמה
 אינט

שפחה לאה בן שני ליעקב : ותאמר
 13 לאה באשרי כי אישרני בערת
 ותקרא את שמו אשר : 14 וילך
 ראובן בימי קציר השנים ומצא
 15 דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה
 אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא
 16 לי מרואי בני : ותאמר לה
 המעט קחתי את אישי ולקחת גם
 17 את דודאי בני ותאמר רחל לכן
 ישכב עמך הלילה תחת דודאי בני :
 18 ויבא ויעקב מן השדה בערב והצא
 לאה לקראתו ותאמר אלו תבוא כני
 19 שכר שפחתיך בודאי בני וישכב
 עמך כלילה הוא : וישמע אלהים
 20 אלהי לאה ותהר ותלד ליעקב בן
 חמישי : ותאמר לאה נתן אלהים
 21 שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי
 ותקרא שמו יששכר : ותחר עוד
 22 לאה ותלד בן ששי ליעקב :
 ותאמר לאה וזבני אלהים אתי
 23 ובך טוב הפנים וזבנתי אישי כי
 ילדתי לו ששה בנים ותקרא את
 24 שמו זבולון : ואחר ילדה ברת
 25 ותקרא את שמה דינה : ויזכר
 אלהים את רחל וישמע אלה
 26 אלהים ויפתח את חמקה את
 ותלד בן ותאמר אסף אלהים את
 27 חרפתי : ותקרא את שמו יוסף
 לאמר יספי יהוה לי בן אחר : ויהי
 28 כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר
 יעקב אלהי לבן שליחני ואלכה אל
 29 מקומי ולא רצני : תנה את נשיאת
 30 ילדי אשר עבדתי ארך כהן ואלכה
 כי אחת ידעת ארץ עבדתי אשר
 31 עבדתי : ויאמר אליו לבן אם
 32 מצאתי חן בעיניך נחשתי
 ויכרנני יהוה בגלגל : 33 ויאמר
 נקבה שכרך עלי ואחנה : ויאמר
 34 אליו אהה ידעת את אשר עבדתיך
 ואת אשר חירי מקנך אחי : כי
 35 מעט אשר היה לך לפני ויפרח רב
 ויבחר יהוה אתך להנלי ועתה מתי
 36 אעשה גם אנכי לביתי : ויאמר
 37 מה אתך לך ויאמר יעקב לא תהן לו
 מאומה אם תקשה לי הרבה הוא
 38 אשוכה ארעה צאנך אשמך : אעבר
 39 בכל צאנך היום חסר משם כרתי שש
 נקד ושלוא וכל שה חוס בכשבים
 40 ושלוא ונקד בעינים והיה שכרי :
 41 וענתה בני צדקתי בימים מחר כי
 42 תבוא עמי שקרו לפניך כרתי אשר
 אינט

14-16. Mich. Inst. Reclt. & udrætt. vigeu 20 p. 251.
14. Inst. Orig. de Loy. II. 32.

27. Mich. O.B. 19, 68.

32. Mich. O.B. 9, 197.

20. Sault. Orig. I. p. 101.

34. Mich. O.B. 9, 198.

XXX.

27. Amivill. Disf. p. 267.
27. Inst. F. vid 19.

6. Mich. O.B. 9, 199.

53. Inst. vid. Ill. Orig. I. p. 160 1/2.

3. ~~Wald~~ Reinic. Prüfgen. p. ds.

11. Mit. O. B. 9. 197. - 19, 100.

12, 13. Biblisch. Aug. III. 79 ff. Nov. Theol. Prüf. V. T.
p. 195 ff.

18. 199. Them. Prüf. I. 27 ff. Kuip. ad art. p. 258. 17. de loco oculis Lakomach Off. 2, 1 ff.
18. Instit. Cap. Quis. Gen. de M. III, 28 ff. not.

19. Coppell. in V. T. p. 400.

22. Kuipert ad art. p. 186.

וילך פרנה ארם אל לבן בן בתואל
 הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו :
 6 וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב
 ושלה אתו פרנה ארם לקחת לו
 משם אשה כברטו אתו ויצו עליו
 לאמר לא תקח אשה מבנות כנען :
 7 וישמע יעקב אלי אביו ואל אמו וילך
 8 פרנה ארם : וירא עשו כי רעות
 9 בגות כנען בעיני יצחק אביו : וילך
 עשו אל ישמעאל ויקח את מהלח
 בת ישמעאל בן אברהם אהות נבית
 על נישו לו לאשה :

ס ס ס

1 ויצא יעקב מכאר שעב וילך
 11 הרנה : ויפגו במקום
 וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני
 המקום וישם מראשותיו וישכב
 12 במקום ההוא : ויחלם והנה
 סלם מצב ארצה וראשו כעין
 השמימה והנה מלאכי אלהים עליו
 13 וירדו בו : והנה יהוה נצב
 עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם
 אביך ואלתי יצחק האריך אשר אתה
 שבע עליה לך אצננה ורועך :
 14 והיה רעך כעפר הארץ ופרצת ומה
 וקיסה וצפנה ונגבה ונברטו בר כל
 15 משפחת הארמה ורועך : והנה
 אנכי עמך ושמוותך בכל אשר תלך
 והשבתי אל הארמה הזאת כי לא
 אעזובך עד אשר אם עשיתי את אשר
 16 דברתי לך : ויניק יעקב משנתו
 ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה
 17 ואנכי לא ידעתי : וירא ויאמר
 מה נרא המקום הזה אני זה כי בא
 בית אלהים וה שער השמים :
 18 וישכס יעקב בבקר ויקח את האבן
 אשר ישם מראשותיו וישם אתה
 19 סבכה וצק שמן על ראשו : ויקרא
 את שם המקום ההוא בית אל ואולם
 כ לו שם העיר לראשנה : ויהי יעקב
 נדר לאמר אם יהוה אלהים עמדי
 ושכרתי בדרך הזה אשר אנכי הולך
 ונתן לי לחם לאכלי ובגד ללבוש :
 20 ושבתי בשלום אל בית אבי והיה
 21 יהוה לי לאלהים : והאבן הזאת
 אשר שמתי מצבה יהוה בית אלהים
 וכי אשר תחן לי עשר אעשרנו לך :

כט 20

א וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני
 א וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני

לאבין ואכל בעבר אשר יברכן
 11 לפני מותו : ויאמר יעקב את
 רבקה אמו הן עשו אחי איש שטני
 12 ואנכי איש חלק : אולי ישטני
 אבי והייתי בעיניו כפתועתע
 והכאתי עליו קללה ולא ברכה :
 3 והאמר לו אמן עלי קללתך בני אך
 14 שמע בקלי ולך קח לי : וילך ויקח
 ויבא לאמו ותקש אמו מטעמים
 15 כאשר אהב אביו : ותקח רבקה
 את בני עשו בנה הגדל החמרת
 אשר אהב בבית ותלבש את יעקב
 16 בגת הקטן : ואת ערת גריי העינים
 הלבישו על ידיו ועל חלקת
 17 צוארו : ותחן את המטעמים ואת
 הלחם אשר עשתה בידו ויעקב בנה :
 18 ויבא אביו ויאמר אביו ויאמר הבני
 19 מי אתה בני : ויאמר יעקב את
 אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר
 דברת אלי קום נא שבה ואכלה
 כ מצידו בעבור הברכני נפשך : ויאמר
 יעקב אל בנו מה זה מהרתי לכנא
 בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך
 21 לפני : ויאמר יעקב אל ויעקב גשה
 נא ואמשך בני האמה זה בני עשו
 22 אם לא : ויגש יעקב אל יעקב
 אביו וימשחו ויאמר הקל קול יעקב
 23 וחידים דיו עשו : ולא הכירו כי
 היו ידיו כידו עשו אחיו שערדו
 24 ויברכתו : ויאמר אהרן זה בני
 כח עשו ויאמר אני : ויאמר הגשש
 לי ואכילה מציד בני למען תברכך
 נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו ויין
 26 וישת : והאמר אליו יעקב אביו
 27 גשה נא וסקרה לי בני : ויגש
 וישק לו וירח אהרן ריח בניו
 ויברכתו ויאמר ראה ריח בני בריך
 28 שדה אשר ברכו יהוה : ויחן לך
 ה האלהים סל השמים ומשמני הארץ
 29 ורב דגן ותריש : ועברך עמים
 וישתחו לך לאמים חוה גביר לאחין
 וישתחו לך בני אסך אחיך אהרן
 ל ומברך בריך : והיה כאשר כלה
 יעקב לברך את יעקב והיה אך יצא
 יצא יעקב מאת פני יעקב אביו ועשו
 31 אחיו בא מצידו : ויעש גם הוא
 מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו
 יקם אבי ויאכל מציד בני בעבר
 32 תברכני נפשך : ויאמר לו יעקב
 אביו כי אתה ויאמר אני בך בכרך
 33 עשו : ויהרד יעקב חרה גדלה
 וילך

10 כח תולדות 11
 ער סאר ויאמר מי אפוא הוא הצד
 ציד ויבא לי ואכל מכל במתם הבוא
 ואברכתו גם בריך יהיה : כשבע 34
 עשו את דברו אביו ויצעק צעקה ו
 ברלה וסרה ער סאר ויאמר לאביו
 ויאמר הכי קרא את ברכתך :
 36 ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח
 ותנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא
 37 אצלת לי ברכה : ויען יצחק לך
 ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך
 ואת כל אחיו נתתיו לו לעבדים ורנן
 ותירש סמכותי ולכר אפוא מה
 38 אנעשה בני : ויאמר עשו אל אביו
 הברכה אחת הוא לך אבי ברכני
 גם אני אביו וישא עשו קלן ויבך :
 39 ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה
 משמני הארץ והיה מרשך ומטל
 השמים בעל : ועל הרנך חרחה ס
 ואת אחיך תעבד והיה כאשר תרוד
 41 ופרקת עלו מעל צואריך : וישטם
 עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו
 אבין ויאמר עשו כלבו יקרכו ימי
 אבל אבי ואהרנה את יעקב אחי :
 42 ויער לרבקה את דברו עשו בניו
 הגדל והשלה וחזרה ליעקב בניו
 43 הקטן והאמר אליו הנה עשו אחיך
 מתגרה לך להרנך : וענה בני
 44 שמע בקלי וקום ברח לך ארל לכן
 אחי חררה : וישבת עמו ימים
 45 אחרים עד אשר השוב חמת אחיך :
 עד שוב אף אחיך מסך ושכה ארל מה
 46 אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיו
 משם למה אשכל גם שניכם יום
 אחד : ותאמר רבקה ארל יצחק
 קצתי בחיי מפני בנות חת אסלרה
 ויעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות
 הארץ לפה לי חיים :

כח 28

ויקרא יעקב אל יעקב ויברך אתו א
 ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה
 מבנות כנען : קום לך מדינה ארם
 ביהח בהואל אביו אבך קח לך שמש
 אשה מבנות לכן אחי אסך : ואל
 3 שדי יברך ארץ ויפדך ויחנך והיית
 לקהל עמים : ויחן לך את ברכת
 4 אברהם לך ולירעך אתך לישךך את
 ארץ מגידך אשר נתן אלהים
 לאברהם : וישלה יעקב את יעקב ה
 וילך

16. Phil. Verm. Schr. I. p. 136.

39, 40. Hemler p. 393.

40. Schroed. orig. p. 8. Reparat. II. p. 247. - Dir.

Phil. L. II. S. p. 7.

28. Similes julis. cum exaratione in
pedere. Le arbitratu causa in ite exemplum
^{in Egypto}
patrus est Bruce, Voyages aux Indes
du Nord, T. I. p. 284. Reize nach Ost. I. p. 84.

33. Mich. O. B. 9, 196.

35. מרח רוח. Leh. Bibl. VII. 6, 1073.
Qualis genus fuerit frumentis. Mich. O. B.
Mich. O. B. p. 147 qui existimat fuisse illud
quod Arabes Durra vocant. Leh. Bibl. I. 4. Handb. Bibl. Mich. 6, 230 ff.
Mich. O. B. p. 17 ff. 262. & Leh. Bibl. 9, 193. & Mich. O. B.
6, 119 ff. Handb. Bibl. Mich. 4, 226.

XXVII.

ס. להביא Leh. Bibl. I. 4. Leh. Bibl. I. 4. Leh. Bibl. I. 4.
Leh. Bibl. I. 4. Leh. Bibl. I. 4. Leh. Bibl. I. 4. Leh. Bibl. I. 4.
Leh. Bibl. I. 4. Leh. Bibl. I. 4. Leh. Bibl. I. 4. Leh. Bibl. I. 4.

20. Mich. O. B. 9, 195.

ואהיה עמך ואברכך כי לך ולורעך
 אתן את כל הארצת הארץ והקסתי
 את השבעה אשר נשבעתי לאברהם
 4 אביך : ורבייתי את ורעך ככובי
 השמים ונתתי לורעך את כל הארצת
 הארץ והחברכו בורעך כל נוי
 ה הארץ : עקב אשר שמע אברהם
 א בקלי וישמר משמתי בצוית הקותי
 6 ותורתי : וישב יצחק בגר :
 7 וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר
 אחתי הוא כי ירא לאמר אשתו פן
 וירגני אנשי המקום עקב רבקה כי
 8 שבת כראת הוא : ויהי כי ארבו
 לו שם הימים וישקע אבימלך מלך
 פלשתים בער החלון וירא והנה
 יצחק מצחק ארץ רבקה אשתו :
 9 ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך
 הנה אשתך הוא ואך אמרת אחתי
 הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי
 י פן אמות עליה : ויאמר אבימלך
 מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחי
 הנם את אשתך והבאת עלינו אשם :
 11 ויצו אבימלך את כל העם לאמר
 הנגע באיש הזה ובאשתו מות וימתו :
 12 וירע יצחק בארץ ההוא ויצא
 כשנה ההוא מאת שקמים ויברכהו
 13 יהוה : ויגדל האיש וילך
 ב הלך וגדל עד כי גדל מאד :
 14 ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר
 ועקבה רבה ויקנאו אותו פלשתים :
 טו וכל הבארה אשר חפרו עבדי אביו
 בימן אברהם אביו סתמום פלשתים
 16 ויסלאו עמר : ויאמר אבימלך
 אל יצחק לך מעט מלך עצמת ממנו
 17 מאד : וילך משם יצחק ויהן בגדל
 18 גר וישב שם : וישב יצחק ויתפר
 את בארת המים אשר חפרו בנימי
 אברהם אביו ויסתמום פלשתים
 אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות
 19 כשמת אשר קרא להן אביו ויהפרו
 עבדי יצחק בגדל ויצאאו שם באר
 כ מים חיים : וירבו רעי גר
 עם רעי יצחק לאמר לנו המים
 ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו
 21 עשו : ויהפרו באר אחרת וירבו
 22 גם עליות ויקרא שמה שטנה : ויעתק
 משם ויחפר באר אחרת ולא רבו
 עליה ויקרא שבת החבוב ויאמר כי
 23 עתה הרהיב יהוה לנו ופרינו בארץ :
 24 וינצל משם באר שבע : וירא
 א אליו יהוה בלילה והוא ויאמר
 ל אביך

אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא
 כי אתך אנכי וברכתך והרבותי את
 ורעך בעבור אברהם עבדי : ויבן כה
 שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויש שם
 אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר :
 26 ואבימלך הלך אליו מגר ואחזר
 27 מרעהו ופילס שר צבאו : ויאמר
 אלהם יצחק מרוע באהם אלי ואחס
 שנאחס אתו והשלחנו מאחנם :
 28 ויאמרו ראו ראינו כי תירא יהוה
 עמך וגאמר תהי נא אלה בינותינו
 כינינו ובינך ונכרתה ברית עמך :
 אב הענישה עמנו רעה כאשר לא
 29 נגענך וכאשר עשינו עמך רק טוב
 ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך ה'
 יהוה : ויעש להם משתה ויאכלו
 4 וישתו : וישכמו בבקר וישבעו
 31 איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו
 מאחו בשלום : ויהי ביום ההוא
 32 ויבאו עבדי יצחק ונתלו על אדות
 הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו
 קים : ויקרא אתה שבעה על כן
 33 שם העיר באר שבע עד היום
 תהו : ויהי עשו בן ארבעים
 34 שנה ויקח אשה ארץ יהודית ברת
 בארי החתי ואת בשמת ברת אילו
 החתי : ותהיון מרת חוה ליצחק לה
 ולרבקה :

כז 27

ס ויהי כי וקן יצחק והכתיב א
 עניו מראת ויקרא את עשו בני
 הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו
 הגני : ויאמר הנה נא זקנתי ולא
 2 רדעתי וים מותו : ועשה שם נא
 3 כלוך תלך וקשתך וצא השדה
 4 וצודה לי צודה : ועשה לי
 מטעמים כאשר ארבותי והביאה לי
 ואכלה בעבור הברכך נפשי בטרם
 אמות : ורבקה שמעת ברבר יצחק
 אל עשו בני וילך עשו השדה לצוד
 6 צוד והביא : ורבקה אמרה אל
 7 ועקב בנה לאמר הגר שמעתי את
 אביך מברך אל עשו אחיך לאמר :
 8 הביאה לי צוד ועשה לי מטעמים
 ואכלה ואברככה לפני יהוה לפני
 8 מותי : ועתה בני שמע בקלי
 9 לאשר אני מצוה אתך : לך נא
 ארץ הצאן וקה לי משם שני נתי
 עוים טובים ויעשה אחרם מטעמים
 לאביך כאשר אהב : והבאת
 לאביך

עניו מראת ויקרא את עשו בני
 הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו
 הגני : ויאמר הנה נא זקנתי ולא
 רדעתי וים מותו : ועשה שם נא
 כלוך תלך וקשתך וצא השדה
 צוד והביא : ורבקה אמרה אל
 ועקב בנה לאמר הגר שמעתי את
 אביך מברך אל עשו אחיך לאמר :
 הביאה לי צוד ועשה לי מטעמים
 ואכלה ואברככה לפני יהוה לפני
 מותי : ועתה בני שמע בקלי
 לאשר אני מצוה אתך : לך נא
 ארץ הצאן וקה לי משם שני נתי
 עוים טובים ויעשה אחרם מטעמים
 לאביך כאשר אהב : והבאת
 לאביך

61 וירש וירעך את שני שניאוי : ותקם רבקה ונתעוררה והרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האישיו יצחק
62 העבר את רבקה וילך : ויצחק כא מבוא באר לחי ראו והוא וישב
63 בארץ הנגב : ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עינו וראה
64 את ענייה ותרא- את יצחק והפריסה מעל הגמל : ותאמר אל העבר מי האיש הלזה החלך בשדה לקר אחינו ויאמר העבר הוא ארני ותקם
66 הצניף ותחכם : ויספר העבר ליצחק את כל הדברים אשר עשה :
67 ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויצק את רבקה והיה לו לאשה ויאהבה וינחם יצחק אחרי אמו : פ

פ פ פ
ו**אלה** תולדות יצחק בן אברהם
19 אברהם הוליד את יצחק : והיה יצחק בן ארבעים שנה בקחו את רבקה בת ברום הארמי מפון ארם אחות לבן הארמי לו לאשה : ויעתר יצחק ליהוה
21 לנבא אשתו כי יקרה הוא ויער לו יהוה והתר רבקה אשתו : והתרצו חבניס בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לרדש את יהוה :
23 ויאמר יהוה לה שני גימס בכטניך ושני לאכיס ממעריך ויפרו ולאס מלאם יאמץ ורבי יעבר צעיר :
24 וימלאו מיה ללדת והנה תחסם בכטנה : ויצא הראשון ארמוני כה כלו כארחה שקר ויקראו שמו עשו :
26 ואחרי כן יצא אחיו ויד אחות כעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק
27 בן ששים שנה בלדת אדם : ויגדלו הנערים והיו עשו איש צור איש שרה ויעקב איש חם וישב אהלים :
28 ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו : ויבקה ארבת את יעקב : ויוד
29 יעקב נזוד ויבא עשו מן השדה והוא עקב : ויאמר עשו אל יעקב
31 הלעושיני נא מן הארם הארם הזה כי עוף אנכי על כן קרא שמו ארם :
32 ויאמר יעקב מכרה פיוס את בכרה לוי : ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה : ויאמר
33 יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב : ויעקב
34 נתן לעשו להם נזוד ערשים ויאכל יעקב ויקם וילך ויבן עשו את הבכרה : פ

כה 25
א ויקם אברהם ויקח אשה ושמה קטורה : ותלד לו את זמן ואח יקטן ואח מרן ואח מרון ואח ישבה
3 ואח שוח : ויקטן ילד את שבא וארן ורן ובני רן היו אשורם
4 ולששים ולאמים : ובני מרון עופה ועפר והנן ואבידע ואליענה
ה כרל אלה בני קטורה : והנן אברהם את כרל אשר לו ליצחק :
6 ולבני הפולגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מערן וצחק בנו בעודנו חי קרחה אל ארן
7 קום : ואלה ימי שני חי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה
8 וחמישים שנים : ויגוע ויסח אברהם בשביה טובה זקן ושבע ויאסף אל
9 עמו : ויקברו אותו יצחק וישמעאל בנו אל מערה המכמה אל שרה
עפרן בן צרר החתי אשר על פני מטר : השרה אשר קנה אברהם מאת בני חת שמה קבר אברהם
11 ושרה אשרו : והיה אחרי מות אברהם ויבדך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק גם באר לחי ראי : פ
12 ואלה תולדות ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית ישפתה שרה
13 לאברהם : ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדותם כברי ישמעאל
14 בכית וקדר ואדיבאל ומבישם ומשמע
15 ורומה ומשא : חדר ותומא ויטור
16 נמיש וקדמרה : אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בתעוריהם

כו 26
ויהי עקב בארץ מלבי העקב
הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אביסלך מלך פלשתים נרה : וירא אליו יהוה
2 ויאמר אל הרך מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך : גור בארץ הזאת
ואהיה

17. Greve, ult. Pap. Job. I. p. 103.

18. Lauben Humanitatem a quibus in eadem regione spectat est Kilb. Reimnarr. II. p. 390.

21. Greve, ult. Pap. Job. I. p. 53.

22. Orig. des Lang. I. 350.

32. Mich. O. B. 9, 192.

50. Mich. Synth. Comm. I. p. 58. not.

55.

7178 78 0320 Len Dag of tien. Edictum oriental
arabibus utatiffimil. quoniam in persona familiaris
se sap. in Arb. Arab. nocturnis 2003. Dial. Baconi ap.
Ob. eodem fere 20 p. castro aliquo tunc dicitur ac ap.
no. 11, ap. galles 35, ap. anglor 34. not. 2. 11. 3.

60. Mich. O. B. 9, 192.

17 כיה ותקל : וורץ הקבד לקראתה
 ויאמר הנמיאני נא מעט מים סכרד :
 18 ותאמר ישה ארני ותמחר ותחר
 19 כרה על דרה והשקרו : והכר
 להשקרו ותאמר גם למגלד אשאב
 כ קראם כלן לשחת : ותמחר ותער
 כרה אל השקת ורץ קוד אל הבאר
 21 וישאב ותשאב לכל ומליו : והאיש
 משהאה לה סחריש לדעת התגלית
 22 והיה דרכו אם לא : ויהי כאשר
 כלו הנמלים לשחת ויקח האיש
 נום וזה בקע משקלו ושני צמיוים
 קר ידירה עשרה והב משקלים :
 הכיח יהוה לבן ארני : 0 אני שים סה
 23 ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש
 24 בית אכרן מקום לנו ללון : ותאמר
 אליו בת בחואר אכני בן מלכה
 מה אשר ילדה לחורו : ותאמר אליו
 גם הבן גם סספוא רב עמנו גם מקום
 26 ללון : ויך האיש וישתחו ליהוה :
 0 ויאמר כרן יהוה אלתי ארני
 27 אברהם אשר לא עוב חסרו ואמרו
 מעט ארני אנכי כרן נתנו יתור
 28 בית אחי ארני : ותרץ הנער ותגד
 לבית אפרו כי ברים האלה :
 29 ולרבקה אח ושמו לבן ורץ לבן אל
 ל האיש התוצרה אל תקין : ויהי
 כראת את הנום ואת הצמידים ער
 ויהי אחתו ושלשנו את רביר רבקה
 אחת ויאמר כרה דבר אלוי האיש
 ובא אל האיש והנה עמד ער
 31 הנמלים על העין : ויאמר בוא
 כרן יהוה לטת העקר בחרץ ואנכי
 32 פנתיו הכית ומקם למלים : ובא
 האיש הביתה ויספת הנמלים ויתן
 הבן וסספוא למלים ומום לרחק
 תגליו ורגלו האנשים אשר אתו :
 33 וישים לפגיו לאכל ויאמר לא אכל
 ער אם דברתי דבריו ויאמר דבר :
 34 ויאמר עבר אכרתם אנכי : ויהוה
 35 כרן את ארני מאר ויערל ויתן לו
 צאן ובקר וספוא והב ועבדים ושפחה
 36 נמלים ומורים : ותלך שרה
 אשת ארני בן לארני אחיה וקתרה
 37 ויתן לו את כל אשר לו : וישבעני
 ארני לאמר לא תקח אשרי לבני
 מבנותי הכנעני אשר אנכי ישב
 38 בארצו : אם לאל כיה אנכי תלך
 ואל משפחתי ולקחת אשה לבני :
 39 ויאמר אל ארני אלי לאל תלך האשה
 ס אחרי : ויאמר אלי יהוה אשר
 תההלכתי לפגיו ישלח מלאכו אחר
 לה אחתה את הוי לאלי רבקה
 וירש

והגלית דרכך ולקחת אשה לבני
 משפחתי ומבית אבני : אז תקח
 מאלתי כי הבוא אל משפחתי ואם
 לא ותנו לך והיית נקי מאלתי :
 ובא היום אל תקין ואמר יהוה נא
 אלתי ארני אברהם אם ישך נא
 מגלית דכני אשר אנכי תלך עליה :
 הנה אנכי נצב ער עין המוס ותוה
 העלמה תיצרת לשאב ואמרת
 אליו השקיני נא מעט מים סכרד :
 ואמרה אלי גם איה שרת וגם
 לגמלך אשאב הוא האשה אשר
 הכיח יהוה לבן ארני : 0 אני שים סה
 אכלה לדבר אל לבי והנה רבקה
 צאת וכרה על שכמה וחרד העינה
 ותשאב ואמר אליו השקיני נא :
 ותמחר ותורד כרה מעליה ותאמר
 ששה וגם נמלך אשקה ואשת וגם
 הנמלים השקה : ואשאל אתה
 יאמר בת מי את ותאמר בת בחואר
 בן חורו אשר ילדה לו מלכה ואשם
 הנום על אמה והצמידים על דיה :
 ואקר ואשתחוה ליהוה ואברך את
 יהוה אלתי ארני אברהם אשר
 הנחני בדרך אמת לקחת את בת
 אחי ארני לבני : וענה אם ישכם
 עשים חסי ואמת את ארני הגידי לי
 ואם לא הגידו ליואפנה עלי מיין או
 קל שמאר : ויען לבן ובחואר
 ויאמר מיהו יצא תדבר לא נכל
 דבר אלקי דע או טוב : והנה
 רבקה לפגיד קר ולך והתי אשת לבן
 ארני כאשר דבר יהוה : 0 ויהי
 כאשר שמע עבר אברהם את דבריהם
 וישתחו ארצה ליהוה : ויצא
 העבד כלי כקם וכלי זהב ובעדים
 ויתן לרבקה וסגרת נתן לאחיה
 ולאמר : ויאכלו וישתו והוא
 ותאנשים אשר עמו ולינו ויקמו
 בבקר ויאמר שלהני לארני : ויאמר נה
 אחיה ואמה תשב תנער אתנו ויש
 או עשור אחר תלך : ויאמר
 אלהם אל תאחרו אחי יהוה :
 הצלית דכני שלהני ואלכה לארני :
 ויאמרו כרמה לנעי ונשאלה ארני
 סיה : ויקראו לרבקה ויאמרו
 אלית תחלכי עם האיש הזה ותאמר
 אלך : וישלחו את רבקה אהבהם
 ואת מלקתה ואת עבד אביהם ואת
 אנשיו : ויברכו את רבקה ויאמרו
 לה אחתה את הוי לאלי רבקה
 וירש

אברהם את שרה אשורו ארץ מערת שרה המכפלה על פני סמרא הוא חברון בארץ כנען : ויקם השנה ב והמערה אשר בו לאברהם לאחות קבר מאת בני חת :

פ פ פ

23 כנ

א ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה : והמת שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספר לשרה ולביתה : ויקם אברהם מעל פני סמו וידבר אל בני חת לאמר : הו חושב אנכי עמכם תנו לי אחת קבר עמכם ואקברתי אתי מלפני : ויענו בני חת את אברהם לאמר לו : שמענו ארני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר ארץ מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך : ויקם אברהם וישתחו לעים הארץ לבני חת : וידבר ארם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר : ויהו לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדה בכסף מלא יתגורר לי בתוככם לאחות קבר : ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באוני בני חת : לכל באי שער עירו לאמר : לא ארני שמעני השדרה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתה לעיני בני עמי ונתתה לך קבר מתך : וישתחו אברהם לפני עם הארץ : וידבר אל עפרון באוני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברתי את כפי מתי שמה : ויען עפרון את אברהם לו : ארני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף בנינו ויגיד לו מה הוא ואת מתך קבר : וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון ארץ הכסף אשר דבר באוני בני חת ארבע מאת שקל כסף עבר לו סחר : ויקם שרה עפרון אשר א מכפלה אשר לפני סמרא והשדה והמערה אשר בו וכל העני אשר בשדה אשר בכל גבולו סביב : וילאברהם למקנה לעיני בני חת בכל כסף שער עיר : וארדו בן קבר

24 כד

א ויהיו חיי אברהם וקן נא בימים : ויאמר אברהם אל עברו וקן ביותי האשל בכר אשר לו שים נא ירך חתך ירכי : ואשבעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי וישב בקרבו : כי אל ארצו ואל מולדתו תלך ולקחת אשה לבני ליצחק : ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי ארץ הארץ הזאת החשב איש את כנך אל הארץ אשר יצאת משם : ויאמר אליו אברהם השמר לך מן השב את בני שמה : יהוה אלהי ומארץ מולדתו ואשר הר לו ואשר נשבע לי לאמר לרעה אתך ארץ הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם : ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבקתי ואת חתך את בני לא תשב שמה : וישם העבד את ידו חתך ירך אברהם ארנו וישבע לו על הרבר חוה : ויקח העבד עשרה גמלים ממגלי ארנו וילך וכל טוב ארנו ביות ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור : ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לערף צאת השאברת : ויאמר יהוה אלהי ארני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם ארני אברהם : הנה אנכי נצב על עין המים ונגות אנשי העיר יצאת לשאב מים : והיה הנעיר אשר אפר אליה השו נא כד ואשתר ואמרה שרה ונגמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה ארע כי עשית חסד עם ארני : והיו הוא שרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וזכרה על שמה : והנער שברת מירא מאי בתולד : ואיש לא ידע והנער העינה והשאל כרה

2. De hoc vitæ jurando conf. omnino
Lich. Publ. X. 3, 259 ff. — De Voltarii
object. Dic. philol. at. Eschiel conf. Fünd.
Cap. uetudijng 1. 462-468. vid. porro.
adver. mettra ad v. t. voce Thermal.

6. Misch. O. B. 9, 192.

10. Lich. Publ. VII. 6, 1072.

11. 27940. Kuiper's Bij. (A. 1773) p. 214.

13. Op. Soc. Tard ad B. p. 181 ff.

16. 4700. de Bilancibus, quibus usus est, orig. des
Loix II. 162. coll. 200.

14-17. vid. aduad. in phil. O. v. hospitality

729 Munt. Gesd. des Vreind. II. n. 156.

17. 119. Misch. Duitb. 2: 121.

18 והוא שם : קמי שאי אתה נזק
 והחוק את ידו בו כי לני נזק
 19 אשימו : ויפק אלהים את עיניה
 ותרא באר מים ותלך וחמלה את
 החמרת מים ותשק את הנער :
 20 ויהי אלהים את הנער ויגדל
 וישב במדבר והיה רבה קשרת :
 21 וישב במדבר פארן ותקח לו אמה
 22 אשה פארן מצרים : 23 ויהי
 1 בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיקח
 שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים
 24 עמך בכל אשר אתה עשה : ועתה
 השבעה לו באלהים הנה אפשתך
 לו ולני ולנכדי כחסד אשר עשיתי
 עמך תעשה עמיו ועם הארץ אשר
 24 גרתי בה : ויאמר אברהם אנכי
 בה אשבע : ותובת אברהם את
 אבימלך על אודת באר המים אשר
 26 גילו עבדו אבימלך : ויאמר
 אבימלך לא ידעתי מי עשה זאת
 הרבה והו' וגם אלהי לא תגדה לי
 וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום :
 27 ויקח אברהם צאן ובקר ויתן
 לאבימלך ויכרתו שניהם ברית :
 28 ויבט אברהם את שבע כבשת הצאן
 29 לברית : ויאמר אבימלך אל
 אברהם מה הנה שבע כבשת האלה
 ל אשר הצבת לברתי : ויאמר כי
 את שבע כבשת תקח מידי בעבור
 תהיה לי לקחה כי הפרתי את הבאר
 31 ה זאת : על כן קרא למקום ההוא
 באר שבע כי שם נשבעו שניהם :
 32 ויכרתו ברית בבאר שבע ויהיה
 אבימלך ופיקח שר צבאו וישבו אל
 33 ארץ פלשתים : וישע אשר בבאר
 שבע ויקרא שם בשם יהוה אל
 34 עולם : ויהי אברהם בארץ
 פלשתים ימים רבים :

18 יום השלישי וישא אברהם את
 עינו וירא את המקום מרחק :
 ויאמר אברהם ארי נערוי שבו לכם ה
 פה עם החמור ואני והנער נלכתי
 ער כה ונשתחוה ונשובה אליכם :
 6 ויקח אברהם את עצי העולה וישם
 על יצחק בנו ויקח כוזב את האש
 ואת המאכלות וילכו שניהם יחדו :
 7 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר
 אבי וישא הנני בני ויאמר הנני
 האש והעצים ואיה השה לעלה :
 8 ויאמר אברהם אלהים יראה לו
 השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו :
 9 ויבאו אל המקום אשר אמר לו
 האלהים ויבן שם אברהם את המזבח
 ויערך את העצים ויעקף את יצחק
 בנו וישם אהו ערל המזבח כסע
 לעצים : וישלח אברהם את ידו
 ויקח את המאכלת לחטאת את בנו :
 11 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים
 ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני :
 12 ויאמר אל השלח ידך אל הנער ואל
 תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי
 ירא אלהים אתה ולא השחט את
 13 בנך את יהודך מטני : וישא
 אברהם את עינו וירא והנה איל
 אהר נאחו כסך כרעו וילך
 אברהם ויקח את האיל ויעלהו
 לעלה תחת בנו : ויקרא אברהם
 שם המקום ההוא יהוה יראה אשר
 14 ויאמר היום בחר יהוה יראתי :
 ויקרא מלאך יהוה אל אברהם
 15 שנית מן השמים : ויאמר כי
 נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר
 עשית את הדבר הזה ולא השחט את
 17 בנך את יהודך : כי ברך אברך
 ודברתי איתך ארת ורעך כנוכחי
 השמים ונחול אשר על שפת הים
 וירש ורעך את שער איבוי :
 18 והזכיר בו רעך כל נוי הארץ עקב
 אשר שמעת בקלי : וישב אברהם
 אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר
 שבע וישב אברהם בבאר שבע :
 19 ויהי אחרי הדברים האלה
 ויגה לאברהם לאמר הנני ילדך
 מלכה גם הוא בנו לנחור אחיך :
 20 את עוז כברי ואח בנו אחיו ואר
 21 קמוי אבי ארם : ואת כשר ואת חזו
 22 ואת פלדש ואת ורלה ואת בתואל :
 ובתואל ילד את רבקה שנתה אלה
 23 ילדה מלכה לנחור אחי אברהם :

כב 22

1 יהי אחר הימים האלה
 והאלהים נסה את אברהם ויאמר
 2 אליו אברהם ויאמר הנני : ויאמר
 3 קח נח את בנך את יהודך אשר
 אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ
 המדיה והעלדו שם לקחה על אחי
 4 ההרים אשר אצור אליך : וישב
 אברהם בבקר ויחשב את חפרו
 ויקח את שני נעריו אהו ואת יצחק
 בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך
 אל המקום אשר אמר לו האלהים :

לה מאכינו זרע : והשקננו גם בלילה
 הווא את אביהן וכן חסד הצעורה
 וחשבב עמו ולא ורע בשכבה
 36 ובקמה : והתרון שתי בנות לוש
 37 שמו מאבן : ותלד הבכירה בן ותקרא
 שמו מאבן הוא אבי מאבן עד היום :
 38 והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא
 שמו בן עמי מאבן אבי בני עמי עד
 היום :

20

א א-ס ויסע משם אברהם ארצה
 הגב וישב בן קרש ובן שור ויגר
 2 בטרי : ויאמר אברהם אל שררה
 אשתו אחזי הוא וישלח אבימלך
 3 סלך גר ויקח את שרה : ויבא
 איהם אל אבימלך בחלום הלילה
 ויאמר להתעורר עתה הושעה אשר
 4 לקחת ותוא בעלת בעל : ואבימלך
 לא קרב אליה ויאמר ארנה הניו גם
 ה צדק תהני : הלא הלא אפר לי
 אחזי הוא נקרא גם הוא אמרה אחי
 הוא בחם לבבי ונתקן כפי עשיתי
 6 ואת : ויאמר אליו האלהים בחלום
 גם אנכי ירעתי כי בחם לבבך
 עשית זאת ואחשך גם אנכי אחך
 מחטו לי עתה כן לא נחתיך לענש
 7 אליה : ועתה השב אשתך האישי
 כי נביא הוא וימלל בערך וחיה
 ואם אנך משיב רע כלי מות הנשר
 8 אחי וכל אשה לך : וישכם
 אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו
 וידבר את כל הרבנים האלה
 באוננים ויראו האנשים מאד :
 9 ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו
 מה עשית לנו ומה חטאתיך כי
 הבאת עלי ועל ממלכתי חטאת
 גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית
 1 עמרי : ויאמר אבימלך אר
 אברהם מיה ראוני בני עשית את
 11 חרבה הוה : ויאמר אברהם כי
 אמרתו רק אני יראת אלהים במקום
 הוה ותרונני עול דבר אשתי :
 12 וגם אמרה אחי בת אבי הוא
 אף לא בת אמי ורחמי לי לאשה :
 13 ויהיו כאשר התעוררתי אלהים סבית
 אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי
 עמרי אל כל המקום אשר נבוא
 14 שמה אשתי לי אחי הוא : ויקח
 אבימלך מאן וברך ועבדים ושפחה
 ויהן לאברהם וישם לו ארם שרה
 א 7

כא 21

א ויהו פקד את שרה כאשר
 אמר ויעשה והוה לשרה כאשר דבר :
 2 והתר ותלד שרה לאברהם בן
 לוקנו ולקונו אשר דבר ארם איהם :
 3 ויקרא אברהם את שם בנו העילך
 לו אשר יקרה לו שרה וצחק :
 4 ויסדר אברהם אתו וצחק בנו בן
 5 ויאברהם בן מאת שנה בחולו לו
 6 את יצחק בנו : והאמר שרה חק
 עשה לי אלהים כל השמע וצחק לי :
 7 והאמר מי סלל לאברהם היניקה
 בגם שררה כי ילדתי בן לוקנו :
 8 ויגדל הילד ויגמר ויעש אברהם
 משהת גרול ביום הנסל את צחק :
 9 ותירא שרה את בן הער הצעור
 אשר ילדה לאברהם מצחק :
 10 והאמר לאברהם גרש האמה הזאת
 ואת בנות כל לא וירש בן האמה
 הזאת עם בני עם יצחק : וירק
 11 הער מאד בעיני אברהם על אדנת
 בנו : ויאמר אלהים אל אברהם
 12 אל ירע בעיניך על הנער ועל אשתך
 כל אשר תאמר אליו שררה שמע
 בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע :
 13 וגם את בן האמה לגוי אשימע כי
 14 זרעך הוא : וישכם אברהם בבקר
 ויקח להם ונחם מיס ויהן אל הגר
 שם עול שבמה ואת הילד וישלחה
 ותלך ותתע בטריבר באר שבע :
 15 ויכלו המים מן החמת וחשלק את
 הילד חמת אחר השנים : והלך
 16 ותשב לה מגרד הרחק כמסחוי קשת
 כי אסרה אר אר אר אר אר אר אר
 ותשב מגרד וחשא את קלה וחכך :
 17 וישמע אלהים את קול הנער ויקרא
 מלאך אלהים אל הער מן השמים
 ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי
 שמע אלהים אל קול הנער באשר
 הוא

37. Eccl. Vul. II. 420. not.

XX.
De Incap. N. N. Bibl. Bremi 2. p. 228 177.

16. Repetor. II. p. 246. Eich. Bibl. VII. 6, 1073.

Mich. O. B. 9, 188. 177. Hawk. Mag. 4. 3, 228 177.

In. 1. Do fratri tuo mille kilos argenteos: e!

hi tibi sunt velamento oculorum (facies) con-

mittuntur & alienis & oculis (pamenebi) iuncta

marito. — "Dan ault 77 novit uel in unum tract

als vroms betvevan te verbergen, of in a ketel als

Lusta van abnoren teraava, luitte pava" 11. 1172 & 1173.

N. 1. 1801. N. 1. ~~1172~~ Munt. godt des meent.

Mangelt. p. 1. 177. III. 33. not.

17. Handl. S. p. 320 177. Nid. D. 11. 1180 177.

W. Handl. S. p. 6, 228.

XXI.

n. Mid. O. B. 18, 113.

14. Handl. p. 327.

17. Temp. Helv. 6: 83 177.

XIX

Singularis quaedam opinio de evertis hinc
merito vid. ap. Lib. Boll. VII. 4. 793. ff.
1-26. Hank. mag. 1. 3. 449. ff. 3. 1. 67. ff.

20. Nov. Bull. Brem. 1. 60. ff.

4. 72. ac. Schult. op. min. p. 121. — De hinc com.
Reper. II. p. 245.

24-26. Hamelst. B. ver. 3. 46. ff.
24, 25. Adm. Prus. 3. 119. ff.

26. Thes. r. T. 194. ff. Adm. 3. 145. ff.
Reper. i. e. ad hinc pariter conf. 18. 16.

8. Hamelst. Byb. ver. 3. 232.

30. 145. Hamelst. Byb. ver. 3. 234.

11. Hentler p. 326.

שם שלישי : ויאמר הנה נני

המלאכים בלוט לאמר קים קח את

אשתך ואת שתי בנותך הנמצאות פן

הספרה בעון העיר : ויהמהסרה 16

ויהיוקו האנשים כדור זכור אשתו

ובין שתי בנותיו בחמלת יהיה עליו

ויצאו ויגורו סמוך לעיר : ויהי 17

כחוציאם אחם החוצה ויאמר המלט

על נפשי אחי תביט אחריו ואך

תנימה בכל הפני ההרה המלט

פן תספה : ויאמר לוט אלהם אל 18

נא ארני : הנה נא סמא עבדך 19

הן בענין והנה הסדן אשר עשית

עמי להחיות ארת נפשי ואנכי לא

אוכל להמלט ההרה פן תיבקי

הערה ופני : הנה נא העיר 20

הואת קרבה ללוט שמה והוא בעיר

אמלטה נא שמה הלא בעיר היא

והתי נפשי : ויאמר אליו הנה 21

נשאתי פניך נבם לדבר הזה למלתי 1

הפני את העיר אשר רכרת : מהר 22

חמלט שמה כי לא אוכל לעשות

דבר עד כאן שמה על כן קרא שם

העיר צוער : השמש יצא ער 23

הארץ ולוט בא צערה : ויהיה 24

המסיר על סם ועל עמרה גפרית

ואש מאת יהוה מן השמים : ויהפך 25

אל עפרים האל ואת כל הככר ואת

כל יושבי הערים וצמת האדמה :

והבט אשתו מאחרי ויהי נציב 26

מלה : וישם אברהם בבקר אל 27

המקום אשר עמר שם את פני יהוה :

וישקף על פני סם ועמרה ועל כל 28

פני ארץ הכנע וירא והנה עלה

קומר הארץ לקישר הכבישן : ויהי 29

כשחת אלהים את ערו הככר ויכר

אלהים את אברהם וישלה את לוט

מתוך ההפכה בהפך ארת הערים

אשר ישב בהן לוט : ויעל לוט 30

בעיר וישב בהר ושתי בנותיו עמן

כי רא לשבת בעוער וישב בעוערה

הוא ושתי בנותיו : והאמר הבכורה 31

אל הצעורה אבינו זקן ואיש אין

בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ :

לכת נשחא את אבתיו ונשכרה 32

עמו ונחה מאבינו ורע : מהשקן 33

את אביהן וין בליזה הוא גורבא

הבכירה והשכב את אביה ולא ידע

בשכבה ובקומה : ויהי סערת 34

והאמר הבכירה אל הצעורה הן

שכבתו אמש את אבי נשקנו ויזגם

הלוכה ובאי שכבי עמו ונחיה

מאבינו

ויאמר הנה נני

הואלתי לדבר ארל ארני אולי

ימצאן שם עשרים ויאמר לא

אשהות בכבוד העשרים : ויאמר

ארל נא יחד לארני וארכרה אן

המקם אולי ימצאן שם עשרה

ויאמר לא אשהות בכבוד העשרה :

וילך יהוה כאשר בלה לדבר ארל

אברהם ונאבוה שב למקומו :

יט 19

א ויבאו שני המלאכים סירה

בערב ולוט ישב בשער סם

ורא לוט ויקם לקראתם וישחחו

אפים אצרה : ויאמר הנה נא

ארני סודי נא אל בית ערבכם ולינו

והנצו הנליסם והשכמם והליחם

לדריכם נאמר לא כי בהרב

לנו : ויפצו גם מאד ויסרו אליו

ויבאו אל ביתו וישב להם משורה

ומצות אפה ויאלכו : שם וישכבו

ואנשי העיר אנשי סם נסבו על

הבות מנעו ועד וקן כל העם מקנה :

ה ויקראו ארל לוט ויאמרו לו ארל

האנשים אשר באו אליך הליכה

6 חוצים אלנו ונרעה ארם : ויצא

אלהם לוט השתחרר והרלין סר

7 אחרו : ויאמר אל נא אחי תיעני :

8 הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו

איש אוציה נא אחת אליכם ועשו

לחן כטוב בעיניכם רק לאנשים

האל אל תעשו דבר כי ערל מן באו

9 בצל קרתי : ויאמר נש הלאה

ויאמרו האחד בנא לגור וישפט

שמוע עתרה גרע לך סם ויפצו

כאיש בלוט מאד ויגשו לשכר

הדלת : וישלחו האנשים את ים

ויבאו את לוט אלהם הביתה ואת

11 הדלת סגרו : ואת האנשים אשר

סרת הבית חכו כסורים מקטן ועד

12 גדול וילאו למצא הפתח : ויאמרו

האנשים אל לוט עד מי לך פה תחן

ובניך ובנותך וכל אשר לך בעיר

13 הוצא מן המקום : כי משחתיים

אנחנו את המקום הזה כי גולרה

צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה

14 לשחתה : ויצא לוט וידבר ארל

חתני לקחי בנותיו ויאמר קומו צאו

מן המקום הזה כי משחתי ידבר

ארל העיר ויהי כמצחק בעיני

15 צא חתני : וכמו השחר עלה ויאצו

18 השנים שנה הליך : ויאמר אברהם
 ארי האלהים לו ישמעאל ויהיה
 19 לפניך : ויאמר אלהים אבל שרה
 אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו
 יצחק והקפתי אתך בריתי אתו
 לברית עולם לרעו אחריו :
 20 ולישמעאל שמעתיך תורה ברבתי
 אתו והפריתי אתו והרביתי אתו
 במאד מאד שנים עשר נשיאם ויליד
 21 ונתתיו לגוי גדול : ואח בריתי
 אקים את יצחק אשר תלד לך שרה
 22 למועד הזה בשנה האחרת : ויכל
 לדבר אתו ויעל אלהים מעל
 23 אברהם : ויקח אברהם את
 ישמעאל בנו ואת כל ברייתו
 ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשו
 בית אברהם וימל את כשר עירלם
 בעצם היום הזה כאשר דבר אתו
 24 אלהים : ואברהם בן תשעים
 וחמש שנה כהמלו בשל עירלתו :
 25 כה וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה
 26 כהמלו את כשר עירלתו : בעצם
 היום הזה נסול אברהם וישמעאל
 27 בנו : וכל אנשי ביתו יליד בית
 ומקנת כסף סאת בן נכר נמלו אתו :

פ פ פ

יה 18

18 ויאמר אברהם : ויאמר אברהם
 ארי האלהים לו ישמעאל ויהיה
 לפניך : ויאמר אלהים אבל שרה
 אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו
 יצחק והקפתי אתך בריתי אתו
 לברית עולם לרעו אחריו :
 ולישמעאל שמעתיך תורה ברבתי
 אתו והפריתי אתו והרביתי אתו
 במאד מאד שנים עשר נשיאם ויליד
 ונתתיו לגוי גדול : ואח בריתי
 אקים את יצחק אשר תלד לך שרה
 למועד הזה בשנה האחרת : ויכל
 לדבר אתו ויעל אלהים מעל
 אברהם : ויקח אברהם את
 ישמעאל בנו ואת כל ברייתו
 ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשו
 בית אברהם וימל את כשר עירלם
 בעצם היום הזה כאשר דבר אתו
 אלהים : ואברהם בן תשעים
 וחמש שנה כהמלו בשל עירלתו :
 כה וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה
 כהמלו את כשר עירלתו : בעצם
 היום הזה נסול אברהם וישמעאל
 בנו : וכל אנשי ביתו יליד בית
 ומקנת כסף סאת בן נכר נמלו אתו :

18 ויאמר אברהם : ויאמר אברהם
 ארי האלהים לו ישמעאל ויהיה
 לפניך : ויאמר אלהים אבל שרה
 אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו
 יצחק והקפתי אתך בריתי אתו
 לברית עולם לרעו אחריו :
 ולישמעאל שמעתיך תורה ברבתי
 אתו והפריתי אתו והרביתי אתו
 במאד מאד שנים עשר נשיאם ויליד
 ונתתיו לגוי גדול : ואח בריתי
 אקים את יצחק אשר תלד לך שרה
 למועד הזה בשנה האחרת : ויכל
 לדבר אתו ויעל אלהים מעל
 אברהם : ויקח אברהם את
 ישמעאל בנו ואת כל ברייתו
 ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשו
 בית אברהם וימל את כשר עירלם
 בעצם היום הזה כאשר דבר אתו
 אלהים : ואברהם בן תשעים
 וחמש שנה כהמלו בשל עירלתו :
 כה וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה
 כהמלו את כשר עירלתו : בעצם
 היום הזה נסול אברהם וישמעאל
 בנו : וכל אנשי ביתו יליד בית
 ומקנת כסף סאת בן נכר נמלו אתו :

20. Hamelov. Bibl. Def. 1. 202.

16-23. Heuber p. 380. 4.

27. Mich. O. B. 4, 167.

XVIII.

Coppellin V. S. 399.

1-18. Heuber p. 377. coll. lib. Bibl. IV. 1, III.

2. Sup. ad 2. v. p. 173. Hammac. II. 119-222. 240-242.

3. Mich. O. B. 21, 192.

15 19 20 sic enim accidit. ut d. c. sic in XIX. g.

XXXIII. So. H. R. S.

6. Orig. des Loix. I. 214, 215, 220.

7. Hon. N. p. 4. 621, 622.

27. Palat. terra Stu. Dor. vol. 65.

10. De Graeca h. l. ratione ad. Koppe ad
Lot. IX. 9.

54. Leg. 474 qd pp. e maxilla d. sape sumit
ingem in pedem cava rupis, unde erumpit
font. Sic gl. XV. 10. - Mich. B. O. T. g. ~~185~~
p. 185.

XVII.

55.
16. 717 717 quatta ataf con q. Aegyptum
ingredant. vid. Mich. ad h. l.

17. Lich. Bibl. VI. 6, 1073.

18. 772 Boed. Hier. I. 2, 33. conf. Jean. XXXIV. 4.

5775 7770. vid. Mich. J. Not. 8. 21-25.
q. 4 h. l. observat, minime arctos vulgo
Hami Palastina limitat. 48. d. nom. mult. Ste. Exp. 1. 10 49.
5. 7728. Sched. Sched. p. 40.

19. De Cadmonitar regis Mich. N. O. B. 5, 2004.

60755 h. vid. Mich. ad h. l.

XVI.

De causa Heilbrunn Lich. Bibl. VI. 5, 870.

5748 5757 Schul. op. min. p. 120.

9-11.
7777 forte sic figre, ut e. v. 11. & sic forte v. 10
p. 121 in leg. sic. H. l. l.

10. Hentler p. 376.

7-12. Hentler p. 375.

52879. Hoc oracul p. 112 ad Smilicid
to eventa q. p. 112 crimay vid. Job. MUSA d.
coll. ann. Tronell. XIV. 4. delic
vid. Muntingre gold. ad Mich. ad h. l. p. 15. 20.
Hamelw. Bibl. Def. 1. 202. - Oedon Mich. 2. 17.

15. 777 Sched. Sched. p. 40. Mich. O. B. 9, 185. 49.
Hentler ad v. 485.

63. Repar. IV. p. 192.

17. Hentler Mag. 2. 2, 627 49.

אל ראי כי אמרה הנם הלום ראיתי
 אחרי ראי : ער כן קרא לבאר 14
 באר לחי ראי הנח בין קיש ובין
 ברי : ותלד הנר לאברהם בן ויקרא 15
 אברהם שם בנו אשר ולדה הנר
 ישמעאל : ואברהם בן שמונים שנה 16
 ראש שנים בלדת הנר את ישמעאל
 לאברהם :

17

ויהי והיה שנים תשעים 17
 שנה ותשע שנים וירא ויהוה אל
 אברהם ויאמר אליו אני אל שרי
 ההולך לפניו והיה המים : ואתנה 2
 בריתי בני וביתך ואברהם אודה
 במאד מאד : ויפל אברהם על פניו 3
 וידבר אתו אלהים לאמר : אני
 הנה בריתי אתך והיית לאב המון
 גוים : ולא יקרא עוד את שמך 4
 אברהם והיה שמך אברהם כי אב
 המון גוים נתתיך : והפחתו אתך 6
 במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים
 מסך וצאו : והקמתו את בריתי 7
 בני וביתך ובין ובעד אחריך 8
 לדתם לברית עולם להיות לך
 לאלהים ולדודך אחריך : ונתתי 9
 לך ולדודך אחריך את ארץ מגדון
 את כל ארץ כנען לאחורי עולם
 והייתי להם לאלהים : ויאמר 9
 אלהים אל אברהם ואתה את בריתי
 תשבע אהיה ודודך אחריך לדתם :
 ואת בריתי אשר תשבע בני
 ובנינים ובין ובעד אחריך המול 10
 לכם כל זכר : ונמלאת את בשר 11
 עולחכם והיה לאורת ברית בני
 ובנינים : ובן שנתו יסוס יסול 12
 לכם כל זכר לדתכם ילוד ברית
 וסקנת מסך מכל בן נכר אשר לא
 מורעד הוא : המול יסול וילוד 13
 בתיך ומקנת מסך והיתה ברית
 כבשרכם לברית עולם : ועל 14
 זכר אשר לא יסול את בשר עולתו
 ונכרתה הנפש הוא סמכות ארת
 בריתי הפר : ויאמר אלהים 15
 אל אברהם שרי אשתי לא תקרא
 ארת שמה שרי כי שרם שמה :
 וברכתי אתה וגם נתתי ממני לך 16
 בן וברכתי והיתה לגוים מלכי
 עמים ממנה יהיו : ויפל אברהם 17
 על פניו ויצחק ויאמר כלבו הלבן
 מאה שנה יולד ואם שרה הבת
 תשע

להם ועבדום וענו אתם ארבע
 מאות שנה : וגם ארת הנור אשר
 יעבדו רן אנכי ואחריו כן יצאו
 עו ברבש נורד : ואחר הכא אל
 אבותך בשלום תקבר בשובה
 טובה : וחר רביעי ישובו הנה
 כי לא שלם עון האמרי עי הנור :
 ויהי השמש באה ועלטה היה והנה
 הנור עשן ולפידו אשר עבר בין
 הגזרים האלה : ביום ההוא ברת
 יהוה את אברהם ברית לאמר לדודך
 נתתי את הארץ הזאת מנחם פרים
 ער הנור הגדל נור מרת : את 19
 הקני ואת הקני ואת הקימני : את
 כ ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים :
 2 ואת האמרי ואת הכנעני ואת
 הנרגשי ואת היבסי :

16

ושרי אשת אברהם לא ילדה לו
 ולה שפחה מצרית ושמה הנר :
 ותאמר שרי אל אברהם הנה נא
 עשרני יהיה מלדת בך נא אל
 שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע
 אברהם לקול שרי : ותקח שרי
 אשת אברהם ארת הנר המצרית
 שפחתו מקץ עשר שנים לשבת
 אברהם בארץ כנען ותתן אתה
 לאברהם אישה לו לאשה : ויבא
 אל הנר ותהר ותרא כי הרחה ותקל
 נביתה בעיניה : ותאמר שרי
 אל אברהם חספי עלבך אנכי נתתי
 שפחתי בחיקך ותרא כי הרחת
 ואקל בעיניך וישפט והורן בני
 6 וביתך : ויאמר אברהם אל שרי
 הנה שפחתך בידך עשילרה הטוב
 בעיניך ותננה שרי ותברח ממני :
 7 וימצא מלאך יהוה ער עין המים
 כמדבר ער העין בחור שור :
 8 ויאמר הנר שפחת שרי אימה באת
 ואנה תלכי ותאמר ממני שרי נברתי
 9 אנכי ברחתי : ויאמר לה מלאך
 יהוה שובי אל נברתי ותעני תחת
 1 ויהי : ויאמר לה מלאך יהוה
 הרבה ארבה ארת ובעד ולא יספר
 11 מרב : ויאמר לה מלאך יהוה
 הנך הרח וילדת בן ויקראת שמו
 ישמעאל כי שמעו יהוה אל עניך :
 12 והוא יהיה פרא ארם ידו ככר ויד
 כל בו ועל פני כל אחיו ישכן :
 13 ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה

16 קח עולם : ושמתו את זרעך את לוש אחיו ורכש השב וגם את
 כקבר הארץ אשר אם ויכר איש
 17 לסנות את עפר הארץ גם זרעך את ברדלעמך ואת המלכים אשר
 18 ולרחבה כי לך אתגור : ויאהל אברם ויבא וישב בגלגל קמרה
 אשר בחברון ויבן שם מנחת ליהוה :

14 ד

א ב ו ה ו הו במו אמרמל מלך
 שנקר ארזוך מלך אלטר כרדלעמך
 מלך עולם וזרעך מלך נויים :
 2 עשו מלחמה ארת ברעמלך טים
 ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך
 אדסר ושפאבר מלך צבויים ומלך
 3 בלע הוא צער : מל אלה חברו
 ארץ עמק השוהם הוא ים המלח :
 4 שזעים עשרה שנה עבדו את
 כרדלעמך ושלוש עשרה שנה
 ה מרדו : ובארבע עשרה שנה בא
 כרדלעמך והמכנים אשר אהו ויבן
 את רמאים בעשתרת קניזים ואת
 הזונים בהם ואת האימים בשוה
 6 קריומים : ואת החזיר בהרם
 שער ער איל פארן אשר ער
 7 המרבר : וישבו ויבאו ארץ עין
 משפט הוא קיש ויכו את כל שדה
 העמלקי וגם את האמורי הישב
 8 בחצצן חמר : ויצא מלך טים
 ומלך עמרה ומלך אדסר ומלך
 צבויים ומלך בלע הוא צער ועקבו
 9 את מלחמה בעמק השדים : את
 כרדלעמך מלך עולם וזרעך מלך
 נויים ואמרמל מלך שנקר וארזוך
 מלך אלטר ארבעה מלכים את
 10 החמשרי : ועמק השדים בארת
 בארת חמר ויטו מלך טים ועמרה
 ויפלו שמה והנשארם הרב נטו :
 11 ויקחו את כל רכש טים ועמרה ואת
 12 כל אכלם וילכו : ויקחו את לוש
 ואת רכשו בן אחי אברם וילכו
 13 והוא ישב בסים : ויבא הפליש
 ויגד לאברם העברי והוא שכן באני
 סמרה האמורי אחי אשכנז ואתו
 עבר והם בעלוי בירת אברם :
 14 וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק
 את חניכו ולידו ביתו שמנת עשר
 15 שושל שמוה וירדק עד דן : ויחלק
 עליהם גילת הוא ועבריו ויבכ
 וירדפם עד הובר אשר משמאר
 16 לרמסק : וישב את כל הרכשוגב

15 טו

א אתר הדברים האלה היה
 ב יקר יהוה אל אברם כמחזה לאמר
 אל תורא אברם אנכי מן לך שבחך
 הרבה מאד : ויאמר אברם אדני
 2 יהוה מה חתן לי ואנכי הולך ערורי
 ובן משק ביתי הוא רמסק אלעזר :
 3 ויאמר אברם הן לי לא נתיחד זרע
 והנה בן ביתי זרש אחי : והנה
 4 דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך
 זה כי אם אשר יצא ממעדך הוא
 5 יורשך : ויצא אתו החוזה ויאמר
 ח הבט נא השמימה וספר הכוכבים
 אם הוכל לספר אתם ויאמר לו נח
 6 יהודת זרעך : והאמן ביתו
 7 ויחשבה לו צדקה : ס ויאמר אלו
 ה אני יהודת אשר הוצאתך מאר
 8 לרשחה : ויאמר אדני יהוה במה
 9 ארע בי ארשנה : ויאמר אליו
 קחה לי עגלה משלש רועין משלשת
 10 ואיל משלש ורר תגול : ויקח
 11 את כל אלה ויבתי אתם בתוך
 והתן איש חתנו לקראת רועיו ואת
 12 הצפר לא ברר : וירד העוש על
 13 הגרנים ועשב ארם אברם : והו
 14 השפיש לבוא ותרמור נפל על
 ארם והנה אימור השער גדלה
 נפלת עליו : ויאמר לאברם ידע
 15 חרע כי גר יהודת זרעך בארץ לא
 להם א ה

Ad. loca
of the
of the
of the

18-20. De Palmacionibus. II. 343 ff. Valdini opus. 11
19. Medietate Regi simul & sacerdoti. Nijus
rei origo & familia exempla. Orig. del Lex.
I. p. 150. coll. III. 108. St. A. de Reg. V. 1. p. 475 ff. Misc.
Hebr. XXV. 134.

20. Kennic. Orig. gen. p. 61. coll. Mich. O. B. 20, 39.
Henria de Civit. p. 481.

Cap. XIV. De quibus & Historia Canonorum
et gligi pt et singulari hile & Geo, quod
tempore indico defumant aotte Regis
etiam ex illo tractu. Conf. Hebr. Ind. II. 278
De tota Historia conf. Orig. del Lex. II. 257.
1. Hebr. p. 373.
7054X Munt. gesch. de Mand. III. 2. 257.

23. 617 Yalcan. in Disput. de rit. Juris. p. 12. 4 ff
putat h. l. esse vel presertim, pp. vetterm coll. et fil. 100.
testam. coll. 1188 Reg. 7. 116. 725 & 726 Hebr. II. 2. 21. 1. 9.
It. hanc quod h. l. habet Arabi item Sirach. Hebr. 26: 19.
ubi pharisaei et h. l. de hunc in viderit. Nefes autem
nis de modum per gentes magis proho habebant coll.
1. Sam. 27: 9. et 2. Chron. 20: 25.
in quo pharisaei. 1. Reg. 4. omnium
1. Reg. 27: 9. et 2. Chron. 20: 25.
1. Reg. 27: 9. et 2. Chron. 20: 25.
1. Reg. 27: 9. et 2. Chron. 20: 25.

Coll. in V. 5. p. 399. XV.
Luc. 11. 6. 1023.
1. Mich. O. B. 9, 104.
1-5. Munt. gesch. de Mand. II. p. 139. 26. 3. 22. 5: 2.

7. Regat. II. p. 245.

2. 199 v. abur peris mittit, & commos,
et inde spirit. hanc. nota male in text
implit & leg. קריט. h. v. leg. in orat
תי 12. - Mark. Mag. 4. 2, 211 ff.
199 תבא Symbol. lit. Fran. III. 329 ff.

10. 199 Orig. del Lex. II. 281. Hebr. Ind. 3, 108. 6, 105.

6. הבשחא. Sic to conf. Clai. - v. Palm
puer. III. 339 ff.

8-17. Misc. Hebr. II. 22 ff.
8. Dubii solus basarit. Intt. - optima ff.
glattucate Darta & Clarion.
9-18. Venera Orig. in gen.
10. 4. Hebr. Ind. II. 6, 1072. 10. Intt. Mag. 5: 87 ff.
11. in hoc nihil ff. omino, ff. auspapa.
vel, q forte erant in vicinia ovae
carne alluciant. Hebr. Ind.
1201 Hebr. Ind. II. 6, 1073.

14. Misc. N. B. 1, 26. Munt. gesch. de Mand. III. 2. 257. 625.
Misc. Hebr. II. 138.

15. Munt. Hebr. 2. 133 ff.

12. Juss. ult. cap. Joh. 1. p. 102. Op. de. Intt. de p. 177.
13. De amonum numero Hebr. Ind. II. 6, 996.

vid. floris
ad 1.8.

אל פרעה ויהלל אתה אל
 פרעה ותקח האשה בית פרעה :
 ולאברהם הטיב בעבורה ויהי לו 16
 צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחה
 וארנה וגמלים : ויגנע יהוה 17
 את פרעה נעקש גדלים ואת ביתו
 על רבו שרי אשת אברם : ויקרא 18
 פרעה לאברהם ואמר מה זאת עשית
 לי למטה לא הגדת לי כי אשתך
 היא : למה אמרת אחתי היא 19
 ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה
 אשתך קח ולך : ויצו עליו פרעה כ
 אנשים וישלחו אהו וארת אשתו
 ואת כל אשר לו :

על מי תרח אביו בארץ מולדתו
 29 בארץ כשורים : ויקח אברהם ונחור
 להם נשים שם אשת אברהם שרי
 ושם אשת נחור מלכה בת הרן אביו
 ל מלכה ואבי יסכה : והיה שרי
 31 עקרה אין לה ולד : וילח תרח
 את אברהם בנו ואת לוט בן הרן בן
 בנו וארת שרי כלתו אשר אברהם
 בנו ויצאו אדם מאור כשורים ללכת
 ארצה כנען ויבאו עד הרן וישבו
 32 שם : ויהוה ופי תרח חשש שנים
 ומאתים שנה ויפטר תרח בחון :

פ פ פ

יג 13

ויעל אברהם מצרים והוא וישו
 א וכר אשר לו ולוט עמו חגברה :
 2 ואברהם כבר מאד במקרה בכסף
 ובוהב : וילך לטעמו מנגב ועד 3
 בית אל עד המקום אשר היה שם
 אהלה בתחלה בין בית אל ובין
 4 חני : ארץ מקום המזבח אשר
 עשה שם בראשונה ויקרא שם אברהם
 בשם יהוה : ו גם ללוט החלך ה
 את אברהם היה צאן ובקר ואחלים : ב
 ולא נשא אדם הארץ לשבת יהוה 6
 כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת
 יהוה : והיו ריב בין רעי מקנה 7
 אברהם ובין רעי מקנה לוט וחכנעני
 והפרו אז ישב בארץ : והאמר 8
 אברהם אל לוט אל נא תהו מריבה
 ביני ובניך ובין רעי ובין רעך פי
 אנשים אחים אנטנו : הלא כל 9
 הארץ לפניך הפרה נא מעלי
 אדם השמאל ואימנה ואבם היסין
 ואשכאלור : וישא לוט את 1
 עינו וירא את כרד כבר תורדן כי
 כלר משקל לפני שחת יתנה ארת
 סים ואת עמרהו מן יהודה בארץ
 מצרים בארץ עקר : ויבחר לו 11
 לוט ארץ כל כפר תרדן ויסע לוש
 מקום ויפרו איש מעל אחיו :
 אברהם ישב בארץ כנען ולוש ישב 12
 כנען סכר וואהל עד סים : ואנשי 13
 סים בעים והטאים ליתחבב כאר
 ויהוה אמר אל אברהם אתר הפרי 14
 לוש מעמו שא נא עיניך וראה מן
 המקום אשר אתה ישם צפנה ונגבה
 וקדמה ומה : כי את כל הארץ 15
 אשר אתה ראה לך אנתנה ולרעך
 עי

יד 12

ויהאמר יהוה אל אברהם לך
 לך מארצך ומולדתך
 1 מכיח אבך הארץ אשר אראך :
 2 ואעשך לני גרל ואברכך ואגדלה
 3 שמך והיה כרכר : ואבירכה
 מברכך ומקלדך אאר ונברכו בד
 4 כל משפחת הארמה : וילך אברהם
 כאשר דבר אליו יהוה וילך אהו
 לוט ואברהם בן חמש שנים ושבעים
 ה שנה כצארו בחון : ויקח אברהם
 את שרי אשתו וארת לוט בן אחיו
 ואת כל רכושם אשר רכשו וארת
 הגמש אשר עשו בחון ויצאו ללכת
 ארצה כנען ויבאו ארצה כנען :
 6 ויעבר אברהם בארץ עד מקום שכם
 עד אלון מורה והכנעני אן בארץ :
 7 וירא יהוה אל אברהם ויאמר לו רעך
 ארץ את הארץ הזאת ובין שם מזבח
 8 ליהוה הנראה אליו : ועתק
 משם תרדה מקים לבית אל ויש
 אהלה בית אל מס והעני מקום ובין
 שם מזבח ליהוה ויקרא בשם
 9 יהוה : ויסע אברהם הלך ונטע
 1 תנבה : פ ויהו רעב בארץ
 וירד אברהם מצרימה לורש שם כי
 11 כבר הרעב בארץ : והיו באשך
 תקייב לבנו מצרימה ויאמר אל
 שרי אשתו הנה נא ודעתי כי אשה
 12 יתר מארת את : והיה כי יהא
 אתך המצרים ואמר אשתו זרת
 13 והחלו ארזי ואתך יהיו : אמר
 נא אחרתי את למען יסב לו בעבורך
 14 והיה נפשו בגלך : ו יהו כבוא
 א אברהם מצרימה ויראו המצרים את
 15 וראו האשה כי יפה הוא מאד : ויראו

8 ודרן : ומש ילד את נמרד הוא
 9 החל להורר גבר בארץ : הוא
 הירד גבר ציד לפני יהורג עד כן
 יאמר כנמרד נבור ציד לפני יהורג :
 י וחתי ראשית מסלכחו בכר וארץ
 יא ואמר וכלה בארץ שבע : מן
 הארץ הוא יצא אשור ויבן את
 נינוה ואת רחבת עירו וארץ כלח :
 יב ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא
 יג העיר הגדלה : ומצרים ילד את
 לויים ואת ענמס ואת להבים ואת
 יד נמחקים : ואת פרחים ואת
 מסלחים אשר וצאו משם פלשתים
 טו ואת כפתרים : ס ומנען ילד את
 יז ואת בכרו ואת חת : ואת היבוס
 יח ואת האמרי ואת הגרשי : ואת
 יט החוי ואת העניקי ואת הסני : ואת
 הארורי ואת הצמרי ואת החמרי
 כ ואת נפצו משפחות הכנעני : ויהי
 נבול הכנעני מצידן באכה נהר
 ער ערה באכה סרמור ועמורה
 כ וארסה וזכים ער לשע : אלה בני
 חם למשפחתם ולשנתם בארצותם
 כא בניוהים : ס וזשם ילד גם הוא
 אבי כל בני עבר אחי ופה הגדול :
 כב בני שם ערים ואשור וארפכשד
 כג וילד וארם : ובני ארם עין וחול
 כד גרר ומש : וארפכשד וילד את
 כה שלח ושלח וילד את עבר : ולעבר
 וילד שני בנים שם האחר פלג כי
 כימי נפלגה הארץ ושם אחיו
 כז יקטן : ויקטן ילד את אלמורד
 ואת שלח ואת תרסמוח ואת יהו
 כח ואת הדורם ואת אמל ואת יקלה :
 כט ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא :
 ל ואת אופר ואת חילרה ואת עובב
 ל כל אלה בני יקטן : ויהי מושבם
 מאסא באכה סרמור חר הקים :
 לא אלה בני שם למשפחתם ולשנתם
 לב בארצותם לגויהם : אלה משפחת
 בני נח לחולתם בניוהים ומאלה
 נפרדו הגוים בארץ אחר המבול :
 II
 א ס ויהי כר הארץ שפה אחר
 ב וזכרים אהיים : ויהי בנסים
 ג מקום ומצאו בקנה בארץ שענר
 ד וישבו שם : ויאמר איש אל רעהו
 הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה
 וחתו להם הלבנה לאבן והחטר
 ו היה להם לחקר : ויאמרו הבה

נבנה לנו עיר ומגדל וראשון בשמים
 ונעשה לנו שם מן נפוך על פני כל
 הארץ : ויורד יהורג לראת את ה'
 העיר ואת המגדל אשר בנו בני
 האדם : ויאמר יהוה הן עם אחר
 ושפה אחת לכלם וזה התלם לעשות
 ועתה לא יבצר מהם כל אשר יאמרו
 לעשות : הבה נרדה ונבלה שם
 שפתם אשר לא ישמעו איש שפת
 רעהו : ויפץ יהוה את שם על
 פני כל הארץ ויחילו לבנת העיר :
 ויהוה שפת כל הארץ וכשם המדיום
 יהוה על פני כל הארץ : פ אלה י
 תולדת שם שם בן מאה שנה ויולד
 את ארפכשד שנתים אחר המבול :
 ויהי שם אחרי חוליו את ארפכשד י
 חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות :
 פ וארפכשד חי המשושלים
 שנה ויולד את שלח : ויהי ארפכשד
 אחרי חוליו את שלח שלש שנים
 וארבע מאות שנה ויולד בנים
 ובנות : ס ושלח חי שלשים
 שנה ויולד את עבר : ויהי שלח
 אחרי חוליו את עבר שלש שנים
 וארבע מאות שנה ויולד בנים
 ובנות : ס ויהי עבר ארבע
 ושלשים שנה ויולד את פלג :
 ויהי עבר אחרי חוליו את פלג
 שלשים שנה וארבע מאות שנה
 ויולד בנים ובנות : ס ויהי
 פלג שלשים שנה ויולד את רעו :
 ויהי פלג אחרי חוליו את רעו
 תשע שנים ומאתים שנה ויולד
 בנים ובנות : ס ויהי רעו
 שנים ושלשים שנה ויולד את
 שרוג : ויהי רעו אחרי חוליו
 את שרוג שבע שנים ומאתים שנה
 ויולד בנים ובנות : ס ויהי
 שרוג שלשים שנה ויולד את נחור :
 ויהי שרוג אחרי חוליו את נחור
 מאתים שנה ויולד בנים ובנות :
 ס ויהי נחור תשע ועשרים
 שנה ויולד את תרח : ויהי נחור
 שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות :
 ס : ויהי תרח שבעים שנה
 ויולד את אברם את נחור ואת
 הרן : ואלה תולדת תרח חוליו
 את אברם את נחור ואת הרן ותרן
 חוליו את לוט : וימת הרן

13. Hona. N. XI. 72.
14. Mid. O. B. 9, 103.

17 ff. L. Cappell. in v. T. p. 384 ff.

18. vid. Venema Hitt. bel. T. I. p. 68. - Memorab. II.
123, ff.

19. vid. de ult. cog. I. ^{Vind. p. 69.} Arch. Bill. VII. 6, 1073.

20-27. Nieuw Car. II. 71. 4. Amelt. Arb. Ind. 3, 217 ff.

21. bid. Bill. X. 5, 66. Thes. v. T. 150 ff. Ab. Proc. p. 70.

22. Exp. d. att. p. 337.

23-27. Noum. Tij. 4. ad gen. Jandl. Bot. II. p. 188.

25. Mid. O. B. 9, 184. ind. in misc p. 114. 11 Nov. Thes.

26. vid. Dattle; Fratinend; & up end as v. m. h.
et. p. 169 ff.

21. advoc. voce Reuten.

~~22. vid. Palm, Salomo. IV. 451 4.~~

22. vid. Palm, Salomo. IV. 451 4.

Mid. Ind. II. 166 ff. IX. L. Cappell. in v. T. p. 386 ff.
5-7. Noum. Tij. 3. ad gen.

X.

Varia nonnulla h.c. conveniunt cum nomine
bus hincun quorundam in Italia felice.
Nieb. Bercho van Str. p. 275 ff. conf. it. ad v. m.
et. p. 202 ff.

1. bid. Bill. VII. a. 683. advoc. voce languid.
1157. vid. Dattle. & conf. in Quest. XVII. 13, 14

1157. vid. Dattle. & conf. in Quest. XVII. 13, 14

1157. vid. Dattle. & conf. in Quest. XVII. 13, 14

6, 750 in respect. Sestial. vid. Lex XX. 19. conf. Clarus

ad Lex XXI. 20. - Repert. II. p. 244.

De hincun q. p. rane. vid. Nieuw. in comment. n. 2, 43.

De poen. & homicidii.

5, 6. Nieuw. Genl. der Meuld. I. not. p. 107. 11.

9, 10. Nieuw. Bill. Repert. 2: 5 in 4 ff.

10. vid. Clarus ad a. l.

vid. A. O. 377. In lib. Expositio a Cl. Diderich

glato ut ad marginem p. 367 ff. vid.

de hincun Nieuw. Jell. Genl. Lex. p. 117.

de lois cum. Haver. p. 337. Memor. VII. p. 112.

Mid. O. B. 9, 208.

6. Repert. XVI. p. 97. Johannst. opus. I. p. 156.

7. Merila Nieb. Bercho van Str. p. 257

117=0 Mid. O. B. 19, 59.

x 20 Jell. opus. I. p. 234.

שְׁנֵיהֶם בְּרֵאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֲדָשׁ חֲרִבוּ
הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ וַיִּסַּר נַח אֶת מִכְסֵה
הַחֲבֵרָה וַיִּרְא וְהַגֵּה חֲרִבוּ פְּנֵי
14 הָאָרֶץ : וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי כִשְׁבַע
ג וְעֵשְׂרִים יוֹם לַחֹדֶשׁ יָבִשָׁה הָאָרֶץ
טו וִסֹס וַיִּדְבַר אֱלֹהִים אֶל נַח לֵאמֹר :
16 אֲחִיךָ אֵתְךָ מִן הַחֲבֵרָה אֲחִירָה וְאֲשַׁחֲךָ וּבְנִיךָ
17 וְנָשִׂי בְנִיךָ אֲחִיךָ : כֹּל הַחַיָּה אֲשֶׁר
אֲחִיךָ מִכָּל בֶּשֶׂר בָּעָף וּבַחַמָּה
וּבְכָל הַרְמֵשׁ הַרְמֵשׁ עַל הָאָרֶץ הַיְצָא
אִתְּךָ וּשְׂרָצוּ בְּאָרֶץ מִרְיֹו וּרְבוּ עִלָּיִךָ
18 הָאָרֶץ : וַיֵּצֵא נַח וּבְנָיו וְאֲשֶׁתוֹ
19 וְנָשִׂי בְנָיו אִתּוֹ : כָּל הַחַיָּה כָּל
הַרְמֵשׁ וְכָל הָעָף כָּל רֹמֵשׁ עַל
הָאָרֶץ לְמִשְׁפַּחְתוֹ יֵצְאוּ מִן הַחֲבֵרָה :
כ וַיִּבֶן נַח מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקַּח מִכָּל
הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִכָּל הָעָף הַטְּהוֹר
21 וַיַּעֲלֵה עֹלֹת בַּמִּזְבֵּחַ : וַיִּרַח יְהוָה אֶת
רִיחַ תְּחִינָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל לֵבֹ
לֹא אֲסֹף לְקַלְלֵךְ עוֹד אֶת הָאָרֶץ
בְּעִבְרֵי הָאָדָם כִּי יֵצֵר לֵב הָאָדָם רָע
מִנְעֻרָיו וְלֹא אֲסֹף עוֹד לְהַכּוֹת אֶת
22 כָּל חַי כָּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי : עַד כָּל
יְמֵי הָאָרֶץ זֶרַע וְקָצִיר וְקָר וְחֶם
וְקִיץ וְחֹרֶף וַיּוֹכ וַיִּזְלַח לֹא יִשְׁבְּחוּ :

ט 9

א וַיִּבְרַךְ אֱלֹהִים אֶת נַח וְאֶת בְּנָיו
וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת
2 הָאָרֶץ : וּמִרְאֵכֶם וּחְמֵכֶם יִהְיֶה
עַל כָּל חַי הָאָרֶץ וְעַל כָּל עוֹף
הַשָּׁמַיִם כֹּכֵל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׁ הָאָרֶץ
3 וּבְכָל רֵי הַיָּם בְּיִמְכֶם נָתַן : כֹּל
רֵמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא חַי לָכֶם וַיְהִי
לְאֹכְלֵי בָרִק עֵשֶׂב נִתְחַי לָכֶם אֶת
4 כָּל : אֲךָ כִּשְׂר בְּנַפְשׁוֹ רָמָה לֹא
ה חָמְלוּ : וְאִךְ אֶת רֵמֶשׁ לְפִשְׁתוֹכֵם
: אֲרֵשׁ מִיד כָּל חַיִּי אֲרֵשְׁנוּ וּמִיד
הַיָּם מִיד אִישׁ אֲחִיו אֲרֵשׁ אֶת
6 נַפְשׁ הָאָדָם : שִׁפְךָ רֵם הָאָדָם
כְּאֵדָם רָמָה יִשְׁפֹךְ כִּי בְצַלֵּם אֱלֹהִים
7 עָשָׂה אֶת הָאָדָם : וְאֲדָם פְּרוּ וּרְבוּ
8 שְׂרָצוּ בְּאָרֶץ וּרְבוּ בָהּ : וִסֹס וַיֹּאמֶר
ד אֱלֹהִים אֵל נַח וְאֵל בְּנָיו אֲחִיו
9 לֵאמֹר : וְאִנִּי הִנְנִי מַקְיֵם אֶת בְּרִיתִי
י אִתְּכֶם וְאֶת זֶרְעֵכֶם אֲחִירֹכֶם : וְאֶת
כָּל נַפְשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם בָּעָף
כְּבַהֲמָה וּבְכָל חַי הָאָרֶץ אֲחִינֵם
מִכָּל יְצִיאֵי הַחֲבֵרָה לְכָל חַי הָאָרֶץ :
11 וְהַקִּימְתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְלֹא
יִכָּרֵת כָּל בֶּשֶׂר עוֹד מִפִּי הַמְּבֹרָךְ וְלֹא

וַיְהִי עוֹד מִבּוֹר לִשְׁחַר הָאָרֶץ :
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים וְאֶת אֹרֶחַ הַכְּבִירָה
12 אֲשֶׁר אִנִּי נָתַן בְּיָדִי וּבְיָדֵיכֶם כָּל
נַפְשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם לְדֹרֹת עוֹלָם :
13 אֶת קִשְׁתִּי נִתְחַי בְּעֵינֵי הַחֲבֵרָה לְאוֹת
14 בְּרִית בְּיָדִי וּבְיָדֵי הָאָרֶץ : וְהָיָה
כְּעֵנִי עֵינֵי עַל הָאָרֶץ וְעֵרְאֵתָה הַקִּשְׁתִּי
כְּעֵינִי : וּזְכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי אֲשֶׁר
טו בָּרַח וּבְיָדֵיכֶם וּבְיָדֵי כָּל נַפְשׁ חַיָּה
כְּכָל בֶּשֶׂר וְלֹא יִהְיֶה עוֹד הַמַּיִם
16 לְמַבּוֹל לְשַׁחַת כָּל בֶּשֶׂר : וְהָיָה
הַקִּשְׁתִּי בְּעֵינֵי הָרְאִי הַיְהוָה לִזְכֵּר בְּרִית
עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל נַפְשׁ חַיָּה
17 כְּכָל בֶּשֶׂר אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ : וַיֹּאמֶר
18 אֱלֹהִים אֵל נַח וְאֶת אֹרֶחַ הַכְּבִירָה
אֲשֶׁר הִקְשַׁחְתִּי בְּיָדִי וּבְיָדֵי בֶשֶׂר
19 אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ : וִסֹס וַיְחַי בְּנֵי
נַח תְּצִיאִים מִן הַחֲבֵרָה יִסְּחוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ
20 וְחֵם הוּא אֲבִי כְּעֵינֵי : שְׁלֵשָׁה אֲלֶחָה
בְּנֵי נַח וּמֵאֵלֶּה נִפְצָה כָּל הָאָרֶץ :
כ וַיִּחַד נַח אִישׁ הָאָרֶץ וַיִּשְׁעוּ כָּרְם :
21 וַיִּשֶׂת מִן חֵיזֵן וַיִּשְׁכַּר וַיִּחַלֵּל בַּחֹר
22 אֶהְלֵה : וַיִּרְא חֵם אֲבִי בְנֵי נַח אֶת
עֲרֹחַ אֲבִיו וַיִּגַּד לְשֵׁנֵי אֲחִיו בְּחֹזֶק
23 וַיִּקַּח שֵׁם וַיִּפֹּת אֶת הַשְּׂמֵלָה וַיִּשְׁמוּ
עַל שְׂכָם שְׁנֵיהֶם וַיִּלְכוּ אֲחֵרֵי
וַיִּכְסּוּ אֶת עֵרוֹת אֲבֵיהֶם וּפְנֵיהֶם
אֲחֵרֵיהֶם וְעֵרוֹת אֲבֵיהֶם לֹא רָאוּ :
24 וַיִּקַּח נַח מַיִינוּ וַיִּדְעַת אֶת אִשְׁרָה עֵשָׂה
כָּה לֹד בְּנֵי הַקֵּטָן : וַיֹּאמֶר אֲחֵרֵי כְּעֵינֵי
26 עֵבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאֲחֵיו : וַיֹּאמֶר
כָּרֶךְ וְהָיָה אֱלֹהֵי שְׂכָם וַיִּחַד כְּעֵינֵי
27 עֵבֶד לְמוֹ : וַיִּפֹּת אֱלֹהִים לִיפֹת
וַיִּשְׁכַּן בְּאֵהָלוֹ שְׂכָם וַיִּחַד כְּעֵינֵי
לְמוֹ : וַיְחַי נַח אֲחֵרֵי הַמְּבֹרָךְ שְׁלֹשׁ
28 מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה : וַיְהִי
29 כָּל יְמֵי נַח חֵשֶׁן מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים
שָׁנָה וּיְמֵי : מ

10

וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת בְּנֵי נַח שֶׁם חֵם וַיִּפֹּת
א וּוּלְדוֹת לָהֶם בְּנִים אֲחֵרֵי הַמְּבֹרָךְ :
2 בְּנֵי יִפֹּת גִּמְרֹו וּמְגוֹן וּמְדוּוֹן וְחֵבֶל
3 וּמִשְׁךָ וְחִירָם : וּבְנֵי גִמְרֹו אֲשֶׁכְנֹז
4 וְרִפְתִּי וְתַגְרִמָּה : וּבְנֵי יוֹן אֱלִישָׁה
5 וְחַמְשִׁישׁ כְּחִים וְרִדְגָּה : מֵאֵלֶּה ה'
6 נִפְרְדוּ אֵי תַנִּים כְּאַרְצֵי אִישׁ
לְלִשְׁנוֹ לְמִשְׁפַּחְתָּם בְּמִינֵיהֶם : וּבְנֵי
7 חֵם כֹּשׁ וּמְצָרִים וּמֹשׁ וּכְנַעַן :
8 וּבְנֵי כֹשׁ מִבְּאֵר הַחַיִּלָּה וּסְבֵתָה
9 וְהַעֲמָה וּסְבֵתָה וּבְנֵי רַעְמָה שְׁבָא
10 וְרֹחַ :

19 בניך אתך : ומכל החי מכל בשר
שנים מכל תבוא ארץ התבה לחיות
כ אתך זכר ונקבה יהיו : מהעוף
לטיגור ומן הבהמה למינה מכל
רמש הארצה למינהו שנים מכל
21 ובאו אליך להחיות : ואתה קח לך
מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליו
22 וזהו לך ולחם לאכלה : ויעש נח
מכל אשר צוה אהו אלהים כן עשה :

7

א ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל
ביתך אצל חתבה כי אתך ראיתי
2 צדיק לפני בדור הזה : מכל
הבהמה המהורה תקח לך שבעה
שבעה איש ואשתו ומן הבהמה
אשר לא טהרה הוא שנים איש
3 ואשתו : גם סוּף השמים שבעה
שבעה זכר ונקבה לחיות ורע ער
4 פני כל הארץ : כי לוימים עוד
שבעה אנכי מספור על הארץ
ארבעים ום ארבעים לילה ומחיתי
את כל היקום אשר עשיתי מעל פני
הארצה : ויעש נח ככל אשר צוה
6 יהוה : ונח כן שש מאות שנה
7 והמבול היה מים על הארץ : ויבא
נח ובניו ואשתו ונשי בניו אהו אל
8 החתבה מפני מו המבול : כן
הבתבה המהורה ומן הבהמה אשר
איננה טהורה ומן העוף וכל אשר
9 רמש על הארצה : שנים שנים
באו אל נח אצל החתבה זכר ונקבה
1 כאשר צוה אלהים את נח : והיו
לשבעת הימים ומי המבול היו על
11 הארץ : בשנת שש מאות שנה
לחיי נח בחישי השני בשבעה עשר
וים לחישי ביום הזה נבקעו כל
12 נפתחו : ויהי הגשם על הארץ
13 כעצם היום הזה בא נח ושם וחס
ויפת בניו ואת נח ושלישת נשי
14 בניו אהו אל החתבה : המה וכל
החיה למינה וכל הבהמה למינה
וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו
וכדי העוף למינהו כל צפור כל
15 מן כנף : ויבאו אל נח אל החתבה
שנים שנים מכל הבשר אשר בו
16 חיה היים : והבאים זכר ונקבה
כ מכל בשר באו כאשר צוה אהו
17 אלהים ויסר יהוה בערו : ויהי

8 ויזכר אלהים את נח ואת כל א
החיה ואת כל הבהמה אשר אהו
בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ
2 וישבו המים : ויסכרו מעינת
תהום וארבת השמים ויכלא הגשם
מן השמים : וישבו המים מעל
3 הארץ הלוך ושוב ויהסרו המים
מקצה חמשים וספת יום : והנה
4 התבה בחוש השביעי בשבעה עשר
יום לחוש על הרי אררט : והמים
היו הלוך והסור עד החדש העשירי
5 בעשירי באחד לחוש נראו ראשו
ההרים : ויהי טקף ארבעים ום
6 ויפתח נח את הלון החתבה אשר
עשה : וישלה את הערב ויצא
7 וצא ושוב עד ויבשה המים מעל
הארץ : וישלה את היום כמאת
8 לראות חקלו המים מעל פני
הארצה : ולא סצאתה חנה סנח
9 לכף רגלה ותשב אליו אל החתבה
כ מים על פני כל הארץ וישלח
10 יד ויקחה ויבא אהו אליו אל
החברה : ויהל עוד שבעת ימים
11 אחרים ויסקף שלח את היום מן
החברה : והבא אליו הונגה לעת
12 ערב והנה עלה זית טוף במים ויעע
נח כי קלו המים מעל הארץ :
13 ויהל עוד שבעת ימים אחרים
וישלח את היום ולא יספה שוב
אליו עוד : והיו באחת וישש מאות
14 שנה

VII.

Plura commun. parvum illustrat Hunter p. 312 ff.

com. 6, 11, 19 p. 331 ff. - Misch. O. B. id, 35. ff.

De diluvis, causis, & principia, quae deum
illis inflicere vid. Silberl. voce Reza.

De tempore, & diversitate Misch. Einl. in meta p. 244.

De Exhibitis ex fig. in Misch. Hist. 1: 169 ff. - Hammler

Bybl. Lat. 3, 19 ff.

3. Misch. Einl. in meta p. 240.

6. Lich. Ind. in 70. T. I. p. 170, coll. 321.

7. Vident in interse famuli regis familia. Misch.
Einl. in meta p. 251.

9. Repat. V. 209, coll. Lich. Ind. in 70. T. I. p. 159.
Indicis per diversos causis 7920 7920 Bybl. Lat.
de theol. lat. id. 16. IV. 3. p. 373.

10. Lich. Ind. X. 1, 162.

14. Misch. Einl. in meta p. 240.

16. Lich. Ind. II. 323. seringa de Ind. p. 280.

VIII.

Plura commun. parvum illustrat Hunter p. 312 ff.

Misch. O. B. id, 44. ff.

2. Hunter p. 331.

3-12. Repat. XVI. p. 94. ff.

4. Bibl. Lat. 9. 2, 868 ff.

33. Hammler Bybl. Lat. 4, 211 ff.

19, 22, 21, 26. Memorab. II. ad. pp. ubi cum Sandron. relatione conferunt.

VI - IX. Repat. V. p. 185. ff. VI. Hask. H. May. 4. 3. 550. ff.

+ Quamvis quoniam hic calculus secundus dicitur
differt a Jul. Hebr. Jan. & Gr. - Sed calculus
Hebr. rectus videtur
1° Nulla e h. cap. annor. supputatio q. a. gveni.
nat. s. cum sp. s. cum Samas. excepto casu
Methusalem & Samas. Cum ergo in
toto dillette duobz eodi. post. evidens est
illi qui nunc cum hoc in q. illo g. dicitur.
2° Manifesto formato e calculus Gr. & Sam.
ad usq. aliud systema. secundum q. ante
etatem 150 nulli libri fuerunt fuit.
Samar. notam ^{post} 150 ann. patem
fuisse supputate. - Utroq. d. h. h. alia
in hypoteses. ad ut. calculos duos
conferunt. vid. J. D. Michaelis in
Comm. Gotth. 2. d. 2. p. 306. ff. De Chronologia
coll. de Bibl. 2. 182. - 21. 190.
Hensler p. 306. ff. - De Chronologia, quam hic
Hensler dicit Aquila, Symmachus, Theodotus etc. vid.
Repat. XV. p. 54. ff.

J. J. Nieuw. Caract. II. 62. ff. d. Copell. int. T. p. 360. ff.
1 - d. Hensler p. 326. ff.
2. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
3. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
4. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
5. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
6. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
7. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
8. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
9. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
10. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
11. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
12. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
13. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
14. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
15. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
16. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
17. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
18. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
19. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
20. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
21. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
22. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
23. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
24. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
25. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
26. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
27. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
28. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
29. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
30. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
31. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
32. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
33. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
34. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
35. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
36. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
37. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
38. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
39. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
40. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
41. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
42. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
43. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
44. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
45. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
46. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
47. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
48. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
49. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
50. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
51. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
52. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
53. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
54. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
55. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
56. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
57. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
58. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
59. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
60. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
61. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
62. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
63. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
64. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
65. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
66. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
67. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
68. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
69. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
70. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
71. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
72. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
73. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
74. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
75. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
76. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
77. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
78. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
79. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
80. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
81. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
82. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
83. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
84. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
85. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
86. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
87. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
88. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
89. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
90. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
91. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
92. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
93. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
94. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
95. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
96. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
97. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
98. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
99. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.
100. de Chronologia p. 7. 181. de Chronologia p. 7. 181.

18. Mid. O. B. 100. - 18, 103. - 23, 106.

103. Mid. O. B. 17, 107.

21. Repat. XVI. p. 92.

Danti Henal. in jus opusculis
24. Bull. Diss. p. 39-67. Comp. Nieuw. Car. II. 61.
comp. Simul. 49. 14. x End. Bibl. IV. 4. 666. not. V. 6. 1086.
Memorab. II. 151. III. 151. IV. 192. Mater. Lesh. de an. em. 15.
not. e. i. f. p. 55. 51. Munt. gerd. der M. J. p. 170. ff.
Hask. H. May. 6. 1. 194. ff.
25-28. Mid. Bibl. in Mid. p. 329.

14-20. Repat. XVI. p. 93. Mid. O. B. 10, 107. ff.
Bibl. in II. addit. p. 29. sh. d. Copell. int. T. p. 360. ff.
Mid. O. B. 10, 107.
15, 16. Hensler p. 329. ff. all. 299. Mid. Bibl. in
Mid. p. 242. 167.

29. Nov. Trans. Diss. 1. T. p. 151. ff.

Mid. O. B. 10, 107.
17. Hensler p. 329. ff.

18. Mid. Bibl. in Mid. p. 329.

32. De ordine quo nati sunt Novae filii.
Repat. XVII. p. 1. ff.

מאות שנה ויולד נח את שם אחת
 חם ואר יופת :

ו

ויהי כי החל האדם לרבו על פני א
 האדמה ובנתה ילדו לרם : וירא 2
 בני האלהים את בנות האדם כי
 סבת הנה ויקחו להם נשים מכל
 אשר בחרו : ויאמר יהוה לאנוש 3
 רוחי באדם עליו בשם הוא בשר
 והיו זמיו מאה ועשרים שנה :
 הנפלים חיו בארץ בימים ההם וגם 4
 אחריו כן אשר יבאו בני האלהים
 אל בנות האדם וילדו להם הבר
 הגברים אשר מעולם אנשי השם :
 וירא יהוה כי רבת רעת ה 5
 האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו
 רק רע כל היום : ונגם יהוה כי 6
 עשה את האדם בארץ ויתעצב אל
 לבו : ויאמר יהוה אמה ארת 7
 האדם אשר בראתי מעל פני האדמה
 מאדם ער בקמרו ער רמש ועץ עוף
 השמים כי נחמתי כי עשיתם :
 ונה מצא חן בעיני יהוה : 8

פ פ פ

אלה תולדת נח נח איש צדיק
 המים הירה בדתו את
 האלהים ההלך נח : ויולד נח 9
 שלשה בנים את שם את חם ואת
 יפת : ותשחת הארץ לפני האלהים 11
 והמלא הארץ חסם : וירא אלהים 12
 את הארץ והנה נשחתה כי חשחת
 כל בשר את דרכו ער הארץ :
 ויאמר אלהים לנח קן כר 13
 בשר בא לפני כי מצאה הארץ חסם
 מפניכם וחנני משחיתם את הארץ :
 עשה לך הבר עצי גפר קנים 14
 תקשה את התבה וכפרת אתה מבית
 ובהוין בכפר : וזה אשר תקשר 15
 אתה שלש מאות אמה ארך התבה
 חמשים אמה רחבה ושלשים אמה
 קומחה : צר תקשה לחבת ואל 16
 אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה
 בצדה תשים תחתים שנים ושלשים
 תקשר : ואני הנני מביא את 17
 המבול מים ער הארץ לשחת כל
 בשר אשר בו רוח חיים מתחת
 השמים כל אשר בארץ יועץ :
 והקמתי את בריתי ארך ובאת אל 18
 תהבת ארצה ובניך ואשהך ונשי
 בניך

8 שנה ויולד בנים ובנות : ויהיו
 כל ימי שנת שנים עשרה שנה ותשע
 9 מאות שנה וימת : ויהי אנוש
 10 תשעים שנה ויולד את קינן : ויהי
 אנוש אחריו הולידו ארן קינן חמש
 עשרה שנה ושמונה מאות שנה
 11 ויולד בנים ובנות : ויהיו כל ימי
 אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה
 12 וימת : ויהי קינן שבעים
 13 שנה ויולד את מהללאל : ויהי
 קינן אחריו הולידו ארם מהללאל
 ארבעים שנה ושמונה מאות שנה
 14 ויולד בנים ובנות : ויהיו כל ימי
 קינן עשר שנים ותשע מאות שנה
 15 וימת : ויהי מהללאל חמש
 שנים וששים שנה ויולד את ירד
 16 ויהי מהללאל אחריו הולידו ארם
 שלשים שנה ושמונה מאות שנה
 17 ויולד בנים ובנות : ויהיו כל ימי
 מהללאל חמש ותשעים שנה ושמונה
 18 מאות שנה וימת : ויהי ירד
 תשעים וששים שנה ומאת שנה ויולד
 19 את חנוך : ויהי ירד אחריו הולידו
 את הנוך ששנה מאות שנה ויולד
 20 בנים ובנות : ויהיו כל ימי ירד
 ששים וששים שנה ותשע מאות שנה
 21 וימת : ויהי הנוך חמש
 וששים שנה ויולד את מתושלח :
 22 ויהלך הנוך את האלהים אחריו
 הולידו את מתושלח שלש מאות
 23 שנה ויולד בנים ובנות : ויהי כל
 ימי הנוך חמש וששים שנה ושלש
 24 מאות שנה : ויהלך הנוך את
 האלים ואינו כי לקה אתו אלהים :
 25 ויהי מתושלח שבע ושמונים
 26 שנה ומאת שנה ויולד את לךד :
 ויהי מתושלח אחריו הולידו ארם
 27 לךד שנים ושמונים שנה ושבע
 מאות שנה ויולד בנים ובנות :
 28 ויהיו כל ימי מתושלח תשע וששים
 שנה ותשע מאות שנה וימת :
 29 ויהי לךד שנים ושמונים
 30 שנה ומאת שנה ויולד בן : ויקרא
 ארם שמו נח לאמר זה ינחמנו
 31 ממעשנו וסנצנו וריגו מן האדמה
 32 אשר ארצה יהוה : ויהי לךד
 אחריו הולידו את נח חמש ותשעים
 שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים
 33 ויבעים שנה ושבע מאות שנה
 34 וימת : ויהי נח בן חמש

ובין האשה ובין ורעה ובין זרעה
 הוא ישופך ראש ואחרי תשובתו
 16 עקב : ס אלה האשה אמר
 חרבה ארבה ענבוך והרבה בעצב
 חלתי בנים וארל אישך תשוקתך
 17 והוא ימשל בך : ס ולאדם
 אמר כי שמעת לקול אשדך ותאכל
 מן העץ אשר צויתך לאמר לא
 תאכל ממנו איהרה הארמה בעבדך
 בעצבו תאכלנה כל ימי חייך :
 18 וטוין ורדרד תצמית לך ואכלת את
 19 עשב השדה : בזעת אפך
 תאכל לחם עד שובך אל הארמה
 כי ממנה לקחת כי עפר אתה וארל
 20 עפר תשוב : ויקרא האדם שם
 אשתו חוה כי היא היתה אם כל
 21 חי : ויקש יהוה אלהים לאדם
 ולאשתו כחטרת ענר וילבשם :
 22 פ ויאמר יהוה אלהים הן האדם
 ה הורה כאתי ממנו לדעת טוב ורע
 ועתה מן שלח יהוה לך גן מעין
 23 החיים ואכל וחי לעלם : וישלחתו
 ויהוה אלהים מגן עדן לעבר את
 24 הארמה אשר לקח משם : ויגיש
 את האדם וישכן מקום לגן עדן את
 הכרבים ואת להט החרב המתהמכת
 לשמר את רחך עץ החיים :

7 4

ס והאדם ירע את חוה אשתו
 והתר ותלד ארץ קין ותאמר קניתי
 2 איש את יהוה : והספ ללדת את
 אחיו ארץ הבל ויהי הבל רעה צאן
 3 וקין היה עבר ארמה : ויהי בן
 ימים ויבא קין מסרי הארמה מנחה
 4 להוה : והבל הביא גם הוא
 ח ארץ הבל וארץ מנחתו : וארץ קין
 וארץ מנחתו לא שערה ויחר לקין
 6 מאד ויפלו פניו : ויאמר יהוה
 ארץ קין לקח חרד לך ולמה נפלו
 7 פניך : הלוא אם תיטיב שאת
 ואם לא תיטיב לפתח המאת רבין
 8 ואלוך תשוקתו ואתה תמשל בו :
 ויאמר קין אל הבל אחי א ויהי
 9 בהורם בשרה ויקם קין אל הבל
 9 אחיו ויהרגו : ויאמר יהוה אל
 קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי
 10 השמר אחי אנכי : ויאמר מה
 עשית קול דמי אחיך צעקים אלי
 11 מן הארמה : ועתה ארוך אתה מן
 א 2

הארמה אשר פצתה את פיה לקחת
 את דמי אחיך מנוד : כי העבר 12
 ארץ הארמה לא תספ תרד כחה לך
 גע ונר תהיה בארץ : ויאמר קין 13
 אל יהוה גדול עוני מנשא : הן 14
 נרשח אחי היום מעל פני הארמה
 ומפניך אסתר והייתי נענוד בארץ
 ויהי כרל מצאו יהרגני : ויאמר 15
 לו יהוה לכן כל הרג קין שבועתים
 יסם וישם יהוה לקין אורג לבלתי
 הכות אלו כל מצאו : ויצא קין 16
 מלפני יהוה וישב בארץ נוד קרמת
 עדן : וירע קין ארץ אשתו וחרד 17
 ותלד את חטת ויהי בנה ענר ויקרא
 שם הענר כשם בנו הנוד : ויולד 18
 להטון ארץ ענר וקנוד ילד את
 מחויאל ומחויאל ילד את מתושאל
 ומתושאל ילד את לםך : ויקח לו 19
 לםך שתי נשים שם האחת עדה ושם
 השנית צלה : ותלד עדה את יבל 20
 הוא היה אבי משב אהל טמרה :
 ושם אחיו יובל הוא היה אבי כנר 21
 תפש כנר וקנב : וצלה גם הוא 22
 ילדה את חובל קין לטש כלתוש
 נחשת ובחל ואחורז חובר קין 23
 נעמר : ויאמר לםך לנשו עדה
 וצלה שמעון קולו גש לםך האנדה
 אמרתי כי איש הרגתי לפעני וילד
 24 להבחי : כי שבועתים יקם קין
 וילםך שבועים ושבעה : וירע אדם 25
 קוד את אשתו ותלד בן ותקרא את
 שמו שת כי שת לי אלהים ורע אחר
 26 תחת הבל כי הרגו קין : ולשרת
 גם הוא ילד בן ויקרא ארץ שמו
 אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה :

7 5

זר ספר תולדת אדם ביום א
 ברא אלהים אדם כרמת אלהים
 2 עשה אתו : זר ונקבה בראם
 3 ויברך אתם ויקרא את שמם אדם
 ביום הבראם : ויהיו אדם שלשים
 4 ומאת שנה ויולד ברסותו כצלמו
 ויקרא את שמו שר : ויהיו ימי 5
 אדם אחריו הולידו את שת שמנה
 6 מאת שנה ויולד גנים ובנות : ויהיו ה
 כל ימי אדם אשר חי השע מאות
 7 שנה ושלשים שנה וימת : ס ויהי 6
 שת המש שנים ומאת שנה ויולד
 את אנוש : ויהי שת אחרי הולידו 7
 את אנוש שבע שנים ושמנה מאות
 א 2 שנה

שבעה עשר
Gen. 1. 1-65

67 F. Amendinger's Gesell. der
Mittelalt. u. Sp. 80. coll. 154
A. 2. p. 82-111

16. *Shedra* legit קָדְשׁוֹ *liberum tuum*. *S. attum*. *14. quando, v. cum. v. Genem. ad Phala. V. 3.*
capitulum 4073 hic applicari potest sicut Genes. 11. 32.
17. qui hic ad amebitum transfratus. S. d. s.
Quod 7377 confirmatur uno Cod.
18. 1077 immo vero, pfecto non 7377. H. A. A.
19. 7377 immo vero, pfecto non 7377. H. A. A.
20. 7377 immo vero, pfecto non 7377. H. A. A.
21. 7377 immo vero, pfecto non 7377. H. A. A.
22. 7377 immo vero, pfecto non 7377. H. A. A.
23. 7377 immo vero, pfecto non 7377. H. A. A.
24. 7377 immo vero, pfecto non 7377. H. A. A.
25. 7377 immo vero, pfecto non 7377. H. A. A.
26. 7377 immo vero, pfecto non 7377. H. A. A.
27. 7377 immo vero, pfecto non 7377. H. A. A.
28. 7377 immo vero, pfecto non 7377. H. A. A.
29. 7377 immo vero, pfecto non 7377. H. A. A.
30. 7377 immo vero, pfecto non 7377. H. A. A.
31. 7377 immo vero, pfecto non 7377. H. A. A.
32. 7377 immo vero, pfecto non 7377. H. A. A.
33. 7377 immo vero, pfecto non 7377. H. A. A.
34. 7377 immo vero, pfecto non 7377. H. A. A.
35. 7377 immo vero, pfecto non 7377. H. A. A.
36. 7377 immo vero, pfecto non 7377. H. A. A.
37. 7377 immo vero, pfecto non 7377. H. A. A.
38. 7377 immo vero, pfecto non 7377. H. A. A.
39. 7377 immo vero, pfecto non 7377. H. A. A.
40. 7377 immo vero, pfecto non 7377. H. A. A.

טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי :

2

ויוכלו השמים והארץ וכל השבועי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מלאכתו אשר עשה : ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מלאכתו אשר כתא אלהים

4 לעשות : מ אלה תלדוהו השמים והארץ כהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים : וכל שית השדה טים יהוה בארץ וכל עשב השדה טים וצמח כי לא המטר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה : ואר יעלה מן הארץ והשקרה את כל פני האדמה : ויוצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ונפח באפיו נשמת חיים ויהו האדם לנפש חיה : וישע יהוה אלהים נן בערן מקום וישם שם את האדם אשר יצר : ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למאכל וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע : וער יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפיר יהוה לארבעה ראשים : שם האחר מישן הוא הסבב את כל ארץ החיילה אשר שם הוהב : ויהב הארץ יהוא טוב שם הברלה

13 ואכן השדם : ושם הנדר השני ויחון הוא המוכב את כל ארץ טיש : ושם הנדר השלישי חרקל הוא הנדר קדמת אשור והנדר הרביעי טו הוא מרת : ויקח יהוה אלהים את האדם וינחלו בגן לעבדה ולשמרה : ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל

17 האכל : ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות : ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו : ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אלי האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו באדם נפש חיה הוא שמו : ויקרא האדם שמת לכל בהמה ולעוף

ובין

השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו : ויפלו יהוה אלהים הרדמה על האדם וישן ויקח אתו מלצתיו וסגר בשר חתונה : ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשר ויבאה אל האדם : ויאמר האדם ואת הפנים עצם מעצמי ובשר מבשרי לואת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת : על כן יעזב איש את אביו וארת אמו ויבטן באשתו והיו לבשר אחד : והיו שניהם נה ערומים האדם ואשתו ולא יתבשוה

3 והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר א האשה אף כי אמר אלהים לא האכלו מכל עץ הגן : ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל : ומפרי העץ אשר בתוך הגן אנו אלהים לא האכלו ממנו ולא נתנו בו מן המרות : ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמותן :

כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ודעו טוב ורע : והיא האשה כי טוב העץ למאכל וכי הארץ הוא לעינים ונחמד העץ להשכול ותקח מפירותיו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל : ותפקתה עיני שניהם ודעו כי עירומים הם ויהפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת : וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן : ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה : ויאמר את קלך שמעתו בגן ואיכא כי ערם אנכי ואחבא : ויאמר מי הנדר לד כי עירב אדמה

המן העץ אשר צויתוך לבלתי אכל ממנו אכלת : ויאמר האדם האשה לא אשר נתתה עמדי הוא נתת לי מן העץ ואכל : ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה נתחש חישואני ואכל : ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת אורור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גהנך הלך ועפר אכיל כל ימי חייך : ואיכה אשית בינך ובין

ובין

L. Capp.
2 v. 23
-31
p. 3974

בראשית

א ברא אלהים את השמים ואת הארץ ; ולמשל ביום ובלילה ולהבריא בן 18
 2 והארץ היתה תוהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים : ויאמר אלהים יהי אור 3
 4 ויהי אור : וירא אלהים את האור כי טוב ויברך אלהים בן האור ובן חשך : ויקרא אלהים לאור יום ונתחשך קרא לילה 5
 6 ויהי ערב ויהי בקר יום אחר : ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים והיה מקבול בין מים למים : ויעש אלהים את הרקיע ויברל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע והיה 8
 8 בן : ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני : ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים את מקום ארץ והתארה היבשה ויהי בן : ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב : ויאמר אלהים תשא הארץ דשא 11
 11 עשב מורע ורע עץ פרי עשה פרי למינע אשר זרעו בו על הארץ והיה בן : והוציא הארץ דשא עשב מורע ורע למינעו ורע עשה פרי אשר זרעו בו למינעו וירא אלהים כי טוב : והיו ערב ויהי בקר יום שלישי : 14
 14 ויאמר אלהים יהי מארות ברקיע השמים להבריל בין היום ובין הלילה והיו לאות למינע ולמים ולשנים : והיו למארות ברקיע השמים להאיר על הארץ והיו בן : ויעש אלהים המאור הגדל למשלת היום ואת המאור הקטן למשלת הלילה ואת המובנים : ויקח את אלהים ברקיע השמים והאיר על הארץ :
 א

19 טוב : ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי : 20 ויאמר אלהים ישורו המים שרץ נפש חיה ועוף ועסף קר הארץ עץ פני רקיע השמים : ויברא אלהים את החיית הגדלים ואת כל נפש החיה הימשה אשר ישרצו המים למינעם ואת כל עוף כנף למינעו וירא אלהים כי טוב : ויברך את אלהים ביום השמיני והעוף ורעף ירב בארץ : ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי : 23
 23 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינע בהמה ורמש והיו בן : ויעש אלהים כה למינע ואת כל רמש הארץ ואת הבהמה וירא אלהים כי טוב : ויאמר אלהים נקשה אדם בצלמנו כדמותנו ויהיו בנות חיים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ וכל הרמש הרמש על הארץ : ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אדם זכר ונקבה ברא אדם : ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ ובכל חיה רומשת ובכל חיה רומשת על הארץ : ויאמר אלהים הגדל ואת כל נפש חיה אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרו עץ זרע ורע לכם והיה לכם חיה כדמות הארץ וכל ל אשר בו נפש חיה וכל רמש על הארץ עשב בו נפש חיה ויהי בן : וירא אלהים את כל אשר עשה ונהנה וטוב

Mid. O. S. 17, 95 ff. id. in Siml. in Meta p. 242 ff. id. p. 269 ff. ubi ostendit, e. p. 271.
De cap. I—III conf. quop

Historia creationis. V. S. Hader. Presb. Brist. p. 43. Lich. Bibl. V. 3 451. ubi
revelat opinio Angli

Henricus abbas plalm und gen. p. 195—20 id. coll. bel. Bibl. IV. 3, 90. ff. id. A. 280 ff.
versch. Rep. IV. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020. id. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020.
Hampel. B. 3, 5. 10. 6, 177 ff. VI. 2, 312. ff. id. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020.

Loca parallela in totum hoc caput ex id. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020.
scripturis hinc inde vid. in Rep. XVI. p. 79. 41. id. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020.
id. Gen. hoc. 1. p. 704. id. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020.
Qua ratio sit, quare creationis historia id. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020.
in 6 dies divisa fuerit, & quomodo intelli- id. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020.
gendum, quod deus die septimo quiescere id. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020.
dicatur Rep. II. p. 86. id. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020.

Cap. 8. pro carmine Sabbathico habet Praelu id. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020.
6 dierum. id. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020.

X. Rep. II. p. 240. — Memorab. II. 102. ff. id. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020.

Period. cap. I & II. longe alio disponentur ordine in id. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020.
Nov. Bibl. Brem. 3: 263, 4. id. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020.

1. Satak. adnot. II. 3, 2. bigkande of. hq. nonnullif. id. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020.

2. Mid. Lich. Kl. Schrift. III, 194. Anicell. Dig. p. 277 ff. id. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020.

2. ff. Memorab. 3, 78. III ac. Mid. in Com. Soc. id. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020.
7. 1. p. 286. id. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020.

20. id. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020.

20 43 verbal expandum, fu Ge. XVII. 16. 8. 1. id. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020.

20-22. Mid. Lich. in Meta p. 240 ff. id. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020.

24. Mid. O. S. 14, 48. id. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020.

24. Mid. O. S. 14, 48. id. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020.

24. Mid. O. S. 14, 48. id. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020.

24. Mid. O. S. 14, 48. id. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020.

24. Mid. O. S. 14, 48. id. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020.

24. Mid. O. S. 14, 48. id. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020.

24. Mid. O. S. 14, 48. id. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020.

24. Mid. O. S. 14, 48. id. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020.

24. Mid. O. S. 14, 48. id. p. 119. 37 x. Lich. Bibl. III. 3, 72. it. IV. 3, 482. ff. VI. 6, 1020.

Totum librum Genesios ex duobus distis notitiis suis completum esse.
Eid. Bibl. IV. 3, 1074 ff. De fragmentis, ex quibus compositus est liber Gen. Hist. Mag.
6. 1. 221 ff.
^{recentiores, & observationes philol. etc.}
Commentatione ⁱⁿ Pantaleonis, & aliquam ejus partem, Q vel
Singularem quorundam capp. aut capit. conmata Eid. Bibl. III. 6, 1028 ff.

X. 5, 938. ff.

L. Capelli note Crit. in Gen. in ep. omni cap. 396 ff.

J. Capelli: observ. in Gen. ibid. p. 581 ff.

In hanc Editionem.

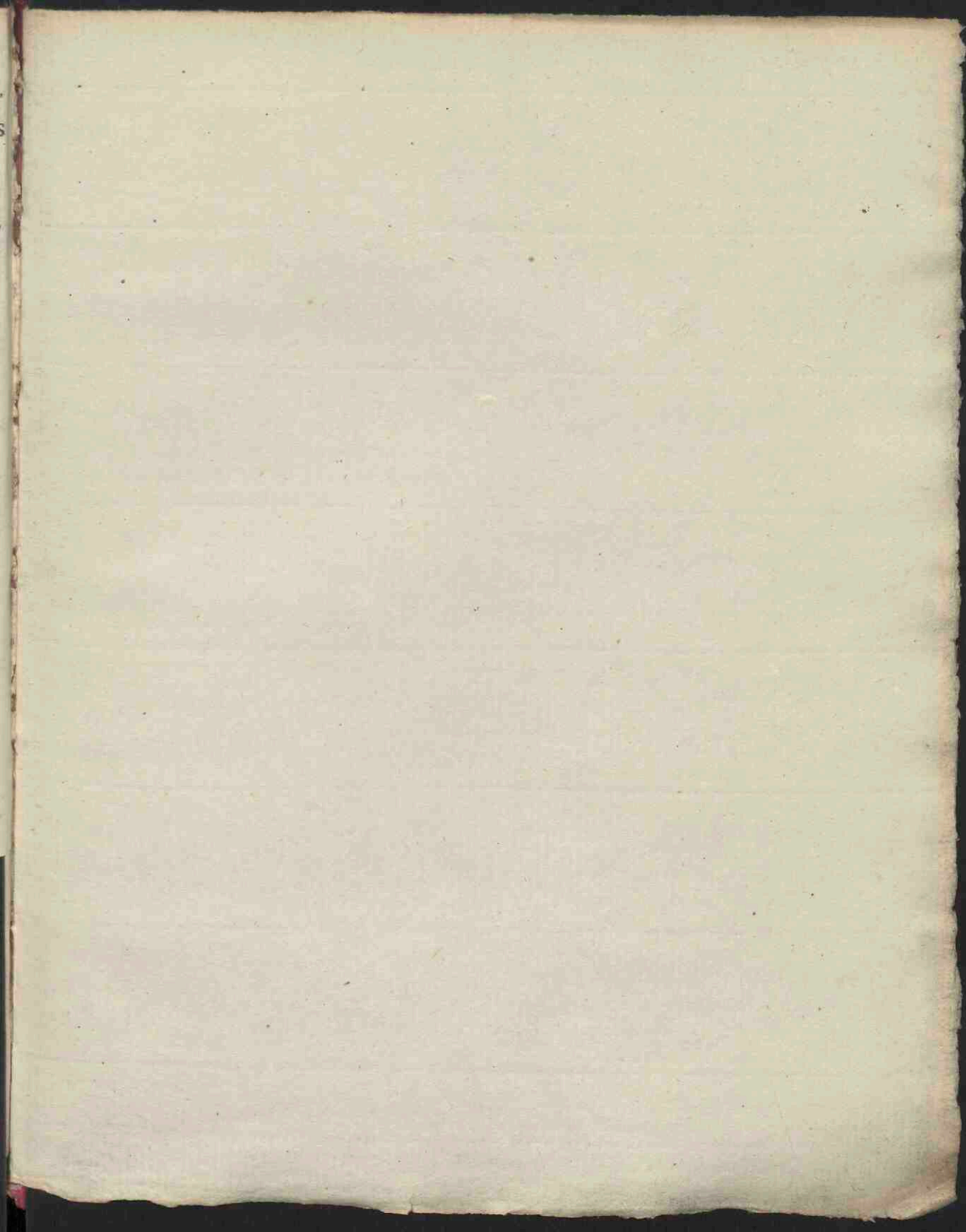
תורת עולם אשר היתה	כשרם כל יציר נברא
של מלך בת עתה הובאת	בחוד יקר וחפארה
לדפוס השוכ אשר כישוב	אין לא חיח ולא נברא
מאז האל רכין תבל	ועל ימים הוא יצרה
כלסלה רוטמה	לילה יומם תנצרה
בה תשנן בה תינן	וכתוך לך סגרה
אוי תשיב וגם תכין	דרך ישב לאוצרה
ובה תראח ותחזה	ניצוץ הכמת הגבורה
ארבר נא בשבח מ	גיהים רעתם אספיה
רוחב לכם ובק' אותם	בלשונות אם אזכרה
יקצר זמן ואין פנאי	לרוממם בקצרה
לכן אשים לכו פי יד	מחסום לו עתה אשמרה

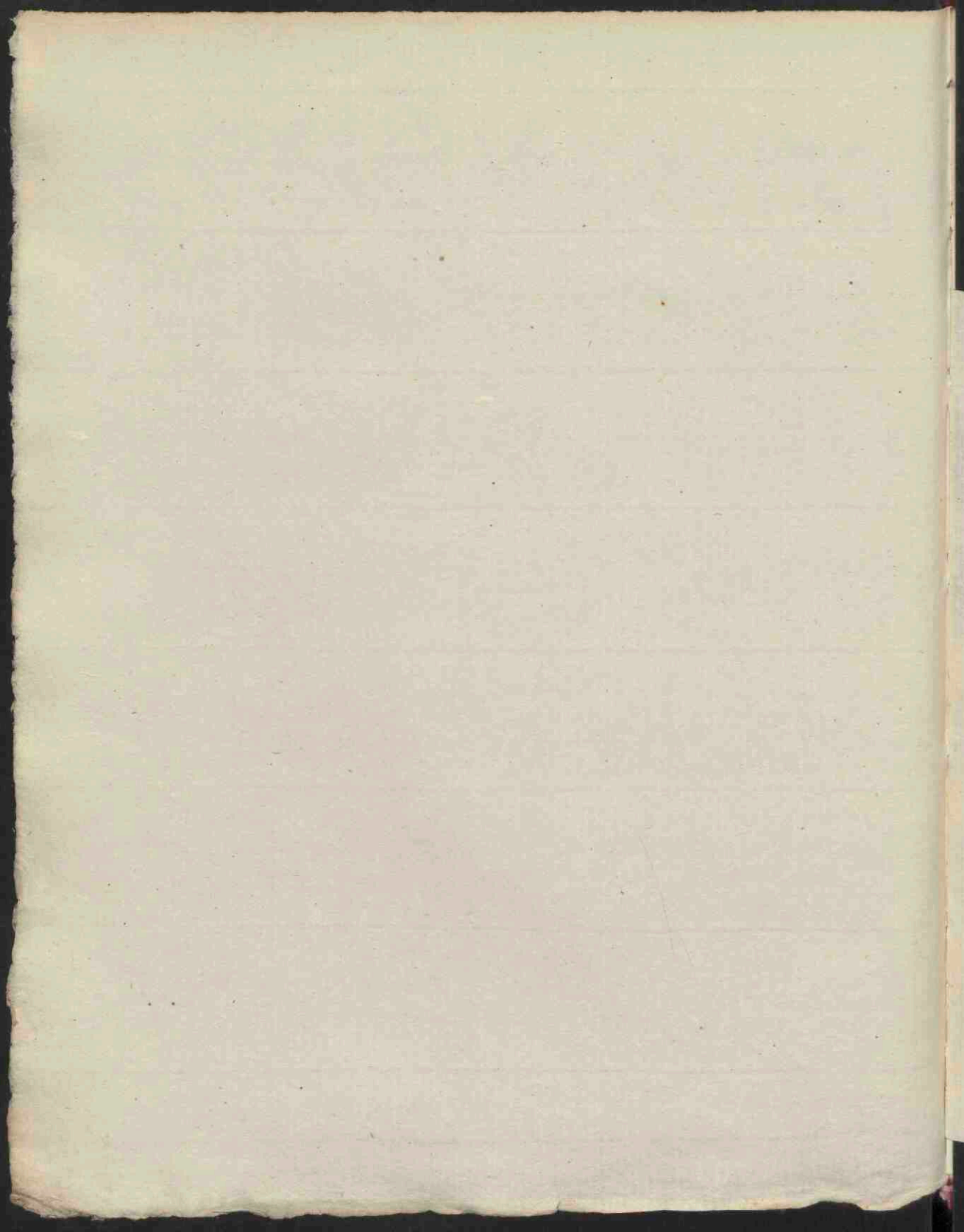
M. Joh. Henricus Lederlin
Argentoratensis.

P R Æ F A T I O .

stris institutis , ac de iis nos ama-
Vale. Amstelædami , Calendis
Octobribus. Anno Christi 1701.

אשרי שרגליו היו נמנעים
גם מלכת בעצת רשעים
גם מעמוד בדרך של חטאים
אף לא ישב כלץ בתוך פתאים
כי בתורת יהוה שם האיש
חפצו ומהגות בה לא ימיש

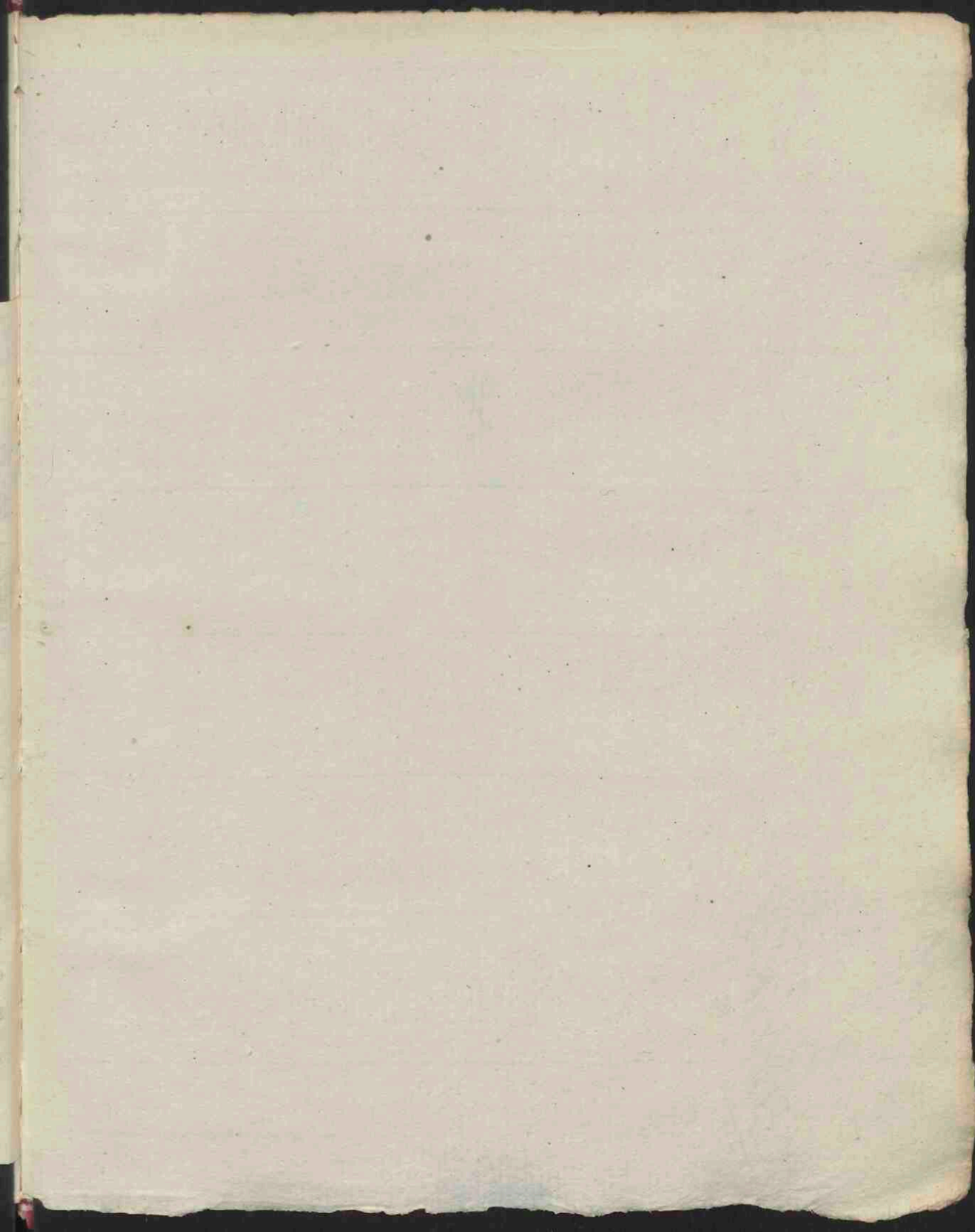

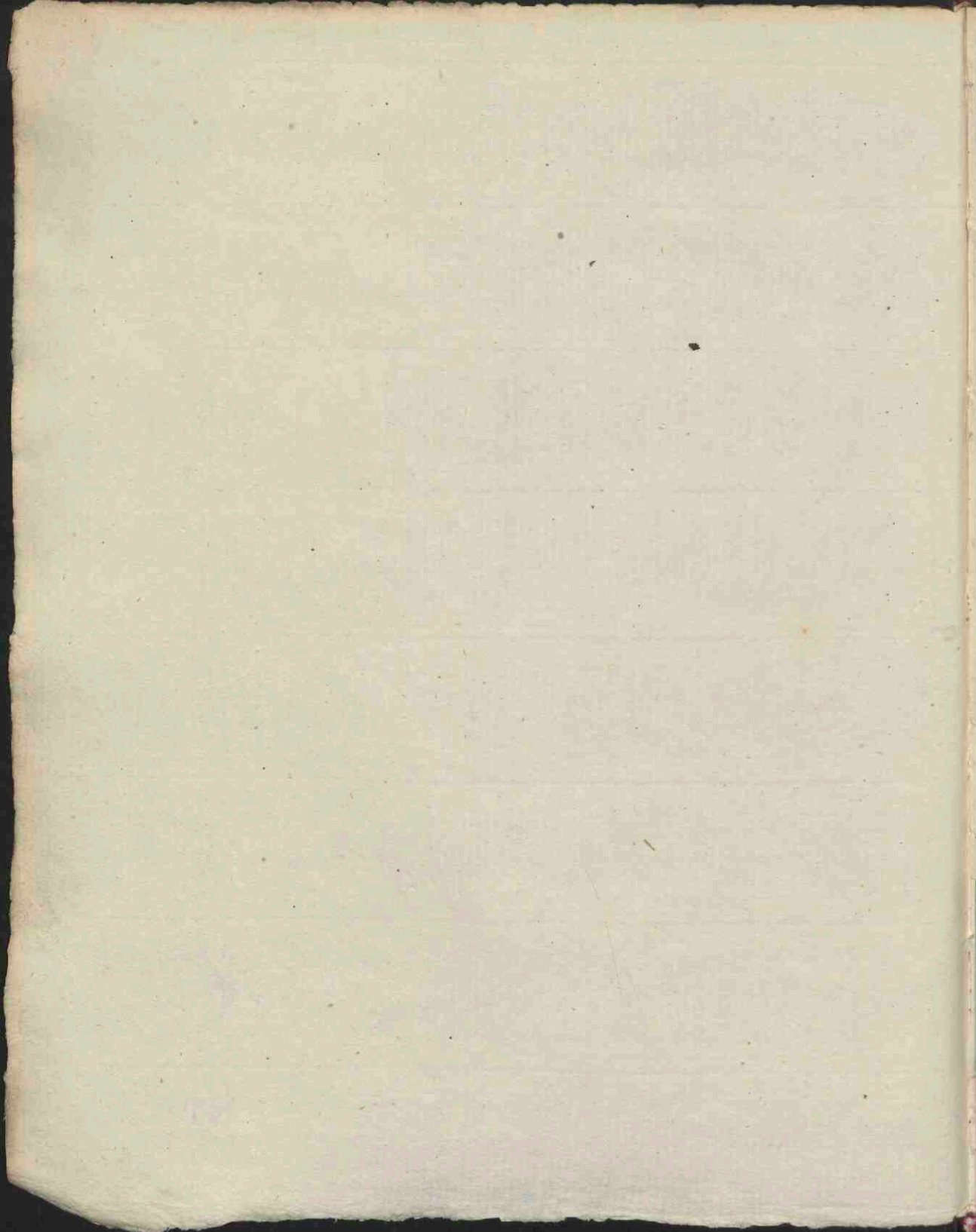
P R Æ F A T I O.

monumenta , sic in unum corpusculum redacta , tibi pares , & ad tuos usus adjungas. Et hætenus quidem de hoc Libello. Nam alienum esset velle dicere de rebus ipsis quas complectitur. Quippe cum gravissimæ sint , graviolem quoque personam desiderant. Porro non caperent eas , utpote tot ac tantas , tum hujus Præfationis perquam exigui fines , tum mei spiritus angustia. Denique vel adeo notæ sunt , ut eas illustrare nemini jam integrum sit , vel cuivis non prorsus inhumano , sua se divinitate satis ultro commendant. Non ergo tenebo te diutius. Tu , Lector , favedum nostris

P R Æ F A T I O.

punximus. Sexcentas literas, voces non paucas, imo totos interdum aut dimidiōs versus huc veluti postliminio retulimus ex Athianis Bibliis. Quid plura? Non dubitamus, (absit invidia verbo) quin quotquot adhuc vulgati sunt ejusdem modi codices, huicce jam nostro quasi fascēs omnium assensu submittant. Habet præterea variarum Lectionum Indicem ad calcem appositum, longe priori copiosorem, & apte compingi potest cum Novo Testamento Græce jam ante triennium apud Henricum Wetstenium eleganter excuso: Ut nihil obstet, quominus genuina Fœderis utriusque
mo-

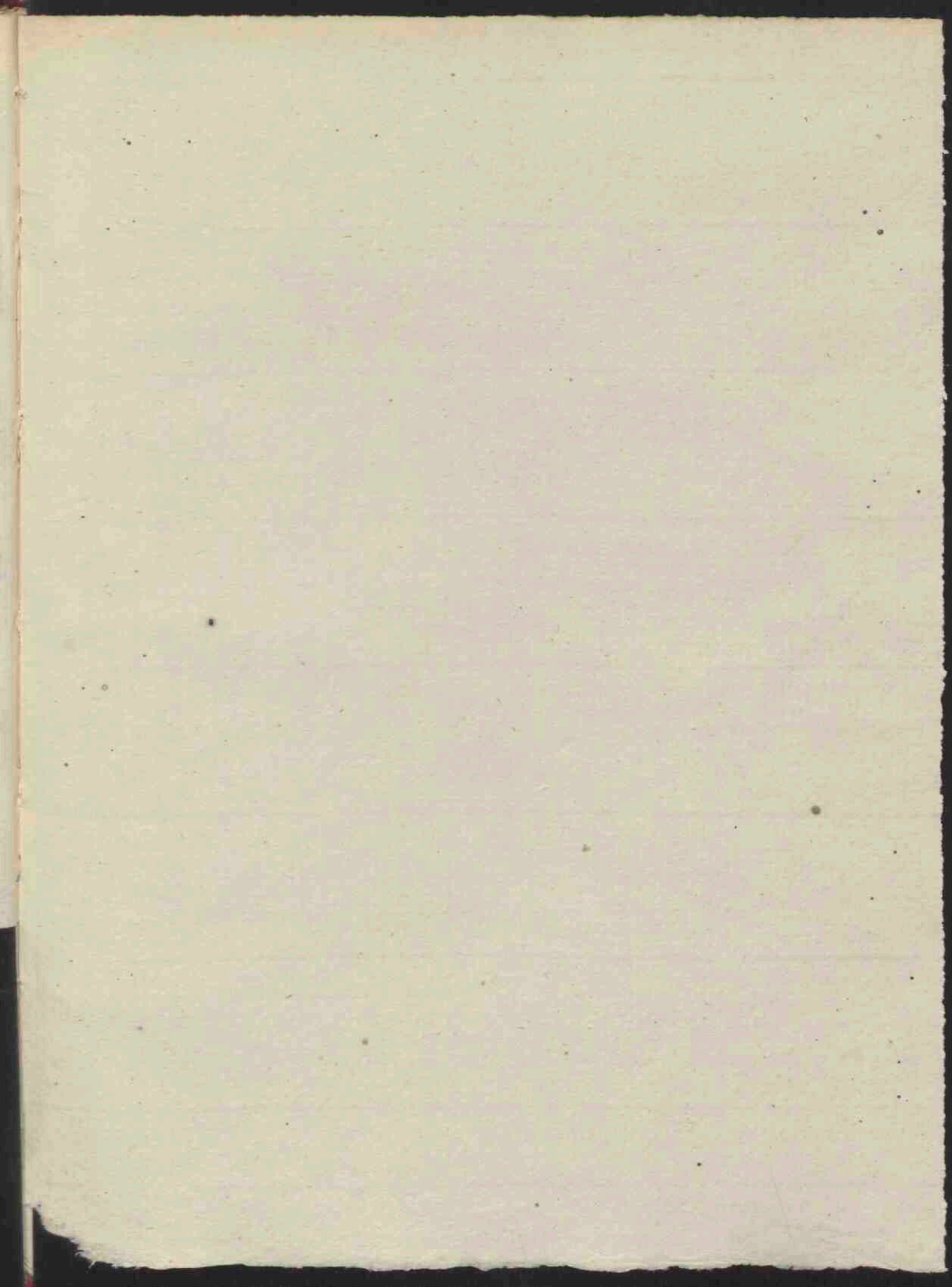

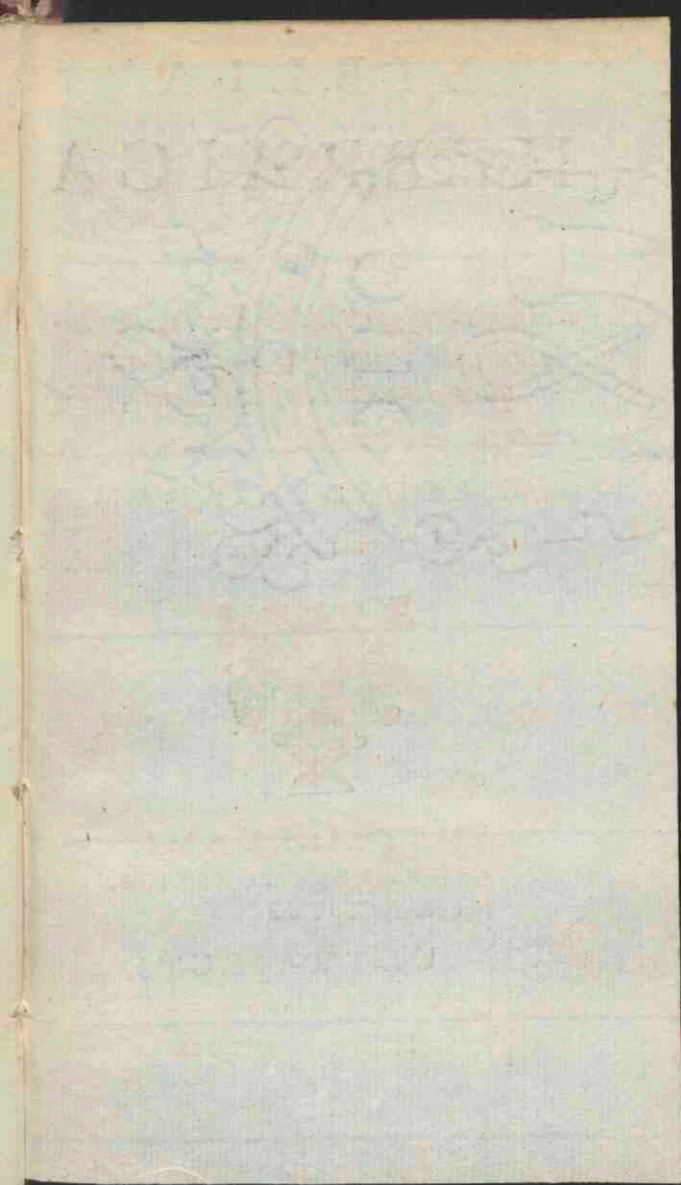
P R Æ F A T I O.

resceret, quod jure reprehendi posset. Etenim existimabamus, nos ita pro modulo nostro publicis commodis non parum infervituros, dignaque nobis ea laus videbatur, ad quam omni studio niteremur. Audemus dicere Lector, in his tam minutis typis, & eorum inter se tanta similitudine quæ toties recurrit, tamen id quod secuti sumus, nos esse propemodum affecutos. Nam hoc usquequaque præstare, nimis magnum, atque adeo vix humanum est. Quare speramus æquiores te fore, si quid alterutrius aciem forte fugerit. Innumera certe vitia, quibus superior Editio laborabat, expunxi.

Erudito Lectori Salutem.

Quantum operæ positum sit in emendandis his Bibliis, scribi vix quicquam attinet. Argumento satis erit ipsa lectio, qua confidimus nostram hic diligentiam non admodum iri desideratum. Equidem haud me piget, quod ad pleraque specimina sum adhibitus, una cum Ornatissimo Viro, qui cætera solus deinde recognovit. Ac memini, quam primum ad nos ea deferri coepta sunt, utrique fuisse propositum, seduloque ac certatim actum, ut ne vel minimum quid in iis adhæ-

ba
BIBLIA
HEBRAICA

Sine punctis.

Versibus, Capitibus & Sectionibus interstincta, notisque Masoretarum quas Kri & Ktif appellant, instructa.

Ad LEUSDENIANAM

Editionem adornata.

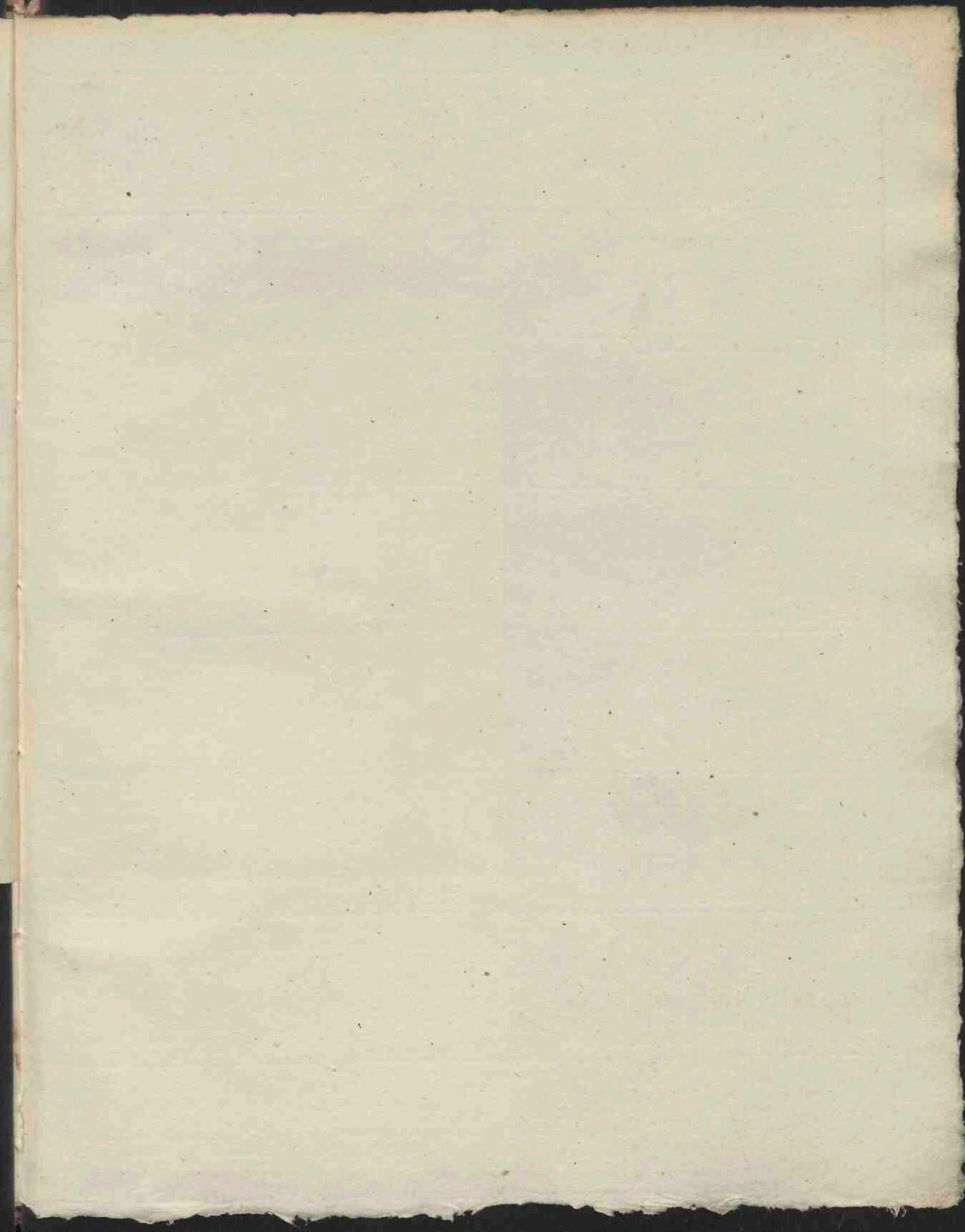
AMSTELÆDAMI,

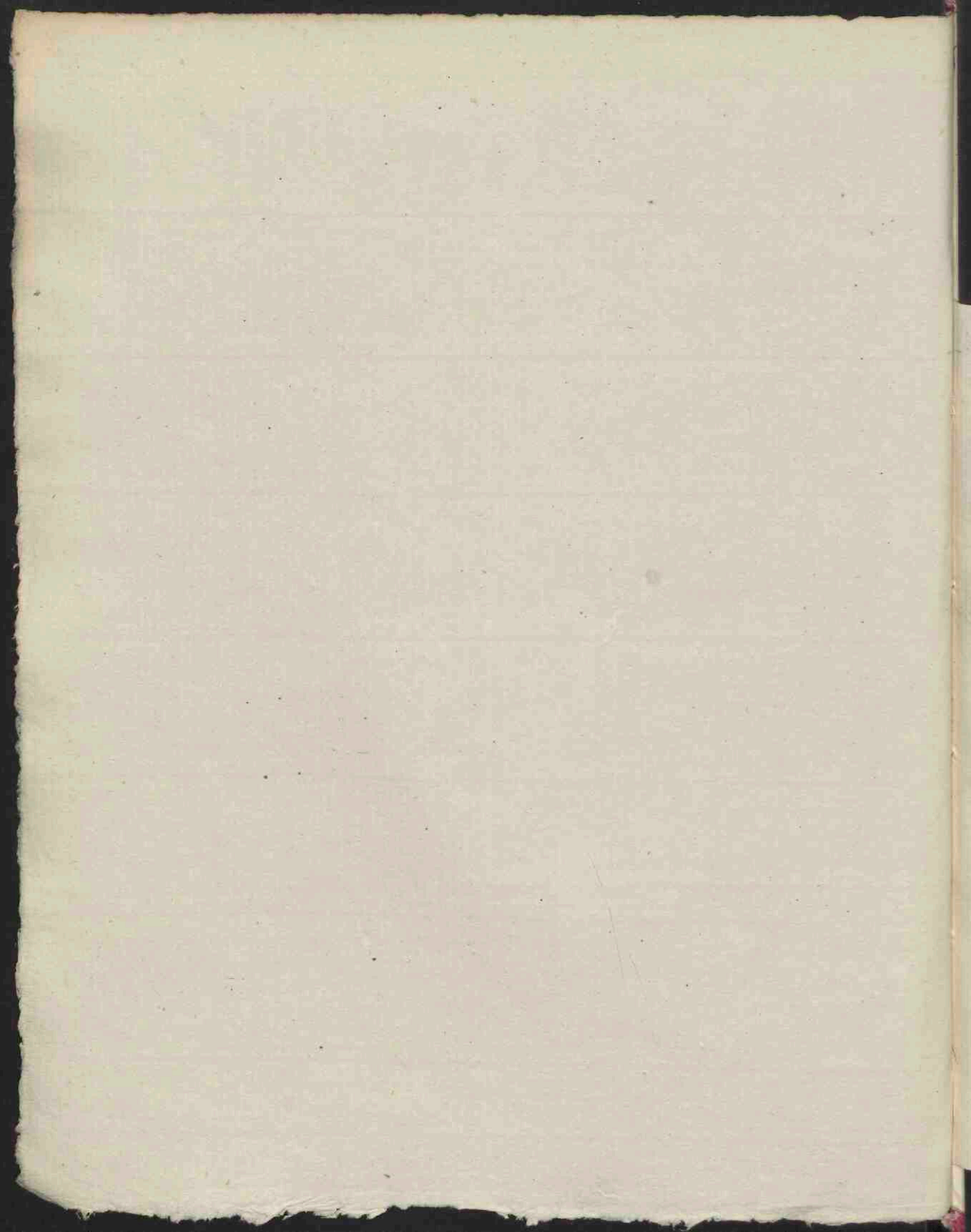
GERARDUS BORSTIUS,
FRANCISCUS HALMA.

Excud.

ULTRAJECTI,
GUILIELMUS van de WATER.

Bibliopolæ. MDCCI.

ΠΩΣ ΠΩΣ

ΠΩΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΝ ΤΗΣ
ΚΑΤΑΡΤΙΣ

Ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΝ ΤΗΣ

ΚΑΤΑΡΤΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΝ ΤΗΣ

ΚΑΤΑΡΤΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΝ ΤΗΣ

ΚΑΤΑΡΤΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΝ ΤΗΣ

ΚΑΤΑΡΤΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΝ ΤΗΣ

ΚΑΤΑΡΤΙΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΝ ΤΗΣ
ΚΑΤΑΡΤΙΣ

חמשה חומשי

תורה

לפי סדר הפרשיות פתוחות
וסתומות

עם

נביאים ראשונים
ואחרונים וכתובים

בלי נקודות

והכל הוגה בעיון רב

ומנוקה מכל טעויות ובסוף הספר נמצא לוח

מכל פרשיות התורה וההפטרות ומן

הקרי והכתיב ומכל מלות יתירות

וחסרות

באמשטרדם

בשותפות } גערארדוס בורשטינס
פראנסיסקוס האלמא }
גוליעלמוס ון דא ווטאר }

